

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HESIODVS
GRAECO-
LATINVS CVM
SCHEMATISMIS, ARTIF-
cium inuentionis, dispositionis
& elocutionis continen-
tibus.

EX QUIBUS RATIO CVM
*fructu legendi explicandiue authorem quemuis de-
monstratur, ut inde quicquid dignum & scitu
& imitatione sit, excerpti
possit.*

Authore

GEORGIO HENISCHIO
Bartfeldensi, Medico & Mathematico
Augustano.

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana. 1580.

AD

ILLVSTREM AC

GENEOSVM DOMINVM, D.

CHRISTOPHORVM FVGGERVM,

Kirchbergæ & Vuciffenhorni

Comitem,

PRAEFATIO AVTHORIS.

NON sine magno suo merito, Illustris ac Generose Comes, senex Ascræus, quem nota quadam methodo illustratum felici auspiciatissimi nominis tui

mentionem diuulgo, annos iam circiter bis mille & quingentos in Repub. literaria vixit, necdum cum *θανάτη τέλος ἀμφοτέρωσι*. Licet enim mihi sine reprehensione ijs verbis, quibus utitur, ipse docuit, eundem commendare, imò *αὐτῷ τῷ αὐτῷ ἀποδιδόναι*. Nam ut cæteri poëtae inclyti, Homerus, Euripides, Pindarus, Sophocles, ita & Hesiodus, nō tam nocturna diurnaq; manu versatur, quod præcepit Horatius, quàm quod ipse fratrem suum monuit, *ὅχι φρεσὶ βάλλῃαι*, & nihil non ab eo dictum proverbij tam obti-

net. Etsi autem uetustas ipsa ut uinum, ita
 poëtam commendat, & cui nostro tempo-
 re is sit in precio, aliquam haud dubiè cau-
 sã habet rationem: sunt tamen alia multò
 efficaciora, quibus prudentissimi quique,
ἡρώδης αἰδότες, mouentur, ut hunc magni-
 faciant, memoriaq; & eodem quo Musæ iu-
 dicio, lauro dignum iudicent. Id siquidem
 nisi esset, non Plato, non Aristoteles, uelut
 recentiore[m] suis temporibus legissent, di-
 dicissent, usupassent. Platonem dico & A-
 ristotelem? imò nullus non author (mirum
 dictu) ex tota antiquitate & mentionem il-
 lius facit, & uerbis ex eodem depromptis
 tanquam *ῥητὴν πατρὶν* orationem suam red-
 dit & splendidiorem & preciosiorem. Ex
 quibus apparet, fuisse illum & tutum ab o-
 mnibus, uelut Æsopum, & hoc uelut lacte
 reteros pueritiæ animos pastos & enutri-
 tos fuisse. Huius itaq; rei causas, si placet,
 Illustris ac Generose Comes, quãtum fert
 mea mediocritas, *ὅτι μὴ ἰσχυρὰς ἰκτερυέ-
 σαι*; idq; dum facio, æquo ut ad sis animo, e-
 tiam atq; etiam rogo.

Duo sunt, quibus in discendo assequen-
 dis namamus operã, rerum cognitio & uer-
 borum, quæ Pericles quidem nominat *ὅτι*

PRÆFATIO.

καὶ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἐρμηνεύειν. Phoenix autem
 Homericus *μυθῶν τε πύλην ἔμεναι περὶ τῶν τε ὄν-
 τῶν,* Hominem enim, cum sit animal *λογι-
 κόν,* utrunq; *λόγον & προφρονόρ & οὐδὲν ἀβελόρ*
 excolere necesse est. quorum hic inuētiō-
 nem rerum & prudentiam: ille autem elo-
 cutionem, quæ res prudenter cogitatas &
 inuentas sermone explicat, complectitur.
 Est autem utrunq; ita connexum *ἀλυσίον*
ἄλλοι, ut *συβίσις* sine *δυσία* *ἐρμηνεύειν* sit su-
 peruacua, & similis gladio condito atq; in-
 tra uaginam suam hærenti: *δύναμις* autem
ἐρμηνεύειν sine *συνίσει,* siue, ut loquitur De-
 mosthenes, *πᾶς ὁ λόγος ἔπει τὰ ὄντα, μάταιός*
τι καὶ λεγόμεν φαίνεται. Itaq; Socraticos rectè di-
 sputasse legitur, Sapientiam ab eloquentia
 non esse separabilem: & illam esse mutam
 quandam eloquentiam, hanc uerò loquen-
 tem sapientiam. Ac duo quidem ista, in qui-
 bus omne studium, ut ea assequamur, *ἵπ' ἡ-*
μέρη αὐτὴ ἐπὶ νουτὶ adhibemus, hominem red-
 dunt animal uerè *λογικόν,* ac proinde bea-
 tum, & Deo hominibusq; gratum & acce-
 ptum. Sic itaq; statuo, cum præceptor hic
 Ascræus utrunq; præstet, id est, informet di-
 scentes & uerborum cognitione & scien-
 tia rerum bonarum, idq; singulari quadam

cum Gratia, tãtam nominis celebritatem, tantamq; famæ amplitudinem cõsecutum esse, ut quemlibet *οὐκ ὀλίγους ἔχει ἀποδέκτας ἐργῶν* studiosum, doctrinæ illius desiderium ceperit. Nam si rerum cognitionem spectemus, quæ prudentem efficit hominem, ea uersatur uel circa mores, uel circa naturam: quarum illa nihil utilius, nihilq; magis necessarium in genere humano: hæc autem præter summam utilitatẽ nihil suauius, nihilq; naturæ humanæ conuenientius. Iã uerò Hesiodus ijs libris, qui etiamnum extant, & doctrinam Ethicam, quæ uitam hominum, mores, consilia atq; actiones omnes moderatur: & magnã contemplationis naturalis partem, quæ admirabilem hominis cum tota rerum uniuersitate cognationem complectitur, non more philosophorum exponit, ad uitium rescans omnia, odioseq; rixans, ne tædium pariat lectori: sed mira simplicitate, necnon grauitate singulari utens, melle dulcius instillat animis hominũ. Omitto enim Scutum Herculis *πανκτίον*, quo uoluit in genere omnes uitæ gradus, ordinesq; hominũ poetico more cælare: eaq; cælatura monere, nullum esse tam uile contemptumq; uitæ genus,

genus, quo non egeant *οὐδ' ἀνθρώπων*, eaq;
 oportere esse conlocata diuersis gradibus
 officiorum: in specie autem & aliarū com-
 monefactionum cum moralium tum natu-
 ralium gustum offert, tanto artificio, ut res
 non tam narrari, quàm geri, & sub aspectū
 penè subiici uideatur. Prætereo etiā Theo-
 goniam, qua complexus est genealogias
 Deorum, id est, uirorum præstantium, qui
 suam ætatem antecesserunt, & ob præclara
 facinora, rerumq; utilium ac disciplinarū
 inuentionem claruerunt. Quod quidem
 poëma plerisq; in locis non tam historicè,
 quàm uel *ποιητῶν* uel *ἱθιγῶν* esse intelligen-
 dum, docent & mythologiæ interpretum
 Tzezis & Iohannis Diaconi, aliorumq; au-
 thorum tum ueterum tum recentiorum: &
 ipsa forma poëticæ orationis. Quàm enim
 puerile parumq; sobriū meritò uocari pos-
 set, si nihil aliud remotius inuens puris
 uerbis esset contentum? Aliud itaq; quàm
 prima facie apparet, intelligere oportet:
 idq; requirit non tantum noster, sed & qui-
 uis poëtarum. Hac enim ratione non mi-
 nus uariarum rerum studiosos delectare,
 quàm eisdem remoto uerborū pallio pro-
 esse cupiunt. His igitur prætermiſſis, ui-
 d 4 deamus

deamus quæso, utrum hoc, de quo paulo
 antè diximus, in tertio poemate, quod in-
 ter reliqua palmam obtinet, effecerit Ho-
 siodus, proposito in medium, quod merca-
 tores interdum facere solent, frustulo ex-
 emploꝝ aliquo, unde tota res uenalis,
 quamuis absens, dignosci possit. Titulum
 librorum fecit, *ὅρῳα καὶ ἀμύρα*, complectens
 rotunda breuitate (quod est magnæ sapien-
 tiæ indicium) duobus uerbis uelut adagio
 quodam & argumentum illorum, & uitæ
 humanæ officium, circa quod explicandum
 uersatur tota doctrina moralis. Monet e-
 nim, ut loquitur Proclus, *ὅτιν εἰς τὸ το βλέπειν
 πᾶσαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, καὶ τὴν τῶν ὀργῶν αἰρίων,
 καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἐκλογὴν*: Hoc est, omnem
 nostram uitam oportere respicere ad hæc
 duo, operum scilicet & dierum delectum.
 Inter opera autem duo facit præcipua, iu-
 stitiam & laborem, quibus attexit tandem
 alia officia uirtutum in omnibus uitæ par-
 tibus præcipuarum, quædā *θεοσιβείαν*, quæ-
 dam *αἰσχροπλου* spectantia. Deinde rursus par-
 titur labores, eosq; ad patrem familiâs ac-
 commodat, & singulis sua tempora præ-
 scribit, subinde inculcans suam cuique rei
 esse tempestiuitatem, eamq; non negligen-
 dam,

P R A E F A T I O.

dam, sed omni studio premendam. Cum itaque variae sint temporum formae, annus, horae, mensis, dies, & partes eius, mane & vespere, *συνόριον* praecipit, quae opera vere, quae aestate, quae autumno, quae hyeme, quae singulis denique diebus, quos mensis tringinta continet; diebus dico rimò mane & vespere sint facienda fugiendaue. Ex quibus colligi potest, voluisse eum toto poemate docere nihil aliud, quam omnem humanam felicitatem perdere quidem à Deo; contingere autem homini *ἀπὸς μεγάλου ἐνὸς* per tempestivam operum executionem; infelicitatem autem eiusdem *ἐκ τοῦ φραδίου* σιῶναι *ἀλυσίαν* è neglecto opere tempestivo. Id quod etiam nobili illo versu, *ὅν ἀπαντες ἀδύσαν*, quemadmodum ait Aristides in defensione Periclis, non minus breviter quam religiosè expressit: *ἡ δὲ χρύμματα δὲ ἔχοντες ἀπὸς πολλὰ μείνω*.

Annōn igitur philosophiam moralem docet, quae & ipsa beatitudinem, ad quam consequendam omnes actiones vitae nostrae directas esse oportet, & *θεόδοτον* quiddam & præmium virtutis appellat? Quo quidem velut fundamento iacto, omne edificium morale non difficulter & superstrui & dila-

& dilatari & exornari potest: hoc uerò nō bene posito, quidquid superstruxeris, corruit. *Εν τῷ γὰρ τέλος ἴσθι ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.*

Sed continent iidem libri etiam magnā partem philosophiæ naturalis. Distribuit enim tempora secundum ortum & occasum insignium stellarum, docet de electione terræ, de cædenda certo tempore materia pro instrumentis rusticis, de boum delectu, de tempestatibus earumq; causis, de diæta cū hominibus tum brutis commoda, de lauacris, de mulieribus, de infantium sessione, & alijs permultis, ex quib. bonū fuisse medicum collegit Plutarchus libro cui titulum fecit *Cōuiuium*. Præclare itaq; dixit M. Tullius, uir summo ingenio, apud Græcos antiquissimum ē doctis genus fuisse poëtarum: quibus uerbis monet, omnē doctrinæ possessionem fuisse olim penes solos poëtas, qui doctrinas generi humano utiles complexi sunt carmine, delicijs fabularum ut plurimum condito, ut numeris adiuti rudiores, suauitate autem commentorum allecti delicatesiores, res bonas uiteq; communi necessarias libentius faciliusq; discerent. Talis fuit Orpheus, talis Linus, talis Homerus, talis deniq; Hesiodus, uiri sapien-

P R A E F A T I O.

sapientissimi, parentes omnis sapientiae & doctrinae, necnon auctores humanitatis atque eruditionis.

Sed reliquam uerborum cognitionem iam breuiter perstringam, petenda ex Hesiodo, quae eloquentem efficit hominem. Quam pulchrum uero, quamque utile, eloquentem fieri? Idem uero difficilimum esse, inter omnes artifices eloquentiae conuenit. Vt enim de curru dixit noster poeta, *ἵνατόν τις τε δέσπας ἀναΐετο*: ita eloquenti futuro multa sunt necessaria, inter quae primum locum obtinet linguae cognitio & magna copia uerborum. Hesiodus autem docet & linguam omnium praestantissimam, & magnam uerborum suppellectilem suppeditat. Lingua est Graeca, una trium exouicarum, praeter alijs cum dicendi facultate, tum scriptorum magni nominis copia excellentium. Hanc igitur quod docet poeta, uel ob hanc causam dignus esset qui legeretur, disceretur, celebraretur ab omnibus ad solidam eruditionem aspirantibus. Quid enim honestius studio cognitioneque linguae omnium principis, & facundia & ubertate sua celeberrimae? Quid utilius eo adminiculo, cuius usu scripta sapientissimorum hominum

minum intelligi possunt, qui philosophiam ad excolendos hominum animos necessariam & inuenerunt & excoluerunt? Quid magis necessarium, quam eam dialectum discere, sine qua Latina literatura sapientiaque *χωρὶς ἀντιήρσιον* tractatur, imò *καὶ παρ' ἀπόλλυται*. Sed utut se lingua habeat, Hesiodus tamen & alia dialecto, siue Latina, siue uernacula utenti conducit ad eloquentiam, qui modò eum ad suam tradidit dialectum. Qua enim opera Græcæ uoces expenduntur, earumq; emendata constructio, proprietas & potestas examinatur, eadem & lingua quæuis (in quam fit conuersio) exercetur, siue Latina, siue uernacula. Habet autem & magnum *τεῖς μνῆων* uocabulorum numerum, quorū plurima sunt propria, pauciora figurata, multa uerò elegantissimæ compositionis: ut sunt, *σωροφάγοι, χερσίδικαι, λιόθυροι, φίληται, ἀπιδάμνος, θεόσδοτον*, & alia similia, nō postremum Graiæ facundiae indicium. Quibus dum utitur, non tam sequat quam facit præceptum illud Iulio Cæsari attributum: Delectum uerborū esse eloquentiæ originem. Iam uerò præter linguam & uerborum copiam opus est eloquenti futuro & uarietate figurarū, quæ
uelut

P R A E F A T I O.

4

velut flosculi campum orationis reddunt
ornatum cultumq; & uaria colorum sua-
uitate uernantem. Nulla est autem figura,
nullum schema, nullus tropus, quo non u-
sus sit in suis poematis Hesiodus, non ob-
seruans quidem ille praecepta Rhetorum
ipso haud dubie recentiora, necdum suo te-
pore ita ut nunc habemus elaborata, sed
ea potius suo exemplo constituens. Ita enim
praecepta oratoriae facultatis sunt compo-
sita olim, ut ex scriptis eloquentium homi-
num, uelut Orphei, Homeri, Hesiodi & ali-
orum, quae essent praeclara, dignaq; imita-
tione, norma quaedam generalis inueni-
endi disponendi que sit formata, certumq;
figuræ nomen ornamenti orationis attri-
butum. Huius itaq; praeceptoris discipli-
nae commissus *ταῖς ἀνωδινὰς ἀνὸς ἡδὲ δυνά-
μεις* uelut *κατὰ ἀντίρρην* discit & recte
atque expedite loqui, & orationem fingere
exemplo illius consentaneam, hoc est,
& probabilem & amœnam, in qua floreant
metaphora, metalepsis, hypotyposis, auxes-
is, gradatio, occupatio, correctio, aliaque
παλαιοὶ μὲν oratoriae elocutionis, quae
pascant audientes succo salutari, & dele-
ctent, imò trahant atque ui quadam cogat
ad lu-

ad suum tam suaue aspectu odoratuq; nū-
trimentum animo complectendum. Agno-
sco, diuine Naso, non minus te eleganter
quàm uerè dixisse oratori amico:

Vtq; meis numeris tua dat facundia nervos,

Sic redit ē nobis in tua uerba nitor.

Quibus uersibus mones, in nullo genere
Scriptorum reperiri tantam ornamentorū
ubertatem, quanta uos abundatis. Orato-
res itaque à uobis sumere & nitorem & or-
namenta & figuras elocutionis: uicissim
autem uos ex oratorum hortis ἀποδρέπετε
& nervos & alimenta & uigorem & robur
orationis, quod opifices facundiae nomi-
nant artificium inuentionis & dispositio-
nis. Itaque Plato, Demosthenes, Cicero,
uiri extra omnem ingenij aleam positi, tam
tam, quæ inest scriptis illorum, maiestatem,
tantum decorem, tam cultā dictionis uer-
borumq; grauitatem uobis acceptam fe-
runt, in uestris nimirum scriptis primū
cōspectam, indeq; haustam & occulta imi-
tatione expressam. Aded uerum est nostri
poëtæ oraculum:

——— *Ἰλλοὶ δὲ το γένονα γέντορ*

αἷς ἀφ' ἑνὸς ἀποδόντ', ἀγαθὰ δ' ἐγὶς ἡδὲ βροτοῖσι.

Hæ sunt, Illustris & Generosæ Comes,
causæ,

causæ, quæ Hesiodum cornice uiuaciorem fecerunt, eiq; ad nostram usque ætatem uitam prorogarunt, non tantum longæuam, sed & egregijs tam ueterum quàm recentiorum, elogijs cumulata. Nam Plato, Philosophorum coryphæus, non temerè, ut nunc hominum nostrorum fert consuetudo *ὁ ἀπὸ ὑπερβολῆς* quemuis laudantium, appellat *σοφώτατον τῶν ποιητῶν*. Gellius prudentissimū. Xenophon *εὐδοκώτατον*. Plutarchus Homero & gloria & tempore proximum: M. Fabius utiliū circa præcepta sententiarum authorem, & medio in genere dicendi principem: Muretus I. C. & ciuis Romanus, non tantum aureum & ad uerbum ediscendum poëtam, uerum etiam philosophū imprimis bonum: Recentiorum alij poëtam nunquam de manu deponendum, alij authorem necessariò in scholis legendum. Nos uerò & Plutarchi uiri grauiissimi, & docti cuiusdam nostra ætate uiri, existimantis uersus & phrascs poëtæ huius, extractiones esse Homericas, autoritate moti, **ALTERVM HOMERVM** proclamamus.

Animaduerto autem quosdam uel cogitare, uel dicere, Se quidem Hesiodum legisse, non tamen ad eam, de qua dixi, eundem

terum,

rerum, tum uerborum cognitionem peruenisse, quæ Platonem, quæ Demosthenem, quæ Ciceronem efficiat. Huic igitur obstaculo, antequam finem orationi imponam, quantum fieri potest, iudico occurrendum esse, ne rectum de fructu ex Hesiodo petendo iudicium leuibus de causis cõcidat, sed animis perpetuò infixum maneat: id quod effectum iri confido solutione obiectionum contrariarum. Neque uerò hic de natura dicam, eximia atque illustri, sine qua nõ solet illud nescio quid præclarum ac insigne existere: sed rationem legendi cum Hesiodum, tum alium quemuis scriptorem fructuosam tantum exponam. Est enim duplex genus lectorum. Alij obiter & quasi per trāsennam poëtam inspiciunt, unde illum uelut de facie noscunt, Alij uerò diu multumq; legendo peruolutandoq; sibi familiarem faciunt, & domesticè atque intus & in cute notum, adhibitis nõ multis quidem salis modis, quod in amico cognoscendo faciendũ esse aiunt, sed adminiculis ex præceptis artium liberalium petitis. Is igitur, fateor, qui hunc authorem semel tantum uelut à limine salutauerit, non adhibito eo quo decet iudicio, non

cio, non magnam facit messem: sed more rustici rectam terræ colendæ rationem negligentis,

ἡμῖνος ἀμείων, ὀλίγον πλεονέχων ἐργῶν,

ἀντὶ τῆς διουμοσύνης λιπονομήτου, ἢ μάλα χαίρων.

Ut enim qui Parisios præteruectus, obiter eam urbem inspexit, nulla ibidem facta mora, nec adhibito xenagogo, qui tum loca urbis memorabiliora demonstraret, tum mores insigniores, & ritus siue ecclesiasticos, siue politicos, siue œconomicos edoceat, is neutiquā euadet ex peregrinatione, quamvis longinqua, uel *πολύτροπος*, uel linguae Gallicæ peritus. Biennio enim ad minimū opus est, ut urbis tum mores, tum linguam ediscat, eoque tempore utatur non segniter, sed serid, non sine xenagogo præceptorēue aliquo. Ita certe mora aliqua & perito xenagogo opus est in lectione bonorum authorum ad comparandam ex ijs tum prudentiam, tum eloquentiam, unam artium difficilissimam. Est itaque alterum genus lectorum, quod huius poëtæ & aliorum optimorum, eorumq; paucorum authorum pagellas non duas trēsue tantum perlegit, moxq; deponit, aut totum etiam authorem semel tantum percurrit: sed &

lectionem ad finem perducit, & eandem
 decies, ut iubet Horatius, repetit: quin & il-
 lud imprimis obseruat, ut non temerè, sed
 certo iudicio siue lectionem, siue repetitio-
 nem instituat, adhibens non tantum mo-
 ram diuturnam, sed & xenagogum, qui ad
 memorabilia dignaque visu loca, rerum &
 uerborum abditam & latentem copiã con-
 tinentia, hospitem deducat, eaque ignaro
 uelut digito commonstret. Sunt autem
 xenagogi praecepta artium dicendi, quo-
 rum indicio tota orationis cõpages mem-
 bratim resoluitur, ut πολυδίδαλον inuētio-
 nis, dispositionis & elocutionis artificium
 cum singillatim introspecti, tum ad imitatio-
 nem trahi possit. Vt enim in pictura, qui li-
 neamenta & ductus omnes certamq; illo-
 rum proportionem & collocationem di-
 scernit ab ornatu colorum, singulaque se-
 orsim expendit, πάντα μάλ' ἀμφοτέρω, is de-
 mum eandem & rectè intelligit, & cū lau-
 de imitari potest: ita in lectione cū huius,
 tum alterius authoris, ea quæ ad rationem
 inuentionis & dispositionis pertinēt, sunt
 primùm ab ijs separanda, quæ artificium
 elocutionis spectant: deinde uerò post se-
 parationem copiosa καὶ συνόψεως καὶ διωλέμε-
 ως ἔρ-

ὡς ἐμπροσθεν supellex relinquitur, qua &
 cerebrum & cor & lingua uelut patresfa-
 miliâs instruuntur, ut possint illa uti, quo-
 ties opus aliquod non ex asserum ligno-
 rumue uario connexu, linearumue inge-
 nioso positu, sed ex mutuo rerum uerbo-
 rumque complexu est elaborandum. Hæc
 itaque scripti cum totius, tum in partes su-
 as resoluti consideratio tandem est lauda-
 bilis & fructuosa, quæ Platonem, quæ De-
 mosthenem, quæ Ciceronem tam pruden-
 tem, tam disertum, tam eloquentem pro-
 creauit. Sed ut totum negocium melius in-
 telligatur, id ipsum ut sit faciendum, in no-
 stro poëta declarare conatus sum, artificium
 inuentionis & dispositionis Schematismis
 complectens, nitorem autem orationis nõ
 dissimili uia in sua capita seorsim diuisum
 excerptumque ponens ob oculos. Actali
 quidem ratione ego nihil utilius iudico ad
 authorem quemuis singulari cum fructu
 legendum, discendum, imitandum. Nam
 cum quæuis oratio constet ex duobus, uer-
 bis scilicet & rebus, utrunque non melius
 quam methodo *διαμετρητῆ* expendi potest,
 ac primum quidem ut ope illius & argu-
 mentum & res omnes totius scripti *ὡς οὖν*
τὴν

τύπων in promptu habeantur, unde & tota
οἰκονομία & argumenta confirmationis pa-
 teant: deinde uerò ad elocutionem, quæ
 uerborum curam complectitur, animus at-
 tendat, ut sit emendata, ut dilucida, ut ele-
 gans atque ornata, ut apta seu congruens
 rebus, personis, temporibus. Ut autem hoc
 fieri possit, uidendum est ad quod genus
 causæ scriptum pertineat: & si id iam con-
 stet, ad partes illius transeundum, atq; ex-
 pendendum deinceps, quale sit exordium,
 qualis diuisio operis, qualis confirmatio
 singularum propositionū, an petita ex de-
 finitione, an ex genere, an ex specie alijsque
 locis rerum, qualis deniq; peroratio. Hæc
 ipsa uerò statim in tabellas sunt conijcien-
 da, quæ complectantur *κεφαλὴν καὶ γνάμνα*,
 id est, *σωματοποιίαν* totius operis. Deinde ue-
 rò partes singulæ rursus resoluendæ sunt
 in suas periodos, uidendumque ut author
 secutus sit regulam, ut uitauerit omnem
 barbarismum, ut barbaram *λέξιν*, ut *σολοιτισ-
 μόν*: præterea ut amauerit proprietatem, ut
 perspicuitatem: ut oderit *ἀκυρολογία*, ut am-
 biguitatem, ut eclipsin: denique ut abhor-
 ruerit à pleonasmō, à *περιττολογία*, à *πορισ-
 γία*, alijsque inornati speciebus: deleatur
 autem

autem uerbis tum singulis ornatis empha-
 si, metonymia, synecdoche, enallage, mi-
 mesi, repetitione, paronomasia & simili-
 bus: tum cōiunctis partim affectus mouen-
 tibus, interrogatione, subiectione, exclama-
 tione: partim augmentibus orationem, aux-
 si, merismo, gnomis, dialogismis, prosopo-
 graphia, alijsue gēmis orationis similibus.
 Hæc uerò singula rursus in suas classes di-
 gesta, suo quæque loco seponi debent, nec
 non seposita numerari. Elegāter enim præ-
 cepit noster poëta, trituras fruges esse se-
 ponendas, & cum mensura, ut sciat pater fa-
 milias quantum ex agro redeat; & quasq;
 aptè suo loco: id quod suis uerbis ita mo-
 nuit, *μή τρω δὲ σὺ νομίσαι δαὶ ἐν δ' ὕμνῳ*. Quod si
 igitur eam diligentiam requirit in seposi-
 tione frugum, multò magis id faciendum
 est in lectione bonorum authorum, ubi &
 supputandum non quàm magnum pagel-
 larum numerū quis legerit, sed quid quan-
 tum è singulis lucrifecerit, quot nervos,
 quot ornamenta orationis: & in suum quæ-
 que locum singula transferenda sunt: ut
 gnomæ in gnomarum, proueria in pro-
 uerbiorum, phrasæ in phrasium reposito-
 rium. Annón enim uidemus myropolas

κατὰ γαῖαν (ut nostri poëte lectissimis uerbis
 utamur) ἀπέριτον ἀνθιμόισαν decerpere &
 συμμικτὸν καρπὸν & λογωνιόωντα πέτλα, & ἀν-
 θια εἰαρινὰ & ῥίζας διεννεύσας, quæ omnia non
 confundunt, sed seiungunt singula, tan-
 demque in pyxides recondunt, rosas cum
 rosis, laurum cum lauro, crocum cum cro-
 co: ut possint suo quæque ordine collo-
 cata, quories opus est, & faciliè inuenire, &
 antidotum ex illorum cōmixtione à Me-
 dico præscripta dicto citius præparare.
 Eadem certè in suum locum repositio eo-
 rum quæ ex lectione collegimus scitè &
 festiniter dictorum, non potest dici quàm
 sit utilis & ad memoriam iuuandam, & ad
 laudabilem de rebus necessarijs dicendi
 promptitudinem comparandam.

Exposui, Illustris ac Generose Comes,
 qua ratione in Hesiodo legendo utendum
 sit, ut ex eo possit ἐπὶ λέξεσσι λέγδοντας percipi:
 nunc restat ut illum T. G. tutelæ patrocini-
 oque committam: qua quidem in re ni-
 hil me noui absurdiū facere arbitror.
 Quis enim nescit, fuisse Plinio, naturalis hi-
 storix patronum Vespasianum, Imperato-
 rem iucundissimum: Oppiano, ἀλυστικῶν
 Seuerum principem liberalissimum; Virgi-
 lio,

lio, Georgicorum, Augustum Cæsarem, hominum literatorum amantissimum? Annon igitur & Hesiodus, uetus quidem ille, sed preciosiore quam fuit hactenus amictu à nobis ornatus, patrono aliquo dignus uideatur, quem & Plinius & Oppianus & Virgilius ut sapientiæ patrem, ut doctrinæ authorem suæ libenter agnoscunt, fatentur, reuerentur? Patrono quoque annón dignus uideatur & iucundissimo, & liberaliss. & literarum amantissimo? Te igitur, Illustris ac Genorose Comes, patere quæso, poëtæ tam illustris, tamque tuo quam te illius patrociniò digni, esse Vespasianum, Seuerum, Augustum. Qua quidem in re te tuæ familiæ, ex qua natus es, insigni & iucunditatis & munificentiae & patrociniij optimarum artium elogio præstantis similem declaraueris. Omitto enim uestrum Vespasianum, HIERONYMVM Fuggerũ, cuius (ut testatur elogium marmori insculptum) largas inter opes absque curis anxijisque negocijs iucundos inter amicos hilariter ac benignè uitam traducere studium summum fuit. Quàm fuit SEVERO similimus IACOBVS, aui tui frater, OMNI VM SVI ORDINIS AC NATIONIS

b 4 ORNA:

ORNAMENTVM, non aliam quidem ob-
 causam, quàm quod (ut testatur marmor)
 Diuitiar, inusitat, partu, liberalitate in om-
 nes, vitæ integritate, animi magnitudine
 nulli secundus fuerit. Quàm fuit eidem
 SEVERO similimus GEORGIVS augustu-
 us, munifica benemerēdi uirtute insignis,
 Quàm denique AVGVSTO similimi fue-
 runt RAIMVNDVS pater, & ANTONI-
 VS patruus, item GEORGIVS, frater tu-
 us, uiri eximia integritate ac munificen-
 tia incomparabili, optimarum artium ac-
 que rerum antiquarum amantiss. studio-
 forum ac egenorum Patr. & Mecænates,
 AVGVSTO non posthabendi. Horum ita-
 que & cognatorum & maiorum tuorum
 (quorum te similem esse non tam tibi, quàm
 & cognatis & maioribus magnæ laudi a-
 scribit Hesiodus, qui inter præmia quæ iu-
 stos manent, enumerat *τοῖνόντα τέκνα γονού-
 σιν*) exemplo, & naturalem historiam & *ἀ-
 λουτινὰ* & Georgicā HESIODI iucundo
 vultu suscipe, benigna manu tuere, amore
 patrio complectere. Quòd si Plinius Ve-
 spasiano, Oppianus Seuero, Virgilius Augu-
 sto ob patrocinium dignam gratiam reru-
 lerunt, ne dubita & HESIODVM, Musarū,
 ut

PRÆFATIO.

25

ut ipse se profiteatur, discipulum, tutelæ à
T.G. præstitæ gratiam relaturum & se &
Tuæ Generositatis dignitate dignam.

Bene valeat T.G. AVGVSTAE,
Calendis Februarij, anni

1579.

b s

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥ ΣΑΙ περιμην αἰοιδήσαι ἡλεί-
σαι,
Δύτε δὲ ἐνέπειτε σφέτορον πα-
τέρ ὑμνεῖσαι,
Ου τε διὰ βροτῶν ἀνδρες ὁμῶς, ἀ-
φαιτοί τε φαιτοί τε,

Ρήτοί τ' ἄρρητοί τε, διὸς μέγαλοιο ὕμνῳ.
Ρέα μὲν γὰρ βεῖα, ρέα δὲ βεῖα ὄντα χαλῆπαι,
Ρέα γὰρ ἀειδηλον μινύθει καὶ ἀειδηλον αἶψα,
Ρέα δὲ τ' ἰθὺς σκολιόν, καὶ ἀγνώοντα λαίρφαι
Ζῶντες ὑψιδριμέτης, ὅς ὑπέρτατα δειόματ' αἰεί.
Κλῦθι ἰδὼν αἴωμ τε, δίκη δ' ἰθὺς θέμιστας

10 Τυών, ἐγὼ δέ κε πέρσῃ ἐτήτυμα μαθησαίμεν.

Οὐκ ἄρα μῦθον εἶναι ἱέμεν γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσι δύνω. τί μὲν καὶ ἐπαινήσασιν νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμήσῃ. διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Μὲν γὰρ πόλεμόν τε λαόν τε καὶ δῆριν ὀφείλει,
Σχετλίκῃ, ὅς τις τί μὲν γὰρ φιλεῖ βροτῶς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Αθανάτων βελήσιν ὅρῃ τιμῶσι βαρεῖαν.
Τί μὲν δ' ἐτέρῳ, προτέρῳ μὲν ἐγείνατο νύξ ὄραβρυνή,
Θῆκε δὲ μιν ἱερὸνίδης ὑψίστοτος, αἰθέρι νάϊον,
Γαίης τ' ἐν ῥιζῇσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰεῖναι.

20 Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ, ὅμως ἐπὶ ὄργον ἐγείρει.
Εἰς ἔτορον γὰρ τίς τε ἰδὼν, ὄργοιο χαρίζω,

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRANEKENEN-

si Frisio interprete, ita ut uersus
uersui respondeat.

VS AE Pierides, præstantes laude cā-
nendi,

Adsitis, patrē celebrātes dicite uestrum,
Dicite cur homines inter sit nobilis ille

Conspiciusq; hic obscurus? Iouis illa uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,

Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,

Erigit & miserum facile, extinguitq; superbum,

Iuppiter altifrenus, cui celsum regia cœlum.

Audi cuncta uidens, noscensq; & dirige recte

Hec oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris gemina est contentio. uerum

Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam

Dixerit esse malam; sibi nam contrarie utraq;

Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.

Hinc hominum nulli grata est sed sepe sequuntur,

Atq; colunt illam, dijs instigantibus ipsis.

Alteram at ipse (etenim prior atra nocte creata est)

Terris imposuit summi regnator Olympi

Iuppiter, at longè mortalibus utiliore.

Namq; facit segnem quamuis meminisse laboris.

Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,

Festinat

πλήσιον, ὅς παύδαι μὲν ἀρόμεναι, ἠδὲ φυτῶν,
 οἶκόν τ' εὖ θίβει. ἥλοϊ δέ τε γείτονα γαίῳ,
 εἰς ἄφρονος παύδουτ', ἀγαθὴ δ' ὄρις ἦδε βροτοῖσι.
 καὶ λοβασὺς λοβαμῆι κοτίει, καὶ τέμνονι τέμνω.
 καὶ πῶχός πῶχῳ φθενίει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω πέρση, σὺ ἣ ταῦτα τιῷ σὺναιάτθιο θυμῷ.
 Νὺξ δέ σ' ὄρις λακόχαρτος ἀπ' ὄργης θυμὸν ὀρύσει,
 Νείπε' ἐπιπῆσθοντ' ἀγορῆς ἐπαικτὸν εὐνίει.

30 Ωρὴ γὰρ τ' ὀλίγη πέλιται νεκίῳ τ' ἀγορεύῳ τε,
 Ω τι νὶ μὴ βίος εὖδον ἱππετανὸς λατάνειαι
 Ωρᾶτος, τὸν γαῖα φέρει δημῆτόρος ἀντλή.
 Τῷ λικρεοσάμενος, νέκεια καὶ δῆρμι ὀφείλοισι
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτέμοις. σοὶ δ' ὕνέτι δούτορον ἔσται
 Ω δ' ἔρδαι. ἀλλ' αὖθι διανευνώμεθα νεῖκος
 ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ διόος εἰσιν ἀρίσται.

Ἡδὲ μὲν γὰρ λυδρὸν ἰδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρκάδῳ ἐφόρει, μέγα λυδαίνωυ βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τίνυδε δίκην ἰθέλωσι δικάσσαι.

40 Νῆπιοι, ὅδ' ἰσασιν ὅσῳ πλείον ἤμισυ παντός,
 οὐδ' ὅσον σὺ μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδιῶ μὲν ὄνειμα,
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρηϊδίως γὰρ ἔχον καὶ ἐπ' ἡματι ὀργάσαιο,
 Ως τί σέ κ' εἰς σὺναιτὸν ἔχει καὶ ἀόργον εὐντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ λαπυᾶ λατράθειο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμιόνων ταλαοργῶν.
 Ἀλλὰ ζῆτος ἐκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 ὅττι μὴ ἐξαπάτησε προμηθεὺς ἀγνυλομέτης.

OPERA ET DIES.

23

Festinat quoq; arare, & humi defigere plantas.

Tum curare domum: nam uicino æmulus usq;

Vicinus ditescenti, ac pugna utilis hæc est.

Sic figulus figulam, sic & fabrum faber odit,

Sic uates uatem male fert, sic Irus & Irum.

At immitte tuis hæc Perse cordibus imis,

Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,

Lis tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.

Ille etenim lites fugere & contemnere debet,

Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena

Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.

Huius si sat habes, age iurgia dira moueto

Ob res alterius: mecum facere amplius istud

Haud licet, at potius rursum causam experiamur

Iudicijs rectis, quæ uel Deus optima dicat.

Quum fieret nostræ sortis diuisio, rapta

Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti

Doniuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,

Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,

Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.

Quippe occultarunt homini nunc numina uictum,

At quondam tantum facile una luce parasses,

Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:

Continuò ad fumum licuisset ponere stiuam,

Ac tibi cessarent operæ mulûmq; boumq;.

Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit quòd ei uersuta mente Prometheus,

Hinc

Τὴν κ' ἄρ' ἀνθρώποισι μύσῃσ' ἰδέσθαι λυγρὰ.
 50 Κρύψει ἢ πῦρ. τὸ μὲν αὖτις εὖς πάσις ἱαπετοῖο
 Επλεψ' ἀνθρώποισι, διὸς παρὰ μητιόοντος,
 Ερ' ἰοίλω νάρθητι, λαθὼν δία τὸρπιέραννον.
 Τόμ τε χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονέην, πάντων πέρι μύθῃσ' εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ ἠλέψας; ἢ ἑμὰς φρούας ἠπαροπύσας;
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιμ' ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω ἱακόν, ὣκην ἄπαντες
 Τέρποντ' ἱατὰ θυμόν, εὖν ἱακόν ἀμφαγαπῶντες.

Ως ἔφατ', ἐν δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλύθον, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδρι φύρειν. σὺ δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδὸν,
 Καὶ Διός, αἰθανάτης ἢ θεῆς εἰς ὧπα εἴσηιν
 Παρθενικαῖς, ἱαλὸν εἶδος, ἐπὶ ἥρατορ, αὐτὰρ ἀθλίῳ
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφάειν.
 Καὶ χάριν ἀμφιχίαι λειφαλῇ χυσιῷ ἀφροδίτῃν,
 Καὶ πόθορ ἀργαλέον, καὶ γυσιόνας μελεδῶνας.
 Ερ' ἢ θέμεν ἱκύνεόν τε νόον καὶ ἐπιηλοπορ ἦθος
 Ερμείῳ ἥνωγε, δαΐειστον ἀργειφόντεν.

Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο δὴτ' ἱερυνίῳι ἀναῖτι.
 70 Λύτινα δ' ἐν γαίῃσ' πλάσσει λυγρὸς ἀμφιγυῖας
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, ἱερυνίδεω δὴτ' βυλάς.
 Ζῶσι ἢ καὶ λίσσῃσι θεὰ γλαυκῶπις ἀθλίῳ.
 Ἀμφὶ δέ οἱ χαρίτες τε θεαὶ, καὶ πότνια Πειθῶ,
 Ορμυς χυσιόνας ἔβισαν χροί, ἀμφὶ ἢ τέλῳ γε
 Ωρεὶ κακλίνομοι πέφορ ἀνθεσιν εἰαρινόισι.

Πάντα

O P E R A E T D I E S.

31

Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultavit seuis mortalibus ignem,
 Quem satus Iapeto rursus est furatus in usum
 Humanum, in scrula deportans clam Ioue summo.
 At pater offensus, verbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Prometheus,
 Ob me deceptum ac sublatum letus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, propriū malum amantes.
 Sic dixit, risitq; parens hominumq; deūmq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic vires hominisq; loquelam
 Inderet, ac vultu coelestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Minervam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat.
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium curasq; voraces.
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.
 Dixit, et implebant patris omnes iussa volentes.
 Extemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Mulciber effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, varieg; ornauit cæsia Pallas.
 Undiq; per totum Charites, Suadelsq; corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Hora.

Aptauit

Γαῦτα δὲ οἱ χροὶ λῶσμον ἐφύρμοσε παλλὰς Ἀθλῦν,
 Εἰ δ' αἶρα οἱ πύθιοι διὰ ἡϊόρος ἀργειφόντης
 Ὑσὺ δὲ θ' αἰμολίης τε λόγος, καὶ ἐπίκλωπον ἦθος
 Τούτῃ, διὸς βυλῆσι βαρυῆϊν πρ. οὐ δ' αἶρα φωνεῖν
 80 Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τλήυδε γυναικὰ
 Γανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἰδιώρεσαν, πῆμ' ἀνδράσι μάλ' αὖθις.
 Αὐτὰρ ἰπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμύχανον ἐξετέλειον,
 Εἰς ἐπιμηθία πέμπει πατὴρ ἱλυσὶν ἀργειφόντιν,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχυὸν ἄγγελον. ὃ δ' ἐπιμηθὺς
 Εφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε προμηθεύς, μή ποτε δῶρον
 Δίξασθαι πᾶρ ἱλυσὸς Ὀλυμπίη, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 Εξοπίσω, μή περ τι λακὸν θνητοῖσι γούνηται.
 Αὐτὰρ ὁ διξάμενος, ὅ τε δὴ λακὸν εἶχ' ὀνόουσε.
 90 Γεῖν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 Νόσφι μ' ἀτὰρ λακῶν, καὶ ἀτὰρ χαλεποῖς πόνοισι,
 Νόσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἰδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν λακότητι βροτοὶ καταγυράσθησι.
 Αλλὰ γυνὴ χεῖρας πῖθ' μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,
 Εοπίεσσ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεια λυγρὰ,
 Μῆνεν δ' αὐτόθι ἑλπίς ἐν ἀρρήητοισι δόμοισι
 Ενδορ ἐμεινέ, πῖθ' ὑπὸ χεῖλεσι ὅδ' ἐθύραζε
 Εξέπῃ, πρόπρην γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 Αἰγιόχῃ βυλῆσι διὸς νεφελυγρόεταο.
 100 Αλλὰ ἥ μύθια λυγρὰ λατ' ἀνθρώπων ἀλάλοισι,
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα λακῶν, πλείη δ' ὁ θάλασσα.
 Νέσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη, ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ,
 Αὐτόματι

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
Vasfriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
Mores: consilium Iouis hoc erat. indidit idem
Præco deum nomen mulieri, nomine recto
Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire t^h
Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
Immemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret à se
Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.
Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
Difficiles aberant morbi senium accelerantes:
(Namq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
Omne malū, ledens homines graue, sparsit in orbem.
Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
Pixidis ad labrum latitans non euolat extrā.
Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
Consilium, mentemq; Iouis Pandora secuta.
In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam

Αὐτόματοι φοιτῶσι, λιανὰ θνητοῖσι φέρουσαι,

Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μήϊέτα ἴσους.

Οὕτως ὅτι πᾶς ἐστὶ διὸς νόον ἐξαλέκσθαι.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐτόρόν τοι ἐγὼ λόγον ἐνκορυφώσω

Εὐ καὶ ἐπιγαμέυως, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλετο σῆσιρ.

Ὡς ὁρόθην γεγάασι θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

Χρῦσειον μὲν πρῶτιστα γένος μόροντων ἀνθρώπων

110 Αἰθάρατοι ποίησαν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Οἳ μὲν ἐπὶ λιρόνυ ἦσαν, ὅτ' ἔρανον ἐμβασίλυσον.

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔβωον, ἀκηολέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἀτόρτε πόνων καὶ οἰζύος, ὅδε τι δειλὸν

Γῆρας ἐπὶ κτῶ, αἰεὶ ᾗ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, λιανῶν ἐκτυάδην ἀπαύτων.

Θνησκον δ' ὡς ὕπνῳ διελυμμένοι, ἐσθλὰ ἢ πάντα

Τοῖσιρ ἔλω, λιερπὸν δ' ἐφόρῃ ζείδωρος ἄφθρα

Αὐτομάτη, πολλόν τε καὶ ἄφθονον, οἳ δ' ἐβελήμοι,

Ησυχοὶ ὄργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιρ πολέεσιρ.

120 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένος λιανὰ γαῖα κάλυψεν,

Τοὶ μὲν διαίμονές εἰσι διὸς μεγάλα διαβλάες,

Εσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,

Οἷρά φυλάσσουσι τε δίκας καὶ χέτλια ὄργα,

Ηδὲ ἰαδάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Ἰλυσθόλοισι, καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δούτορον αὖτε γένος πολὺν χαρότορον μετόπισθεν

Αργύριον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσῶν ὅτε φύλιν ἐναλίγκιον, ὅτε νόημα.

Ἀλλ' ἱεστὸν μὲν πάντας ἔτια παρὰ μύθῳι λιδοῖν

Ἐτρίφει

Exangues cessant morbi mala multa ferentes,
Et tacitè adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ulla Iouis mentem euitare potestas.
Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu mente reconde.

Postquam unà nati dii, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant ades dii sine carentes:
Hiq; homines cœli Saturno sceptrā tenente
Viuebant, et erat dijs uita simillima, curis
Aerumnisq; uacans, nunquam quassata senectā,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectore læti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis
Diūm uiuebant, inter se pace fruētes.
At genus hoc postquam tellus contextit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantis,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iustè obseruant, quid fiat iniquè,
Acre uestiti, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.

Inde genus superi fecēre argenteum Olympi,
Longè deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, haud indole tantum.
Tempore at hoc hominū, bis quinquaginta per annos

130 Ετρέφειτ' ἀβάλλων μέγα νήπιος ὦ ἐνὶ οἴκῳ.

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἦδ' ἔσθ' ἔμμετρον ἱνοῖο,

Γαυρίδιον ἴωισιν ἐπὶ χθονὶ ἀλγυῖ' ἐχούσῃς

Ἀφραδίαις ὕβρις γὰρ αἰτάσθ' ἔκλεον ὅτ' ἐδιδόκωτο

Ἀλλήλων ἀπέχει, ὅδ' ἀθανάτους θόραπενύειν

ἠθέλον, ὅδ' ἔρδων μακάρων ἰστροῖς ἐπὶ βωμοῖς,

ἠθίμῃς ἀνθρώποισι κατ' ἠθεῶν, τὸς μὲν ἔπειτα

Ζοῦς ἱερνίδης ἐκρυψε χολάμενους, ὅθεν αἰτιμαῖς

Οὐκ ἐδίδον μακάρσας θεοῖς, οἱ δ' αὖ ποτ' ἔχασιν.

Ἀὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖαν ἀέλυψε,

140 Τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται

Διὶ τέρουσι, ἀλλ' ἐμπεσ τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπιδεῖ.

Ζοῦς ἢ παῖδ' ἔπειτα ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων

Χάλκεον ποίησ' ὅτ' ἀργυρῷ ὅδ' ὅτ' ὁμοιον,

Ἐν μελῖα, δαιμόντε καὶ ὁμιέμενον, οἷσιν ἄρνος

Ἐργ' ἐμπεσ ποτόν τε, καὶ ὕβρις ὅδ' ἔτι σίτον

ἠδ' ἵον, ἀλλ' ἀδράμειντος ἔχον πρᾶξ' ὀφρονε θυμῷ,

Ἀπλάστοι, μεγάλη ἢ βίη, καὶ χεῖρες ἀαπτοί,

Ἐξ ὧμων ἐπίφυλον ἐπὶ τιβαροῖς μελέεσσιν.

Τοῖς δ' ἐν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δ' ἐπὶ οἶποι,

150 Χάλκῳ δ' ὄργάζοντο, μέλας δ' ὅτ' ὅσκιος σιδήρεος.

Καὶ τοῖ μὲν χείραςιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύτες,

Βῆσαν ἐς σὺν ὧσιν αἰόμον ἱερὸν ὅτ' αἰδίο,

Νώνυμοι θαύματος ἢ, καὶ ἐκ παλαιοῖς πόρ' ἔόντας,

Εἴλε μέλας λαμπρόν δ' ἔλκεον φῶς ἠελίοιο.

Ἀὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖαν ἀέλυψε,

Ἀνθ' ἐπ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ περλυβοῖσιν

Ζοῦς

Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.
Sed quum pubertas iam plenaq; contigit ætas,
Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
Plurima uiderunt mala, namq; iniuria nunquam
Mutua cessabat, reuerentia nulla decorum,
Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
Vt mos est alijs mortalibus. hinc pater altus
Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in alao,
Illis sub terris sedes habitare secundas
Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.
Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
Iuppiter æquandum non parte argenteo in ulla,
Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;
Mars erat bis cordi, ex uesana libido nocendi.
Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
Pendebant de humeris, mēbra omnia crassa ferebant:
Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;
Omnia (adhuc ferro tunc ignoto) ex ære parabant.
Vita illis proprio manuum finita furore est,
Atraq; Plutonis nullo cum nomine regna
Intrarunt: quamuis fortes, quamuisq; superbos,
Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
Iuppiter in terris Saturni filius inde

- Ζεὺς ἱερονίδης ποίησε, δίκαιό τ' ὄρον καὶ ἄρ' αὖρον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῶν γένος, οἳ καλέοντο
 Ἡμίθεοι, προτέρη γονεὺ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 160 Καὶ τὸς μὲν πόλεμος τε λιανὸς, καὶ φίλοισι αἰνὴ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ θήβῃ κασιμνήδι γαῖῃ
 ὤλεσε μακρὰ μέγας μύλων ὄνει' οἰδιπόδαο.
 Τὸς δ' ἑκαὶ σὺν νηυσὶν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 εἰς τροίλῳ ἀγαγὼν, ἐλόντες σὺν ἐκ' ἠὲ νόμοιο,
 Εὐθ' ἥτοι μὲν τὰς θανάτῳ τέλος ἀμφιέλυψε.
 Τοῖς δ' ἄλλ' ἀνθρώπων βίοντι καὶ ἥθε' ὀπάσας
 Ζεὺς ἱερονίδης λιανότατος πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῦσιν ἀνηδία θυμὸν ἔχοντες
 Εὐμακρόν τ' νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 170 Ὀλβιοὶ ἤρωες, τοῖσι μελινδία λαχρόν
 Τεῖς δ' ἐταρ' ἀλλήλων φέρει ζείδωρος ἄρυστα.
 Μνηστὴρ ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπησιν μετ' αἰνῶν
 Ἀνδραγαθῶν ἄλλ' ἢ πρόδωκε θανέειν, ἢ ἐπὶ στα γονέσσει.
 Νυνὶ γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδιήριον, ὅδε ποτ' ἤμαρ
 Γένοντο καὶ ἡμᾶς καὶ οἱ σιδεῖς, ὅδε τι νῦν ἔσται,
 Φθιρόμενοι, χαλεπὰς δ' ἑοὶ δώσουσι μέμνας.
 Ἀλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἔσθλα λιανοῖσι.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τὸτο γένος μόρσιον ἀνθρώπων,
 Εὐτ' αὖ γεινόμενοι πολλοὶ κροτάφοι τιλέθωσι,
 180 Οὐδέ τις πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ὅδε τι παῖδες,
 Οὐδέ ξένος ξενόδοκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ.
 Οὐδέ τις ἀσπίδος φίλος ἐστίηαι ὡς τὸ πάρος ποτ'.
 Λίπα δ' ἡ γῆρας κούρας ἀτιμύσσει τοκῆας,

Rursum aliud fecit quantum præstantius atq;
Iustius heroum genus, ipsis equiparandum
Dijs, ac semideos hos secula præora uocabant.
Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
Hos septem geminæ Cadmeæ ad mœnia Thebes
Ob ruæ pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
Illos nauigio sala per spæmantia ponti
Ad Troiam uestos, te propter Tyndaris alma,
Oppressitq; illic mors ultima linea rerum,
Iuppiter ac simul hos ad mundi extrema remouit,
Longè à terricolis tribuens uitamq; domosq;
Atq; quidem leti semper uacuiq; dolore
Calcant Elysios campos prope littora uasti
Occani. hic illis dulcemq; unoquoq; ter anno
Effundit fructum mater gratissima tellus.

Dij utinam quinta mihi uitam etate negassent,
Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
Nunquam finis erit nocturne diæne malorum,
Perpetuis hominum dij stringent pectora curis.
Ast aliquando malis his succedent bona rursum.
Nãq; pater genus hoc hominũ quoq; morte domabit,
Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
Nec similis nato genitor, nec filius illi,
Nec socius socio, nec fidus suscipienti
Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut antè:
Despicient senio fessos sine honore parentes,

μέμνονται δ' ἄρα τὸς χαλεποῖς βάλλοντες ἔπειτα
 Σχέτλιοι. ὃ δὲ θιῶν ὅπιν εἰλότις, ὃ δὲ μὲν εἴ γε
 Γηραίτεσι τοκῶσιν ἀποδρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίηαι. ἔτορος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις σὺν ὀρνυ χάρις ἰοσέϊαι, ὅτε διναῖν,
 Οὐτ' ἀγαθῶ. μᾶλλον ἢ λιανῶν. ρεκτῆρα, καὶ ὕβριν
 190 Ἀνέρα τιμήσας. δίκη δ' οὐ χόροι, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ λιανὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολοῖς σὺν ἔπῳ, ἐπὶ δ' ὄρνον ὁμείται.
 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἷσιν αἰσῶσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, λιανόχαρτος, ὁ μακρῆσαι συγδρόμους.
 Καὶ τότε δὲ πρὸς ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς στυγροδείης,
 Λουκοῖσιν φάριεσι λιανφασμύω χροῶ λιανόν,
 Ἀθανάτωρ μετὰ φύλον ἱτόν, προλιπόντ' αἰθρώπας,
 Αἰδώς καὶ νέμεισι. τὰ ἢ λείψεται ἄλγεια λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, λιανὸς δ' ὑπὲρ ἔσεται ἀλκή.
 200 Νικῶ δ' ἄνθρωπον βασιλῆος ὄρνω, φρονέει καὶ αὐτοῖς.
 Ω δ' ἰσηξ προσέειπεν ἀνδρόνα ποικιλόδοτον,
 Ὑψι μάλ' οὐ νεφέας φέρων ὀνύχιοι μεμαρπώς.
 Ἡ δ' ἱλιὸν γναμπῆοισι πεπαρμύνη ἀμφ' ὀνύχιοι
 Μύρετο. τὴν δ' ὅγ' ἐπαινεσάμενος πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμόνιν, τί λήλακας; ἔχει νῦν σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἣ ο' αὐτὸν ἐγὼ πόρῳ ἄγω, καὶ αἰοιδοὺν ἔδωκαν.
 Δεῖπνον δ' αἶψ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ μεθύσω.
 Ἀφρω δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς λείστονας ἀντιφείβειν,
 Νίκης τε γέρεται, πρὸς τ' αἰχμαῖσιν ἄλγεια πάσχει.
 210 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἰσηξ, παννοίπτορος ὄρνις.

Insuper audebunt duris incessere uerbis,
Vtpote nec numen reuerentes adde quòd ipsi
Dira seni patri proles alimenta negabit.
Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent.
Vir bonus aut iustus nullius fiet honoris,
Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
Suspicient, cedet ius dextrae, nec pudor ullus
Notus erit, sallet probum et improbus, ore dolofo
Verba obliqua loquens, periuriaq; insuper addens.
Deniq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
Alterius gaudens, homines se sparget in omnes.
Tum Pudor et Nemesis, duo maxima numina, coeli
Antiquas repetent sedes, uelamine corpus
Obtecti niueo, terramq; hominesq; superbos
Gaudebunt liquisse: quibus tamen agra relinquent
Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.
Nunc age principibus reseram, doctis licet ipsis,
Fabellam. Accipiter sic paruum ad aedona dixit,
Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris.
Hæc miserè eluxit curua lacerata sub ungue,
At fuit accipitri uox illa tyrannica diro:
Quid garris demens? nunc longè fortior in te
Ius habet, hæc tibi cantrici, quæ duco, sequendum.
Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura es.
Stultus, maiori cupiens contendere contrà,
Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
Sic ait accipiter, sulcans celeri aera penna.

- Ω πόρτε, σὸν δὲ ἄκρη δίνης, μήδ' ὕβρις ὄφελ'·
 ὕβρις γὰρ τε λακὴ δειλῷ βροτῷ, ὅδ' ἐμὸν ἰδὼς
 ρηϊδίως φόβον διύεται. βαρύνθαι δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εὐνύρσας ἄτησιν, ὅδ' ὅς δ' ἀτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίναια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,
 Ες τέλος ἐξελθῶσα. παθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνων.
 Αὐτίκα γ' ἔτρεχε ὄρνις ἅμα σκολιῇσι δίνῃσιν.
 Τῆς ἧ δίνης ῥόθος, ἐλπομένης ἢ κ' ἀνδρες ἄγωσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς ἧ δίναις λήνῳσι θέμιστας.
 220 Ἡ δ' ἔπειτα λαλίσσα πόλις τε καὶ ἦθεα λαῶν,
 Ἡέρα ἴσα μόνον, λαπῶν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἳ τέ μιν ἐξιλᾶσσι, καὶ ὅν τι θεῖον εἴησαν,
 Οἳ ἧ δίνης ξείνοισι καὶ σὺ δῆμοισι διδύσαι
 ἰθείας, καὶ μή τι παρηνβαίνουσι δινάιν,
 Τεῖσ' ἔτι θυλ' ἐ πόλις, λαοὶ δ' ἀνθρώποι σὺ αὐτῇ·
 Εἰρλίον δ' ἀνὰ γλῶσσαν ἡρώτοτροπος, ὅδ' ἐποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλίου πόλεμον τεκμαίρεται σὺν ὅσπα ἴσους.
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίνουσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀκηδὲς,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς ἧ μεμηλότα ὄργα νέμονται,
 230 Τοῖσι φέρει μὲν γὰρ πολὺν βίον. ἄριστοι ἧ Ἀρῆς
 Ἀκρη μόν τε φέρει βαλαύτης, μέσση ἧ μελίσσας.
 Εἰροπόνοι δ' ὅιες μακροῖς καταβεβέχθαι.
 Τίηται ἧ γεναῖναις ἐοικέντα τέκνα γονεῦσιν.
 Θάλασσι δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές, ὅδ' ἐπὶ νηῶν
 Νέουσονται, λαρπὸν ἧ φέρει ζείδωρος ἄρπυα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε λακὴ, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς ἧ δίνην ἐρονίδης τεκμαίρεται σὺν ὅσπα ἴσους.

Tu sequere ô Perse iustam, iniustumq; relinque,
Nam multum petulans homines iniuria ledit,
Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
Cladem ullam accipiens: melior sic semita monstrans
Iusticiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri
Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
Iusticia huc sequitur, trahitur quocunq; ab auaris
Iudicibus, quos lege sinit decernere iniqua.
Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
Aere testâ, illis secum mala plurima uoluens,
A' quibus exacta est, fraudataq; partibus æquis.
Qui uerò externis & ciuibus omnia iuste
Distribuunt, nil flectentes à tramite recto,
His uiret urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
Latiuidens illis immittit Iuppiter unquam,
Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
Insunt epulis in sacris parta labore,
Terra dat immensos fructus, in montibus altum
Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris;
Grex ouium lana per agros incedit onustus,
Et similem sobolem genitrices patribus edunt,
Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
Non scaudent naues, tellus uictum alma ministrat.
At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
Destinat extemplo his Saturnius æthere poenas.

NOMINE

- Πολλάκι κ' ἐξύμπασα πόλεις ἱακῆ ἀνδρῶς ἐπαυρῆ,
 ὅς τις ἀλιτράναι, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάκται.
 240 Τοῖσι δ' ἔβανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα ἱερνίων,
 Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν, ἀποφθινύθουσι ἧ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικες τήϊσιν, μινύθουσι ἧ οἶκοι,
 Ζητὸς φραδμοσυῶνσι Ὀλυμπίη· ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ τῶν γε στρατὸν σὺριὸν ἀπώλεισεν, ἧ ὄγε τείχος,
 Ἡ νῆας ἐν πόντῳ ἱερνίδος ἀποτίννυται αὐτῶν.
 Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἧ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τλάετε Δίην. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες
 Αθάνατοι λούσεσιν, ὅσοι σκολιῶσι Δίησι
 Ἀλλήλας τρίβουσι, θεῶν ὅπιν ὅκ' ἀλέγοντες.
 250 Τεῖς γὰρ μύθοι ἐοῖν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Αθάνατοι ζεῦς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε Δίκας καὶ χέτλια ὄρνα,
 Ἡδ' ἄε εὐσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίησι Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ἐπὶ τ' αὖ τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ' Διὶ πάτρεϊ λαβεζομένη ἱερνίῳι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀτάσθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοσῶντες,
 260 Ἀλλ' ἡ παρκλίνουσι Δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες, ἰθιῦετε μύθος,
 Δωροφάγοι σκολιῶν ἧ Διῶν ἐπιπάγχυ λάθειθε.
 Οἳ αὐτῷ ἱακῆ τούχει ἀνὴρ, ἄλλω ἱακῆ τούχωρ.
 Ἡ ἧ ἱακῆ βδλή τῷ βυλσύνσαντι ἱακίῃ.

Nomine sæpe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
Qui peccet, faciatq; Ioui non sacra ferenda.
Verum ut subiiciam mala quæ Deus æthere mittit,
Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
Ac stirpes pereunt, supero id rectore uolente,
Agmina qui nunc sternit eorum aut moenia frangit,
Currentesq; rates disrumpit in æquore seuus.

O' uos qui regitis terras, aduertite mentem
Huc ad iusticiam, quoniam superi prope nos sunt
Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
Defraudant alios, sprete ratione decorum.
Ter munera exuperant cœlestia numina, terras
Quæ nobiscum habitant, in tutelam data nostrum.
Illaq; quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
Aere tecta, omnem pedibus peragrantia terras.
Ipsaq; iusticia est uirgo Ioue nata parente,
Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
Quam si quis uolet, meritòue fraudet honore,
Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
Humane exponit mentis scelera, et dare poenas
Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
Sed memor ô iudex horum, tua dirige rectè
Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.
Noxius ipse sibi est, alij qui quærit obesse,
Consiliumq; malum danti fert maxima damna.

Perspicit

- (Γαύτα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμούς, καὶ πάντα νοήσας,
καὶ νῦν τὰ δ' αἶν' ἐθέλων ἐπιστέρνει, ὅδ' ἐλήθαι
οἶκον δὲ καὶ τῶνδε δίκων πόλιν αὐτὸς ἔργει.
Νῦν ἢ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς εἰς ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶκον, μὴτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπὶ κακῶν, αὐδρα δίκαιον
270 Εἰμὸναι, εἰ μείζωνε δίκῳ ἀδικοτέρῳ ἔξει.
ἀλλὰ τά γ' ὅπως ἔοικα τελεῖν διὰ τὸρ κινέειν αὖτον.
ὦ πόρση, σὺ ἢ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
καὶ νῦν δίκης ἐπάκτε βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον δίσταξε κρονίωρ,
ἰχθῦσι μὲν, καὶ βελί, καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
ἔδειν ἀλλήλους ἐπὶ δ' εἰς δίκην ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
γίνεται, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν,
γινώσκωρ, τῷ μόντ' ὄλβον διδοῖ σὺρρυπαζούς.
280 Ὅς δέ τις μαρτυρήσιν ἐπὶ ἐπίορκον ὁμόσας,
ψεύσει, σὺ ἢ δίκῳ βλάψας, νήκετον ἀάδην,
τῷ δέ τ' ἀμεινοτέρῳ γένει μετόπιον ἐλέειπαι.
ἀνδρὸς δ' ἐνέρεα γένει μετόπιον ἀμείνων.
σοὶ δ' ἐγὼ ἰδὼν νοέωρ ὄρεω μέγα νήπιον πόρση,
τὸν μόντ' ἐλεονέκτητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέειναι
ρῆιδίως. ὀλίγον μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι νάει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπαρόισιν ἐθήκαν
ἀθάνατον μακρὸς ἢ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὸν,
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. ἐπὶ δ' εἰς ἀκρον ἵκηται,
290 ρῆιδίς δ' ἔπειτα πείλει, χαλεπήσῃ ἔσσα.
οὗτος μὲν παλάστιος, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει,

Perfpicit ac sentit facrum Iouis omnia lumen,
Nunc uidet & nobis quid agatur, si uelit, illum
Nec latet hac quodnam ius exercetur in urbe.
Ast ego mortales inter iustus minimè essem,
Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
Iustum, aut præmia si iniustum maiora manerent.
Talia sed minimè est facturus Iuppiter unquam.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
Audi iusticiæ, uimq; obliuiscere diram.
Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
Piscibus at, nemorumq; feris, auibumq; se ut ipsi
Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis.
Iusticiam nobis, quæ præstantissima longè est,
Tradidit, & quoties audet quis dicere uerum
Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta:
Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
Mentitur, ledens hic ius, mage leditur ipse.
Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne.
At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipuè memorabo salubria Perse.
Scilicet ex uitijis facile est uel prendere turbam:
Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
At regina graui uirtus sudore paratur,
Est uia difficilis, præceps, longa, aspera ad illam.
Principio: postquam iam stas in uertice summo,
Tum facilis, tum fit dulcis, licet antè molesta.
Optimus ille uir est, primusq; sibi omnia noscens

Consulere

Φραοσάμνος, τά κ' ἐπεὶ τὰ κ' ἐς τέλος ἡσιν ἀμείνω.

Εὐδλὸς δ' αὖ λικνεῖνος, ὅς σ' εἰπόντι πύθεται.

Ὅς δέ κε μήθ' αὐτῷ νοέη, μήτ' ἄλλα ἀκῶν

Εν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρεῖος ἀνὴρ.

Αλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μνημονεύσας ἀγὼν ἐφέμῃς,

Εργάζου πέρσῃ διὸν γένος, ὅφρα σε λιμὸς

Εχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' εὐτέφανος δεικνύτῃ

Αἰλοῖν, βιότῃ δ' ἐπὶ πύμπλῃσι καλῇν.

300 Λιμὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀδύγῳ σύμφορος ἀνδρεί.

Τῷ δέ θεοὶ νεμεσῶσι ἢ ἀνέρες, ὅσῃν ἀδύγος

Ζῶν, λιφλύϊαςι λιθάροισι ἱκελὸς ὀρμῇν,

Οἷτε μελιόσων ἰάματα τρύχῃσι ἀδύγοι,

Εἰδόντες, σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἐγὼ μέτρα λισμέην,

Ὡς κέ τοι ἡραία βιότῃ πλήθωσι καλῇ.

Εξ ὄργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.

Καί τ' ὀργαζόμενος πολὺ φίλτορος ἀθανάτοισιν

Εἰσεαί, ἢ δὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ φυγίῃσιν ἀδύγος.

Εργον δ' ὅδ' οὐδ' ὄνειδος, ἀδύγῃ δέ τ' ἔνειδος.

310 Εἰ δέ κ' ὄργαζῃ, τάχα σὺ θλώσει ἀδύγος,

Πλυστύνῃα, πλὺτῳ δ' ἀρετῇ καὶ λιῷδος ὀπιδεῖ.

Δαίμονι δ' οἷος ἐκῶα, τὸ ὄργαζεσθαι ἀμεινον,

Εἴ περ ἀπ' ἀλλοτέρων λιτεαύων αἰσσίφρονα θυμὸν

Εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾷς βίαν, ὥς σὺ κελεύω.

Αἰδιῶς δ' ὅν ἀγαθὴν λιχευμένοισιν ἀνδρα κομίζει.

Αἰδιῶς, ἢ τ' ἀνδρα μέγα σίνεταί, ἢ δ' ὀνύνησι.

Αἰδιῶς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θαρσος δ' πρὸς ὀλβῳ.

Χρῆματα δ' ὅχ' ἄρπακῇα, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.

Εἰ γὰρ

Consulere expendens quæ post prodesse ualebunt.
Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti
Auscultare alij, nullusq; et inutilis hic est.
Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
Te premat inuidia, Cereri sed amore pudicæ,
Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.
Ecce fames comes est homini certissima pigro.
Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
Quorum uenter apum consumit parta labore,
Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
Quin operans fies multo mortalibus et dijs
Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem
Ditescens, at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
Dijs similis fies, melius nil ergo labore:
Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
Ut iubeo proprium studeas acquirere uictum.
Utilis haudquaquam est homini pudor hospes egenti.
Nunc iuuat ille uirum, nunc officit ille uicissim.
Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
Nil unquam rapias, data cœlitus optima dona.

Εἰ γὰρ τις καὶ χόρσι βίη μέγαν ὄλβον ἔλκεται,
 320 Ἡ δ' οὐ γὰρ ἀπὸ γλώσσης λήσεται (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται, ἐν τ' αὖ δὴν κέρδιος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδέος λυτοπάστῃ)
 Ρεῖά τε μιν μαρῆσαι θεοὶ, μινύθουσι δ' οἶνοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χόρον ὄλβος ὀπυδαῖ.
 ἴσθι δ' ὅς κ' ἐπὶ τῷ, ὅς τε ξείνονα λαὸν ὄρξῃ·
 ὅς τε λασιγνήτοιο εἴς ἀναδέμναια βαῖνοι,
 Κρυπταδίης σὺν ἡς ἀλόχα παρὰ κείρα ῥέζωρ,
 ὅς τε τὸν ἀφραδίης ἐλιταίνεται ὄρφαν' ἐτήναι,
 ὅς τε γονῆα γέροντα λακῶ ἐπὶ γέρας ἰδῶ
 330 Νεικέει, χαλεποῖσι λαθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
 Τῷ δ' ἡ τοι βούεσσι αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δ' ἐτελοῦ τλήν
 Εργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέβηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἐβρύχ' ἀεισέφρονα θυμὸν,
 Καδιδιύαμιν δ' ἐρθεῖν ἴδρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ λαθαριῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μυθήα λαίερα.
 Ἀλλοτε δ' ἂν ἀπονδῆσαι θυέσει τε ἰλάσσεισθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἐκ δόξῃ, καὶ ὅταν φάος ἰδρὸν ἔλθῃ,
 Ως κ' ἐπὶ ἴλαον ἱραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσι,
 Ὅφρ' ἄλλων ἰονῇ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα λαλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν εἰσαῖ.
 340 Τόνδε μάλιστα λαλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γὰρ τοι καὶ χθρὴν ἐγχώριον ἄλλο γένεται,
 Γείτονες ἄζωστοι ἐνίον, ζῶσαντο δ' ἑπὶ ποταμοῖ.
 Γῆμα λακὸς γείτων, ὅσοι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμερό τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμορε γείτονος εἰδῆ.

OPERA ET DIES.

51

Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Sive usu linguae mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male dii uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic à quo supplex et leditur hospes,
 Patrat et ingreditur quicumq; cubilia fratris
 Vxorem maculans, et sancta cubilia stupro.
 Peccat et is qui ledit utroq; parente carentes,
 Quiq; senectutis supremo in limine stantem
 Haud timet inimiti sermone offendere patrem.
 Hunc pater ipse Deum Saturnius odit, et illi
 Factis et iniustis tandem mala digna repondit.
 Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
 At pro uirili superis dijs fac sacra, pure
 Mundeq; pro pingues coxas adolecto sub aris,
 Nunc uini pateris, nunc placat thuris odore,
 Solis ad occasum facies et solis ad ortum,
 Ut tibi perpetuo fausti sint atq; fauenter,
 Utq; iuuare queas alios, non te iuuet alter.
 Hoste tuo, ad coenam tui amantem accerere, relicto:
 Hunc tamen ante omnes, parles quem separat unus
 Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit;
 Discincti uicini aderunt, cingentur amici:
 Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
 Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.

Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτωρ ἱκανὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, σὺ δ' ἀποδύναι
 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, ἅκε δαΐωνα,
 οὗ αὖ χρηίσωρ καὶ εἰς ὑψόρου ἄρκειον εὖρης.
 350 Μὴ ἱκανὰ ἱερδοαίνειν· ἱκανὰ ἱερδοεῖαι ἔσ' ἄτῃσι.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅσῃεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅσῃεν μὴ δῶ,
 Διότῃ μὲν τις ἐδωκεν, ἀδιότῃ δ' ὅτις ἐδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴ, ἄρπάζῃ ἱκανή, θανάτοιο δότειρα.
 Ος μὲν γὰρ ἦεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε ἱερὸν μέγα δῶκεν,
 Χαίρει τῷ δῶρῳ, καὶ τέρπεται ὅν ἱατὰ θυμόν.
 Ος δέ ἦεν αὐτὸς ἔλθται ἀναιδείῃφι πειθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἱερὸν, τότε ἱπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γὰρ ἦεν ἱερὸν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν ἱαταβεῖο,
 360 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδοις, τάχα ἱερὸν μέγα καὶ τὸ γούοιτό,
 Ος δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὃ δ' αἰλύξεται αἰθοπα λιμόν.
 Οὐδέ τό γ' εἰρ οἴκῳ ἱατακείμενον ἀνέρεα λήθει.
 Οἴκοι βέλτορον εἶναι, ἐπεὶ βλαβόρον τὸ θύραφι.
 Εἰδὼν μὲν παριόντος ἐλέσθαι πῆμα ἢ θυμῷ
 Χρηίσωρ ἀπέοντος, ἃ σι φράζειν αἰῶνα.
 Ἀρχομένῳ ἢ πῖθῳ καὶ λήγοντος ἱορέσεσθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι, δεινὴ δ' ἐνὶ πνεύματι φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰσμενός ἄρκειος ἐσθῶ,
 Καί τε ἱασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 370 Γίγεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὥλεσαν ἀνδρας.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοσόλος ἐξαπατάτω,
 Λιμύλα λιπτήλασά, τελευτῶσα ἱαλιεύ,

Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
 A' uicino aliquid capias si mutuò, eâdem
 Mensura, ac non si possis sine scœnore redde,
 Indigus ut rursum nullam patiare repulsam.
 Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
 Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.
 Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
 Danti aliquis dedit: at nil danti quis dedit unquam?
 Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
 Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia præstet
 Munera, lætatur, facit atq; hoc corde sereno:
 Qui uerò ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hic pectore sentit.
 Namq; super paruum, si paruum apponere curas,
 Sæpius et facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, præsentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi præstat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est, de cumulo præsentis sumere: contrà (rū,
 Est graue, egere aliqua re absente. hinc sis memor bo-
 Dum plenum est, fermeq; uacat uas, largius hauri:
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces detur famulo, idq; benignè.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere sæpe nocet, nocet et diffidere sæpe.
 Ne fucata tua spoliè te mente caueto,
 Fœmina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago,

d 3 Confidit

Ὅς ἡ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
 Μονογονῆς ἡ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον,
 Φέρβέμον' ὥς γὰρ πλεῖτος αἰέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ἡ θάψοις ἔτδρον παῖδ' ἐγκαταλείπων,
 Ρῆα δὲ κεν πλεόνεσι πόροι ζῶνς ἀσπετομ' ἔλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθύη.
 Σοὶ δ' εἰ πλεῖστα θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσι,
 380 Ωδε ἔρδαιμ' ὄργον δέτ' ἐπ' ὄργῳ ὀργάζεσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ληϊάδων ἀτλαγονέων ἐπιβεβη-
 νάων

Ἀρχεῖδ' ἀμκτῷ, ἀρότοις ἡ διυσομε-
 νάων (ράκουτα

Αἰ δὴ τοι νύηχ' τε λιὰ ἡμάτεσσιν.

Κεῖνεται αὐτὶς ἡ πόριπλομούσιν αὐτῷ
 Φαίνονται, ταπεινὰ χαραιομένοιο σιδῆρα.
 Οὗτός τοι πιδίωρ πέλετ' νόμος, οὔτε θαλάσσης.
 Εγγύθι ναετάνο', οὔτ' ἄγνεα βροσθέντα
 Ρόντ' ἐνμαίνοντοσ' ἀπόπροθι πίονα χῶρον
 Νάισι γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν ἡ βοωτῆιν,
 10 Γυμνὸν δ' ἀμαῖδαι' εἶχ' ὥρῃα πάντ' ἐθέλησθαι
 Ἐργα κομίζεσθαι διημήτορος, ὥς τοι ἔκαστα
 Δοεῖ' αἰέξεται, μήπως τὰ μεταξὺ χατίρων
 Ριῶσθης ἀλλοτρίης οἴκῳ, καὶ μεδὲν ἀνύσθης. 11
 Ως καὶ νυνὶ ἐπ' ἐμ' ἦλθες, ἐγὼ δέ τοι ὅκ' ἐπιδῶσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ὀργάζου νόπιε πόρον
 Ἐργα τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διέτεκ' ἡγήσαντο,

Confidit furi, qui confidit meretrici.
Hinc patrius seruet dilectus filius ædes.
Sic tibi res crescent, procedentiq; omnia dextrè.
Fac moriæ senex, gemina ex te prole relicta:
Namq; Ioui facile est locupletes reddere plures,
Curaq; multorum maior, plus fertur in arcam.
Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis,
Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Pleiadas cernens orientes, demete frū-
gem:
Vomere uerte solum, quum submer-
guntur in undas:
At bis uicenas latitant noctes diesq;
Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,
Tempore quo primum incipiunt splendescere falces.
Hec lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
Pinguia siue colant in uallibus arua remota
A' ponto procul. At nudus sere, nudus arato,
Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
Officia exoptes curata ut tempore crescant
Quæq; suo: ne quando, grauis dum uexat egestas,
Frustra mendices aliena per ostia uictum,
Vt qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
Aut dono, aut usu: sed Perse stulte labora.
Ipsi terricolis dij constituere laborem,

Μὴ ποτε σιὸν παίδεας γυναικί τε θυμὸν ἀχούων,
 Ζητούνης βίοντορ λιπαρὰ γέγονας, οἷδ' ἀμελῶσιν.
 Δὲς μὲν ἢ καὶ τρεῖς τάχα τούξαι. ἤν δ' ἔτι λυπῆς,
 20 Χρῆμα μὲν ὃ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πάλλ' ἀγορεύσεις.
 Αἰχμῆος δ' ἔσται ἐπέων νόμος, ἀλλὰ σ' αὖωγα
 Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλιωρίν.

Οἶνον μὲν πρῶτισθα, γυναικὶά τε, βδντ' ἀροτῆρα,
 Κτηλίῳ ἢ γαμελίῳ, ἢ τις καὶ βοσὶν ἔποιτο,
 Χρήματα δ' εἰς οἶνον πάντα ἄρμυρα ποιήσασθαι.
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, οἷδ' ἀρνῶται, σὺ ἢ τητᾷ.
 Ἡ δ' ὥρῃ παραμείβεται, μινύθη δέ τοι ἔργον.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖριον, ἔσ τ' οὐνηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτωσιοβργὸς αἰὲρ πῶμπλησι λιαλίῳ,

50 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μιλῆτη δέ τι ἔργον ὀφέλλει,
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιοβργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Ἡμος δ' ὅλγος μόνος ὀξέος ἡελίοιο,
 Κῶματος ἰδιαλὶμα μετοπωρενὸν ὀμβρύναντος
 Ζηνὸς ὀριθούεος, μετὰ ἢ τρέπεται βρότεος χρώς.
 Πολλὸν ἐλαφρότερος. Δὴ γὰρ τότε σείετος ἀστὴρ
 Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κυριτριφίῳ ἀνθρώπων
 Εἰσεται ἡμάτιος, πλείον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 Ἡμος ἀδινῆτοτάτη πέλειται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ὕλη, φύλλα δ' ἐραζε χέει, πῶροβοιό τε λήγει.

40 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῆν, μεμνημένος ὤριον ἔργον,
 Οἶμον μὲν τριπόδιον τέμνειν, ὑπόρον ἢ τέτρανχον,
 Αἶονα δ' ἐπὶ ἀπόδιον. μάλα γὰρ νῦντοι ἄρμενος ἔτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκτὰ πόδιον, ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,

Τελασί.

Ne cum filiolis, cum coniuge, pectora tristis
Panem à vicinis quæras, ipsiq; repellant.
Forsitan accipies bis tēre, at si inde molestes,
Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
Ipse seram unde famem places, ac debita soluas.

Primum, ædes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
Emptam non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
Hinc memor apta tuæ domui instrumenta parato,
Ne poscas alium illa, & eo ludare negante.
Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem,
Nam sua desidiâ sectans replet horrea nunquam.
Nec cunctatur iners: studium rem promouet unum.
Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.
Cum deserbuerit Phœbeæ lampadis ignis,
Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
Mensibus autumnî fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit uires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)
Deniq; cum cariẽm contemnit secta securi
Sylua, & fundit humi frondes, cessatq; uirere,
Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
Vt mortariolum tripedale, trium cubitorum
Pistillum, atq; axem resecato septipedalem:
Octopedum si sit, tum malleus abscindatur,

- Τριπίδαμον δ' ἄψιν τέμνειν διακαδῶρ' ἀμάξῃ.
 Γόλ' ἐπικαμπύλα καὶ λαφύρα ἢ γύλυ, ὅτ' αὖ σῦρῃ,
 Εἰς οἶνον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρδραν,
 Πέρινον, ὅς γ' ἔβυστον ἄρ' οὐχυνώτατος ἔστιν,
 Εὐτ' αὖ ἀθιναίης διμῶος σὸν ἐλύματι πήξας,
 Γόμφοισιν πελάσας προσκρήρειν ἰσοβοῇ.
 50 Δοιὰ δ' ἢ θέδαι ἄροτρα ποικιλάμενος κατὰ οἶνον,
 Αὐτόγυνε καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔτω,
 Εἴχ' ἑτόρόν γ' ἄξαις, ἑτόρόν γ' ἐπὶ βυθὶ βάλλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκισιώτατοι ἰσοβοῇ.
 Δρυὸς ἔλυμα, πένον γύλυ, βοὶ δ' οὐναετήρῳ
 Ἀρσόνι λεηλῶσαι (τῶν γ' ὀδύος ἐκ ἀλαπαδνόν)
 Ἡδὺς μέτρον ἔχοντε, τῷ ὄργαζεσθαι αἴρω.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' ἐρῶσιντες ἐν αὐλακι λαμμέν' ἄροτρον
 Ἀξίαν, τόδ' ὄργον ἐτώσιον αὐθι λίποιον.
 Τοῖς δ' ἅμα πρὸς ἀρκαήσεταις αἰζὺς ἐποίησ',
 60 Ἀρῶν λειπνίσας τέρ' ἀτρυβὸν οἴ' ἀδλωμον,
 Ος κ' ὄργον μελετῶν ἰθείαν αὐλακὴν ἐλάωνοι,
 Μυκέτι παπῆάνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ὄργῳ
 Θυμὸν ἔχωρ. τῷ δ' ἔτι νιωτόρος ἄλλος ἀμείνων,
 Σπέρματ' αὖ δάσασθαι, καὶ ἐπιπροέμεν ἀλέασθαι.
 Κυρότορος γ' αὖτ' μεθ' ὀμήλικας ἐπ' οἴκῳ.
 Φράζεσθαι δ' σὺ τ' αὖ φωνὴν γοργάνῳ ἐπακνήσης.
 Ὑψοθῆν ἐκ νεφέων ἐνταύσιας λεκληγύης,
 Ἡτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματός τ' ὄργῳ
 Δεινὴν οὐμβροῦ, λεραδίην δ' ἔδωκεν ἀνδρὸς ἀδύτῳ,
 70 Δὲ τότε χορ' ἄζειν ἔλκεας βόας ἐνδον ἔοντας.

Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti:
 Plurima ligna incurua seces. dentale per arua
 Aut montem quæres, inuentum confer ad ædes
 Illigum. nam tale haud frangitur inter arandum,
 Si clauis buri, Cereris qui munia tractat
 Rusticus infigens, temoni adiunxerit apte.
 Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,
 Perfectum ac rude. nam multo præstantius est sic:
 Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
 Temones ualidos de lauro ulmoq; recides.
 Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.
 Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
 Conueniuntq; operi medio æui flore uigentes.
 Non illi inter opus miscentes prælia, aratrum
 Frangentq; inceptūq; ita opus linquent sine fructu.
 Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, et loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, et tempora brumæ
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti,
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito sæno.

Dicere

ρηϊδίον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὲος καὶ ἄμαξαν,
 ρηϊδίον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ὄργα βόεσι μὲν,
 φησὶ δ' αὐτὸν φρονέειν ἀφνειὸς, πύξασθαι ἄμαξαν.
 Νήπιος ὕδρ' ἐτόγ' οἶδ', ἵνα τὸν δέ τε δῦρα θ' αἰμάξης.
 Τῶν πρόδωκε μελέτῃ ἐχέμιον, οἰκῆϊα βέβαια,
 εὖτ' αὖ δὴ πρῶτις ἀρότος θνητοῖσι φανεῖν,
 Δι' τὸτ' ἐφορμηβλήῃαι ὁμῶς διμῶς τε καὶ αὐτὸς.
 Ἀνὴρ κ' ἀνδρῶν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὅρην,
 Γρωὶ μάλ' ἀσύνδωρ, ἵνα τοι πλῆθωσιμ' ἀφραῖ.

- 80 Εἰαρι πολέην, θέριος ἢ νειωμένη ἢ σ' ἀπατήσῃ.
 Νειωρ ἢ ἀεὶρεν ἔτι λαφύσσων ἀφραῖ.
 Νειὸς ἀλεξιαρή, παίδων σὺν κλήτερ' ἀγνῇ,
 Εὐχεσθαι ἢ δι' χθονίῳ, δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Εὐηλίας βέβαιον δημήτερος ἰσθρὸν ἀκτῖν,
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότρ' ὅταν ἀκροῖον ἐχέτλης
 Χερσὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι,
 Ενδρυσον ἐλκόντων μεσάβω, ὃ ἢ τυτθὸς ὀπίσθον
 Διμῶς ἐχωρ' μακίλλῃ, πόνον ὀρνίθεσι τιθεῖν,
 Σπέρματ' ἀκακρυπῶν, σὺθυμοσύνη γὰρ ἀείσῃ
 90 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἀκαθυμοσύνη ἢ ἀκρίσῃ.
 Ω δὲ ἱερὴ ἀδροσύνη σάχυνε νοσοῖεν ὄραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίσθον ὀλύμπιος ἰσθρὸν ὀπάσει.
 Εκ δ' ἀγγέων ἐλάσας ἀφάχνια, καὶ σ' ἐόλπαι
 Γυθῆσαι βίοτοιο ὄρσόμενον ἐνδρον ἔοντος.
 Εὐοχέων δ' ἔξαι πολὺν ἔαρ, ὃ δὲ πρὸς ἄλλας
 Αὐγάσαι, σέο δ' ἄλλος αὐτὸς ἐχρημένος ἔσται.
 Εἰ δὲ ἱερὴ κελίοιο τροπῆς ἀρόντ' χθόνα διαν

OPERA ET DIES.

5

Dicere persacile est, Cum bobus des rogo currum:
 Et facile abnuere est, proprijs bobus labor instat.
 Vir cordatus ait, Currum compinge tibi ipse.
 Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
 Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
 Et simul ac ipsum iam tempus uenit arandi,
 Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
 Humidas & siccus sit ager quum scindis aratro.
 Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
 Vere solum proscinde, iterdum haud fallet in aestu.
 Esto noualis ager, cui uis committere semen.
 Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.
 Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudica,
 Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
 Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
 Corripieñs stiuam stimulas quum dorsa trahentum
 Vimine taurorum: sed tunc te pone sequatur
 Rastra puer portans, quum mandas semina terre,
 Isq; auibus semen celando negotia ponat,
 (Sedulitas homines iuuat, at sacordia laedit)
 Sic gravis in terram fructu nutabit arista.
 Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
 Ejce tum nasis, quas fecit aranea telas,
 Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
 Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
 Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
 Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,

Raras

- Ημενος ἀμύσσει ὀλίγον πρὲς χαρὸς ἔργων,
 Ἀντία δεισμύων λιπονιμεύος, ἢ μάλα χαίρων.
 100 Οἶσος δ' οὐ φορμῶ, παῦροι δὲ σε θνήσκοντα,
 Ἀλκίει δ' ἄλλοιός, Ἰλνὸς γὰρ αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλέος δ' αὐδρεσι λατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὕψ' ἀρσάνης, τόδε κεν τοι φάρμακον εἴη,
 Ημεος κόνις ἐκκινύει δρυὸς οὐ πρὸς αἰόλοισι,
 Τοπρῶτον τέρπει τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρον αἰῶνα,
 Τῆμος ἰσὺς ὅσι τρίτω ἤματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπων.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρῶτηρ ὀτὴ ἰσοφκρίζε.
 Ερ θυμῶ δ' οὐ πάντα φυλάσσει, μηδέ σε λήθοι
 110 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὤριος ὄμβρος.
 Παρ' δ' ἴθι χαλκίον θῶπον, λαὸν ἐπ' ἀλέα λείχων,
 Ωρη χειμέρι, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 Ἰχάθει, οὐθὰ κ' ἄοικτος αὐτῆς μέγαν οἶνον ὀφέλει.
 Μὴ σε κενὸν χαμῶνος ἀμνηστὴν λατὰ μαρψῆς,
 Σκὼ πονίη, λειπῆς ἢ παχύν πόδα χειρὶ πιέσεις.
 Πολλὰ δ' ἀδρυγὸς κνὸρ κενεὶν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρῆζον βιότοις, λακὰ προσελέξατο θυμῶ.
 Ἐλπις δ' ἔκ ἀγαθῇ κερχυσμένου ἀνδρα κομίζει,
 Ημερον οὐ λείχη, τῶ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 120 Δείννυι ἢ δαμῶεσι, θέρσους ἐτι μίσην ἔόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρος ἱσέεται, ποιεῖδε λαλιάς.
 Μελῦα ἢ λιναῖων, λακ' ἤματι βύβορα πάντα,
 Τῆτον ἀλσὺαδαι, λαὸν πικράδας, αἶτ' ἐπὶ γαῖαν
 Γναύσαντος βορέαιο δυνηλεγέες τιλέθυσι,
 125

Raras innitens genibus ressecabis aristas,
Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
Corbe uehes messem, paucis erit illa stupori.
Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
Ac homini illius mens perscrutabilis ægrè.
Quòd tibi si serò sit aratum, hæc una medela est.
Tempore quo primum coccyzat in arbore coccyx;
Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
Primus ita æquè multa metent et serus arator.
Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
Te lateant ueris, nec tempus quo cadit imber.
Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
Tempore brumali, cum frigora corpus adurunt.
Tum propriæ domui uir prospicit omnia gnauus.
Ne te seua dies hyemis deprendat egenum,
Constringatq; pedem manus attenuata tumentem,
Multa uir ignauus, dum se spe pascit inani,
Indigus interea uictus, mala corde uolutat.
Namq; potest inopem minimè spes pascere, pigra
Ocia sectantem, et tenuis cui copia rerum.
Tu media exerce famulos æstate labore,
Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.
Excoriatorem pecudumq; hominumq; Decembrem
Euita studio summo, glaciemq; molestam,
Que per humum Borea solet indurescere flante.

Is per

- Ος τε διὰ θρήνης ἰπποτρόφος σὺρῆι πόντῳ
 Εμπνύσας ὤρειν, μέμυκε ἢ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς ἢ δρυὺς ὑψιμόμης, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔριος οὐ βόσσης πειλῶ, χθονὶ παλυβοτείρῃ
 Εμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριος ὕλη.
 130 Θῆρες δὲ φέροντο, ὕρας δὲ ὑπὸ μέρῃ ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λήχνη δέρμα κατ' ἄσκιον, ἀλλὰ νῦν καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἰὼν διάκει διαιστέρνων πῶρ ἰόντων,
 Καί τε διὰ ῥινὸς βοὸς ὄρχεται, ὁδὲ μιν ἴχθ.
 Καί τε δι' αἶγα ἄνοι τανύτειχα. πῶσα δὲ ὕτι,
 Οὐνικ' ἐπὶ ἴαναι τέχαις αὐτῶν, ὃ διάκειν
 1ς ανέμῳ βορέαο. τροχαλὸν ἢ γέροντα τίθκει.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχευος ὃ διάκειν,
 Ηἵτε δόμων σὺτόδι φίλη παρὰ μητέρι μέμει,
 Οὐπω ὄρ' εἰδὼα πολυχρῦσθ ἀφροδίτης,
 140 Εὔτε λουσαμένη τέρνα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσάμην, συχίῃ κατ' ἀλέξετε σὺδοθεν οἶκος
 Ημαῖ χερσέω, ὅτ' ἀνόστει ὅρ' πόδια τούδαι,
 Ερτ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ οὐ ἔθεισι λουγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥλιος δαῖννυ νομὸν ὀρμηθιῶσαι,
 Αλλ' ἐπὶ λυαίνων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾷται βράδιον ἢ παννυκτίεσσι φαίνει,
 Καὶ τότε δὴ ἱδραὶ καὶ νήεσσι ὕληκοῖται,
 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀπ' ἀδρυα βροσθήσονται
 Φεύγουσιν. καὶ πᾶσιν οὐ φρεσὶ τῆτο μέμνην,
 150 Οἱ σιέπα μαϊόμενοι, πυκινὰς λουθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλᾶφν πείρεον, τότε δὴ τρίποδι βροτῶισι,

Ipse per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;
Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
Deiicit in uallem, rapiens radicibus imis
Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylua.
Tumq; feræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
Nec bavis hunc arcet tergo, sed ad intima perflat,
Perflat & hirsutas capras: sinit esse bidentes
Immunes, anno nam toto in corpore lanæ
Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
At non mollicutes infestat uirginis artus,
Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternas,
Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dionet
Undiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,
Tempore quo polypus proprios depascitur artus,
In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
Nondum etenim inuitat sua lustra relinquere Titan,
Qui super Aethiopum populos incedit & urbes,
Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achiuæ,
Syluicolæq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
Quotquot cornigeræ stridentes dentibus, altas
Percurrunt syluas, resq; omnibus est ea cordi,
Quæ sitisq; diu in latebris sua corpora sternunt:
Sed similes homini baculus cui tertius est pes,
Cuiq;

Οὐτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδαε ὄραται.
 Τῷ ἱελοὶ φοιτῶσιν, ἀλσινόμενοι νίφα λονηλῶ.
 Καὶ τότε ἔσταθαι ὄρυμα χροῶς, ὥς σε λιλσύνω,
 Κλαῖναι τε μαλακίῃ, ἰσὰ τέρμιν' ἔντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' οὐ πάρῳ πολλὸν κροῖα μινύσασθαι.
 Τὸν πειρώσασθαι, ἵνα τοι τέλχεσ' ἀτρεμέωσι,
 Μηνδ' ὀρθὰ φέροςωσιν, ἀειρόμεναι λατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἧ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἱφὶ λιταμένοιο
 160 Ἀρμενα δῆσασθαι, πύλοισ' ἐνταῦθε πυνάσας.
 Πρωτοζόνων δ' ἐξίφωρ, ὅπταν κρύνεσ' ὤμιον ἔλθαι,
 Δέρματ' αὖ συρράπην νόρῳ βοῶς, ἔφρ' ἐπὶ νῶτω
 Υἱὲ ἀμφιδάλη ἀλιῶν, λιφαλήφρι δ' ὑπὸρθον
 Γίλον ἔχειν ἀσκητόρ, ἵν' ἔατα μὴ λιταδισίη.
 Ψυχὴ γὰρ τ' ἠὼς πέλειαι, βορέας πεσόντος.
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν' ἀσφόρογτος
 Ἀἴρ πυροφόρος τέταται μακαίρων ἐπὶ ὄργεσι.
 Ος τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπο αἰὶ νάοντων,
 Ὑψὲ ὑπὲρ γαῖης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 170 Ἀλλοῖε μὲν θ' ὕα ποτὶ ἔασδρομ, ἄλλοι δ' ἄκσι,
 Πυκνὰ θρηϊνὶς βορέε νίφειά κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ὄργα τελέσας, οἶκονδε νέεσθαι,
 Μὴ ποτὲ σ' ἔρανόθην σκοτόεν νέφος ἀμφιαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυθαλέον θέῃ, λατὰ θ' εἵματ' αὖ διεύσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλσύνασθαι, μεῖς γὰρ χαλεπώτατος ἦτος
 Χαμέριος, χαλεπὸς προβάτοισ, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῷμος θ' ἡμισυ βροῖν, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλεόν ἐῖν
 Ἀρμαλιῆς μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥέτοισι σφρόναι εἰσί.

Ταῦτα

Cuiq; est iam fractū dorsum, & dependet humi frons,
Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma.
Induc talarem tunicam, superinduc chlanam:
Staminibus raris inducas licia densa:
Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines.
Neue tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
Induc perones pedibus de tergore tauri
Fortiter occisi, prius intus crinibus opplens.
Et bruma aduentante, bouis tibi consue neruo
Pelles hœdorum, ut latè imponantur ad imbrem
Pellendum dorso: crinesq; caputq; galerus
Arte laboratus tegat, ut ne aures madesiant.
Frigus in aurora sæuum est aquilone ruente,
Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
Aer sæcundans segetem, super arua resedit.
Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
Hunc ui uentorum è terra sublatus in altum,
Nunc pluuiam sub nocte adfert, nunc flamina gignit,
Undiq; Threicio nubes aquilone ciente:
Hunc tu præueniens æsto pete tecta labore,
Ne properans cœlo te fors nebula occupet atra,
Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
Hinc præuitato: mensis sæuissimus hic est
Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis.
Pabula iumentis tum parcius obijce. uerum
Plus homini apponas, quoniam longissima nox est.

Ταῦτα φυλασσόμενος τέλεισμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 180 ἰσθῆναι νύηάς τε καὶ ἡμάδα, εἰσόντην αὖθις
 Γῆ παύτων μήτηρ καρπὸν σύμμιχτον οὐδαίη
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μῆτα τροπὰς ἡλίοιο
 Χιμῖρι' ἐκτελέσῃ ζῶνς ἡμάδα, δὴ ῥα τότε ἀφ' ἧρ
 Ἀρηΐδης προλιπὼν ἰσθὸν ῥόον ἰππεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀνδροκνέφατος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόνου πανδιονὸς ὤρτο χελιδὼν,
 Εἰς φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἰσταμένοιο.
 Τὸν φθάμενος, οἶνασ' ἀπείραμνέμεν, ὥς γὰρ ἄμενον.
 Ἀλλ' ἐπὶ τὴν φέρειος ἀπυχθονὸς αὖ φῦλ' ἐβαίνη,
 190 Πληϊάδας φύγων, τότε δὴ σκῆφος ἐκέτι οἰνέων,
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρμασίμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φύγειν ἢ σπιόρ' οὐ θέλει, καὶ ἐπ' ἠὲ λαῖτον,
 Σιγῇ δ' ἀμνήσῃ, ὅτε τ' ἥλιος χροῖα λαΐφῃ.
 Τημῶτος ἀσύνδαιμ, καὶ οἶκα δὲ καρπὸν ἀγείρειν,
 Ορθρὸν ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρμιος εἴη.
 Ἡὼς γὰρ τ' ὄργουιο τέτλιον ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι προσφέρει μὲν ὀδίῳ, προσφέρει ἢ καὶ ὄργῳ.
 Ἡὼς, ἥτε φανείσα πολέας ἐπέδρασε λελεύθῃ
 ἀνθρώπων, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βροτὶ τίθουσι.
 200 Ἡμος ἢ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ
 Δονδρίῳ ἐφειδόμενος, λιγυρὸν λαΐα χένετ' αἰοομένοιο
 Γυκνὸν ὑπὸ πτόρυγῳ, θέριος λαμαΐωδεος ὤρη,
 Τῆμος πιόταί αἱ τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόνταί αἱ γυναικες, ἀφανρότατοι δὲ τε αἰετὶς
 Κύνῃ, ἐπεὶ ἡφαλλὸν καὶ γυνάϊα σείβεις ἄλ' α.

Hæc obseruato, dum impletis mensibus anni
Aequa dies fuerit nocti, et dum denuò mater
Cunctorum tellus fructus serat alma recentes.
Cum post solstitium brumæ regnator Olympi
Sexaginta dies consecerit, illicò deinde
Oceanî Arcturus sacris releuans caput undis
Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo,
Huius præueniens aduentum, incidito uites.
Cum calida è terra reptat testudo per agros
Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
Desere mane torum, et ualeat confessus in umbra
Temporibus messis, cum Phœbus corpus adurit.
Sed properans cura, ut fractus sub testâ uebantur.
Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
Conficitur facile pars tertia mane laborum,
Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
Multi iter inceptare solent illius ad ortum,
Bobus et iniicitur tum multis pondus aratri.
Carduus in pratis cum floret, et ore cicada
Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
Crebrò alas quatitans, operose æstatis in hora,
Tunc capræ pingues, tunc et mollißima uina,
Fœmina tunc coitus auidißima, languidus est uir.
Nam capiti et genibus uires Canis æstifer aufert.

- Ἀναλῆος δέ τι χεῖρος ὑπὸ λαύμαϊος, ἀλλὰ τότε ἦδη
 Εἶναι πείραϊν τε σκῆν, καὶ βίβλινος οἶνος,
 Μάζα τ' αἰμολγαῖν, γάλα τ' αἰγῶν σβεντυμονέων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο λεῖας, μήπω τέτοινε,
 210 Γρωτογόνιον τ' ἐρῶν, ἐτι δ' αἰθοπα πινέμεν οἶνον,
 Εἰς σκῆν ἐξόμενον, λεκορμίσον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον σὺν ἡρώος ἀνέμῳ τρέψαντα πρόσωπον.
 Κρίωνος τ' ἀρσάς καὶ ἀπορρύτι, ἦτ' ἀθόλωτος,
 Τεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δ' ἐτέτραπον ἱέμεν οἶον,
 Δμῶσι δ' ἐποτρύνειν, ἀνιήτορος ἰσθὸν ἀκτὶν
 Δυνέμεν, οὗτ' αὖ πρῶτα φανῇ δούος ὠρίωνος,
 Χώρῳ σὺν ἀνεί καὶ σὺν τροχάλῳ σὺν ἀλῶν,
 Μέτρῳ δ' ἐνομίσασθαι σὺν ἄγγεσι, αὐτὰρ ἐπὶ λὺν δὴ
 Πάντα βίον λαΐάθηναι ἐπαρμένον σὺν δολογῶν οἶον,
 220 Θῆτ' αἰσιν ποιεῖσθαι, καὶ ἀτεννορ ὄριον
 Δίξασθαι λέλομαι, χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ὄριος.
 Καὶ λιύα λαρχαρόδοντα λιόμεν, μὴ φείδειο σίτη,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμρόνοιος ἀνὴρ ἀπὸ χεῖμαθ' ἔλνται,
 Χόρτον δ' ἐνομίσαι, καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
 Βυσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπικεταρόν, αὐτὰρ ἐπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γυνῆα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, σφητῆρον δ' ἐσίδῃ ῥοδολαῖαν ἡλίου,
 Ω πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶονδε βότρυν.
 230 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέην ἡμᾶς καὶ δέπα νύκτας,
 Γούτε δ' οὐσκιάσαι, ἔπειτα δ' εἰς ἄγγε' ἀφῦσαι,
 Δῶρα δμῶν σὺν πολυγυθέος, αὐτὰρ ἐπὶ λὺν δὴ

Corpus & exuccum facit æstas: saxea tum te
 Umbra habeat, tumq; adsint Biblina uina, placenta
 Lactea, lacq; capræ, quæ non alit ubere foetum,
 Nec teneri uituli nondum enixi caro desit
 Hoedorumq; recens natorum: nigra sub umbris
 Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
 Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurus,
 Et fontem aspiciens sine limo & sine fluentem:
 Sed ter aquam funde, & quarta uinum uice misce.

Brachia cum primum profert robustus Orion,
 Sacra iube excutiant famuli Cerealia dona,
 Area in æquali, & uentis regione patente.
 Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
 Quumq; tenes omnẽ iam structũ intra horrea uictũ,
 Quere domo propria famulum, famulamq; carentem
 Prolibus. illa solet, quæ lactat, inutilis esse.
 Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
 Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
 Postremò moneo, ut foenum paleasq; recondas,
 Vnde boues pascas mulosq; his omnibus actis,
 Tauris deme iugum, & famulis concede quietem.

Cum medio coelo Canis Orionq; uagantur,
 Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
 Collige tunc omnes Perse de uitibus uuas,
 Et bis quinque dies noctesq; exponito soli,
 Sint & quinque dies sine sole, in dolia sexto
 Munera læticiam Bacchi parientia conde.

Πληιάδες θ' ὑάδες τε, τό, τε δ' οἶνος ὠρέωνος
 Διύωσι, τότ' ἔπειτ' ἀρότρ' μνημονόος εἶναι
 Θυράϊ, πλείωρ ἢ λατὰ χθονὸς ἀρμενος εἶναι.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας ἀσπαιφέλα ἱμῶρος αἰρῆ,
 Εὐτ' αἶψ' ἀπ' ἀπληιάδης δ' οἶνος ὀμβριμον ὠρέωνος
 Φεύγῃσαι, πῶπῃσι ἐς ἠέροιαιά πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύοισι αἴται.

- 340 Καὶ τότε μνηίτι νῆας ἔχειν σὺν οἶνοπι πόντῳ.
 Γλυτ' ὄργαζεσθαι μνημονόος, ὥς σε λειλένῳ.
 Νῆα δ' ἐπ' ὑπέρ' ὄρυσσαι, πυκνάσαι τε λείβοισι
 Γαύτοβιν, ὅφρ' ἰχθῶσ' ἀνέμων μῶνος ὑγρὸν ἀνύτων,
 Χείμαρον ἐξ ὄρυσσας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὀμβρος.
 Οπλὰ δ' ἐπαρμόνα πάντα τιῶ σὺν ἰατθεο οἴκῳ,
 Εὐνέσμως σολίσας νηὸς πῆρ' ἀπὸ πόντο πόροισι.
 Γαυδάλιον δ' οὐδ' ὄργας ὑπὲρ λαπνῶ λυγμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠραίον μίμνειν κλῶον εἰσόνον ἐλθῇ.
 Καὶ τότε νῆα βολύ, ἀλλὰ δ' ἐλκόμεν. σὺν δέ τε φόρτοισι
 350 Ἀρμενον σὺν τῷ αἶσθαι, ἵν' οἶκασι λείροισι ἀρῇαι,
 Ως πρὶ ἐμός τε πατήρ, καὶ σὸς, μέγα νῆπιε πέρον,
 Γλώττισκε νηῶσι, βίη λειχνημόνος ἐδλῆ,
 Ος ποτε καὶ τῇ δ' ἤλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ αἰολίδια προλιπών, σὺν νηὶ μελαίνῃ,
 Οὐκ ἀφρονος φεύγων, ὅδ' ἐπὶ πλῆτόν τε λαὸν ὄλβον,
 Ἀλλὰ λακκὸν πενήλιν, τλὴν ζῶντος ἀνδρείοσι δίδωσι,
 Νάσσατο δ' ἀγχ' ἐλκῶνος οἰσυρῇ σὺν ἰώμῃ
 Ασηρ, χεῖμα λακκῇ, θέρει ἀργαλήν, ὅδ' ἐποτ' ἐδλῆ.
 Τῆν δ' ἡ πέρον ὄργων μνημονόος εἶναι

Postquam pleiades hyadesq; atq; amplius Orion
Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
Esto memor: sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
Tempore quo eoa Atlantides Oriona
Vitantes seuum pelagi conduntur in undas,
Omnigeni miscent inter se praelia venti,
Hinc tua nulla mihi tum currat in equore nauis:
Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
Nauigium subduc in litus, ex undiq; saxa
Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
Eijce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat.
Arma ratæ cuncta ad tua tecum culmina confer,
Carbasa, quæ nauis sunt alæ, ritè plicato,
Suspendas fumosa super laquearia clauum.
Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
Tum nauem equoreas in aquas deducito, ex illam
Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
Perse chare, bonum uictum hinc equumq; parabat.
Et semel hac tenuit cursum, emensus mare magnum,
Æolica à Cuma soluens cum naue picata:
Non quòd diuitias amplas fugiebat, opesq;
Sed paupertatem mortalibus à Ioue missam,
Haud Helicone procul, miseranda habitabat in Ascre:
Qui malus ac grauis est, brumq; æstateq; uicus.
Curandum Perse tempestiuo omnia fiant

- 260 Ωραίων πάντων, πόρῃ ναυτιλίας ἢ μάλιστ' α.
 Νῆρ' ὀλίγην αἰεὶν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίῃ θείσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ἐπὶ κέρδει κόβδος
 Εἴσεται, εἴκ' αὔεμοί γε κακὰς ἀπέχουσι αἴτας.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῃν τρέψας αἰσίφρονα θυμὸν,
 Βύλῃαι χρέα τι προφυγῆν, καὶ λιμὸν ἀτόρπῃ,
 Δείξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένον, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων σῦν ἑα πόντον,
 Εἰ μὴ εἰς σῦβοιαν ἐξ αὐλίδος, ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
- 270 Μένεστες χειμῶνα, πολὺν σιὸν λαὸν ἄγειραν
 Ελλὰδος ἐξ ἰσθμῆς, τροίῳ ἐς καλλιγύναικα.
 Εὐθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰθλα δαΐφρονος ἀμφιδάμαντος,
 Χαλκήϊά τ' εἰσπέρκασα, τὰ ἢ προπεφραδμένον πολλὰ
 Λθλ' ἐθεσαν παῖδες μεγάλῃτορες, οὐθά με φημι
 ὕμνω νιήσαντα, φέρειν τέμποδ' ὠτώσυντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύσησ' ἐλκωνιάδεος' ἀνέβηκα,
 Εὐθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὀρέω ζηνὸς νόον ἀγίοχοιο.
- 280 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθίσφατον ὕμνον αἰείδειν.
 Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς κελίοιο,
 Ες τέλος ἐλθόντος βόρειος λαματώδους ὥρης,
 Ωραῖος πέλεται θνητοῖς πλός, ὅτε κε νῆα
 Καοάξαις, ὅτ' ἀνδρας ἀποφθίσει θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Ἡ ζὺς ἀθανάτων βασιλὺς ἐβέλυσιν ὀλέσσει.

Tempore, sed primam hanc curā res nautica poscit.
Laudato exiguam nauem, at res credito magnæ.
Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
Si modò contineant rabiosi flamina uenti.
Quando ad mercatum uertisti pectora, sic &
Debita conaris uitare, samemq; molestant,
Multisoni ostendam pelagi cursusq; modosq;
Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
Nam nunquam rate sum spaciōsa per æquora uectus,
Præterquam Eubœam ad uicinā ex Aulide, ubi olim
Argiui à ducibus populi collectio facta est,
Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
Illic Amphidamantis ego ad certamina ueni,
Chalcidæq; intraui. nam plurima præmia clari
Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
Nunc mihi quanta fuit ratiū experientia cernis.
Attamen Aegiochi mentem reserabo tonantis,
Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.

Quinquaginta dies post, quā se uertit ab usto
Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,
Est opportunum fluctus intrare marinos.
Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,
Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,
Siue deū simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Namq;

- Εἰς τοῖς γὰρ τέλει ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Τῆμος δ' οὐκ ἐνέει τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,
 Εὐκηνλος τότε νῆα θολὴν, ἀνέμοισι πιθέσας,
 290 Ελπίμεν εἰς πόντον, φέρτορ δ' εἰς πάντα τίθεισάαι.
 Σπένδεται δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι.
 Μὴ δ' ἐμὸν οἶνόν τε νέον, καὶ ὁπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε θανάς αἴτας,
 Οὐ τ' ὥρην θάλασσαν ὁμαρτέσας διὸς ὄμβρῳ
 πολλῷ, ὁπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τι πόντον ἐβήκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλειται πλὸς ἀνθρώποισι.
 Ἡμεῖς δ' αὖ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶται λογῶν
 ἰχθὺς ἐποιήσεν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Εἰς ἱράδην ἀκροτάτην, τότε δ' ἄμβατος ἐστὶ θάλασσαν.
 300 Εἰαρινὸς δ' ἔστος πέλειται πλὸς, ὃ μιν ἐγὼ γε
 Αἶνῃ. ὃ γὰρ ἐμῷ θυμῷ μεχαρισμένος ἐστὶν,
 Ἀρπαγῆς χαλεπῶς καὶ φύγοις κακῶν, ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 ἀνθρώποι ρίψαι αἰδιδέησι νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλειται δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Δεινὸν δ' ἐπὶ θανάῳ μετὰ λύμασιν, ἀλλὰ σ' αἴωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὥς σ' ἀγορεύω,
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεισάαι,
 Ἀλλὰ πλείω λείπειν, τὰ δ' ἐμείονα φορτίζεισθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντῳ μετὰ λύμασι πάματι λῦρσαι.
 310 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἁμαξάν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας,
 Ἀφρονὰ καυάξαις, τὰ δ' ἐμείονα φορτὶ ἀμαυρωθείη.
 Μήτηρ φυλάσσεισθαι, καὶρὸς δ' ἐπὶ πάσῃσι ἄριστος.
 Δρακὼς δ' ἐν γυναικὶ τὸν ποτὶ οἶκον ἄγεισθαι,

Μύτε

Namq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;
Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,
Tum trabe confidens uentis securus in altum
Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.
Ne differ reditum, citò sed properato reuertè:
Neu pluuiã autumnì expectes, Bacchumq; recentem,
Isanosq; noti flatus, hyememq; sequentem.
Namq; autumnali pluuiã comitatus abunde,
Fluctibus horrifonis imum mare concutit auster.
Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,
Cum primum apparent frondes in uertice fici
Tantæ, quanta pedum reddit uestigia cornix
Per terram incedens: tum fit uia peruia ponti.
Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris:
Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,
Maturus nimium, datur ægrè euadere cladem.
Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.
Nam miseris anima est dirum mortalibus aurum,
Sed durum oppetere ac submergi gurgite salso est.
Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum.
Nunquam quicquid habes totum committe carinis,
Plura domi linquens, paucissima credito naui.
Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,
Vt graue si plaustri nimio sub pondere pressi
Axis frangatur, res dispergantur et omnes.
Hinc modũ ama, bonaq; in re occasio præualet omni.
Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,

ANNOS

- μήτε τριηκόντων ἐτέρων μάλ' ἀπολείπων,
 μήτ' ἐπιβείς μάλ' ἀπολλά: γάμος δ' ἔτοι ὤριος ὅτος.
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβρόη, πέμπῃ ἢ γαμεῖτο.
 Γαρβερνικὴν ἢ γαμεῖν, ὥσπ' ἦθεα λιδοῖα διδασκῆς.
 Τὴν δὲ μάλιστ' αἰεὶ, ἢ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
 γαῦτα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάριμα γήμης.
 120 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν ἄμεινον
 τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε λιανῆς ὁ ῥίγιον ἄλλο,
 Δαιτυλόχης, ἥτ' ἀνδρα λιὰ ἰφθιμόν πορ' εἶντα
 εὖναι ἄτορ δαλῆ, λιὰ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπερ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
 Μηδὲ λιαιγνήτω ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον.
 εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος λιανὸν ἔρξης,
 μὴ ἢ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ τις ἀρχὴ
 ἔστιν ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ λιὰ ἔρξης,
 Δὶς τόσσα τίνυσθαι μεμνημένος. εἰ δέ τις αὖτις
 130 Ἠγῆτ' ἐς φιλόττητα, λιανὸν δ' ἐβέλτοι παραχῆν,
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 πεισάται, σέ ἢ μή τι νόον καταλεγχέτω εἶδος.
 μὴ ἢ πολύξεινον, μὴ δ' ἄξεινον καταλέεσθαι,
 μὴ ἢ λιανῶν ἐτάρον, μὴ δ' ἐδῶν νεμεσῆσαι.
 μηδέ ποτ' ὀλομένῳ πονεῖν θυμοφθόρον, ἀνδρῶν
 τέτλαθ' ὀνειδίσειν, μακάρων δόσιμ' αἰεὶν εἶντων.
 Γλώσσης τοι θυσσαυρὸς ἐν ἀνθρώποισι κέρως
 φασιδωλῆς. πλείστη ἢ χάρις λιτὰ μέτρον ἰσότης.
 εἰ ἢ λιανὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀνέσσεις.
 140 Μὴ ἢ πολυξείνῳ δαιτὸς διναπέμφειλος εἶναι.

Annos cum numeras ter denos, plúsue minúsue,
Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
Vicinamq; tibi præ cunctis delige sponsam.
Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
Nil uxore uiro melius contingit honesta,
Nilq; mala peius: tali, quæ uiuere lautè
Clàm solet. hæc quamuis ualidum, sine torre maritum
Vrit & exiccat, citiusq; senescere cogit.
Sedulus observa curam, cultumq; decorum.
Dilige post fratrem, socium: quòd si parem amorem
Esse uelis, socius ne lædatur prior abs te,
Nèue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
Si dicto incipiat prior ille aut ledere factò,
Tunc memor esto, eademq; illi cum scenore redde.
Rursus amicitiam uèterem obseruare uolentem,
Atq; pati poenas uiolati fœderis à se,
Suscipe, (nam miser est, crebrò qui mutat amicos)
Nec tua post unquam facies præ se ferat iram.
Ne multos, neu rursus habeas nullos tibi amicos.
Pruos cuitato, bonis noli esse molestus.
Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
Lingua bonū eximium est homini, si pauca loquatur,
Siq; modum conseruet, inest tum magna uenustas.
Si probris laceres, laceraberis illicò peius.
Publica cum celebrat populus conuiuia, conser

- Επ' αἰνῶ πλείθυ ἢ χάρις, λαπαύνε' ὀλιγίστη.
 Μὴ δέ ποτ' ἔξ ἡῶς διδ' λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χρῶσιν ἀνιπῆοισιν, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γάρ τοί γε λάνυσι, ἀποπῆνυσι δέ τ' ἀφάς.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλῆν,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πε δύνῃ μεμνημένος ἔσθ' ἀνιόντα,
 Μή τ' ἐν ὀδίῳ, μή τ' ἐν ἡλὸς ὀδίῳ προβάλλω ἔρῃσιν.
 Μὴ δ' ἀπογυμνοβαίς, μακάρων τοι νηῆες ἑάδειν,
 ἔξομονος δ' ὄγε θεῶς αὐτῆς, πεπνυμένη εἰδώς,
 350 Ἡ ὄγε πρὸς τοῖχον πειλάσας σὺ βρῆκός αὐλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένους ἐνδοθῆν οἶκον
 Ἐστὶν ἐμπελαδὸν πάρα φαινέμεν, ἀλλ' ἄλῃα θάαι.
 Μὴ δ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
 Σπέρμασιν γυνίῳ, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀνδρῶν ποταμῶν λαλῆϊ ῥέουσι ὕδασι
 Πρὸς ἰὸν πόρῳ, πρὶν γ' εὐξὴ ἰδῶν ἐς λαλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυκράτῳ ὕδατι λουκῶ.
 Ος ποταμὸν διαβῆ, λαπότῃτι ἢ χεῖρας ἀνιπῆος,
 Τῷ δὲ θεοὶ νιμεσῶσι, καὶ ἄλγιστα δῖα κεν ὀπίσσω.
 360 Μὴ δ' ἀπὸ πεντέβοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλαίῃ
 Λύον ἀπὸ χλαυρῶ τάμνειν αἶθωνι σιδιέρῳ
 Μηδέ ποτ' οἶνοχόλιον τιθέμεν ἱρητῆρος ὑπὸ βροτοῦ
 Γινόντων. ὅλον γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τίτυηται.
 Μὴ δὲ δόμον ποιεῖν ἀνεπίξετον λαταλείπειν,
 Μή τι ἰφειδομένη ἱρώσῃ λαπέρυζα κορώνη.
 Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνιπὶ ῥέηντων ἀνελόντα
 ἑσθαι, μὴ δὲ λόιδαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς οὐκ οἶναι ποινή.

OPERA ET DIES.

81

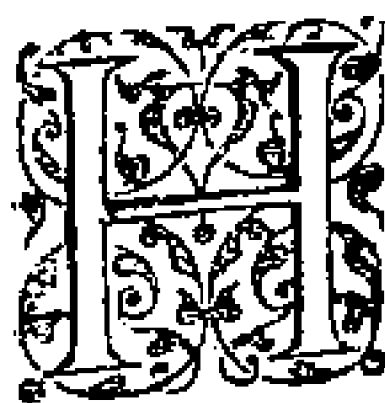
Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto.
 Pro sumptu exiguo redit ad te magna voluptas.
 Manè Ioui ac reliquis superis libare caue to
 illotis manibus. Dij sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus meiere noli:
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum,
 Detectus ue caue: nam Dij sacre quoq; noctes.
 Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiēt
 Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestæ
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec Veneri cœna funebri incumbere reuersus:
 Verùm epulis surgens letis, lautisq; Deorum.
 Ne fluxios pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prius aspiciens exores pulchra fluentia,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
 Qui fluuium impurus nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit;
 Symposio in celebri, præsentes sunt ubi diui,
 Ne refeces unguēs cultello à sorde repurgans.
 Ne cratera super potantum pone lagenam:
 Qui facit, eueniet mors illi cruda repentè.
 Aedificansq; domum, ne linoquitò semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.
 Neu comede ex illa quæ non benedicta patella est,
 Neue laus: quoniam factis quoq; poëta stat illis.

f

Ne

- μήδ' ἐπ' ἀκινέτοισι λαθίζειν, ὃ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδας δουδευκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνένουρα ποιεῖ.
 370 ΜΗΔΕ ΔΟΥΔΕΚΑΜΕΛΕΟΡ' ἴσον καὶ τὸτο τέτυκται.
 ΜΗΔΕ ΓΥΝΑΙΚΕΩ ΛΟΤΡῶ ΧΡΟΑ ΦΑΙΔΡΕΥΕΣΘΑΙ
 ΑΝΙΡΑ ΛΟΥΓΑΛΕΩ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 ΡΟΙΝῇ, ΜΗΔ' ΙΟΡΟΪΣΙΝ ΕΠ' ΑἰΘΟΥΜΟΝΟΙΣΙ ΛΥΣΗΣΑΣ
 ΜΩΜΟΥΕΡ Αἰδουλα, θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσᾷ.
 ΜΗΔΕΠΟΤ' Εὐ προχοῇ ποταμῶν ἑλαδιε πορεόντων,
 ΜΗΔ' ΕΠὶ ΚΕΛΥΝΑΩΝ ὕδρην, μάλα δὲ ἐξαλέασαι,
 ΜΗΔ' ΟὐΑΠΟΨΥΧΕΩ· τὸ γὰρ ὕτοι Δωϊὸν ἐστίν.
 ΩΔ' ἔρδιεν. Δεινὸν ἢ βροτῶν ὑπαλόντιο φήμι.
 Φήμι γὰρ τε κακὴ πέλεται, λύφη μὲν αἰΐραι
 380 ΡΕΘΑ ΜΑΛ', ἀργαλέην ἢ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποβέσσαι.
 Φήμι δ' ὅτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νῦν τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Η Μ Ε Ρ Α Ι.

Ματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένους
 οὐ κατὰ μοῖραν
 πεφραδόμεν διμώτοις, τρισηνᾶδια μην
 ρὸς ἀρίστῳ
 Εργα τ' ἐποπῆσθαι, καὶ ἄρματιν
 διατέασαι,

Εὐτ' αὖ ἀληθείην λαοὶ κέροντες ἄγωσι.
 Αἱ ἢ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος·
 Πρῶτον σὺν, τετράς τι, καὶ ἐβδόμη ἰορὸν ἡμαρ.
 Τῇ γὰρ ἀπόλλωνα χρυσάερα γείνατο λητώ.
 Οὐλοσάτηντ' οὐάτην τε, δύνω γε μὲν ἡματα μίνους

OPERA ET DIES.

81

Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit æquè.
 Néue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam poena grauis quoq; tali
 Euenit. aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea: quippe Dei hinc accenditur ira.
 Præcipuè hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes:
 Néue alium exoneris: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam:
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est.
 Perfertur grauè, et orta semel deponitur agrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Itè dies seruans, quæ sunt Ioue patre
 creatæ,
 Optima die seruis quòd sit tricesima
 mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum di-
 uidere illis,

Qua solet et populus tractare forensia iura.
 A' magno Ioue principium est et origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta et septima sacræ:
 Namq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, et Lunæ crescentis nona, putantur

f

2

Esse

- Εξοχ' ἱερομόνιο, βροθήσια ὄργα πένεσαι.
 10 Ενδιενάτη ἢ δυωδιενάτη τ', ἀμφωγε ᾗ ἰδύλαι,
 Ἡ μὲν οἷς πείπει, ἡ δ' ἑνφρονι καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δυωδιενάτη τῆς ἐνδιενάτης μέγ' ἀμείνω.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖνῆματ' ἀβροσιπόκτος ἀράχνης,
 Ἡματος ἐπ. πλείν, ὅτε τ' ἴλεις σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὸν γήσαιο γυνή, προβάλοι τότε ὄργον.
 Μένος δ' ἴσας μὲν τρισηκιδιενάτῳ ἀλέασαι
 Σπέρματος ἀρξάσαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψασαι ἀρίστη.
 Εἰς δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσι,
 Ανδρογόνος τ' ἀγαθή. ἴσρη δ' ἡ σύμφορός ἐστι,
 20 Οὔτε γυνίσαι πρῶτ' ἔτ' αὖ γάμος ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδέ μιν ἡ πρώτη ἐνῆ, ἴσρη τε γυνίσαι
 Ἀρμονος, ἀλλ' ἱέρως τάμνει, καὶ πύσσα μήλων.
 Σηκόμ τ' ἀμφιβαλῆν ποιμυῆτον ἥπιον ἥμαρ.
 Εἰδὼ δ' ἀνδρογόνος, φιλείει δὲ τε ἱέρτομα βάθει,
 Ψύδια θ' αἰμυλίας τε λόγους, ἱερφίως τ' ὀαρισμὸς.
 Μένος δ' ὀγδοάτη ἰσάπερ καὶ βῆν ἱέρμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας ἢ δυωδιενάτη ταλαδργὰς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέθῃ ἥματι ἴσθα φῶτα
 Γένεσθαι, μάλαι γὰρ τε νόον πεπυκασμένοος ἐστίν.
 30 Εἰδὼ δ' ἀνδρογόνος διενάτη, ἴσρη δὲ τε τετραῖς
 Μέσση. τῇ δὲ τε μήλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας ὄσας,
 Καὶ λιύα ἱερχαρόδιοντα, καὶ ἔρῃας ταλαδργὰς,
 Ερμύνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς, πεφύλαξε ἢ θυμῷ
 Τετράδι' ἀλσύασαι φθίνοντος θ' ἴσας μὲν τι,
 Ἀλγία θυμοβορῆν μάλαι τοι τετελεσμένοον ἥμαρ.

Esse bonæ, quæuis opera atq; negocia obire.
 Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda:
 Scito tamen, quod sit longè hæc præstantior illa.
 Hac tonde pecudes, letam illa demete frugem.
 Pendula ex hac tennes connectit aranea telas,
 Quod sit plena dies, formicaq; rodit aceruum:
 Illa exordiri telam mihi scemina curet.
 Tertia post decimam infelix conspergere cultum
 Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
 Sexta super decimam teneris asperissima plantis:
 Apta mari gignendo, sed est non apta puellæ
 Gignendæ primum, nec eam tum nubere præstat.
 Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,
 Apta hœdis, ouiumq; uiris excindere testes,
 Et pecudum stabulum communire undiq; septo.
 Dandis apta uiris: et amat conuicia, falsa
 Verba loqui, clàm sermones serere inter amantes.
 Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
 Luce duodecima mulis castratio fiat.
 Sed cum uicinus lunæ iam uoluitur orbis,
 Vir tibi nascetur prudens, et ad omnia dexter.
 Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ
 Blanda fauet: pecora hæc, curuq; boues pede euntes,
 Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
 Imposita cicurato manu. uitare memento
 Quartam iam medijs, tum quartam deficientis
 Mensis: namq; animum tum curæ mille remordent.

- Ερ ἢ τετάρτῃ μῆνός ἀγεσθαι δὲ εἰς οἶκον ἀνοιτιρ,
 οἶωνός κενας, οἱ ἐπ' ὄργματι τῷτ' ἄριστοι.
 Πέμπτης δὲ ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
 Ερ πέμπτῃ γὰρ φασιν ὄριννύας ἀμφιπολσύειν,
 40 Ορκορ τινυμύνας, τὸν ἕρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
 Μέσῃ δὲ ἐβδωμάτῃ διαμύτορος ἰσθρὸν ἀκτῖν
 Εὐ μάλ' ὀπιπῆσόντα ἐντροχάλῳ σὸ ἀλῶν
 Βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμῆτα δῖρα,
 Νῆιά τε ξύλα πολλά, τάτ' ἄρμυρα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δὲ ἀρχεσθαι νῆας πῆγνυθαι ἀραιάς.
 Εἰνὰς δὲ ἡ μέσῃ ἐπιδείκλα λώϊον ἡμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' αἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐδλὴ μὲν γὰρ τ' ἡ φυτόσειν, ἡ δὲ γενέσθαι,
 Ἀνίει τ' ἡ δὲ γυναῖκί, καὶ ὅποτε πάγκανον ἡμαρ.
 50 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισενάδια μῆνός ἀρίστῳ
 Ἀρξαδαί τε πῖθον, καὶ ἐπὶ βροχὸν αὐχονά θείναι
 Βροσὶ καὶ ἡμύνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδοισι,
 Νῆα πολυκλήδεια θολὴν εἰς οἶνον πα πόντον
 Εἰρύμενας. παῦροι δὲ τ' ἀλαθεία λυκλήσκουσιν.
 Τετράδι δὲ οἷγε πῖθον, περὶ πάντων ἰσθρὸν ἡμαρ
 Μέσῃ, παῦροι δὲ αὖτε μετ' εἰνάδια μῆνός ἀρίστῳ
 Ἡδὲ γινόμενης, ἐπιδείκλα δὲ ἐπὶ χορδαίῳ.
 Αἶθε μὲν ἡμέραι εἰοῖν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δὲ ἄλλα μετὰ δαίποι, ἀκήριοι, ὅτι φέρσαι.
 60 Ἄλλος δὲ ἀλλοίῳ αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μήτρῃ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων σὺ δαίμων τε καὶ ὀλβιος, ὅς τάδε πάντα.

In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
 Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
 In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;
 His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant,
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam foelix Ceresia dona
 Area in æquata rectè terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ mediæ pars uespertina probatur:
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert & plantis, tum foemellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quòd sit penultima mensis
 Optima, seu reserare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; & mulis & equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Namq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta: nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. laudent pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites sunt, & uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Seu nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac propper aget, qui hæc omnia seruans,

Εἰδὼς, ὁργάζεται ἀνείτιος ἀθανάτοισιν,
 Ορνίθας κέρων, καὶ ὑπόρβασίας ἀλείνων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

διὰ ὁργῶν καὶ ἡμῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΛΣ.

πίδος.

Ἄφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς ἡλε-
 κτύνους βῆς, ἀνείλον τὲς τῆς ἀλη-
 μύνης ἀδελφὺς, τῶν θρεμματέρων ὑ-
 πόραγονιζομένους. τῇ δ' ἀμφιτρύω-
 νος βυλομοῖν αὐτῇ συνελθεῖν, οὐ
 πρότορον αὐτῷ ὑπέχито, περὶ παρὰ τῶν ἀδελφο-
 πόνων εἰσπράξεται τιμῶσαν. ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας,
 ἀνείλον αὐτὲς, κατὰ δ' τὴν αὐτῶν νύμφα συνέρχονται
 αὐτῇ ἀμφότοροι, ὅ, τε ζῶνς καὶ ὁ ἀμφιτρύων. ὁ μὲν ἐν
 τῷ πολέμῳ ὑποσφύσας, ζῶνς δὲ βυλῶν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις βοηθὸν γοννῆσαι. ἡ δὲ κίει, ἐν μὲν ἀμφιτρύωνος
 ἱφικλῆα, ἐν δὲ διὸς ἡρακλῆα. ὅς καὶ ἐπὶ λύνκῳ ἀφίος
 υἱὸν, λυόχορον ἐχωρῖόλαον, στρατεύεται. ὅς τὲς τὰς δι-
 κῆδας ἄγοντας εἰς πυθῶν, περιεσύνλα. σκεπαθεῖς δ' οὐ
 ἡφαιστοτόκῳ ἀσπίδι, πρόσθεσιν εἰς τραχίνα πρὸς
 λήνῃα. συμβαλὼν δ' τῷ λύνκῳ, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν
 δ' ἀφίον ὑπόρβασίζοντα τῷ υἱῷ, κατὰ μὲν τὴν τιτρώσκει,
 καὶ ὅπως ὁρῶνται πρὸς λήνῃα. ἡ δὲ ὁ λύνκος, γαμ-
 βρὸς λήνκος, ἐπὶ θυγατρὶ θεμι-

γονόμῃ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

OPERA ET DIES.

89

*Sic uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
Auguria obseruans, nec quicquam spernere tentans.*

FINIS HESIODI OPE-
rum & dierum.

ARGVMENTVM SCVTI.

Aphij militantes ad Electryonis bo-
ues, interfecerunt Alcmenæ fratres,
iumentorū defensores. Amphitryone
autem uolente ipsi coire, non prius ei
promisit, quàm de fratricidis pœnas
sumpsisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in
eādē nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter & Amphitryon:
hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem uolēs ho-
minibus auxiliatorē generare. Illa uerò parit ex Am-
phitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem:
qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens
Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depræ-
datur. Protectus igitur per Vulcanum sacro scuto, ac-
cedit ad Trachinā, ad Ceycem. Congressusq; cum Cy-
gno, ipsum quidem interemit. Martem uerò scuto de-
fendentem filium, in crure uulnerat. Atque ita uenit ad
Ceycem. Erat autem Cygnus gener Cey-
cis ob filiam Themisto-
nomen.

§ §

Hesiodi

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟ-

ΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΥΣ ΑΣΡΙΔΟΣ

τῆ Ἡρακλέους.

Οἷν προλιπῶσα δόμους, καὶ πατρίδα
γαῖαν,

ἤλυθεν εἰς θήβας, μετ' ἀφύϊον ἀμφι-
τρέψα, (ωνος,

ἀλκμίων θυγάτηρ λαοσσόν ἡλεκτρύ-

Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάννυτο θηλυδράων,

ἐβλεῖτε μεγέθει τι νόον γε μὲν ὅτις ὄριζε

τάων, ὥς θνητὰ θνητοῖς τέκον σὺννηθεῖσαι.

τῆς, καὶ ἀπὸ ἑρῆθεν, βλεφαρῶν τ' ἀπὸ λυαυεάων,

τοῖον ἄσθ' οἶον τι πολυχρῶν ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ καὶ ὥς λατὰ θυμὸν εὖν τίσκειν ἀκούτιν,

10 Ως ὅτ' ἐτίσι γυναικῶν θηλυδράων.

Ἡμὶν πατέρα ἰδὺλὸν ἀπέναντον ἱφιδιαμάσας,

χωσάμενος περὶ βασιλίων δ' ὅτε πατρίδα γαῖαν,

εἰς θήβας ἐκέλευσε φόρεσάμενος λαομείας,

εὖθ' ὅγε δῖωματ' οὔαι σὺν αἰδοίῃ παραινῶτι,

νόσφι μ' αἶσθ' φιλότατος ἐφίμερ. ὅ γὰρ οἱ ἦν

περὶ λεχέων ἐπιβλῶναι εὐσφύρην ἡλεκτρύωνος,

γέμ' γε φόνον τίσκειτο λαοιγνήτων μεγαθύμων

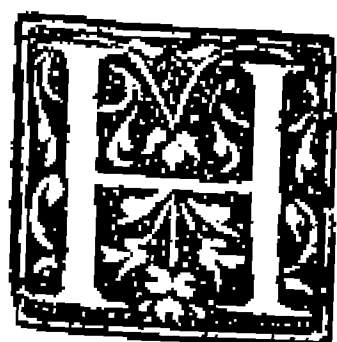
Ἡς ἀλόχα, μαλάρῳ ἢ λατὰ φλέγει περὶ λῶμας

ἀνδρῶν ἡρώων ταφίων, καὶ δὲ τηλεβοάων.

20 Ως γὰρ οἱ δύνειτο θεοὶ δ' ἐπιμαρτύροι ἦσαν.

τῶν ὅγ' ὀπίζετο μίῳ, ἀπείγῃ δ' ὅτι τάχιτα

HESIODI OPVS DE SCVTO HERCVLIS.

EV qualis relinquens domos & patriā
terram,
Venit ad Thebas, ad similem Marti Am
phitryonem,

Alonene filia populos seruantis Electryonis:

Quæ certè mulierum genus ornabat feminearum

Et pulchritudine & magnitudine. animo autem nulla
contendebat (bentes.

Earum, quas mortales mortalib. pepererunt concum-

Huius & ab capite, & palpebris nigris,

Tale spirabat, quale & aureæ Veneris.

Quæ & tantum in animo suum honorabat maritum,

Quantū nondū aliqua honorauit mulierū feminearū.

Attamen patrem bonum interfecit ui domans,

Iratu pro bobus. relinquens autem ille patriā terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmæos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Seorsum sine desiderio amore. non enim sibi licuit

Prius lectū cōscēdere pulchras suras habētis Electryo-

Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum (nis,

Suæ uxoris, acriq; combustisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum & Teleboarum.

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,

Quorum ille curabat iram, & festinabat quā celerrimè

Perfi-

Εκτελέσαι μέγα ὄργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακνέων πνεύοντες,
 Λοηροὶ τ' ἀγχεμαχοί, καὶ φωνῆες μεγάθυμοι,
 Ἔσσοντ' ἤρχε' ἢ τοῖσιν εἷς πάντας ἀλκαιοῖο,
 Κυδλιῶν λαοῖσι. πατήρ δ' ἀφδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλήν μῆτιρ ὕφαινε μῆλ' ἀφρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀφῆς ἀληϊῆρα φύσσεται.
 30 Ωρτο δ' ἀπ' ἑλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσοδομοσύων,
 Ἰμέρων φιλότῃος εὐζώνοιο γυναικός,
 Εὐνύχιος· τάχα δ' ἔξε τυφάονιον, τότε δ' αὖθις
 Φίνιον ἀκρότατον προσεβήσατο μνηστὴρ Ζεύς.
 Εὐθα λαβεῖόμενος, φρεσὶ μύδιτο θέσκελα ὄργα.
 Αὐτῇ μὲν γυναικὶ ταυνοφύρεν ἠλειῖρυνόνης
 Εὐνῇ καὶ φιλότῃσι μίγν, τέλεισεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμφιτρεύων λαοσόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 Εκτελέσας μέγα ὄργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμόνας ἀγροιώτας
 40 Ωρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχευ ἐπιδήμῃναι σὺνῃς.
 Τοῖος γὰρ ἱραδίϊον πόθος αἶνυτο ποιμόνα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασθὸν ὑπὲκ προφύγοι λακόνητα,
 Νῆσθ' ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ ἱρατόρῃ ὑπὸ δισμῷ,
 Ως γὰρ τότε ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐντολμῆσας,
 Ασπασίως τε φίλως τε εἶον δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἐλειῖτο σὺν αἰδοίῃ παρὰ νοῖτ',
 Τόρπόμενος δώροισι πολυχρῆσθ' ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῷ δμπαθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀείψω,

Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue sacrat.
 Hunc autem simul cupientes & belli & persecutionis
 Boeoti, percussores equorum, super scuta aspirantes, (nisi
 Et Locri breuib. armis pugnatores, et Phocenses magna
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcæi,
 lætābundus populis. pater autē hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs lneraret.
 Et hominib. artium inuētorib. nocumēti expulsores ge-
 Statim uerò descēdit ab olympo dolum mētib. struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris, (rursus
 Nocturnus: citò autem uenit Typhaonium. Tūc autem
 Phicium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedēs mētib. cogitauit stupēda opera. (Electryonis
 Eadem quidem. n. nocte extensum pedem habētis filiæ
 Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium.
 Eadē autē & Amphitryō populorū defensor, inclytus
 Perfecto magno opere uenit suam domum. (heros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquā suæ uxoris cōscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastore populorum.
 Ut autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Aegritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon graui labore defunctus,
 Libenterq; & amicē suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cū ueneranda uxore,
 Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.
 Illa autem Deo domita, & uiro longē præstantissimo
Thebis

94

- Θύβη ἐν ἱππασύλῳ διδυμάονε γείναϊο παῖδι,
 50 οὐκ ἔθ' ὁμᾶ φρονέοντι, λιασιγνήτω γέ μιν ἔστω·
 τὸν ᾧ χαρότοβρον, τὸν δ' αὖ μύγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε λισσάτορον τε, βίβω ἥρα κληείω.
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα λελαινεφεί λρονίωνι,
 αὐτὰρ ἱφικλῆά γε δορυασδῶ ἀμφιγύωνι,
 κειραμένοιο γενεῷ. τὸν ᾧ βροτῶ ἀνδρὶ μεγεῖσα,
 τὸν ᾧ δαῖ λρονίωνι, θεῶν σκηναύτορι πάντων·
 ὅς καὶ Κύπνον ἐπιφρον ἀρητιάδην μεγάληθυμον.
 Εὐρυ γὰρ ἐν τιμονίᾳ ἐκατηβόλῃ ἀπόλλωνος
 αὐτὸν, καὶ πατέρ' δ' ἄρ' ἴω, ἄτορ πολέμοιο,
 60 τούχισι λαμπομένοισι σέλας ὥς πυρὸς ἀθομένοιο,
 ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, χθόνα δ' ἐκτυπορ ἰσέες ἵπποι,
 Νύκτοισι χηλῆσι, λόνις δέ σφ' ἀμφιδιδήει,
 κοπῆτο μὲν πληθούσι μὲν ἄρμασι, καὶ ποσὶν ἵππων·
 ἄρμαξ' δ' ἐν παῖσι καὶ αὐτογεσ ἀμφαράβισον,
 ἵππων ἱμενῶν, λελχαμένοιο ᾧ λύννος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος διὸς ἡὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε
 χαλκῶ λαϊώσειν, καὶ ἀπὸ λυυτὰ τούχεα δύσειν.
 ἀλλὰ οἱ σὺ χωλῆων ἐπ' ἐκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίβω ἥρα κληείω.
 70 παῦ δ' ἄλλος καὶ βωμὸς ἀπόλλωνος παγασαίῃ,
 λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεῶ τούχων τε καὶ αὐτῶ,
 γυρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπειο, τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν λίσσωναντίον ὀρμηθῆναι,
 πλὴν ἥρα κληῖος καὶ λυδαλίου λολάει·
 κείνων γὰρ μεγάλα τε βίη, καὶ χεῖρις ἀάπτει

S C V T V M H E R C V L I S. 95

Thebis septē portas habētib. gemellos generauit filios.
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidē priorē, illū aut rursus multo meliorē uirū,
 Grauemq; fortemq; uim Herculeam: (nio,
 Hūc quidē subdomita nigras faciēti nubes Ioui Satur-
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hūc quidem mortali uiro admista,
 Illum aut Ioui Saturnio, deorum imperatori omnium,
 Qui et Cygnum interfecit Martis filiū magnanimū.
 Inuenit enim in luco longē sagittantis Apollinis
 Ipsum, et patrem suum Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram uerō uerberabāt ueloces equi
 Pūgētes ungulis. puluis aut circa ipsos utrinq; sparge-
 Trita plicatis currib. et pedib. equorum. (batur,
 Currus autem bene facti et canthi circumstrepebant,
 Equis currere cupiētib. letatus aut est Cygnus irrepre-
 Sperās Iouis filiū bellicosum, et aurigatōrē (hēsibilis,
 Ferro scindere, et inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes non exaudiuit Phœbus
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam. (Apollo.
 Omne autem nemiū et templum Apollinis Pegasei
 Splendebat ab grauis dei armūq; et ipsius.
 Ignis autem tāquam ab oculis splēdebat. Quis autē illi
 Sustinuisset mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, et inclytum Iolaum?
 Illorum enim magnāq; uis, et manus intangibiles
 Ex hu-

- Εξ ὧμων ἐπέφυνον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλισσι.
 Οὐ γὰρ τότε ἠνίοχον προσέφη ἱερὰ δῖον ἰόλαον·
 ἦρως ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατ' ἐ πάντων,
 ἦτι μετ' ἀθανάτας μάεσθας, τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσι,
 80 Ἠλῖσιν ἀμφὶ ῥύνω, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ θύβην
 ἦλθε, λιπὼν τίρωθον ἐν κτίμενον πηολίθρον,
 κτείνας ἠλευθεύονα βροτῶν στήν' ὀνυμετώπων.
 ἦ κίτο δ' εἰς ἱερίοντα, καὶ ἠνίοχον ταυῦν πιπλον.
 Οἳ γὰρ μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἁρμόνα πάντα παρείχον,
 ἦ δὲ δίκη ἐδ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρ' τηλόθι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ ἠλευθευώνη,
 ἦ δ' ἀλόχῳ, τάχα δ' ἄμμεσ' ἐπιπλομένῳ σὺν αὐτῶν,
 γυνόμεθ' ὅτε φρονέας σὺν ἀλίγκιοι, ὅτε νόημα,
 Σὸς τε παῖδες καὶ ἐγώ, τῷ δ' ἦ φρονέας ἐξέλετο θεύς·
 90 Οὐ προλιπὼν σφέτορόν τε δόμον, σφείρεας τε τοῖσιν
 ὤχετο τιμήσων ἀλιττημόνον ὀνυμῶνα,
 Σχέτλιος, ἦ πῃ μάλα μετεσυναχίξειτ' ὀπίσσω
 ἦν ἄτλιν ἄχέων, ἦ δ' ὅτ' παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλειτ' ἀέθλης,
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θεῶσιν ἔχ' ἠνία φοινιόγυντα
 ἵππων ὠκυπόδων, μέγα δ' ὅφρ' ἐπὶ θάρσος ἀέξων,
 ἰθὺς ἔχευ θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δ' ὀνυός ἵππων,
 μηδὲν ὑποδιδείσας κλῦπον ἄρεος ἀνδροφόνου,
 Οὐ καὶ κεκλυγὸς περιμαίνεται ἱδρὸν ἄλσος
 100 Φοῖβος ἀπόλλωνος ἐκὰς ἠδ' ἐλάνταο ἀνὰ κῆτος.
 ἦ μὲν καὶ ἱερὰ δῖος παρ' ἐὼν, ἄσεται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπον ἀμώμητος ἰόλαος·

Ex humeris extendebantur in fortissimis membris,
 Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:
 O' heros Iolae, mortalium longè charissime omnium,
 Certè, cōtra immortales beatos, qui coelū habitāt, (bē
 Peccavit Amphitryō, quādo bene coronatā muris The
 Venit, linquens Tyrinthū bene ædificatum oppidum,
 Interfecto Electryone boum causa latus frōtes habētū.
 Venit ad Crēōiē, & Heniochā extēsū peplū habentē.
 Qui ipsam amicè exceperūt, et omnia necessaria prae-
 Ut fas est supplicib. honorarūq; pcul magis. (buerūt,
 Viuebat aīc letus cū pulchros pedes habēte Electryo-
 Sua uxore. Celeriter aut nos uertentibus annis (na
 Nati fuimus, neq; mentib. similes, neq; intellectu, (ter,
 Et tuus pater et ego. huius quidē mentes eripuit lupi,
 Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
 Venit honoraturus iniquum Eurystheum,
 Miser, profectò ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.
 Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,
 O' charc. sed tu citius cape habenas purpureas, (gēs,
 Equorū pedib. uelociū. ualde aut mētib. audaciam au-
 Rectè habeto uelocē currū, & pedib. uelocium robur
 Nihil subueritus fragorē Martis homicide, (equorū,
 Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus
 Phœbi Apollinis longè sagittantis regis.
 Attamen quamuis sortis existens, satiatur bello.
 Hunc aut uicissim allocutus est irreprehēibilis Iolaus:

Η θείῃ μάλα δὴ τι πατὴρ αὐδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμῇ σὺ κεφαλῇ, καὶ τᾶν εὖρεσσι σὺν σίγαῳ,
 Ος θύβης ἐρῆλεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν.
 Οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν ἐρατὸρόν τε μέγαν τε
 Σὺς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα λιέος ἔσθλόν αἶρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσειο τύχῃ ἀρήϊα, ὄρρα τάχιστα
 Δίφρυν ἐμπελάσαντες αἶρῃς θ' ἡμέτερόν τε,
 110 Μαρνόμεσθ'· ἐπεὶ ὅτοι ἀτὰρ βητορ διὸς υἱόν,
 οὐδ' ἴφικλ' ἰδὲν δειδίσχεται. ἀλλὰ μιν εἴω
 Φύξει δαίδω παῖδας ἐμύμονος ἀλκείδαο,
 οἱ δὲ σφι χεῖρόν εἰσι, λιλαϊόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδ' αἴψην, τὰ σφι πολὺ φέρτορα βοῖνης.
 Ως φάτο, μέλησιν δὲ βίη κ' ἤρα κηλύνει,
 Θυμῷ γῆθήσας. μάλα γὰρ νῦν οἱ ἄρμονα εἶπον.
 Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἥρωσ' ὦ ἰόλαε διωτρίφες, ἄνέτι τολῶ
 120 Ὑομίνη τραχεῖα. σὺ δ' ὡς πᾶρος ἦδ' αἰετῶν,
 Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρείονα λυαυοχαίτην,
 Πάυτ' ἄνατρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δειύναι.
 Ως αἰπὼν, λυκμήδας ὄρεα χάλκοιο φαεινῶ,
 Ἠφαίστω λυγρὰ δῶρα, περὶ λυήμῃσιν ἔθηκε.
 Δόντορον αὖ θώρηκα περὶ γυῖαςιν ἔδωκε,
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Γαλαῖς ἀθλιναῖν, ἕρην διὸς, ἐπὶ πύτ' ἔμελλε
 Τοπρῶτον γυνόρντας ἰφσεμήσασθαι αἰέθλης.
 Θύματα δ' αἶψ' ὅμοισιν αἶψ' ἀλητῆρα σίδηνον
 Δεινὸν ἀνὴρ· ἰοίλιν δ' ἐπεὶ γῆθεσι φαέτρην

O' patre, certe ualde iam pater hominumq; deumq;
 Honorat tuum caput, et taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, et conseruat urbem:
 Qualem nam et istum mortalem fortemq; magnumq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam induc arma bellicosa, ut celerrime
 Curribus appropinquant, et Martis et nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timebit, sed ipsum puto
 Pagiturum duos filios irreprehensibilis Alcide,
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cedem statuere, quæ ipsis multo præstaciora dapibus.
 Sic dixit: subrisit autem uis Herculana,
 Animo gaudens, ualde enim sibi accommoda dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est:
 Heros o Iolæ diuine, non amplius procul
 Pugna aspera: tu autem ut prius eras bellicosus,
 Sic et nunc magnū equū Arionē, nigras setas habentem,
 Quacunq; conuerte, et auxiliare quantisper potes.
 Sic fatus, ocreas æris splendentis,
 Vulcani inclita dona, circa crura posuit.
 Secundò rursus thoracem circa pectora induit,
 Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit
 Pallas Minerva, filia Iouis, quando debebat
 Primitiis suspiriosa irruere certamina.
 Posuit aut circa humeros nocumenti propulsorē ferrū
 Terribilis uir, et equum circa pectora pharetram

130 Καββάλειτ' ἰξόπιθον. πολλοὶ δ' οὐτοῦτον οἶφιν
 Ρήκηλοι θανάτοιο λαβιβθέγγυοιο διατῆρε.
 Πρόδον ᾧ θανάτον τ' εἶχον, καὶ δάκρυνοι μῦρον.
 Μίῃσσι δ' ἔφευγον περιμήνεις. αὐτὰρ ὅπιθον
 Μορφοῖο φλεγύαο λαλυντῆόμενοι πῆδρύνεσσιν
 Ησαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀναχμόνον αἶθοπι χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐκ' ἰφθίμῳ λιυρίῳ στυπῆτορ ἐβηκε
 Δαιδαλίῳ, ἀδάμαντος, ἐπὶ λευγαίροις ἀραρυῖαν,
 Ἡτ' ἄρυστο λαρὴν Ἡρακλῆος θείοιο.

Χόρσ' ἔγε ᾧ σάκος εἶλε παυαίολον, δ' αἰετις αὐτὸ
 140 Οὐτ' ἐρρήκει βαλῶν, ὅτ' ἐβλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Παῦν ᾧ γὰρ λύνκῳ τῆσάνω, λύνκῳ τ' ἐλέφαντι,
 Ἡλάντρω θ' ὑπολαμπές ἐιν, χρυσῷ τε φαινῷ
 Λαμπόμενον, λιναῦν δ' ἀνὰ πῆχες ἠλάλαντο.
 Εὐμήσῳ δ' ἀγάνκοντος ἐῖν φόβος, ὅτε φατειὸς,
 Εμπάλιν ὅσοισιν πονεῖ λαμπομόθοισι διαδορκίως.
 Τῷ καὶ ὀδόντων ᾧ πλῆτο γόμα λύνκῳ θιόντων,
 Δανῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δ' βλοσυροῖο μετώπῳ,
 Δεινὸν ὄρις πεπόνητο, κορύσσεσσι κρόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλίν, ἥ ῥα τόον τε καὶ ἐκ φρονέας εἶλετο φωτῶν,
 150 Οἵ τινες ἀντιβίῳ πόλεμον διὸς ἤϊ φέροιον.
 Τῶν καὶ ψυχὰν ᾧ χθόνα διύυσ' αἰδὸς εἶσιν
 Αὐτῶν. ὅσ' ἴα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης,
 Σείβει ἀζαλίοιο λιλαυνὸν πύθειται αἶψα.
 Εὐ δ' ἀπείωξίς τε παλίσωξίς τε τέτυκτο,
 Εὐ δ' ὁμαδίος τε φόβος τ' ἀνδρῶν ἰσότης διεδίχα,
 Εὐ δ' ὄρις, οὐδ' ἔλκελοιμὸς ἐβήντορ. ἐν δ' ὅλῳ κῆρ

Ἀλλ' ἔτι

Coniecit retrò. multæ autem intus sagittæ.
 Rigide, lethi obliuisci uocem facientis datrices.
 Antrorsum quidē mortē habebāt, et lachrymis luētis:
 Mediæ autem rasiles longè, sed retrò
 Coloratæ aquilæ occultatæ pennis
 Erant. ille autē terribilem lāceam, acutā, ardenti ferro:
 Capiti autem potenti galeam benefactam imposuit,
 Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,
 Quæ seruabat caput Herculis diuini. (ipsum

Manibus autē scutū cepit undiq; uariū, neq; aliquis
 Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, mirabile uisu.
 Totum quidem in circulo gypso albo, et ebore.
 Et electro subsplendidum erat, et auro lucenti
 Splendens, nigro autem circuli discurrebant.
 In medio autem draconis erat terror non narrabilis,
 Retrò oculis igne splendentibus aspiciens. (rentibus,
 Cuius et dētib. quidē implebatur bucca albiter discursu.
 Crudelibus, implacabilibus, in terribili autem aspectu
 Grauis Lis uolabat, galeata perturbatione hominum,
 Improba, quæ et intellectū et mētē capiebat hominū,
 Quicumq; obuiam bellum Iouis filio ferrent.
 Quorū et animæ quidē terrā ingrediūtur, intra infer
 Ipsorum: ossa uerò ipsis, carne corrupta, (num
 Sirio sub arido nigra putrefacit terra.
 Ibi expulsatioq; retroq; fugatio picta erat:
 Ibi et tumultus et terror, et hominū cedes ardebat,
 Ibi discordia, ibi fragor discurrebat: ibi pñicias Parca

- Αλλοι ζῶντες ἔχουσιν ἅπαντα, ἄλλοι ἄντην,
 Αλλοι τεθνεῶτα ἡγὰρ μοῖθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἅμφ' ὅμοιοι διαφοίνεον ἅματι φωτῶν,
 160 Δεινὸν δόρυ μοῖν, ἡλιναχῆσσι τε βεβριθῆα.
 Ερ δ' ὀφίων κεφαλῇ δεινῶν ἑσάν, ὅτι φαίειν,
 Δωδῆκα, τὰ φοβέσκειν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ τινες ἀντιβίβον πόλεμον Διὸς ἢ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν ἡλιναχὴ πέλον, σῦτε μάχοισι
 Αἰετῶν ὀρνυγιάδης, τὰ δ' ἡ δαίετο θαυτὰ ὄργα.
 Στίγμαι δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδέσθαι δεινῶσι δράκυσσι
 Κυνέειά ἡγὰρ νῶτα, μελάνθουσιν ἢ γούνα.
 Ερ δ' οὐῶν ἀγέλαι χλῆνων ἑσάν, ἠδὲ λείοντων,
 Ες σφείας δόρυ μοῖν, λῶτέοντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦσαν, ὅδε νυ τῶγε
 Οὐδ' ἐτόρροι τριέτιον, φέροισι γέ μ' αὐχόνας ἅμφω.
 Ἥδω γὰρ σφιν ἔπειτο μέγας λῆς, ἅμφι δ' ἡλᾶπροι
 Δοιοὶ ἀπυράμενοι ψυχὰς. ἡγὰρ δέ σφι ἡλιανδὸν
 Αἴμ' ἀπειλείειτ' ὄραθ'. εἰ δ' αὐχόνας ἐξεριπύντες,
 Κεῖατο τεθνεῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι.
 Τοῖ δ' ἐτι μάλλον ἐγερῆσθαι, λῶτέοντε μάχεσθαι
 Ἀμφότορροι, χλῆναί τε σῦες, χαροποί τε λείοντες.
 Ερ δ' ἡν ὁμίον λαπίθων αἰχμητῶν,
 Κανέειά τ' ἅμφι αὐαπῆα, δρύαντά τε περὶ βοόου τε,
 180 Οπλῆα τ' ἐξάδιόν τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,
 Μοῖον τ' ἀμπυκίδιον, τιτάρησιον, ἔξον ἄρμος,
 Θυσία τ' αἰγείδιον, ἐπιείκειον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύρεον, χρύσειον περὶ χροῖ τόνχε' ἔχοντες

Κεῖται.

Alium uiuū habens nouiter sauciatū, aliū nō sauciatū:
 Alium mortuum in conflictu, trahēbat per pedes.
 Palliū autē habebat circa humeros ualde funestū sanguis
 Terribiliter aspiciēs, strepitūq; grauata. (ne hominū,
 Ibi serpentū capita terribilium erāt, non enarrabiliū,
 Duodecim, quæ terrebant in terra nationes hominum,
 Quicunq; bellum obuiam Iouis filio ferrent. (recte
 Illorū, et dentū quidē crepitatio erat, quādo pugna
 Filius Amphitryonis. et ista lucebant miranda opera.
 Puncta autē ueluti quēdā uidebātur uidere horribilib;
 Nigra sup̄ tergora. nigrescebāt autē barbae. (draconib;
 Ibi aprorum greges masculorum erant, et leonum,
 Inter se aspicientiū, irascentiū, et mordere cupientiū.
 Horum et congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. horrebant siquidem collis ambae.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo; circa autem aprī
 Bini priuati animas. et apud ipsos niger (cadentes
 Sanguis stillabat in terrā. aliqui autē depressis cervicib;
 Iacebant mortui à crudelissimis leonibus,
 Qui adhuc magis incitabantur, et irascebātur ad pu-
 Vtrinq; masculiq; sues, alacresq; leones. (ignandum
 Ibi erat pugna Lapitharum pugnatorum,
 Et Ceneas circa regem, et Dryanta Perithoumq;
 Hopleumq; Exadiumq; Phalerumq; Prolochumq;
 Mopsumq; Ampyci filium, Titaresium, florem Martis:
 Theseaq; Aegei filium, similem dijs immortalibus:
 Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

- Κεῖνται οὐδ' ἐτέρωθεν οὐρανὸν ἠγρόεσσιν,
 Ἀμφὶ μέγαν πῆραϊον, ἥδ' ἄσπελον οἰωνιστὴν,
 Ἀρκίον θ' ἔειον τε, μεταγχαίτην τε μίμναια,
 καὶ δύο πυνθείδας περιμήδιδά τε δρύαλόν τε,
 Ἀργυῖοι, χρυσέας ἐλάτας σὺ χοροῖν ἔχοντες.
 καὶ τε σκυαῖν' ἵλιν ὥσ' ἰσοίπορ' ἴοντες,
 190 Ἐγχεσιρ ἥδ' ἐλάτης αὐτοχαιδὸν ὠρυγνῶντο.
 Ἐν δ' ἄρ' ἰος βλοσυροῖο παδιδόκεις ἔστασαν ἵπποι,
 χρύσοι, σὺν δ' αὐτὸς σὺν ἀρφόρος ἄλιος ἄρης,
 Αἰχμὴν σὺν χείρεσιν ἔχων, πευλίεσσι λιεύων,
 Αἵματι φοινιχόμενος ὥσ' ἰσὺς σὺν ἀείρων,
 Δίφρῳ ἐπιμυδαῖος, παρὰ δ' ἰδέμενος τε φόβος τε
 ἔστασαν, ἱέμενοι πόλεμον ἡπταδύμενον ἀνδρῶν,
 Ἐν δ' αὖτις θυγάτηρ ἀγλαῖα τεῖλογόνεια,
 τῇ ἱκέλη, ὥσ' ἰεὺς μάχης ἐθέλῃσα κορύσειν,
 Ἐγχεὶς ἔχου' σὺ χοροῖ, χρυσέην τε τρυφάλααν,
 200 Ἀλγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ἐπὶ δ' ὤχετο φύλοπιρ αἰνὸν.
 Ἐν δ' ἤν' ἀθανάτων ἰσθμὸς χορὸς, σὺν δ' ἄρα μέσῳ
 ἱμῶν ἐκείνῳ λητῆς καὶ διὸς υἱός,
 Χρυσέην φόρμιγγι, θεῶν δ' ἔδος, ἀγνὸς Ὀλύμπιος.
 Ἐν δ' ἄγορῃ, πόρῃ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστιφανώτο,
 ἀθανάτων σὺν ἀγῶνι, θεῶν δ' ἐξ ἔρχομαι ἀοιδῆς,
 Μῦσαι πειθέειδες, λιγὴν μελοποιήσεις ἀκῆαι.
 Ἐν δ' αὖτις ἄνεμος ἀμαυρομένοιο θαλάσσης
 Κυκλωτόρῃς ἐτέτυκτο πανέφθι λαοσιτέροιο,
 Κλυζομένοιο ἱκέλος, πολλοὶ γέ μιν ἀμμίσσον αὐτῷ
 210 Δελφίνες, τῇ καὶ τῇ ἀθυροῖν ἰχθυόοντες,

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,
 Circa magnum Petræum, & Asbolum augurem,
 Arctumq; Vriumq; nigrasq; setas habentem Alimanta.
 Et duos Peuci filios, Perimedeaq; Dryalumq;
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Et irruebant tanquam uiui existentes.

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.

Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,

Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,

Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,

Sanguine purpureus, tanquam uiuos spolians,

Currum ascendens, iuxta aut Demosq; Phobusq;

Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Iouis filia prædatrix Minerva,

Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,

Lanceamq; habens in manibus, aureamq; galeam,

Et thoracē circa humeros, & ibat ad pugnam grauem.

Ibi erat immortalium deorum sacer chors. et ibi in medio

Desiderabile quiddā personabat Latonæ & Iouis filius,

Aurea cithara. Deorum aut pauimentū, purus Olympus.

Ibi Senatus, & foelicitas infinita in circuitu erat, (n. x.

Immortalium in certamine. deæ aut duces erant cæule-

Musæ Pierides, stridulæ canentibus similes.

Ibi uerò portus tutus indomiti maris

Circulari forma factus erat ex toto solido stanno,

Inundanti similis. multi tamen in medio ipsius

Dolphins, hæc & illac discurrebant, pisces capientes,

Νυχμεσύνες λιελοι, δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 Αργύριοι Δελφῖνες ἰφοίτωρ ἑλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες, αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
 Ηθο ἀνὴρ αἰλισὺς διδοικημόνος, εἶχε ἧ χερσὶν
 ἰχθύσιρ ἀμφίβληστρον ἀπερρίποντι εὐοικῶς.
 Εὖ δ' ἦρ ἡνὸμόμοιο Δαναῆς ἐκ πύτα πέρσους,
 Οὐτ' ἀρ' ἐπιψάων σάκος ποσσὶν, ἅθ' ἐκὰς αὐτῷ.
 Θαῦμα μέγα φράσαο δ', ἐπεὶ δ' ἀλαμῇ ἐπύρεκτο.
 Τῶς γὰρ μιν παλάμαις τσῦξε λιλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 210 Χρῦσιον, ἀμφὶ ἧ ποσσὶν πῆδρέοντα πῆδιλα.
 Εὐμοισιρ δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐκετο,
 Χάλκειον ἐν τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόκμ' ἐποτᾶτο.
 Πανὴν ἧ μετὰφρονον εἶχε λαρῇ Δεινοῖο πειλώρη
 Γοργῶς, ἀμφὶ δέ μιν λῖβυσις θέε, θαῦμα ἰλίδαι.
 Αργυρέη, θύσανοι ἧ κατκωρσύντο φαινοὶ,
 Χρῦσοι, Δεινὴ ἧ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
 Κεῖ τ' αἰδολος λινοῖν, ρυτῆς ῥόφον αἶνον ἔχουσα.
 Αὐτὸς ἧ πωσέδοντι, λαὶ ἐρρίγοντι εὐοικῶς,
 Εὖρσους Δαναΐδης ἐτιταίνετο, τὰς ἧ μετ' αὐτὸν,
 220 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε, κῆ' ὅ φατὰ ἐρρίωντο,
 Ἰέμεναι μαπίν, ἐπὶ ἧ χλωρῷ ἀδιδάμαντος
 Βαινασίωρ, ἰάχεσθε σάκας μεγάλῃ ὀρυμαγδιῷ,
 Οξέα καὶ λιγέως, ἐπὶ ἧ βῶνῃσι δρᾶκοντες
 Δοιοὶ ἀπωρσύντ', ἐπικυρτώνοντε λαίλυα.
 Λίχμαζον δ' ἀρατώγι, μένει δ' ἐχάρασσαν ὀδόντας,
 Αχρεα δόρνομονίω, ἐπὶ Δεινοῖσι ἧ κακλίνοισι
 Εὐργείοις, ἰδοκᾶτο μέγας φόβος, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίωρ
 ἄνδρες

Natantibus similes. duo autem supra inflantes aquas
 Argentei delphines inuadebant mutos pisces.
 A quibus ærei tremebant pisces. sed in litoribus
 Sedebat uir piscator apparens. habebat autē in manib.
 Piscibus rete abiecturo similis.
 Ibi erat bene comatæ Danaes eques Perseus,
 Neq; utiq; attingens scutū pedibus, neq; longē ab ipso.
 Mirū magnū cogitatu: quoniā nullo pacto infixus erat.
 Sic enim manib. ipsū fecit inclytus utroq; crure claudus
 Aureū. circa autem pedes habebat alata calciamenta.
 Humeris aut ipsū circa se nigra uagina inclusus ensis ia
 Ferreus, ex loro. Ille aut ut imaginatio uolabat. (cebat,
 Omne autem dorsum habebat caput grauis monstri
 Gorgoos. circa aut ipsum speculū discurrebat, mirabile
 Argenteum. uilli aut suspensi erant lucidi, (uissu,
 Aurei. grauis autem circa tempora regis
 lacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens.
 Ipse autem festinanti et rigenti similis,
 Perseus Danaes filius extendebatur. illæ aut post ipsū
 Gorgones inapplicabilesq; et inenarrabiles promptæ
 Cupientes capere: et in uiridi adamante (stabant,
 Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu
 Acute et stridule. et in zonis dracones
 Bini dependebant, et attollebant capita.
 Lingebat aut utiq; illi, et impetu imprimebat dentes,
 Asperè aspicientes: et in grauib. capitibus (ipsos
 Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uerò contra
 Homi-

- ἄνδρες ἱμαρνάθην, πολέμῳ τσῦχ' ἔχοντες·
 τοὶ μὲν ὑπὸ σφίττης πόλεος, σφίτῳ τε τοκῶν
 240 Λοιμὸν ἀμύνοντες, τοὶ δ' ἐπὶ προθείην μεμαῖότες.
 πόλει μὲν ἴεατο, πλέονες δ' ἐπὶ δῆειν ἔχοντες
 μάχωνθ'· αἱ δ' ἐν γυναικίς ἐνδμήτων ἐπὶ πύργων
 κάλῃον ὅξυν βόων, ἱατὰ δ' ἐδρύνοντο παρειαί,
 ζωῆσιν ἱκίλαι, ὄργα καὶ λυτὰ ἡφαίστοιο.
 ἄνδρες δ' οἱ προβῆες ἴσαν, γυνῆς τε μέμαρπον,
 ἄθροοι ἐκτοδὺν πυλίων ἴσαν, αὐτὰ δ' ἐβίοισι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πόρῃ σφίτῃσι τέλει
 Δειδιότες, τοὶ δ' αὐτὰ μάχην ἔχον, αἱ δ' ἐν αὐτῇ
 κῆρες κυάνεαι, λυγρὰς ἀραβύσαι ὀδόντας,
 250 Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, διαφοροὶ τ', ἀπληστοὶ τε,
 δῆειν ἔχον περὶ πειθόντων, πᾶσαι δ' ἀρῶντο
 αἶμα μέλαια πίειρ· ὅρ' ἡ πρῶτον μεμάποιον
 κέκρυον ἢ πειθόντα νύστατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλας, ψυχὴν δ' αἰδώς δὲ κακῆος
 τάρταρον ἐς ἑρσύνθ'· αἱ δ' ἐφρούας οὐτ' ἀρίσαντο
 αἵματος ἀνδρῶν, τὸν μὲν ῥίπτασθον ὀπίσσω·
 ἄψ' δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνον αὐτὴς ἴδου·
 κλωθὴ καὶ λάχισις σφίρ' ἐφίστασαν· ἡ μὲν ὑφῆσων
 ἄτροπος, ὅτι πείλον μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἤγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλὰ πρὸς τ' ἡμ', πρὸς βυτάτην τε,
 πᾶσαι δ' ἀμφ' οὐ φωτὶ μάχην δειμῆαν ἔθρυντο·
 δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμῆνασαι,
 ἔκρ' δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο,
 παρ' δ' ἀχλὺς εἰσῆκε ἐπισμυγρόν τε καὶ αἰνὴ,
 270

Homines pugnarent, bellica arma habentes:
 Aliqui quidem pro sua urbe suisq; parentibus
 Pestem arcentes: aliqui autem procurrere prompti.
 Multi quidē iacebāt, plures etiā contentione habentes
 Pugnant, et mulieres bene factis in turribus
 Perre acutē clamabant, et dilacerabāt unguib. genas,
 Viuis similes, opera inclyta Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Manus extēdebāt beatis, pro suis filijs. (aūt ad ipsos
 Timentes. rursus uerò aliqui alijs pugna habebant, ipsæ
 Parcæ nigra, albos concutientes dentes, (tiabiles,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, et funesta, et infa-
 Contentione habebāt de cadentib. omnes aūt cupiebāt
 Sanguinē nigrum bibere: et quem primū rapuissent
 Iacentē uel cadentē nuper sauciū, circa quidem ipsum
 Iaciebant ungues magnos, animā in orcū ut dimitterēt,
 Tartarū ad frigidū. illæ aūt mētes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadauer projiciebāt retrō. (tes:
 Retrō aūt ad clamorē et cōflictū discurrebāt iterū cū
 Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidē aliquāto
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certē illa (minor
 starum quidē aliarum prestantior erat, et antiquior.
 Omnes aūt cira unū hominē pugna acerbā faciebant:
 Grauius autem adinuicem aspiciēbant oculis iratæ.
 Ibi ungues manuq; audaces æquabant.
 Et iuxta Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,

Viri-

- Χλωρὴ, αὐστρὴν, λιμῶ λαταπεπῆνυα,
 Γυνοπαχὴς. μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐν ᾧ ῥινῶρ μύξαι ῥέον, ἐν ᾗ παρειῶρ
 Λίμ' ἀπελείβειτ' ὄραζε. ἡ δ' ἀπλητορ σισαρυῖα,
 Εἰσθήκει. πολλὴ ᾗ λόνης λατορλίυοθεν ὄμας,
 270 Δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' σὺπυργος πόλις αὐδρυῶρ.
 Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπόρθυοις ἀφαιρυῖαι
 Επῆα πύλακι. τοὶ δ' αὐδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν εἶχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεσσι ἀπλήνους
 Ηγόντ' αὐδρεὶ γυναῖκα. πολλὴ δ' ὑμνούαιος ὀρώρε.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομενῶρ δαΐδωρ σέλας εἰλύφαζε
 Χοροῖν ἐνὶ δαΐδωρ. ταί δ' ἀγλαΐαις τεθαλῆαι
 Ερόδ' ἐκίον. τοῖσι ᾗ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶρ σὺργγων ἴσαν αὐδλῶν,
 Εξ ἀπαλῶν φομάτωρ. περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο κῆρ.
 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων αὐχρον χορὸν ἱμῖρόντα.
 Ενθεν δ' αὐτὴν ἐτέρωθεν νέοι λώμαζον ὑπ' αὐλῶ.
 Τοὶ γέ μιν αὐτὴν παίζοντες, ὑπ' ὀρχηθῆμῶ λακίλοιδῆ.
 Τοὶ γέ μιν αὐτὴν γελοῶντες, ὑπ' αὐλητῆρι ἑκάστος
 Ερόδ' ἐκίον. πᾶσαν ᾗ πόλιν θαλίαι τε, χοροί τε,
 Αγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὐτὴν προπαρσίβει πόλιν
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάτες, ἐθιύτορ. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ηρακὸν χθόνα δῖαν. ἐπιστολάδῃν ᾗ χιτῶνας
 Εσάλατ', αὐτὰρ ἔλιν βαθὺ λήϊον. οἱ γέ μιν ἥμων
 290 Λιχμῆς ὀφέησι λωρυνόοντα πῆτηλα,
 Βελθόμενα σταχύων, ὡσεὶ δρυμάντορος ἀντιλῶ.
 Οἱ δ' αὖ ἐν ἐλλειδαυοῖσι δέον, λακί ἐπιπλορ ἀλωλῶ.

Viridis, sicca, fame cadens,
 Genua pinguis. longè uerò unguēs manibus suberant.
 Cuius quidē ex narib. mucorēs fluebāt, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autē immensē ridens,
 Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,
 Lacrymis bumida. iuxta autē bene turrīta urbs uirorū.
 Aurēae autem ipsam habebant super foribus adaptatæ
 Septem portæ. uiri autem in conuiuijs et choreis
 Delectationē habebant. ij enim in bene seruante curra
 Ducebant uiro mulierē. multus autē Hymenæus orieba
 Longè autē ab ardētib. facib. lumē inuoluebatur (tur.
 Manibus in ancillarum, quæ et splendoribus floridæ
 Anteibant, quas et choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uerò sub citharis reducebāt chorū dulcē. (tibia.
 Inde autē rurs⁹ ex altera parte iuuenes lasciuebant sub
 Alij quidem rursus ludentes, sub chorea et cantu,
 Alij quidem rursus ridentes, sub tibicine unusquisque
 Anteibant. omnē autē urbem et conuiuia, et tripudia,
 Et splendorēs habebant. alij autem rursus ante urbem
 Terga equorum inscendentes discurrebant. alij autem
 Rumpebant terram diuam, ornatēq; uestes (aratores
 Gerebant succinctas. sed erat profunda seges. alij qui-
 Cuspidibus acutis rostrata folia, (dem metebant
 Grauatæ spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij in manipulis ligabant, et implebant arcam.

Alij

Οἱ δ' ἰτρυγῶν οἶνας, δρεπαῖνας ἐν χόρσιν ἔχοντι,
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἰφόρευον ὑπὸ τρυγκτῆρων
 Λουιδεῖς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
 Βριθομένων φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίκιοςιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἰφόρουν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχοι
 Χρύσεος ἤρ(ιλυτὰ ὄργα περίφρονος ἠφάιστοιο)
 Σειόμενος φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι λάμαξι.
 Τοίγῃ μὲν ἤν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρ' ἔκαστος,
 100 Βριθόμενος σταφυλῆσι μελαίνθησαν ἢ μὲν αἶδι.
 Οἷγε μὲν ἰτράπειον, τοῖ δ' ἥρηνον, οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδῶρ. τοῖ δ' ὠκύνποδας λαγὸς ἥρουν,
 Ἀνδρεῖς θηρσῦται, καὶ λαρχαρόδοντε λιύε πρὸς
 ἑμνοαί μαπίην, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
 Γὰρ δ' αὖτοῖς ἰππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλω
 Δῆρον ἔχον, καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Μνίσχοι βεβαῶτες, ἐφίεσαν ὠκέας ἰππας,
 Φύτ' ἀχαλαίνοντες. τᾶ δ' ἐπιμροτέοντα πέτοντο
 Ἀρματα κολλήοντ', ἐπὶ ἢ πλῆμναι μέγ' αὐτεω.
 110 Οἱ μὲν αὖ αἶδιον εἶχον πόνον, ὅδε ποτὲ σφιν
 Νίκη ἐπ' ἐλυνόδῃ, ἀλλ' ἄκρειτον εἶχον αἰέθλον.
 Τοῖσι ἢ καὶ πρῆκετο μέγας τέμπος ἐντὸς αἰῶνος,
 Χρύσειος, λιλυτὰ ὄργα περίφρονος ἠφάιστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτιο ρέον ὠκισανός, πλῆθοντι ἑοικώς.
 Γαῦν ἢ σικεῖχι σάκος πολυδαίδαλον. οἱ ἢ κατ' αὐτὸν
 Κύκκοι ἀόρσι πόται μεγάλ' ἥπνον, οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῦχον ἐπ' ἄνθρωπον ὕδωρ. παρὰ δ' ἰχθύες δονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ ἔλναι βαρυνήντων ὕδατος βαλὰς

Alij uindemiabant uites, falces in manibus habentes.

Alij aut rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus

Albos & nigros racemos, magnis à puluinis

Oneratis folijs & argenteis clauiculis.

Alij rursus in cistas ferebant. iuxta autē ipsos puluinus

Aureus erat (inclyta opera solertis Vulcani)

Concussus folijs & argenteis palis.

Alij quidem igitur ludentes, sub tībicine quilibet,

Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem istæ.

Alij quidē uertebāt, et hi hauriebant, et illi pugnabant

Pugiliterq; et luctando. alij aut pedib. ueloces lepores

Viri uenatores, & duo dētati canes iuxta (uenabantur

Cupiētes capere, illi uerò cupiētes aufugere. (tamen

Apud ipsos aut equites habebāt laborē. circa uerò cer-

Contētionē habebāt et laborē. bene uerò cōplicatos in

Aurige ascēdentes immittebant ueloces equos, (currus

Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,

Currus cōpacti, orbilia uerò ualde resonabant. (ipsis

Alij quidem immensum habebant laborē. neq; unquam

Victoria expediebatur, sed anceps habebant certamē.

Istis autē et propositus erat magnus tripus intra certa

Aureus, inclyta opera solertis Vulcani. (men,

Circa autem oram fluebat Oceanus pleno similis:

Omne autē continebat scutum, ualde uarium. et in ipso

Cygni acriuoli ualde clamabant. qui certē multi

Natabāt in summa aqua, et iuxta pisces gestiebāt, (silia

Mirabile uisu etiā Ioui graui strepētī: cui, propter cō-

h

vul-

Ηφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 310 Αρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱός,
 Γάλαρν ἐπικρατίως. ἐπὶ δ' ἱππεῖς θύρε Δίφρος,
 Ἰκελὸς ἀφ' ὁροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῆφα βιβὰς. τῷ ἡνίοχος ἱερατρός ἰόλαος
 Δίφρος ἐπεμβεβαὼς ἰθιῶετο λαμπύλομ ἄρμα.
 Αὔχιμόλομ δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφίεας φωνήσας· ἐπεὶ πῖδρόοντα προσύηδα·

καίρετε λυγυγῆος γυνεὴ τέλει λειτοῖο.

(σωρ,

Νυῦ δὲ ζῶς ἱεράτος ὕμμι Διδοῖ μακαρέσιμ ἀνῆσ-
 κύνηομ τ' ἐξοναρεῖν, ἡμὰ ἀπὸ ἡλυτὰ τσύχεα δῦσαι.

330 Ἀλλο δὲ σοι τὶ ἔπος ὄρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δὴ κύνηομ γλαυκῶπῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῇ λιπέειν, ἡμὰ τσύχεα τοῖο.
 Αὐτὸς ἢ βροτολογιγὸν ἄρην ἐπὶ νῶτα διασύσας,
 Εὐθα γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ διαδαλέοιο
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃη, οὔθ' ὑτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ,
 Ἀψ' δ' ἀναχωρήσασθ'. ἐπεὶ ὅ νύ τοι αἰσιμόρ ἐστιν
 οὔθ' ἱππας ἐλέειν, ὅτε ἡλυτὰ τσύχεα τοῖο.
 Ως εἰπὼς ἐς Δίφρομ ἐβήσατο Δία θεάων,
 Νίηλιν ἀθανάτης χόροισιν ἡμὰ λῦδος ἔχουσα,

340 Εὐσυνμόως. τότε δὴ ῥα Διόγεντος ἰόλαος
 Σμάρδαλέωμ ἱπποισιν ἐκέλευτο. τοῖ δ' ὑπ' ὁμονλήϊς
 Γίμφ' ἐφόρομ θοὸν ἄρμα, λονίοντες πεδίλοιο.
 Εὐ γάρ σφιρ μόνος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἀνασείσασα. πόριτον ἄχιζε ἢ γαῖα.

τοῖ δ' ἄμυνδης προγέγοντ' Ἰκελοι πυνεὶ ἢ ἐθυέλλη,

κύνηες

SCVTVM HERCVLIS. 116

Vulcanus fecit scutum & magnum & solidum,
 Aptans manibus, quod quidem Iouis fortissimus filius
 Vibrabat firmiter, & in equestrem saliebat currum
 Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
 Leuiter uadens, cui auriga fortis Iolaus
 Biga conscensa direxit flexibilem currum. (nerua,
 Propè autē ipsis uenit dea faciem glaucam habens Mi
 Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est:
 Saluete Lyngei prosapia Telecleti.
 Nunc Iupiter fortitudinem uobis det beatis imperās,
 Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.
 Aliud autē tibi quoddā uerbū dicā, lōgè præstātiss. po-
 Quādo iam Cygnū dulci seculo priuaueris, (puloꝝ
 Hunc quidē postmodum ibi relinquere, & arma illius.
 Ipse autē hominū corruptorē Martē post terga seruās,
 Quando denudatum scuto ab ingenioso
 Oculis uideris, tum sauciato acuto ferro.
 Statim autem recedito. Quoniam tibi non fatale est, }
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
 Sic fata, in bigas ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriam habens,
 Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
 Terribiliter equis acclamauit. illi autē ab increpatione
 Perniciter ferebāt celerē currū, puluerē faciētes cāpo.
 Quoniā ipsis uires immisit cæcios oculos habens Mi-
 Scutū concutiens, circumgemit autē terra. (nerua,
 Illi autē simul procedebant, similes igni uel procellæ,
 h a Cy-

Κύνος θ' ἰππόδαμος, καὶ ἄρ' ἑ ἀνόρητος αὐτῆς.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἐπειθ' ὑπὸ γυναιτίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἦχ' αἶ,
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη ἤρα κληθεῖν·
 350 Κύνε πέποι, τί συ νῶϊρ ἐπὶ χετορ ὠκέως ἵππας,
 Ἀνδράσιν οἵ τε πόνυ καὶ οἷζυς ἰσχυρὸς εἰμ' οὔ;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἰύξορ, ἠδὲ λιπύθυ
 Εἴκε πάρεξ ἰσύναι. τρηχίνα δὲ τοι παρελαύνω,
 Ες λυῖνα αὔαν' ἴα. ὃ γὰρ διωάμει τε καὶ αἰλοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα εἶδα καὶ αὐτός.
 Τὸ γὰρ ὀπίσθ' παῖδ' αἰ, θεμιστορόν τε λυανῶπιρ.
 Ως πέποι. ὃ μὲν γάρ τοι ἄρ' ἑ θανάτοιο τελευτῆν
 Ἀρτίσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πῶλε μίξαι.
 Ἦδη μού τι ἐφ' ἡμὶ καὶ ἄλλοι τε περὶ θλίυναι
 360 Εὐχέος ἡμετέρου, ὃθ' ὑπὸ πύλῃ ἡμαθόεντος
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμὸν μάχης ἄμοτορ μενεαίνωρ.
 Τρεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς, ἠρέσατο γαῖῃ,
 Οὐτα μόνον σάκκος. τὸ δ' ἵππετρατορ ἤλασα μηρόν,
 Γαντὶ μόνον ἀσύνδωρ. διὰ δ' ἵππετρατορ ἤλασα σάκκος ἄραξ.
 Γρήνους δ' οὐ λυονίσι χαμαὶ πέσον, εὐχέος ὀρμῇ.
 Ενθά κε δὲ λυονίσι οὐ ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 Χόρσιν ἐφ' ἡμετέρῃσι, λιπὼν εὐαρε βροτόεντα.
 Ως ἔφατ'. ὃ δ' ἄρα λύνος ἐυμελὶς ἐμνεοίνα,
 Τῶ ἐπιπαιθόμενος ἐχέμον ὄρουσ' ἄρματα ἵππας.
 370 Δὲ τότε ἀπ' οὐπλεκῶν δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν,
 Γαῖε τε διὸς μεγάλα, καὶ οὐναλίοιο αὔαν' ἴα.
 Ἠνίοχοι δ' ἐμπλήν ἔλασαν καλλιτέρας ἵππας.

Cygnus equorū domitor, Marsq; insatiabilis clamore.
 Istorum aut equi quidē posteaquā obuiantes adinuicē
 Stridulē hinniuerunt, et circa ipsos frāgebatur sonitus,
 Istum prior affata est fortitudo Herculeæ:
 Heus Cygne, quid nobis prohibetis ueloces equos,
 Hominiibus qui et laboris et ærumnarum periti sumus?
 Sed extrā habe bigas bene ornatas, et à uia
 Cede extrā cundo. Trachinam autem tibi ueho,
 Ad Ceycem regē. Ille enim et potestate et uerecundia
 Trachinis præcellit, tu quoq; satis scis et ipse.
 Huius. n. uxorē habes natā, Themistonoē nigros oculos
 Heus tu, nō quidē. n. tibi Mars mortis finē (habētem:
 Arcebit, siquidem nos concurremus in conflictu.
 Iam equidem et ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa
 Contrarius stetit mihi in pugna insatiabiliter furens.
 Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terræ,
 Vulnerato scuto. quartò autem percussus crus
 Omni robore urgens, et magnum scutum disrupti.
 Pronus aut in puluerib. humi cecidit. lanceæ impetu,
 Atq; ita infamis inter immortales factus est
 Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta. (bat
 Sic dicebat. neq; Cygnus, bene peritus hastæ, cogita-
 Huic obtemperans cohibere bigam trahentes equos.
 Ac tunc à bene implicatis bigis desiliit statim ad terrā,
 Natusq; Iouis magni, et Martis regis.
 Aurigæ autem iuxta impulerunt pulchrijubos equos.

Τῶν δ' ὑποσσομένων ἱανάχιζε πῶς σῦρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς ἱορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 Ρίττει ἀποθρώσκεισιν, ἐπ' ἀλλήλους ἢ πύσσωσι,
 Πολλὰ ἢ δρυὸς ὑψίνομοι, πολλὰ δέ τε πσύναι,
 Αἰγαροῖ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρέμφα κυλινδομένων, ἵως πεδίον δ' ἀφίπνυνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πύσσω, μέγα κυκλύγοντες.
 380 Πᾶσα ἢ μυρμιδόνων τε πόλις. ἡλειτή τ' ἰαωλῆος,
 Ἀργη τ' ἠδ' ἐλίκη, αὐθιὰ τε ποιήσας,
 Φωνὴ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεωσιώ σάκνυνται. μέγα δ' ἐκτυπε μῆτις ἴσους.
 Καλῶ δ' ἀφ' ἑπ' ὀρανόθεν ψιάδας βάλῃσιν αἱματοέσας,
 Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἔω μέγα θάρσει παυδί.
 Οἷος δ' οὐ βῆσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδωρ, φρονέει ἢ θυμῶ μαχέτασθαι
 Ἀνδράσι θηρσυνῆς, θύγει δέ τε λονκὸν ὀδόντα
 Δοχμῶν βίς, ἀφρὸς ἢ περὶ σῶμα μαστιχόωντι
 390 Λεῖβεται, ὅσας δέ οἱ περὶ λαμπιτόωντι ἱππῆων,
 Ορθὰς δ' οὐ λοφιῇ φέουσαι τέχας, ἀμφὶ τε δειρύν.
 Τῶ ἱμελὸς διὸς υἱός, ἀφ' ἱππεῖς θόρε δίφρου.
 Ἡμος ἢ χλοερῶ ἱνανόπῃδρος ἠχέτα τέτλιξ,
 Οἷω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
 Ἀρχεται, ὥτε πῶσις καὶ βρωσις θύλως ἔέρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδίην,
 Ἰδοὶ οὐ αἰνοτάτῳ, ὅπότε γῆρα σείριος ἄξει
 Τῆμος δὲ λέγῃσιν περὶ γλῶχας τελέθωσι,
 Τῆς τε θέρεαι ἀείρουσιν, ὅτ' ὄμφακας αἰόλονται,

Horum aut irruentium pedib. substrepebat lata terra.
 Ac ueluti quando ab alto uertice montis magni
 Saxa defiliunt, et inuicem cadunt,
 Et multæ quercus alticomæ, multæ et abietes,
 Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,
 Facile deuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt:
 Sic illi inter sese concurrerunt, uehementer clamantes.
 Omnis aut et Myrmidonum urbs, et inclyta Iolcus,
 Et Arne, et Helice, et Anthæa herbosa, (multus
 Clamore ab amborū ualde resonabant, illi aut cum tu
 Mirando cōcurrerunt. Valde autē resonuit consultor
 Et ab cælo guttas deiecit cruentas, (Iupiter,
 Signum faciens belli suo magnum audaci filio.
 Qualis aut in conuallib. mōtis asper ad uidendū (dum
 Aper curuos dentes habēs, furit aut animo ad pugnam
 Cum uiris uenatoribus, acuit autem album dentem
 Curuatus, spuma autem circa os inaudenti
 Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimilantur,
 Erectas autem in dorso riget setas, et circa collum:
 Huic similis Iouis filius, ab equestri defiliit curru.
 Quando autē uiridi nigras alas habens sonora cicada,
 Ramo insidens æstatem hominibus cantare
 Incipit, cui et potus et cibus tener ros,
 Etiam toto die et ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauissimo, quando corpus Sirius siccatur:
 Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia sunt,
 Quæ æstate seminant, uuæ cum subrubescunt:

- 400 Οἷα διώνυσος δῶν' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος,
 Τὼν ὅρῳ μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει,
 Ως ἢ λέοντε δύο ἀμφὶ ἑξαιμόνης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι λιοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δαυὴ δέ σφ' ἰαχὴν, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,
 Ἡδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφιώνυχες ἀγνυλοχεῖλαι
 Γέτρῃ ἐφ' ὑψολῇ μεγάλα λαάζοντε μαχέδην,
 Αἰγὸς ὀρεισινόμου, ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 Πόντος, ἦμ τ' ἐδράμασσε βαλὼν αἰζηῖος αὐτῆρ
 ἰὼ ἀπὸ νουρεῆς· αὐτὸς δ' ἀπαλίσσεται ἄλλη,
 410 Χώρα αἰθέρει ἐὼρ' οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Εὐσυνέως ἢ οἱ ἀμφὶ μάχην δαίμαϊν ἐβοντο·
 Ως οἱ λιπυγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Εὐθ' ἦτοι λύννος μὲν ὑπὸρμνέος διὸς ὑὸν
 Κτανέμεναι μεμαῶς, σάπε' ἐμβαλε χάλκεον ἐγχοῖ,
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκὸν, ὄρυτο ἢ δῶρα θεοῖο.
 Αμφιτρωνιάδης ἢ, βία ἤραηλευέη,
 Μεσσηγὺς λόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἐγχεῖ μακρῷ
 Λύχονα γυμνωθέντα θεῶς ὑπὸν ὄρθε γυνεῖα,
 Ἠλασ' ἐπιηρατέως, ἀπὸ δ' ἀμφω λέρσι τείοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ θεός τις ἐμπισε φωτός,
 Ηεπι δ' ὥς ὅτε τις δαῖς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, πληγείσα διὸς φολόεντι λόβρωνῳ.
 Ως εἶπε, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τσυχὰ ποιμήλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν εἶπετ' εἶασε διὸς ταλαναρδίου υἱός.
 Αὐτὸς ἢ βροτόλοιγον ἄρῳ προσιόντα δακτύσας,
 Δανὸν ὄρωρ' ὄσοισι, λίωρ' ὡς σώματι λέρσας,

Cuiusmodi et Bacchus dedit hominibus leticiam et dolorem.
 Ea hora pugnabant. uchemens autem tumultus excitaba-
 Ut autem leones duo circa interfectam ceruam (tur-
 Adinuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autem ipsis clamor, strepitusque simul fit dentium:
 Aut ut uultures curuis unguibus, curuisque rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Caprae in montibus pascentis gratia, uel syluestris ceruae
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo: ipse uero uagatus est alio. (runt,
 Loci imperitus existens. illi autem quam primum cognoue-
 Celeriter autem sibi pugnam acerbam pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes adinuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem praepotentis Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neque fregit aes, tuebantur autem dona Dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeae,
 In medio et galeae et scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnerauit forti, et ambo incidit neruos
 Homicida fraxinus. magnum enim robur incidit uiri.
 Cecidit autem, ueluti quando aliqua quercus corruit, uel
 Altum, percussum Iouis ardenti fulmine: (quando saxum
 Sic cecidit, eique circumsonuerunt arma uariegate ferro.
 Illum quidem postea dimisit Iouis magnanimus filius. (uas,
 Ipse autem hominum corruptorem Martem progredientem obser-
 Terribiliter intuens oculis, leo tamquam corpus consecutus,
 h s Qui

- Ος τε μάλ' οὐδυνέως ρινὸν κρατοῖς οὐνύχεασι
 Σχίσας, ὅτ' ἰτάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπνύρα.
 Εμμενέως δ' ἄρα τ' γε κελευνὸν πίμπλαται ἦτορ.
 430 Γλαυκιδίω δ' ὅσοις δεινὸν, πλυσυράς τε λιὰ ὤμους
 Οὐρῇ μαστιγῶν, ποσσὶ γλάφει, ὅδε τις αὐτὸν
 Εἴτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χειρὸν ἐλθεῖν, ὅδε μάχισθαι.
 Τοῖος ἄρ' ἀμφιτρωνιάδης, ἀνόρητος αὐτῆς,
 Αντίος ἔσθ' ἄρνος, οὐ φρεσὶ θάρτος ἀέξων,
 Εὐσυνόως, ὃ δέ οἱ χειρὸν ἤλυθ' ἐν, ἀχινύμενος λιῶ.
 Ἀμφότροι δ' ἰάχοντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρυσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλης πέτρης πενήωνος ὀρῶσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιβρώσυσσα λυλίνδεται, ἠδὲ τε ἠχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 Ὑψηλός, τῷ δὲ συνεκείνηται, οὐθα μιν ἴχει·
 Τόσση δ' ἐμὴν ἰαχὴν φεισαρμάτος ἔλπιος ἄρης,
 Κεκληγὼς ἐπόρυσεν, ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδραψεν.
 Αὐτὰρ ἀθλιναίη λίβρη διὸς αἰγίοχοιο,
 Αντὶν ἦλθεν ἄρνος, ὄρεμνὸν αἰγίδ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼσ' ἔπεια πηδύοντα προσκύνει·
 Ἀρεῖ, ἐπίχε μόνος κρατοῖς, λιὰ χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ λιυτὰ τούχέα δῦσαι,
 Ηρακλέα λείναντα, διὸς θρασυκαρδίου υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μή δ' ἀντίος ἴθασ' ἐμείο.
 450 Ως ἔφατ', ἀλλ' ὃ πείθ' ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μὲν ἰάχων, φλογὶ ἱκελὰ τούχέα πάλλων,
 Καρπάλιμος ἐπόρυσεν βίη ἠρακλεείη,
 Κακτάρμονα μιμαῶς, λιχίρ' ἐμβαλε χάλκπεον ἔγχος,
 Σπορ.

Qui et ualde accurate pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quàm celerrimè dulcem animam abstulit.
 Constanter autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignitis aut̃ intuēs oculis terribiliter, et latus et hume-
 Cauda uerberans, pedib. fodit: neq; aliquis ipsum (ros
 Toleraret contrà aspiciens propè ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniades, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter, ille autem ipsi propè uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, adinuicem irruerunt.
 Quēadmodū autem, quādo ab magno saxū cacumine
 Longeq; desiliens uoluitur, et fragor (corruens,
 Venit subito ingens, rupes autem ei obsistit
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet: (Mars
 Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus
 Vociferans irruit, ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerva filia Iouis caprigeri,
 Obuia uenit Marti, tenebrosū scutū habens. (ta est:
 Grauit̃ aut̃ ac toruē aspiciēs, uerbis uolucris, allocu-
 O' Mars, retine impetū fortem, et manus intāgibiles.
 Non enim tibi fas est inelyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.
 Sed eia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimū animum:
 Sed ualde clamans, flammæ similia arma uibrans,
 Celer irruit fortitudini Herculanæ,
 Interficere conans, et iaculatus est ferream lanceam,
 Cele-

- Σπόρχονορ, παιδὸς ἐξ ἑοίεωρ περὶ τιθνεῶτος,
 Ερσάκει μεγάλῳ. ἀπὸ ᾗ γλαυκῶπις ἀθλίῃ
 Εγχιος ὄρμιν ἐτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' ἄρ' ἰω ἄχος εἶλεν. ὄρυσάμενος δ' ἄορ ὄξυ
 Εοσὺτ' ἰφ' ἠρακλῆ ἱραὶ δόφρουσι. τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφίτρωνιᾶδης Διανῆς ἀπόρητος αὐτῆς,
 460 Μηδὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Οὔτασ' ἐπιπρατίωρ. διὰ ᾗ μέγα σάκος ἄραξε
 Δόρατι νωμήσαν. ἐπὶ ᾗ χθονὶ λάββαλε μίση.
 Τῷ ᾗ φόβος καὶ δαῖμος ἐντροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ηλασεν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς σφρυοδείης
 Ες δίφρου θῆκαν πολυδαίδαλον. αἰψά δ' ἐπέϊα
 ἵππους ματιέτλεν, ἵποντο ᾗ μακρὸν ὄλυμπον.
 Υἱὸς δ' ἀλκμήνης καὶ λευδάλεμος ἰόλαος,
 Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τόνχεα λαλά,
 Νίεοντ', αἰψά δ' ἐπέϊα πόλιν τραχίνον ἵνοντο
 470 ἵπποις ὠκυνπόδοισι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἀθλίῃ
 Εξίκετ' ὄλυμπόν τε μέγαν, καὶ δώματα παῖρός.
 Κύκνον δ' αὖτε λήυξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱρ' ἐγγύς ναίωρ πόλιν καὶ λεῖτῃ βασιλῆος,
 Ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιν, λεῖτλύν τ' ἰαωλκόν,
 Ἀρνῶν τ', ἠδ' ἐλίμην. πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες λῆύηα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῇ ᾗ τάφορ καὶ σῆμα αἰδὲς ποίησεν αἴσαυρος,
 Ομβρῷ χειμερῷ πλῆθωρ. τὼς γὰρ μιν ἀπόλλω
 Λητοῖδης ἤνωξ, ὅτι ῥα λεῖταὶ ἐναΐομβας
 480 Οσσις ἄγοι πυνθοῖδε, βίη σύλασκε δοκσύνωρ.

Celerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum. sed oculos glaucos habens Pallas
 Hastilis impetum auertit, deflectens à biga. Cacutum
 Acerbus aut Martem dolor cepit. extrahens aut ensem
 Irruit in Hercule, animo fortissimū. at illū adueniētem
 Amphitrioniades, graui insatiabilis clamore,
 Femur denudatum scuto ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, et magnum scutum perfregit
 Lancea diuisum, et in terram deiecit mediam. Equos
 Illi aut Pauor et Terror bonas rotas habentē currū et
 Impulerūt statim propē, et ab terra latas uias habente
 In currum posuerunt fabrefactum: statimq; postea
 Equos flagellauerūt, et peruenerūt in longū Olympū.
 Filius autem Alcmenæ, et inclytus Iolauus,
 Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra, uerūt
 Recesserunt: statimq; postea urbē ad Trachinā perue-
 Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, et domos patris.
 Cygnum uerò Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,
 Qui propē habitabant urbes inclyti regis,
 Athen, Myrmidonumq; urbem, et inclytam Iolcum,
 Arnenq; atq; Elicē. multus aut cōgregatus est populus,
 Honorātes Ceycem, charū beatis dijs. (rus torrens,
 Illius aut sepulchrū et monumētū inuisibile fecit Anan
 Umbre hyemali abundans. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pytho, ui spoliabat, insidians.

Huius

τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δι καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι σίγῳ ν καὶ σ. ὑπώπυσσε ἡ ἀειτοφανής, ἐν ᾧ
 λιωμινός, ἀλλὰ τις ἑτέρος γραμματικός, ὡς ἔνι ἔσαν
 αὐτὸν ἡσιόδῳ, ἀλλ' ἐτίθει τινὸς τὴν ὀμηρικὴν ἀσπίδα
 μιμήσασθαι προαιρουμένην. μεγακλῆς ἡ ὁ ἀβελυαῖος
 γνήσιον ᾧ οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως ἡ ἐπιτιμᾷ τῷ ἡσιό-
 δῳ. ἄλογον γὰρ φησι, ποιῆν ἡφαιστον τοῖς ᾧ μητρὸς
 ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. ἀπολλώνιος ἡ ὁ ῥόδιος ἐν
 τῷ γ. φησὶν αὐτῷ εἶναι, ἐπ' τε τῷ χαρμηλῆρος, καὶ ἐν
 τῷ τὸν ἰόλαον ἐν τῷ καταλόγῳ σύρσκειν, ἡνιοχόν τε
 τῷ ἡρακλεῖ. ὡσαύτως ἡ καὶ σισίχορος φη-
 σιν, ἡσιόδῳ εἶναι τὸ
 ποίημα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Η Σ Ι Ο.
 δι ἀσπίδος.

Huius Aspidis principium in 4. Catalogo dicitur usque
ad versum 50, et 200. Suspensus est aut Aristophanes,
non comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non
se ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
um scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem
Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin
prehendit Hesiodum: absurdum enim esse, facere Vul-
canum matris hostibus arma praebentem. Apollonius
Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stylo, et quod
Polus in Catalogo invenitur aurigans Herculi. Ita-
dem et Stesichorus dicit Hesiodi esse
hoc poema.

FINIS ASPIDIS
Hesiodi.

HE

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ- ΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣΑΩΝ ἑλικωνιάδων ἀρχαίῃσι
 αἰείδουσιν,
 Αἰὲς ἑλικωνίους ἔχουσιν ὄρεσ μέγα τι,
 ἱερόν τε (ἀπαλοῖσιν
 καὶ τε παρὶ Κηλέϊοιο ἰοειδέα πῶας
 ὀρχοῦνται, καὶ βωμὸν ὀριθευέος Κρονίωνος.
 καὶ τε λοιπὰ ἄμυναί τέρψιν χροῖα τόρμησός,
 Ἡ ἴππῃ Κηλέϊος, ἢ ὀλμειῶ ἱερόιο,
 ἀνδρῶν ἑλικῶνι χορὸς οὐνεποιήσαντο,
 καλὸς ἱμνός, ἐπεὶ ῥώσαντο ἢ πρὸς αἶσαν.
 εὐθεὶς ἀπορνύμεναι, λιπαρυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
 10 Εὐνύχια φάειον, πρὶν ἀλλὰ ὄσαν ἰεῖσαι,
 ὕμνῳ δὴα τ' αἰγίοχον, καὶ πόντιον ἥρην
 ἀρχεῖν, χρυσεῖοι πεδίλοις ἐμδεδυγάν,
 Κέρην τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπι ἀθλίῳ,
 φοῖβόν τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡ δὲ ποσειδάωνα γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
 καὶ θῆμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην,
 Ἡ δὲ τε χρυσοστέφανον, καλλίῳ τε δινέην,
 Ἡ δὲ τ' ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελέην,
 Ἀντὶ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγνυλομήτην,
 20 Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἰσθμὸν γένος, αἶψα ἔοντων.
 Αἶνέ πρὸς ἡσίοδον καλλὴν ἐδίδαξαν αἰοδιόν,

HESIODI DEORVM GENERATIO.

*Vsas Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Heliconem tenent, montem ma-
gnumq; diuinumq;*

Et circa fontem nigrum pedib. teneris

Saltant, aramq; præpotentis Saturnij.

Atq; abluta tenero corpore Termesi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterq; tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata ære multo

Noctu incedebāt, perpulchrā uocē emittētes: (nonem,

Quæ celebrēt Iouēq; ægida tenētē, et uenerādam Iu-

Argium, aureis calceamentis incedentem: (neruam:

Filiamq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentem Mē-

Auguremq; Apollinem, & Dianā sagittis gaudentem,

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandam, & obtortas palpebras habentem Venerem,

Hebenq; aurea corōna decorā, formosamq; Dionem,

Auroramq; Solemq; magnum, splendīdamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellem,

Terramq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram,

Aliorūq; immortalīū sacrū genus semper existentium:

Quæ olim Hesiodam pulchrum docuerunt carmen,

- Αρνάς ποιμαίνονθ' ἐλιπῶνος ὑπὸ ζαθέσιο.
 Τόμ τε δέ με πρῶτις θεὰ, πρὸς μῦθον εἶπομ,
 Μῦσαι ὀλυμπιάδες, λῦσαι διὸς ἀγίοχοιο.
 Ροιμένες ἄρκαυλοι, λῆν' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψύλλεα πολλά λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 Ἰδμεν δ', οὔτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ως ἔφασαν λῦσαι μεγάλα διὸς, ἀρτιέπειαι·
 30 Καί μοι σὴν πῆρ' ἔδον, δάφνης ἐριβηλέος ὄβον,
 Δρέψασθαι θεῖόν τ' οὐδ' ἐπυσσάν δέ μοι αὐδὴν
 Θείην, ἵνα λύνοιμι τάτ' ἐσόμενα πρὶτ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶδ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕτ' ἄρου αἶγν' ἀείδειν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ Δριῦ ἢ περὶ Πέτρην;
 Τῶν μυσάων ἀρχώμεθα, τὰ δὲ διὸ πάτερ
 ὕμνευσαι, τέρπῃσι μέγαν νόον ἐντὸς ὀλύμπου,
 Εἰρᾶσαι τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐσόμενα, πρὶτ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμνεῦσαι, τῶν δ' ἀνέμας ῥέει αὐδὴν
 40 Ἐκ στομάτων ἡδέα, γελᾶ δέ τε δώματ' ἀπ' ἑσπερος
 Ζηνὸς ὄριγδ' ἀποιο, θεῶν ὀπίλειο ἐόση
 Σκιδναμένη, ἡχεῖ δ' ἱερῇ νιφόντος ὀλύμπου,
 Δώματ' αὖτ' ἀθανάτων, αἰεὶ δ' ἄμβροτον ὕσαν ἱεῖσαι,
 Θιῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον ἡλείουσι ἀοιδῇ,
 Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ἔρανος σφύρ' ἐτιήιον,
 Οἷ τ' ἐκ τῶν ἐγγόνων θεοὶ Διωτῆρες ἑάων.
 Δσύντορον αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατέρ', ἡ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεὰ, λήγασί τ' ἀοιδῆς,
 Οσορ φέσταιός ἐστι θεῶν, ἡράττι τε μέγιστος.

Agnos pascensem Helicone sub diuino.
 Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filiae Iouis Aegiochi: (luti,
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uetres ue-
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia:
 Scimus etiam, si uoluerimus, uera loqui.
 Sic dixerunt filiae Iouis magni, ueridicæ:
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis ramum,
 Decerpendum diuinum. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quam præterita:
 Et me iubebāt celebrare beatorum genus sempiternorum,
 Se uerò primò semper decantare.

Sed quò mihi hæc circa quercum, aut circa petram?
 Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri
 Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes et præsentia, et futura, et præterita,
 Voce concinentes. illarum uerò indefessa fluit uox
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, decarum uoce florida
 Dispersæ resonant uerò uertices niuosi Olympi,
 Domusq; cœlitum. hæc uerò immortalē uocem emittētes,
 Deorum genus uenerandum in primis celebrāt cantilena,
 Ab exordio, quos Tellus et Cœlum latum genuerunt,
 Quiq; ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
 Secundò rursum Iouē, deorum patrē, atq; etiā uirorum,
 Incipientesq; laudant deæ, et finiunt carmen,
 Quam sit præstātissimus deorum, et imperio maximus.

- 50 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, ἱερὰ δ' ὄρων τε γιγάντων
 ὕμνῳσαι, τέρπῃσι Διὸς νόον ἐν τὸς ὀλύμπῳ,
 Μῦσαι ὀλυμπιάδες, ἱῆραι Διὸς αἰγιάχοιο.
 Τὰς ἐν περὶν ἱερὸν ἰδὲ τέκε πατρὶ μεγάρεσσιν
 Μνημοσύνη, γοαινοῖσιν ἐλσὺν θῆρος μεδέουσα,
 Ληισμοσύνη τε λακῶν, ἄμπαυμά τε μορμηράων.
 Εὐνεία γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα ἦρως,
 Νόσφι ἀπ' ἀθανάτων ἰδὼν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' οὐρανὸς ἔλυ, περὶ δ' ἔτραπον ὦρα
 Μελῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμᾶτα πόλλ' ἐτελέσθη,
 60 Ἡ δ' ἔτεκ' οὐνεία ἱῆρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδὴν
 μέλλεται, ἐν φέβουσιν ἀννηδέα θυμὸν ἐχέουσαι,
 Τυτθὸν ἀπ' αἰροτάτης κορυφῆς νιφόρηντος ὀλύμπου,
 Εὐθαέσφι λιπαροὶ τε χοροὶ, καὶ δῶματ' αἰαλά.
 Παρ' δ' αὐτῆς χάριτες, καὶ ἱμέρες, οἷν' ἔχουσιν,
 Εὐθαλίης δ' ὄρατ' ἵν' ἡ δὴ σῶμα ὅσων εἴσσι
 μέλπονται, πάντων τε νόμους, καὶ ἥβηα λεδναῖα
 ἀθανάτων ἀλείουσιν, ἐπὶ ῥατορ' ὅσων εἴσσι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς ὀλυμπον αἰγαλλόμεναι ὀπί λαλῆ,
 Ἀμβροσίῃ μοσχῇ, πόρῃ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα,
 70 ὕμνῳσαι, ὄρατ' ἵν' ὡδῶν ὑπὸ δῖος ὄρωρε,
 Νηιομόων πατέρ' εἰς ὅν, ὃ δ' ὕρανώ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχωρ βροντῇ, καὶ αἰθαλόεντα ἱερῶν ὄντων,
 Καρτεῖ νικήσας πατέρα ἱρόνον, σὺ δ' ἔκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμαῖς.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσαι ἀειδοῖν, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εὐνεία θυγατὴρ μεγάλα Διὸς ἐγγεγάυα.

Porro et hominum genus, fortiumque gigantum
 Celebrantes oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filię Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque malorum, et solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero esset tempora
 Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidi que chori, et ædes pulchræ.
 Iuxta uero eas Gratiæ et Cupido domos habitant,
 In conuiujs: amabilemque per os uocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, et mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Istæ tum ibant ad Olympum, lætæ uoce pulchra
 Immortali cantilena. undique uero resonabat terra atra
 Canentibus hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus exci-
 Proficiscentiū ad patrem suū, qui cœlo imperitat, (tabatur
 Ipse habens tonitru, atque candens fulmen,
 Strenuè uictō patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, et indixit honores.
 Hæc sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes,
 Nouem filię, magno è Ioue progeneratæ:

κλειώ τ', σντίρπν τε, θάλειά τε, μελπομένη τε,
 τὸρψιχόρη τ', ὄρατώ τε, πολύνυιά τ', ὕδρανία τε,
 καλλιόπη θ', ἥδε προφύρεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλῆσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 οὐ τινα τιμήσουσι διὸς ἔδραι μεγάλοιο,
 γενόμενον τ' εἰσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων.
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσῃ γλυκὲρ ἔλκυσιν αἰοδιὸν,
 τῷ δ' ἐπ' ἐν στόματος ῥεῖ μέλιχα. οἱ δὲ νύ λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι, διακείμενον ἅα θέμις
 ἔθειται δίκησι. ὃ δ' ἀσφαλὲς ἀγορεύων,
 αἰψά τε καὶ μάγαν ἔπος ἐπιταμύνως ἐκτέπαινε,
 τῶν τε γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἄνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοισι ἀγορεύει μετ' ἀτροπα ὄργα τελευτᾷ,
 90 ρηϊδίως μαλακοῖσι παραφάμενοι ἐπέεσσιν.
 ἐρχόμενον δ' αὐτὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἱλάσκειν ἅα
 αἰδοῖ μελεχίην, μετὰ δ' ἣ πρόπει ἀγρομένοισιν,
 οἷα τοι μυσάων ἰσθρὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 ἐν γὰρ μυσάων καὶ ἐκκβόλῃ ἀπόλλωνος,
 ἄνδρες αἰοδιὸι ἔασιν ἐπὶ χθόνα, καὶ λιβαρισταί.
 ἐκ δ' εἰς διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος, ὅμ τινα μῦσαι
 φιλοῦνται. γλυκὲρ ἔλκυσιν ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδῆ.
 εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχωρ, κιοηδῆι θυμῷ
 ἄλγεται ἑραδίην ἀναχήμενος, αὐτὰρ αἰοδιὸς
 100 μυσάων θοράκων ἑλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μῦσαι δ' αὖτε θεὸς, οἱ ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ὅδε τι κινέων
 μέμνηται, ταχέως δ' παρήτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε

Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaq;
 Calliopeq; hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim et reges uenerandos comitatur,
 Quemcunq; honoraturæ sunt Iouis filia magni,
 In lucem editū, et aspexerint à Ioue nutritorū regū:
 Huic quidem super linguā dulcem fundūt cantilenam,
 Huius uerba ex ore fluunt blanda: ceterū populi
 Omnes ad ipsam respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
 In hoc enim reges prudentes, quòd populis
 Damnū inferētib. in foro uiciſſitudinem rerū faciunt,
 Facile mollibus appellantes uerbis.
 Incedētem uerò per coetū populi deum ueluti, placant
 Reuerētia blanda. eminet uerò inter ipsos cōgregatos
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A' Musis etenim, et eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, et citharædi:
 Ex Ioue uerò reges. ille uerò beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suauis ei ab ore fluit uox.
 Quòd si. n. quis luctum habēs, recēti dolore saucio ani-
 Tristetur, animo dolens, ceterū poeta (MO
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. uexerit, beatosq; deos qui Olympū incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestatiū obliuiscitur, nec
 Mēinit, qn citò deflexerūt eū aliò dona dearū, (dolorū
 i 4 Salue-

Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἰμρότοισαν αἰοιδίην.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἰβρόν γένος, αἰὲν ἑόντων,
 Οἱ γῆς ἔξεγόνοντο, καὶ ὕραν ἄστροφόντος,
 Νυμφὸς καὶ ἀνοφρόης, ὅς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε πόντος,
 Εἰπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γόνοντο,
 Καὶ πόταμοι, καὶ πόντος ἀπείρῃος, οἰδιμαῖε θύων,
 110 Ἀσρά τε λαμπροτόωντα, καὶ ὕρανὸς σὺρὺς ὑπέρθεον,
 Οἳ τ' ἐν τῶν ἐγόνοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Οἳ τ' ἄφρονος δάσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἥδ' ἑ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπῆυχον ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε μῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα
 Εξ ἀρχῆς, καὶ ἔπαθ' ὅ, τι πρῶτον γόνιτ' αὐτῶν.
 Ἡ τοι μὲν πρῶτιστα χάος γόνιτ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα σὺρὺσθρονος, πάντων ἑδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι καὶ νιφόντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠρόοντα μυχῶ χθονὸς σὺρνοδείης,
 120 Ἥδ' ὄρος, ὃς ἀάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὲς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' αἰθερώπων,
 Δάμναται ἐν στήθεσι νόον καὶ ἐπίφρονα βυλὴν.
 Εἰν χάος δ' ὄριβός τε, μέλαινά τε νύξ ἐγόνοντο.
 Νυμφὸς δ' αὐτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἔξεγόνοντο,
 Οὗς τέκε λυσαμένη ὄριβη φιλότῃσι μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἄστροφρόν θ', ἵνα μιν περὶ πάντα λαλῶπτοι,
 Οφρ' εἴη μακάρεσι θεοῖς ἑδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' ὕρα μακρὰ, θεῶν χάριν ἑνῶλτος
 130 Νυμφῶν, αἱ γαῖαισι καὶ ὕρα βροχέοντα.

Saluete natæ Iouis, date uerò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalium diuinum genus, semper exi
 Qui Tellure prognati sunt, et Cœlo stellato, (stentium:
 Nocteq; caliginosa, quos item salsus nutriuit Pontus.
 Dicite insuper ut primum dii et terra fuerint,
 Et flumina et pontus immensus, æstu feruens,
 Astraq; fulgentia, et cœlum latum supernè,
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, et quò honores distinxerint, (lū.
 Atq; quò primū multis implicatū sphaeris tenuerint cœ
 Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
 Ab initio, et dicite quod' nam primum fuerit illorum.

Primò omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentū solidū
 Immortalium, qui tenet iuga niuosi Olympi, (semper
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciosa;
 Atq; amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas et omnium deorum, et omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, et prudens consilium.
 Ex Chao uerò Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quam Dies prognati sunt;
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uerò primum quidem genuit parem sibi
 Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearū gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.

i s Atq;

- Ηδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαιος τέκον οἴλματι θύον
 Πόντον, ἄτρε φίλοτης ἐφ' ἑμέρι. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ σὺνθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον τε, ἱερῆόν θ' ὑπὸ βρόνχον ἀτ' ἀπαιτόν τε,
 Θέαν τε, ρείαν τε, θέμιρ τε, μνημοσύνην τε,
 Φοῖβον τε. χρυσοστέφανον, τηθιὺ τ' ὄρατεινόν.
 Τὰς δ' ἡμέθ' ὀπλότατος γένετο ἱρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παῖδων· θαλάρδον δ' ἤχθηρε τοῖῃα.
 Γένετο δ' αὖ λυήλωπας, ὑπὸ βρόχιον ἦτορ ἔχοντας.
 140 Βρόντιόν τε, σφόδρ' ἰόν τε, καὶ ἄργον ὀβριμόθυμον.
 Οἱ δ' ἐνὶ βροντῇ τ' ἐδόσαν, τσῦξάν τε ἱδρανόν.
 Οἱ δ' αὖ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς εὐαλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπ' ἔκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπ' ὠνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφείω
 Κυκλοτόρης ὀφθαλμὸς ἐὼν ἐνέκειτο μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὄρκοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε καὶ ὕραν ἔξεγούοντο
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἃν ὀνομαστοί,
 Κότῳ τε, βριαρείῳ τε, γύγης θ' ὑπὸ βρόχονα τέχνα.
 150 Τῶν ἐνατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσαντο,
 Ἀπλάστοι, λιφαλαὶ δ' ἐνάτω πρηντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον, ἐπὶ σιβαροῖσι μέλειον.
 Ἰχὺς δ' ἀπλάτος, ἱερὰ δ' ὄρη, μέγαν ἐπὶ εἶδα.
 Οἶοι γὰρ γαίης τε καὶ ὕραν ἔξεγούοντο,
 Δεινότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοῖῃ
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Γαῖας ἀποκρύπτεσκε, καὶ εἰς φάος ἔκ' ἀνίσθη.

Atq; etiã infrugiferũ pelagus peperit unda cõcitatum
Pontum, absq; amore suavi. cæterum deinde
Cælo concubens, peperit Oceanũ profundos uortices
Cœumq; Creũq; Hyperionẽq; Iapetumq; (habentẽ,
Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynenq;
Phœbenq; aurea corona insignẽ, Tethynq; amabilem.
Hos uerò post natu minimus natus est Saturnus uascer,
Acerrimꝫ inter liberos. floridũ aut odio prosequēbatur
Porro genuit et Cyclopes magnũ cor habẽtes, (parẽtẽ.
Brontẽq; Stercopemq; et Argẽ forti animo præditum:
Qui Ioui et tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Hi sanè per alia dijs similes erant,
Vnus uerò oculus media positus erat fronte:
Cyclopes uerò cognomento erant, eo quòd ipsorum
Circularis oculus inerat fronti.
Roburq; & uires, & molimina erant in operibus.
Alij deinde è Tellure & Cælo prognati sunt
Tres filij magni & præualidi, non nominandi,
Cottus, Briareusq; Gygesq; superba proles.
Quorũ centũ quidẽ manus ab humeris prominebant,
Inaccessæ, capita uerò unicuiq; quinquaginta
Ex humeris procreuerant, super robustos artus.
Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.
Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Vehemētissimi filiorum, suo uerò insensi erāt parenti
Ab initio: & hos quidem ut quisq; primũ nascebatur,
Omnes occultauit, & ad lucem non submisit,

Terra

- Γαῖης ἐν λουθμῶνι. λακνῶ δ' ἐπετέρπειτο ὄργῳ
 Οὐρανὸς, ἥ δ' ἐντὸς σοναχίζετο γαῖα πελώρη,
 160 Στενομένη. θολίην ἧ λακνὴν ἐπιφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα ἧ ποιήσασα γόνος πολλῷ ἀδιάμαντος,
 Τούξε μέγα δρεῖπανον, ἣ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε ἧ θαρσύνουσα, φίλον τετιμμένη ἦτορ·
 Παιῖδες ἔμοι, λαὲ παῖρὸς ἀτασθαλῆς, αἶψ' ἐθέλητε
 Ρεῖθεσθαι, πατρός γε λακνὴν τισαίμεθα λώβην
 Ὑμετέρη. πρότορος γὰρ αἰνεία μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο. τὺς δ' αἶρα πάντας ἔλον δέος, ὅδ' ἐτις αὐτῷ
 Φθίγξατο. θαρσύνουσα ἧ μέγας ἱρόνος ἀγνυλομήτης,
 Αἶψ' αὐτὶς μύθοισι προσνύδα μητέρα λεδυνίῳ·
 170 Μητόρ, ἐγὼ λον τῷτο ὑποχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε λυσωνύμῃς ἦν ἀλεγίζω
 Ἡμετέρη· πρότορος γὰρ αἰνεία μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο. γήθησε ἧ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν ἱρύψασα λόχῳ, ἐνέβηκε ἧ χειρὶ
 Ἀρπὺν λαρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἠλθε ἧ νύκτ' ἐπάγων μέγας ὕρανος, ἀμφὶ ἧ γαίῃ
 Ἰμέρων φιλότητος ἐπέχετο, λαὶ ῥ' ἐτανύετο
 Πάϊτη, ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 Σκαυῇ, δεξιτέρῃ ἧ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, λαρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα παῖρὸς
 Εὐσυνούως ἤμνητε. πάλιν δ' ἐρρίψε φέριεσθαι
 Ἐξοπίσω. τὰ μὲν ὅτι ἐτάσια ἐκφυγε χαιρός.
 Οὐσαι γὰρ ραθάμιγγες ἀπέσυνθην αἰματόεσσαι,
 Γάσας δέξατο γαῖα, περιπλομένην δ' ἐνὶ αὐτῇ,
 Γαῖα γάρ

Terræ in latebris. malo autem oblectabatur opere
Cælum. ipsa uerò intus ingemiscebat Terra uasta,
Arctata: dolosam uerò malamq; excogitauit artem.
Statim uerò cum edidisset foetum, ex cano adamante
Fabricauit magnā falcem, edixit uerò charis liberis.
Dixit autem, sumpta fiducia, charo mœrens corde:
Filij mei, & patris nefarij, si uolueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæua machinatus est opera. (illorū
Sic dixit. illos uerò omnes inuasit metus, neq; quisquā
Locutus est. cōfirmato animo tandē magnus Saturnus
Econtra uerbis cōpellauit matrem castam: (uersutus
Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum: prior enim sæua meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autē ualde animo Tellus ingens.
Collocauit autē ipsum celās in insidijs. indidit uerò ma
Falcem asperis dentibus: dolo autē instruxit omni. (nui
Venit autē noctē adducēs magnū Cælum, undiq; uerò
Cupiens amorē imminebat, et sanè extentū est (Terræ
Passim: cum ex insidijs filius prehendit manu
Sinistra, dextra uerò immanem cepit falcem, (patris
Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia
Festinanter demessuit, rursumq; abiecit, ut ferrentur
Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.
Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra, circumuolutis autem annis,

Γείνατ' ἱερωνῆς τε ἱρατοράας, μεγάλας τε γίγανταί,
 Τύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντα,
 Νύμφας θ', αἷς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν.
 Μήδεά θ' ὥς το πρῶτον ἀποταμῆξας, ἀδιδάκτους
 Κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύτῳ σὺν πόντῳ.

190 Ως φέρετ' ἀμπέλαιος πολὺν χρόνον, ἀμφὶ ᾗ λουκῆρ
 Αφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χρόος ὤρνυται, τῷ δ' ἐνὶ λυρῇ
 Εὐρέφθη, πρῶτον ᾗ λυθῆροισι θεοῖσιν
 Επλετο, σὺθρ' ἐπατα περὶ ῥῦτον ἵκετο λυπρῶν.
 Εκ δ' ἔβη αἰδοίην καλὴ θεὸς, ἀμφὶ ᾗ ποίη
 Προσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἴξετο, τῷ δ' ἀφροδίτῳ,
 Αφρογούειά τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον λυθῆραν,
 Κιηλήσιν τε θεοῖ τε καὶ αἰέρες ἄννη' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφθη, ἀταρ λυθῆραν, ὅτι προσέκυρσε λυθῆροις.
 Κυπρογούειαν δ', ὅτι γόνετο πολυκλύτῳ σὺν λυπρῷ.

200 Ἡ δ' ἐ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέωρ ἐξεφααίνθη.
 Τῇ δ' ὄρος ὠμαρτήσιν, καὶ ἱμῶρος ἔασετο καλὸς
 Γινόμενῃ ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἴση.
 Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δ' ἐ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθονίης τ' ὁσέως, μεδιήματά τ', ἐξαπάτας τε,
 Τόρψιν τε γλυκὺν, φιλότητά τε, μέλιχιλόν τε.

Τὸς ᾗ πατὴρ τιτλήσας ἐπίκλησιν καλέεσκον,
 Γαῖδας νεμείων, μέγας ὕρανός, ἐς τέκον αὐτός.
 Φάσκε ᾗ, τιταίνοντας ἀταδάλῃ μέγα ῥέξαι

210 Εργον, τοῖο δ' ἐπατατίσιν μετόπισθεν ἐσεῖδαι.

Νύξ δ' ἔτινε συγρόον τε κόρον, καὶ λῆρα μέλαιναν.

Produxit Erinnyes ualidas, magnosq; Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasq;, quas Melias uocāt, super immensam terrā.
Testiculusq; ut prius resestis, adamantem
Deiecit circa Epirū undis agitatū in pōtum. (rō alba
Sic ferebātur per pelagus lōgo tēpore, circūcirca ue-
Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella
Annutrīta est. primū uerō ad Cytheras diuinas
Ferebatur, inde tum circumflua peruenit ad Cyprū.
Prodiit uerō uenerāda formosa dea, circū uerō (psam
Pedibus sub, mollib. herba crescebat: Aphrodītē aut i-
Spuma proinatā deā, et decorā pulchris fertis Cythe
Nomināt tam dij q̄ homines: eo quōd in spuma (reā,
Nutrīta est: sed Cythereā, quōd appulit Cytheris:
Cyprigenā uerō, quōd nata est undosa in Cypro:
Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc Amor comitatus est, et Desiderium sequebatur
Natam primū, et deorū ad cōtū euntē. (pulchrū,
Hunc uerō ab initio honorem habet, atq; sortita est
Partem inter homines et immortales deos,
Virgineas consabulationes, et risus, et deceptiones,
Olestationemq; suauem, et amicitiam, blanditiasq;.
Pater uerō Titanes cognomento uocabat,
Filios obiurgans, magnū Coelum, quos genuit ipse. (se
Disstibat porrō, nocētes ex proteruia magnū patraf-
Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, et Parcā atrā.
Et

- καὶ θαύατον. τέκε δ' ὕπνον, ἐτίητε ἧ φῦλον ὀνείρων.
 οὐ τιμι λοιμυθεῖσσι θεὰ τέκε νύξ ὄρεβοννῆ.
 Δούτορον αὖ μῶμον, καὶ οἷον ἀλγινόεσσαν,
 Εσπερίδας θ' αἷς μῆλα πέρην λυτῆ ὠκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλσσι, φέρου' ἅ τε δινύδρεα λαερπὸν
 καὶ μοίρας, καὶ λῆρας ἐγείνατο νηλεσποίνους,
 κλωθῶ τε, λάχισίρ τε, καὶ ἄτροπον. αἷ τε βροτοῖσι
 γεινομόνοισι διδίδου ἔχειν ἀγαθὲρ τε κακόν τε,
 220 Αἷ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπασαι
 οὐδέποτε λήγσει θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πέρη γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιρ, ὅς τις ἀμαρτή.
 τίητε ἧ καὶ νέμισιρ, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 νύξ ὀλοή. μετὰ τὴν δ' ἀπάτλην τέκε, καὶ φιλότητα,
 γῆρας τ' ἄλόμενον, καὶ ἔριρ τέκε λαερτ' ὄφρυμον.
 αὐτὰρ ἔριρ συγδρῆ τέκε ἧ πόνον ἀλγινόεντα,
 λήθειν τε, λοιμόρ τε, καὶ ἄλγεα διακρυόοντα,
 χαμίνας τε, φόνους τε, μάχας τ', ἀνδροηΐας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσκομίην, ἄτλην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν.
 Ορηον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 γημαίνει, ὅτε καὶ τις ἐκῶν ἐπλορηον ὁμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἄψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πένυος.
 πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέσσι γέροντα,
 οὐνεκα νημόρτης τε καὶ ἥπιος, ὅδ' ἔθεμιστέρων
 λήθεται, ἀλλὰ δόλαια καὶ ἥπια μήδεα οἶδεν.
 αὐτὶς δ' αὖ θάνατον ἅ μὲν, καὶ ἀγλῶρα φόβον,
 καὶ μισγόμενος, καὶ λητὴ καλλιπαρῆον,

Et Mortē. peperit etiā Somnū, pepit uerō agmē Sōni-
 Non ulli cōdormiens dea peperit Nox obscura. (orū.
 Rursum postea Momum & Aerumnā dolore plenam,
 Hesperidesq; quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesq; arbores fructus
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clotoq; Lachesiñq; & Atropon. quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonumq; malumq;,
 Quæq; hominumq; & deorum delicta insequentes,
 Nunquam desinunt deæ à uehementi ira,
 Priusq; repēderint alicui malū nūciū, qsq; peccarit.
 Peprit p̄terea et Nemesiñ, nocumētū mortalib. homib.
 Nox p̄niciosa. post hāc; fraudē enixa est, & amicitia,
 Seniumq; noxiū, & cōtentionem peperit pertinacem.
 Ceterū contētio odiosa peperit quidē laborē molestū,
 Obluionemq; Pestemq; & Dolores lachrymabiles.
 Pugnasq; cædesq; præliaq; stragesq; uirorum,
 Iurgiaq; mendacesq; sermones, disceptationesq;,
 Licentiam, Noxiamq; familiares inter sese.
 Iuramentumq; quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam uolens peicrauerit.
 Nereūq; alienū à mendacio, et ueracē genuit Pontus,
 Maximum natū filiorum. sed uocant senem,
 Eo quod uerus atq; placidus, nec iuris & æqui
 Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
 Deinde rursum Thaumātē magnū, & sortē Phorcyn,
 Terræ commistis, & Ceto pulchris genis præditam,

- Εὐρυβίλιν τ' ἀδάμαντος σὺν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν,
 240 Νηρῆος δ' ἐγείνοντο μαγέριτα τέμνα θεάων,
 Γόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Διὸς ἠὲ νόμοιο,
 Κέρως ὠκεανοῖο τελέοντος ποταμοῖο,
 Γρωτῷ τ', σὺν ῥά τῃ τε, Σαώ τ', ἀμφιτέρι τῃ,
 Εὐδιόρῃ τε, θέτις τε, γαλήνῃ τε, γλαύκῃ τε,
 Κυμοθόῃ, σπειώ τε βοῇ, θαλῇ τ' ὄρεσσι,
 Καὶ μελίτῃ χαίρουσα, καὶ σὺν λιμνῇ, καὶ αἰγαιῇ,
 Γασσιβέν τ', ὄρατῳ τε, καὶ σὺν νεικῇ ῥοδόπῃ χυς,
 Δωτῳ τε, πρῶτῳ τε, φέρυσσά τε, Λιναμνῇ τε,
 Νησαίῃ τε καὶ ἀνῆϊκῇ, καὶ πρωτομέδεια·
 250 Δωρεῖς, καὶ παρόπῃ, καὶ σὺν εἰδῇς γαλαΐταια.
 Ἰπποθόῃ τ' ὄρεσσι, καὶ ἱππονόῃ ῥοδόπῃ χυς·
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ λύματ' οὐκ ἠδ' ὀρεσσιδέει πόντῳ,
 Προιάς τε Ζαθέωρ αὐέμων σὺν λιματολήγῃ,
 Ρεῖα πρυμνῇ, καὶ εὐσφύρῳ ἀμφιτέρι·
 Κυμῳ τ', ἡϊόρῃ τε, εὐστέφανός θ' ἀλιμήδῃ·
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῇς, καὶ ποντοπόρῃα·
 Λεαγόρῃ τε, καὶ συναγόρῃ, καὶ λαομέδεια·
 Ρυλιννόμῃ τε, καὶ αὐτονόμῃ, καὶ λυσικύαδα,
 Εὐαφρῇ τε φυλίῳ τ' ὄρατῇ καὶ εἶδος ἄμωμος·
 260 Καὶ ψαμάθῃ χαίρουσα δέμας, δίῃ τε μενίπῃ·
 Νησιῳ τ', σὺν πόμπῃ τε, θεμισίῳ τε, πρυονῇ τε·
 Νημορτός θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγείνοντο,
 Κῆραι πρυγνέοντα, ἀμύμονα δ' ὄγ' εἰδῆσαι.
 Θαῦμας δ' ὠκεανοῖο βαθυρρεΐταιο θυγατρὰ

Eurybiamq; adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perq; amabilis soboles
 Ponto in infructuoso, et Doride pulchricoma, (dearū
 Filia Oceani, perfecti fluij,
 Protoq; Eucrateq; Saoq; Amphitriteq;
 Eudoraq; Thetisq; Galeneq; Glauceq;
 Cymothoe, Spioq; uelox, Thaliaq; iucunda,
 Et Melita amabilis, et Eulimene, et Agaue,
 Pasitheaq; Erathoq; et Eunice roseis cubitis,
 Dotoq; Protoq; Pherusaq; Dynameneq;
 Neseaq; et Actæa, et Protomedia:
 Doris, et Panope, et speciosa Galatæ:
 Hippothoeq; lepida, et Hipponoe roseis ulnis præditæ:
 Cymodocceq; quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum uentorum, unâ cum Cymatolege
 Facile mitigat, et pulchros talos habente Amphitrite:
 Cymoq; Eioneq; pulchreq; coronata Halimede:
 Glauconomeq; renidens, et Pontoporia:
 Liagoreq; et Euagore, et Laomedia:
 Polynomeq; et Autonome, et Lysianassa,
 Euarneq; tam indolis gratæ, quàm inculpatae formæ:
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe:
 Nesoq; Eupompeq; Themisoq; Pronoeq;
 Nemertesq; quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt,
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Chaumas uerò Oceani profundisflui filiam

- Ηγάγετ' ἠλέησεν. ἢ δὲ ὠκεῖαν τέκον ἱερὴν,
 Ἡυπόμας δὲ ἄρπιας, ἀελλώ τ', ὠκυπέτῳ τε,
 Αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ωκεῖης πῆδρύγεσι, μεταχρόνισαι γὰρ ἱαλλορ.
 270 Φόρηνι δ' αὖ λητὴ γαῖας τε ἱαλλιπαρήης,
 Εἰς γενετῆς ποταμῶν, τὰς δὲ γαῖας ἱαλέουσι
 Αθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ τ' ὄρχόμενοι αἰθρωτοί.
 Γεφρηδίῳ τ' εὐπεπλῳ, οὐνῳ τε ἱεροκόπεπλῳ,
 Γοργῶς θ', αἰναῖσι πέτρῳ ἱλυτῷ ὠκεανοῖο,
 Εξατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἔν' ἐσπερίδῃσι λιγύφωνοι,
 Σθονίῳ τ', Ὀρυμῶνι τε, μέδουσά τε, λυγρὰ παθῶσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ· αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγέρωες
 Αἱ δύνουσι μὴ παρελέξατο ἱαανοχαίτας,
 Εἰς μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἰσέσις εἰσριννοῖσι,
 280 Μιχθεῖς ἱαλλιρόῃ ἱέρῃ ἱλυτῷ ὠκεανοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ πόρσους ἱαφαιλὸν ἀπελειροῦσθον, ἡ
 Εξέθορε χρυσάωρ τε μέγας, καὶ πύγαστος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπιώνυμον ἦν, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς περὶ πηγὰς
 Γένεθ'. ὁ δ' ἄρ' ἐχούσιον ἔχον μετὰ χόρσιν φίλῃσι.
 Χ' ὠ μὲν ἀποπῆλκμος προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 ικετ' εἰς ἀθανάτους, ἱλυτῷ δ' οὐ δώμασι ναίει, (λωρ,
 Βροντῖνι τε, Σθονίῳ τε φέρων διὰ μητιόοντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τριμέφαλον γηγενεῖα.
 Τὸν γὰρ ἀπὸ ἐξονάριξι βίη ἡρακλεείη,
 290 Βασί παρ' εἰλιπέδῃσι περὶ ῥύντῳ εἰς ὄρυθείη,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πόρ βῆς ἤλασεν Ὀρυμῶνι
 Τίρυνθ' εἰς ἱορῖν, διαβάς πόρον ὠκεανοῖο,

Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasq; Harpyias, Aelloq; Ocypetenq;
 Quæ uentorum flamina, et aues assequuntur
 Pernicibus alis: in cælo enim degentes uolitant.
 Phorcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis
 A' partu canas, quas ob id Græas uocant (præditas,
 Immortalesq; dii, humiq; incedentes homines.
 Pephredoq; pulchro peplo, Enyoq; croceo peplo,
 Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoq; Euryalcq; Medusaq; grauiâ p'pessa. (noxia
 Ipsa erat mortalis: ast aliæ immortales, et senio non ob-
 Ducæ, cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato et floribus uernis,
 Mixtus Callirhoæ filia nobilis Oceani.
 Eius autem cum Perseus caput amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.
 Huic quidē cognomētū erat, q, Oceani apud fontes (ris.
 Natus esset: ceterū hīc ensē aureū tenebat manib. cha-
 Et ille quidē cū auolasset, relicta terra matre malorū,
 Peruenit ad immortales, Iouis uerò in domib. habitat.
 Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porrò genuit tricipitem Geryonem.
 illum quidem armis exuit uis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacra, emensus iter Oceani,

Ορθορ τε λείνας, καὶ βυκόλον στυγίωνα,
 Σταθμῶ οὐκ ἰσχύοντι, πέρι λυγρῶ ὠκυαινοῖο.
 Ἡ δὲ ἔτι καὶ ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ὅδῃν ἔοικε
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅδῃ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ σὺν γλαφυρῶ, θέλει κρατορόφρον' ἐχιδνα,
 Ἡμισυ γὰρ νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαῖρον.
 Ἡμισυ δὲ αὖτε πέλωρον ὄφιρ, δεινόν τε μέγαν τε,
 500 Φοινίλον, ὠμηφλὺν, βαθέης ὑπὸ λύβεσι γαίης.
 Εὐθα δὲ οἱ αἰεὶς ἐστὶ λιάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὺ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ λυγρὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δὲ ὄρνυ' εἰς ἀίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ ἐχιδνᾷ,
 Ἀθάνατος νύμφη, καὶ ἀγύραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ τυφάωνά φασὶ μιγήμεναι σὺ φιλότῃτι,
 Δεινὸν θ' ὕβρις κὺν αὐτιμον, ἐλικώπιδι λέρῃ.
 Ἡ δ' ὅππονος αὐτὴ τέκετο κρατορόφρονα τέκνα,
 Ορθορ μὲν πρῶτον λιύα γένετο γυρουνῆι.
 510 Δούτορον αὖτις ἔτιπεν ἀμήχανον ὅτι φατειόν,
 Κόρυβτορον ὠμηφλὺν, αἰδωὺ λιύα χαλκείοφονον,
 Πρυττανοντακέφαλον, ἀναιδέα τε, κρατορόν τε.
 Τὸ τρίτον ὅδῃ λυγρῇ αὖτις ἐγένετο, λυγρ' εἰδύον,
 Λέρναϊον, ἣν θρέψε θεὰ λουκώλονος ἥρη,
 Ἀπλητορ κοτέσσα βίη ἥρα κλέει.
 Καὶ τέλει μὲν διὸς υἱὸς εἰρήρατο νηλεὲς χαλκῶ,
 Ἀμφίρυωνιάδης, σιὼ ἀρνήφιλω ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆος, βαλῆσιν ἀθλινάϊος ἀγελείης.
 Ἡ δὲ χίμαιραν ἔτιπεν, πνέουσαν ἀμαυμάχετον πύρ.

Orthoq; interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingēs, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infractō Echidnam,
 Dimidio nymphā, limis oculis, pulchris genis: (numq;
 Dimidia itē parte ingentē serpētem, horrendumq; ma
 Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.
 Illic uerò ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs, mortalibusq; hominib.
 Ibi sanè ei destinarunt dij inclytas domos incolere.
 Atq; coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymp̃ha, & senio illæsa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puellæ.
 Vehementē & uiolentū uentum, limis oculis cōtuentē
 Illa uerò grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primò canem peperit Geryoni.
 Iterū secūdo edidit partu immensum, minimè effabilē,
 Cerberum crudiuorum, Plutonis canem ærea uoce,
 Quinquaginta capitem, impudentēq; fortemq;
 Tertiò, hydram genuit odiosa edoctam,
 Lernæam, quam enutriuit dea albis ulnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans uirtutē Herculanæ.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
 Amphitrionides, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Mineruæ prædatrix.
 Tum ipsa Chimera peperit, spirantē terribilē ignem,

- 320 Δεινὸν τι, μεγάλῳ τι, ποδῶνιά τε κρατὺρ αὖτις.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 Ἡ δ' ἡμιάρης, αὖ δ' ὄφις κρατὺροῖο δράκοντος.
 Εὐρόδ' ἐλέωρ, ὅπῃθεν δ' δράκων, μέσση δ' ἡμίαινα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μόνος αἶθοι μόνου.
 Τὴν μὲν πύγαστος εἶλε, καὶ ἐσθλὸς βελεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, καὶ δαιμόισιν ἔλεθρον,
 Ορθῶ ὑποδμηθεῖσα νεμεσίων τι λέοντα,
 Τὸν ῥ' ἦρ' ἐβρέψασα, διὸς ἐνδυνὴν παρὰ κοιτίτι,
 Γουνοῖσιν ἐκτόνκασινεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' αἶψ' ὄγ' εἰκέων, ἐλπιφάρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο νεμείης ἢ αὖ ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ὅς τις ἐδάμασσε βίης ἤρα κληείης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον, φόρην δ' ἐφίλοτι μίγῃσιν,
 Γαῖνατο δεινὸν ὄφι' ὅς ὄρεμν' ἐκλύθει γαίης,
 Γέραςιν ἐν μεγάλοις παγχεύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τὸτο μὲν ἐν κητῇ καὶ φόρην γένος ἐστὶ.
 Τηθὺς δ' ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ', αἰφειὸν τε, καὶ ἠερίανδρον βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, μαίανδρόν τε, καὶ Ἴφρον καλλιρρέεθρον,
 340 Φάσιν τε, ῥῆσον τ', ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέσσον τε, ῥόδιόν θ', ἀλιάνμονά θ', ἐπὶ ἅπορόν τε,
 Γελόνιον τε, καὶ αἰσούπον, θεῖόν τε σιμῶντα,
 Εὐφειὸν τε, καὶ ἔρμον, ἐὺρρέϊν τε καῖνον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, λάδωνά τε, παρθονίον τε,
 Εὐλυνόν τε, καὶ αἶφονον, θεῖόν τε σκάμανδρον.
 Τίμῃ δ' ἐθνατόρων ἰσθμὸν γένος, αὖ κατὰ γαῖαν

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capellæ, tertiū uerò serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, ponè uerò serpens, media uerò capra:
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hæc quidem Pegasus cepit, et strenuus Bellerophōtes.
 Illa sanè Sphingē exitiale peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeæumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilib. collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosæ Nemeæ, atq; Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uerò minimū natus cum Phorco amor indulgens
 Peperit grauem serpētem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.
 Tethys aut Oceano flumina peperit uorticosa, (bentē,
 Nilūq; Alpheūq; et Eridanū profundos uortices ha-
 Strymonem, Meandrumq; et Istrum pulchrisfluum,
 Phasinq; Rhesumq; Acheloiū limpidum,
 Nessumq; Rhodiumq; Haliacmonēq; Heptaporumq;
 Granicumq; et Aesapum, diuinumq; Simoenta,
 Pencumq; et Hermum, amœnēq; fluentem Caicum,
 Sangariumq; magnum, Ladonemq; Partheniumq;
 Euenumq; et Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram

Ἄνδρας ἀνέβουσι, σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
 καὶ ποταμοῖς. ταῦτ' ἐν ᾧ διὸς παρὰ μείραν ἔχουσι,
 Γειθίω τ', ἀδμήτη τε, ἰάνθῃ τ', ἠλένηρι τε,
 350 Δωρίε τε, περμνῷ τε, καὶ ὕραν ἡν θεοειδὴς,
 ἱππῷ τε, ἑλυμονῇ τε, ῥοδίᾳ τε, ἑαλλισυῇ τε,
 Ζουξῷ τε, ἑλυτῇ τε, ἰδύᾳ τε, πασιθῷ τε,
 Πληξάουρῃ τε, γαλαξάουρῃ τ', ὄρατῇ τε διιώνῃ,
 Μηλόδοσίς τε, βοή τε, καὶ σὺν εἰδὴς πολυδῶρῃ,
 Κόρηκίς τε φυλὴν ὄρατῃ, πλατῷ τε βοῶπις,
 Γόρσηκίς τ', ἰάνειρά τ', ἀνάστῃ τε, ξανθῇ τε,
 Πετραίῃ τ' ὀρόεσσα, μονιδῷ τ', σὺν ῥῶπῃ τε,
 Μῆτις τ', σὺν ῥιπῷ τε, τελεσθῷ τε ἑροκόπεπλος,
 Κρισίῃ τ', ἀσίῃ τε, καὶ ἱμῖν ὀρόεσσα ἑαλυψῷ,
 360 Εὐδῶρῃ τε, τύχηι τε, καὶ ἀμφιρῷ, ὠκυρόῃ τε,
 καὶ σὺν ἧ δὴ σφέων προφύριθ' ἀτὴ ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δὲ ὠκεανῷ καὶ τηθύος ἐξεγούοντο,
 Γρεσβύταται ἑβραὶ. πολλαὶ γὰρ μόν' εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίνας,
 Αἷ ῥα πολυσπάρειες γαῖαν καὶ βρύθεα λίμνης,
 Γαῖντῃ ὁμῶς ἐφέπασσι βιάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δὲ αὖθ' ἑτόρροι ποταμοὶ ἑαυτοῖς ἀρῶντες,
 Υἱέες ὠκεανῷ, τὸς γαῖαν ποτνια τηθύς,
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέων πάντων βροτῶν ἀνδρα σὺν ἴασσιν.
 370 Οἱ δὲ ἑπαστοὶ ἰασσιν οἱ αὖ περναίεσσι.
 Θεία δὲ ἠελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,
 ἠὲ θ' ἠ' πάντας ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοῖς ὕραν ὅν σὺν ἑνὶ ἔχουσι,

Γείνασθ.

Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus hanc uerò à Ioue sortem habent,
 Pithoq; Admete q; Iantho q; Electra q;
 Doris q; Prynno q; & Vrania forma deam referens,
 Hippo q; Clymene q; Rhodia q; Callirho q;
 Zeuxo q; Clytie q; Iolyia q; Pasitho q;
 Plexaure q; & Galaxaure, amabilis q; Dione,
 Melobosis q; Thoe q; & uenusta Polydora,
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis,
 Perseis q; Ianira q; Acaste q; Xantho q;
 Petrae q; lepida, Meneſtho q; Europa q;
 Metis q; & Eurynome, Telesto q; croceo peplo,
 Crise q; Asia q; & blanda Calypso,
 Eudore q; Tyche q; & Amphiro, Ocyro q;
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atq; hæ Oceano & Tethyde progeneratæ sunt,
 Grandiores natu filię. multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filię Oceani.
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorū nomina difficile omnium mortalē uirū proloqui:
 Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solem q; magnum, lucentem q; Lunam,
 Auroram q; quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibus q; dijs qui cælum latum tenent,
Genuit.

- Γείναθ' ὑπσυνηθεῖς ὑπόβριονος ἐν φιλότῃ.
 Κέω δ' ὀρυβίη τήϊεν, φιλότῃι μιγείσα,
 Ἀστράϊον τε μέγαν, πάλλαιν' ἅ τε, δία θεάων.
 Πέρσιον θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσυόησιν.
 Ἀστράϊω δ' ἠὲς ἀνέμους τέκε λαρ' ὀροθύμης,
 Ἀργείῳ, ξέφυρον, βορέϊον λαμψεροκέλευθον,
 380 Καὶ νότον, ἐν φιλότῃι θεῶν θεὰ σὺνηθεῖσα.
 Τὸς ἧ μετ' ἀστῆρα τήϊεν ἑωσφόρον ἡριγυῖα,
 Ἀστρα τε λαμπετόωντα, τάτ' ἔρανος ἐστεφανώται.
 Στῆς ἧ τήν' ὠκεανῶ θυγάτηρ, πάλλαιν' ἱ μιγείσα,
 Ζῆλον, καὶ νίκην λαλίσφυρον, ἐν μεγάροισι.
 Καὶ κράτος, ἠδὲ βίην, ἀριδείκνεια γείνατο τέκνα·
 Τῶν ἦν ἔσ' ἀπαύσυνθε διὸς δόμος, ἔδῃ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὀδὸς, ὅππῃ μὴ λείνοις θεὸς ἡγεμονσύνει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' ἔλιν' βαρυνήντων ἐδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐβήλυσσε σὺν ἑσθίτος ὠκεανίην,
 390 Ἡμᾶτι τῶ, ὅτε πάντας ὀλύμπιος ἀστροποητής
 Ἀθανάτης ἐκάλεισε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὃς αὖ μετ' αἰὲς θεῶν τιτῆσαι μάχοιτο.
 Μή τιν' ἀπορήσῃ γόρῳ, τιμὴν ἧ ἑκάστην
 Εξέμεναι, ἢν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τόμ δ' ἔφαθ' ὃς τις αἰτιμος ὑπὸ λρόνῃ, ἠδ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γόρῳ ἐπιβυσέμεν, ἢ θέμις ἐστί.
 Ἡλθε δ' αἶψα πρώτη σὺν ἑσθίτος Ὀλυμπόρδε,
 Σιὸ σφίσι πάϊδεσσιν, φίλῃ δὲ μήδεα πατρός.
 Τὴν ἧ ῥοὺς τίμησε, πειρισά ἧ δῶρα ἐδωκεν.
 400 Αὐτὴν γὰρ γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἐμμεναι ὄρηον,

Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crioq; Eurybie peperit, per amorem mixta,
Astreūq; magnum, Pallantemq; præstātissima dearum:
Persenq; qui omnes præcellebat peritia.
Astrea uerò aurora uentos peperit magnanimos,
Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
Et Notum, in amore dea cum deo congressa.
Post hos stellam genuit Luciferum manè genita,
Astraq; fulgentia, quibus cœlum cinctum est.
Styx uerò peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen pulchros talos habentem in ædibus.
Et Robur, atq; Vim, præclaros genuit filios:
Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
Neq; uia, qua non illis deus præit:
Sed semper apud Iouē grauitèr tonantē sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis
Dic illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales uocauit deos ad altum cœlum. (pugnet,
Dixit aut, quòd quisquis unà secū deorū cōtra Titanes
Non cariturus sit muneribus, sed honorem quemq;
Habiturum, quem antea inter immortales deos.
Illū etiā dixit q̄ honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
Ad honores ac præmia ascensurū, ut fas est. (immunis,
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis, chari per consilia patris. (dit.
Ipsam uerò Iupiter honorauit, eximia quoq; dona de-
Ipsam enim cōstituit deorū magnum ut sit iuramētum.
Filiis

Γαῖδας δὲ ἥματα πάντα ἐς μετ' ἀναιέτας εἶναι,
ὧς δὲ αὐτὸς πάντας διαμάρτες, ὥσπερ ὑπέσκη,
Ἐξιτέλει δ', αὐτὸς δὲ μέγα ἱράϊε, ἠδὲ αἰάσει.

Φοῖβη δὲ αὖ λόγῳ πολυήρατον ἦλθεν ἐς συνέω.
Κυοσαμὸν δὲ ἥπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότιτι,
Λητὼ ἱκανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί·
Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπῳ,
Γείνατο δὲ ἀστέριον συνέκμορον, ἦν ποτὲ πέρσης

410 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλιν λευκῆσθαι ἄποιον.

Ἡ δὲ ὑποκυοσαμὸν, ἐνάτεν τέκε, τέκνῳ πατρὶ πάντων
Ζεὺς ἱερνίδης τίμησε. πέρσῃ δὲ εἰ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχει γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστέροεντος ὑπ' ἕραν ἔκμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμὸν ἔστι μάστιγα.

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πᾶσι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ἐρδωρ ἰδρὰ λευκὰ λεῖα νόμον ἱλάσκηται,
Κιηλίσκει ἐνάτεν. πολλὰ γὰρ οἱ ἔσσιτο τιμή,
Ρεῖα μάλ' ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται σὺχαίς,

420 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάξει· ἐπεὶ διύαμῖς γε πάρεστιν.

Οἱ γὰρ γαῖης τε καὶ ἕραν ἔξεργάοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶντων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
Οὐδέ τι μὲν ἱερνίδης ἐδίψατο, ἠδὲ τ' ἀπκήρα,
Οὐδ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·

Ἀλλ' ἔχει, ὥς το πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμὸς.
Οὐδὲ ὅτι μνηστρὴς, ἥσπερ θεὰ ἔκμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἕρανῳ, ἠδὲ θαλάσσῃ·

Filios aut, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus perpetuo, sicuti pollicitus est,
Perfecit. ipse autem præpotens est, atq; regem agit.
Phœbe porro Cœi genialem uenit ad lectum.

Grauida uerò facta deinde dei amore,
Latonam cæruleo peplo peperit blandam semper,
Mitē hominibus atq; immortalibus dijs,
Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perſes
Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.
Illa iterū grauidata, Hecatē peperit, quā super omnes
Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uerò ei splēdi
Partē ut habeat terræq; et infrugiferi maris. (da dona,
Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
Immortalibusq; dijs ueneranda est maximè.
Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Inuocat Hecaten: ingens uerò eum sequitur honor
Facilimè, cuius beneuola dea susceperit preces,
Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
Et honorē sorte acceperūt, istorū habet sortē omnium:
Neq; qcq; ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
Et premium tam in terra ac cœlo, quàm in mari:

Sed

Αλλ' ἔτι καὶ πολὺ μάλλον, ἐπεὶ τὸς τίεται αὐτῶν,
ὅς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνειν, ἢ δ' ὀνύνησιν.

430 Ἐνθ' ἀγορῇ λαοῖσι μῆλα πρόειπε, οἷς κ' ἐθέλῃσι.
 Ἡ δ' ὁπότε ἐς πόλεμον φθισιλύορα θωρήσονται
 ἄνδρες, οὐθὰ θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νῆϊν προφρονέως ὁπάσαι, καὶ ἑὺδιος ὀρέξαι.
 Ἐρ τε δίκη βασιλῶσι παρ' αἰδοίοισι λαθίβει.
 Ἐδλὴ δ' αὖθ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλίσουσιν,
 Ἐνθὰ θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥ δ' ὀνύνκοι.
 Νικήσας ἧ βίη καὶ καρτεῖ, καλὸν ἄεθλον
 ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοῖσιν ἑὺδιος ὁπάξει.
 Ἐδλὴ δ' ἱππέεσι παρυσάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι.

440 καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὸν δισσέμφελον ὄργάζονται,
 εὐχονται δ' ἐνάτη, καὶ ἐκινήσω σὺν σοι γαῖαν.
 ῥήϊδίως δ' ἄγχιον ἐνδὺν θεὸς ὥπασε πολλὸν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένοιν, ἐθέλσασά γε θυμῷ.
 Εἴδην δ' οὐ θαυματοῖσι σὺν ἐρμῇ ληΐδ' ἀέξειν,
 Βαυκολίας τ' ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλάτ' αἰγῶν,
 ποιμένας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γε θέλσας,
 ἐξ ὀλίγων βειάει, καὶ πολλῶν μέγιστα θῆην.
 οὕτω τοι καὶ μνηογυνὴς ἰνὴ μητρὸς ἔβσα,
 γᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γοῦράϊσι.

450 Θῆκε δὲ μιν ἱερνίδης ἱεροτρόφον, οἱ μετ' ἐνέβριον
ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάος πολυδόρκεος ἠδγ.
οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἱεροτρόφος· αἱ δέ τε τιμαί.
ρεῖν δ' αὖ δαμνθεῖσα ἱερὸν, τέκε φαίδιμα τέκνα,
ἰγίην, δαμνῆρα, καὶ κῆρον χρυσὸπέδιλον,

Sed insuper multo maius quādo Iupiter honorat ipsā.
Cui uerò uoluerit magnificè præstò est, atq; iuuat.
Ibi tū in foro inter homines eminet, quē ipsa uoluerit.
Quando uerò ad bellum perdens uiros armantur
Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
Victoriam cupidè ut præbeat, & laudem porrigat.
Inq; iudicio regibus uenerandis assidet.
Bona insuper quando uiri in certamine colluctantur,
Ibi dea & illis præstò est atq; iuuat.
Qui uerò uicerit uirtute et robore, pulchrū præmium
Facilè fert, letusq; progenitoribus gloriam dat.
Commoda item equitib. quæ adstet quibus uoluerit:
Et his qui glaucū mare tempestuosum secant,
Votaq; faciunt Hecate, & ualde frementi Neptuno.
Facilè etiam prædam incerta dea dedit copiosam,
Facilè uerò abstulit apparentem uolens animo.
Bona præterea in stabulis cū Mercurio pecus augere,
Armenta q; boum gregesq; latos caprarum,
Gregesq; lanigerarum ouium, animo uolens.
Ex paucis sæcunda facit, et ex multis pauciora reddit.
Adeò sanè licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter deos honorata est muneribus.
Fecit aut ipsam Saturnius alūnā iuuenū, qui post ipsam
Oculis aspexerunt lumen multa conturbatis Auroræ.
Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi sunt honores.
Facilè uerò domita à Saturno, peperit illustres liberos,
Vestā, Cererē, et Iunonē aurcis calceamētis gaudētem,

- ἰφθιμόν τ' αἰδίων, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων, καὶ ἱερὰ ἔντορ σύννοστος αἶμα,
 Ζεῦ πάτερ μητιόμοισα, θεῶν πατέρῃσι καὶ ἀνδρῶν,
 τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται σὺν ῥεῖα χθών.
 καὶ τὸς ᾧ κατέπινε ἱρόνος μέγας, ὃς τις ἕνατος
 460 Νηλεὺς ἐξ ἱφθίμης μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ἄρχειώνων
 ἄλλος ἐνθάδ' ἀποισιμὲν ἔχῃ βασιλῆϊδα τιμῆν.
 γούβετο γὰρ γαῖης τε καὶ ἕραν ἄσδροσόντα,
 οὐρεαὶ οἱ πρὶν πρῶτο ἐπ' ὑπὸ πατρίδι διαμῆναι,
 καὶ ἱερὰ τῶν πόρ' ἰόντι, διὸς μεγάλῃ διαβλάστῃ.
 τῷ ὅτε ἔνι ἀλχοσμοπιλὸν ἔχεν, ἀλλὰ διοσύνων
 γαῖδας ἐὼς κατέπινε, ῥέιν δ' ἔχε πρὸς ἄλκον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ ἔμελλε θεῶν πατέρῃσι καὶ ἀνδρῶν
 τέξιδαι, τότε ἔπειτα φίλος λιταῖσιν τοκῆας
 470 τὸς αὐτῆς, γαῖάν τε καὶ ἕραν ἄσδροσόντα,
 μή τι συμφράσασθαι, ὅπως λιλάθοιτο τενέσας
 παῖδα φίλον, τίσαστο δ' ὄριονος πατρὸς ἐοῖο
 γαῖδων, ἐς κατέπινε μέγας ἱρόνος ἀγκυλομήτης.
 οἱ δὲ θυγατέρες φίλη μάλα ᾧ λιύον, ἥσ' ἐπίβοντο.
 καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα πόρ' πρῶτο γενέσθαι
 ἀμφὶ ἱρόνῳ βασιλῆϊ, καὶ ἱεῖ ἱερτοβόμῳ.
 πέμψαν δ' ἐς λήϊον κρήτης ἐς πόονα δῆμον,
 ὁππότε ἄρ' ὀπλότατον παῖδων ἤμελλε τενέσας,
 Ζεῦ πάτερ, τὸν μόνον οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
 480 κρήτη σὺν σὺν ῥεῖα, τραφένον ἀτὶ ἀλλέμεναί τε.
 ἐνθα ᾧ ἵππο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

Fortemq; Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habēs, et ualde sonantē terræ concussorē,
 Iouemq; consiliarium, deorum patrem atq; hominum,
 Cuius et à tonitru concutitur lata terra.
 Atq; istos quidē deglutiebat Saturnus magnus, quicūq;
 Ex utero sacro matris ad genna uenerat:
 Hæc animo uoluens, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter deos haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra et Cœlo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quātūuis robusto existēti, Iouis magni p cōsilia. (cens
 Ideoq; hic nō cecā speculationē habuit, sed insidias stru
 Filios suos deuorabat. Rhea autē habebat luctū grauē.
 Sed quādo iam Iouem erat deorū patrem atq; uirorū
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terræq; et Cœlo stellis aptato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto latēret pariendō
 Filium charum, possetq; ulcisci furias patris sui
 Cōtra filios, quos deuorabat ingēs Saturnus uersipellis.
 Illi uerō filię dilectæ auscultaŕūt atq; morē gesserunt,
 Et ei cōmemorarunt quæcūq; satis cōstitutū esset fieri
 Circa Saturnum regem, et filium magnanimum.
 Miserunt autem Lyctum Cræte ad pinguem populum,
 Cum minimum natus filiorum esset paritura,
 Iouem magnum, hūc quidem ipsi suscepit Terra uasta
 In Cræta lata, ad educandū et enutriendū ab infantia.
 Tum quidē peruenit ferens celerē per noctem nigrā,
 I 2 Primum

- Πρώτον ἐς αὐτὸν λήϊον ἐκρυψέ δ' ἐχόρσιν λαβῶσα
 Ἀντρωὺς ἐν ἡλιθάτῳ, ἱαθέης ὑπὸ ἑσέθιοι γαίης,
 Ἀργαίῳ δ' ἔρρι πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δ' ἀσπργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν,
 Οὐρανίδη μέγ' αἰνῶσι θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χείρεσιν, εἰλὼν ἐγνατθετο νηδυνί,
 Σχέτλιος, ὅδ' ἐνόησε μίτ' ἀφρεσί, ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εἰς ὕδ' ἀνίκητος καὶ ἀνίκητος
 490 Λείπειθ', ὅ μιν τάχ' ἐμελλε βίη καὶ χόρσιν διαμάσσει,
 Τιμῆς ἐξελάων, ὅδ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξει.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπαῖξε μόνος καὶ φαίδιμα γῆρα
 ἠὔξειτο τοῖο αἰνῶτος, ἐπιπλομένῳ ἐν αὐτῷ
 Γαίης ἐννοσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Οὐ γόνον ἄρ' ἀνέηκε μέγας ἑρὼν ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐεῖο.
 Πρώτον δ' ἐξήμνησε λίθον πύματον ἑσέθιον.
 Τὸν ῥ' ἔπειθε γαίης κατὰ χθονὸς ἐννοσίητος,
 Γυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυθίοις ὑπὸ παρνησοῖο,
 500 Σῆμ' ἔμμεν' ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δ' ἀπ' ὀφθαλμοῦ γένεας ὅλοων ὑπὸ δεισμῶν
 Οὐρανίδας, ὅς δ' ἦσαν πατέρ' αἰσιφροσύνῃσιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐν ὀφθαλμοῖσιν,
 Δῶκαν δ' ἐν βροτῶν, καὶ αἰθαλόεσσι καὶ ἑσέθιοι,
 Καὶ σφοδρὸν, τὸ πρὶν δ' ἐπὶ πύλῳ γαίᾳ ἑσέθιοι.
 Τοῖς πῖσινος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρει δ' ἰαπετὸς καλλίσφυρον ἠεὶ ἀνέειπεν,
 ἠγάγετο ἑλκεσίν, καὶ ὁμὸν λείχον εἰσαπείδανεν.

Primū ad ipsam Lyciū. abscondit aut ipsam manib. pre-
Antro in excelsa, diuinæ sub latebris terræ, (hensum
Argæo in monte denso syluoso. (dedit

Huic aut fascijs inuolutum magnum lapidem in manus
Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quem tum arreptum manibus suū condidit in aluum,
Miser, nec cogitauit animo, quod sibi in posterum

Pro lapide filius inuictus et insepultus

Superesset, qui ipsum mox ui et manibus domitum

Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperatu

Celeriter aut deinde robur et fortia membra (rus sit.

Crescebant illius regis, uertente anno,

Terræ consilio astuto circumuentus,

Suā sobolē iterū submisit magnus Saturnus uersutus,

Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uerò euomuit lapidem ultimò deuoratum.

Illū quidē Iupiter firmiter defixit in terrā spaciosam

Pytho in diuina, iugis sub Parnassi, (minibus.

Monimentū ut sit in posterum, miraculū mortalib. ho-

Soluit uerò fratres ex patre noxijs à uinculis

Cœligenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,

Et fulgur quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confusus, mortalib. atque immortalib. imperat.

Fillā porro Iapetus pulchros talos habētē Oceanidē

Duxit Clymenem, et eundem lectum conscendit.

- Ἡ δὲ οἱ ἄτλαντα ἱερὰ ὀφρὺνα γένετο παῖδα.
 510 Τίητε δ' ὑπὸ ῥήνδαντα μνηοῖτιον, ἥ δὲ προμνηθία
 Ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοον τ' ἐπιμηθέα,
 Ὃς ἱανὸν ἐξ ἀρχῆς γόνετ' ἀνδράσιρ ἀλφειῆσι.
 Πρῶτος γὰρ ῥα διὸς πλαστὸν ὑπέδειξε γυναῖκα,
 Γαρβύον, ὑβριστὴν ἢ μνηοῖτιον ἀνδρὸς παζούς.
 Εἰς ὄρεος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι ἱερᾷ αὐτῷ,
 Εἶνεν αἰτὰ θαλῆς τε καὶ λυορέης ὑπὸ ῥόπλῃ.
 Ἀτλαῖ δ' ὄρανόν σφιν ἐχεῖ ἱερὰ ὀφρῆς ὑπ' ἀνέγκης,
 Γείραςιν ἐν γαῖης, πρὸ παρ' ἐσπερίδων λιγυφίωνων
 Εσπῶς, λιφαλή τε καὶ ἀναμάτοις χέρεσι.
 520 Ταύτῃ γὰρ οἱ μοῖραν ἐδίασεντο μητίσθαι ζούς.
 Δῆσι δ' ἀλυκτοπέδῃσι προμνηθία ποικιλόβαλον,
 Δεσμῶς ἀργαλίοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσει τανύπτερον, αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡδισιν ἀθανάτοισι, τόδ' αἰξετοῖσιν ἀπάντη
 Νυκτός, ὅσῳ πρόπαν ἡμᾶρ ἔδει τανυσίπτερος ὄρνις,
 Τὸν μὲν ἀφ' ἀλμύνης λακκισφύρῃ ἀλκιμος υἱός,
 Ἡρακλῆς ἐπ' εἶνε, ἱανὴν δ' ἀπὸ νῆσος ἀλαλῆεν
 Ἰαπετιονίδα, καὶ ἐλύσατο δυσφροσύνῃσιν,
 Οὐκ ἀένκτι βίβος ὀλυμπία ὑψιμέδοντος,
 530 Ὅφρ' Ἡρακλῆος θυβαγενίος καλέος εἴη
 Πλεῖον ἐτ' ἢ τοπαροίβην, ἐπὶ χθόνα πρὸ λυβότατον,
 Ταῦτ' αἶψ' ἄζομος τίμα ἀριδείκηνον ἄνθρωπον.
 Καὶ πρὸ χωόμενος, πᾶνθ' ἐχόλησεν, ὅμ' ἔπειν ἐχέμεν,
 Οὐνεκ' ἐρέζετο βρῆας ὑπὸ ῥήνῃσι ἱερῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐνέμνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

Ipsa uerò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsigne Menœtiũ, atq; Pro-
 Varium, uersipellem: stultũq; Epimetheum, (metheum
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem, (rerum.
 Virginẽ. iniurias uerò inferentẽ Menœtiũ latẽ uidẽs Iu
 In Erebum detrussit, feriens candenti fulmine, (piter
 Propter stulticiam & fortitudinem immensam.
 Atlas uerò cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, eregionẽ Hesperidum argutarum
 Stans capiteq; & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudẽs Iupiter. (tum,
 Ligauit uerò insolubilib. cõpedibus Promethea uersu-
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hic epar-
 Comedebat mori nesciũ, qn ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantũ toto die edebat extẽtas alas habẽs auis.
 Hũc quidẽ Almenæ pulchros talos habẽtis fortis filius
 Hercules occidit, malum uerò morbum profligauit
 Iapctionidæ, & liberauit ab ægritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terrã multos pascentẽ.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium.
 Quãuis succensens remisit iram, quã prius habuerat,
 Eo quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dii mortalesq; homines,

Μηκίῳν, τότε ἔπειτα μέγαν βῆρ πρόφρονι θυμῷ
 Δαοσάμενος πρῶθηνι, ἱλνὸς νόον ἔξαπαφίσκω.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγναϊα πίονι δαμῷ
 Ἐμ ρινῷ κατέθηνι, καλύψας γαστρί βοείη.

540 Τῷ δὲ αὐτ' ὅσ' ἔα λυνκὰ βοὸς δολίην ἐπὶ τέχνη
 Εὐθετίσας, κατέθηνι καλύψας ἀργέτι δαμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκνυτ' ἀνάνητων,
 Ω πέποι, ὥς ἐτόροζήλωσ' διεδάσασαο μοίραν.

Ὡς φάτο κορβιόμεων ἱλνὸς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Τὸν δὲ αὖτε προσέειπε προμηθεύς ἀγνυλομήτης,
 Ἦν' ἐπιμαθήσας, δολίης δὲ ἢ λήθεϊο τέχνης
 Ζεὺς κύνεισι μέγιστε θεῶν αἰαγονετάρων,
 Τῶν δ' ἔλσιν ἐπποτόβριυν σὲ σὺν φρεσὶ θυμὸς αἰώγει.
 550 Φῆρ' αὖ δολοφρονέων. ἱλνὸς δὲ ἄφθιτα μήδεα εἰδώς,
 Γνώρ', ὅδ' ἠγνοίησε δόλον, λακκὰ δὲ ὅσ' ἐτο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἐμελλεν.
 Χόρσ' αὖ δ' ἄμφοτέρησιν ἀνείλετο λυνκὸν ἄλεφαρ.
 Χώσατο δ' ἐφρένας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυμὸν.
 Ὡς ἰδὼν ὅσ' ἔα λυνκὰ βοὸς δολίην ἐπὶ τέχνη.
 Ἐκ τῆς δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίει' ὅσ' ἔα λυνκὰ θεοκύνων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δ' ἔμειν' ὀχθύσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
 560 Ω πέποι, ἦν ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χυρόμενος ἱλνὸς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Ἐκ τῆς δ' ἔπειτα δόλῳ μεμνημένος αἰεὶ,

Meconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo
Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
Hac enim carnesq; & intestina pingui adipe
In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte
Rite disponens, deposuit tegens candida aruina.
Iâq; tū ipsum allocutus est pater hominūq; deūmq;
Iapetionida omnium celeberrime regum,
O' tu, quā iniquē diuisisti partem.

Sic dixit cōuicijs proscindēs Iupiter ppetua cōsilia
Hunc rursus allocutus est Prometheus uaser, (sciens.
Dixit, & arridens dolose non obliuiscébatur artis:
Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorum,
Harū elige utrā te in pectorib. animus iubet. (sciens,
Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter aut perēnia cōsilia
Cognouit, nec ignorauit dolū. mala autē prospiciebat
Mortalib. hominib. quæ & perficienda erant. (animo
Manibus uerò hic utrisq; sustulit album adipem.
Irasebatur autē mēte, ira uerò eius occupauit animū,
Vt uidit ossa alba bouis dolosa ab arte.

Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris.
Hūc ualde cōtristatus allocutus est nubicogus Iupiter:
Iapetionida, omnes super consilia edoctus,
O' tu, nondum dolose oblitus es artis?
Sic dixit ira percitus Iupiter prudentissimus.
Ex illo tempore doli memor semper,

Οὐκ ἐδίδα μάλιστα πυρὸς μόνος ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναετάρτι.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς ἰαπετοῖο,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν,
 Εὐλοΐλῳ νάρθηνι, δάκνον δ' ἄρ' αὖ νεόθε θυμὸν
 Ζεῦ ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 ὣς ἰδὼν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.
 §70 Αὐτίκα δ' αὐτὶ πυρὸς τσῦξε λακὸν ἀνθρώποισι,
 Γαίης γὰρ σύμπλασε περὶ πλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Γαρβούῳ αἰδοίῃ ἱελοῦ, ἱερὸν ἰδὼν διὰ βυλάς.
 Ζῶσε ἢ καὶ κόσμῳσι θεὰ γλαυκῶπις ἀθλίῳ,
 Ἀργυφεῖ ἐδῆτι, λατὰ κρηθρὴν ἢ καλὴν πῆλιν
 Δαΐδαλέῳ χείρεσι λυγτέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφαῖνς νεοθυλάας αὖθις ποίης
 ἱερότῳ παρέθηκε λαρβατι παλλὰς ἀθλίῳ.
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφαῖν γρυσέῳ λεφαλῆφι ἐθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περὶ πλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 §80 Ἀσηήσας παλάμῃσι, χαρίζομενος δὲ πατρί,
 Τῇ δ' οὐδὲ δαΐδαλα πολλὰ τεῖσ' ὕχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνῶδαλα δ' ὅσ' ἤπειρος ἢ τρέφει, ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν οὖν ποίησ' οὐδέθηκε, χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θαυμασίῳ, ζωῶσιρ' εἰκνύτα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τσῦξε λαλὸν λακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο,
 ἔξαγαγ' οὐθαπὸρ ἄλλοι ὄσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένῳ γλαυκῶπις οὐβριμοπάτρις.
 Θαῦμα δ' ἐχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὸς τ' ἀνθρώπος,
 ὣς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Non dabit Melijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant,
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorē,
 In concava ferula momordit uerò inno animo (de,
 Iouē in alto tonāte, ad irāq; ipsum commouit caro cor-
 Ut uidit inter homines ignis procul lucētē splendorē.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E' terra enim conformauit perq; celebris utroq; pede
 Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio. (claudicans
 Cinxit uerò & adornauit dea cæsijs oculis Minerva,
 Candida ueste, à capite uerò calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.
 Circum uerò eiserta florentis ē floribus herbae,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,
 Animantia quaecunq; continens alit, atq; mare.
 Ex illis hic multa indidit, gratia uerò resplēdebat ma-
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus. (gna,
 Ceterū postquā effecit pulchrū malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dii atq; homines, (ta.
 Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre proгна-
 Admiratio cepit immortalesq; deos mortalesq; homi-
 Vbi uiderūt dolū arduū, inexplicabilē hominib. (nes,
 Ex

- 590 Εκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτόβρων,
 Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένουσιν πρῆντις ἀσύμφοροι, ἀλλὰ λύκοιο.
 Ως δ' ὅπότε σὺ σμύλειςσι λατρεφέας μελίσσαι
 Κηφίῳ αὖ βόσκουσι, λακῶν ξυνήοντας ὄργων·
 Αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδιώτα
 ἡμάτια πασύδουσι, τιθεῖσιν τε ληρία λουνα·
 Οἱ δ' οὐτοδε μέοντες ἐκηρεφέας λατὰ σίμβλας,
 Ἀλλότριον λάματον σφιδέρην ἐς γαστὴρ ἀμῶνται·
 600 Ως δ' αὐτως ἀνδρῶσι λακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζῶνς ὑψιβραμέτης θῆκε, ξυνήοντας ὄργων
 Ἀργαλέων· ἔτορρον ἢ πόρρον λακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ος κε γάμον φύγων, καὶ μέγμορα ὄργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵηται,
 Χῆται γηροπόμοιο, ὃ δ' ἔβριότα ἐπιδουῆς
 Ζῶει, ἀποφθιμούν ἢ διὰ ληΐσιν διατέοντα
 Χερσασαί. ὧ δ' αὐτὶ γάμος μετὰ μοῖρα γυνήϊα,
 Κιδνίον δ' ἔχον ἀποιτιμ, ἀραρυῖαν πρᾶπίδουσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος λακὸν ἐδελῶ ἀντιφδρίζει
 610 Εμμεναι, ὃς δὲ κε τίτμη ἀταρτηροῖο γυνέβλης,
 Ζῶει σὺν φήβιουσιν ἔχων ἀλίστορον ἀνίλιν
 Θυμῷ καὶ λραδίῃ, καὶ ἀνήμετον λακὸν ἐστίν.
 Ως ἔκ ἐστι διὸς ἐλέψαι νόον, ὅδε παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ ἰαπειτιονίδης ἀμάχητα προμηθεύς
 Τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βρεμὴν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνέγνης
 Καὶ πολυδίωκτον ἔοντα μέγας καταδυσμὸς ὄρνευε.

Ex illa enim genus est mulierum foeminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, et sexus mulierum
 Nocumentum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciose paupertati non accommoda, sed satietati.
 Ac ueluti cum in alucarijs testis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum:
 Illae quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurnae festinant, et faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in uentrem metunt:
 Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Difficilium, aliud uero praebuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, et sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere uelit, nociuam uero attigerit senectam,
 In penuria eius quam senem foueat, hic etiam non uictus indi-
 Viuit: mortui uero possessionem inter se diuidunt (quis
 Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam uero habuit coniugem, convenientem praecordiis,
 Huic ab aeno malum bono equiparat
 Esse, qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis,
 Viuit in pectoribus habens indefinentem incesticiam
 Animo et corde, et immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque praeterire.
 Neque enim Iapetionides Acacesius Prometheus
 Illius euitauit grauem iram: sed necessario,
 Quauis multisciū existentem, magnū uinculū coerces.

Briarco

- Βεβαίῃ δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κότῳ τ' ἠδὲ γύγῃ, διῆσε λιγυρῶ σὺν δεισμῷ,
 Ηνορέλιν ὑπέροπλον ἀγῶμενος, ἠδὲ λιὰ εἶδος,
 620 Καὶ μέγεθος, λιγύρασε δ' ὑπὸ χθονὸς σὺρρυοδείης.
 Εὐθ' οὔγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναετάρχοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐχατὴν μεγάλης σὺ πείρασι γαίης,
 Διθαμάκῃ ἀχνύμενοι, λιγαδίῃ μέγα πόνθος ἔχοντες.
 Αλλὰ σφίας λιρονίδης τεῖσδ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκον ἠΰκομος ρέειν λιρόνῃ σὺ φιλότῃσι,
 Γαίης φραδομοσιύχοισιν ἀνύγαγον ἐς φάος αὔτις.
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διδυμεύως λιγυρῶς
 Σιὸν λιένοισι νίκην τε λιὰ ἀγλαὸν δῶχος ἀξέειπαι.
 Διτὸν γὰρ μαρναμένοισιν ὄνον θυμαλγὲ' ἔχοντες,
 630 Τιτλιῶές τε θεοὶ, λιὰ ὅσοι λιρόνῃ ἐξεγρόντο,
 Αὐτίον ἀλλήλοισι διὰ λιγυρῶς ὑσμίνας.
 Οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς ὀβρύος τιτλιῶες ἀγαυοί,
 Οἱ δὲ ἄρ' ἀπ' ὑλύμποιο θεοὶ διωτῆρες ἐάων,
 Οὐς τέκον ἠΰκομος ρέειν λιρόνῃ σὺν νηθεῖσα.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὲ' ἔχουσι,
 Σιωχέως ἐμάχοντο δέην πλείους σὺν αὐτοῖς.
 Οὐδέ τις ἄνθρωπος χαλεπῆς λύσις, ἠδὲ τελευτὴ
 Οὐδέ τίς ποτε ἴσον ἢ τέλος τέτατο πόλεμοιο.
 Αλλ' ὅτε δὴ λιένοισι παρέσχετο ἄρμυνα πάντα,
 640 Νέηταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ πᾶρ θεοὶ αὐτοὶ ἐδωκεν,
 Γαλήνῃ σὺν γάβρῳ ἀέξετο θυμὸς ἀγλῶν,
 Ως νέηταρ τ' ἐπάσαστο λιὰ ἀμβροσίην ὄρατεινίῳ.
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ κύνειον τε θεῶν τε.
 Κένλυ.

Briareo uerò ubi primùm pater iratus est animo,
Cottoq; atq; Gyge ligauit forti uinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atq; etiam formã,
Et magnitudinem collocauit sub terram latam:
Vbi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habētes.
Sed ipsos Saturnius atq; immortales dii alij,
Quot peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cū illis uictoriamq; et splendidã gloriam accepturos.
Diu enim pugnarūt, laborē animū cruciantē habētes,
Titanesq; dii, et quotquot è Saturno nati sunt,
Contra sese mutuò per ualidas pugnas:
Ipsi quidem ab alta Othry Titans nobiles,
Ab Olympo uerò dii datores bonorum, (gens.
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iun-
Alli sanè tū inter se pugnã animū excruciantē habētes
Continuè pugnant, decem plus annis.
Neq; ulla erat contētionis molestæ cōpositio, neq; finis
Alterutris; æqualiter autem finis extentus erat belli.
Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
Nectarq; ambrosiamq; quibus dii ipsi uescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
Vbi nectar comederunt et ambrosiã amabilē. (rūq;
Iam tū ipsis interlocutus est pater hominūq; deo-
Audi-

Κίηλυτέ μου γαίης τε καὶ ὕραν ἁγλαὰ τέκνα,
 Οφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδ' ἔτι μάλ' ἀνδρῶν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νῆκός καὶ κρατέος περισσενάμειβ' ἥματα πάντα,
 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κέρων ἐκγονόμεδα,
 Ὑμεῖς ἢ μεγαλύτεον τε βίβω, καὶ χείρας ἀάπτους
 650 Φάνετε τιτλήεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐλυρῃ,
 Μνησάμενοι φιλόκτητος ἐνέου, ὅσα παθόντες
 Ες φάος ἄψ' ἀφίκεσθε δυσσηγέος ὑπὸ δεισμῷ,
 Ἡμετέρας διὰ βυλάς ὑπὸ ζόφῳ ἠορόοντος.
 Ως φάτο, τὸν δ' ἐξ αὐτῆς ἀμείβετο λόγῳ ἀμύμων·
 Δαμόνι' ὅκ' ἀδελὰκτα πιφάσθηναι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν, ὅτι περὶ τῷ πράπιδες; περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 Αλητὴρ δ' ἐθανέτοισιν ἀρῆς γούνο κερυόρεοι,
 Σῆσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφῳ ἠορόοντος,
 Ἀψ' ἄρ' ὅρ' ἐξ αὐτῆς ἀμελίησιν ὑπὸ δεισμῶν
 660 Ἠλύθομεν, κέρων ἢ ἄν' αἶψ', ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτρεῖς τε νόω, καὶ ἐπίφρονι βυλῇ,
 Ρύσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δειότητι,
 Μαρνάμενοι τιτῆσιν ἀνὰ κρατὸρας ὑσμίνης.
 Ως φάτ' ἐπὶ νῆσται ἢ θεοὶ δωτῆρες ἰάων,
 Μῦθον ἀνέσαντες, πολέμῳ δ' ἐλιδάετο θυμὸς
 Μάλλον ἐτ' ἢ τοπαίροιθε, μάχην δ' ἀμέγαλτον ἔγειραν
 Γάντες, θήλειά τε καὶ ἀρσένες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κέρων ἐξεγόνοντο,
 Οὓς τε ζόνε δρέβασιν ὑπὸ χθονὸς ἤπε φόως δει,
 670 Δαίνοί τε κρατὸροί τε, βίβω ἐπ' ἐροπλον ἔχοντες.

Audite me Terræq; & Cœli inclyti filij,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Victoria & imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesq; dij & quotquot è Saturno facti sumus.
 Vos uerò magnamq; uim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitie placide, quibus perpeſſis
 Ad lucem redieritis moleſto à uinculo,
 Noſtra per conſilia à caligine obſcura. (ſibilis:
 Sic dixit. illū uerò ruruſum excepit Coitus irreprehen-
 Venerāde, nō indocti loqueris: ſed et nos (intellectus,
 Scimus q; excellūt quidē præcordia, exciliſ uerò eſt
 Auxiliator uerò immortalib. execrationis fuiſti hor-
 Tua uerò prudentia ab caligine opaca, (renas:
 Retrogradè iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, inſperata paſſi.
 Ideoq; nunc intento & prudenti conſilio,
 Vindicabimus ueſtrum imperium graui conſlictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uerò dij datores bonorū,
 Sermone audito. bellum uerò cupiebat animus
 Magis etiā q̃ antea: pugnam uerò arduam excitarunt
 Omnes ſcēminæq; & mares die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno procreati ſunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem
 Acres robuſtiq; uires immenſas habentes.

Τῶν ἐκείνων ἢ χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσαντο
 Πᾶσι μὲν ὁμῶς κεφαλὰς ἢ ἐκείτω πρυτάνοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλειον.
 Οἱ τότε τιτάνεσσιν ἐκείτωθεν ἐν διαί λυγρῇ,
 Πέτραις ἠλαβάντες σιβαρῆς ἐν χόβοις ἔχοντες.
 Τιτάνες δὲ ἐτέρωθεν ἐκάρτιόαντο φάλαγγας
 Προφρονέως χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ὄργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. Διὸν ἢ πόρειαχε πόντος ἀπείρων.
 Γῆ ἢ μὲν ἐσμαράγυσεν, ἐπέσνε δὲ ὕρανος σῦρος
 680 Σειόμενος, πεδίοθεν δὲ ἰτινάσειο μικρὸς Ὀλύμπου
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, οὔσις δὲ ἵκανε βαρεῖα.
 Τάρταρον ἰσχύοντα, ποδῶν αἰπεῖα τ' ἰωὴ
 Λαπέτῃ ἰωχμοῖο, βολάων τε ἱερὰ ὄρῳ.

Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεα φονόοντα.
 Φωνὴ δὲ ἀμφοτέρω ἵκετ' ὕρανον ἀσφρόοντα,
 Κελλομόων, οἱ ἢ ξυνέταρ μεγάλῃ ἀλλήλητῳ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐτι ζῆς ἴχεν ὄον μόνος, ἀλλὰ νῦν τῇ γε
 Εἵβαρ ἢ μόνος πλῆυτο φρένες, ἐν δὲ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίλῃ, ἄμυδις δὲ ἄρ' ἀπ' ὕρανος ἢ δὲ ἀπ' Ὀλύμπου
 690 Ἀφράπῳ ἴσχυι σινωχαδὸν, οἱ ἢ ἱσσαντο
 Ἰνῆα ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσφροπῇ ποτέοντο
 Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἰσρὺν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Τάρφεις, ἀμφὶ ἢ γαῖα φέρσιβιος ἐσμαράγιζεν,
 Καίμοις δὲ ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῃ ἀσπετος ὕλη.
 Εἴτε ἢ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Ρόντος τ' ἀτρυγέιοι, τὸς δὲ ἀμφεπε θόρμος αὐτῇ
 Τιτάνας χθονίης, φλόξ δὲ ἠέρα δῖαν ἵκανον

Horū centum quidē manus ab humeris concitabantur,
 Omnibus simul: capita uerò unicuiq; quinquaginta
 Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Quoniam Titanib. oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Interprærupta ualidis in manibus gestantes.

Inter se uerò ab altera parte cōfirmarunt phalanges,
 Inter se manuumq; uiriumq; simul opus ostentabāt,
 Atq; horrendē uerò insonuit pontus immensus.

Terra uerò stridebat, ingemiscebat uerò latum cœlum
 Quassatū, è fundo uerò concutiebatur amplius Olym-
 Inpetu à deorum. motus uerò uenit grauis (opus

Ad Tartarū tenebricosum, pedū & alta uociferatio
 Immodici tumultus, iētuumq; forium.

Ita sanē inter mutuos ibant tela gemebunda.

Vox autem utrorumq; peruenit ad cœlum stellatum,
 Adhortantiū. at illi cōgrediebātur magno cū clamore.

Neq; sanē amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed
 Statim robore implebantur animi, & omnem (ipsius

Exeruit uim. simul etiam à cœlo atq; Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem

Celerrimē unā cum tonitru & fulgure uolabant

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebrò. circum uerò terra alma reboabat. (ua.

Ardens crepitabat uerò undiq; igne ualde magna syl-

Feruebat uerò terra tota, & Oceani fluentia,

Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus uapor

Titanes terrestres, flāma uerò ad aerē diuinū peruenit

- Απειτος, ὅσας δ' ἄμβροδι καὶ ἰφθίμων πρὶν ἔόντων,
 Ἀνγὴ μαρμαίρουσα Ἰόραυν' τε σδροπῆς τε.
 700 Καῶμα ἣ θεσπέσιον ἑλπίεσσιν χάρις, ἔσχατό δ' αὖτα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέειν, ἥ δ' ἄσιν ὅσων ἀνῆσθαι,
 Αὐτὼς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ὕδανός σφ' οὖς ὑπὸρθεον
 εἴλοντο, τοῖς γὰρ νε μέγιστος δῖος οὐρώρεϊ,
 Τῆς ᾧ ὀρειπομένης, τῇ δ' ὑπὸρθεον ἔξεριπόντορ.
 Τόσσος δῖος ἐπλετο θεῶν ὄριδι ξυιόντων.
 Σκὺ δ' αὔεμοι εὐοσίη τε λόνιη τ' ἐσφαράγιζον,
 Βροντῖόν τε σδροπῖόν τε καὶ αἰθαλόεντα Ἰόραυνόν,
 Κῆλα διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰχθυὶν τ' οὐοπλῖόν τε,
 Ες μέτρον ἀμφοτέρων, ὅτοβος δ' ἄπλutos οὐώρεϊ
 710 Σμάρδαλέης ἐριδος, καρτίος δ' ἀνιφάνετο ὄργων.
 Εκλίνθη ἣ μάχη, πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Εμμενέως ἐμάχοντο διὰ λρατράς ὑσμίνης.
 Οἱ δ' αἶψ' ἐνὶ πρῶτοις μάχην δειμῖαν ἔγειραν,
 Κότῃς τε, βελάρειός τε, γύγης τ' ἄχτος πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρης σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασυντέρας, λατὰ δ' ἐσκήχσαν βιλέεσι
 Τιτλιῶας, καὶ τὰς ᾧ ὑπὸ χθονός σφ' οὐοδέειης
 πέμπαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἐδυσσαν,
 Νικήσαντες χερσὶν ὑπὸρθύμας πρὶν ἔοντας,
 720 Τόσσον οὐδ' ὄν' ὑπὸ γῆς, ὅσον ὕδανός ἐσ' ἀπὸ γαίης.
 Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠδρόοντα.
 Ευνεία γ' οὐκ ἔστι καὶ ἥματα χάλκεος ἀκμῶν
 Οὐρανόθεν λατιῶν, δειπάτη ἐς γαῖαν ἵποιτο.
 Ευνεία δ' αὖ οὐκ ἔστι καὶ ἥματα χάλκεος ἀκμῶν

Magna. oculos uerò uisu priuabat quantūuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;
 Incēdiū aut immēsum occupauit Chaos. uidebatur aut
 Oculis aspicere, ac auribus uocem audire, (corāna
 Itidem ut cūm olim terra & cœlum latum supernē
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illo aut ex alto diruēte, (batur,
 Tantus fragor erat dijs confligentibus. (tabant,
 Simul quoq; uenti motūq; puluerēq; cū strepitu exci-
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen, (remq;
 Ardētia tela Iouis magni. ferebāt aut fremitum, clamo
 In mediū utrorūq; strepitus autem ingēs excitabatur,
 Stupendæ pugna: robur autem exercebatur operum.
 Inclinata uerò est pugna. prius uerò sibi mutuò immi-
 Fortiter pugnabant in forti prælio. (nentes,
 Illi uerò inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cœtuq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sanē trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes,
 Tantū infrā sub terram, quātum cœlum distat à terra:
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Cœlitis delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon

- Επ' γαίης λιατιῶν, δεινὰ τ' ἄρταρον ἴκην,
 Τὸν πείρι χάλκειον ἔρνος ἐλήλαται, ἀμφὶ δὲ μιν νύξ,
 Τεισσιχαί λείχεται περὶ Διερὺν, αὐτὰρ ὑπὸ βρον
 τῆς ρίψαι πεφύκασι, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Εὐθα θεοὶ τιτλήουσ' ὑπὸ ζόφῳ ἠδ' ὄρνυσι
 730 κεινύφεται, βυλῆσι Διὸς νεφεληγόρετασ,
 Χώρῳ δ' ὀνείροντι, πελώρης ἔχματα γαίης.
 Τοῖς δ' ἡ ἐξιτόν' ἴσι. πύλας δ' ἐπέθηκε ποσειδῶν
 χαλκείας. τείχος πόρκεται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Εὐθα γύγης, λιότ' ὅς τε, καὶ ὁ βριαρέως μεγάθυμος,
 Ναῖσιν, φύλακες πεισοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Εὐθάδε γῆς δινοφόρης, καὶ ταρταρὸς ἠδ' ὄρνυτος,
 Γόντ' ἄτρυγέτοιο, καὶ ὕραν ἠδ' ὀνείροντι,
 Εξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασι,
 Ἀργαλέ, ὀνείροντα, τὰ τε συγένοι θεοὶ πόρ,
 740 Χάσμα μέγ', ὅδ' ἡ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ὀνείρον
 οὐδίας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ὄντοδε γένοιτο.
 Ἀλλὰ ἴκ' ὀνθα καὶ ὀνθα φόβ' ἀπροβύελλα θυέλλη,
 Ἀργαλέν, Διόν' τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῆτο τέρας. καὶ νηϊὸς ὄρεμνῆς οἰκία Διὸς
 Εἴηεν, νεφέλης λιεκαλυμμένα λιανέησι.
 Τῶν πρὸ δ' ἰαπετοῖο πᾶσι ἔχειτ' ὕπαν' ὀνείρον,
 Εἴηεν, κεφαλῇ τε καὶ ἀναμάτῃσι χόρεσιν
 Ἀσμεφέως. ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θάσσορ ἴσσαι,
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαρ ὀνείρον,
 750 Χάλκειον. ἡ μὲν ἔσω λαταβήσεται, ἡ δ' ὀνείρον
 Εἰσχέται, ὅδ' ἡ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ὀνείρον ἐδ' ἔχει

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
Quem circa ferreū septū ductū est, circū uerò ipsum
Triplici ordine fusum est circa collū, sed supernè (nox
Terræ radices creuerunt & infructuosi maris,
Vbi dij Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
His non exitus patet: portas uerò imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
Illic Gyges, Cottusq;, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, & tartari opaci,
Pontiq; infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
Hiatus ingens. nec uerò integro anno
Solum attinget, ubi primū portas intra uenerit:
Sed sanè huc & illuc fert impetuousa procella,
Molestæ, horrendumq; etiam immortalibus dijs
Hoc monstrum. & noctis obscuræ domus horrendæ
Stant, nubibus obtectæ nigris.
Hæc iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans capiteq; & indefessis manibus
Firmiter: quia tam nox quàm dies celeriter euntes
Sese compellabant per uices, mutantem magnum limē,
Ferreum. hæc quidem intrat, illa uerò foras
Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

- Αλλ' αἰεὶ ἐτέρηγε δόμων ἐκτοδὺν ἔδσα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμῳ εὐτὸς ἔδσα,
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ἄρην ὁδῷ, ἐγ' αὖ ἵηται.
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδὲρνές ἔχουσα,
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χόρσι, λαοίγνητον θανάτοιο,
 Νύξ ολοή, νεφέλη λιπαλυμμόνῃ ἠόρσει δαί.
 Ἐνθα ἢ νυκτὸς παῖδες ὄρεμνῆς οἰκῇ ἔχουσιν,
 Ὑπνος καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοὶ ὁδῆ ποτ' αὐτὰς
 760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ὅθι ὄρανός γε λαταβαίνων.
 Τῶν ἑτόρος μὲν γλῶττε καὶ σφρέα νῶτα θαλάσσης,
 Κουχὸς ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῇ δ' οἰδιυρὲν μὲν ἡραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐν σφύβοισιν, ἔχει δ' ὅν πρῶτα λάβησιν
 ἀνθρώπων· ἔχθρος δέ μιν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονίῃ προῖον δόμοι ἠχέοντες,
 Ἰφθίμῃ τ' αἰδέω, καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείης
 Ἐσάσι. δεινὸς ἢ λύων προπάροιθε φυλάσσει,
 770 Νηλεὺς· τέχνῳ δ' ἡακλὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
 Σάινει ὁμῶς ὄρεῃ τε καὶ ὕασιρ ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξελθεῖν δ' ὅν αὐτὶς ἔα πάλλιν, ἀλλὰ διοσύνῳ
 Ἐδία, ὅν κεν λάβησι πυλέων ἐκτοδὺν ἰόντα,
 Ἰφθίμῃ τ' αἰδέω καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείης.
 Ἐνθα δὲ ναιετάει συγούρῃ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ σὺν ξυγατρὶ ἀψερρόνῃ ὠκεανοῖο
 Πρὸς βυζάντη· νόσφι δ' ἐνθεῶν λιλυτὰ δώματ' ἀναΐα,
 Μακρῆσι πέτρῃσι λαΐνρεφ' ἀμφὶ δ' αὐτῇ

sed semper altera domos extra existens,
Terrā circa mouetur: altera rursus in domo existens,
Expectat horam itineris, donec ueniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumē habens,
Illa uerò somnū in manibus, fratrem mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis filij obscuræ domos habent,
Somnus & Mors, graues dij: neq; unquam eos
Sol lucidus intuetur radijs,
Coelum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramq; & lata dorſa maris,
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius uerò ferreum quidē cor, æreū uerò ei pectus
Crudele in præcordijs. habet aut quē semel arripuerit
Hominum: hostis uerò etiam immortalibus dijs.
Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisq; Plutonis, & grauis Proserpinæ,
Stant: asper autem canis pro foribus custodit,
Seuus: artem aut malam habet. ad introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus.
Exire uerò non iterum permittit denuò. sed obseruans
Deuorat, quēcunq; prenderit portas extra existētem,
Fortisq; Plutonis & grauis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
Maxima natu. seorsim uerò à dijs inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis supernè tecta: circum uerò quaq;

- Κίσειν ἀργυρέοισι πρὸς ὕψαν ἰσθμῆται,
 780 Παῦρα ἣ θάωμαντος θυγάτηρ ποδασπῆκα ἴει,
 Αγγελίης πωλεῖται ἐπ' οὐρέαν ὠτα θαλάσσης,
 Οππότε ὄρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδῃται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζοῖς δέ τε ἴειν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρηον ἐνείκας
 Τηλόθην ἐν χροσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐν πέτρῃς λατρεῖται ἠλιδαίοιο
 Ὑψαῖς. πολλὸν ἣ ὑπὸ χθονὸς σφρυοδαίνε
 Εξ ἰορᾶ πῶτα μοῖο ῥέει διὰ νύμφα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κίρας. δεικᾶται δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασθαι.
 790 Εὐνέα ῥ' περὶ γλῶν τε καὶ οὐρέαν ὠτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμόνος εἰς ἅλα πίπτει.
 Ἡ δὲ μὲν ἐν πέτρῃς προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν,
 Ὅς ἱὸν τλήν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Αθανάτων, οἳ ἔχουσι λαῖν νιφόσσητος Ὀλύμπου,
 Κεῖται νή πῶμος τέλει σμούρο ἐν σῆμαϊ.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέηκερος ὄρχεται ἄσσορ
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε λείπει ἀνέπνευστος, καὶ ἀναιδὸς,
 Στρωτοῖς οὐ ληχέοσι, λακόν δ' ἐπὶ λῶμα λαλύνει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τέλεισσι μέγαν εἰς σῆμαϊ,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἅλας δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Εὐνάεες ἣ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἔόντων,
 Οὐδέ ποτ' εἰς βαλὼν ἐπιμίσγειται, ὅδ' ἐπὶ δαῖτας
 Εὐνέα πάντ' ἔτια. δεικᾶται δ' ἐπιμίσγειται αὐτῇς
 Εἰρήας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖοι ῥ' ὄρηον ἔθνητο θεοὶ σφυγὸς ἀφθιτορ ὕδωρ,
 810

Columnis argenteis ad cœlum firmata est.
Rarò uerò Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
Quando lis et contentio inter deos exorta fuerit.
Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium;
Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū iusiurādū, ut serat
Longè in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
Frigidam, quæ è petra destillat alta,
Excelsa, multum uerò subtus terram spaciosam
E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu, decima uerò pars attributa est.
Novem quidem circa terramq; et lata dorsa maris
Vorticibus argenteis intortus in mare exit,
Vna uerò ex petra profluit, magnum damnum dijs.
Quisquis periurium relictis iurauerit
Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,
Iacet exors integrum per annum.
Neq; ambrosiæ et nectaris accedit propius
Cibum, sed iacet non respirans, et mutus,
Stratis in lectis, malus autem ueternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnū per annū,
Aliud ex alio excipit difficilimum certamen,
Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis, (pula
Neq; unq; ad consiliū incundum cōmiscetur, neq; ad e-
Novem totis annis, decimo tandem cōmiscetur iterum
Cœtib. immortalū, qui cœlestes domos incolūt. (aquā,
Tale enim iuramentū constituerūt dij, Stygis perennē
Anti-

- Ωγύγιον, τό δ' ἴκσι λιᾶσφυφέλα διαῖ χώρῃ.
 Ενθάδε γῆς δινοφρύης καὶ ταρτάρῃ ἠδ' ὄρνυτος,
 Πόντῃ τ' αἰτρυγέτοιο καὶ ἔρανθ' ἀφ' ὄρνυτος,
 Εξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Αργαλῆ, σὺρῳγνῆα. τά τε συγέσσι θεοί περ,
 Ενθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λαῖνος ὕδως,
 Αστειφῆς, ρίζησι δίκυκτος ἄφ' ἡρώος
 Αὐτοφυῆς. πρόσθεν ἧ, θεῶν ἐντοδὸν ἀπάντων,
 Τιτλίῳι ναῖσαι, πέρην χάεος Ἰοφρύοιο.
 Αὐτὰρ εἰσμαράγοιο διὸς λιλαῖοι ἐπίπυροι
 Δώματ' ἀναιτᾶσιν ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλεις,
 Κόττος τ' ἠδὲ γύγης βριαρέωρ γέμεν κῦρ' ἔοντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησι βαρύντυπος σύννοστος.
 Δῶκε ἧ λιμοπόλαιον ὄπναι θυγατῆρα ἦν.
 820 Αὐτὰρ ἐπεὶ τιτλίῳας ἀπ' ἔρανθ' ἐξέλασε ἴσος,
 Οπλότατον τέκε παῖδα τυφωέα γαῖα πελῖωρ,
 Ταρτάρῃ σὺ φιλότῳτι, διὰ χυσιῶ ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες ἤ ἔασιν ἐπ' ἰσχυρὸν ὄργανατ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀνάματοι λιγυροὶ θεῶν. ἐν δὲ οἱ ἰώμωρ,
 ἦν ἐκαστὸν κεφαλὰ ὄφιος, διανοῖο δὲ ἀκονῆος,
 Γλώσσησι δινοφρύησι λιλαχμότες. ἐν δὲ οἱ ὄσσωρ
 Θιασιόης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρνασε.
 Γαστῶρ δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ λαίητο δόρνομονοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 830 Γαντοῖλῳ ὅπ' ἰῶσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε ἤ γ' ὕδ
 Φθέγγονθ' ὥς τε θείῃσι σιωπῇσιν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ εἰδρύχῳ μέγας ἄρχητον ὄσσαν, ἀγάρῃ

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum,
Vbi terræ caliginosæ, et tartari obscuri,
Pontiq; infructuosi, et cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes et fines sunt
Molesti, squalidi, quos oderunt dii licet,
Nullæ splendideq; portæ, et lapideæ limen,
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte enatum, ante illud uerò, extra omnes deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
Domos incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atq; Gyges. Briareū quippe bonum existentem
Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.
Dedit aut Cymopoliā, ut ducat in uxorem, filiā suam.
Ast ubi Titanes è cœlo expulsi Iupiter,
Minimū natu peperit filiū Typhocum Terra magna,
Tartari compressu, per auream Venerem.
Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris uerò ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat.
Omnibus aurem ex capitib. ignis flagrabat cernentis.
Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenū sonitum emittētes ineffabilē, interdū enim
Sonabāt, ut dijs intelligere liceret: interdū rursus (cis:
Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocē fero
Inter-

- ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥΤΕ ΛΕΟΝΤΟΣ, ΑΝΑΙΔΕΑ ΘΥΜΟΝ ἔχοντος.
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' Αὖ σκυλάπτεσσι ἐοικότα, θάυματ' ἀνῶσαι.
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' Αὖ ροίῳ αἶμα, ὑπὸ δ' ἤχεον ἔρτα μακρά,
 Καὶ νύ κεν ἐπλετο ὄργον ἀμύχανον ἡμάτε λεόνω.
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξον,
 Εἰ μὴ αἶψ' ὅξυν νόσσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Σηληρον δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβεμον, ἀμφὶ δ' γαῖα
 840 Σμὲρδαλέον λιναῖον, καὶ ἔρανος σῦρος ὑπὸ βροχῇ,
 Πόντος τ', ὠκεανὸς τε ροαὶ, καὶ τάρταρα γαίης,
 Προσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπου,
 Ορνυμένοιο ἀνακτοῦ, ἐπεσονάχιζε δ' γαῖα.
 Καῶμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων λάτεχον ἰοειδέα πόντου,
 Βροντῆς τε σφοπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 Γρησῆρων ἀνέμων τε λοραυνῶν τε φλεζέθοντος.
 Εἴρει δ' ἡ γαῖα, καὶ ἔρανος, ἡ δὲ θάλασσα
 Θῦε δ' αἶψ' ἀμφ' ἀπλᾶς, πόρι τ' ἀμφὶ λύματα μακρά,
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, οὔροισι δ' ἄοβετος ὀρώρει.
 850 Τρέσσε δ' αἰθερὸς οὔροισι λατὰ φθιμένοισιν ἀνάσσει,
 Τιτλήεις δ' ὑποταρταῖοι, κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Αοβέσσιν κελάδοιο καὶ ἀνῆς διηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔνι λόρθωνον ἐὼν μόνος, εἰλέτο δ' ὄπλᾳ,
 Βροντῆν τε σφοπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα λοραυνόν,
 Γλῆξεν ἀπ' Ὀλύμπου ἐπάλμονος, ἀμφὶ δ' πάσας
 Επρεε θεασείας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσας,
 Ηριπε γυῶθεις, σονάχιζε δ' γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δ' λοραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτοῦ,

Interdum rursus leonis, impudentē animum habentis.
Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
Interdum uerò stridebat, resonabantq; montes alti.
Et sanè erat opus perplexum die illo.
Atq; certè ipse mortalib. & immortalib. imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
Grauiter aut insonuit, atq; fortiter, undiq; uerò terra
Horrendè edidit fragorem, & coelum latum supernè,
Pontusq; & Ocean: fluxus, & infima loca terræ.
Pedib. uerò sub immortalib. magnus cōtremit Olympi
Excitato rege. ingemiscebat autem tellus. (pus,
Ardor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,
Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
Valde spirantium uentorumq; & fulminis ardentis.
Ferebat autem terra omnis, & coelum, atq; mare
Furebat circum littora, circumq; & fluctus magni
Impetu à deorū. cōmotio uerò difficilis sedatu coorice-
Expauit aut Pluto inferis mortuis imperans, (batur,
Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim exi-
Ob inextinguibilē fremitū, & grauē conflictū. (stetes
Iupiter uerò postquā accumulauit suū robur, sumpsit
Tonitruq; fulgurq; & coruscā fulmen, (uerò arma,
Percussit ab Olympo insiliens. circum uerò omnia
Combussit ingentia capita seui portanti.
Ceterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus, ingemiscebat aut terra uasta. (gis,
Flāma aut fulmine icti cum impetu ferebatur illius re-
Montis

860 Οὐρεος οὐ βήσῃσιρ αἰδολῆς παπαλοέσῃς,
 γλῆγυτος. πολλὴ δ' ἐπελώρη λαίετο γαῖα,
 Ατμὴ θεασοίη, καὶ ἐτήκῃο λαοσίτορος ὡς
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' ἐντρυτὰ χοάνοιο
 θαλφθεῖς, ἠδὲ σίδηρος ὅπῳ ἐξαῖδρώτατός ἐστιν,
 Οὐρεος οὐ βήσῃσι, λαμαζόμενος πνεῖ ληλέω,
 Τήκεται οὐ χθονὶ δίῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσι.
 Δις ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθυμένοιο.
 Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀνάχωρ ἐς τάρταρον σῦρυ.
 Εἴη δ' ἐν τυφώος ἐστ' αἰθέρι μόνος ὕψος ἀσύντῳ.

870 Νόσφι νότῳ, βορέω τε, καὶ ἀργέτω ζεφύροιο.
 Οἱ γὰρ μὲν ἐκ θεόφιρ γενεῇ, θνητοῖς μὲν ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνεῖσαι θάλασσαν,
 καὶ δὴ τοι πείσῃσαι ἐς ἡόρσειδῆα πότιον,
 Πῦμα μέγα θνητοῖσι, λαὴν θύοισι ἀέλλη.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλαι ἄκσι, διασπιδναῶσὶ τε νῆας,
 Νάυτας τε φθείρῃσι, λαὴν δ' ἐ γίνεσθαι ἀλὴν
 Ἀνδράσιρ, οἱ κείνοισι θυῶντωνσι κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖτε κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
 Εργ' ὄρατ' ἀφθείρῃσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 Γεμπλάσσαι λόνιός τε καὶ ἀργαλέν κολοσυρῆς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρὰ πόνον μάκαρας θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτλύνεσι δ' ἐτιμάων κέιναντο βίηφι,
 Δὴ ρὰ τότε ὥτρενον βασιλευμένον, ἠδ' ἀνάσειρ,
 Γαῖης φραδμοσύνοισι, οὐλύμπιον σὺρρύοπα ζῆν
 Ἀθανάτωρ. ὃ δ' ἐν τοῖσιρ ἐν διεδίασατο τιμάς.
 Ζεὺς δ' ἐν θεῶν βασιλὸς πρῶτον ἄλοχον θέτο μήτιρ,

Πλείστα

Montis in concavitates opacas, asperas,
 Percussi. multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum: atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concavitatibus, uictum igne combustiuo,
 Liquefcit in terra diuina à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit aut ipsam animo tristatus, in tartarum latum.
 Ex Typhoco aut est uentorum uis humidè flantiū:
 Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt natiuitate, hominib. magna utili-
 Ast aliæ leues auræ inspirant mare, (tas.
 Quæ utiq; incidentes in nigrum pontum,
 Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine:
 Nunc hæ, nunc illæ flant, dissipantq; naues,
 Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrunt in ponto.
 Eodem rursum per terram immensam florib. ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorū hominū
 Replentes puluereq; & molesto strepitu.
 Sed postquam sanè laborem dijs beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,
 Nam tum impellebant regnare atq; imperare,
 Ex terræ consilio, Olympium latè cernentem Iouem
 Immortalib. hic uerò inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter aut decorū rex primā uxore suā fecit Prudētiā,
 N Pluri-

- Πλείστα θεῶν εἰδὴσαν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιον ἀθρήσας
 Τίξιδαι, τό τ' ἔπειτα δολοφρονῶς ἔξαπαΐσας,
 890 Λίμυλίοισι λόγοισιν, εἰς ἑκάσθῃσιν ἑκάδην,
 Γαῖης φραδομοσύνησι, καὶ ἔσαν δ' ἀσφρόντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ, διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰεὶ γυνετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο πόριφρονά τένηα γυνέδαι.
 Πρώτην ῥ' ἑρῆν γλαυκῶπιδα τριτογούναν,
 Ἥσπερ ἔχουσιν πατρὶ μόνος, καὶ ἐπίφρονα βυλῆν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
 Ἡμελλεν τίξιδαι, ὑπὲρ βίον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν ῥοὺς προέδον ἐλὼ ἐγναΐτθετο νηδυνί,
 900 ὥς δὴ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δούτορον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιρ, ἥ τένην ὥρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ εἰρήνην τε θαλῆαν.
 Αἵ τ' ὄν γ' ὠραῖαι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοῖρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρι μετῖετα ῥοὺς,
 Κλωθὴν τε Λάχυσιν τε καὶ ἄτροπον, αἵ τε Διόδοι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔσαν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ ἐννεώμεν χάριτας τέκε καλλιπαρήες,
 Σκεταῖα ἑρῆ, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Αὐλαίην, καὶ εὐφροσύνην, θαλίην τ' ὄραταυλῆν.
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφαρῶν ὄρος εἶδετο δόρυ μενεάων
 Λυσισμένης, καλὸν δέ θ' ὑπὶ ὀφρύσι δόρυ κισσώοντα.
 Αὐτὰρ ὁ δῆμντρος πολυφόνους ἐς λῆχος ἤλθεν,
 Ἡ τῆκε πόριφρόν τε λονκώλγνον, ἦρ αἰδωνοῦς

Plurimum ex dijs edoctam & mortalibus hominibus.
Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam
Paritura, ibi tum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, suam incondidit aluum,
Telluris consilijs, & cæci stellati.
Illa duo enim ei dixerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum:
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primã quidẽ, uirginẽ cæsijs oculis præditã in Tritone
Par habentẽ patri robur, & prudẽs consiliũ. (genitã,
Ceterũ deinde sanẽ filium deorũ regem & uirorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed ipsum sanẽ Iupiter antẽ suo condidit uentre.
Sic ei consulebat dea bonumq; malumq;
Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
Eunomiamq; Dicenq;, & Irenen florentem,
Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:
Parcasq;, quib. maximũ honorẽ dedit prudens Iupiter.
Clothoq;, Lachesinq;, & Atropon, quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.
Tres uerò ei Eurynome Gratias pepit pulchras genas
Oceani filia, à multis optatã formã habēs, (habentes,
Aglaïam, & Euphrosynem, Thaliãq; amabilem,
Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
Soluens mēbra, iucundũ uerò sub supercilijs aspiciunt.
Porro hic Cereris multos pascentis ad lectum uenit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit,

- Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δ' ἡ μητίετα γούης.
 Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ὄρασατο λαλιπόμοιο,
 Ἐξ ἧς αἱ μῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγούοντο,
 Ἐννέα· τῆτιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις οἰδιῆς.
 Λυτώ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχίαιραν,
 Ἰμβρόντα γόνον περὶ πάντων ὕδρανίωνων,
 910 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο διὸς φιλότῃσι μεγείσα.
 Λοιδόσ' αὖτις δ' ἦρ' ἐν θαλάρῃ ποιήσατ' ἄνοιτιν.
 Ἡ δ' ἦβ' ἐν, ἄρ' ἡ, καὶ εἰλείθυαν ἔτιησε,
 Μιχθεῖσ' σὺ φιλότῃσι θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇς γλαυκώπιδος τριγούσιον,
 Δεινὸν, ἀγροῦδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυγέονον,
 Πότνιαν, ἣ κελαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡρ' δ' ἠφαιστον ἑλνυτὸν σὺ φιλότῃσι μεγείσα
 Γείνατο, καὶ ζαμούνῃ, καὶ ἦρισεν ὧ παραπότῃ,
 Ἐν πάντων τέχνησι κεκασμένον ὕδρανίωνων.
 930 Ἐν δ' ἀμφιτέτης καὶ ἐρηϊύπῃ σὺννοσιγαίῃ,
 Τρίτῃ σὺρυβίῃς γόνετο· μέγας, ὅς τε θαλάσσης.
 Γύναιον ἔχωρ, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνκῇ.
 Ναίει χύσεια δῖα, δεινὸς θεός· αὐτὰρ ἄρ' ἡ
 Ρινότορ' ἐν βέρεα φόβον καὶ δαίμον ἔτιησεν
 Δεινός, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἐλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ ἐρυόρῃσι, σὺν ἄρ' ἡ πολυπόρβῳ.
 Ἀρμονίῳ δ', ἦρ' ἐκείνος ὑπέρθυμος θέτ' ἄνοιτιν.
 Ζηνὶ δ' ἄρ' ἀτλαντὶς μάη τέκε· ἐκείνοισι ἐρμῇ.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἰδρὸν λέχος εἰσαναβάσα.
 940 Καδμείῃ δ' ἄρ' αἰσιμένη τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ'

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
Mnemosynem uerò deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt
Nouem: quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus.
Latona aut Apollinem & Dianā sagittis gaudentem,
Amabilem prolem supra omnes cœlites,
Genuit sanè, Aegiochi Iouis amor mixta.
Postremam uerò Iunonem floridam fecit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore deorum regi & hominum.
Ipse uerò ex capite cæsis oculis præditā Tritogeniam,
Acrē, in agris tumultuātem, ducē exercitus, indomitā,
Venerādā: cui clamoresq; placuerūt, bellaq; pugnæq;
Iuno autem Vulcanum inclytum amor indulgens,
Genuit, & uires intendit, & cōtendit cum suo marito,
Præ omnibus artibus ornatum cœlitibus.
Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno,
Triton latè potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charā, et patrem regem
Incolit auream domum, uehemens deus. sed Martē
Clypeos diffecanti, Venus Timorem & Metū peperit,
Graues, quiq; uirorum densas turbent phalanges,
In bello horrido, unā cum Marte urbes deuastante.
Et Harmoniā q̄ Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Ioui uerò Atlantis filia Maia peperit gloriosū Mercuri-
Præconem deorum, sacrum lectum cōscendens. (rium,
Cadmī filia uerò ei Semele peperit clarum filium,

- Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διόνυσος πολυγκθία,
 Αθάνατον θνητόν, νύ δ' ἀμφοτέρω θεοῖ εἰσι.
 Αλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτεκε βίβη ἥρα κηκίην,
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διὸς περικλυδρέταο.
 Ἀγλαΐην δ' ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖει,
 Ὀπλοτάτην χάριτων θαλόβην ποιήσατ' ἀνοίτην.
 Χρυσονόμης δ' ἄρα Διόνυσος ξανθὴν ἀειάδην,
 Κέρην μίνωος θαλόβην ποιήσατ' ἀνοίτην.
 Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίωρ.
 950 Ἡβὴν δ' αἰλκμήνης λακκισφύρεσσι ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς ἥρα κηκίης, τελέσας φονόεντας ἀέθλους,
 Παιῖδα Διὸς μεγάλῃο, καὶ ἥρης χρυσοπεδίλῃ,
 Αἰδοίην θέτ' ἀνοίτην, ἐν ὑλὺμπῳ νιφόεντι.
 Ολβιος, ὃς μέγα ὄργον ἐν ἀθανάτοισιν αὐνῶσαι,
 Ναίει ἀπήμαντος, καὶ ἀγῆρας ἤματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τίθει λιυτὴν ὠκεανίην
 Ἐρσσίη, λίρην τε, καὶ αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμδρότης ἡελίοιο,
 Κέρην ὠκεανοῖο τελέοντος ποταμοῖο
 960 Γῆμε, θεῶν βελήσιν, ἰδίῃαν λακκισπάρην.
 Ἡ δέ οἱ μήδεα νύσφυρος ἐν φιλότῃ
 Γείναθ' ὑποδιμηθεῖσα διὰ χρυσέῳ ἀφροδίτῃ.
 Ὑμεῖς ῥ' νύχθ' χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ' ἔπειροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ὄνδοις πόντος.
 Νύχθ' ἢ θεῶν φῶλον αἰείσατε ἠδυσπῆσαι
 Μῆσαι, Ὀλυμπιάδες λίβραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Οἶσαι δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι συνκθεῖσαι

Rem cum eo habens, Dionysum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uerò ambo dij sunt.
 Alcmena uerò peperit uñm Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicogo.
 Aglaidam uerò Vulcanus ualde inclytus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine cōspicius Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem.
 Hāc uerò ei immortalē expertēq; senij fecit Saturnus.
 Hebem autem Alcmenæ pulcbros talos habentis fortis
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus (filius,
 Filiā Iouis magni, et Iunonis aureis calceamētis utētis,
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Felix qui magno facinore inter deos confectus,
 Habitat illæsus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclyta Oceania
 Perseis, Circemq; et Aeternam regem.
 Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij (præditam.)
 Duxit Deorū ex uoluntate, Idyiam pulchris genis
 Hæc autē ei Medeā pulcbros talos habentē amorī in-
 Peperit, succumbens per auream Venerem. (dulgens
 Vos quidem nunc ualete cœlestes domos tenentes,
 Insulæq; et continentis terræ, et salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloquæ,
 Musæ Olympiades, filiæ Iouis Aegiochi,
 Quæcunq; mortales apud uiros cubantes,

- Αθάναται, γείνοντο θιοῖς ἐπιείμελα τέκνα,
 Δημήτηρ ᾗ πλεῖστον ἐγένετο, δῖα θεάων,
 970 ἰασίῳ ἥρωϊ μιχθεῖσ' ὄρατῃ φιλότῃτι,
 Ναῶ σὺν τριπόλῳ, ἱρήτος σὺν πόσιν δῖμῳ,
 Εὐδλὸν, ὅς εἰς ἐπὶ γλῶ, καὶ σὺν ῥέα νῶτα θαλάσσης,
 Πᾶσαν, τῷ ἧ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἐβηκε, πολὺν τέ οἱ ὅπασεν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
 Ἰνώ καὶ σεμέλῃ, καὶ ἀγαλῆν καλλιπαῖρον,
 Ἀντιόχῳ θ', ἥρ γῆμιν ἀειστῶος βαθυχαίτης,
 Γένετο, καὶ πολὺν ὄλβον εὐστεφάνῳ σὺν θήβῃ.
 Κέρη δ' ὠκεανοῖο χρυσάορι καρποροθύμῳ
 980 Μιχθεῖσ' σὺ φιλότῃτι πολυχρῆσθ' ἀφροδίτης,
 Καλλιγόνῃ, τέκε παῖδα βροτῶν καλλιστοκ' ἀπάντων,
 Γηρυονῆα, τὸν ἱεῖνε βίη ἤρακλῆϊν,
 Βοῶν σὺν ἐκ' εἰσιπόδιον ἀμφιρρύτῳ σὺρυθείῃ,
 Τιθωνῷ δ' ἥως τέκε μέμνονα χαλκκορυθλῆν,
 Αἰθιόπῳ βασιλῆα, καὶ ἡμαθίῳ αἰνῆϊα.
 Αὐτὰρ τὰι κεφάλῳ φυτῆσατο φαίδιμον ἦεν,
 Ἰφθιμον φαέθοντα, θιοῖς ἐπιείμελον αἰνῆϊα.
 Τὸν ῥὰ νέον τέρεν αἰνῆος ἔχοντ' ὄρικυδέος ἥβης,
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδίης ἀφροδίτη,
 990 Ωρετ' ἀναρψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις σὺν νηοῖς
 Νηοπέλοισιν ἐν χίον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κέρην δ' αἰνῆας διοτρεφέος βασιλῆος,
 Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν ἀειγυγνιτάων,
 Ἦγε παρ' αἰνῆα, τελέσας τροχόεντας αἰθέλης,

Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter proscisso, Crete in pingui populo,
 Bonū: qui uadit super terram & lata dorsa maris (rit,
 Omnē. Ei uerò q̄ adipiscitur, & cuius ad manus uene-
 Mum locupletem fecit, multāq; ei præbuit sclicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino & Semelem, & Agauen pulchras genas habētem,
 Autonoeq; q̄ duxit Aristæus densa cesarie præditus,
 Genuit, et Polydorū mœnijs pulchrè cinctis in Thebis.
 Filia uerò Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filiū mortaliū pulcherrimū omniū,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculana,
 Boes propter flexipedes circumflua in Eurythæa.
 Tithono uerò Aurora peperit Memnona ærea galea
 Aethiopum regem: & Emaionē regem. (munitum,
 Ceterum Cephalo plantauit inclytum filium,
 Fortem Phaetontem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē gloriose puber
 Filium iuuenilia sapientem renidens Venus, (tatis,
 Incitauit instituens, & ipsum in templis
 Aedituum nocturnum fecit, dæmonem diuinum.
 Filiam uerò Acetæ à Ioue nutriti regis
 Acsonides, uoluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Acetæ, peractis plenis suspirijs certaminib.

Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλὺς, ὑπὸρύνωρ,
 ὕβριος παλίν, καὶ ἀτάσθαλος ὄβριμος ὄργος.
 Τὸς τελίνας ἐς ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ωκεῖνς ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλκώπιδά κέρειν,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλάρην ποικίσατ' ἀνοιτίρ.
 1000 Καί ῥ' ἦγε διμυθεῖσ' ὑπ' ἰήσωνι ποιμόνι λαῶν,
 Μίδειον τέκε παῖδα, τὸν ὕρισιν ἔτρεφε χείρων
 Φιλυρίδης, μεγάλῃ δ' Διὸς νόος ἐξετελάτο.
 Αὐτὰρ ἐκρηΐδες κῆρας ἀλίοιο γέροντος,
 ἦτοι ῥ' φῶκος ψαμάθη τέκε δία θεάων,
 Αἰανὲς οὐ φιλότῃ, διὰ χρυσίῳ ἀφροδίτῃ.
 Πηλεΐ δ' ἀμυθεῖσα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
 Γένεατ' ἀχιλλῆα ῥήξέοντα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἐτινῆεν ἐνυφάνος κυβέρεα,
 Αὔχισσ' ἥρωϊ μιγείσ' ὄρατ' ἢ φιλότῃ,
 1010 Ἰδὼς οὐ κορυφῇσι πολυπῆγχα, ὕλθισσας.
 Κέρκην δ' ἠελίῳ θυγάτηρ ὑπεριονίδαο,
 Γένεατ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος οὐ φιλότῃ,
 Αἰγίον, ἠδὲ λατῖνον, ἀμύμονά τε, λαρσινόρον τε.
 Οἱ δ' αὖ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νῆσων ἰδράων,
 Γᾶσιν τυρσάνοισιν ἀγᾶκλυτοῖσιν αὔκασον.
 Ναρσίδεον δ' Ὀδυσῆϊ καλυψὼ δία θεάων
 Γένεατο, ναρσίνοόν τε, μιγείσ' ὄρατ' ἢ φιλότῃ.
 Αὐταὶ ῥ' θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι συνθεῖσαι,
 Αθάναται γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 1020 Νυῦ δ' ἡ γυναικῶν φῶλον αἰέσατε, ἠδ' ἐπέσαι
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρας Διὸς αἰγιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Quæ multa imperabat magnus rex, superbus,
Violentus Pelias, et iniquus fortiū facinorū patrator.
Quibus peractis ad Iolcum redijt, multa perpeſſus,
Veloci in naue uchens pulchris oculis præditā puellā,
Aesonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
Medeū peperit filiū, quē in mōtibus educabat Chiron
Phillyrides: magni uerò Iouis uoluntas perficiebatur.
Ceterū Nereides filiæ marini senis,
Et sanè quidē Phocū Psamathe peperit, præstantissima
Æaci in amore, per auream Venerem. (dearum,
A' Peleo aut subacta dea Thetis cādidos pedes habens,
Genuit Achillē prorūpētē p̄ uiros, leonis animū habens
Æneā porro peperit pulchrē coronata Cytherea, (tē.
Anchisæ heroi mixta iucundo amore,
Idæ in uerticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
Circe uerò Solis filia, filij Hyperionis,
Peperit Vlyſſis ærumnosi in amore,
Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
Qui sanè ualde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.
Nausithoū uerò Vlyſſi Calypso excellētissima dearum
Genuit, Nausinoumq; mixta grato amore.
Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
Deæ, pepererunt dijs pares filios.
Nunc uerò foeminarum agmen cantate suaui loquæ
Muse Olympiades, filiæ Iouis à capra nutriti.

F I N I S.

TABVLAE INVENTIONIS ET DISPOSITIONIS.

Prooemium, quo praeprarat auditorem & proponit.

Opus τὸν ὅλον διαιρέσθαι διδιδται in

Tractationem.
Est autē adhortatio ad actionem uirtutis, quam facit duplicem:

Quotidianam, explicatā primo libro: ubi hortatur ad

Accommodatā ad certa tempora. Hanc explicat libro

Iustitia: idq; exornat

Μεγιστὴν contentionum.

Fabula de Prometheo & Pandora.

Chronologia mundi.

Fabula de accipitre & luscinia.
Apostrophis tribus, prima ad fratrem, secunda ad iudices, tertia ad fratrem rursus.

Laborem: idq; ampliat per

Μεγάλας.

Confirmationem.

Cōfutationem.

Alia officia, partim διοικήσεων, partim ἐργασιῶν spectantia.

Secundo, quo informat patrem familiā ut

Χρηματιστὸν. Tradit autem duplicem modum acquisitionis:

Maritum, cui certo tempore uxorem destinat, eiq; praescribit facienda fugiendaue.

Tertio, quo facit discrimē dierum: alios uocans utiles obseruatu, alios medios.

Agriculturam.

Nauigationem.

In Proo.

Vna Musarum, qua captat

1. Benevolentiam, idq; à rebus ipsis seu officio. Musarum hoc est munus (quarum nomine ipsum poetam intelligimus) ut præcipiant & celebrēt digna celebratione & præceptione.

2. Docilitatē. Quia dicit se dicturum de felicitate & infelicitate hominum: id quod utrūq; à Deo oritur, quo autore quidam sunt

Felices, φάτοι ηὖ πάροις
scilicet, qui faciūt officia suæ uocationis.

Infelices, ἀφάτοις
scilicet, superbiē
tes uel propter

Opulentiam.

Successū rerum suarum.

Dotes ingenij.

1. Attentionem. Nam innuit se dicturum de argumento admodum serio, graui & explicatu difficili: cuius explicatio non sit qualiscūq; ingenij, sed eius quod diuinitus regatur.

2. Docilitatem & attentionem, dum ait, se ἱστῶμα scripturum ad Persam. Perses enim cum Hesiodo fratre de diuisione patrimonij certans, eidem multa eripuerat adiudicatione iudicum muneribus à se corruptorum. Adhortatur itaq; in hoc scripto & fratrem, & iudices: hos ad iustitiæ administrationem, illum ad acquisitionem uictus per laborem.

Præceptum

Altera Iouis, qua captat

In Proce-
dio præ-
parat au-
ditore.
& pro-
ponit;
q; ex-
ornat
in uoca-
tione

Præceptum de iustitiæ cultu, quod est primum in primo libro, exornatur

Μαγιστὴν contentionum, id est, rationum acquirēdi viētum. Est enim duplex:

Laudāda, quæ consistit in labore, & æmulatio appellatur. In huius ieiωμῷ explicat duo:

Vituperāda, quæ fit vi & fraudet estq; iniūdiæ propria & iniustitiæ. Hanc

Vituperat à duobus:

Dissuadet à

Ortum. Est orta ex nocte. Per hanc significat occuliam imitationem. Vide *μυδονογίαν*. Præterea à loue mentibus hominum insita est.

Effectus per μειωμὸν. Facit ut fiat industrius is qui erat ignavus: ut

Agricola.
Vicinus.
Figulus.
Faber.
Mendiculus.
Cantor.

Effectu. Quia gignit discordiam, ex qua mala omnia.

Ortu. Quia dicit esse pœnam Dei, quam luunt homines propter defectionem à Deo. Hæc enim est vera causa peccati, id est, cecitas mentium humanarum.

Difficili. Res tuæ non ferunt, ut te convertaris ad fori ocium. Es enim pauper, cui non licet diu litigare.

Inutili. Nō amplius tibi concedetur, ut iniuste mecum agas, veluti fecisti antea.

Duplici fabula, cui interponitur Chronologia mūdi: & tribus apostrophis.

Secundum

Ξηλασμός. Vituperat iudices, qui excæcati muneribus iniuste iudicauerant: idq; exornat *μίσθας*, quia ignorant utilitatem

1. Iustitia, quæ longè est potior quàm iniustitia: idq; dicit *παρρησιανός*.

2. Frugalitatis, quæ splendori & luxui est præferenda: idq; itidem dicit *παρρησιανός*.

Primum, Promethea ignem furatum esse cælitus.

Secundū ornamētū præcepti decule tu iustitiæ diuiditur in

Αἰτιασίς. Dicit enim quæ sit causa, cur ignoretur utilitas uictus & rectè parti & frugalis: nimirum voluntas Dei, puniētis genus humanum hac cæcitate propter peccatum defectionis à Deo. Eadē est causa aliarum miserationū in genere humano. Hoc ipsum declarat fabula de duobus fratribus & Pandora, quæ alludit ad lapsum primorū parentum in sacris literis traditum. Porro in fabula dicit

Mercurio, mendacijs, impudentia, fraudibus.

Secundò, Pandorā iussu Iouis irati factā, & ornatam à

Venere, uenustate, desiderio, curis.

Pallade, artificio texendi telam.

Vulcano, facie uirginea.

Gratijs & Suada, monilibus aureis.

Horis, corolla e uernis floribus.

Tertiò, missam cum pixide Pandoram ad Epimetheum, & acceptam ab eodem.

Quartò, post acceptam Pandoram & apertam pixidem secuta esse omnia mala, spem uerò remansisse.

Tertium

Benevolentia à persona
Persæ. Si, inquit, placet.

ἡ ἀπορροή, id est, particu-
laturam integram, non
tamen prolixam nar-
rationem institutam.

Docili-
tatis, dū
ait:

ἦ, bene, dili-
genter, ac-
curate.

Ἐμπειρία
vos, erudite,
prudenter.

Attentionis, dum ait: ὅ
τι ἡμεῖς, &c.

Actiologiam, &c. Vide signum A.

ἡ μεταβολή. Tran-
sit enim ad alium
sermonem, quo i-
dem exponit, sed
dilucidius, cur sci-
licet tanta sit cæ-
citas & miseria
hominum. Huic
autem præmittit
captationem

Tertium
ornamen-
tum divi-
ditur in

Actiologiā.
causa est, uar
ia conditio
ælatū muno
di. Facit au
tem diuisio
nem illarū
secundum
precia me
tallorum,
excepta
quarta, in

Aureā, quam
facit antiquis
simam sub Sa
turno. In hac
erat felix ho
minum

Argenteam.
Huius homi
nibus tribuit

Aeneā. Huic
tribuit

Heroicam.
Hanc descri
bit à

Ferream. Huic tribuit uitam & mortē au
reæ ætati contraria, & mores legibus natu
ræ repugnantes: idq; exponit per διὰ λυσις.

Vita, quia
ἀπαθής:

Mors, quia fuit ἀβίαιος:
Moriebantur ut obdormi
scentes.

Translatio post mortem
in numerum decorum.

Stoliditatē & iniustitiā.
Imbecillitatē & uitæ bre
uitatem.

Ἀποδείκνυσιν in deos subter
raneos.

Animum martium, à pace
& agricultura alienum.

Corpus & robustum, &
deforme.

Mortē uiolentā ex bellis.

Bellis quæ gesserunt, The
bano & Troiano.

Præmijs post mortē. Trās
lati sunt in fortunatas in
sulas.

Nō uexaban
tur curis.

Erant sine
laboribus.

Non consene
scebant.

T A B V L A E

ΜΙΤΑΒΧΟΙΡ. Transít enim ad alium sermonem : idq̃
exornat ἀποτροφήν ad iudices, cum captatione bene-
uolentiæ à persona iudicum.

Quantum ornamentum diuiditur in

Fabulā
de acci-
pitre &
lusciniā.
Huius
partes
sunt

Προσοποπεία accipitris, cui attribuit ser-
monem cōuenientem & actiones, dum
ait, ab eo lusciniā unguibus apprehen-
sam & sursum abreptam.

ἰδοποιία lusciniæ lugentis sortem suam,
& liberationem petentis.

Σχημασμός, dum inquit: δαίμονιν, τί λί-
λανας; Stulta & importuna, quid uoci-
feraris?

παθολογία, exprimens tyrānicum & ma-
lenolū affectum accipitris. Quantum
uis, inquit, iusta sis aut ingeniosa, necnō
æqua postules, tamen penes me est ius de
te statuendi quidquid uelim.

Γνώμη, quæ de-
bortatur à con-
tentione cum su-
periori, ab inu-
tili

Privatiuo. Quia in-
ferior contendens ui-
ctoria non potietur.

Positiuo. Quia contra
meliā inde auferet.

Προσοπογραφία accipitris, cōtinens αἰ-
τιολογίαν orationis.

Sequuntur.

DISPOSITIONIS.

212

Dehortetur ab iniustitia,
idq; confirmat ab inutili.
Quia nocet

Priuatim: Tam miser quam
fortunatus experitur tandem
se opprimi.

Publicè: idq; exornat per gra-
dationem.

Forma Reipub. bene constituta: id
quod declarari potest per omnes spe-
cies iustitiæ.

Pax, ex qua recta institutio iuven-
tutis.

Iustitiæ,
quam
laudat
ab utili
per $\mu\epsilon\iota\sigma\mu\omicron\nu$.
Quia ex
ea oriun-
tur

Defensio
dei, ne ci-
ues infe-
stentur

Bello ab extraneis: quia
neq; bos, nec deum offen-
dunt.

Caritate annonæ: quia
& ipsi sunt providi, &
deum habent propitiū.

Bona conscientia, unde in festiuita-
tibus uiuunt hilariter.

Annonæ ubertas, quam exornat per
 $\mu\epsilon\iota\sigma\mu\omicron\nu$.

Æcunditas liberorum similium pa-
rentibus.

Abundantia fructuum & bonorum
omnium, ut non necesse sit trans ma-
ria navigare.

Iniustitiæ, quā
uituperat:
quia eā sequi-
tur poena dei

Immediatè, ut fames, pestis, stea-
rilitas, seu familiarū interitus.

Mediatè, ut bellum, cuius noci-
menta exponit per $\mu\epsilon\iota\sigma\mu\omicron\nu$.

o 2

Reliquæ

Sequun-
tur tres
apostro-
pha,
quarum
prima
ad fra-
trem di-
rigitur:
quem

Adhor-
tatur ad
iustitiā:
idq; ex-
ornat
antithe-
si

Reliquae due apostrophae

Secunda
ad iudi-
ces, id
est, gu-
bernato-
res, quos
horta-
tur ad
iustitiae
curam syl-
logismis

Tertia ad
fratrem rur-
sus. Hunc
adhorta-
tur ad ius-
titiam ab

Categoricis à genere:

1. Omne malum
quod Deus uidet,
est fugiendum. Om-
nem iustitiae uio-
lationem deus ui-
det. Ergo est fu-
gienda. Confirmatio
minoris duplex:

2. Mala consilia, quae deus uidet, in caput auto-
ris recidunt. Sed deus uidet uestra consilia in
hac ciuitate. Ergo in capita uestra recident, si
mala fuerint, id est, iniuste iudicaueritis.

Hypothetico: Si iniusti non punirentur diuinitus, hoc
esset futurum contra iustitiam Dei: & effecturum ue-
neq; ego, neq; meus filius, aut ullus alius, pius & iustus
porro uellet esse talis. Sed immutabilis est iustitia dei.
Ergo iniusti puniuntur diuinitus. Omissa est autem ta-
lis argumentatio: Omne quod punitur, est fugiendum.
Iniustitia punitur, &c.

Honesto: Tu es homo, non bestia. Deus autem homi-
nem condidit ad cultum iustitiae. Animalia reliqua
grassantur inter se, ut pisces, ferae, uolucres.

Vtili, idq;
exornat
ad rationem
effectum

Iustitiae & fidei, quam sequitur affluen-
tia omnium bonorum etiam ad posteros.
Iniustitiae et periurij, quae sequitur uin-
dicta dei punientis & mox futuris ma-
lis, & tandem duraturis per omnem
posteritatem.

Quia habet multas my-
riades angelorum, qui ob-
uersantur in genere hu-
mano, & obseruant ho-
minum facta.

Quia ipsa iustitia obam-
bulat, obseruans hominum
opera, eaque perferens ad
Iouem, ut postea de ijs sta-
tuat suo arbitrio.

Secundum

DISPOSITIONIS.

213

Beneuolum, à persona ipsius & officio suo. Tu, ait, non intelligis ea quæ sunt tibi facienda: ideo ego ut frater tuus tibi debeo & cupio præcipere utilia.

Mirabile
est, in
qua
præpa-
rat fra-
trem, fa-
ciens eum

Quia innuit de
re graui & ne-
cessaria se esse
dicturum: id
quod exornat
topothesia

Virtutis. Hæc
ait tali loco es-
se positam, ut
inter eam &
ipsum sit su-
dor collocatus
& uia diffici-
lis, &c.
Vitiōrū, quæ
ait loco ipsi
proximo esse
posita, & uia
ad illa facilē.

Attentum:

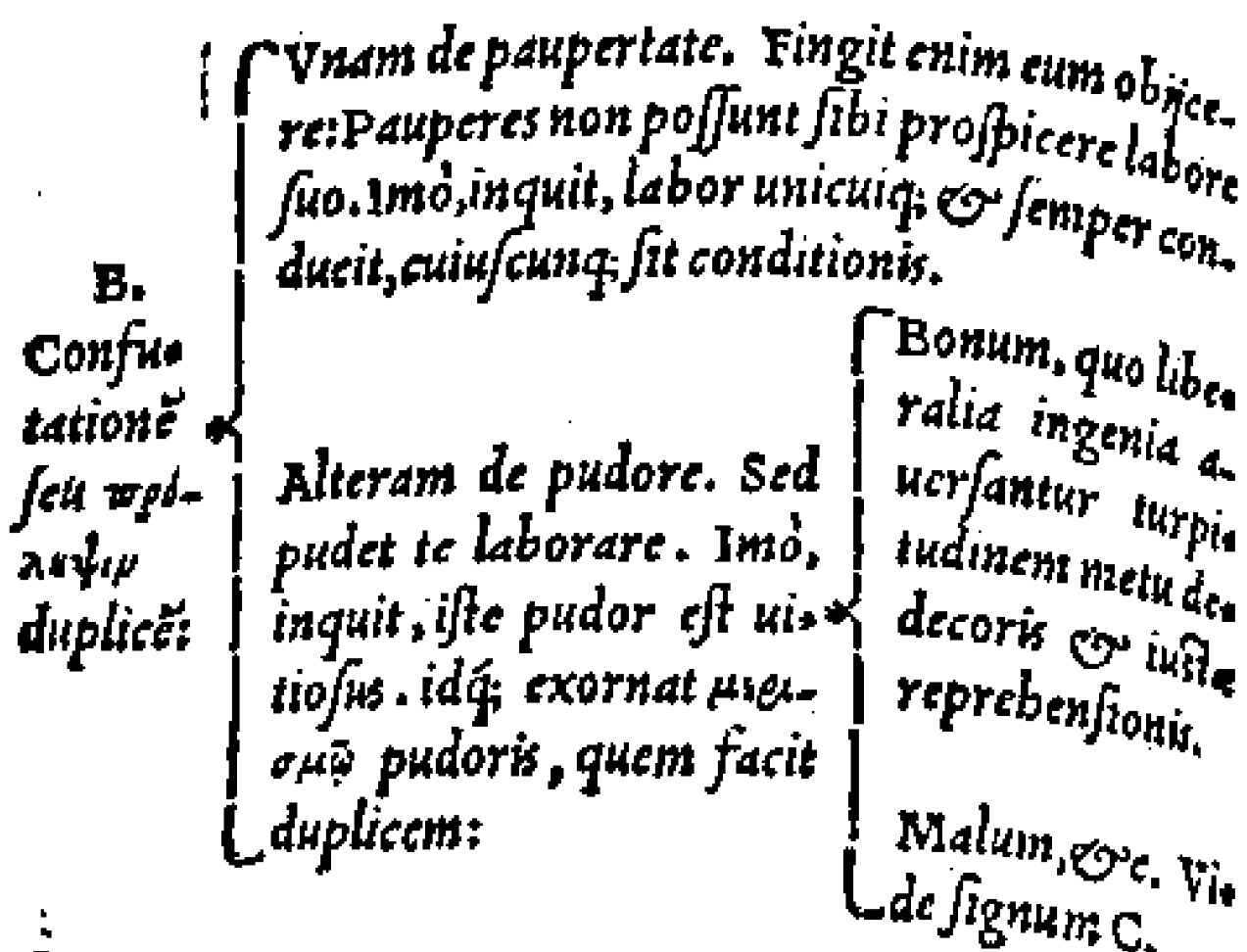
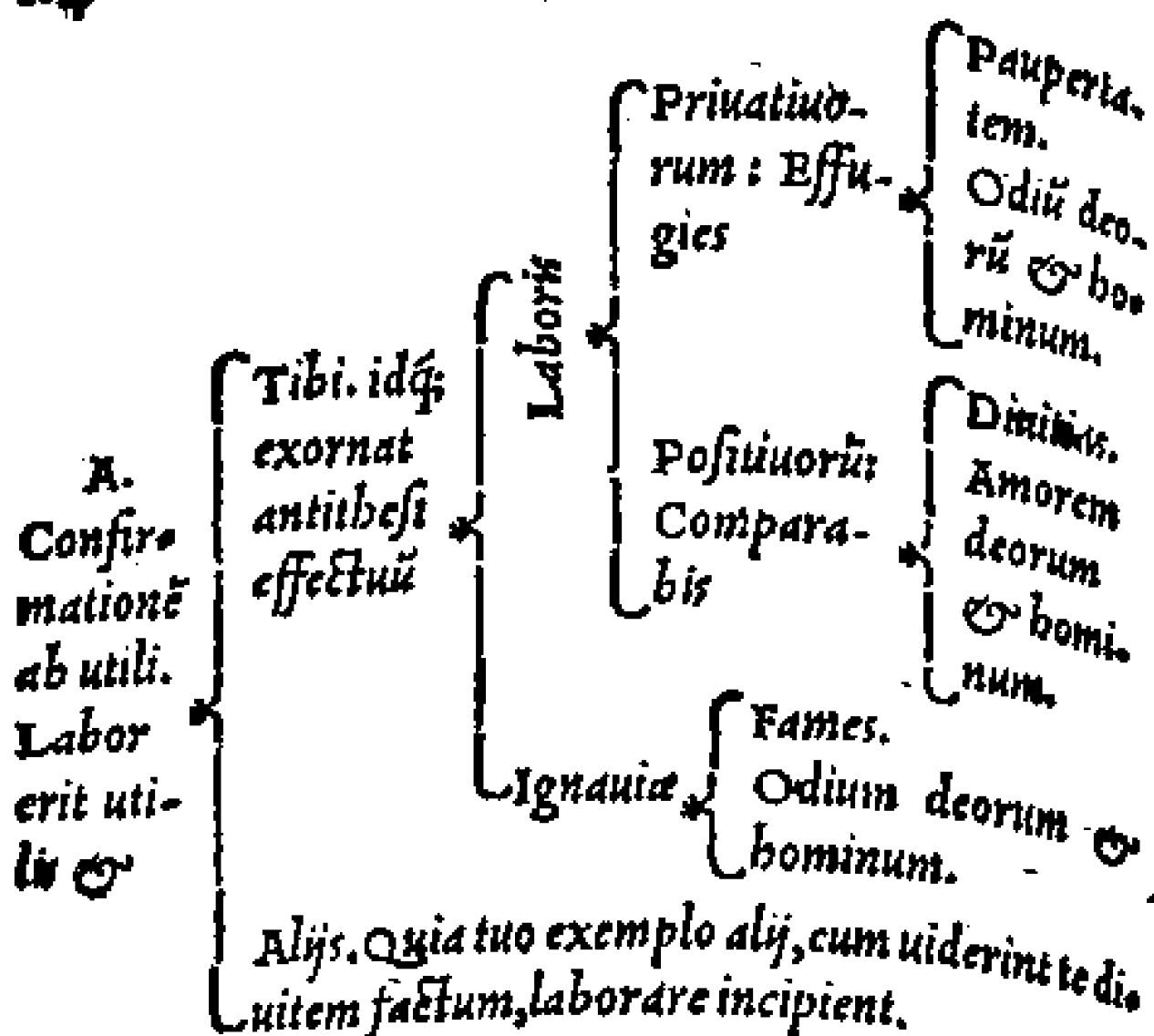
Quia rogat ut se attentē audiat,
præmissa ratione tali: Qui ipse
non intelligit, debet aliorum con-
silijs uti.

Tu autem non intelligis quid sit
tibi faciendum. Ergo, &c. Maio-
rem explicat per maiorem homi-
num.

Confirmationem, &c. Vide signum A.

Confutationem, &c. Vide signum B.

Secundum
præceptū
est de la-
borando.
Diuiditur
autem in

Iusta & honesta, cum opes acquiruntur licitis rationibus. Hanc probat, & pudori malo opponit.

C.
Malum, qui est laboris & industriae. Haec opponit audaciā. Sed & haec alia est

Iniusta et callida, cū res acquiruntur iniuris dominis. Hanc

Amplificat αὐτὸν πορροῦ, in qua sunt

Μεγιστὴς iniuriarum. Nam quaedā fiant vi, quaedam fraudibus et mendacijs.

Αἰτιολογία iniustae acquisitionis, quae fit vel ex avaritia, vel impudentia.

Congeries hominum iniuria affectorum, ut sunt supplices, hospites, frater, pupilli, parētes senio confecti.

Vituperat, & debortatur ab ea ab inutili: Quia iram dei concitat & vindictam. Male parta male dilabuntur. Honestē autem parta durant apud heredes.

T A B V L A E

Tertio
adhor
tatur
ad offi
cia in
omni-
bus ui-
tae par
tibus.
Horū
alia
spe-
ctant

ἀγάπην, quae complectitur

θεοῦ βίαν,
id est, Dei
cultū. Hoc
autem

Amplificat

Dialysi: Deus est colendus ἀνψς, quod ad
animum; καὶ θῆς, quod ad corpus.

μίσχμῳ: Colatur
enim deus aut

Crematione femo-
rum.

Libationibus.
Suffitibus.

Dialysi altera: Cum mane, tum uespere,
Deum propitium.

Confirmat ab u-
tili: Habebis

Prosperum successum cona-
tuum & laborum.

Conuiujs, &c. Vide signum D.

Restituendo commodato eadem
aut etiam maiore mensura.

Iustitiae cultu, non captando iniu-
stum lucrum.

Amore mutuo, et familiaris uitae
consuetudine.

Liberalitate exercenda erga li-
berales. idq; exornat per anti-
thesin, deinde per ἀντιλογίαν ab
exemplo hominum.

Accipiendo ab alijs uolentibus et
non inuitis, id est, contra ipsorum
uoluntatem.

εὐφροσύνην. Monet
enim ut sibi conci-
liet beneuolentiam
aliorum, idq; per
ἀνάλυσιν. Conci-
liatur enim aut

φιλοποσίαν, &c. Vide signum A.

Fidem, &c. Vide signum B.

Sedulitatem, &c. Vide signum C.

In genere, quicumq; sciunt et solent amare. Ad-
dit postea ἀντὶθίσαι: Inimicos esse omittendos.

D.

Conuiuijs.

Hic rursus
facit dialy

sin homi-

num: Qui

enim inui-

tantur, aut

sunt

In specie ui-

cini. Hos im-

primis mo-

net concilia-

re: idq; am-

plificat αἰο-

τιολογία: du-

plici:

Vna per collationē uicinorum
& propinquorum.

Altera simpliciter:

Quia uicini possunt

& prodesse & obo-

esse plurimum. idq;

exornat dialysi rursus:

Obsunt enim

aut prosunt tum ad

Famam
defen-
dendam.

Alia in
commo-
da pro-
hibenda.
idq; dicit

παροίμε
αὐτῶν.

A.

Φιλοπονία.

Monet. n. ut

exiguū ad-

dat exiguo,

idq;

Confirmat ab
utili, per conge-
riem:

Efficiet magnū cumulum.

Euitabis famem, quam ἰμ-
παῖνός αἰθῶνα uocat.

Amplificat παρὰ ψα.

Dixerit enim frater:

Nolo onerare meam

domum copiosa supel-

lectile. Huic respōdet

Antithesi: Bonum est
habere domi: mole-
stum, res esse extra
domum.

Aetiologia: Lucūdum
est, de præsenti-
bus accipere: mole-
stum, nō habere res in prom-
ptu.

o

5

Eidem

B.
Fidem non
facile habē-
dam tunc

In conven-
tionibus, si-
ue agatur
cum

Mercenario quovis, cui uale
primū destinari certam
mercedem antequam labo-
ret, eandemq; postea solui fi-
deliter.

Fratre, cum quo etiam cautē
& fide interposita, sed ea io-
cularia iubet agendum esse
idq; confirmat ab utili per-
cōtrarium: Multa sunt exem-
pla, cum & credulitas &
diffidentia obfuerunt pluri-
mum.

Muliebribus blanditijs: idq; confirmat ab
incommodo per similitudinem exornato.

C.
Sedulitatem,
quæ comple-
ctitur

Curam conservationis familie per filios,
uel unum, uel duos, uel plures: idq; exor-
nat ætiologijs.

Assiduitatem laborum ad acquisitionem
diuitiarum necessariam.

In secundo

In secundo libro primum explicat primum modum acquisitionis, qui fit per agriculturam. Hæc pars diuiditur in præceptum de

Adminiculis necessarijs ad rem familiarem comparandis. Hic in

Messe & aratione. Hic

Deinde confirmat ab

Primum hortatur, ut

Vtili, idque exornat congerie effectuum contrariorum,

Honesto. Nam Deus hos labores præscripsit homini, eosque uult tempestiue fieri.

Metat in Iunio.

Aret in Octobri aut Nouembri.

Tempestiue executionis laborum Maturus & felix prouentus singulorum.

Negligentiæ: Malus prouentus, ex quo sequitur per gradationem, egestas, medicitas, contentus, æs alienum.

Primum hortatur, ut sibi comparet

Receptaculum, scilicet domum. Per hæc intelligitur & locus in societate civili, & genus uitæ.

Instrumentatum

Animata, ut

Bovem idoneum ad arandum. Per hunc & artem intelligimus.

Ancillam idoneam, quæ non habeat uirum. Intelligimus & seruum.

Inanimata, ut sunt cetera omnia, quæ uult apte esse disposita.

Deinde confirmat ab ut. li priuatiui: Non opus erit te petere commodato. Petitionem sequitur negatio, priuatio, procrastinatio, egestas.

Specie, &c. Vide signum L.

Operibus expediendis singulis suo tempore per totum annum. Docet itaque primum, &c. Vide signum M.

L. In specie instrumenta explicat: quorum alia sunt

Inanimata,
ut sunt
lignea.
Hic explicat

Præcipua genera & longitudinem eorundem. Sunt autem novem:

Quando coaptari debeant, nempe in autumno, quo probat sectionem lignorum propter siccitatem.

Mortarium trium pedum.
Pistillum trium cubitorum.
Axis pedum septem & malleus.
Apsus trium palmorum.
Dentale, quod sit ilignum.

Aratra duo, { *Αὐρόπυον*, quod sit solidum, & habeat dentale adnatum.
{ *Πικρὸν*, compactum, & ex omni parte perfectum.
Temo ex lauro aut ulmo.
Buris ex quercu.

Animata, ut

Boves duo. Hic

Primum laudat, quod ad

Aetatem, eos qui sint annorum novem, vel qui habent modum ætatis.

Sexum, eos qui sunt masculi, non castrati.

Deinde confirmat ab utili

Positivo. Quia tales sunt validi atque idonei ad laborandum.
Privativo. Quia non amplius la sciuiendo frangant aratrum.

Aetate, eum qui sit 40 annorum.

Robur, cui ob vires opus sit pascuæ, cuius quadrantes ostionis bovis consistunt.

Primum laudat, quod ad

Deinde confirmat ab utili per antithesin senioris & iunioris: Ille attentus est ad opus: hic non item.

M.
Docet
primum
quid sit
facien-
dum au-
tumno.
Hic ara-
tionem
aliam
facit.

Tempestiuam, quæ sit autumno. Itaq;

Primum
præcipit
quid sit
faciendū

In ipsa aratione.

Ante arationē. Haben-
da instrumēta in prom-
ptu: idq; exornat *μεγ-
αλῶς*.

Vna de cōmo-
datione.

Altera de præ-
paratione cur-
rit.

Quæ uere est le-
uiter arata, e-
iusq; aratio æ-
state renouata.
Cui concessum
est intervalum,
nec singulis an-
nis exculta.

1. Surgat cum
famulis mane,
& aret terrā
qualemcunq;
optimam au-
tem esse

2. Inuocet Iouem & Cererem.

3. Ligone cōminuantur glebæ, et
semē cooperiatur post arationem.

Deinde confir-
mat ab utili, in

Genere per antithesin ordinatæ et
inordinatæ executionis laborum.

Specie per congeriem cōmodorum
deo bene fauente sperandorum.

Intem-
pestiuā,
quam fa-
cit dupli-
cem:

Brumalem,
quā dissua-
det: idq; cō-
firmat

Ab inuiti, enumeratione incom-
modorum per cōgeriem: ut sunt;
infelix prouentus, mæror animi,
labor corporis, & *ἐν χερσὶν ἀνάη*.

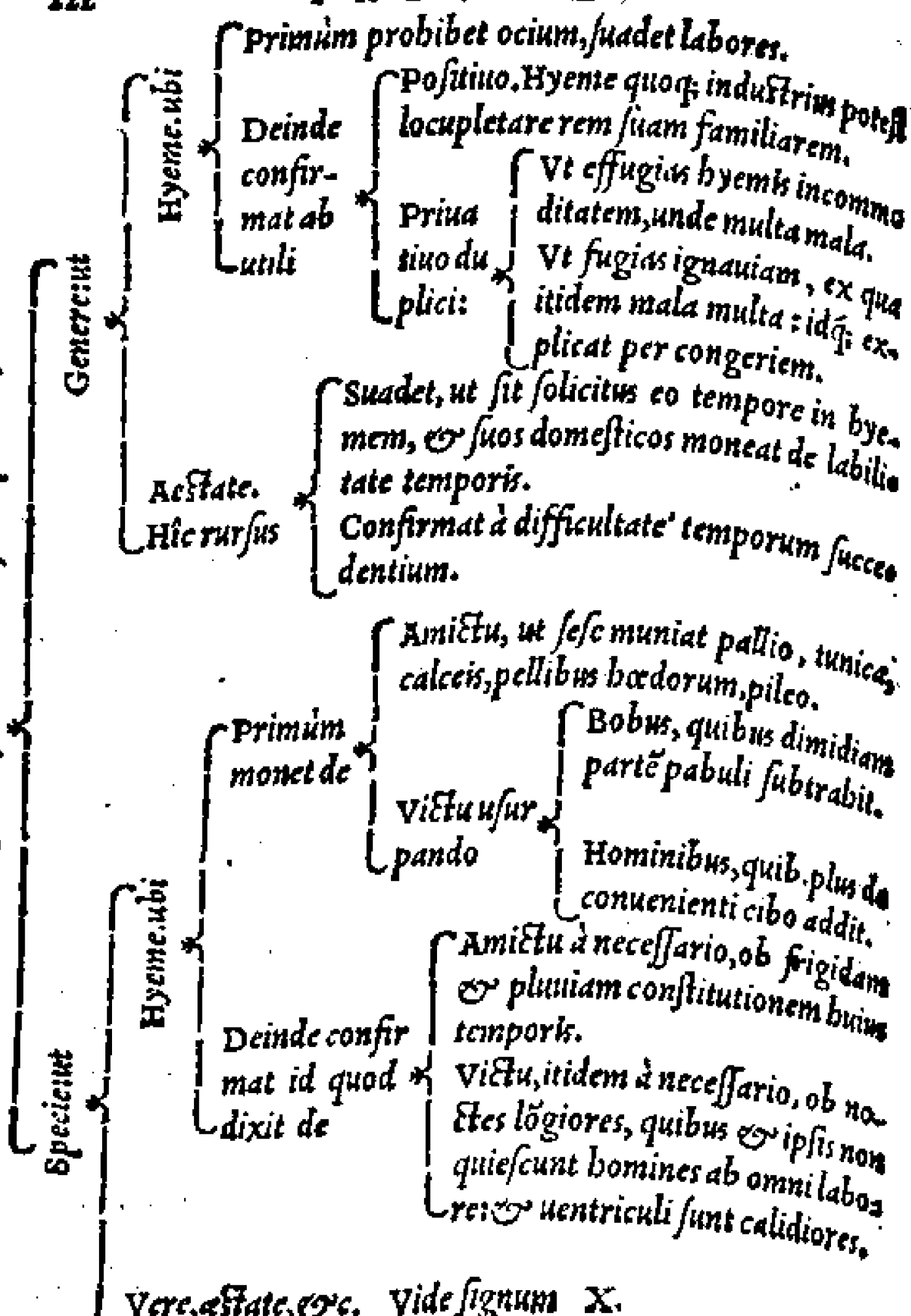
Cōsutatione obiectionis de euentu
interdum felice seræ arationis.

Vernam, quam non improbat, si præuideat futu-
ram aeris constitutionem: ut scilicet uere pluuia
sit duratura per triduum, & ita lenis, ut non hu-
mefaciat solum supra bouis ungulam; neq; infra
eam consistat, quod rarò euenit.

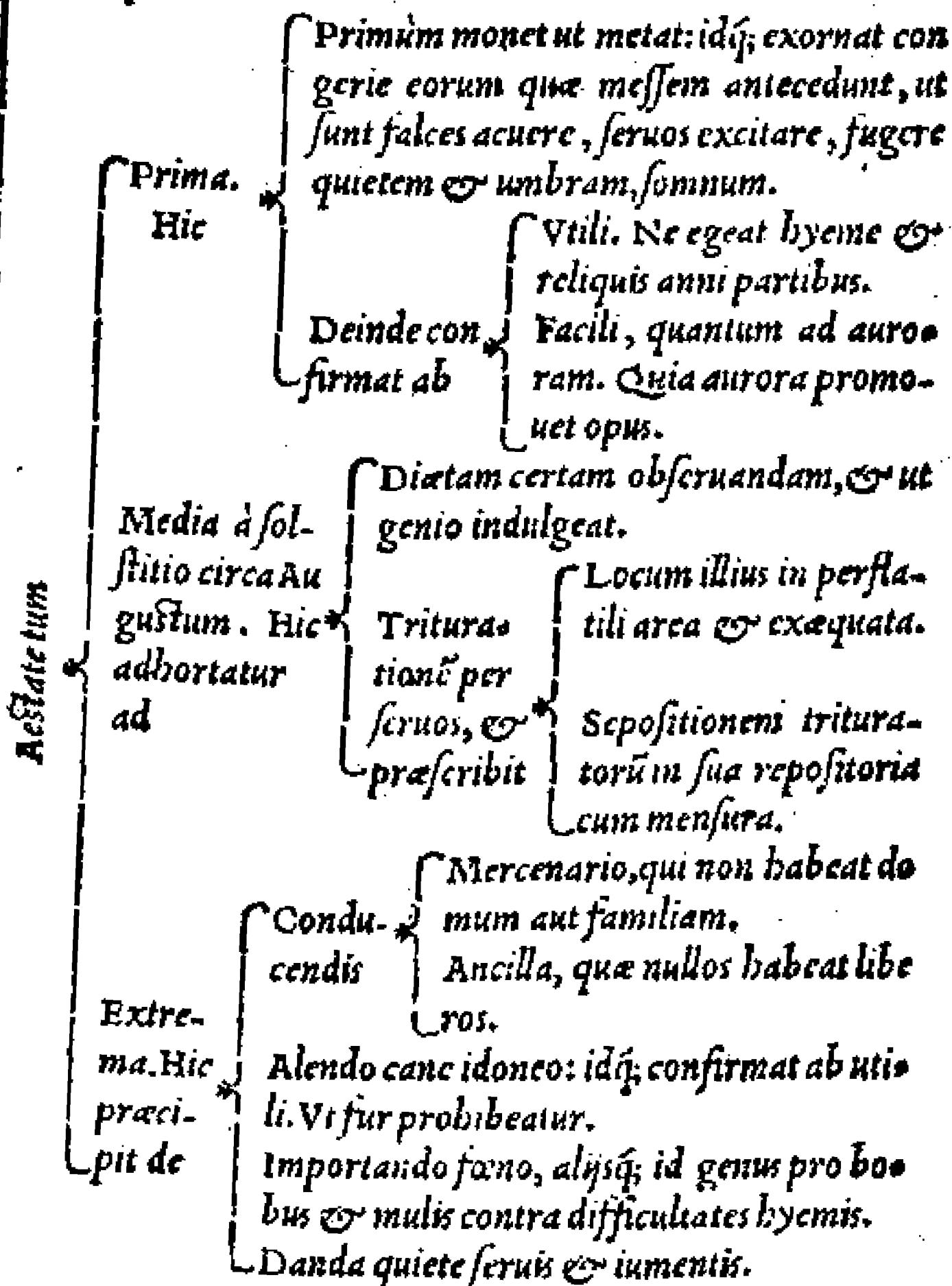
Secundo

T A B V L A E

Secundo docet quid sit faciendum alijs temporibus, in

Vere, quo primum ineunte ante reditum hirundinum iubet nites amputare.

Autumno tum primo, quo iubet fieri vindemiam: tum secun-
do, quo, ut ante dictum, præcipit arationem.

Secundus

T A B V L A E

Secūdus
modus
acquisi-
tionis est
negocia-
tio trans
mare.
Hanc fa-
cit du-
plicem:

Usitatam, eamq; tum

Inusitatā,
quæ fit au-
tūno. Hic

Primum eum dehortatur, ne tum nauiget, sed
potius nauem retrahat in continentem, aliāq;
huius instrumenta seponat.

Deinde confirmat ab inutili. Quia tū sunt uehe-
mentes & violenti flatus uariorū uentorum.

Laudat, monetq; onus naui im-
ponendum conueniens & ue-
nale.

Genere.
Nā eam

Confirmat ab honesto. Pater
enim suus quoq; ea est usus.

Tutam
(si deus
uolue-
rit.) de-
qua di-
cit in

Specie.
Hic
præce-
pta ex-
plica-
turus,

Primum
beneco-
lentiam
captat à
persona

Fratri. Quia uix
aut cogeris uti na-
uigatione.

Sua. Quia dicit se
ex afflatu Musarū
dicturum.

Deinde hortatur ut nauiget
post solstitium, idq; confirmat
ab utili.

Tertiò dehortatur à mora usq;
ad uindemiam, idq; ab inutili.

Pericu-
losam,
quæ fit
uere.
Hic

Primum eam
improbat,
idq; à

Difficili. Vix attinget
portum.

Inutili. Peribis.

Iniucundo. Horrendum
est perire.

Deinde monet,
ne omnia neq;
nimis multa im-
ponat: idq; ab

Iniucundo. Horrèdum
est in mari periclitari,
idq; exornat à pari.

Inutili per contrarium
in genere. Modus opti-
mus.

Alter

Sui, ut sit annorum circiter 30, ita ut neq; iunior multum, neque senior sit: idq; confirmat à genere. Quia est tempestiuum.

Alter locus libri secundi est de cōiugio: ubi monet patrē familiās, ut ducat uxore, & habeat rationē eum

Vxorē ducendā. Hic

Primum monet commodam esse eligendam, quæ sit

In genere, annorum circiter 15. uel ad minimū uirgoidq; confirmat à tractabilitate.

In specie, desumpta ex uicina, cuius non tam atas & uirginitas, quàm mores non possunt non esse bene perspecti.

Deinde confirmat ab utili

Negato. Ut effugias cōiugium uicinorum. Potest hic locus à turpi etiā appellari. Nam turpe est inimicis præbere occasionem nobis insultandi.

Posito: idq; exornat antithesi uxoris

Bonæ, qua nihil est melius et exoptatius.

Malæ, quæ maritum facit mæstum, extenuatum, senem.

P

Tertiò

Deum. Huic monet præstandam esse reuerentiam, ob-
servantiam, timorem.

Tertio
infor-
mat
patrẽ-
fami-
liãs ut
ciuem,
cui
præ-
scribit
officiũ
tum

Affirmatum, quod ad

Homines,
cũ quibus
præcipit
amicam
conversa-
tionẽ. Fa-
cit autem
gradus ho-
minũ, &
ait cũ alijs
cõtraben-
dam ami-
citiam

Arctissimam,
qualis ut plu-
rimum est cũ
unico, eoq;
uel

Non ar-
ctissi-
mã, ut
quosdã
colat
ratione

Fratre, cui nullum ami-
corum uult anteponi.
Alio quouis beneuolẽtia
fraterna cum cõplecten-
te. Hunc uetat mutari
culpa uel nostra uel il-
lius, si resipiscat.

Hospitiũ. Hospites sint neq; mul-
ti neq; nulli.
Sodalitatis. Hic monet bonos
esse eligendos, non contumelio-
se aspersionandos, quãuis paupe-
res: Quia paupertas est à Deo
immissa. Et, Quia linguæ bo-
næ hoc est officium, ut alios in-
uet, non lædat. idq; exornat an-
tithesi malæ linguæ.
Conuiuĩ communis, quod sua-
det ab utili: Quia conciliat ani-
mos hominum. Et, Sumptus con-
stat minimo.

Negatum. Hic longa serie prohibet irreuerẽtiam circa cultum
Dei, obscenitatem in meiando, incontinentiam, irreuerẽtiam
in transitu fluminum, illiberalitatem in conuiuĩs, negligẽtiam
in ædificando, inhonestatem circa ollas, mollitiem in educa-
tione puerorum, inuerecundiam in balneo, impietatem in car-
penda religione, irreuerentiam in meiando circa exitus & o-
stia fluminum, deniq; omne dedecus unde mala fama.

Tertius

ἡρώτη. Ferie.

τιτάριον. Ferie. Caue à curis. Duc uxorem. Cadus retinendus.

ῥιμπτῆ. Infausta.

ἱκτε. Puella ne generetur, sed mas. Castrense bœdi & agni. Fiat septum. Nugæ.

ἱβόμῃ. Sacra dies.

ὀυδὸν. Fac opus: caprum, boues castrato.

ἱννάρη. Fac opus. Innoxia dies. Bona plantatio & generatio sobolis.

διυάρη. Masculum gignito.

ῥρῶτη. Fac messem.

δουρίγα. Tonde oues. Ordire telam. Mulos castra.

τρίτη. Ne seminato, Infere arbores.

τιτάρη. Fœmellæ generatio. Cicuratio ouium, bouum, canum, & mulorum. Nauium fabricatio. Dies auspiciatissima.

ῥιμπτῆ. Infausta.

ἱκτε. Ne planta. Mas, non fœmella generetur. Caue nuptias.

ἱβόμῃ. Verte & uentila fruges. Seca materiem.

ἱννάρη. Post meridiem melior.

ἱκτῆς, ἱκτῆς. Generatio ingeniosæ sobolis.

ἱβόμῃ τιτάρη. Caue à curis.

ῥιμπτῆ ἱκτε. Infausta.

δουρίγα ἱννάρη. Aperi dolia. Boves, mulos, equos subiuga. Naues deduc in mare.

τρίτη ἱκτῆς ἡνὰ νῆα νῆα νῆα. Opera inspicienda.

Demensum familiæ diuidendum.

ἡνὰ ἁπλοῖ, promiscui, & medij, qui in neutrum uini habent singularem. Sunt autem omnes reliqui in priori catalogo prætermissi.

Tertius liber facit diuisionem dierum, qui sunt tum

Viles obseruari, scilicet plurimum

ἡνὰ νῆα, sine ἡνὰ νῆα

ἡνὰ νῆα & sine ἡνὰ νῆα

ἡνὰ νῆα

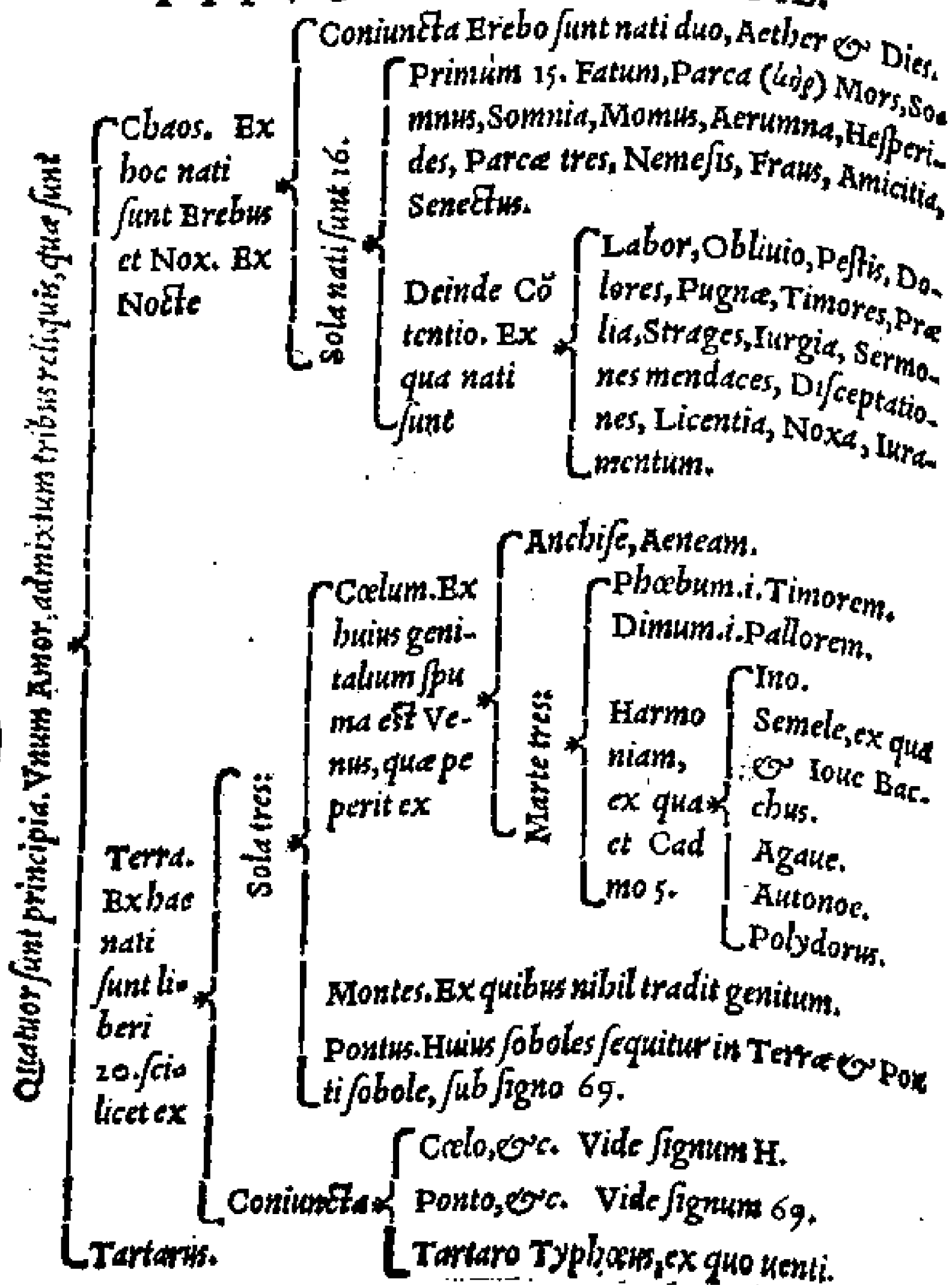
ἡνὰ νῆα

ἡνὰ νῆα

ἡνὰ νῆα

TYPVS THEOGONIAE.

H. Ex Terra coniuncta Cælo nati sunt 21. scilicet

Oceanus & Thetys.
Ex his
nati sunt

Fluvij 25.

Filiæ 41. scilicet.

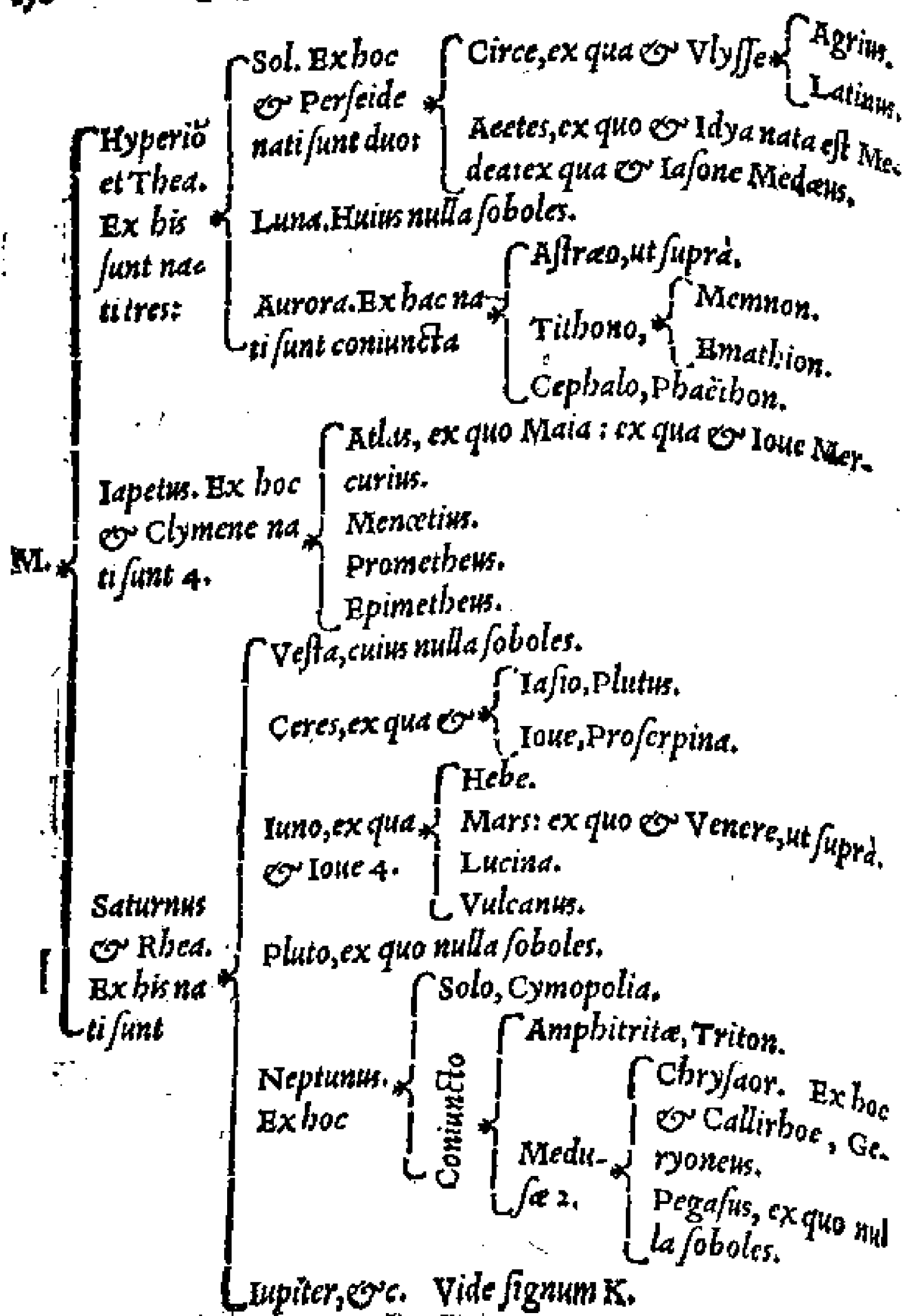
Nilus, Alphæus, Eridanus, Strimon, Mæander, Ister, Phasis, Rhesus, Achelous, Nessus, Rhodius, Haliacmon, Heptaporus, Granicus, Aesopus, Simois, Peneus, Hermus, Caius, Sangarius, Ladon, Parthenus, Bucinus, Ardescus, Scamander.

Pitbo, Admete, Ianthè, Electra, Doris, Prymno, Vrania, Hippo, Clymene, Rhodia, Callirhoë, Zeuxo, Clytia, Idya, Pasiboë, Plexaure, Galaxaure, Dione, Melobosis, Thoë, Polydora, Cerceis, Pluto, Perseis, Ianira, Acaste, Xanthe, Petraea, Menestho, Europa, Metis, Eurynome, Telestho, Crisia, Asia, Calypso, Eudora, Tyche, Amphyro, Ocyroë, Styx.

Cæus & Phœbe. Ex his sunt { Latona. Vide Iouem.
Asteria. Vide Perseum.

Cæus. Ex hoc & Eurybia filia Terræ & Ponti sunt nati tres: { Astræus, ex quo & Aurora nati sunt sex: Argestes, Zephyrus, Boreas, Notus, Lucifer, Astra.
Pallas, ex quo & Styge sunt nati quatuor: Zelus, Victoria, Robur, Vis.
Perseus, ex quo & Asteria nata est Hecate, unde Ouid. Perseiden vocat.

Hyperion, Thea, Iapetus, &c. Vide signum M.

K.
Iupiter.
Ex hoc
nati sunt

Eodem, Minerva.

Themidi, uide Themidem.

Eurynomæ, { Aglaia.
Euphrosyne.
Charites 3. { Thalia.

Cereri, Proserpina.

Mnemosynæ, Musæ.

Latonæ duo: Apollo & Diana.

Iunoni. Vide Iunonem.

Maia, Mercurius.

Semela, Bacchus.

Alcmenæ, Hercules.

Themis. Ex hac
& Ioue natæ sunt

Eunomia.

Horæ tres: { Dice.
Irene.

Parcæ tres: Clotho, Lachesis,
Atropos.

Mnemosyne. Ex hac & Ioue natæ sunt nouem Musæ: Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polymnia, Urania, Calliope.

M. * Cyclopes tres: Bronte, Sterope, Arge.

Erinyas, quæ & Eumenides & Furia.

Gigantes.

Nymphæ Meliæ. Hi tres posteriores, scilicet Furia, Gigantes & Nymphæ, nati sunt cum Saturnus patri pudenda abscidit, ac guttæ sanguinis in terram cecidissent.

69 Ex terra coniuncta Ponto nati sunt quinque.

Nereus.

Ex hoc
& Doo-
ride na-
tae sunt
Nerei-
des 50.
quae sunt

Proto, Eucrate, Sao.

Amphitrite, ex qua et Neptuno Triton.
Eudora, Galene, Glaucē, Cymothoē,
Spio, Thalia, Melita, Bulimene, Agaue,
Pasithea, Erato, Eunice, Doto, Proto,
Pherusa, Dynamene.

Thetis, ex qua & Peleo Achilles.

Nesaea, Aetaea, Protomedia, Doris, Pae-
nope, Galatea, Hippothoē, Hipponoē,
Cymodoce, Cymatolege, Cymo, Eione,
Halimede, Glauconome, Pōtoporia, Lia-
gora, Euagora, Laomedia, Polynome,
Autonoē, Lysianassa, Euarne.

Pfamathe, ex qua & Aeaco Phocus.

Menippe, Neso, Eupompe, Themisto,
Pronoē, Nemertes.

Thaumas. Ex hac & Electra nati sunt tres: Iris &
duae Harpyiae, Aello & Ocypete.

Graeae, Peophredo, Enyo.

Gorgones tres, Stheno, Euryale, & Me-
dusa: ex qua Chrysaor, de quo supra: &
Pegasus.

Phorcys
& Cer-
to. Ex
his nati
sunt 8.

Echidna. ex
qua & Ty-
phone nati
sunt

Oribus canis & Chi-
mera. Ex quib. Sphinx
& leo Nemeaeus.

Cerberus et hydra Ler-
naea.

Draco, custos Hesperidum.

Eurybia. Huius sobolem uide in Cræo.

DE SCUTO HERCULIS.

Inscribitur hoc poema proprio nomine Herculis
 Scutum, quod eius præcipua sit hinc descriptio. Initium
 est ñ oĩa, de quo dubitari à multis solet quid sibi uelit,
 quod & abruptũ uidetur, & idcirco uariè absurdeq;
 à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero de-
 clarationem eius euidentem adferemus (culus ille I. Au-
 ratum sibi authorem esse profitetur) qua omnis omni-
 no difficultas tolli uidetur. Est autem res paulò altius
 repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in
 Bœoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ῥολὰς, ut
 uocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apol-
 lonij, Pindari, Sophoclis interpretes, in quibus præcla-
 rißimas quasq; mulieres & heroínas perpetuo carmi-
 ne celebravit, ut uel singulas pro exemplo nobis pro-
 poneret, uel unam aliquam præclarissimam cum reli-
 quis compararet. Hinc enim dictæ sunt ῥολὰ, quod sin-
 gule similitudines ab ijs uocibus ñ oĩa inciperent: sicut
 & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud He-
 bræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut
 ῥολὰ posteriores poetæ, & inter alios Hermesianax
 Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam
 hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopen, &
 alij alias. Earum igitur ῥολῶν fragmentum est, quod
 hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio
 earum, quibus totum opus constabat quàm plurimis,
 continetur: itaq; & ab ñ oĩa, sicut etiam reliquæ, inci-
 pit.

pit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pinda-
ri citatum adducam. ἢ οἶκ' ὑμέων πυκινόφρων μνηστῆρ' ἢ
ἢ τέκον Εὐφροσύνη γαῖνόχῳ, &c. Et: ἢ οἶκ' ὀφθαλμοῖς χαρίτων
ἀπὸ πάλλας ἔχουσα πολυεὶς παρ' ὕδατος καλὴ ναῖασι
κυβλὺς, &c. His omnino simile est nostrum illud: ἢ οἶκ'
πυκνὸς, &c. Vnde patet error scholiastis Græci
Tzezis, qui non ἢ, sed ἢ legit, ac οἶκ' uel per admiratio-
nem dictum, uel superflue positum putat. Nec melius
sanè interpretes, qui, Heu qualis, uel, Qualis illa, expo-
suerunt: cum uerti debeat, Aut qualis. Ineptè quoq; τὰς
νοίας quidam Matutinas uertit. Hæc Canterus.

ELOCVTIO.

METAPHORA.

VT prima figurarum, ita præcipua est metapho-
ra, in qua, teste Fabio, uel maximus est oratio-
nis ornatus. Cur autem translatis & alienis uer-
bis magis delectemur, quàm proprijs & suis, explicat
Cicero 1. de Orat. Porro oritur ex loco comparatio-
nis, rationum proportionumq;. Vt enim in compara-
tione, quatuor rebus sumptis, eodem modo se habet se-
cunda ad primam, ut quarta ad tertiam: ita qui ornare
orationem uoluerit, nec suo proprioq; nomine rem ap-
pellare, usurpabit pro secunda quartam, siue pro quar-
ta secundam. Exempli causa, eandem rationem habet
poculum ad Liberum patrem, quam clypeus ad Mar-
tem:

tem: uocabit igitur poculum clypeum Liberi patris, & clypeum poculum Martis. Eadem ferè est ratio & sequentium metaphorarum usurpatarum ab Hesiodo, quas secundum ordinem alphabeticum recensebimus.

ἀδιδάμαντος, u. 137. Sc. Adamas hic non lapidem significat, sed ferrum. Est enim ferrum adamanti non dissimile, *δυσμάλακτον καὶ δυσδιάματον. ἃ γόρῃ τινος* solet interdum in compositione apud poetas significare τὸ δυσλαμβάνειν: unde *εἰς ἄβατον ὁδὸν* dicunt τὴν δύσβατον: item *ἀπέρατον θάλασσαν*, τὴν ἀναπέρατον.

ἀδιδάμαντος ἐνὶ φρεσὶν, u. 239. Th.

ἀδιδάμαντος ἔχον ἡρώδης φρόνα θυμὸν, u. 146. lib. 1. Prouerb. Adamantinus pro inexorabili aut insatigabili. Quicquid inuictum atq; inexpugnabile, id adamantinum uocamus. Quod igitur dicit Hesiodus, ἀδιδάμαντος ἔχον θυμὸν, intelligit eos durum animum habuisse, & intractabiles fuisse ut adamantem. Est autem adamas (inquit Tzezēs) species ferri, & lapis durissimus, qui propter excellentem admirandamq; densitatem nunquam incalescit, neq; ferro secari potest. Sed illa tamen inuicta uis, duarum uiolentissimæ naturæ rerum, ferri ignisq; contemptrix, plumbo & hircino quoq; rumpitur sanguine, ac ne aliter quàm recenti calidoq; macerata, & sic quoq; multis ictibus, tunc etiam præterquam eximias incudes, malleosq; ferreos frangens.

ἀνήμεροι, u. 59. lib. 3. ἢ γὰρ ἀψυχοι, νεκροὶ, ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτους

ἀγνός ἔτε ἀγαθὸς ἔτε λιανὸς διώαμιρ ἔχουσι.

αὐθῶσιρ, u. 225. lib. 1. pro θαλάσσιρ, gaudio, letitia, suauitate fruuntur.

ἀρρήκτοις δόμοις, u. 96. lib. 1. pro ἰχυραῖς συνημῶσις, in fortibus operculis. Quis enim nouit, utrum ea quæ speramus, contingent? Tzezēs. Reprehenditur ab alijs, quòd de dolio domum dixerit. Seleucus igitur scribit πίθοισι.

ἐπὶ γήραος ὕδῳ, u. 328. lib. 1. in limine senectæ, pro extrema senectæ.

ἐρσύνερον, u. 94. lib. 2. ἀπὸ τῆς ὀρυγῆς τὸν ἀφθονίαν τῆς πλῆτς ἐδήλωσε. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς τομάχου, ὅς ὅταν πολλῶν βρωμάτων πληθῇ τὰς ὀρυγὰς ὀργάζεται.

καλιαν, u. 199. lib. 1. μεταφορικῶς domum intelligit. Tzezēs.

καρφία, u. 7. lib. 1. Elegans metaphora est in hoc uerbo, quod ξηραίνειν, id est, desiccare significat. Et καρφος siccum, arefactum et fissum lignum, eiu span. Hac uoce poeta subitam ruinam elatæ mentis indicat.

λυανέωρ ἀνδρῶν, u. 145. lib. 2. λυανέωρ Græci uocant, quod nos ceruleum, lasur / estq; metalli genus. Μεταφορικῶς pro obscuro et atro.

λιωτόν υἱόν, u. 67. lib. 1. caninam, id est, impudentem mentem.

ἐκ κορυφῶσω, u. 106. lib. 1. Significat enim κορυφῶς accutulo. Hinc ἐκ κορυφῶς, tanquam à summo uertice repeto.

νωτίζω

λωτίλλασα, μ. 372. lib. 1. ἀπὸ τῆς λωτίλλης, id est, hircandine. Hinc factum λωτίλλασα ad exprimendam loquacitatem mulierum.

ληϊοσεῖα, μ. 220. lib. 1. τῆτ' ἴσιν ἀποσβήσει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμίων τῶν τὰς λείας ἐλόντων.

ἐκ μελιαῖν, μ. 144. lib. 1. hoc est, σκληρὸν καὶ ἀπαύθρωνον. Significat duritiem et feritatem animorum: quia soboles imitatur naturam eorum, à quibus procreata est.

μητρῦα, κ. 61. lib. 3. ἤγαν κακὴ καὶ βαρεῖα, ὥσπερ ἡ μητρῦα περὶ τῆς προγόνου: ἄλλοτε μήτηρ ἤγαν ἀγαθὴ καὶ ἡπιος, ὥσπερ ἡ μήτηρ περὶ τῆς ἐαυτῆς παῖδας.

ὁμοῖος, μ. 180. lib. 1. pro ὁμονοήτης, σύμφωνος. ἢ ὁμοιοι τῇ γνώμῃ ἢ τῇ ἰδέᾳ. Similitudo est, et lineamentorum oris et corporis.

ὄπιρ, μ. 324. lib. 2. Oculi nostri semper in uultum eorum quos amamus, timemus, aut reueremur, intenti sunt.

ἐπάχνωσι, μ. 358. lib. 1. πάχυν significat pruina: unde uerbum παχύνω, quod metaphoricè usurpatur pro eo quod est ad modum pruinae aduro, affligo, conficio, mordeo et macero.

πένειρ, μ. 11. lib. 1. πείνειρ λυγρὸς τὸ ξαίνειρ, ὄβρον καὶ τὸ πιξαμενὴ χόρτοι. νυῦ δὲ τὸ κείρειρ.

ἐπέφυκον, μ. 148. lib. 1. instar arborum crescebant: à uerbo ἐπιφύκω. Per hoc autem uerbum ἐπέφυκον innuit grande quiddam et Giganticum.

ῥιγιον, μ. 321. lib. 2. pro χαλεπώτορον. λυγρὸς τὸ αἰγανότορον.

γεννότερον ἀπὸ τῆς ῥίγης τῆς κρήνης.

σιδηρεῦ, u. 174. lib. 1. Aetas ferrea. σιδηρεῦ, id est, ἀντίτυπον καὶ σιληρὸν καὶ τὸν γνώμενον ἐσκαῖσιν. ποιεῖται γὰρ σίδηρος σιληρὸς καὶ μέλας. Est uero et alia similitudo ferri cum aetate hominis, quae tamen ad hunc locum non conuenit. Vita enim humana prope uti ferrum est. Ferrum, si exerceas, cōteritur: si non exerceas, tamen rubigo interficit. Ita homines exercendo uidemus conteri: si nihil exerceas, inertia atque torpido plus detrimenti facit, quàm exercitatio. Ferrus scriptor apud Ciceronem, pro duro atq; imperito. Ita quidam nostro tempore Valerium Maximum appellauit adamante duriorē.

σκολιὸν, u. 7. lib. 1. pro ἀδίκον.

σκολιῆς δίκης, u. 219. lib. 1. pro ταῖς πανῶς δεικναισμέναις, διὰ τὸ μηδὲν ὕγιες φρονεῖν τὸς δικάζοντας, ἀλλ' ἐμπαθῶς δικάζειν.

τέθεικε πόλιν, u. 225. lib. 1. hoc est, gaudet, crescit, augetur, amplificatur. Est autem figurata locutio ἀπὸ τῶν θαλλόντων δένδρων, à similitudine florentium et germinantium arborum. Τξεζες.

τροχαλὸν, u. 136. lib. 2. ἀντὶ τῆς δίνου τροχῆς λευαμμένου καὶ κενυφότα γέροντα.

φύγει, u. 238. lib. 2. Orion insequentis in Pleiades gestum exprimit.

φυλὴν, u. 128. lib. 1. aetatem, παρὰ τὸ φύω, planto, dicitur metaphora ab arborib. et stirpibus, quae plātantur.

πίθῃ ὑπὸ χείλεσι, u. 97. lib. 1. χεῖλος propriè labrum denotat: & per translationem supremam oram atque marginem cuiuscunq; rei.

ὡρόθε λέων, ἔπιθεν ἢ ἀράων, μέσση δὲ χίμαιρα, u. 324. Th. Isto uersu M. Tullius festiuiter designauit hominem inconstantem ac uarijs moribus, aut opus sibi non coherens.

χρῆματ' αὖ γὰρ ψυχῇ, u. 304. lib. 2. αὐτὶ τῇ ἐν ἰσὶ μοίρῃ τῆς ψυχῆς. Hinc Aristoteles pecunias uelut alteram hominis animā esse scripsit. Nihil omnino est uita neq; iucundius, neq; charius.

χρυσέον γένος, u. 109. lib. 1. λαβαρόν, τίμιον, καὶ ἀπαθές: πονηρίας ἐκτός. Plato aureū dictum fuisse primum genus hominum affirmat propter præstantiam naturæ, morum ac uitæ: quia quantum aurum præstat precio alijs metallis & rebus, tantò illud genus hominum præstitit omnibus sequentibus bonitate, simplicitate, puritate & rectitudine.

METALEPSIS.

ἀγαθὴ δὲ ὄρις ἥδε βροτοῖσιν, u. 24. lib. 1. τῶν ἀγαθῶν αἰτία ἐστίν.

αἰδοίη, u. 299. lib. 1. eos honorādos efficiens, quos sua accessu dignatur.

αἰβοπα λιμὸν, u. 361. lib. 1. quæ facit nigros, der schwarze hunger.

βέλορα, u. 122. lib. 2. αἰτία πᾶσαι τῇ ἀποδιέρεσθαι τὸς βόας, αὐτὶ τῇ τελευτῇ, ἀπὸ δὲ ἰσχυροτέρῃ ζωῇ
καὶ

καὶ τ' ἄλλα ἐδήλωσι.

Δενδὺν ἢ βροτῶν ὑπολαύει φάμην, u. 378. lib. 2. ἤγυρ
μὲν ὄργα πρᾶττε τάντ' ἐν λινῇ. α.

ἐνὶ αὐτῷ, u. 4. lib. 2. ἀντὶ τῆς ἡλίου τῆς ἐν αὐτῷ ποιῶν-
τας. Moscor.

ὄριδωρ, u. 11. lib. 1. per ὄριδωρ intelligit motum, im-
pulsam et impetū, qui gignit contentionē et certamen.
Videtur dici ab ὄρῳ, quod est amare et appetere.

λεπτὴ δὲ παχὺ πόδα χειρὶ πύθοις, u. 15. lib. 2. id
est, famelicus fias. Effectus pro causa.

πλῆτ' αἰρετὴν καὶ ἡδύος ὀπιδεῖ, u. 21. lib. 1. per di-
uitias tanquam effectus intelligit τὰ ὄργα, quibus com-
paratur diuitiae. Ut igitur sanitas sequitur medicinam,
ita uirtus et gloria sequuntur opera.

προφίρει, u. 197. lib. 2. ἀντὶ τῆς ἐπίδοσις ποιῶν τῆς ὁ-
δῆς ἤγυρ τῆς ὁδοιπορίας. Sic ἐπιτίθει αὐτὶ τῆς αἰτίας
γίνεσθαι τῆς ἐπιτίθεσθαι ζυγὰ τοῖς βουσί.

τέρνα χροῖα, u. 5. Th. θέρενα τὰ ἰπαλά, mollia sunt
calida. τὰ ἢ σκληρὰ ἀθέρενα καὶ ἀτέρενα, dura sunt
frigida. Itaq; τέρνα οἶον θέρενα. Effectus pro causa.

SYNECDOCHE.

Pars pro toto.

Εὐτ' αὖ γεινόμενοι πολλοκρόταφοι τελέθωσι, u.
179. lib. 1. Dicit mori etate iam præcipitatos, quamuis
etiam iuuenes et infantes moriantur sæpenumero: sed
illud ut plurimum contingit, et magis impendit, futu-
rumq; expectatur. Tzezēs.

βίον,

βιότῃ, μ. 199. lib. 1. ἀντὶ τῶν πρὸς ζωὴν χησίμων.
 οὐδυνου, μ. 87. lib. 2. ἤγχε αὐτὸν τὸν ἰσοδοέα. ἀπὸ μέ-
 ρος διὲ ὅλον λέγει τὸ ἄροτρον.

ἐλέφαντι, μ. 141. Sc. ἐλέφας τὸ τῷ ἐλέφαντος ὅτῃν
 λέγεται.

κροτάφοισιν, μ. 226. Sc. κροτάφος ἐνταῦθα τὸν κε-
 φαλίον ὅλιν νόει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. κροτάφος γὰρ κυ-
 ῖως ἢ μεῖωυγξ ἢ μετὰξὺ τῶν ὠτίων ἢ τῶν ὀφθαλμῶν.

μήλων, μ. 162. lib. 1. διὰ τῶν μήλων πᾶσαν δηλοῖ
 τὸν κτησίον. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐν τοῖς τετραέποισιν τὸν
 κτησίον εἶχον.

μυλιόωντες, μ. 148. lib. 2. Quæ collidunt molares den-
 tes. Sub parte autem totam maxillam intelligit.

ῥατα, μ. 164. lib. 2. ἀντὶ τῶν κεφαλίον πᾶσαν. ἀπὸ
 τῷ μέρους γὰρ τὸ ὅλον νοεῖν διδωσιν.

Totum pro parte.

καλὴν τε διώνην, μ. 17. Th. formosam.

ἐν κροτάδι ἀκροτάτῃ, μ. 299. lib. 2. ἀντὶ τῷ ἐν τῷ ἀ-
 κροτάτῳ τῆς κροτάδος, τῷ τέτῳ τῆς συκῆς.

πώεα, μ. 134. lib. 2. ἀντὶ τῷ τὰ πρόβατα. τὸ καθόλου
 ἀντὶ τῷ καθ' ἓκ μέρος.

Huc pertinet heterosis, ubi pluralis pro singu-

lari ponitur. ut:

ἄθανάτοι, μ. 110. lib. 1. pro ἄθάνατος. Nam solus Ju-
 piter fecit, ut liquet ex textu.

ἐρυνταῖες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον, μ. 42. lib. 1. pro θεός:
 σιν, ὁ ἰσὺς ἐρυνταῖον, ὃ πάντες οἱ θεοὶ. id est, Jupiter oc-
 cultavit,

cultauit, non uerò omnes dij: ut constat ex sequentibus.
Est autem usitatum, ut opus unius causæ referatur ad omnes eiusdem generis.

Species pro genere, & contrà.

οἰωνοῖσι, u. 275. lib. 1. οἰωνοῖ propriè uocantur οἱ γένε-
τες, uultures, tāquam οἰωοῖ, ab οἶος solus, & ὥον ouum,
quòd soli sine concubitu oua subuentanea concipiant.
Hoc autem loco omnes uolucres intelligit. Tzetzes.

βῆς ἀπόλοιτο, u. 346. lib. 1. Quod dicit, Non uel bos
percat, nisi uicinus malus adsit: id & de asino, & de ca-
ne, & de omnibus eodem modo quæ perire possunt, ac-
cipitur, teste Chrysippo: ut annotat Plutarchus lib. de
audiendis poetis.

βῆς βορᾶ, u. 122. lib. 2. quæ tollunt animalia. Sub boue
autem, qui est cæteris maior, comprehendit etiam alia
pecora. Tzetzes.

φέρει γὰρ γαῖα πολὺν βίον, u. 230. lib. 1. γαῖαν nunc in-
telligit τὴν ἀρόσιμον, id est, terram quæ aratione ex-
colitur: βίον autem, alimenta quæ proueniunt ex semi-
nibus. Tzetzes.

Δμῶος ἀθλωνάϊος, u. 48. lib. 2. Atticæ deæ famulus,
Cereris, quæ prima in Attica, inde in Italia & Sicilia
inuenit frumenta. Hic uerò Δμῶος pro quouis agrico-
la sumitur.

ὄρυμα, u. 154. lib. 2. ὄρυμα ἰδίως τὸ φρεῖον, ὃ καὶ
πολιχνιον λέγεται. ἐν ταῦθα δὲ ὄρυμα λέγει τὴν ἀσφά-
λαιαν ὥπλως καὶ φυλακτὴν.

ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ,
u. 41. lib. 1. pro σὺ τελέῃ καὶ ἀπερίτῳ διαίτῃ τῇ μετὰ δι-
παιοπραγίας: id est, tenui & frugali uictu, scilicet bene
parto, & sine culpa iniuste cupiditatis. Nam per te-
nuia olera, quibus nutriri potest aliquis, frugalem &
tenuem uictum intellexit. Moscopulus. Hesiodus itaque
primū per maluam & asphodelum tenues herbas si-
gnificat: ut & in prouerb. lisdem uescentes capis: in
pauperes ac bonos uiros inter sese amicos.

καλιλὺν, u. 29. lib. 2. Domum significat hoc loco. An-
tiqui enim, antequā domorum structuræ essent inuen-
tæ, in certis quibusdam locis alligabant funes, καλῶς
Græcis uocatos, superq; illos extendebant aliquid, atq;
ita umbratilem uitam degebant. Aut ἀπὸ τῆς καλῆς,
lignum, καλιὰ, tugurium ex lignis factum.

λυανέωρ ἀνδρῶν, u. 145. lib. 2. ἥ γὰρ τῶν ἀνθρώπων
ἀπὸ τῶν ἡρώων πάντας τὰς κατὰ τὸ νότιον μέρος ἐδί-
λωσε.

ἔρρεσι δὲ δρυὺς, u. 230. lib. 1. ἀπὸ μέρης πάντα τὰ
διόδρεα δρυοῖ. Ouid. Et in quercu mella reperta caua.
Hunc locum citat Theophrastus lib. de plantis, eoq;
probat quercum φέρειν μέλι καὶ μελίτῃας.

ὅστις οἶτον ἥδιον, u. 145. lib. 1. id est, ἀνθρώπινον
τροφὴν, ἀπὸ τῆς διαίτης δὲ τὸν γνώμην ἐμφάνει ὡς
εἰ ἐλεγε. ὅς ἂν ἀνθρώπινον εἶχον γνώμην, id est, ἡμόροι.

πανδιάλιον, u. 45. lib. 1. pro omni instrumento ru-
stico.

προβάτοις, u. 176. lib. 2. ἀντὶ τῶ τοῖς βοσκήμασιν
ἀπλῶς.

ὑβριν, u. 21. lib. 1. Hæc uox usurpatur pro iniustitia
uniuersali non incommode: quia significat transgres-
sionem aut digressionem et obliquum fluxum et de-
clum, παρὰ τὸ ὑβᾶ ρεῖν, quia obliquè fluat. Crebrius
tamen usurpatur hæc uox pro petulantia et insolentia,
quæ comitantur diuitias, claritatem generis, poten-
tiam, et id genus alium fortunæ successum: et sunt uir-
tia specialia.

Species pro specie.

λορωνιόων]α πέτῃλα, u. 289. Sc. Speciem pro specie
hoc loco accepit. Cum enim deberet fructus dicere, ni-
mirum spicas, nominauit folia. Tzetzes.

Numerus certus pro incerto.

τεῖς γὰρ μύριοι, u. 250. lib. 1. ἀντὶ τῶ πολλοί, ἐν τῶ
μύρῳ τὸ πλημμυρῶ, exundo, impleo. Significat omnē
numerum deorum. Capnio accepisse uidetur propriè,
sine ulla figura, dum affirmat Hesiodum, quem nobi-
lissimum scriptorem appellat, ter decem millia deo-
rum numerasse.

μυρία λυγρὰ, u. 100. lib. 1. innumera mala.

ἐκατὸν μὲν παῖς ἔτεια, u. 129. lib. 1. τὸ ἐκατὸν ἔκ ἐπὶ
ῶεισιν ἐν χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ πλῆθός. ἐστὶ γὰρ ἄριστον ἀντὶ
τῶ πολλά.

ἐκατὸν δέ τε δόξαθ' ἀμάξης, u. 74. lib. 2. multa.
Non enim illa sunt centum. Tzetzes.

Materia

Materia pro re inde confecta.

αελίη, u. 410. Sc. fraxinus pro hasta.

ὄξεί χαλκῷ, u. 335. Sc. pro gladio.

χαλκῷ δὲ ὀργάζοντο, u. 150. lib. 1. aeneis instrumen-
tis, lignonibus, ascijs & cæteris. Tzetzes.

οἰδμητορ, u. 128. Sc. pro σωσάντορ.

Continens pro contento.

ἀγορῆς ἐπανατορ, u. 29. lib. 1. τῶν ἐν ἀγορῇ.

οἶκος δὲ θέσται, u. 23. lib. 1. intelligendum est non so-
lum de domus extruptione, sed de familiæ recta & uti-
li administratione.

χάλκεοι δὲ τε οἶκοι, u. 149. lib. 1. Non erant aeneæ
domus: sed quod essent plenæ armorum bellicorum, i-
deo vocat aeneas. Tzetzes.

Ex priori aut posteriori notato, cæ-
terorum cognitio.

ἀφθονορ, u. 118. lib. 1. ἐπεῖται γὰρ τῷ πολλῷ τὸ ἀφ-
θονορ.

ῥοὺς ἐνεψυε, u. 47. lib. 1. Fecit difficilem paratu, &
mix comparabilem multis laboribus & difficultatibus.

γυμνὸρ ἀπείρει, γυμνὸρ δὲ βρωτῆρ, &c. u. 9. lib. 2.
Vult messem, sationem & arationem nudo corpore fie-
ri. Hoc autem dicit exhortans ipsum, ut hos labores ma-
ture & ante hyemem perficiat: aut ut fortiter & ma-
gna uirium intentione laboret, ex qua tantum æstus
consequatur, ut se denu dare cogatur. Tzetzes.

ὄνειδος, u. 209. lib. 1. ὄνειδος τὸ αἰσχρὸν ὡς ἀπὸρ ἐγνηλκ-

μα τὸ ἀμάρτημα. ἀπολαβεῖ γὰρ ὡς ποτὶ τῷ ἀμάρτηματι
τὸ ἐγκαλεῖσθαι, ὅτω τῷ αἰχαι τὸ ὀνειδίσεσθαι. ἐνταῦθα
δὲ ὀνειδος ὃ τὸ αἰχος, ἀλλὰ τὸ αἰχρὸν, ἢ γὰρ τὸ μετέ-
χον αἰχας.

METONYMIA.

Signum pro re signata.

ὅτ' αὖ γενομενοι πολιορκήταφοι, u. 179. lib. 1. quā-
do tempora ipsorum canescent, hoc est, senio confecti
fuerint, πολιορκήταφοι, pro γενοιοι.

αἴωσοι, u. 343. lib. 1. ἀντὶ τῆς ἀπροφασίστως καὶ χωρὶς
ἀναβολῆς, ἴωσαντο δὲ ἀντὶ τῆς προφάσεως ἑλθόντων καὶ ἀνα-
βολῆς. Vult ostendere uicinoriam promptitudinem et
alacritatem ad opitulandum. Habet et quandam pro-
uerbij speciem αἴωσοι, incindi, id est, sine mora.

αἰψὰ κε πηδάλιον ἢ ὑπὲρ καπνὸς κατὰ θεῖο, u. 45.
lib. 1. Periphrasis ocij, Signa ocij pro ocio, Proclui.

Inuentoris nomen pro re inuenta.

δημήτερος ἀκτὺν, u. 32. lib. 1. Ceres ponitur pro fru-
gibus.

μῦσαι propriè significant deas praesides artium: με-
τωνυμικῶς autem ipsas artes liberales.

Effectus pro efficiente.

Huc pertinent exempla μετὰ ἀλήφειας, in quibus ἐν-
αὐτὸς ἀντὶ τῆς ἡλίου, φῆμη ἀντὶ τῶν ὀργῶν ταύτων καὶ
πάντων ponuntur.

ANTONOMASIA.

ἀθηναίης, u. 48. lib. 2. Nomine Athenæ intelligit
Ceretem,

Cererem, quod ipsa Athenienses atq; adeo omnes homines de frugibus docuerit. Potest tamen etiam uel ad Erichthonium, uel ad Triptoleum referri.

ἀμφιτρυωνιάδης, u. 318. Th. Ita διὸς υἱὸς, u. 317. Th.

Pro Hercule.

ἐπιχθονίοις, u. 58. lib. 3. pro hominibus.

ἱερὸν ἔπος, u. 274. lib. 1. pro Ioue. Ita ἱεροῖς, u. 245. lib. 1. pro eodem.

Vide plura in Periphrasi.

ANTIPHRASES.

λαμμένη, u. 205. lib. 1. Hæc uox usurpatur cum laude et uitio. Hoc loco significat stultam, ineptam et importunam.

ὃν ὀλίγω ἀνέειν, u. 261. lib. 2. Plutarch. lib. de audiendis poetis. Scitum est etiam usum uocabulorum rebus subiectis aptare, quemadmodum Grammatici docent, alibi aliud significantium: quale est, ὃν ὀλίγω ἀνέειν. ἀνέειν enim hic ἱπαινεῖν significat, id est, laudare. Laudare autem pro recusare ponitur hoc loco, sicuti usitatum est nobis dicere, Bene habet, ualeat, cum aliquid nolumus et non accipimus.

φρονέας ἀφνειὸς, u. 73. lib. 2. pro ἄφρων.

CATACHRESIS.

βασιλιάς, u. 38. lib. 1. βασιλεύς nomen regis pro iudice quouis usurpatur. Fuisse tamen illud usitatum, ut omnes regis nomen appeterent olim et præferrent, apparet ex historia Cananæorum, in quorum re-

gione, quæ nequaquam Galliam Cisalpinam æquat, 32
reges uno die et conflictu Iosue occidit.

ῥῆλος δ' ἀνθρώποισιν, etc. u. 193. lib. 1. Liuorem nūc
intelligit. Zelus enim propriè quiddam est laudabile,
cum sit bona contentio, siue imitatio: liuor autem, Græ-
cis φθόνος, quiddam uituperabile. Tzetzes.

ἡλέκτωρ, u. 142. Sc. ἡλεκτρος κατὰ χυμνικῶς ἐν ταῦ-
θα ὁ χυσολαμβάνης χαλκὸς διὰ τὸ λαμπρὸν.

βαρσος, u. 217. lib. 1. Audacia hoc loco est non pude-
re laboris.

ἴσον δ' ὅς ἐστιν, u. 325. lib. 1. Dicit æquale esse pec-
catum, hoc est, simile, ἴσον ponēs pro ὁμοίον: siquidem
omnia peccata similiter dicuntur, hoc est, unum tam
sit peccatum, quàm alterum: non igitur ἴσον posuit pro
ἰσόμετρον, quasi aliud peccatum alio non esset maius.
Antiqui enim τὸ ἴσον dixerūt ἀντὶ τῆς ὁμοιότητος. Tzetzes.

καλιλὺν, u. 29. lib. 2. Καλιὰ πνεύματος ἢ νεότητος. ἐν ταῦθα
δὲ κατὰ χυμνικῶς ἢ οἰνία.

λέγχειν, u. 11. lib. 2. λέγειν quondam dicta sunt con-
uenticula philosophorum: deinde quia inter ipsos de
rebus leuissimis plerunq; agitabatur, factum est ut λέ-
γειν dicerentur uulgò nugæ.

μεγάροισι, u. 375. lib. 1. Nunc abusiue omnem domū
simpliciter μέγαρον uocat. Propriè autem μέγαρον uo-
catur locuples et copiosa domus, παρὰ τὸ μεγαίρειν,
τὸ φθονῶ, inuideo. Tzetzes.

μετάρρονον, u. 223. Sc. Deducitur à nomine φρενός,
quod

quod non tantum mentem, sed & diaphragma significat. Hinc *μετὰ φρενον*, pars corporis, sita ad diaphragma. Deinde uerò omnem spinam dorsi ita uocant.

ὀπλὺν, u. 107. lib. 2. *τὸν μίαν ὀπλὺν ἐπὶ βοὸς ρυθίσαν* ἢ *ἔσαν τῶν μονονύχων συγγνώμης ἀξιώτερον*.

ποιοὶ, u. 343. lib. 1. *ποιοὶ* uocantur cognati ex matrimonio filiarum, ἐν τῇ πέος, quod significat τὸ αὐδοῖον. *καταχρηστικῶς* autem (inquit Tzetzes) omnes cognati *ποιοὶ* appellantur.

σφετέρησι, u. 151. lib. 1. Abusiue pro *ἐαῖς*, hoc est suis & proprijs. Nam *σφετέραις* proprie de secunda persona dicitur, pro *ἡμετέραις*. Tzetzes.

ἴδὲ γὰρ ἐδλὸς ρηϊδίως φόβειν διύαται, u. 212. lib. 1. Illud *φόβειν* ne ita explices quemadmodum Proclus, quod nimirum bonus uir non possit ferre iniuriam: sed *φόβειν* hic significat *ἔχειν*, hoc est, Bonus non facile, id est, nō sine multis causis potest habere iniuriam, aut maledictum, aut aliquod damnum. Tzetzes.

Huc pertinent uerba duplicis
significationis.

ἱπάρχει, u. 238. lib. 1. Est hoc uerbum *μέσσην*, sed crebrius usurpatur in malam partem.

καταπτόμενος, u. 330. lib. 1. Usurpatur hoc uerbum in bonam & malam partem, sed in hanc crebrius: & significat *καταπτεῖν*, grauius, durius & indignius inuadere, aggredi, adoriri.

σισιφισμένος, u. 267. lib. 2. peritus. Nam *σισιφισμαι*

9 5 est

est doceo. Inde Sophista simpliciter doctorem significat. Deinde ubi illi se uerterunt ad inanem ostentationem, uocabulum coepit in uitio esse, sicut Tyrannus.

ONOMATOPOEIA.

ῥαρχαρόδοντα, u. 222. lib. 2. ὅξαις ἔχοντα τὰς ὀδόντας. Epitheton canis à sono factum. Accommodatur et salci μεταφορικῶς, u. 175. Th.

κοῖνύς, u. 104. lib. 2.

ῥώς, u. 365. lib. 2.

ῥωτίλυσσα, u. 372. lib. 1.

πολυφλοῖσθεο θαλάσσης, u. 266. lib. 2. φλοισθός enim nihil significat.

ῥοῖσχα, u. 835. Th.

μὴ δὲ ὀρθαὶ φέρονται, u. 158. lib. 2.

ῥέμισαν, u. 348. Sc.

Huc pertinent deriuationes nominum, quæ rebus non temerè sunt imposita.

ἁπάλανον, u. 20. lib. 1. inertem significat, der nicht fasszugreifen: uel ut Salomon inquit, qui recondit manum suam in sinum. θαλάμη enim manum et opus ipsum apud Græcos significat.

ἁργαλῖον, u. 227. lib. 1. ἐν τῷ ὄργῳ, difficile et arduum, ὄργαλέον ἢ ἁργαλῖον: aut παρὰ τὸ ἁλγος ἁλγαλέον, ἢ ἁργαλῖον. Τζεζες.

ἁτάδαλα, u. 239. lib. 1. τὰ θάλασσα ἐν ταῖς ἁταῖς, quæ florēt in damnis, hoc est, plena damnorum. Τζεζες.

ἁθρῶν

ANNOTATIONES.

251

ἄνθρωποι, οἱ ἀθερῶντες καὶ γινώσκοντες ἃ ἀπώσασσι,
qui contemplantur et cognoscunt ea quæ uident.

βειάοντα, u. 5. lib. 1. elatum et inflatum. Est enim ἄ
βειάω, quod componitur παρὰ τὸ βει, quæ particula
in compositione tantum est in usu, et significationes
uocum, quibus cum componitur, intendit et auget: et
à uerbo ἄω, quod significat πνέω, spiro et inflo.

χαλκῷ, u. 150. lib. 1. χαλκός uocatur quasi χάλυβος
τις ὧν, eo quod Chalybes ipsum primi inuenerint. An-
tiquitus (ait Tzetzes) æreis armis et gladijs, atque alijs
rasticis instrumentis ex eodem ære factis utebantur,
tinctura quadam consolidantes illa. Postquam autem
perijt consolidans illa tinctura æris, iam ferro utimur.
Ego tamen ab initio ferrum extitisse existimo, sed ab
Homero τὸν πολεμικὸν καὶ ἀναιρετήριον dici χαλ-
κὸν ἐπιθετικῶς, παρὰ τὸ χεῖρ τὸν ἀλκίον, quod fun-
dat robur, ut sit ξίφος χαλκίον, ὅγχι χαλκείῳ, τῷ χέον-
τι τὸν ἀλκίον καὶ τὸν ἀναιμν τῶν ἀναιρυσάων,
fundenti robur atq; uirtutem occisorum.

ἑδλός, u. 193. lib. 1. ἐθέλω, ἐθειλός καὶ ἑδλός, propriè
est qui uoluntariè pugnat, id est, ἀνδρείος, fortis: cui con-
trarius est ὁ δειλός, timidus. Hinc ἑδλός appellatur ὁ
ἀγαθὸς τῆς τρόπης, καὶ ἑδλαὶ τὰ ἀγαθὰ.

ἐλαφρότερος, u. 35. lib. 2. ὁ ταχὺς, uelox: ἐκ τῆς ἐλα-
φός, ἐλαφρός. Tzetzes.

ἥρωες, u. 158. lib. 1. οἱ ζῶντες ἀρετῆς τινὸς μέτοχοι,
qui uitam degunt cum aliqua uirtute coniunctam. Tze-
zes.

zes. Latinis sunt indigetes, quasi inter deos agentes, qui ex hominibus in deorum numerum referuntur uirtutum heroicarum causa.

ἥλιος, u. 153. lib. 3. ἥλιός τις ὤν, ὥς ἐξ αἰλὸς τὸ γένεσιν ἔχωρ, quod suum ortum habet ex mari. Aut δῆλιός τις ὤν, hoc est conspicuus, et facta aphæresi ἥλιος. Τζεζες. Idem alibi: ἥλιος aspiratur. Sic enim uocatur quasi αἰλιός τις, ὥς ἀπὸ τῆς αἰλὸς ἔχωρ τὸ αὐαψιν, quod alimento ex mari tracto nutriatur, igneamq; uim concipiat. ἡέλιος autem tenui accentu scribitur. Solet enim id fieri, quoties α, η, ε ante uocalem per διάστασιν reperitur, ut sit ἡέλιος, αἰδής, et similia.

ἰσηξ, u. 201. lib. 1. Tenui spiritu scribatur. Nam uenit ἐκ τῆς ἰω, τὸ πορεύομαι. Atticè autem aspiratur ἐκ τῆς ἰημι, τὸ πῆμνω.

κρόταφοι, u. 179. lib. 1. ἀπὸ τῶν κροσφόρων ζώων μεταφορικῶς. Nam in illa parte corporis enascuntur cornutis animalibus τὰ κέρατα, cornua, κροσφοῖτις δὲ κρόταφοι. Τζεζες.

λαῖτμα, u. 163. lib. 1. mare et maris fluctus, παρὰ τὸ λαῖδρ τμήμα εἶναι, quod sit sinistrum et inauspicatū segmentum. Nam orbis à nobis habitatus in duo segmenta diuiditur, in terram et mare. Et dextrum quidem segmentum et optimum, est terra: leuum uero et malum, est mare et fluctus, qui fiunt in ipso mari. Quod autem mare sit malum et incommodum, id Aratus quoq; testatur, cum inquit: χαλεπὸν δ' ἐπὶ κρητὸ θάλασσα.

θάλασσα. Tzezēs.

λυγρὰ, u. 198. lib. 1. λυγρὰ sunt τὰ λεπρὰ, ἐπὶ τὸ λίαν ὕγρὰ εἶναι. Nam ex humidis & frigidis dicunt fieri omnia tristia, quemadmodum ex calidis suavia. Tzezēs.

μήλωρ, u. 162. lib. 1. μῦλον appellatur ovis, pastorali modo loquendi, nomenq; accepit παρὰ τὸ μῦλον ἵαυ ἤμωρον ἢ χαῶνον εἶναι, quòd sit mansuetum & molle animal: aut παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, curam gero. In magno enim precio atq; usu fuit cura pecorum apud antiquos. Tzezēs.

ὀλυμπορ, u. 195. lib. 1. Caelum ita uocatur παρὰ τὸ ὀλοαμπὺς εἶναι. Tenui autem spiritu effertur propter factam συγκοπὴν Aeolicam, ὀλόαμπος & ὀλυμπος: ut ex ἀρμόζομνος fit ἄλμνος. Tzezēs.

πόλεμος, u. 14. lib. 1. πόλεμος, quasi πολυαμὲς τις εἶναι, ὁ πολλὰς ἀμῶν, quasi multos metens: aut πολυμὲς magis inuēse, ὁ πολλὰς χέων, quòd multos fundat, opprimat, prosternat. Tzezēs.

πῆλως, u. 26. lib. 1. Originem trahit ἐκ τῆ πῆλως τὸ δειλιῶ, formido, metu perterreor: aut ὁ πεπῆλως τῆ ἔχειν, qui decidit ab habendo, deiectus à suis facultatib.

σεῖριος, u. 35. lib. 2. παρὰ τὸ σεῖραιν, quod est λαμπρῶς, fulgere, & ξηραίνειν exiccare.

χέτλια, u. 123. lib. 1. iniusta, improba. Mala enim & illicita sunt ualde χεῖμα ἢ καὶ κρατῆμα, quasi quæ teneant & occupatum faciant aliquem, & non facile succedunt, sicut iusta & bona.

θίμης,

θέμις, μ. 136. lib. 1. ἢ σύνθεσις, rectitudo, ἢ τὸ δίκαιον,
iustitia, παρὰ τὸ συναΐατίθεσθαι πάντοις ὡς καλῶς
ἔχοντο, quod dissonat vel approbet omnes qui recte
agunt.

PERIPHRAISIS.

Deorum.

ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, μ. 963. Th. ε' 81. lib. 1. ε'
783. Th.

ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι ἑαίρη νιφόεντος ὀλύμπου, μ. 118.
Th.

μέκαρας ἀθανάτους, τοὶ ὀλυμπον ἔχουσι, μ. 79. Sc.

ἀθανάτων φύλον, μ. 197. lib. 1.

ἀθανάτων ἰσθρὸν γένος, μ. 21. Th.

ἀθανάτων γένος ἰσθρὸν αἰὲν ἑόντων, μ. 105. Th.

ἰσμενάρων γένος αἰὲν ἑόντων, μ. 33. Th.

Saturni.

ἔρρανίδην μέγ' αὔαντι θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ, μ. 486.
Th.

Iouis.

μακάρεσσιν ἀνδράσων, μ. 328. Sc.

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, μ. 643. Th. ε' 59. lib. 1.
ε' 27. ε' 103. Sc.

θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν, μ. 923. Th.

ὀλύμπιος ἀστροπηΐης, μ. 391. Th.

ἑρρονίδην πατρί, μ. 53. Th.

ἦϊ ἑαρτοβροθύμῳ, μ. 476. Th.

ἑρόντα ἦε αὔαξ, μ. 660. Th.

Solist

Solis.

λαμπρὸν φᾶος ἡλίοιο, μ. 154. lib. 1.

Martis.

ἑτύπον ἄριος ἀνδροφόνιο, μ. 98. Sc.

Veneris.

αἰδοίην ἡαλὴ θεός, μ. 194. Th.

Mercurij.

διάντορος ἀργειφόντης, μ. 77. lib. 1.

Neptuni.

ἑλίοιο γέροντος, μ. 1003. Th.

Vulcani.

ἡλυτὸς ἄμφιγυθείς, μ. 70. lib. 1. Sc. 219. Sc. 571. Th.

Hecates.

ἡυδὴν θεός, μ. 442. Th.

Minervæ.

γλαυκῶπιδα τριτογόνειαν δεινὴν, ἀγροκύνδοιμον,
Sc. μ. 924. Th.

ἡέρην γλαυκῶπιδα τριτογόνειαν, μ. 895. Th.

ἡία θεάων, μ. 338. Sc.

Musarum.

ἡιὸς ἡῆραι μεγάλοιο, μ. 81. Th.

τέκνα ἡιὸς, μ. 104. Th.

ἐννέα ἡῆρας ὁμόφρονας, Sc. μ. 60. Th.

ἡῆραι μεγάλα ἡιὸς ἀρτίεπειαι, μ. 29. Th. αἱ ἀπὸ
παισμένας ἢ τέλει λέγεσθαι, ἢ ἀρτίοις γρόμεναι.

Pandoræ.

ἡιὸς πλαστὴν γυναικα, μ. 513. Th.

παρθένῃ

παρθενῶ αἰδοίη ἱκελὸν, μ. 572. Th.

Cœli.

θαλάρῳ τοκῆα, μ. 138. Th. θαλάρῳ ποιὸν. διὰ γὰρ τῆς
ὀμβρῆσεως θάλασσαν πάντα ποιεῖ.

θεῶν δὲ ἔδος, ἄγνος Ὀλυμπος, μ. 203. Sc.

Ὀλυμπὸν τε μέγαν, καὶ δώματα πατρὸς, μ. 471. Sc.

Orionis.

Θένος ὠρίωνος, μ. 216. lib. 2. ἥγυν ὠρίων.

Θένος ὀμβριμον ὠρίωνος, μ. 237. lib. 2. ἀντὶ τοῦ τὸν
ὠρίωνα.

Orientis arcturi.

ἀρητῆρος προλαπὼν ἰσθμὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib.
2. Emergens supra horizontem, et apparens prima
nocte.

ἄρητῆρον δὲ ἐσίδη ῥοδὸν ἀκτυλὸς ἠώς, μ. 228. lib. 2.
ἀντὶ τοῦ ὁ ἀρητῆρος ἐπιτείλη τὴν ἑώην ἐπιτελεῖν.

Ignis.

πυρὸς μόνος αἰθομένοιο, μ. 325. Th.

πυρὸς μόνος ἀκαμάτοιο, μ. 563. Th.

ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσσηο πορ αὐγὴν, μ. 566. Th. i.
tem μ. 569. Th.

Oceanus.

ὠκεανοῖο ῥέεθρα, μ. 695. Th.

ὠκεανὸς ῥοαί, μ. 841. Th.

πόρον ὠκεανοῖο, μ. 293. Th.

ἰσθμὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib. 2.

Maris.

μέγα λχιτμα θαλάσσης, u. 163. lib. 1.

σνρέα νῶτα θαλάσσης, u. 762. C 781. Th.

εν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, u. 143. lib. 2.

Fluminis.

ποταμῶν καλλιρροῶν ὕδατος, u. 355. lib. 2.

Lacus.

βούθια λίμνης, u. 366. Th.

Terræ.

πέραςσι εν γαίης, u. 518. Th.

Inferni.

σνρώσντα δόμον ηρυσρδ ἀΐδαο, u. 152. lib. 1.

Heliconis.

ἑλικωνος ὄρος, u. 2. Th.

Ventorum.

ἀνέμων πνοιῆσι, u. 269. Th.

ἀνέμων μόνος, u. 243. lib. 2.

ἀνέμων αἷται, u. 239. lib. 2.

ἀνεμοί γε πακὰς αἷτας, u. 263. lib. 2.

Boreæ.

ἷς ἀνέμῳ βορέαο, u. 136. lib. 2.

Noti.

νότοιό τε δεινὰς αἷτας, u. 293. lib. 2.

Hominum.

φῦλ' ἀνθρώπων, u. 331. Th. C 90. lib. 1.

Mulierum.

γένος γυναικῶν θηλυῖδράων, u. 590. Th.

φῦλα γυναικῶν, u. 591. Th.

τ

Virgi-

Virginis innuptæ.

ἤτε δόμων ἐντόφει φίλη, υ. 138. lib. 2. Innuptæ non
prodibant in publicum, sed adseruabantur domi.
Herois.

ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, υ. 182. Sc.

αὐδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἱ λαλέονται ἡμίθεοι, υ.
158. lib. 1.

Amphitryonis.

ἀμυύονος ἀλκείδαο, υ. 112. Sc.

εἷς παῖς ἀλκείοιο, υ. 16. Sc.

Cygni.

παῖς ἐνναλίοιο ἀνάνητος, υ. 371. Sc.

Herculis.

ἀμφίρυωνιάδης δ᾽, βίη ἡρακλεΐη, υ. 416. Sc. ὅ
115. ὅ 52. ὅ 67. ὅ 149. Sc. ὅ 331. ὅ 290. Th.

ἀταρβήτορ διὸς ὑῖον, υ. 110. Sc. διὸς ὑῖος, υ. 392. Sc. ὁ
πέρμενός διὸς ὑῖον, υ. 413. Sc. διὸς ὑῖ, υ. 150. Sc. διὸς
ὑῖον ἀρήτορ, υ. 66. Sc. διὸς ἀλκίμος ὑῖος, υ. 320. Sc. παῖς
τε διὸς μεγάλου, υ. 371. Sc. διὸς ταλακάρδιος ὑῖος, υ.
424. Sc. ὑῖος δ' ἀλκμύνης, υ. 467. Sc. εἰς μέγα θάρος
παῖδι, υ. 385. Sc. μέγα φέρτατε λαῶν, υ. 330. Sc.

Herculis & Iphicli.

λυγγῆος γονεὺς τηλεκλειτοῖο, υ. 317. Sc.

Iolai.

ἰφικλείδαο, υ. 11. Sc.

Promethei.

εἷς παῖς ἰαπετοῖο, υ. 50. lib. 1.

Draconis.

Δράκοντες φόβος, u. 144. Sc.

Equorum.

ἵππων πόδιων δένος ἵππων, u. 97. Sc.

Frumenti.

Διμήτορος ἵππων ἀκτιών, u. 215. lib. 2. & 82. lib. 104.
& 290. Sc.

Ovium.

πώμα μήλων, u. 21. lib. 3. ἀντὶ τῆς ἀρνίας.

Serpentum.

ὄφιων κεφαλὰι δεινίων, u. 161. Sc.

Spicatum.

περὶ γλῶχες, u. 398. Sc. αἱ γωνίαι τῆς γάχνης, flexus
spicae: periphrastice autem spicam significat. Tzetzes.

Bellicosi.

ὄζον ἀρμος, u. 181. Sc. ἀκόρυφος αὐτῆς, u. 432. Sc. &
459. eodem libro.

Robusti & magni.

χεῖρες ἀκτῖνες ἐξ ὤμων ἐπέφυνον, & c. u. 75. Sc. &
147. lib. 1.

Fabri.

ἀβλωαῖος ἀμῶος, u. 48. lib. 2. ὁ τέκτων Moscopulo.

Sapientis.

περὶ τῆς πραπίδες, περὶ δὲ ἐστὶ νόημα, u. 656. Th.

Prudentis.

πεινυμένα εἰδώς, u. 349. lib. 2.

Stulti.

τῷ μὲν φρονίας ἐξέλετο βούς, μ. 89. Sc.

χέτλιος, μ. 92. Sc.

Facis.

σελας αἰθομένοωρ δαΐδωρ, μ. 275. Sc.

Casei.

μάζα τ' αἰμολγαίη, μ. 208. lib. 2. ἢ τυρὸς ἢ αἶρτος γὰρ
λακτὶ ἐνυμωμένος. Proclus.

Remorum.

υκὸς πῆδρα, μ. 246. lib. 2. παλὴς ἀλας. Possunt intelligi
ἔσ' uela ἔσ' funes ἔσ' similia.

Ollarum.

μήδ' ἀπὸ χυτρώποδωρ, μ. 366. lib. 2. τῶν ἐχάφων καὶ
μαγείρων. περιφραστικῶς δὲ χύτρων εἶπε.

Belli.

αἶρμος ὄργα σονόγν' α, μ. 145. lib. 1.

Diues.

ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, μ. 297. lib. 1.

Iudicium.

αἰδρεῖς διαφάγοι, μ. 219. lib. 1.

Vxoris.

ἀνοίει, μ. 36. lib. 3. ἢ γυνὴ γυναικαὶ ὁμόζυγον.

Filiarum.

θυγατέων ἰσθρὸν γένος, μ. 347. Th.

Admirati sunt.

θαῦμα δ' ἐχ' ἀθανάτους, ἔσ' c. μ. 588. Th.

Ararunt.

ἤρανον χθόνα δῖαν, μ. 287. Sc.

Canit.

Canit.

χίε αὐδὲν, μ. 396. Sc.

Canentes.

πορικαλλέα ὄσσοις ἰεῖσα, μ. 10. Th.

Cupias.

ἱμῆρος αἶρη, μ. 236. lib. 2.

Deuorauit.

ἔλιν ἐγκάτθειο νηδιῶν, μ. 487. Th.

Deuorant.

σφετέρην ἐς γαστὲρ ἀμύνῃαι, μ. 599. Th.

Doluit.

δριμὺ δ' αἶρην ἄχος εἶλον, μ. 457. Sc.

Equitabant.

πῶθ' ἵππων ἱπεδῶντες ἐθύντορ, μ. 286. Sc.

Frigeas & tremas.

ἵνα τοι τέχαις ἀτρεμέωσι, μήδ' ὀρθὰς φέουσιν,
ἀερόμεναι κατὰ σῶμα, μ. 157. lib. 2.

Interfeceris.

γλυκὲρ ἑς αἰῶνος ἀμέρῃς, μ. 331. Sc.

Interfecit.

μελίφρονά θυμὸν ἀπηνύρα, μ. 428. Sc.

Inuisibilis.

ἡέρα ἑοσαμύνῃ, μ. 221. lib. 1.

ἡέρα ἑοσαμύνοι, μ. 253. lib. 1.

Iuit.

ἴορτ' ἰόναι, μ. 40. Sc. ut apud Homerum, βῆ δ' ἰόναι.

Locutus est.

ἔπειτα πῆδ' ὀργῆα προσενύδα, u. 326. Sc.

Lugebat.

ἔχε πόνθος ἄλαστον, u. 467. Th.

Metebant.

ἤμων αἰχμῆς ὀξείησι, Sc. u. 289. Sc.

Montium.

ὄρεος οὐ βήσῃσιν αἰδυνῆς, Sc. u. 860. Th.

Mortui.

ἀπὸ γράμμοι ψυχὰς, u. 173. Sc.

Moriebantur.

λαμπρὸν δὲ ἔλιπον φάος ἡελίοιο, u. 154. lib. 1.

Mortui sunt.

τὸς θανάτῳ τέλος ἀμφενάλυψε, u. 165. lib. 1.

Nauigauī.

νῦν γ' ἐπέπλωρ σὺρῆα πόντον, u. 268. lib. 2.

Ocij.

αἰψὰ κε πηδάλιον ἢ ὑπὲρ καπνῶ παταβῆς, u. 43. lib. 1. In ocio instrumenta rustica ad parietes suspēduntur, non aliter quàm pacis tempore galeæ ueteres.

λεπτὴ δὲ παχὺ, Sc. u. 15. lib. 2. Ex ocio ex scissione tumefactionem pedum intelligit, quæ multum sedentibus accidit.

Occultarunt.

λερύψαντες ἔχουσι, u. 42. lib. 1. pro ἐκρυψαν, χαῖμα Atticum. eiusmodi est Sophocleum, λερύξας ἔχω, pro ἐκρύξα. Tzetzes exponit pro λερύφασιν, Sc. addit, Solere Atticos participia pro uerbis ponere.

Precati

Precati sunt.

θεοῖσι χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, υ. 247. Sc.

Pudet.

αἰδέως δ' ὅν ἀγαθὴν ἐχρημέτορ ἀνδρα πομίζει, υ. 315. lib. 1. pro, οὐδ' αἰδώς αὐτῆς ὅ καλῶς αἰδέεται.

Somniorum.

φῶλον ὀνείρωρ, υ. 212. Th.

Viuentes.

οἱ ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάος πολυδερκής ἡς, υ. 451. Th.

Velocis uolatus.

ἰδὲ ἴσσε νόημι' ἐποῖατο, υ. 222. Sc. Nihil velocius cogitatione.

Verno tempore.

ἡμος λόκκυξ λοκκύνει δρυὸς ἐν πτεράλοισι, υ. 104. lib. 2. Nam cuculus ueris tempus adesse cantu suo praenunciare solet. Et principes Saxoniae hunc morem habent, ut qui prior arcu percussit cuculum, arcum habeat.

Æstate,

θερεος καματρώδεος ὥρη, υ. 202. lib. 2.

ἰδαι ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χεῖρα σείριος ἄζει, υ. 397. Sc. in aestu maximo, quando corpora consumuntur sudoribus: παρὰ τὸ ἰδεῖν, ὃ ἐστὶ ἰδεῖν, ab euocando sudore. Homerus quoque dixit, ἰδαι αἰνοτάτῳ.

Hyeme.

ἡμάτι χεμεῖω, ὅτ' ἀνόσους ὁμ πόδια τρύδαι, υ. 142. lib. 2. ὥρη

ὥρῃ χαμῶρι, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἰργομῖχα, μ.
u. 2. lib. 2.

Vide plura sub Chronographia.

Die toto.

πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡλίον καταδύντα, μ. 396. Th.

Auroræ.

φαῖος πολυδερκέος ἡῆς, μ. 451. Th.

κῆρ ἡῶος, μ. 166. lib. 2.

Ætatis mediæ.

ἡβης μέτρον ἰκοῖτο, μ. 131. lib. 1. pro ἡβουσι καὶ ἰκτο, Atticè. Dixit autem ἡβης μέτρον periphrasticè, pro ἡβη, ἡβη uero pubertas uocatur. Hæc Tzetzes. Videtur autem ἡβην potius appellare mediam ætatem, quæ ἔκμη uocatur, Latine uigor & status. Est hæc periphrasis & μ. 56. lib. 1.

Senectutis.

κακῶ ἐπὶ γήρας ἔδω, μ. 329. lib. 1.

Senex fuerit.

ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται, μ. 604. Th.

Patriæ.

δόμους καὶ πατέρας γαῖαν, μ. 1. Sc.

Vulnerare.

χαλκῶ δαΐσσειν, μ. 67. Sc.

POETICAE DICTIONES.

ἀργῶ, μ. 300. lib. 1. pro ἀργῷ. Talia sunt, αἰείδω pro αἰδω; αἰδοῖος pro αἰδέσιμος.

ἀρίηλον, μ. 6. lib. 1. pro διὰ δαλον.

ἄμναι,

ἄμυδις, u. 345. Sc. pro ἄμα ἢ ὁμῶς.

ἀλκτῆρα, u. 128. Sc. ἤγερ ἀποσοβητῶν, ἀπὸ τῆ ἀλκῆ, τὸ βοκθῶ.

ἄητο, u. 8. Sc. pro ἔπνεον.

ἀργαφόντιον, u. 68. lib. 1. pro ἀργαφόντιον.

αὐδὼν, u. 61. lib. 1. pro φθέγμα. Eiusmodi est ἀχέω pro ἄχθομαι.

βάλλει, u. 107. lib. 1. pro ἐπιτυχῶς λάμβανει.

διδακτοῦσαι, u. 64. lib. 1. διδασκῶ pro διδάσκω. Poetae enim ex uerbo simplici et non contracto faciunt contractum.

διάνδιχα, u. 13. lib. 1. pro δίχα καὶ διχῶς.

διχ' αὐθρώπων, u. 166. lib. 1. pro χωρὶς.

ἐκ διόθεν, u. 1. lib. 3. ὥς τὸ ἐξ ἄρανόθεν.

διύωσι, u. 234. lib. 2. τὴν εἰῶσαν δηλονότι δύσει.

δύοσσομαι, u. 2. lib. 2. pro διώω. Cū mane occiderint.

ἐγγύθι, u. 286. lib. 1. pro ἐγγύς.

εἴσκε, u. 62. lib. 1. Tale est ἐλπομαι pro ἐλπίζω.

ἐνέπειε, u. 2. lib. 1. ἐνέπω pro ἔπω.

ἐνναεῖήρω, u. 54. lib. 2. ἐνναεῖήρ pro ἐνναετής.

ἐπιμωμητὴ, u. 13. lib. 1. pro ἐπίψογος.

ἐρμείων, u. 68. lib. 1. ἐρμείας pro ἐρμῆς.

ἰδῆ, u. 276. lib. 1. pro αἰδῆ.

ἰζω, u. 112. lib. 1. ἰώω pro ἰώ, ὥς ὑπνώω, πλέω, ὀρώω.

ἥθει λουγαλέοισιν, u. 143. lib. 2. locis consuetis. Ita enim poetae usurpant hanc uocem ἥθει, non solum pro moribus et consuetudine, sed et pro diæta consuetæ, r s pro

pro pabulo, pro loco, & id genus alijs, quibus assueui-
mus.

θνήσκειν, u. 100. lib. 2. θεῶμαι θεῶμαι, τὸ βλέπω. in
secunda coniugatione circumflexorum, θεῶω θεῶω, in ter-
tia: τὸ θεότης μετὰ δίδωμι. Vtrunq; in communi lin-
gua est usitatum. θεῶμαι θεῶμαι in prima, τὸ θεωμάω,
poetis tantum est usitatum, non communibus. Huius au-
tem uerbi duas uocales ε & ο conuertunt in diphtho-
num ου, ε in η. Hinc fit θνήσκω, ε in τertia pers. θνή-
σκει. Fut. θνήσομαι. Tertia plur. θνήσκειν. Indefin. ἰθνη-
σάμεν. Moscorulus.

ἐλαίωσαι, u. 1. lib. 1. ἐλαίω pro ἐλαίσω. Communi
in lingua significat ἀσφαλίζειν.

ἐλῦθι, u. 9. lib. 1. ἐλύω pro ἀνέω.

μήν, u. 18. lib. 1. εἰ παῖς. Accusatiuus poeticus triū
generum, pro αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

μῦθος, u. 11. lib. 1. pro οὐ.

οἶκος, u. 188. lib. 2. Vocabulum uetus: apud iuniores
ἀμπελον in usu.

παναίδιον, u. 139. Sc. ἢ γὰρ ποιήιον. ἀπὸ αἰόλα τι-
νὸς γραφομένου τῷ ποιήῃ, ποιήιον τὸν φρόνησιν, καὶ
ἀπαρμήιον τὸν σῶμα.

πῆλινον, u. 275. lib. 1. pro πῆλινον καὶ πῆλινον.

ἰπῆλομενάων, u. 1. lib. 2. Cum primum ante ortū
solis apparuerint.

πολλόν, u. 35. lib. 2. pro πολὺν.

χειρότορον, u. 51. Sc. ἂ χείρων tanquam positioita.

ἔσ' αὖτις, χειροτέριον γυνεῖν. Comparatiuus comparatiuē.
πώεα δ' ἔτι ἔσ' ἀνέστην, u. 134. lib. 2. pro ἔσ' ἀνέστην ἔ
διέρχεται.

ρεῖα, u. 6. lib. 1. ρεῖα ἢ ῥηιδίως pro ῥαδίως. Mosco-
pulus.

τέτωρ, u. 316. lib. 2. pro τέταρτος.

τίσκειν, u. 9. Sc. Solent poetae literam ἡ uerbis ἀ-
cere: ut τὸ ἔσπω, τίσπω ἔσ' similia.

ἔπεφνε, u. 57. Sc. ἀφόνω τὸ φονεύω. Fut. φονῶ. Præ-
ter. πέφαυκα. Medium πέφονα: hinc alterum uerbum
πεφόνω, ἔσ' πέφνω per Syncopein.

φύγασαι, lib. 2. φύγειν λέγει τὴν ἐπιβολὴν τῶν
πλειάδων, ἐπεὶ καὶ τὸν λαὸν ὅτε ἐπιέλασσι φύ-
γει. Proclix.

χολωσάμενος, u. 53. lib. 1. pro ἀγανακτήσας.

EMPHASIS.

ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰσὺν ἐφετμῆς, u.
296. lib. 1. Singula in hoc uersu diligenter discussa, uide-
buntur aptè ἔσ' significanter posita, pro singulari soli-
tudine poetæ erga fratrem, prudenti emendatione e-
gentem, ad uitæ rationem rectam ἔσ' felicem. Sed tu
(inquit) qui non es de primo genere hominum, nec per-
te sapis, ἔσ' consulis tibi: ἡμετέρης, nostræ ut fraternæ,
hoc est, beneuolæ, sollicitæ ἔσ' prudentis ἐφετμῆς admo-
nitionis, præceptionis ἔσ' instructionis rectæ: μεμνημέ-
νος memor, ut à me tradita ἔσ' præcepta, tibi uerὸ con-
uenientis, necessaria ἔσ' salutaris, αἰσὺν semper, quia est
ἔσ'

ex ordinatione diuina in uniuersum & perpetuò re-
ctā & salutaris, & tibi ut proniori ad ignauiam sem-
per necessaria. Garbitius.

Διναὶ ἀγορεύειν γινώσκων, u. 278. lib. 1. Εμφατικόν
est illud γινώσκων, hoc est, sciens & cōsultò. Sunt enim
multi qui non ex animo profitētur id quod iustum est,
& illā quoq; faciunt ea spe, quòd uelint sub specie iu-
stitiæ damno esse & detrimentum afferre. Tzetzes.

ὅν μ' ἀντρεῖσθαι παρὰ γείτονος, u. 347. lib. 1. ὅν, id
est, bene & accuratè rem mensuratam accipias à uici-
no, ut & uicinus sciat quātum tibi det, & tu quantum
ei debeas.

ἥμενος ἀμύσεις, u. 98. lib. 2. πολλὸν ἔμφασιν ἔχει
τῆς ἀκαρπίας.

Ἰαμεν ψεύδεια πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα, u. 27.
Th. Dicere multa licet figmenta similitima ueris. Non
omnia uidelicet, sed multa & fabulosa: alioquin ueris
similia non essent. Eiusmodi autem fabulæ sunt, dum ue-
ris inuoluuntur, argento ceu quis circumfuderit aurū.
Ita enim fabulæ habent. Strabo lib. 1.

ὥς ἔφατ' ὠκυπέτης ἰχθὺ τανυοίηστος ὄρνις, u. 211.
lib. 1. Primum est ἰχθὺ auis natura rapax & uolentia:
deinde ὠκυπέτης, quia habet præcipitem & uolētum
uolatum: tertio habet alas ualidas & amplas, quas fir-
mè extendere & diu agitare potest. So sagt der Jun-
cker habicht.

ALLE-

ALLEGORIA.

Poetæ(inquit Tzetzes) ex his quatuor rebus cognosci possunt: si uidelicet habent metrum heroicum, allegoriam, historiam seu narrationem ueterem, & dictionem aliquam, quæ non uulgaris atq; humilis, sed heroica & plena dignitatis, metroq; heroico conueniens esse debet. Ex his uerò quatuor rebus allegoria potiss. poetas designat. Hic itaq; interpretes pleraq; Hesiodi dicta ἀλλῆγοεινῆς explicat. Eiusmodi sunt explicationes quæ sequuntur.

ἡ ἀδελυὸν ἀμύμῳ δὲ ἔργον, &c. u. 334. lib. i. Pro uirili, & quantum potes, ὅσῳ δέ, hoc est, ὅνῃ, facias & offeras dijs, hoc est, animalibus potentijs. Nimirum, quantum potes, habe in pectore, & effectiōni mandes optima & pulcherrima. Aut θεοῖς ὅνῃ, hoc est, elementis & astris. Quod autem dicit, tale est: Pro uiribus omnia suo tempore facias, quæ decet te facere: in uere, quæ tunc oportet, & æstate & reliquis anni temporibus similiter. Conueniunt enim etiam anni tempora cum qualitatibus elementorum. Considera autem etiam præcipuas stellas, præsides temporum, quantum potes. Multum enim, imò plurimum ualent astra, non tantum ut agricultura & plantandi studium atq; mercatura bene cedat: sed breuiter ad omnia quæ fiunt in uita, maximi sunt momenti.

ἐπὶ δὲ ἀγλαὰ μετέωρα παίειν, u. 335. lib. i. Historica interpretatio non est obscura, quòd uidelicet coxæ siue femora

femora solebant præcipuis dijs cremari. Allegoricè autem per illa significarunt, se suas actiones, suaq; cœpta & animi cogitata dijs commẽdare, ut auspicata & facta fiant, felicemq; euentum ac finem sortiantur. Quod & nunc significat poeta, dum inquit: Moderare uite tuæ cursum & omnes conatus tuos ad normam diuine mentis, ut sint auspicata & prospera, quæcunq; agis.

ἀλλοτὶ δὴ παροιδῆσαι, &c. u. 336. lib. 1. Nunc igitur ita instrue uitam tuam, ut te docui, tibiq; modum præscripsi, cohortans ut omnia decenter facias: utq; sis solutus curis & lætus, nec ijs molestiam exhibeas, qui id minimè meriti sunt. Pro animo autem nunc dicit libationem. Vinum enim tenebras effundit menti, eamq; de gradu deijcit.

ἢ μὲν ὅτ' ἀνδράζει, u. 337. lib. 1. Noctesq; diesq; facias ea, quæ decent hominem studiosum & industrium. (ὅτ' ἢ τι ἰλασθῇ.) ut tibi ea quæ deliberas & facis, ex animæ tui sententia, & sub bona constitutione elementorum & temporum, atq; etiam astrorum, omnia succedant dexterrimè.

Nam hæc uox θεός (inquit idem Tzetzes) uniuersum & indefinitè posita quumq; significat: sapientes reges, elementa, facultates animæ, affectus, & fatum, quod alij prouidẽtiam appellant. Singula etiam nomina deorum tripliciter exponi possunt: intellectuè, elementaliter, & historicè. Vt uerbi gratia, Iuno significat hæc tria: mulierem regiam, ætherem, & fortitudinem. No-

*M*en Mineræ similiter: mulierem regiam, crassiorem partem aeris, & prudentiam. Sic de alijs uolo intelligi. Aliqua etiam deorum nomina multipliciter accipiuntur: ut uerbi causa, τὸ ζεὺς. Historice namq; significat quendam regem: intellectiue autem, mentem: quo pacto etiam Musas, id est scientias, generat. Elementaliter deniq; omne coeleste corpus cum suis partibus: aerem & constitutionem cœli nubilam: præterea pluuiam solem: tum planetam, Iouem dictum: & fatum, secundum Stoicos. In qua postrema significatione ubiq; accipitur in toto hoc poemate, excepto solo principio. Nā ibi Iupiter, quem patrem Musarum appellat, id est scientiæ, mentem significat. Alibi autem ferè fatum intelligitur, nisi fortassis de elementis aut alijs quibusdam sermo sit institutus. In elementalibus enim nomen Iouis pro cœlo aut aere usurpatū intellige: in intellectualibus pro mente: in alijs aliter, prout uidelicet expositio materiæ propositæ conuenire uidetur.

Idem & Iohannes Diaconus admonet: cuius uerba, cum sint digna memoria, libet subscribere. Hoc nomen Deus multis modis accipitur à poetis, inprimis ab Homero. Interdum enim ipsa elementa Deos appellat, ut quando Iouem nubecogam, νεφεληγερέτην, dicit, Neptunum γαίρροχον, lunonem χροσόθρονον. Interdum animales potentias & affectus, ut quando dicit: δὴ μὴ τι ἀτάλαντον. Et: ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο παλλὰς Ἀθήνη. Et: τῷ δὲ αὐτῇ παρμῆδωνι φιλομειδῆς ἀφροδίτη.

φροδίτη. Et rursus: αὐτὰδ' ἐναλίαιο θεὰ γλαυκῶπις
ἑβλύς. Interdum reges deos nominat, ut quando dicit:
τόνδ' ἡμέβειτ' ἐπεὶ ἔλκυν, Διὸς ἐκγεγαῦα. Et: τὸν ὅπ'
ἄγχιον τένε δ' ἄφροδίτη, ἰδὼς ἐν λυκμίῃσι, θεὰ θυγῶ
δυνηθεῖσα. Interdum sapientes, ut quando dicit: ὁρ βεῖα
ριωρ λαλέεσι θεοὶ, αὐδρες δέ τε πάντες αἰγυαίων. Et
rursus: τίλιν ἥτοι αὐδρες βατίειαν λυηλίσσασιν ἀθάνα
τοι δέ τε σῆμα πολυσκαρβμοιο μυελώνης. Aliàs uerò
providentiam Deum appellat, ὅς fatum, ὅς ἀστρα, ut
quando dicit Helenus: ὅς γ' ἐγὼν ὅπ' ἄνεσσα θεῶν αἰα
γρηϊάωρ. Et rursus: οἱ θεοὶ παρ' ἱερὸν λαθήμενοι ἡγε
ρόωντο χροσέω οὐδ' ἀπέδω. Haftenus Iohannes Diacono.
De allegorico uerò quorundam Deorum intelles.
Etu citat idem hos uersus Orphici:

ἑρμῆς δ' ἑρμηνεύς τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
σύμφαιτο δῶρ, πῦρ ἥφαιστος, σῖτος δημήτηρ.
ἡ δὲ θάλασσα, ποσειδάων μέγας, ἡ δ' ἐνὸς σίχθων.
καὶ πόλεμος μὲν ἄρης, εἰρλήνη δ' ἐστ' ἀφροδίτη.
οἶνος, τὸν φιλέεσι θεοὶ, θνητοῖτ' αὐθρῶποι,
ὅστι βροτοῖς ὄνρεν λυπῶν λαλλήτορα πασῶν,
ταυρογενὴς διόνυσος σύφρεσύνῃν πόρε θανῶσιμ.
ἡ δὲ σελὴν πάσῃσι ἐπ' εἰλαπίνῃσι παρέστι.
καὶ θέμις, ἥ περ ἅπασι θεμιστύνετ' ἀλίναα.
ἥλιος ὁρ λαλέεσιν ἀπόλλωνά κλυτότοξον,
φοῖβον ἐκθελέτιν, μαύτιν πάντων ἐκἀβρυον.
ἐκτῆρα νόσων, ἀσκληπίον. ἐντάδε πάντα.
ἴσους δέ τε πάντων ἐστὶ θεός, πάντων τε κεράρης,
πανδύμασι

πνύμασι συνέζωρ, φωναῖσι τε ἀδρόμιντοις.

ἀρχομένου δὲ πύθι καὶ λήγοντος θεωρεῖσθαι, u. 367. lib. 1. Quidam allegoricè explicant de ætate. Hac enim frui nos iubet & incipiente & senescente. Media uerò esse laborandum.

ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ δίκη, u. 254. lib. 1. Iustitia à Theologis appellatur uirgo, διότι πάν τὸ δικαστικόν γένος ἀδιάφθορον εἶναι δεῖ καὶ λαθαρόν, ἢ τῆς σύμβολον ἢ παρθενία. Appellatur autem filia Iouis, διότι νομοθέτης ὅτος ἐστὶ νοσμηκός ὡς ἀρχὼν ἢ βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὸν δὲ δικαστικὸν ἐξῆφθα, δεῖ τῆς νομοθετικῆς, ὡς τὸν ἀνθρωπίνῳ τῆς ἀνθρωπικῆς, ἢ τὸν θεῖον τῆς θείας. Eandem & dij uenerantur, ὡς πᾶσι τὸ λατρεῖσθαι ἀπονέμεσθαι, ὃ δὲ μάλιστα φίλον ἐστὶ τοῖς θεοῖς. Hac leso iure leditur. ὃ γὰρ τὰ ἀγαθὰ τῶν θεῶν ὑβρίζων αὐτὸς ὑβρίζει τὸν θεόν. ἀγαθὰ δὲ τῆς δίκης τὸ δίκαιον. Proclus.

Διάνητορ, u. 68. lib. 1. Mercurium finxerunt nuncium deorum, quòd eius motus sit maximè admirabilis, & quòd eius sit uaria ratio in genituris.

ἐὺστέφανος ἀνμάτης, u. 198. lib. 1. id est, ἡ περιτομία τῶν καρπῶν καὶ ἡ συνομία.

μηδέ ποτ' οἶνοχόλον τιθέμεν, u. 362. lib. 2. Pleriq; ita interpretātur, ut sit symbolicum monens, propria non esse anteponenda communibus, neq; partem pluris faciendam quàm totum. λέχτις est tanquam lebes, & ponebatur olim in publicis conuiuijs & festis, plenus

uino mixto, εἷνα κεκραμένον. οἰνοχόη uero erat uelut calix, aut tale aliquid, ex quo bibebatur. Proclus dicit, οἰνοχόη dici alias λύαθον: praterca craterem esse sacrum & communem. τὴν δὲ οἰνοχόην διακεκολλημένην τὴν τὸν οἶνον ἐνάσσει διακέμεσαν. Idem & alias huius uersus addit aliorum explicationes. μηδέποτε σὺ δαίπνῳ πρόσκεισο τῷ πίνειν. μόνοι γὰρ οἱ αἰεὶ πίνοντες, αἰεὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῇ πρατῆρος τὴν οἰνοχόην. Aut, μὴ τὸ τρεφόμενον τῇ τρέφοντι προτιμήσῃς, μηδὲ τὸ ἥττω τῇ κρείττω.

σὺ δὲ ὅπῃ ἀθανάτῳ, &c. u. 324. lib. 2. Possunt hic allegoricè animales potetie per deos intelligi. Hoc est: Accuratè considera, animoq; perpende, quod sit tuum officium: nec amicum habeas in tanto precio & bono re, sicut fratrem: hoc est, ne naturalibus præferas externa, nec patriæ anteponas peregrinam terram, propter donorum acceptionem, aut alterius rei causa: & sic in similibus similia facias.

μηδὲ πολυφαίνα δαυτὸς δωρεάμενος εἶναι, u. 340. lib. 2. Debemus aliquid conferre in publicum, quia nos uicissim multa accipimus à magistratibus.

μηδὲ ἐπ' ἀκινάτοισι, u. 368. lib. 2. Pueri à teneris statim exercendi & erudiendi sunt.

μηδέποτε σὺ προχοῇ, &c. u. 375. lib. 2. Neq; matrona neq; uirginibus turpitude inferenda.

Gratie sunt filie Iouis & Eurynomes, u. 907. Tb. Quia iustitia causa est societatis & coniunctionis humane.

mana. Iustitiæ enim pater Iupiter, quæ uirtus (ut Phur-
nutus ait) non patitur inter se mortales afficere iniu-
ria: unde & Gratiæ ipsæ sunt, quæ beneficiorum & com-
modorum præsidēs dicuntur. Tzetzes chil. 10. hist. 337.

Gratias ita explicat:

ἐγὼ δὲ πᾶν ἐπιτρεπὲς, χάριτας ὀνομάζω.

Ego autem omne delectabile, Gratias nomino.

Museus de pulchritudine Herus:

πολλὰι δὲ ἐν μελέων χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεις χάριτας ψύσαντο πεφυκότα, εἰς δὲ τὰς ἑρᾶς
ὀφθαλμοὺς γελῶν, ἑκατὸν χάρτεσι τεύχλει.

Multæ autem ex membris gratiæ fluebant: antiqui uerò
Tres Charites mentiti sunt esse, unus autē quidā Herus
Oculus ridens, centum Gratijs subpullulabat.

ἡ δὲ Ἥβη, u. 922. Th. Hebe filia Iunonis. Cicero 1. Tus-
culan. quæst. Quo pacto Hebe Iunonis filia dicitur &
quoniam ē felicissima aeris temperie omnia herbarum
arborumq; genera pullulant & pubescunt.

ῥέον δὲ θεῶν, u. 886. Th. Hanc fabulam de Metide ab
Ioue deuorata, unde postea extitit Minerva, luculentē
& allegoricē exponit apud Galenum lib. 3. de Hipp.
& Plat. decretis Chrysippus.

συνεῖα θυγατέρες, u. 76. Th. Theologi nouem Musas
octo sphaerarum musicos cantus & unam maximam
concinentiam, quæ constat ex omnibus, esse uoluere.
Vnde Hesiodus in Theogonia sua octauam Musam V-
raniam uocat: quia post septē uagas, quæ subiectæ sunt,

octaua stellifera sphaera superposita, proprio nomine
 coelum uocatur. Et ut ostenderet nonam esse et maxi-
 mam quam conficit sonorum concors uniuersitas, ad-
 iecit, *καλλιόπη θ' ἥδε προφρεσάτη ἔστιν ἀπασάων*, ex
 nomine ostendens ipsam uocis dulcedinem nonam Ma-
 sam uocari. Nam *καλλιόπη* optimæ uocis Græca in-
 terpretatio est. Et ut ipsam esse, quæ constet ex omni-
 bus, pressius indicaret: assignauit illi uniuersitatis uoca-
 bulum, uidelicet *προφρεσάτη ἀπασάων*. Macrobius
 lib. 2. cap. 3. in somnium Scipionis.

ῥῶπας ὁμόφρονας, u. 60. Th. αἱ λογικαὶ ἐπιγῆμαι
 ἀλλήλους ἐπικοινωνεῖ. Addit postea: *ἀκηδέα θυμὸν ἔχον-
 τας, ἢ γὰρ ἄλυπον. καὶ γὰρ τὸν περὶ λόγους ἀχολύμε-
 νον, ἀφρόντιστον εἶναι καὶ ἄλυπον*. Interpres uetus, qui
 Musas aliter interpretatur quàm Macrobius. Idem to-
 tam Theogoniam uult esse allegoricam naturalium re-
 rum explicationem. *μῦσαι*, inquit, sic appellatæ sunt,
οἷς ὁ μὺς αἰεὶ ὄσαι. Vnum namq; concentum faciunt om-
 nes, nec unquam separantur a se inuicem. Et si enim u-
 naquælibet proprium quid habet, in singulis tamen o-
 mnes reliquas inuenire licet: ut in Astronomia Geome-
 triam, poesin, historiam, et quamuis ex reliquis.

πᾶρ δ' αὐτῆς χαρίτες, u. 64. Th. ὅτι ὁ ἀγαθὸς ποιη-
 τὴς ὁ μόνον ἐστὶ πολυμαθὴς, καὶ διωαῖός τις λέγειν, ἀλλὰ
 καὶ ἐπίχαρις καὶ γωμύλος.

παιδιόγλυ, u. 80. lib. 1. Varia est explicatio huius
 figmenti. Tzetzes intelligit artes, quæ ab ingenio hu-
 mano

mano sunt eruta & exculta. Hesiodus uero in Theogonia muliebri genus Pandora nomine interpretatur.

νύξ δ' ἔτεκε, μ. 211. Th. Nox Parcas & Fatum peperit: quia in obscuro sunt fata.

φοῖβλον τε χρυσοσέφανον, μ. 136. Th. per Phœben intelligit aerem. Vocatur autem χρυσοσέφανος διὰ τὸ τὸ φῶς τῆς ἡλίου βάλειν δι' αὐτῆς καὶ πρὸς ἡμᾶς διαπορ-
θυσίνεσθαι, καὶ ὡσπερ τινὶ χρυσῷ σεφάτω τῷ ἡλιακῷ
δίσκῳ, καὶ ταῖς ἀκτῖσι λεῖψανόμεσθαι.

αὐτὰρ ὁ λεξάμενος, μ. 89. lib. 1. Tzetzes Chiliad. vi.
hist. 87. de Pœnitentia filia Epimethei:

τὸν νῦν τὸν προβλότατον, καλῶμεν προμηθεῖα,
παρὰ τὸ προμηθύνεσθαι, καὶ προσνοπῆν πρὸ πάθος.
νῦν δὲ τὸν ὑπόβροχον τὸν μετὰ πάθος γνόντα,
ἐπιμηθεῖα λέγομεν. ὅπερ καὶ θυγατέρα
φαιγνὴν τὴν μέλαιναν, ἀπὸ τῶν συμβαινόντων.
οἱ γὰρ ὅς προσνοπήσας, μετὰ ᾧ πάθος γνῶσιν,
ἔχουσι μέλαιναν, καὶ περιττὴν τὴν θλίψιν.

καὶ θάνατον, μ. 212. Th. Mors nata ex nocte. Obre-
pit enim hominibus occultè & ignavis. Ibidem refert
Hesiodus, ex nocte natum Momum. Huic Deo mos est,
ipsum quidem nihil operis ædere, sed aliorum Deorum
opera curiosis oculis contemplari, & si quid est omis-
sum aut perperam factum, id summa cum libertate car-
pere. Hinc proverb. Momo satisfacere.

ἀπάτλη τέκε, μ. 224. Th. Fraus nata est ex nocte, ex
nocte item nata est contentio, & ex contentione men-
dacium.

dacium. Vt enim ueritatis splendor comes: ita mendacio comites tenebræ. Tandem obscuratur, tum et amat tenebras, quibus tueatur se.

ἡρώψε δὲ πῦρ, u. 50. lib. 1. Prometheus ferula ignem è cælo deportauit, quo ad omnia artificia usus est: ideo Aescbylus ignem πᾶν τεχνον appellauit. Horatius:

Audax Iapeti genus

Ignem fraude mala gentibus intulit.

Vsus autem ignis omnia luxuriæ instrumenta suppeditauit, et Pandoraë pixidem nobis dedit.

Δημήτηρ δὲ πλῆστον ἰγείνατο, u. 969. Th. Plutus natus est è Cerere et Iasio: quia opes è prædiorum prouentu et ex agricolarum diligentia nascuntur. Est autem dictus Iasius ἀπὸ τῆς ἰασθαι, id est, medendo, quia Ceres medetur inopiæ mortalium.

μνημοσύνη, u. 54. Th. Huc respiciens Afranius poeta, prudenter et lepidè sapientiam filiam esse usus et memoriæ dixit. Quo argumento demonstrat, inquit Gellius lib. 13. cap. 8. qui sapiēs esse rerum humanarum uelit, non libris solis, neq; disciplinis rhetoricis dialecticisq; opus esse: sed oportere eum uersari quoq; exerceriq; in rebus cominus noscendis periclitandisq; eaq; omnia acta et euenta firmiter meminisse: et perinde sapere et consulere ex ijs quæ pericula ipsa rerum docuerunt, non quæ libri tantum aut magistri per quasdam inanitates uerborum et imaginum tanquam mimico aut insomnio delectauerint.

χόροι γε μὴν σάκος, &c. u. 139. Sc. Scutum Herculis denotat totum genus humanum, & ea quæ accidunt in toto orbe terrarum. Est itaq; uelut speculum mundi.

ἀφ' ἧν καὶ χαρὸς δότω, u. 175. Th. Hinc Saturnus falcifer fingitur, de quo Plutarchus lib. *Question, Rom.* Deus ille fructuum atq; agriculturæ præses creditur. Hoc enim falx designat, & non id quod Hesiodum imitatus dixit Antimachus.

ταρταρά τ' ἠὲρόσφαια, u. 119. Th. Per tartarum intelligit aerem, qui terram ambit, ἀπὸ τοῦ ταράττειν, ἀ- turbando. Allegorica sunt etiam reliqua principia, chaos, & ὄρος. Chaos quidam aquam esse dicunt: ὄρος autem ignem. Est enim cupiditas, inflammatio quædam.

αἰνείαν δ' ἀφ' ἐτιμήεν, u. 1008. Th. Aeneas ideo ab antiquis Veneris filius est appellatus, quod forma excellens Veneris favore natus uisus est.

ἀφρογόνειαν, u. 196. Th. Venus fingitur nata esse ex mari, διὰ τὸ ὑγρόν. ἡ γὰρ ἐπιθυμία ἐξ ὑγρότητος γίνε-ται, ἔθεν ἢ ὑγρὸς παλῶμεν τὰς ἀσιληεῖς ἀνθρώπων.

χρυσὸν ἢ πρῶτισα, u. 109. lib. 1. Aurum illud nihil aliud significat, quàm naturales opes uirtutis atq; sapientie. Quomodo enim sine doctrinæ studio, quod tunc in illis hominibus non erat, sapientiam assecuti sunt? Quasi uerò (respondet Osorius) ullo studio illis opus fuerit, qui nulla re impediabantur, quo minus ipsam naturam optimam magistram sequerentur.

ἄτλας δ' ὄρανόν σφ' αὖ ἔχει, u. 517. Th. Frater Pro-
methet

methei Atlas, magnus fuisse dicitur Astrologus: unde occasione fabula inuenit, ut cum ~~caelum~~ portare confingeret: quamuis mons eius nomine nuncupetur, cuius altitudine potius caeli portatio in opinionem uenisse uideatur. August. de Ciuitate Dei lib. 18. cap. 8. Vitruuius allegoriam ita explicat lib. 6. cap. 10. Atlas historicè formatur sustinens mundum, ideo quòd is primum cursum solis & lunæ, siderumq; omnium ortus & occasus, mundi q; uersionum rationes, uigore animi solertiaq; curauit hominibus tradendas: eaq; re à piætoribus & statuarijs deformatur, pro eo beneficio sustinens mundum, filiaq; eius Atlantides (quas nos Vergilias, Græci autem *αλειάδας* nominant) cum sideribus in mundo sunt dedicatæ.

γείνατο δ' αὖ λύνλωπας, u. 139. Th. Cyclopes significant *μετέωρα*: qui & Titans, *παρόσω τῆς αἰνῆτος ἡγερ* *κατασπονδῆσαι βλάβας τοῖς ἀνθρώποις. ὑπὸ σεισμῶν* *γὰρ καὶ οἰκίαι κατὰ πίπτουσι, καὶ ἡ γῆ χίβηται.* Hæc Ioannes Diaconus, qui & reliqua quæcunq; sunt in Theogonia ἀλλυγοειπῶς explicauit. Illa uerò in peculiarem potius libellum referenda, quàm hoc loco describenda esse censemus: ideoq; nunc prætermittimus.

Æ N I G M A.

Plutarch. lib. de oracul. defectu: Hesiodus certis temporum conuersionibus mortem genijs obtingere censet, & tempus etiam sub inuolucro proponit, hæc sub Naidis persona loquens:

κύβητα

ὀνύα τοι ζῶει γυνεὺς λαπέρυθα ἑορῶν
 ἀνδρῶν ἢ βῶντων, ἑλάφος δὲ τε τετραπύρρονος,
 τρεῖς δὲ ἑλάφους ὁ χρόνος γράσσειναι. καὶ τὰ οὐ φοῖνιξ
 ὀνύα πρὸς ἑορῶν, δέκα δὲ ἡμεῖς τὸς φοῖνικας,
 ἑνὶ φάσιν πλόναι μοι ἑξῆς διὰς αἰγιόχοις.

Quæsitum (inquit Camerarius) quàm longa illa sit
 ætas iuventutis. Ac fuisse qui uellent esse annorum xxx.
 qui numerus annorum & Herodoto τὸν γυνεὺς consti-
 cit, ut tres ætates centum annis constent. Alij seculum
 maluerunt, id est, annos centum et præterea octo. Nam
 hoc esse spacium, quod hominis uita conficere possit,
 cuius dimidium esset LIIII. numerus constitutus de
 unitate quasi mare & dyade uelut scemina: tum de pla-
 nis numeris primis duobus, 3 & 4. Deinde de quadra-
 tis totidem 4 & 9. Postremo de totidem cubis 8 & 27. &
 qui & ad originem animi à Platone colligerentur. Sed &
 hi legere in uersibus Hesiodi non ἑβῶντων, sed γυνεὺς 4
 των. Maro, uel quisquis interpres fuit, explicauit rem, 9
 proposita hominis ætate annorum 92. his uersibus: 8
 Per binos deciesq; nouem superexit in annos 27
 Iusta senescentum quos implet uita uirorum. 34
 Hos nouies superat uiuendo garrula cornix,
 Et quater egreditur cornicis sæcula ceruus.
 Alipedem ceruum ter uincit coruus, & illum
 Multiplicat nouies Phoenix, reparabilis ales,
 Quam uos perpetuo decies præuertitis æuo
 Nymphæ Hamadryades, quarum longissima uita est.

Hi cohibent fines uiuacia fata animantum,
Cetera secreti nouit Deus arbiter *ποι.*

Sed nimia quanta summa annorum de his exire prudentioribus uisum. Itaq; etatis nomine annum intellexere, ut esset uita longissima nympharum annorum nouies millium septingentorum et uiginti. Cum quibus si iam alias summas multiplicemus, quantum immensitatis exiturum sit, facile potes animaduvertere. Hi autem etatem sic accepere, ut unum esse numerum et eadem uini dicimus: ipsum quod metimur, non quo metimur. Verum de his quisq; sentiat quod uoluerit.

πρὸ τοῦ τοιοῦτο, u. 360. lib. 2.

Nunquam à quinque fronde inter conuiuia Diuum
A' uiridi siccum cures abscondere ferro.

πρὸ τοῦ τοιοῦτο ἥ γὰρ τῆς χειρὸς τῆς πρὸς τὴν διακτύλην ἔχουσας, οἱ ὅσοις εἰκόνασι. αὐτὸν ἥ γὰρ τὸ ξηρὸν, ταῦτέστι τὸ ἀπὸ τοῦ ὄνυχος: ἀπὸ τοῦ χλωροῦ, ταῦτέστι τῆς σαρκώδους.
Præcipit rem diuinam obscundam esse, iam ante unguibus defectis, alijsq; id genus rebus procuratis, non ipsis sacrificijs adhibendam purgationem et excrementorum remotionem.

ἡ μάτος ἐκ πλείων, ὅτε τ' ἰδρὺς σωρὸν ἀμαῖται, u. 14. lib. 3. ταῦτέστι ἀρχομένου τῆς μεγάλης ἡμέρας κατὰ τὸ θέρος δηλονότι, ὅτε ὁ ἰδρὺς ἥ γὰρ ὁ μύρμηξ ὁ ἐμπειρὸς σωρὸν ἀμαῖται, αὐτὴ τῇ σίτῃ συλλέγων ἀποθυσσάμενος.
Moscorulus. ὅταν ὁ ἐμπειρὸς αὐτὸς ὡς ὁ μύρμηξ θησαυρὸν ἐαυτῷ σωρῶν. ἐκ πληρετέρας ἡμέρας ὑπὲρ τὴν νόμισαν.

ἡ/α, ἰσλὶς καὶ αὐτὸς. ἡ/α/ος ἐν πλείυ.) ἡ ἐν μεγάλῃ
ἡμέρᾳ, ἡ ἀπὸ τοῦ πλείους τῶν ἡμερῶν. Ἰσλὶς δὲ νύκτῳ ὁ
ἐμπειρος μύρμηξ. σῶρος ἡ ὁ θυσιαυρὸς. Proclus.

ἡέρα ἐσάμενοι, u. 253. lib. 1. τὸ ἡέρα ἐν διδύμῳ δὴ
λοῖ τὸ ἡμῖν ἀφανὲς εἶναι καὶ ἀοράτης ὡς ὁ αἶρ. καὶ τὸ
τὰ σώμα/α αὐτῶν αἶερα εἶναι κατὰ τὴν σύστασιν. τὸ ἡ
πάντα φοιτᾷ, τὸ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὀξείας εἶναι, καὶ
τὰς ἐφοράσεις αὐτῶν δι' ὅλων διήκων, ὡς πρᾶττομεν,
ὡς φανταζόμεθα, ὡς διανοούμεθα. καὶ γὰρ εἰ αἰέτοις ζῶν
ταὶ χήμασιν ὁδὸν θαυμαστὴν ὀξείως αὐτὸς ἐπιπορεύε
σθαι πάνταχθ' ὅπου πορὶ αὐτὸν ἐθέλωσιν. Proclus.

ἡμρόκοιτος ἀνὴρ, u. 223. lib. 2. De fure, qui noctu vi-
gilat ut furetur, interdiu dormit. Eundem Plautus ho-
minem trium literarum nominavit.

τέμποδι βροτῶ, u. 151. lib. 2. id est, seni in scipione ter-
tio pede innitenti. Desumptum ex enigmate Sphingis.

ἐν μακάρων νήσοις, u. 169. lib. 1. μακάρων νήσους
νύκτῳ τὸν παρὰ δεξιὸν ἀντίκειται, ἡτοι τὸ παρ' αὐτοῖς ἡ-
λύσιον πεδίου λεγόμενον. παρὰ τὰ ἄλυσ/α τηρεῖν τὰ
σώμα/α, ἡ παρὰ τὴν λύσιν τῶν κακῶν.

ἀλλ' ὁπόταν φρέοικος, u. 189. lib. 1. Per φρέοικον
intelligunt nonnulli testitudinem, Latine dictam à poe-
tis domiportam: alij animalculum quoddam album, lo-
custæ simile: alij quiddam uestra maius. Hoc certum est,
fuisse aliquod animalculum in illis locis notum et fre-
quens, quod illo tempore anni solebat pro uitando so-
lis aestu petere plantas et uirgulta. Garbitius.

ἐν ἄφρονος φθύγων, u. 251. lib. 2. Ironica sunt ista. *ὡς εἶναι*. Vult enim dicere: Nō deseruerat patriam ideo, quia non posset ferre inuidiam propter diuitias, sed quia necessitas illum cogebat.

τῷ λεπτορὸς ἀμυνος, u. 33. lib. 1. Non enim monet ut sit contentiosus: sed *εἰρωνικῶς* dicit, quòd sciret non otiosum fore, si laboribus agriculturæ esset deditus.

ἢ ὀλίγῳ ἀνείρ, u. 261. lib. 2. τὰ τέτιν χαίρειν ἔαρ τὸν μικρὰν ναῦν, ὥστ' ὁ ἀνὼς εἰρήσῃ κατ' εἰρωνείαν. Et postea: τὸν μικρὰν ναῦν εἰς τὸ πλεῖν δι' ἀπὸνησιγ, διὰ τὸ αὐτόματον. τὸν δὲ μεγάλῳ εἰς τὸ ἐμπορεύεσθαι. ἀνείρ ἢ τινὲς παραιτεῖσθαι παρὲλθεον.

φρονίας ἀφροῦς, u. 73. lib. 2. Ironicè diuitem mentis appellat insipientem, qui habita ratione temporis iam præsentis, vult tandem fabricari currum, aliāq; instrumenta rustica: nec antea considerauit, quid illi faciendum fuisset. Τζεζες.

SARCASMVS.

ἢ δ' ἀπλοῖον σεσαρῆα εἰσῆκει, u. 268. Sc. ἀνέσιόν τι μεθ' ἰάσμεα πάχυσσα, καὶ οἶον εἰ χαίνυσσα ὑπὸ λεπτοσαρπίας καὶ τῆς τῷ δόρυματος ῥυτιδιώσεως. De caligine ridente inter calamitates.

ἐν δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, u. 59. lib. 1. Hæc intelligenda sunt de risu Sardonio. Imitatur autem affectum hominis, qui potest sui contemptum vindicare. Nam qui sperat se facile puniturum sui contemptorem,

ptorem,

ptorem, indignatur quidem quando cōtemnitur, ridet autem rursus ob spēm ultionis. Moscopulus. Veteres risum Sardonium uocarunt, quoties aliquis despectū non solum ridet, sed etiam irridet, dictum ἀπὸ τῆς σεσηπέναι τὰ χεῖλα, id est, à diducendo labia. Sarcismus autem est in oratione Iouis: χαίρεις πῦρ κλέψας, u. 55.

Διαιμονίη, τί λέλαπας: u. 205. lib. 1.

μὴ γείτοσι χαρμαῖα γήμης, u. 319. lib. 2. Ne iocus fias, quòd talem uxorem duxeris.

MIMESIS.

βοεῖ διὸς καὶ ἄμαξαν, u. 71. lib. 2.

ὅν αἰεὶ θέρος ἐοσεῖται, ποιεῖδε καλιαῖς, u. 121. lib. 2.

παρά δ' ὄργα βόεοσι, u. 72. lib. 2. Ὁ, πῆξαδαι ἄμαξαν, u. 73. eodem libro.

HYPERBOLE.

ὁ δ' ὥστε νόημι' ἐπὶ ᾧ ἔατο, u. 222. Sc. Cogitatio multò uelocior uolatu.

παῖσα ἢ μυρμιδόνων, u. 380. Sc. Extollit clamorem ad urbes distitas à pugna Herculis Ὁ Cygni.

πεδιόθεν δ' ἐτινῆσαῖο μακρὸς ὀλυμπος, u. 680. Th.

φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἕρηνον ἀστερόεντα, u. 685. Th.

τόσον ἐνδρῆ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἕρηνός ἐστ' ἀπὸ γαίης, u. 720. Th. Dicit tantum esse spaciū à superficie terræ ad tartarum, quantum est à cœlo ad terræ superficiem. Quòd si uerò tartarus ἀλκυονίδος sumatur pro ære, iam

re, iam non amplius erit hyperbole.

P A R O E M I A E.

πολυδαίδαλον ἴσον, u. 64. lib. 1. ἔ' ἑαλύπηρ' ἐν δαί-
δαλέν, u. 574. Th. Dædaleum pro insigni opere fa-
ctum. Talia sunt Dædali machæra, δαυδαίλεον σάνος,
id est, elaboratus clypeus.

σάνος πακκίονον, u. 139. Sc. Herculis clypeus. Pro-
uerbij loco utitur Iustinianus in hexasticho Digesti
præposito, οἷα τις ἥρακλῆϊ παναίολον ἀσπίδα τού-
ξας. Dicitur autem de re pulcherrima, ἔ' κατ' ἰςorna-
mentis insigni.

ὁ δ' ὥστε νόημι' ἐπὶ ᾧ το, u. 222. Sc. Hinc prouerb. Ce-
ler ut mens uel ala. Desumptum tamen potius ex Hom.
Odys. v.

τίων νέες ὠκέαι, ὥσαι πῆρ' ὅρ' ἢ νόημα.

His naues celeres ut mens, utq; ala feruntur.
Ad omnia, quæ pernicitate insigni celeritateq; ualent,
trahere possumus.

χέρσιν ἀνὶ πῆροισιν, u. 343. lib. 2. Illois manibus, id est,
irreuerenter atq; imparatè. Translatum à sacrorum
puritate. Contrarium est, χεῖρας νεψάμενος, u. 357.
eodem libro.

ὕβρις πιλίης καὶ ἀτάσθαλος, u. 996. Th. Alter Pe-
lias. Potest in principem subditis grauem ἔ' iniquum,
aut prætorem uiolentum aptè torqueri.

ἑνὶ φλόεσι ποθέροισι ἱκελος ὄρεμν, u. 302. lib. 1. Ignæ
uis fucis non dispar deside uita. Fuci, ἑνὶ φλόεσι, appel-
lantur

lantur homines ignavi, qui cum nihil egregium per se præstare possint, alienis tamen laboribus insidiantur, falcemq; in messem iniiciunt, cuius ipsi sementem non fecerunt. Sunt qui à uerbo φαγῶμαι deducunt, quòd apum mellificia absument.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρυὸς ἢ περὶ πέτρων, u. 35. Th. ὅταν τις καιρὸς τινὸς αὐτὸν λατρεῖν γούῃος πόρῃ ἔλθῃ λέγῃ, ὁ δὲ ταῦτα ἀφείς, ἀλλοῖς χεῖται.

προμηθεῖα ποικίλον, ἀπολόμῃτην, ἀμαρτίνον τ' ἐπιμηθεῖα, u. 511. Th. Prometheus significat hominem prudentem, qui illud obseruat: Quidquid agis, prudenter agas, et respice finem. Epimetheus hominem deliberrantem post factum, id est, temerarium et incautum.

χρυσίου γένος, u. 109. lib. 1. Ex hoc genere aureo omnes dicimus homines, quotquot aliquid utile in uita sunt operati. Additur postea: οἱ δὲ ἐνὶ χρόνῳ ἦσαν, u. 111. Quicunq; prudenter uiuunt, Saturninam habent politiam. Saturnus enim Græcis χρόνος est largitor uitæ intelligentis, λόπος ὡς τὸ νῦν, uel potius πορὸς νῦν, id est, syncerus animus. Nam τὸ πορὸν significat τὸ λαβαρὸν. Proclus. Hinc suum prouerbum accepit H. Iunius, Saturnia uita: pro beata et luxu exotici doliq; ignara: qualis aureo seculo tribuitur.

ἐκ μελίων, u. 144. lib. 1. ἢ γὰρ ἀνόντον γένος λαὶ ἀνόντον.

ἵς πείρατα γάμης, u. 167. lib. 1. Simile illi: ἐπ' ἐχάτα γάμης. Hoc uti possumus, cum locum uehementer semotum

motum intelligi volumus.

ὄψεσσι δ' αὖτ' ὅρ' ἀλάσ, u. 323. lib. 2. Vrit sine face, id est clā, etiamsi foris nihil apparet. Plutarchus subinde usurpat. Transfertur ad auaritiam, ambitionem, inuidiam, amorem obscænum, aliāq; animi uitia, quibus obnoxij torquentur & contabescunt.

βίη ἡρακλεείη, u. 115. Sc. & passim alibi. Simile illi quod est apud Horatium 2. 12. Herculis manus. Porro Herculis nomen commune quoddam epitheton est uirorum fortium, poetæq; ex multis fortitudine præstantibus unum quoddam exemplum confixerunt.

λέγχι, u. 11. lib. 2. loca ubi ociosi desident garrientes quiduis, atq; ubi loquacitate temulenti penè reduntur: ut conſtrinae sunt, balnea, & hodie in edibus magnatum proiecturae uestibulorum. Vocantur eadem & αἶονα συμπόσια. Iunius.

ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσεις, u. 93. lib. 2. Admonet (inquit Iunius) doliorum esse satagendum ne intus nidulentur araneæ. Prouerbiali itaq; specie dicemus ἡαν' ἀράχνια ἔχει, id est, araneis abundare, quidquid incultū desertumq; iacet. Transfertur appositè ad ingeniorum culturam, aut ad interpretum oscitantiam supinam, qui difficilioribus authorum locis altum agunt silentium, & squalorem quendam conciliant: & Nonius Marcellus & Varro corruptis tot locis descriptorum incuria, passim ἡαν' ἀράχνια ἔχουσι.

βριάριός τε, u. 149. Th. Briareus gigas fuit, cui centunt

tum brachia & manus fuisse dicit Hesiodus, seuissimus & immanis pyrata. Hinc proverbium: Briarei manus iniicere, hoc est, furaces & violentas. Et qui iniustam opulentiam colligunt, & facultatibus præda & rapinis partis ditantur, dici possunt Briarei manus iniicere. Nazianzenus.

τρεῖς πᾶδες μεγάλοι, u. 148. Th. Hinc Gigantes celebrati sunt proverbio, de hominibus magnis & splendidis, ac quadam authoritate magnifica præditis, qui omnem corrumpunt disciplinam, & uiribus opprimunt Rempub. atq; Ecclesiam. Est & alia forma proverbij, γιγάντων βίος, de uita sceleribus & flagitijs obruta, in qua turpe habebatur non esse turpem. Armati incedebant domi forisq; unde u. 186. τὸν χεῖρ λαμπόμενοι dicuntur. Similes Gigantibus fuerunt Cambyfes, Domitianus, Iulianus.

ἡνελώπας ὑπέρβιον ἤτορ ἐχούσας, u. 139. Th. De Cyclopibus plura scribit Homerus Odyss. lib. 9. sub persona Polyphemi. Ex quibus desumptum proverb. Cyclopica uita, pro uita uehementer effera ac barbara, quæ neq; legibus, neq; disciplina ciuili constat, neque religione deorum gubernatur. Ita Cyclopes fuerunt Candaules Lydius, Heliogabalus Romanus, Venceslaus Boemus. Iunius ἡνελώπας βίον accommodat ad beatam & nullius rei indigam uitam, in qua significatione accepit & Eustathius, item Strabo & Dion Chrysostomus.

θείους, u. 138. Sc. Hominem omnibus numeris consummatum, mortalem Deum uocatum fuisse, & Græcè θεῖον αὖ δα, θεῶ ἰκελον, θεοείλεα, ἰσόθεον, λαὸν ἰάθεον, diuinum uirum, Deo similem, diuina specie, Deo parem, & admodum diuinum, scribunt Quintil. Aristot. Hom. Hesiod. Contrà infelicem uocat Cicero ex aëtris lapsum. Erasmus. Plato in Menone scribit, Lacones, si quem laudarent uirum bonum, dicere solitos esse: θεῶν ἴστος αὐτῶν.

τῆλῶας, u. 207. Th. & τῆλῶές τε θεοί, u. 630. Th. Titanum uox familiaris atq; frequens & apud Græcos & apud Latinos est, pro his qui iusiurandum fidemq; uiolant, ac deniq; non solum magistratibus aduersantur, sed Deos ipsos negligunt, homines seui, immaniq; ingenio.

μήτι ἰφειρομένη κρώνη, u. 365. lib. 2. Iohannes Diaconus Theogoniæ interpretes prouerbij loco utitur, ἵνα ἢ μὴ ἰπιπρώβη λακέρυζα κορίονη, γλώσσα πονηρὰ τις καὶ λοιδόρος ἢ λόγον ἡμῶν ὡς αἰτόρματιγον αἰτιωμένη.

γείος σιδήρεον, u. 174. lib. 1. Ferreus non tantum pro duro & imperito, sed & impudente & frontis maculo ponitur.

τεικέφαλον γερουῆα, u. 288. Th. Triceps Geryon (ait Cognatus) esse prouerbium in eos qui sunt moribus effratis & indomitis.

ἰαπετός, u. 507. Th. Iapetus Cæli & Terræ filius fuit, gigas potēs & proterui ingenij, magisq; filiorum quam

quàm sua uirtute clarus. Pro deliro apud Aristophanem ponitur, citante Suida: Neq; acceptarum plagarum memor, ob ætatem, quæ te ab infantia nutrijt et educauit, Iapetum me uocabis.

FIGURÆ GRAM-
MATICÆ.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Παῖα passim apud authorem pro αῖα Tzetze.

διαύδιχα, u. 13. lib. 1. pro διχα.

ἔλω, u. 11. lib. 1. et passim, αὐτὶ τῷ ἴῳ.

ἔοντα, u. 44. lib. 1. et alibi, αὐτὶ τῷ ὄντα.

ἐξελθῶσα, u. 216. lib. 1. αὐτὶ τῷ ἐλθῶσα. Eandem προσθεσιν facit Tzetzes in uerbo καταφράζει: ut κατα abundet.

λεοροσάμενος, u. 33. lib. 1. pro λοροσάμενος. Poete enim uel auellunt uel preponunt augmentum pro arbitrio.

πάγκακον, u. 49. lib. 3. αὐτὶ τῷ κακόν.

ANADIPLOSIS.

ἐτιζαίνετο, u. 229. Sc. τείνω τὸ ἐξαπλῶ. Hinc τιζαίνω κατ' ἀναδίπλωσιν, quod idem significat: id est, extendo: ut et u. 209. Th. ubi causam nominis Titanum exponit. Eadem est ἀναδίπλωσις in dictione ἀλάλνται, quæ derivatur ἀπὸ τῷ ἀλῶ, ἄλνμι, ἄλνμαι, presentis passiuo Acolico, ut δίζνμαι et ἀνέχνμαι: et per anadiplosin

diplosin ἀλύλμααι. Hinc per systolen Acolicam ἀλάλμααι.

ἀγαγῶν, u. 164. lib. 1. pro ἄγων. uide anadiplosin in uoce ἀραρυῖαι sub Systole.

βιδᾶς, u. 323. Sc. pro βᾶς Ionice, ἀπὸ τῆ βίδημι, ἐτήτυμα pro ἔτυμα, u. 10. lib. 1.

ἡλύλαυτο, u. 143. Sc. ab ἐλάω ἐλῶ τὸ ἐλάωνω, ἐλάσω, ἡλάηαι, ἡλάμαι, ἡλέμεν, ἡλάντο, καὶ ἀττικῶς ἡλῆλάντο.

μέμαρπον, u. 245. Sc. μάρπω τὸ λατρελαμβαίνω. Fut. μάρψω. Indefin. ἔμαρψα. Indefinitum 2. ἔμαρπον. Et Ionice λατ' ἀναδιπλωσιν ἐμέμαρπον, aphæresis μέμαρπον in tertia plurali.

τάρταρον, u. 255. Sc. ἀπὸ τῆ τείρω τὸ λαμάζω. Indefinit. 2. ἔταρον. Hinc τάρος fit. Et per anadiplosin τάρταρος: ut in alijs quoq; uocibus, ἄτηρον ἀταρτηρόν, δάεπῳ διαρδάεπῳ.

τεθαλίῃαι, u. 276. Sc. à θάλλω, θαλῶ, τέθαλ्ला, τέθληαι, τεθληῶς. Idem esse usitatum in præteritis aliorum uerborum, Et uerbis in μι, notum est ex Grammatica.

ECTASIS.

Productio literæ.

ἑρονίωρ, u. 239. lib. 1. Producitur in medio, quod corripendum fuerat.

παντὶ μούει ασσύδωρ, διὰ τὴν μέγα σάκος ἀφαζα, u. 364. Sc. Hic σάκος ponitur priore longa, ut Et u. 217 Et 461. cum tamen alibi soleat Hesiodus poetas alios in corripienda illa syllaba sequi.

Muta-

Mutationes literæ sunt creberrimæ:
exempla quædam adij-
ciemus.

ἡλήλωντο, u. 143. Sc. ἐλάω, ἐλῶ τὸ ἐλαύνω. fut. ἐλά-
σω. præterit. ἤλανα. παß. ἤλαμαι. plusquamperf. ἤλα-
μην. tertia plural. ἤλωντο, et Atticè ἡλήλωντο. Oport-
tebat autem esse ἐλήλωντο. Sed Attica quæ à breui inci-
piunt in præterito, producuntur (quod tempus attinet)
in plusquamperfecto.

κρηθον, u. 7. Sc. ἀπὸ τῆς κρᾶς κρατὸς γίνεται κρη-
θον: et conversione literæ α in κ, κρηθον.

πόλεμος, u. 285. Sc. ἀπὸ τῆς πόλεος,

πολεμῖα, u. 238. Sc. πολέμου ἢ ὑποτιμῶς, καὶ δια-
λύσει πολεμίου, καὶ ἐντάσει πολεμίου.

πρεσβῆες, u. 245. Sc. pro πρεσβίες, ἀπὸ πρέσβυς πρέσ-
βως,

πλεῖν μὲν, pro πλεῖα, ἀπὸ πλέος, u. 101. lib. 1.

ὦνῃ pro ὄνῃ, u. 339. lib. 1. propter versum ο in ω mu-
tatum est: ut aliorum iuues rem familiarem.

PECTASIS SIVE EPEN- thesis.

δύμνααι, u. 196. Sc. δῦμι, ἐδμν, δύνε, δυνώτος, δυνάαι:
hinc δύμνααι.

ἰθαλάῃαι, u. 288. Sc. pro ἰθαλται, ἀπὸ τῆς ἰθάλλω τὸ
κοσμῶ, tertia persona pluralis præteriti παßivi.

ζώισκον pro ζῶον, u. 132. lib. 1. εἰς interpositum Ιο-
ε.

θηλυγράων, υ. 10. Sc. pro θηλυτέρων: αἰολικῶς.

ἦσαν, υ. 170. Sc. ἦω τὸ πορεύομαι. εἶω. Fut. εἶσα.

Aor. ἦσαν tert. plur. Hinc ἐπενθέσθαι ἦσαν. Potest et ex ἦσαν fieri ἡἶσα διάλυσιν εἶσαν, ex mutatione litterae i in u ἦσαν.

πολέεσιν pro πολέσι, υ. 119. lib. 1. Tale est χέεσιν pro χερσὶ: ex similia passim.

σβεννυμένάων pro σβεννυμένων, υ. 208. lib. 2. Eiusmodi fuit supra θηλυγράων.

τελέθωσιν, υ. 179. lib. 1. Est enim à τελῶ τὸ ποιῶ καὶ τὸ ὑπάρχω. Hinc est τελέθω: ut à νέμω νεμέθω: φλέγω, φλεγέθω: θάλλω, θαλέθω. Eiusmodi est illud, ἀποφθινύθωσι, υ. 240. lib. 1. ἀπὸ τῆς φθίνω, φθινύθω. Tzetzes ait esse Atticum.

DIAERESIS.

δαΐδιω, υ. 275. Sc. ἀντὶ τῆς δαέδιω. Est autem ἀπὸ τῆς δαΐω τὸ καΐω. Hinc δαΐς καὶ δαΐς.

διμῶος, υ. 48. lib. 2. pro διμῶς. Possit hoc ipsum etiam ad epenthesis referri.

κυνόμοιο, υ. 164. lib. 1. ἀντὶ τῆς κύνόμοιο.

λερονίδιω, υ. 71. lib. 1. ἀντὶ τῆς λερονίδι.

μηχανάαται, υ. 239. lib. 1. ἀντὶ τῆς μηχανᾶται. Sed diaeresis haec non tam figurata, quàm propria ex simplex.

οἶσσι, υ. 130. Sc. οἶσος ἐτυμολογᾶται ἀπὸ τῆς οἶω, τὸ κομίζω, ἡἶσα διάλυσιν: ὡσαύτ καὶ ἰός τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἰνμι τὸ πέμπω.

παῖς, u. 50. lib. 1. ἀντὶ τῆ παῖς.

πολέμοιό τε, u. 23. Sc. ἦ γὰρ πολέμος. Quando diu-
duntur genitiui, tum habent diphthongos. & solet mu-
tari in oo. Itaq; pro πολέμος dicendum erat πολέμοο:
inde per parentheses πολέμοιο.

PARENTHESES.

ἀργοιώτας, u. 39. Sc. ἀπὸ τῆ ἀργῆ, ἀργοιώτης, ἔ πα-
ρυνθέσει τῆ ἰ ἀργοιώτης.

μόνον, u. 11. lib. 1. pro μόνον. Reperitur et u. 143. Th.
ἔ alibi passim. Ita νόσω pro νόσων, u. 92. lib. 1.

λευάξαις, u. 284. lib. 1. pro λευαάξαις, fregeris, Ae-
licè. Nam Aeoles, si fuerit post alpha uocalis aliqua,
tum υ adijciūt: ut exempli gratia, αἰς αὐς, αἰς αὐς:
αἰάττω, siue damnum, siue inexplebilem significet, αὐά-
ττω, ἔ similia. Si uerò intercedat aliqua consonans,
iam non amplius id accidet. In ijs uerò uerbis, in quibus
consonātes post uocalē ponuntur, geminantur aut ipsæ
eademq; consonantes, (hic est διπλασιασμός)
aut simpliciter consonantes (hæc est παρέμπτω-
σις). Abijciūt autem etiam literam γ ex ijs uerbis quæ
desinunt in υξ, φέρυξ ἔ φόρυξ dicentes, ἔ alia sex-
centa. (Hæc est ἐκθλάψις). ἄγοισός per diphthon-
gum scribunt: ἔ per η scribitur illud λεύτη ἔ similia
uerba subiunctiui modi, ἔ πάγηα ἔ similia, item
infinitiui omnes, ἔ alia sexcenta (hæc est μετέ-
ληψις.) Hæc Tzezēs uno loco.

ὕμνεῖσαι, u. 2. lib. 1. pro ὕμνέσαι.

DIPLASIASMVS.

ἐννέπειε, u. 2. lib. 1. pro ἐνέπειε.

ἐννοσιγάιος, u. 104. Sc. ἀντὶ τῆ ἐννοσίγαιος. Abundat alterum v propter uersum αἰολικῶς.

ὄρεθρυνή, u. 17. lib. 1. Acolicè per duplex v scribitur, Tzezes.

ἑσσαι, u. 208. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἑση.

μέσσω ἐπέκειτο, u. 143. Th.

φιλομμεδής, u. 989. Th.

ἔτι τάχις, u. 21. Sc. ἀντὶ τῆ ὅτι.

ΠΑΡΕΜΡΤΩΣΙΣ.

διάκτορος, epitheton Mercurij: ὁ μεγαλόφωνος. Redundat in hac uoce litera κ, ut εἷ in uoce αἰθυήσπι-
λη. Est enim ἀπὸ τῆ διάκτορος, quod dicitur de uoce
sonora εἷ ualida: ut altera uox ἀπὸ τῆ αἰλυτος καὶ τῆ
πέλη.

διαμπερές, u. 234. lib. 1. ἀντὶ τῆ διαπέρης, ἀδὲ εἷ
πέρης.

ἱξε, u. 32. Sc. ἦνω τὸ ὄρχομαι: παρ. est ἱνομαι. Hinc
ινόμην, ἱνς, ἱνιτο: εἷ per apocopen (quamuis interpre-
dicat esse συνησπλήν) ἱνι, εἷ adiectione Acolica litera
σ ἱξε.

ἦσιν, u. 50. Sc. Thema est εἰμί, ἥν, ἦτιν, tertia dualis: hinc adiectione litera σ ἦσιν.

πολέμοιο, u. 638. Th.

πολεμίζεν, u. 358. Sc. pro πολ.μίζεν.

P A R A.

PARAGOGÉ, QVAB ET PRO-

χηματισμός & προσαράληψις.

αἰνῆμι, u. 301. lib. 2. αἰνῶ, & per paragogen Atticam αἰνῆμι. Tzetzes.

ἀναιδείῃφι, u. 357. lib. 1. pro ἀναιδείῃ. Tale est ἐτέρηφι, u. 214. lib. 1. pro ἐτέρῃ. Interpretes aiunt esse Ionicum.

βῆλῃαι, u. 265. lib. 2. pro βῆλῃ.

ἐνθά, u. 312. lib. 1. ἀντὶ τῆς εἰ. θά adiectitium est, complendi uersus gratia appositum. Tale est ἠθά, u. 119. Sc. pro ἡς, ab εἰμὶ subiunctiuus. Eiusmodi est & οἶθα, u. 135. Sc. ab εἶδω τὸ γινώσκω. F. εἶσω. Med. præt. οἶδα οἶδας: hinc figuratè οἶδαθα, & per syncopen οἶθα.

τιῶν, u. 10. lib. 1. Doricum. Diores enim τιῶν pro οὐ dicunt, ἐγὼν pro ἐγὼ, & similia.

ΕΦΕΛΚΥΣΙΣ.

ἄτησιρ pro ἄταῖς, u. 214. lib. 1. Talia sunt σκολιῆσιρ pro σκολιαῖς, u. 217. δίκησιρ pro δικαῖς, u. 218. & sexcenta alia.

ἦσιρ, u. 47. lib. 1. ἀντὶ τῆς αἶς.

ἦσιρ, u. 292. lib. 1. pro ἦ.

Illud quoq; passim obseruatur, expletivas particulas uocali subsequente litteram ἐφελκυστικὴν recipere, consonante autem superueniente non amplius.

ΑΡΗΑΕΡΕΣΙΣ.

βῆσαν pro ἐβῆσαν, u. 152. lib. 1. Hæc apheresis augmenti, ut & prosthesis poetis usitatissima. Talia sunt,

ζῶσι, θῆκε, ἐτάτο, ἐόσμησε, κρυψέ, ἐμήδετο, πλάσσε, τι-
 φορ, ὅς sexcenta alia: pro ἐζώσε, ἐθήκε, ἐπέατο, ἐκόσμη-
 σε, ἐκρυψε, ἐμήδετο, ἐπλάσσε, ἐτίετο. Sic πλῆτο, u. 146.
 Sc. ἀπὸ τῆ πλῆμι, quod uenit ἐκ τῆ πλῶ τὸ πληρῶ: hinc
 πλῆμαι παρ. ἐπλήμην, ἐπλευσο, ἐπλήτο.

φῖκ' ὀλοκὺν, u. 327. Th. ita enim legitur in ueteri exē-
 plari, pro σφίγγα. Hinc φίνιον nomen montis.

νῶνυμοι, u. 153. lib. 1. pro ἀνώνυμοι.

μέμνη, u. 126. lib. 2. pro συμμέμνη, καὶ οἶον ἐ συμ-
 πέπλωκε διὰ τὸ πυνότῃα τῆ κρύσε.

τέιδυσι, u. 248. lib. 1. pro ἑατὰ τέιδυσι.

Α Ρ Σ Ι Σ.

ἀρσα, quæ cognata est aphæresi, opposita uerò τῇ
 ἀναδιπλώσει, Homerus usus est ἁ. i. λεγμένος ἀπὸ
 δῖου, pro διελεγμένος: eam uerò Hesiodū aliquo exem-
 plo comprobasse nondum obseruauimus.

S Y S T O L E.

ἀρᾶρῃαι, u. 271. Sc. Fuerat enim dicendum ἀρῃρῃαι,
 ab ἀρῆω ἀρῶ. F. ἀρῆσω. Præteritum medium ἤρα, καὶ
 ἀρῃρα Atticè. Participium ἀρῃρῶς. Fœmin. ἀρῃρῃα.

ἐμβεβαῶς, u. 195. Sc. βίβημι, βήσω, βέβηκα. Hinc βί-
 βηκα: κατὰ συγολὸν βεβαῖ, ὅς hinc βεβαῶς.

ἔσαν, u. 245. Sc. pro ἦσαν. τὸ δὲ ἦσαν ὁ σημαίνει τὸ
 ἐξῆλθον ἀπὸ τῆ εἶμι. Est enim huius subiunctiuus plu-
 ralis ἴμεν ἴτε ἴσαν. Verba in μι in plurali ὅς passiuo
 contrahunt ultimam.

ἔσαντο, u. 255. Sc. (Sic enim exemplar Venetum ha-
 bet)

bet) ab εω τὸ πληρῶ. Fut. ἔσω. Indic. ἦσα, λαὶ ἔσα per systolen. Med. ἑσάμεν. tertia pluralis ἔσαντο. Hinc per syncopen fit εὐτο.

λυθιόωρ, u. 27. Sc. Quando ea quæ desinunt in ὦρ, ante literam o breuem habent syllabam, corripuntur: quòd si longam habeant, producuntur.

πίθεται, u. 193. lib. 1. διὰ τὸ μέτρον συγέλλεται εὐ-
ταῦθα τὸ πι εὐ τῷ πίθηται, ὡς εὐ τῷ οἱ δὲ ἐπίθοντο διὰ
ἱρονίωνι ἀνάντι. u. 69. lib. 1.

πρσαρήρηται, u. 49. lib. 2. Sic oportebat scribi. lo-
nes autem non scribunt longam uocalem, ideoq; πρσα-
σάρηρηται efferunt. Tzetzes.

τεθαλήαι, u. 276. Sc. pro τεθηλήαι.

τσῦξε λαλὸρ καλὸρ, u. 585. Th. Alibi autem, ἐκ δὲ ἔβη
αἰδοίη λαλὴ θεὸς, u. 194. Th.

φοινιόεις, u. 194. Sc. Ea quæ in ὀεις desinunt, si ha-
beant ante o syllabam breuem, per o scribuntur: ut
λευόεις, σκιόεις. Quòd si longam habeant, producun-
tur: ut ὠτώεις, λινώεις, θυώεις.

SYNCOPE.

ἀλειὺν, u. 163. lib. 2. pro ἀλειωγλὺν.

ἄμβατος, u. 299. lib. 2. pro ἀνάβατος, ascensibile ε,
permeabile, quòd inuadi ε traisci possit.

ἀμμέσθρ, u. 209. Sc. ἤγερ ἀνὰ μέσθρ.

ἀμπέλαγος, u. 190. Th. pro ἀνὰ πέλαγος.

ἄψ, u. 257. Sc. Fit ex ὀπίσω λατὰ ἐκθλαψιρ uocalis
o: ε conuersionem Doricam ω in α, ε crasin π ε α
in ψ.

in ψ. Solet à quibusdam initio etiam iota inseri.

γῆραύτεσι, u. 186. lib. 1. γῆράω, γῆρῶ, γῆράσω, ἰγῆ-
ρασα; ὁ γῆράσας τῷ γῆράσαντος, εὔ per syncopen γῆ-
ραύτος. Hinc γῆραυτε nom. εὔ accus. dualis: εὔ γῆραυ-
τεσι dat. pluralis.

εἰδῶς, u. 54. lib. 1. pro εἰδυνκῶς. Est enim ab εἶδω, εἶ-
δα, εἶδιμα εὔ εἰδυνκῶς.

ἐμβασίλουσιν, u. 110. lib. 1. pro εὐεβασίλουσιν. Poetae
pro νι ponunt μ.

ἐπιφύκοι, u. 148. lib. 1. pro ἐπιφύκησαν: ut ἐτύφθαι
pro ἐτύφθησαν.

ἐνιπᾶτθιο, u. 27. lib. 1. pro ἐνιπατᾶτθι. Praepositio ἐνι
τᾶ amittit ultimam uocalem.

εὐθα, u. 334. Sc. uidetur esse ab εὐταυθα factum. In-
terdum enim significat in εἶ.

ἐρρώοντο, u. 230. Sc. Est nomen foemininum ὄρω ἢ ὄ-
ρμη. Hinc est uerbum ὄρωίω, ὄρωῶ. pass. ὄρωέομαι,
ὄρωμαι. Inchoatiuum ἐρρώεομαι; textia pluralis ἐρ-
ρώοντο, εὔ per syncopen uocalis ε ὄρώοντο. Interferi-
tur autem littera ρ κατὰ παρέλλαψιν.

ἔω pro ἦσαν, u. 149. lib. 1.

ἱρηξ, u. 201. lib. 1. pro ἱήραξ.

κακκρύπῃω, u. 89. lib. 2. pro κατὰ κρύπῃω.

λερόνα, u. 156. lib. 2. pro λερονίδα.

καδιδιούαμι, u. 234. lib. 1. pro κατὰ διούαμι.

πειπλομένη, u. 4. lib. 2. πολεῖν τὸ φρέειν, ἀναπο-
λεῖν τὸ ἀναφρέειν. πειπολεῖ ὁ ὕφανος, ἢ γὰρ πειλ τὸς
πόλως

ANNOTATIONES.

308

πόλλας γέρεται. Hinc περιπολῶμαι ἢ περιπολῶμε-
νος. Deinde per συνηοπλὸν περιπλόμενος.

SYNALEPHE.

ἀβύττω, u. 69. lib. 2. In ultima regione cōtractionem
sive synizesin habet uersus.

Διὺ τε δὲ σὺν ἐπέτῃ, u. 2. lib. 1. α absorbetur.

καὶ ἐνός pro καὶ ἐνείνος, u. 193. lib. 1.

νεικέω τ' ἀγορέω τε, u. 30. lib. 1. ε absorbetur in
scansione, ut in sexcentis alijs.

ρεῖα ῥ' γὰρ, u. 5. lib. 1. Hic Canterus ait, non ρεῖα, sed
ρεῖα, ut ε in secundo uersu, legendum esse. Sic enim in
dimensione contractum syllabam unam longam effice-
re, ε carmen concinnum atq; integrum reddere. Ita
lib. 2. εἶαρ πολῆν legi, cum sit εἶαρ scribendam.

τῶνεα pro τῷ σῶνεα, u. 49. lib. 1.

θ' ἡμῖον, u. 177. lib. 2. pro τὸ ἡμῖον. Alij legunt θ' ὠ-
μῖον, ut θάτορον pro τὸ ἐτόρον, ε θοιμάτιον pro τὸ
ἰμάτιον.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ SIVE ΥΦΑΙ-

ΡΕΙΣ.

ἐξαλέαδαι, u. 105. lib. 1. ἀλόνομαι est thema, quod
est ἐνφύγω. Fut. ἀλόνσομαι. Aorist. ἀλονάμην sine σ:
ut ἀ χέω ἔχια ἐξέχια. Tertia personā ἀλόνατο. Hinc ἀ-
λόναδαι, καὶ ἀλέαδαι eiectione τῷ υ, ε inde ἐξα-
λέαδαι.

ἐταρόν pro ἐταῖρόν, u. 334. lib. 2.

τέπος, u. 312. Sc. ἀντί τῷ τέπῳ.

ὅργα.

I N H E S I O D V M

ὄργάζοντο pro εἰργάζοντο, u. 150. lib. 1.

ἐπίθοντο, u. 69. lib. 1. pro ἐπέθοντο. uide Systolen.

Π Α Ρ Ε Λ Λ Ε Ψ Ι Σ.

In uerbo ἐρρώοντο supra annotauimus παρέλαψιν sub Syncope.

Ε Κ Θ Λ Ε Ι Ψ Ι Σ.

ἄρῃαι, u. 107. Sc. pro ἄρῃσαι. ἄρῃω τὸ ἐπαίρω. Fut. ἄρῃω. Aorist. ἤρα. Med. ἤράμεν. Subiunctiuus εἰὼν ἄρῃωμαι: tertia persona εἰὼν ἄρῃσαι, ex inde ἄρῃαι eiectione literæ τ.

μαπέειν, u. 231. Sc. Aorist. secund. ἀπὸ τῆ μαρπῶ τὸ λατλαμβαίνω γίνεται μαρπεῖν: ex eiectione literæ ρ μαπέειν λατ' ἐπέντασιρ (inquit interpres) potius uero ἐκθλαψιν.

Α Ρ Ο Σ Ο Ρ Ε.

ἀμείνω, u. 19. lib. 1. pro ἀμείνονα, Atticè.

γλάφυ, u. 151. lib. 2. pro γλαφυρόν.

δείνυ, u. 144. lib. 2. pro δείνυνσι.

λίπ' ἐλαίῳ, u. 140. lib. 2. Alij quidē omnes exponunt pro λιπαρῷ ἐλαίῳ, pingui oleo, ex per apocorē etiam λίπα dici aiunt. Ego autem expono, inquit Tzezēs, λίπη ἐλαίῳ ἢ γὰρ τῷ ἐξ ἐλαίας, pinguitudine quæ fit ex oleo. Mutilantur. n. etiam longa: ut in illo, βύλομ' ἐγὼ. νίφα, u. 153. lib. 2. pro νιφάδαι.

σνέπα, u. 150. lib. 2. pro σνέπασμα. Tribus apocorīs eodem loco utitur.

χρύσια δῶ, u. 933. Th. pro διόματτα.

Strabo

Strabo lib. 8. ait, Hesiodum βειαρόν vocare βει ἔ
βειθὺ, eodem modo quo Homerus λειῖ appellat τὸ λει
θόν, id est hordeum: ἔ Sophocles ῥᾶ pro ῥάδιον.

METALEPSIS.

ἀρίζηλον, u. 6. lib. 1. Nonnulli uolunt ἁ uersum in β.
Particula ἀρί uocum compositarum significationes au
get ἔ intendit.

ἀγορῆς, u. 29. lib. 1. pro ἀγορᾶς, Ionicè.

αὐτίς, u. 180. lib. 2. Communis dialectus ἔ Ionica, si
ue εἰς τὸπίσω, siue πάλιν significet, τ scribit, Attica
autem θ.

δημήτηρ passim pro γημήτηρ. Quia Cererē Gram
matici uolunt significare terram, magnam parentem
terrum omnium.

ἐφόρουν, u. 293. Sc. pro ἐφόρων.

ζεῖδιωρος passim pro ζῆδιωρος, terra quæ fert zeam.

λεῖτον, u. 192. lib. 2. pro λεοίτην. Tzezes.

ὅπιρ, u. 149. lib. 1. à nominatiuo ὅψ, ὁπὸς, ὁπᾶ dicen
dum. Hic uerò format casus à recto ὅπης, ut sit ὅπης, ὅπι
δης, ὅπιδα καὶ ὅπιρ.

λερόαχ, u. 156. lib. 2. ἀντὶ τῆς κρόκῃς. ἔτω γὰρ αὐτὴ ἐν
δηλονέτι μαλακὴ ἢ χλαῖνα, λερονύδιος ἀναδεδιομένης.
Proclus.

μελιῦν, u. 144. lib. 1. pro μελιῶν, Aeolicè.

μεις, u. 175. lib. 2. ὁ μίον. Aeolicè.

τεύθει, u. 142. lib. 2. σημαίνει τὸ αἰθερία, ἐπεὶ τούθης
λέγεται ὁ ὄξυπείνης ἢ προτεύθης.

τοὶ pro σοί, u. 106. lib. 1. Doricè & Atticè.

METATHESIS.

Transpositio toni.

ἀμῆϊς, u. 193. lib. 2. ἀμῆτος & θέριτος sunt tempora
ἀμῆτος autem & θέριτος, τὰ θορίζονα καὶ ἀροτεώ-
μυνα, ea quæ colliguntur in messe, & quæ sunt arata.

παρίξ, u. 352. Sc. Differunt παρίξ & παρίξ. παρίξ
enim est τὸ ἐκτός, & construitur cum genitiuo: παρίξ
autem est commune, quod non tantum τὸ ἐκτός, sed &
τὸ πλησίον significat, & construitur cum accusatiuo.

Transpositio literæ.

δράκον, u. 262. Sc. ἀ δέρκω, δέρξω, ἐδερξά, ἐδερκον
& ἰδρακον & δράκον.

ἐέλδωρ, u. 36. Sc. ἀπὸ τῆς ἐθέλω ἐθέλωρ, καὶ κατὰ
μετάθεσιν τῶν στοιχείων ἐέλθωρ, καὶ τροπῇ τῆς διασέως
θ εἰς τὸ μέσον δι ἐέλδωρ. Quidam autem ἀπὸ τῆς ἔλω,
τὸ προκρίνω deducunt.

ἐκπᾶγλυσ, u. 153. lib. 1. κατὰ μετάθεσιν τῆς λ ἀπὸ τῆς
ἰξεπλᾶγλυ, ἥγυν ἐκπληκτικὸς.

ἔρδειν, u. 135. lib. 1. Factum est ex ῥέζειν. ita ὄρξαι pro
ῥέζει, u. 325. lib. 1.

Periculosa autem est in quibusdam metathesis: ut in
nominibus θάρσος & θράσος, quæ diuersam habent si-
gnificationem. Nam θράσος est impudens, & non ad
normam rationis reuocata temeritas: θάρσος autem,
audacia quam ratio gubernat. Τρεχες.

καρδίην, u. 238. lib. 1. 69. lib. 2. & 99. Th. pro καρ-
δίην.

πραβίειρ, u. 240. Sc. pro πραβῆν, ἀπὸ τῆ πέρβω Futuro Sec. κατὰ μετάθεσιν τῆ α καὶ ἐπαηΐάσαι τῆ ε πραβίειρ.

προσᾶναι, u. 351. lib. 2. ἀπὸ τῆ προσιόναι κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν.

τόρπιέρανον, q. τρέποντα καὶ κατὰγωνιζόμενον, hoc est, uertentem et debellantem aduersos et infelices δίκην κεραυνῶν inftar fulminum, aut certè quasi τόρπόμενον τοῖς κεραυνοῖς, gaudentem fulminibus. In priori autem est μετάθεσις.

τέτρατον, u. 363. Sc. pro τέταρτον.

Translatio syllabæ.

λακέρυθα, u. 365. lib. 2. pro λελάρυθα, ἃ λελαρύω, resono.

T M E S I S.

ἀμφὶ δὲ μιν ἰβυσσις θέε, u. 224. Sc. pro ἀμφιέθει ἤ- γου περιᾶχε μιν καὶ αὐτὸν τὸν κεφαλὴν τ' ὑοργόνος.

ἀνὰ δέμνια βαῖνοι, u. 326. lib. 1. pro ἀναβαῖνοι.

αὐφута βαῖνη, u. 189. lib. 2. pro ἀναβαῖνη.

ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσει, u. 419. Sc.

ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῖσαι, u. 329. Sc.

διὰ δ' αὐδίχα, u. 13. lib. 1. pro διαύδιχα.

ἐν δ' ἄρα φωνὴν θῆκε θεῶν κῆρυξ, pro ἐνθῆκε. u. 80. lib. 1.

ἐν δὲ δίκην βλάψας, u. 281. lib. 1. pro ἐμβλάψας.

ἐνὶ φορτίᾳ θέδαι, u. 261. lib. 2. pro ἐνιθέδαι.

ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμᾶται, u. 192. lib. 1. pro ἐπίορκον.

u

κατὰ

κατὰ γαῖα καλέουσι, u. 120. lib. 1. pro κατεκαλέουσι.
 πάντων περὶ μήδεια εἰδώς, u. 54. lib. 1. περιεαδώς
 πάντων μήδεια, pro omnibus alijs sciens consilia.
 παρ' ἧς, u. 11. lib. 2. pro παρ' ἧς.
 πρὸς μῦθον εἶπε, u. 204. lib. 1. pro προσεῖπε κατὰ
 μῦθον.
 σὺν λαὸν ἀγείραν, u. 270. lib. 2. pro συνοάγειραν.

FIGURÆ CONSTRUCTIONIS.

SYNTHESIS.

u. 238. lib. 1.

ΠΟΛΛΑΝΙ ΛΑΪ ΞΥΜΠΑΣΑ ΠÓΛΙΣ ΚΑΚῆ ΑΝΔΡΟΣ Ε-
 ΠΑΥΡΕΪ,
 ὅστις ἀλιτράνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάετα,
 τοῖσι δ' ὕβανόνθον μέγ' ἐπέγαγε πῆμα ἱερνίσου.

Illud τοῖσι δ' ὕβανόνθον non est solæcismus, sed com-
 prehensivum: nam refertur ad nomen πόλις, quod po-
 situm in singulari numero comprehendit omnes qui
 habitant in ea. Et illud ὅστις similiter indefinito nume-
 ro multitudinem designat. Tzetzes. Tale est u. 132. lib. 1.
 πανέριδιον ζώονον, &c.

ZEVGMA.

ὅδε πατὴρ παῖδες, ὅμοιος, ὅδε τι παῖδες, ὅδε
 ξείνος, &c. u. 180. lib. 1. Pendet à communi nominatio
 ὅμοιος, quod est ὁμογνώμων.

SYNEC.

ANNOTATIONES.

307

SYNECDOCHE ELLIPTICA.

ἡδ' ἐπὶ αὖτε καὶ αὖτε πόλις τε, u. 220. lib. 1.

ὄφρ' αὖτε, u. 302. lib. 1.

φύλον, u. 128. lib. 1.

θυμὸν ὄφρ' αὖτε, u. 28. lib. 1.

πόλις τε καὶ ἡ πόλις, u. 220. lib. 1.

χρὸς, u. 371. lib. 2.

πόλις καὶ χεῖρας, u. 114. lib. 1.

ἡμάς, u. 281. lib. 2.

In his omnibus subintelligenda est præpositio καὶ αὖτε.

ENALLAGE.

HETEROESIS.

Adiectivum pro substantivo.

ἰσχυροῖσι πολλοῖσι, bonis multis. u. 119. lib. 1.

μυρία δυοῖς, u. 100. lib. 1. Ita Græci interdum duo substantia coniungunt, quorum alterum pro adiectivo accipiendum: ut, πρὸς πρηνέσι, in navibus puppibus, pro postremis navibus.

Comparativus pro positivo.

ἄμεινον, u. 368. lib. 2. pro καλόν.

ἄμεινον pro καλόν, u. 192. lib. 1.

ἀριστερόν, u. 192. lib. 1. pro positivo.

δικαιότερον, u. 157. lib. 1. pro δίκαιον aut δικαιοσύνην.

κατὰ, comparativus pro simplici aut pro superlativo.

Non enim iustiores ipsos dicit Gigantibus. Tzetzes.

κατὰ ἡμᾶς, u. 46. lib. 3. κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἡμέτερον. Idem

u. 377. lib. 2. pro καλόν.

u

2

Deri-

Deriuatiuum pro primitiuo.

ἄλλοίῳ, μ. 60. lib. 3. ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ.

παρθενικῶν, μ. 317. lib. 2. pro παρθενῶν.

παρθενικῆς ἡπαλόχρους, μ. 137. lib. 2. pro παρθενῆς.

τέτρω ἥρατι, μ. 106. lib. 2. ἀντὶ τοῦ μήξε τέττης ἡμῆρας.

Primitiuum pro deriuatiuo.

ἄρπαξ, μ. 254. lib. 1. pro ἄρπαγῆ.

Patronymicum loco possessiui.

ἑκδιμηΐδι γαίῃ, μ. 161. lib. 2. pro ἑκδιμηΐα.

Genus pro genere.

Masculinum pro foeminino.

ἄμβας, μ. 299. lib. 2. ἀντὶ τοῦ ἄμβατῆ ἥγαν διωνάμειν πλεῖδαι.

πόλην ἡμαθόεντος, μ. 360. Sc.

ἰσθρὸν ἀκτῶν, μ. 84. lib. 2. pro ἰσθρῶν: ut χαλκῆος ὄπα pro χαλκῶν.

Foemininum pro masculino.

γλυκερῆς αἰῶνος, μ. 331. Sc. Est autē Atticum, ἵς quae sunt masculini generis, foemininum genus subiungere.

Numerus pro numero.

καλυψαμόνῳ, μ. 196. lib. 1. pro καλυψάμονα, participium duale masculinum pro foeminino.

χάρματ᾽, μ. 319. lib. 2. ἀντὶ τοῦ χάρμα, τῷ ἴνι γέλωτ᾽.

ἀγορεύωτι, μ. 30. lib. 1. pro ἀγορεύς. Reprehenditur,

inquit Proclus, Hesiodus, quòd singulari usus sit pro plurali. Eodem modo et Callimachus reprehenditur.

Casus

Casus pro casu.

Vocativus pro nominativo.

ὀφθαλμοῖς, u. 237. lib. 1. Huc alludit illud: *Aspiciunt oculis superi mortalia iustis.*

ἡχέτα, u. 200. lib. 1. pro ἡχίτης.

ἰππότα, u. 116. Sc. ἡγερ ἰππότας. ἰσὶ δὲ (inquit interpretes) τὸ τοῦ πάθος ἀνθρώπων καὶ αἰολίων, καὶ βοιωτίων.

μητιέτα, u. 104. lib. 1. pro μητιέτης.

νεφεληγόρετα, u. 53. lib. 1. pro νεφεληγόρετης. Refertur ex a quibusdam, in nomine ἑρόνη pro ἑρόνην esse Enallagen casus.

Ex Pronominibus.

ANTIPTOSIS.

σε δὲ μὴ, u. 312. lib. 2. Accusativus pro Dativo Atticē. Eiusmodi est secundum Tzetzem, αὖ σε φράζειδαι ἄνωγα, u. 304. lib. 2.

Possess. tertiæ pers. pro possessivo secundæ.

οἶντε δὲ ἐνέπιθε σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖσθαι, u. 2. lib. 1. pro ὑμείτερον. ita εὖς pro ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος καὶ ὑμέτερος ponuntur. Canterus.

Possess. pro possessivo.

ἰὼν ἑαυτὸν, u. 58. lib. 1. pro σφέτερον. ἰὼν γὰρ ὁ μόνος ἔχων: σφέτερον ἢ ὁ πολλοὶ ἔχουσιν.

Primitivum pro derivativo.

οὐ νοῶν, u. 57. lib. 1. id est, tuam mentem.

Articulus pro Pronomine.

ὁ δεξάμενος, u. 89. lib. 1. pro ἑτός.

τῇ λινορεοσάμενος, u. 33. lib. 1. pro τῆς.

οἱ ἔειπε, u. 86. lib. 1. pro αὐτῷ. Eiusmodi est οἱ u. 76.
lib. 1. pro αὐτῇ. οἱ μὲν ἐπὶ κρόνα, u. 11. lib. 1. pro ἑτοί, τοῖ
u. 121. lib. 1. pro ἑτοί.

HETEROISIS.

Articulus præpositiuus pro postpositiuo.

τὸν γαῖα φέρει, u. 32. lib. 1. pro ὅν.

καί τοι μὲν, u. 168. lib. 1. pro οἱ μὲν.

Ex uerbis.

Modus pro modo.

εἶναι, u. 259. lib. 2. αὐτὶ τῇ ἑσσο. Crebra est hæc hetero-
sis, qua infinitiuus pro imperatiuo ponitur. Talia sunt,
μηνύσασθαι, u. 156. lib. 2. ἐφορμήθῃαι, u. 77. lib. 2. pro
μηνύεσθαι, ἐφορμήθῃ, et alia plurima.

Infinitiuus pro Optatiuo.

μετέιναι, u. 172. lib. 1. pro μετῴειν. Infinitiuus adiun-
ctus nota precandi pro Optatiuo sumitur.

Optatiuus pro Imperatiuo.

ὀφίλλοις, u. 33. lib. 1. pro ὀφείλλε.

Tale est εἶν u. 235. lib. 2. et 177. eod. libro, pro ἔγω.
γαμοῖτο, u. 316. lib. 2. pro γάμειδω.

Optatiuus pro Subiunctiuo.

καταβῇ, u. 359. lib. 1. pro κατατίθεις. Tzetzes.

Tem.

Tempus pro tempore.

ἐννέπτε, u. 2. lib. 1. pro ἔπατε, ἐννεπὶς αὐτὶ ἀορίστῃ.

Solēt poētæ Præsentibus pro Aoristis uti. Moscopulus.

πεφυλαγμένος, u. 1. lib. 3. αὐτὶ τῷ φυλάτῳ.

ἴτορ, u. 197. lib. 1. pro ἰλῶσονταί. εἰμι potest et pro

Præsentī accipi et pro Futuro. Tertia persona dualis numeri ἴτορ pro Futuro.

ANTIMERIA.

Nomen pro Adverbio.

αἰδιηλα, u. 374. lib. 2. pro αἰδέλως κατὰ σὺνταξιν καὶ

οὐ τῇ ψυχῇ αἰ. Potest uerò etiam aliter explicari.

ἀκροκνήφατος, u. 185. lib. 2. αὐτὶ τῷ κατὰ τὸ ἄκρον
τῆς νυκτὸς ἤγυρ κατὰ τὴν ἐσπέραν: in principio noctis.

ἀμύχανον, u. 82. lib. 1. pro ἀμυχανύως.

ἐθέλημοι, u. 118. lib. 1. αὐτὶ τῷ ἐβελήμως, Adiectivum
pro Adverbio, Græcis poetis constructione usitata. Ita
ἡσυχοι u. 119. eadem antimeria pro ἡσυχως, quietè et
tranquillè.

ἡώς, u. 166. lib. 2. αὐτὶ τῷ κατὰ τὸν ὄρθρον.

ἴβυς ἔχευ, u. 97. Sc. αὐτὶ τῷ ἐπ' οὐθείας ἔχε ἢ κρᾶτά.

καρπαλίμος, u. 452. Sc. pro καρπαλίμως.

μέγα κυδαινώρ, u. 38. lib. 1. Adiectivum neutrum pro
Adverbio.

μέτεια, u. 304. lib. 1. pro μετέως, prudenter, confi-
deratè.

νήκειον, u. 281. lib. 1.

συχίη, u. 141. lib. 2. αὐτὶ τῷ κατὰ τὴν σύνταξιν,

πρόφρων, μ. 285. lib. 2. ἀντὶ τῆ προφρόνως καὶ κατὰ
προθυμίαν.

τὰ πρῶτα, μ. 3. lib. 1. pro πρῶτον.

ώραίος, μ. 313. lib. 2. ἀντὶ τῆ ὀγκύρως κατὰ τὸν προ-
σήμενον καιρὸν.

ώραίωμ, μ. 260. lib. 2. ἀντὶ τῆ κατὰ τὸν προσήμενον
αὐτοῖς καιρὸν.

HE TEROSIS.

Ex Adverbijis.

αὐτόθι, μ. 95. lib. 1. pro ἐκεῖ.

περὶ, μ. 90. lib. 1. pro πρότερον μετὰ παρεκκλυθό-
τος. περὶ αὐτεμ ἀντὶ τῆ πρώτῃ μετὰ ἀπαρεμφάτῃ.
Moscorum.

Ex Coniunctionionibus.

πλείσθι ἢ χείρισ, μ. 341. lib. 2. ὁ δὲ hoc loco ἀντὶ τῆ
γὰρ. πλείσθι τέρψις.

γάμος δὲ τοι ὤριος ἔτος, μ. 315. lib. 2. ὁ ἢ ἀντὶ τῆ γὰρ.

ἰδμεν δὲ, μ. 28. Th. τὸ δὲ ἀντὶ τῆ καὶ ἐστὶν hoc est,
καὶ ἀληθῆ ἴσμεν ἡμεῖς λέγειν.

ὥς ὁμόθεν, μ. 108. lib. 1. pro ὅτι.

Ex Prepositionibus.

εἰς ἐπιμνησά, μ. 84. lib. 1. ἢ εἰς ἀντὶ τῆς πρὸς. ἐστὶ ἢ τὸ
χῆμα ἀτρίτην, ὁμοίον τῷ, εἰς ἀγαμέμνονα δῖον.

ANTIMERIA.

οἶνον δὲ, μ. 172. lib. 2. εἰς τὸν οἶνον σῶ.

HYSTEROSIS ET ANTI-
meria.

μὴ λαπαρὲς πορδαίνειν, u. 350. lib. 1. pro μὴ κακῶς λεί-
δαινε, ne facias quæstum malè, hoc est, iniustus modis.

PLEONASMVS.

ἀχνύμενος ἡῆρ, u. 435. Sc.

γῆθησε μέγα φρεσὶ, u. 173. Th.

γλαυκίωρ δὲ ὄφθοις δεινὸν, u. 430. Sc.

ἐν δὲ δίκῃ βλάψας, u. 281. lib. 1. particula ἐν a-
bundat.

ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς, u. 549. Th.

ἔπεια πῆδρόντα προσέυδα, u. 445. Sc. ὅραβιμ.

ἔπος ὄρω, u. 330. Sc.

ἢ τι ἔπος εἰπὼν, u. 328. lib. 2.

ἔπος εἰπεῖν, u. 71. lib. 2.

ἐπὶ κλησὶν καλέεσκον, u. 207. Th.

ὄργαζεσθαι ὄργον ἐπ' ὄργῳ, u. ultimo lib. 1.

θῆκε δὲ μιν, scil. ἐτίθει, u. 18. lib. 1. Abundat enim
μιν.

θυμὸν ὀχύνω, u. 17. lib. 2.

θυμῷ γε θέλῃσα, u. 446. Th.

ἡραδίῳ ἀναχήμενος, u. 99. Th.

μηνέτ' ἔπειτα, u. 172. lib. 1. ἔπειτα abundat.

νόσφι ἄτρε λακῶν, u. 91. lib. 1. ὅρα 15. Sc.

ὅρ τε δὲ, u. 3. lib. 1. Hic coniunctio τε abundat. In
communi idiomate ὅρ apud Tragicos, item Comicos
vixquam est superflua: sed apud authores heroici car-
minis

minis sæpe redundat, ut hoc loco, *ἔσ' αὖτις αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγρόντο*, ἢ τε *καὶ ἀπάλαμνόν περ*. *ἔσ'* alijs infinitis locis.

ἔτι, u. 185. lib. 1. Hic quoq; coniunctionem τε πλεονάζειν annotat Tzetzes. Idem ad uersum *εἰ δέ κεν οὐκ ἀπόδωκεν*, qui est 43. lib. 2. hæc annotat: Ex tribus illis superfluis *καὶ*, *εἰ δέ κεν*, *ἀπό κεν*, *ἔσ' σφύραν* *κεν*, licet cognoscere, quàm imbecillis fuerit Hesiodus in arte metrica.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔκασιν ὄσαν ἀκῆσαι, u. 709. Th.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, u. 335. Sc.

ὄρων ὄσοισι, u. 426. Sc.

τέρπονται κατὰ θυμόν, u. 58. lib. 1.

ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ, u. 568. Th.

χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν, u. 47. lib. 1.

χώσατο δὲ φρένας, u. 554. Th.

ELLIPSIS.

ἀλλὰ καὶ ὡς ὄρέω, u. 279. lib. 2. Omittitur τὸ, πότε ἔστι πλεῖν ἀφόβως.

γλώσσης τοι, ἔσ', u. 337. lib. 2. Deficit uerbum ἐστὶ.

ἢ ᾧ γυνὴ τέτορ' ἡβίον, πέμπῃω ᾧ γαμοῖτο, u. 316. lib. 2.

ἀντὶ τῆς τέτταρα ἐπὶ δέκα. Deinde πέντε καὶ δεκάτω γαμοῖτο.

ὅν τε δία, u. 3. lib. 1. Tzetzes subintelligit τρέπον.

καὶ δόμην, u. 352. lib. 1. Decst θέλει. Sic enim quidam exponunt, ut faciant non enallagen, sed ellipsin. Eiusmodi

modi sunt sexcenta alia apud poetam.

ἑρυνπῆαδίνης, υ. 327. lib. 1. Omittitur διὰ, per uel propter clandestinum concubitum.

παῦροι δέ τ' ἰσασιν, υ. 60. lib. 3. ἢ γὰρ ὀλίγοι δέ τ' ἁλθέες γινώσκουσιν.

παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰνάδα μίνος ἀρίστης, υ. 56. lib. 3. ἔρῃαι μὲν ἐλασπῆικῶς. ἐστὶ γὰρ πλῆρες τὸ μετ' εἰνάδα τῆ μίνος τεταρτίῳ, ἀρίστῳ ὕσαν παῦροι ἰσασιν.

πολλὸν ἐλαφρότερος, υ. 35. lib. 2. Deficit participiū γεγονώς. Tzetzes.

ψυχὴ γὰρ, υ. 165. lib. 2. τὸ τότε subintelligitur.

HYPERBATON.

οἷς δ' ὕβρις τε, &c. υ. 236. lib. 1. Hi uersus ordinari debent aut prout se sequuntur (ut & supra annotatum in Synthesi) aut hoc modo: οἷς δ' ὕβρις τε μέμνη, &c. τοῖς δέ δίνῳ τεκμαίρεται σὺν ὅσῳ ἴσους. τοῖσι δέ ὕβρις τε μέμνη, &c. πῆμα κρονίων, usq; ad illum omnino uersum, ἢ νέας εὐ πόντῳ ἑρυνίδης ἀποτίνουσαι αὐτῶν. Postea duo illi uersus assumantur, ille nimirum, πολλάκις: & hic, ὅστις ἀλιτράινει. Hæc Tzetzes.

ἡ δὲ τὸς μὲν, &c. υ. 160. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: ἡ δὲ τὸς μὲν πόλεμος τε ἡ ἀπὸς καὶ φύλοπις αἰὲν ὥλεσεν, τὸς μὲν ὑφ' ἐπὶ ἀπύλῳ, &c. usq; ad οἰδιπόδαο, τὸς ἢ καὶ εὐ νέουσιν. Tzetzes.

τῆς δέ δίνης ῥόθος, &c. υ. 218. lib. 1. τῆς δέ δίνης ἐλ πομπῆς ἢ ἡ αὐδρεῖς ἄγῳσι διωροφάγοι, ἡ μὲν καὶ τὰς θέμιστας

θίμιντας τῆς σχολιαῆς δίκης, πόθος (hoc est, πόθος λαοῦ ἕως) γίνεται. Τζεζες.

μηκέτ' ἵππατα, u. 172. lib. 1. Sic ordinari debet: μηκέτ' ἵππατ' ὠφίλον ἐγὼ πείμπῃσοι μετέναι ἀνδράσι, ἢ ἵππατα γενέσθαι, ἀλλ' ἢ πρόδω θανεῖν, nimirum heroico seculo. Qui autem dicunt, quod Hesiodus hoc loco optet, ut postea nascatur, illi contraria Hesiodo et praefer ipsius mentem exponunt. Τζεζες.

αἰψα δὲ γηράσκοντας, etc. u. 183. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: αἰψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμῆσαι τοῦ κῆρος, ὅδ' ἐμὴν γηράντιοι τοκοῦσι ἀπὸ θρηπῆς αἰσῶν. Τζεζες.

ὥς θέμις, u. 136. lib. 1. Sic ordinari debet: ὅς' ἔβελον ἱεῖα μακάρων ἐπὶ βωμοῖς, κατὰ τὰ ἔθνη, hoc est, secundum instituta et cōsuetudinem, ὥς θέμις ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, quemadmodum facere conuenit homines.

εἰ δ' ἰθίλας, etc. u. 106. lib. 1. Ita construatur: εἰ δ' ἰθίλας, ἑτόρόν τι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω, hoc est, πληρώσω, quod simul aliquando, aut ὁμόθεν, hoc est, ex eadem causa et materia nati sunt dii, hoc est, elementa et homines. Exponam autem σὺ καὶ ἐπισημειώσω: tu autem haec animo reponas. Τζεζες.

ἰδὼ δὲ εἰς ἐπὶ γῆν, καὶ σὺν ῥέει νῶτα θαλάσσης, πᾶσαν, u. 972. Th.

ῥοὺς ὑψιβρεμέτης, u. 8. lib. 1. Quod ante tres uersus ponendum erat, hic ponitur.

ἀλλὰ ῥοὺς, etc. u. 47. lib. 1. ἀλλὰ ῥοὺς ἐκρυψὶ χολῶσάμενος,

θάμενος, ὅτι μιν (pro αὐτὸν) ἐκπαύτησον ὁ προμη-
θεύς. ἐκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμηθεύς ὁ ἀγνυλο-
μήτης, τὸ μὲν (pro ὁπάρ) πῦρ αὐτοῖς (pro διὰ) ὁ εὖς παῖς
τῷ ἰαπεῖοιο (hoc est, ipse Prometheus) ἐκρυψε, καὶ ἐλά-
ψας ἐκτὴν γαίᾳ τοῖς ἀνθρώποις ἐν κοίλῳ κάρβυκι διὸς
παρὰ (pro παρὰ γνώμην τῷ διὸς) τῷ μῆτιόντος, λα-
θὼν αὐτὸν τὸν δία τὸν τέρπικέρανον, τέρεκα ἄρ'
ἀνθρώποισι μὲν ἰμῶσ' οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων, ὅτι προμηθεύς
hoc est, nostra promissio, non iuriter. Τζεζες.

μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόβοι σὺ φρονεῖ εἰσὶ, II. 278. lib. 2. αἱ
μακρὰ γὰρ σὺ φρονεῖ, ἥ γὰρ αἱ ἐπιτέλλομαι νύκτες
εἰσὶν ἐπὶ ῥόβοι, ἥ γὰρ βοηθοὶ τοῖς βασι, δηλονότι, διόλου
αὐτὸς ἀναπαύσασθαι.

μήτ' ἀντ' ἡλίοιο, II. 345. lib. 2. μήτε ἀποναντίας ἡλίου
μήτ' ἀνιόντος, ὁ ἐστὶ πρὸς μεσημβρίας, μήτε εἰς δύσιν
ιόντος, ὁ ἐστὶ μετὰ μεσημβρίαν ἔρειν.

μῆσαι πιεῖν θεν, etc. II. 1. lib. 1. Sic ordinandum est:
ὡς μῆσαι κλέσαι σφίτορον πατέρα, δισυτε δὲ πιεῖν
θεν ἐννέπετε ἀοιδῆσι, διὰ δὲ (scilicet τρόπον) οἱ ὁμῶς
(ὑπαρχοντες) βροτοὶ ἄνδρες ἀφ' αἱ τοῖς τε φατοῖς τε. Τζε-
ζες.

πάρ δ' ἀχλὺς εἰσέκη, II. 264. Sc. Construitur hoc
modo: ἡ δὲ ἀχλὺς εἰσέκη ἀπλήτως καὶ μεγάλως σε-
σαρῆν καὶ ἐκλελυμένη.

οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκα, etc. II. 23. lib. 2. γυναῖ-
κα refertur ad ἐκτὴν, acquisitam iure suo.

ποῖνοι δὲ καὶ ὁμοῖον πρὸς τὴν γονεῖ, II. 159. lib. 1.

σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔγω μέτρια νοσμεῖν, μ.304. lib.2.
 σοὶ δὲ προσφιλῇ ἔγνων τὰ μέτρια ὄργα ἦτοι τὰ σι-
 μνὰ καὶ σὺ πεπῆ, ὥστε νοσμεῖν ἀηλονότι σάωτ' ἔμ
 μὴ ἀποσμορ εἶναι τὰ φαῦλα μετ' ὀρχόμενον.

τάωρ, εὔρ. μ.62. lib.3. ἀπὸ τῶν τῶν uel cū ena τῶν
 ab his uel propter hos dies est felix et beatus, qui has
 sciens, εὔρ. uel, felix est et beatus, qui ista omnia sciens
 laborat inculpatus. uel τῶν istorum dierum ὀρνίθας
 λέγων: uel quod imprimis placet, felix est et beatus
 ὅς τὰς πάντας, qui omnia discrimina et edoctus et
 expertus τῶν istorum dierum agat iuste et inculpa-
 tē, et interim obseruet auguria, et nihil contra ea fa-
 ciat. Tzetzes ita ordinat: ὁ ἀνείτιος τοῖς ἀθανάτοις, ὅς
 τὰς πάντας εἰδώς, ἀπὸ τῶνδε τῶν ἡμερῶν ὀργάζε-
 ται, οἰωνοσκοπῶν, καὶ τὰς ἀπάσις ἐκφύγων. Mosco-
 pulus ita: τῶν τῶν ἡμερῶν ὅς αὖ τὰς πάντας εἰ-
 δώς ὀργάζεται ἀνείτιος τοῖς ἀθανάτοις ὀρνίθας σκα-
 πῶν, καὶ τὰς παραβάσεις ἐκφύγων, σὺ δαίμων ἐγὼ δὲ
 ὄλβιος.

τὸν φθάμενος, μ.172. lib.2. ἢ γὰρ τῶν τῶν λῦσαι
 να ἀηλονότι. ἀπὸ τῶν γὰρ ἀρξάμενος ἢ πολλὰ δια-
 μέσθαι, πάλιν ἐπαναλαμβάνει ἢ ἀποδείξει πρὸς
 αὐτὸν τὸν λόγον.

τυτθὸν ἀπ' ἀηροῦ, εὔρ. μ.62. Th. τὰς ἐν πνεύματι
 τέκε τυτθὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

ὥμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐκείτω, χαλ-
 κισιν ἐν τελαμῶνος, μ.221. Sc. Ita construendum est: ἀμ-
 φιέκωτω

ANNOTATIONES.

119

φιέκετο δὲ μὴ ἔγερ πρὸς αὐτὸν ἐκείνο(πῶ)ν τοῖς ὁμοῖς ἄορ ἢ ξίφος μελαίνετορ ἡρεμάμενον ἀπὸ λώγῃ.

ἢ δὲ γινόμενης, ἐπιδείλαια δὲ ἐστὶ χόρρειον, u. 57. lib. 3. Sic fieret perspicuum: ἐπιδείλαια δὲ ἐστὶ χόρρειον, ἢ δὲ γινόμενης. Dicit omnem quartam diem esse bonā prae-terquam quod tertiam quartam pauci sciant esse me-liorem in matutinis partibus: idq; uerisimiliter, quia attingit quintam, quae est mala.

ANASTROPH.

ἄϊδος ἔσω, u. 151. Sc.

λίονος δὲ σφ' ἀμφιδεδίχθαι, u. 62. Sc. pro ἀμφὶ σφίον αὐτῶν.

ὄντε δια, u. 3. lib. 1. pro δι' ὄν. Proclus.

πάντων πέρι, u. 54. lib. 1. pro περὶ πάντων. Hic no-
tandum, quando περὶ proponitur suo casu, tunc re-
trahit tonum in primam.

προπάροισιν, u. 287. lib. 1.

τόν τε δὲ με πρώτιστα θεῶν πρὸς μῦθον ἔσπον, u. 24. Th.

τόν τε μετ', u. 186. lib. 2. ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸν ἐπιστολὴν αὐτῶν.

PARENTHESIS.

οἷα τε πολλὰ γίνεται, u. 320. lib. 1.

πολλάκι καὶ ξύμπασα, u. 238. lib. 1. Hic uersus et se-
quens à quibusdam in parenthesis includitur, ut. 242
et 243 sint in medio, et λαοὶ connectatur cum ἄλλο-
τε. Vide Hyperbaton.

Sunt

Sunt & alie plures parentheses passim apud hunc poetam.

SYNCHYSIS.

καὶ νόρα μόνις, u. 25. lib. 1. Hos duos uersus Plato in *Lyside* & Aristoteles in 5. *Politicorum* & 2. *Rhetoric.* & Galenus in *Methodo therapeutica* referunt ad noxiam contentionem, quæ est inuidiæ. Plutarchus uero attribuit bonæ & salutari, quæ est emulationis laudabilis: ad quam etiam Poeta eam refert, sed sub quadam longiori digressionem à laudabili affectione ad illam uitiosam.

Huc pertinent, quæ tamen serè pro uitiosis habentur.

SOLOECISMVS.

πάνου ὀρνίθιοσι τιθέειν, u. 88. lib. 2. Illa fuit absolutio sententiæ, sed additur aliud participium.

ARCHAISMVS.

ἡσίοδιον καλὸν ἐδέδαξαν, u. 22. Th. ἤγαυ ἐμὲ. πρὶ αὐτῷ λέγων ὡς πρὶ ἄλλοι λέγει, ἀρχαῖον ἢ τὸ ἥθος.

RHETORICVS FIGV.

RARVM ORDO.

ANAPHORA.

Aιδίως δὲ ἢ ἀγαθὸν λεγόμενον αὐτὰρ νομίζα.
αἰδιώς, ἢ τ' αὐτὰρ μέγα σίνετ' αἰδ' ὀνύχαι.
αἰδιώς τοι πρὸς ἀνολήβῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
ἀμετ' αἰ

ἀνερθε 315 usq; ad 318. lib. 1.

ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος, ὅτ. u. 833. Th. Tres versus incipiunt ab ἄλλοτε.

ἄλλοι ζωὴν ἔχουσι, ὅτ. u. 157 ὅτ 158. Sc.

γυμνὸν ἀείρει, γυμνὸν δὲ βουτῆρ, γυμνὸν δ' αἰμαῖα, u. 9. lib. 2.

λεωνὸν γὰρ πόντι, ὅτ. λεωνὸν δ' εἰκ' ἐπ' ἁμαξάν, ὅτ. u. 309. ὅτ 310. lib. 2.

ἐν δὲ προίωξις τε, ὅτ. u. 154. 155. 156. Sc.

ἥως γὰρ τ', ὅτ. u. 196. lib. 2.

ἰδμεν ψύδα, ὅτ. ἰδμεν δ' οὗτ', ὅτ. u. 28. ὅτ 29. Th.

μηδὲ πολύξαινον, μήδ' ἄξαινον καλέεσθαι, μηδὲ κακῶν, ὅτ. u. 333. lib. 2.

ὅδ' εἰς τὴν σὺν ὁρμῇ χάρις ἐοικε, ὅτε δικαίος, ὅτ' ἀγαθός, u. 188. lib. 1.

ὅδ' πατὴρ παίδεσιν ὁμοίος, ὅδ' τι παῖδες, ὅδ' ξείνος ξενόδοκῳ, ὅτ. u. 180. ὅτ sequentibus, lib. 1.

εἶα μὲν γὰρ βεῖα, ὅτ. u. 5. 6 ὅτ 7. lib. 1.

χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπός δ' ἀνθρώποις, u. 176. lib. 2.

ANADIPLOSIS.

ὅσδε γυναῖκα πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι, u. 373. lib. 1.

ὑπολάβεο φήμην. φήμην γὰρ τε καὶ, u. 378. lib. 2.

EPIPHORA.

διώτη μὲν τις ἐδωκεν, ἀδιώτη δ' ἔστις ἐδωκεν, u. 353. lib. 2.

x

ὅτ 308

ὄργον δ' ἔδον ὄνειδος, αὐργίη δέ τ' ὄνειδος, υ. 309.
lib. 1.

Eriphora speciem habent et hi duo versus
108 et 109. lib. 1.

εἰς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ, θνητοὶ τ' αὐθροαι,
χρῦσιον μὲν πρότις αἰγῶος μορόπων αὐθρώπων.
Tales sunt et 268. et 269. lib. 1.

οὐδ' ἔγωγε μήτ' αὐτὸς οὐδ' αὐθροαὶσι δίκαιος
εἶμι, μήτ' ἐμὸς υἱὸς, ἐπὶ λαῶν, αὐθροα δίκαιος.

Item 73. et 74. lib. 2.

φησὶ δ' αὐτὸς φρεσὶν ἀφνειὸς, πύξασθαι ἄμαξαν.
νήπιος ἔδιδε τόγ' οἷδ', ἐνατὸν δέ τε δέρας ἄμαξης.
Item 220. et 221. lib. 2.

θῆτ' ἄοικον ποιῆσαι, λαὸν ἄτεκνον ὄριθον
δίζεσθαι λίσσεται, χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ὄριθος.

EPANALEPSIS.

ἤειπε δ' ὥς ὅτε τις ἀρῶς ἤειπεν, υ. 421. Sc. Τετρεῖς
epanalepsin vocat, quam nos anaphoram vocamus.

TRADUCTIO.

ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεσθαι χαλεπώτατος ἄβλος, υ.
800. Th.

ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνέει, υ. 60. lib. 2.

αἶς θνητῶν θνητοῖς τέκον, υ. 6. Sc.

οὐ φιλότῃσι θεῶν θεὰ συννεθεῖσα, υ. 381. Th.

ὄργον δέ τ' ἐπ' ὄργῳ ὀργάζεσθαι, υ. 280. lib. 1.

ἑτόρος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει, υ. 187. lib. 1.

νῆνύματ' α, υ. 13. lib. 3.

πλείων μὲν πλείονων μελέτη, u. 278. lib. 1.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσῆναι, u. 951. lib. 1.

καὶ κῶρα μὲν κῶρα μεῖ, c. u. 25. lib. 1.

ἡλοὶ δὲ τε γείτονα γείτωρ, u. 23. lib. 1.

ὁ δὲ ξείνος ξενόδοκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ, u. 181. lib. 1.

τοῖς δὲ ἡν χάλπει μὲν τὴν χεῖρα, χάλπεοι δέ τε οἶκοι, χαλπῶ δ' ὄργαζοντο, u. 148. lib. 1.

ASYNDETON.

ἦλος δ' αὐθρῶ ποισι, u. 191. lib. 1. Enumerat inuidia epitheta sine coniunctione.

ἄλομον' ἐν πονέῳ θυμοφθόρος, u. 135. lib. 2. Græci apponunt plura epitheta sine coniunctione.

χαρμάτα δ' ἔχ' ἀρπικτὰ, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω, u. 218. lib. 1.

POLYSYNDETON

δεινωτοί, βλοσυροί τε, διαφοινύτ' ἀπληστοί τε, u. 250. Sc.

δεινὸν τε, μεγάλῳ τε, ποδῶν ἐκ τε, ἀρχαῖον τε, u. 320. Th.

εὖ δ' ὁμαδὸς τε φόβος τ' ἀνδρουῖας τε διεδύε, u. 155. Sc.

Plura polysyndeta passim inveniuntur: ut u. 18. 77. 134. 227. 243. 277 et 349. Th. item u. 179. St. Polysyndetorum speciem etiam referunt quædam, quæ ad diæresin retulimus.

IN HESIODVM
HOMOEOPOTON.

ἄφαίροι τε φαίροι τε, ῥητοί τ' ἀρρητοί τε, u. 3. & 4. lib. 1.
ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΥΤΟΝ.

χαλὶ πῆα, δέξα, λαχῶρα, γαίαι, in fine uersuum 5. 6. 7.
8. lib. 1.

HYPALLAGE.

ὕβειν pro ὑβείσθην, u. 139. lib. 1. ut & Euripides in
Thyeste πόλεμον dixit pro ὀρίσινδον & πολέμω.

PARONOMASIA.

αἰδιὼ δέ τ' ἀναιδεῖν λατοπάει, u. 222. lib. 1.

ἐνθυμοσύνη, λαποθυμοσύνη, u. 89. lib. 2.

νεῦταλον, ἄλλον, ἄστον, u. 157. Sc.

προβύλλα θυέλη, u. 742. Th.

προΐωξις τε παλῶξις τε, u. 154. Sc.

Huc pertinet Parodia.

ἢ δὲ λακὴ βυλὴ, &c. u. 264. lib. 1. M. Varro palam
citatur adagium his uerbis: Opinor non solum quod dici-
tur, Malum consilium consultori esse pessimum: sed e-
tiam bonum consilium ei qui consuluit & qui consuli-
tur, bonum habendum. Potest itaq; sic inuerti: ἢ δὲ
θὴ βυλὴ, τῷ βυλίσαντι ἀείψ.

Aristoteles lib. 3. Rhetoric. refert hunc uersum, ἢ δὲ
λακὴ βυλὴ, &c. à Democrito Chio sic esse iminutatum:
ἢ ἡ μακρὰ ἀναβολὴ τῷ ποιήσαντι λακίστη. Aptè enim
hoc dici potest in eos qui proluxa membra periodo-
rum fingunt. Nam & sibiipsis & ijs qui audiunt mo-
lestiam exhibent.

V.263.lib.1.

οἱ αὐτῷ λιπαὰ τούχει αὐτῷ, ἄλλω λιπαὰ τούχωρ.

Hoc carmen à Plutarcho refertur hoc modo:

ὅς ἄλλω λιπαὰ τούχει ἐὼ λιπαὰ ἥπασι τούχει,

Damna parans alijs, proprio parat epati damna.

Recitatur autem à Plutarcho de Archelao.

V.335.lib.2.

Hesiodus cum præcipiat paupertatem nemini exprobrandam, quòd Dei etiam hæc donum sit: multò minus de sapientia id fieri debebit, cuius donum est haud paulò, ut omnes intelligunt, præclarior.

V.121.lib.2. ἔκ αἰεὶ, ἔκ.

Ex isto præcepto etiam similia intelligenda sunt. Non semper fortuna arridebit: itaq; circumspectos esse oportet. neq; semper sani erimus: itaq; solliciti simus, ne in morbos incidamus.

V.359.lib.1. εἰ γὰρ κεν, ἔκ.

Potest hoc accommodari ad studia. Imitanda est enim eorum consuetudo, qui thesauros colligunt, atque indies aliquid ad acervum adiungere student: cuius incrementa cum paucis diebus non magnopere sentiantur, exacto anno tamen apparet quantum uel minutiss. accessiones cumulum auxerint. Hieronymus Vuolsius.

V.344.lib.1. πῆμα, ἔκ.

Hic uersus ita immutari potest:

πῆμα λιπὸς ἐταφός, ὅσοι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειδος.

ἔμμορ εἰ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορ εἰδὼς ἐταφός.

κ 3

V.101.

V.101.lib.1.πλείη μὲν, ἔσς.

Tzetzes Chiliad.11.historia 392.sic mutat:
πλείη μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Addit Tzetzes hos uersus:

παραχρηματισμόν φασι δ' οἱ ποιηταὶ τὸ χῆμα.
τὸ χῆμα τοῖς τοῖστοις δέ, δεινότητος μεβάδω.

V.86.lib.1.μή ποτε δῶρομ, ἔσς.

Tzetzes Chiliad.9.hist.269.

ἐνὶ πανδιώρῳ γὰρ αὐτὸς φησὶν ἱξαποπέμπεμ.
ἐγὼ τὰ διλιτράια ἢ μῆλα τῶν ἐλεπταβδέδωμ.

V.40.lib.1.πλέομ, ἔσς.

Hinc factum est, ἀρχὴ ἡμῶν παντὸς, Principium
dimidium totius. Hoc adagio significatum est, maxi-
mam difficultatis partem in aggrediundo negotio si-
tam esse. Ausonius:

Incipe, dimidium facti est coepisse. supersit

Dimidium: rursus hoc incipe, ἔσς efficies.

ANTANACLASIS.

λοιμὸν ὁ μὲν καὶ λοιμὸν, u.241.lib.1. Hæc duo uoca-
bula indiscreto sono esse pronunciata probari potest
ex 2.lib.Thucydidis, qui citat uersum, ἤξει δωριανὸς
πολεμὸς καὶ λοιμὸς ἄμ' αὐτῷ. Homines enim ait con-
tendisse, non λοιμὸν dicendum esse, sed λοιμὸν iuicis au-
tem sententia, ut λοιμὸς dicatur.

οἱ οἱ ἀπιμνήσαντο, u.503.Th. Qui ipsi.

ἡγάτας τε καλλιπαρήτας, ἐν γονετῆς πολιὰς, τὰς δὲ
ἡγάτας καλίσσιμ, u.272.Tb.

ECLIPSIS.

ἀλλὰ γλάφυ πείρησον, u. 151. lib. 2. intelligitur τὸ αὐτὸν.
 τρον. Moscorulus. Quod si enim τὸ γλάφυ sit pro γλα-
 φυρὸν, nihil dicit. Nam γλαφυρὸν adiectivum est, nec
 ipsum solum complet sententiam: ut nec πότερον. Ita-
 que necessario subintelligitur τὸ αὐτὸν.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δριῦ, etc. u. 35. Th.

INTERROGATIO.

τίς κεν ἐκείνῳ ἔτλη θνητὸς ἐὼν λατρεῖν αὐτίον ὁρμη-
 θῆναι, u. 73. Sc. Interrogationes habent speciem ratio-
 cinationis.

SUBIECTIO.

V. 268. lib. 1.

οὐδ' ἐγὼ, etc. Si nulla sunt præmia rectè facto-
 rum, neq; ego uelim rectè facere. Respondet autem si-
 bi ipse, quia inquit: Non spero Iovem passurum bonos
 opprimi in universum.

V. 2. lib. 1.

δοῦτε δ' ἐννέπειε, etc. Post hanc interrogationem
 subiicit responsionem: διὸς μεγάλῳ ἐμῷ.

ΣΧΕΤΑΣΜΟΣ.

νήπιος, ὃ δὲ τόγ' οἶδε, u. 74. lib. 2.

νήπιοι, ὃ δὲ ἰσασιν ὅσω πλέον ἤμισυ πάντος, u. 40.
 lib. 1.

χέτλιος ὃ δὲ ἐνόησε μετὰ φρεσίν, etc. u. 488. Th.

χέτλιοι, ὃ δὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες, u. 185. lib. 1.

ὡς πέποιθ' ἦν ἄρα πῶς δολίης ἐπιλήθιο τέχνης, u. 560.

Th.

✕ 4

ἢ πῶς

ὦ πίπορ ὡς ἐτόροβήλως διεδάσασα μοῖραν, u. 344.
Th.

VOTVM.

μηκέτ' ἐπειτ' ὄφελορ ἐγὼ, u. 172. lib. 1. Optat se neq;
secundum post heroicum genus fieri, neque seniore,
sed mori illorum seculo.

PRECATIO.

νῦν δὲ ζῶς κρᾶτος ὑμμι διδοί, u. 328. Sc.

ADMIRATIO.

θαῦμα μέγα φράσασθαι, u. 218. Sc. Versu primo e-
iusdem libri, cuius initium ἢ οἴη, nō esse admirationem
confirmat Canterus, ideoq; ἢ legit, cuius opinionis I.
Auratum, authorem esse affirmat. Itaq; malè uertisse
interpretes Heu qualis, uel Qualis illa, cum
Aut qualis exponendum fuerit.

ΠΑΡΡΗΣΙΑ.

μέγα νήπιε πέρση, u. 284. lib. 1. Ἔ 251. lib. 2.
ἀλλά τε πολλὰ ἀρπάξωρ ἐφόρει, u. 37. lib. 1.
νήπιοι ὅθ' ἴσασι, Ἔς. u. 40. lib. 1. Ita principes δια-
φοράγας ac νηπίας appellat. Opimor quod Ἔ parum
saperent in administranda Repub. Ἔ opibus per fas
nefasq; cumulandis inhiarent potius, quàm communi-
bus populi commodis. Erasmus in prouerbio, Aut re-
gem aut fatuum nasci oportere.

ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ,

ὦ πέρση, u. 21. Ἔ 27. Ἔ 272. lib. 1.
ὦ βασιλεύς, u. 246. lib. 1.

ταῦτα φυλασσάμενοι, u. 260. lib. 1. Conuertit sermonem ad iudices.

ὕμεις μὲν ναῦ χαίρετε, u. 963. Th.

ῥοὺς ὑψιβρεμέτης, u. 8. lib. 1. Ad Iouem.

A V X E S I S.

ἐπερρώσαντο ἡ πρὸς ἴν, u. 8. Th. fortiter tripudiarūt. Antea uerò Musis tenerum corpus attribuit. Quomodo igitur nunc fortiter saltant? ἀνόικεον παρθενοῖς (inquit interpres) μέσας τὸ ἐπίθετον.

συνώχεωρ, u. 95. lib. 2. pro ἔχῃ ἀχθόμενος, ἀλλ' οὐ ἔχωρ ἀντὶ ὀχθεῖν καὶ οἶον συνώχμενος.

τί λάλαιας, u. 206. lib. 1. Supplicem & miserabilem precationem ipse uocat uociferationem & oblocutionem stultam, iniustam & non ferendam.

τιμῶσι, u. 16. lib. 1.

φθονέει, u. 26. lib. 1. pro ῥηλοῖ. Mendicus emulatur mendicum, licet aliquanto acerbius pro hoc hominum genere, quod non potest ita moderari & celare aut dissimulare affectus suos. Plutarchus enim refert ad emulationem laudabilem.

Est & illud αὐξητικόν, quod τῆς διπλασίας in genere appellat βασιλῆας, ut & Homerus:

ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι.

IN HESIODVM EPI THETA.

Ad duxesin pertinent epitheta, quæ secundum categoriarum ordinem disposuimus, non tantum ut confusam rerum tam diuersarum farraginẽ apta quadam dispositione cõmendatam redderemus, sed & quo uberior eorum ἀνωγεια comparari possit: id quod cuius facile factu erit, qui attendet attributum uniuersi generis, speciei quoq; conuenire: & contrà attributum speciei, serè generi quoq; accommodari posse. Fit enim in hac enumeratione descensus quidam à genere ad speciem, & cognata uocabula uicinum locum possident. Illud quoque obseruauimus, ut eadem epitheta sepius repeterentur, quæ sunt apud poetam in casu alio posita: idq; eam ob causam, ut quo quisque casu uti uelit, in promptu esset. Porro si quid præterea de his scire non inutile fuerit, id ex scriptis Rhetorum petatur. Nos enim illis, ut decet, prætermisissis, nihil aliud quàm breue Quintiliani dictum subiiciemus, ex lib. 8. cap. 6. Ornat, inquit, ἐπιθεσιον, quod rectè dicitur Appositum: à nonnullis Sequens dicitur. Eo poetæ & frequentius & liberius utuntur. Namq; illis satis est cõuenire uerbo cui apponitur. & ita dētes albi & humida uina in his non reprehenduntur. Apud oratorem, nisi aliquid efficitur, redundat. Tum autē efficitur, si sine illo quod dicitur, minus est. qualia sunt; O scelus abominandum, o deformem libidinem.

ANNOTATIONES.
EPITHETA CATEGO-
RIAE τῆς ὁσίας.

338

DEI ET DEORVM.

καὶ ὁρᾷ θεῶν, u. 824. Th. θεοὶ διωτῆρες ἐσὼν, u. 46. Th.
u. Th. 638. Th. 664. Th. ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, u.
110. lib. 1. οἱ ὀλυμποῖ ἐχθροί, u. 225. lib. 1. ἀθανάτων οἱ
ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, u. 804. Th. αἰὲν ἑόντων, u. 801.
Th. θεῶν αἰαιγενετῶν, u. 548. Th. 893. Th. 993. Th. ἀ-
θανάτοισι θεοῖσι, u. 110. Th. 204. Th. 297. Th. 395. Th. ἀ-
θανάτων μακάρων, u. 324. lib. 2. μακάρεσι θεοῖς, u. 128
Th. μακάρες τε θεὸς οἱ ὀλυμποῖ ἐχθροί, u. 102. Th. u. 102. Th. μακά- Etymo-
καρες μὴ κατὰ ὑποκρίνοντες, morte non occumbentes. logia
μακάρων.
Tzetzes.

EPITHETA NOMINVM
propriorum.

Apollinis.

ἀπόλλων λητοΐδης, u. 479. Sc. φοῖβος ἀπόλλων, u.
68. Sc. ἐκκρόλος, u. 58. Sc. ἀπὸ τῆς ἐκκρόσεως, quod significat ἐκκρόσεως
τὸ μακρὰν, ἢ βάλλω. Sagittae enim uirtus procul id. ἐκκρόλος
cere. ἐκκρόλος autem ἀπὸ τῆς ἐκκρόσεως καὶ τῆς βέλεος. ἐκκρόλος.
Fabulantur enim, quod centum iactibus Draconem Py-
thium interemerit. παγασαῖος, u. 70. Sc. ὁ ἐν παγα-
σῶν τόπῳ τιμήμενος. Heraclides Ponticus, inquit Tze-
zes, in libro Oraculorum in Pagasis sub Trophonio
Apollinis sedem esse narrat. Aliter: παγασαῖος ciuitas
Thessaliae. Locus ita denominatus est παρὰ τὸ ἐκκρῖναι τὸ
ἀργεῖον.

αἶψά πεπῆχθαι, quòd ibi Argo nauis sit compacta.
 ἐκαστὸς ἀπόλλωνος, u. 58. Sc. ἐκαστὸς ἀπόλλωνος, u.
 94. Th. φοῖβος ἀπόλλωνος ἐκαστὸς ἀπόλλωνος, u.
 100. Sc. ἀπόλλωνι ἀναῆι, u. 348. Th. φοῖβος τ' ἀπόλ-
 λωνος, u. 14. Th. χρυσόορα, u. 9. lib. 3.

Bacchi.

χρυσόορα, u. 947. Th. διὰ τὸ τῆς οἰνισμοῦ αὐ-
 θρίας τῆς κόμης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐαυτῶν καὶ ἀφ' αὐ-
 τῶν λινεῖν: ἥτοι λινεῖν βλάδας καὶ ταύτας ἐμ-
 μέναι. πολλοὶ γὰρ μεθύοντες ὃ μόνον τῶν τριχῶν ἐμ-
 μελόμενοι, καὶ ξανθίζοντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μέγα
 αὐτὰς παραδιδόασιν ἀτοπήμασιν. Scholium uetus.
 πολυγυθῆος, u. 232. lib. 2.

διόνυσον πολυγυθῆα, u. 941. Th. διόνυσος ὡς τὸν
 δία ἥτοι τὸν νῦν νύσων. πολυγυθῆς ὃ διὰ τὰς συμ-
 βάνους ἐξ αὐτῶν χαρμονάς.

Neptuni.

βαρύνῃςπος ἐννοσίγαιος, u. 818. Th.

Quid sit ποσειδάων ἐννοσίχθων, u. 285. lib. 2. ἄγαν ὃ τὸν γῆν
 ἱπποσίχθων. σείων, λινῶν, concutiens terram: est enim aqua causa
 τῶν σεισμῶν, terræ motuum.

πρόφρων γε ποσειδάων ἐννοσίχθων, u. 285. lib. 2.
 ἐναυοχαΐτης, u. 279. Th.

ταύριος ἐννοσίγαιος, u. 104. Sc. Tzetzes ait, sic ap-
 pelliari propter sonitum fluctuum. Mugiant enim sicut
 tauri. ἢ ὅτι ταυρόηρανος ἐστίν, quòd Neptunus sit capi-
 te bubulo, siue cornutus: aut quòd Neptuno in ciuita-
 tibus

tibus Bæotiae tauros solcant sacrificare, & præcipue in Onchesto, nemore Neptuno sacro. Ob eandem causam etiam fluvij ταυροειδῆς appellantur. Quod igitur victimis taurorum coleretur Neptunus, idcirco ταυροειδῆς nuncupaverunt Bæoticè. ἐννοσίγαιος uero, inquit interpres Scuti, ἀπὸ τῆς ἐννοσίης ἢ κίνησης διὰ τὴν γῆν. Quanam esse causa uideatur, quamobrem terræmotus fiant, non satis constat etiam inter physicos: uentorumne ui accidant, specus hiatusq; terræ subeuntium: an aquarum subter in terrarum cauis undantium fluitibus pulsibusq; ita uero existimasse antiquissimos Græcorum uidetur, qui Neptunum ἐννοσίγαιον διὰ τοιοῦτον αἰσίουθονα appellant.

ὄριεντύπω ἐννοσίγαιῳ, u. 441. Th.

ὄριεντυπὸν ἐννοσίγαιον, u. 456. Th.

ἢ διὰ ποσὶ δάωνα, γαλήνοχον ἐννοσίγαιον, u. 15. Th.

Nerei.

νηρῆος ἀμύμονος, u. 264. Th.

Plutonis.

ἰφθίμῳ αἰδῶ, u. 768. Th.

ἡρσῶς αἰδῶ, u. 152. lib. 1.

ἰφθιμόν τ' αἰδῶ, u. 456. Th.

Vulcani.

ἀγαυῆος ἀμφιγυῆος, u. 945. Th. γῆα sunt manus & pedes. Hinc uerbum γυῆν, quod est crura ledere, et ἀμφιγυῆος, idem quod κοίλοπόδης, id est, qui læsis est pedibus, & χωλός, claudus. Appellatur autem Vulcanus

nus et ignis culinaris, et praeses artium, quae opera ignis absoluntur. Ille quidem, quod sine lignorum ap-
posito non possit durare, non aliter quam qui laborat
ex pedibus, non potest consistere, nisi fulcris sustente-
tur. Hic autem, quod sit praefectus huius ipsius ignis.
Moscopulus. ἀμφιγυῖς, ὁ ἀμφοτέρωθεν οἴνων, utrinque
infestans et ledēs. Vorax enim et causticus est ignis.
Aut ἀμφιγυῖς, ὁ ἐκατέρωθεν χόλος, utrinque furens.
aut potius ὁ ἐτέρω μέλει χολός, altero membro clau-
dit. Ignis enim cum ardet, quasi subclaudicat, seque sus-
flectit. Historicū uerò illum seu fabulosum Vulcanum
appellant ἀμφιγυνοῦτα, quasi uno pede claudicet, seque
inclinet, quod illum Iupiter caelo deiecerit, ideoque clau-
dit sit factus τὰ γῆα, quod membra significat. Hec
Tzetes. Alius interpres sic explicat uocē: ἀμφιγυῖς
ὁ χολός, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων διηλασθὲν τῶν γῆων ἄγαν τῶν
ποσῶν πεπυρόμενος. Hinc sit ἀμφιγυῖς, et conuer-
sione οἷν η ἀμφιγυῖς, ut τιμὴ τιμήεις.

λευτός, u. 219. Sc. λειτός et λευτός differunt. ὁ
λεῖτός, ἄγαν ὁ οὐδολός: λευτός, ἄγαν ὀνομαστός. Non
conuertuntur autem. Neque enim, si quis sit λευτός, ut
etiam est λειτός. Multi sunt celebres ob malitiam.
λευτὸς ἠφάιστος, u. 244. Sc.

πεικλυτός, u. 60. lib. 1. Tzetes uertit ἐξάκουτος,
obstreperum, qui auditur. Ita Aeschylus ignem uocat
παντεχνοῦ, artificiosum.

πείφρονος ἠφάιστος, u. 297. Sc. 313. Sc.

ANNOTATIONES.

379

Plurium Deorum epitheta reperies sub Planetis, &
in epithetis Heroum.

NOMINA PROPRIA dearum.

NYMPHARVM IN GENERE.

μελία, μ. 187. Th. διὰ τὸ ἅμα τοῖς δινύδρεσι γυνῆ
ἔσθαι· διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δινυδροφόροις ἀναστρέφεσθαι.

IN SPECIE AVTEM ET NYM- pharum, & Dearum quarumvis ex Dijs genitarum.

Agaves.

καλλιπαῖμον, μ. 976. Th.

Arges.

ἀργίον ὀβριμόθυμον, μ. 140. Th.

Alcmenæ.

ἑὺσφύρα ἡλεῖστρυῶνης, μ. 16. Sc.

πανυσφύρα ἡλεῖστρυῶνης, μ. 35. Sc.

ἑὺσφύρα ἡλεῖστρυῶνη, μ. 86. Sc.

Amphitrites.

ἑὺσφύρα ἀμφιτέρις, μ. 255. Th.

Ariadnæ.

ξανθίον, μ. 947. Th.

Asteriæ.

ἀστέρειον σνώπυμον, μ. 409. Th.

Calypsus.

διὰ θεάων, μ. 1016. Th.

ἰμβρόεος καλλιψώ, μ. 360. Th.

Cet

IN HESIODVM Cerceidis.

ἑσπρηῖς τε φυλὴν ὄρατῆ, u. 356. Th.

Cereris.

αἰδοίη, u. 299. lib. 1. Et ipsa ueneranda, utpote benignitas diuina: et eos honorandos et reuerendos efficiens, quos suo accessu dignatur.

εὐσέφανος Δημήτηρ αἰδοίη, u. 297. lib. 1.

πολυόρβης, u. 912. Th.

αἶγυῖ, u. 83. lib. 2. Cic. 6. Ver. religiosissima.

Cetus.

ἑκτὴν ἑκαλιπαρήμον, u. 238. Tb.

Dianæ.

ἄρτεμιρ ἰοχέαιραν, u. 14. Th. 918. Tb. Ouidio iaculatrix.

Diones.

ὄρατῆ τε Διώνη, u. 214. Th.

ἑκαλίῳ τε Διώνῳ, u. 17. Th.

Doridis.

Δώριδος ἡννόμοιο, u. 241. Th.

Echidnæ.

ἀνχρὰ ἑχιδνα, u. 305. Th.

θεῖον ἑραῖδρόφρονα, u. 398. Th.

Enyus.

ἑρικόπειπλος, u. 274. Th.

Euarnes.

φυλὴν τ' ὄρατῆ καὶ εἶδος ἄμωμος, u. 260. Th.

Eumenidum.

ὄρνιθιν τι νυν μόνον, τὸν ὄρνιθιν τέκε πῆμ' ἐπιόρνιθι, μ.
40. lib. 3. ait esse uindices periuriorum.

ὄρνιθιν τε λατρεύει, μ. 185. Th.

Eunices.

ὀυνείκη ῥοδόπην, μ. 247. Th.

Galatææ.

ὀυνείκη γαλατῆα, μ. 250. Th.

Glaucónomes.

φίλομειδης, μ. 257. Th.

Gorgonum.

ἄπλητοί τε καὶ ὁ φαταί, μ. 229. Sc.

Græarum.

χαίρας τε λαλῆπαρῆς, μ. 271. Th.

Gratiarum.

χαριτάς λαλῆπαρῆς, μ. 907. Th.

Halimedes.

ἡνέφανος ὁ ἑλὶμῆδης, μ. 256. Th.

Harpyiarum.

ἡνέφανος δὲ ἀρπύιας, μ. 268. Th.

Hebes.

ἡβῶν τε χρυσοθέφανον, μ. 17. Th. τὴν ὁμορφὴν ἀπὸ
τῆς τεφάνης τῆς κοσμητικῆς τῆς γυναικῆς, ὅς ἐστι χρυσοῦ καὶ
λίθου κατασκευάζεται.

Hecates.

ἡεστρόφορος, μ. 450. Th.

Helenæ.

ἡνέμοιο, μ. 164. lib. 1.

Henio-

Heniochæ.

ἡνιόχῳ τανύπειπλον, μ. 83. Sc.

Hesperidum.

λιγυφῶνοι, μ. 276. Th.

ἑσπερίδων λιγυφώνων, μ. 518. Th.

Hipponoës.

ἵππονόν ροδόπηνχυν, μ. 251. Th.

Hippochoës.

ἵπποχόη τ' ὀρέοσα, μ. 251. Th.

Idyiaë.

ἰδυιπάρηον, μ. 960. Th.

Iunonis.

θεὰ ἰουκλώδερος ἦρμ, μ. 315. Th.

χρυσοπεδίλιν, μ. 951. Th.

βαλιδίον, μ. 921. Th.

χρυσοπέδιλον, μ. 454. Th.

πότνια ἦρμ, μ. 11. Th.

ἀργεῖον χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμδεβαῖον, μ. 12. Th.

Latonæ.

λητώ κυανόπειπλον ἐγείνατο μέλιχον αἶα, μ. 406.
Th.

Maiaë.

ἄτλαντις, μ. 938. Th.

Medeæ.

ἑύφορον, μ. 961. Th.

Medusæ.

λυγὰ παρθῶσα, μ. 277. Th.

Menippæ.

Menippæ.

δίντε μενίππην, μ. 261. Th.

Minerva.

ἀθηνάη κέρη διὸς αἰγίοχοιο, μ. 443. Sc.

διὸς θυγάτης αἰγλείῃς τειρογούεια, μ. 197. Sc.

θεὰ γλαυκῶπις, μ. 573. Th. Vitruvius affirmat gentes septentrionales esse cæsijs oculis: ut nigris meridionales. Prouerb. Horatio, oculi nigri.

θεὰ γλαυκῶπις ἀθηνάη, μ. 325. Sc. 343. Sc.

παλλὰς ἀθηνάη, κέρη διὸς, μ. 126. Sc. παλλὰς γ. ἢ παλλομένη, hoc est uibrata & uertibilis: aut quod ex capite Iouis animi nata sit, πάλαισα τὰ ὄπλα, uibrans arma. Est enim intellectus armatus, καὶ γέρρα ἐπὶ τῇ νῦ ἐξέρχεται. Aut quod Pallantem unum ex Gigantibus interemerit, hoc est, ἡ τὰς γυνῆς (alludit ad uocē Gigantum) καὶ ἀλαφύνει λογισμὸς καὶ ἀβάλλουσα. Porro γλαυκῶπις dicitur ἢ φρόνους, prudentia (ἀλκυοειῶς) quod sit aliquid horribile, uirile, ac solidū. Sunt enim animalia cæsijs oculis formidabilia & animosiora. Aut uocatur γλαυκῶπις per metalepsin, quasi quæ purè & rectè res omnes uideat & iudicet: sicut e contra, θυμὸς λευκῶπις, niger animus. Tzetzes.

τειρογούεια, μ. 197. Sc. ἢ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς διὸς. Τειτῶ γὰρ ἡ κεφαλὴ παρὰ αἰολοῦσι.

ἀθηνάης αἰγλείης, μ. 319. Th.

γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, μ. 587. Th.

ρίκτω ἀθανάτης χερσὶν καὶ νῦδος ἔχουσα, μ. 339. Sc.

τῷ τέττι νικηφόρος ἔσα. Cic. 2. de Nat. Princeps et inuen-
trix belli. Minerva ἑ φιλόσοφος ἑ φιλοπόλεμος δι-
citur: unde apud Platonem Athenas sibi similes fecisse
commemoratur, quia magna fuit Atheniensium non so-
lū ingenij uis, sed fortitudo in bello.

θεὰν γλαυκῶπιρ ἀθλίωλυ, μ. 888. Th.

γλαυκὸφθαλμορ, διὰ τὸ ὀφθαλμορνεῖς. τοιαύτη γὰρ ἡ
γνώσις.

λέξω τ' αἰγιόχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθλίωλυ, μ. 13.
Th.

Mnemosynes.

μνημοσύνη γανοῖσιρ ἐλσυνθῆρος μεδέσσα, μ. 54. Th.
ἡ αἰγιόχοιο, μ. 915. Th.

Musarum.

μῦσαι πειρίδες, μ. 206. Sc.

χευσαίμπυκες, μ. 916. Th. χευσθῆς δισμὸς ἔχουσαι. ἄμ-
πυξ γὰρ ἡ αἰδὸς δισμός τις ἰόσμεν γυναικεία, ἡ δὲ διὰ τὸ γε
φαῖναι οὐ κεφαλῇ περιφέρειν ἔτω ταύτας εἶρηκεν.

μῦσαι Ὀλυμπιάδες, λέξω διὸς αἰγιόχοιο, μ. 25. ἑ-
52. Th.

μυσαῶν ἐλκωνιάδωρ, μ. 1. Th. τῶν οὐ ἐλκῶν δια-
τρεψῶν.

ἐλκωνιάδωρ, μ. 276. lib. 2.

Nices.

νίκη καλλίσφυρορ, μ. 385. Th.

Pandoræ.

ἡρόμω ἀγαλλομόνι, μ. 587. Th.

Pandoræ.

Parcæ.

ὁλοὶ λιῆρ, μ. 156. Sc.

μέλαιναν, μ. 211. Th.

λιῆρες κυάνεαι, μ. 249. Sc.

λιῆρας νηλεοπόνους, μ. 217. Th. Interpretes exponit
νηλεοπόνους. ταῖς ἐπιμεριζούσας ἐκάστω τὰς ἑατ'
ἀξίαν διυνάμεις, καὶ τὰς γινομύνας τιμωρὺς τῶν βλα-
πῶν ὄργων.

Pepredûs.

ὑπεπλος, μ. 174. Th.

Pithûs: Suadæ, Lepôris.

πότνια, μ. 73. lib. 1.

Plutûs.

πλυστώ τε βοῶπις, μ. 356. Th.

Polydoræ.

συνειδής πολυδιώρη, μ. 355. Th.

Proserpinæ.

ἐπικανῆς πέρσειφωνείης, μ. 768. Th.

λσυνήλγνον, μ. 913. Th.

Psamathes.

δία θεάων, μ. 1004. Th.

χαρίεσσα δέμας, μ. 261. Th.

Rheæ.

ἡνώμοτος ῥέει, μ. 625. Th.

Sphingis.

σφίγγ' ὁλολήν, μ. 326. Th.

Stygis.

γ 3

ἄφθιτος

ἄφθιτος ὠκεανίνη, μ. 389. Th.

Telesthûs.

ἑρονόπιπλος, μ. 358. Th.

Themidis.

λιπαρὸν θέμιρ, μ. 901. Th.

αἰδοῖεν θέμιρ, μ. 16. Th.

Themistonoës.

ἑωανῶπιρ, μ. 356. Sc.

Thetidis.

ἄργυρόπεζα, μ. 1006. Th.

Thetyos.

πότνια ταθύς, μ. 368. Th.

ταθύν τ' ὄραϊενλὺν, μ. 136. Th.

Vraniæ.

θειοειδής, μ. 351. Th.

Hæc sunt epitheta Dearum, quorum pleraq; mulieribus in genere accommodari posse nemo non intelligit, uel ex eo quod unum idemq; epitheton interdum pluribus attribuitur: ut λονηόλγνος, ἡύκομος, πότνια, καλλιπαρής, & alia.

EPITHETA DAEMONVM.

δαίμονα δῖον, μ. 991. Th.

ἑδλοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων, ἡρώδης δαίμονοι, &c. μ. 221. lib. 1. Alludit ad naturam angelorum descriptam in sacris literis.

τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλεῖσθαι, δῖοι τάρτοι, μ. 139. lib. 1.

EPI.

ANNOTATIONES.
EPITHETA ANIMI.

945

θυμὸς ἀγλιώωρ, u. 641. Th.

ἀτρενείτε νόω, u. 661. Th.

νεοκῆδέϊ θυμῷ, u. 98. Th.

πρόφρονι θυμῷ, u. 536. Th.

ἀδιδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν, u. 239. Th.

ἀδιανορ νόον, u. 258. lib. 1.

ἀεσίφρονα, u. 213. Ὀ 313. Ὀ 333. lib. 1. Ὀ 264. lib. 2. ὁ

ἐστὶν ὁ μετέωρος καὶ πρὸς μηδὲν τῶν ἀναγκάων συν-
τῆτα γινώσκων, id est stultus ὅς ἐστι elatus atq; seductus pravis
persuasionibus: siue negligens ὅς ἐστι remissus, qui quasi
dormiat in actionibus suis, donec tandem inuolvetur
in varias difficultates. Quidam itaq; ἀπὸ τῆς αἰσῶς, ex-
tollo ὅς ἐστι erigo, deducunt. ἢ τὸν βλαψίφρονα. τὸ γὰρ ἄσαι,
τὸ βλάψαι σημαίνει, corrumpere ὅς ἐστι ledere.

ἀκκδέα θυμὸν, u. 61. Th. ἀλυπορ. Ὀ 168. lib. 1.

κρατὶ πρόφρονα, u. 146. lib. 1.

κυώεόν τε νόον, u. 67. lib. 1.

μέγαν τε νόον, u. 37. Th.

μεγαλύντορα θυμὸν, u. 450. Sc.

μελίφρονα θυμὸν, u. 428. Sc.

His epithetis similia sunt cordis ὅς ἐστι pectoris epithe-
ta, de quibus infra.

EPITHETA COELI.

ὑρανὸς σὺνός, u. 45. Ὀ 110. Ὀ 679. Th.

μέγας ὑρανός, u. 176. Ὀ 208. Th.

ὑρανὸς ἀστέροεντος, u. 463. Ὀ 757. Ὀ 414. Th.

Ciceroni
Stelliferum,
Somn. Scip

ἕρηνον ἀσβρόντα, μ. 470. Th.

σύριον, μ. 374. C 517. Th.

μακρὸν ὄλυμπον, μ. 392. Th.

πολύπυχον ὄλυμπον, μ. 113. Th.

γαῖα δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο, C. μ. 126. Th.

θαλάσσιον δ' ἤχθηρε τοῖα: ibid. Periphrasis coeli.

PARTIVM COELI.

Astroium.

ἀσράτε λαμπέωντα, μ. 110. Th.

ἀσράτε λαμπέωντα, τὰτ' ἕρηνος ἐστεφανώτα, μ. 383. Th.

Pleiadum.

ἀτλαγονάωρ, μ. 1. lib. 2.

Sirij.

σεῖρος ἀστὴρ, μ. 35. lib. 2.

σεῖρος ἀζαλέοιο, μ. 153. Sc.

Planetarum.

Saturni.

ἑρόνος μέγας, μ. 459. Th.

ἑρόνος ἀγνυλομήτις, μ. 137. Th. ὅτι τὰ πρὸς ἑρόνη οὐ
χρόνος, τὰ δ' φαίνει: ἢ ὅτι λεληθότως παρέρχεται: ἢ ὅτι
τε ἀγνύλα μήδεα καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα βελούματα
εἰδέναι τὸς πολυχρόνους ποιεῖ.

δεινότατος παίδων, μ. 138. Th.

μέγας ἑρόνος ἀγνυλομήτις, μ. 473. C 495. Th.

ἑρόνω βασιλῆϊ, μ. 476. Th.

ἑρόνον ἀγνυλομήτιν, μ. 19. Th.

Iouis.

ἀθανά.

ἀθανάτων βασιλῆος, u. 286. lib. 2.

ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει, u. 8. lib. 1.

ἱερνίδης ὑψίστος, αἰθέρι ναίων : γαίης τ' οὐρίσσοι
καὶ ἀνδράσι, u. 18. lib. 1. ὑψίστος. ἐπὶ γὰρ ὑψίστος ὅστις καὶ
θέμνος ὡς λευκορνίτης : qui in caelo hominum facta
eque lance dirigit. Per aethera intelligit summum: per
terre radices, ultimum: per homines, medium. Deus e-
nim est ubique, et in omnibus primis, medijs, ultimis.
Proclus. διὰ πάντων γὰρ διήκει ἡ εἰμαρμένη. Tzetzes.

ἰδιῶν αἴων τε, u. 9. lib. 1. Quod Homerus de sole di-
xit, ἡελίος τ' ὃς πάντα ἐφορᾷς καὶ πάντα ἐπαυξάνει: id He-
siodus ad Iouem retulit. Meminit uisus et auditus tan-
tūm: quia sunt sensus praestantissimi.

ἱὸς ἱερνίδης, u. 137. lib. 1.

ἱερνίδης σύρνοπα ἱὸς, u. 237. lib. 1.

φέρτατος θεῶν, ἱράρει τε μέγιστος, u. 49. Th. Hinc
uidetur sumptum illud Latinum epitheton, Optimus
Maximus, cuius meminit Cicero 2. de Nat.

ὀλύμπιος, u. 92. lib. 2. Sic autem cognominatus est,
quod apud Pisam, id est Olympiam, magnificis certa-
minibus coleretur: unde extant Pindari uatis Olympi-
ca cantica. Sed haec deriuatio iam respicit diuersa cogno-
menta Iouis. καὶ γὰρ ὁ ἱὸς ὁ αὐτὸς, δίου εἶναι πολλὰς
ἐπωνυμίας ἔχει, inquit Xenophon: unde Iupiter seruā-
tor et dux tessera militum Cyri.

ὑψιβρέμετος, u. 8. lib. 1. ἀπὸ τοῦ βρέμειν οὐ ὑψαί.

σύρνοπα, u. 227. lib. 1. ὡς τῶν βροντῶν αἴτιος, παρὰ
τὴν

τὴν οὐρανὸν βολὴν.

μητέρα, u. 104. lib. 1. 53. Sc. 56. & 510. Th.

νεφεληγορέτα σου, u. 53. lib. 1. & 558. Th.

te ei ut supremo gubernatori attribuant, ut aliorum
omnium, ita aeris et eius affectionum gubernationem:
ἄγαν τῆς ἀθροίσεως τῶν νεφελῶν αἴτιος. ἡθιμῶς αἰ-
fectionum & cogitationum humanarum tanquam nebu-
larum. Tzetzes μυθολογικῶς ad fatum accommodat,
quod sit νεφεληγορέτης ὡς αἰὲρ αἰετῶν νεφέλας, quia
si nubibus obrutum cōuolutumq; & caliginosum atq;
inuisibile, antequam exitus adueniat.

αἰγίοχοιο, u. 101. lib. 2. & 279. lib. 2. & 321. Sc. & 715.
Th. Vel quia habuit ὄχλιν, id est τροφίον, à Capra A-
malthea, cum subductus esset, ne infans à patre Satur-
no deuoraretur: uel ab ἔχαι tenere, & αἰγίοχος, quia
adultus in memoriam beneficij pellem illius capre scu-
to suo induxerat: uel quia sit fortis & potens atq; in-
vincibilis sub scuto validissimo: uel quia uentos, tempe-
states, turbas, & motus pariter & excitet & cohibeat,
ut deorum supremus. Hæc Garbitius.

Tzetzes ad fatum accommodat, quod sit αἰγίοχος διὰ
τὸ αἰετῶν καὶ ἀνελύων εἶς ἐν αὐτῷ εἶναι, id est, im-
petuosum, demergatq; illos quibus aduersatur. Ita idē
alibi inquit, αἰγίοχον appellari, διὰ τὸ ἀνελύειν, à
deturbando infelices, & pulsando è cælo tristibus do-
loribus.

ὅριον

ὄριον γένος κρονίωνος, u. 4. Th.

ὄριον γένος, u. 34. lib. 2.

ὄριον μακρά γοιο διός, u. 815. Th.

κελαινεφεί κρονίωνι, u. 53. Sc.

διός μεγάλου, u. 76. Sc. 465. Th.

ματιόρνις, u. 51. lib. 1. Sc. 5. lib. 3. βαλσουλῆς.

νιφελη γόρετος, u. 730. Th.

ὄλυμπις, u. 87. Sc. 243. lib. 1.

ὄλυμπις ὑψιμέδοντος, u. 529. Th.

πατὴρὸς ζευὸς ὄριον γόρετος, u. 41. Th.

ὑπὸρ μιν γένος διός, u. 413. Sc.

ζευὶ βαρεῖν ὑπὸρ, u. 389. Th. Sc. 318. Sc.

διὸ πατερ, u. 36. Sc. 580. Th.

διὸ πατερ κρονίωνι, u. 257. lib. 1.

διὸ κρονίωνι ἀνὰ νῆι, u. 69. lib. 1.

διὸ μιν γόρετι, u. 288. Th.

θεῶν σημαίντορι πάντων, u. 56. Sc.

ὑπὸρ μιν εἰ κρονίωνι, u. 534. Th.

διὸ χθονίῳ, u. 83. lib. 2. qui gubernat et regit terrena.

διὰ τ' αἰγίοχον, u. 11. Th.

ζευὶ θεῶν πατέρ' ἡδὲ λαὸν ἀνδρῶν, u. 47. Th. pa-

ter diuūm q; hominum q; à poetis Latinis: cui mores, ut

inquit Diodorus, patris nomen dederūt. Alicarnasseus

autem: Iupiter, inquit, et Iuno post hominum memo-

riam primi uirum et fœminam matrimonio coniun-

xerunt: unde et ille pater appellatus, et illa iugaria di-

cta est: aut pater, omnium conditor et opifex Deus.

ζευὶ

ζῆϋ ὕψιβρεμέτεϋ, u. 568. Th.

ζῆϋ ἀ τε μῆϊόοντα, u. 457. Th.

τόρπινέρεονοϋ, u. 52. C. 271. lib. 1.

Martis.

ἄρης ἀκόρητος ἀντῆς, u. 346. Sc.

ἥλιος ἄρης, u. 192. Sc.

φεισάρμαϊος ἥλιος ἄρης, u. 441. Sc.

ἄρειος ἀνδροφόνοιο, u. 98. Sc.

ἄρεος βλοσυροῖο, u. 191. Sc.

πῶλιπόρθω, u. 936. Th.

ρίνοτόρῳ, u. 934. Th. Aliās ρινοτόμῳ.

multis nasus abscinditur.

ἄτοϋ πολέμοιο, u. 59. Sc. ἄτος ὁ ἀκόρητος, ἀπὸ τῆς ἐπιτατικῆς καὶ τῆς τῷ τὸ ζητῶ. πολλά γὰρ ζητοῦσι οἱ ἀκόρητοι.

βροτολοιογὸν ἄρῳ, u. 333. C. 425. Sc.

Solis.

ἥλιος φαίθῳ, u. 760. Th.

ἑξέος, u. 32. lib. 2.

ὑπεριονίδαο, u. 1011. Th.

φαισιμβρότῳ, u. 958. Th.

ἀνάμαντι, u. 956. Th.

ἥλιον καταδιύτα, u. 596. Th.

ἥλιόν τε μέγαν, u. 18. Th.

Veneris.

φιλομμεδῆς, u. 989. Th.

πολυχρῦσος ἀφροδίτης, u. 139. lib. 2. 47. Sc. 980. Th.

χρυσὴν ἀφροδίτην, u. 822. C. 962. Th.

ἐλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτῳ, μ. 16. Th. περιφρῆ
βλέφαρα ἔχουσιν, in orbem circumactas, ducta meta-
phora ἐν τῷ τῆς ἀμπέλου ἐλίκῳ, ab inflexione uitis.

Mercurij.

θεῶν κῆρυξ, μ. 80. lib. 1.

διάκτορον ἀργειφόντιν, μ. 68. lib. 1.

καυτὸν ἀργειφόντιν, μ. 84. lib. 1. ἀργειφόντης ἦτορ
ἐν ἀργῷ φωνῶν. Est enim tranquillus hic deus ὅς τε
ταχ. Recentiores autem ita aiunt appellatum esse, ὅτι
ἀργὸν ἐφόνυσσε τὸν παυόπῆν, τὸν τῆς ἰνδὸς φύλακα.
Hinc fit ἀργοφόντης, deinde poetice ἀργειφόντης. Διὰ
ἄλλους uerὸ ὁ μεγαλόφωνος. Redundat in hac uoce li-
tera le: ut ὅς in nomine ἀλυσιοπέδου. Illa enim deduci-
tur ἀπὸ τῆς διαέκτορος, quod dicitur de ualida ὅς impe-
tuosa uoce: hoc uerὸ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς πέδου. Hæc
Moscopulus. Garbitius ait, epitheta Mercurij ut nun-
cij ὅς secretarij deorum conuenire orationi siue elo-
quentiæ, cui ipse præficitur: quæ eloquentia est. ἐρμῆς,
interpretes animorum: ὅς διάκτορος, quæ ὅς diuina o-
racula ὅς cogitata hominum explicat ὅς propagat:
ὅς est ἀργειφόντης, quæ occidit Argum, hoc est, quem-
libet oculatum ὅς uigilantem compefcit.

κύνειμον ἐρμῶν, μ. 938. Th.

Lunæ.

λαμπρὰ τε σελένῳ, μ. 18. ὅς 372. Th.

φοῖβῳ τε χρυσόφανον, μ. 136. Th.

IN HESIODVM
EPITHETA ELEMEN-
torum.

PRINCIPII PRIMI.
Chaüs: χάιος σοφροῖο, u. 814. Th.

QUATVOR ELEMENTORVM.
Ignis.

ἀμαμάχῃον πῦρ, u. 320. Th.

πῦρ σοί τ' αὐτῷ μάγα πῆμα καὶ ἀνδράσιρ ἰσσομένη
σοισι, u. 56. lib. 1.

αἰθομένοιο, u. 60. Sc. Ὁ 325. Ὁ 867. Th.

πυρὸς ἀπαμάτοιο, u. 563. Th. πειλῶρ, u. 843. Th.

πυρὶ λιλέω, u. 865. Th.

μαλὸρῳ πυρὶ, u. 18. Sc.

Huc referantur epitheta
quædam Vulcani, quale est ἀμφιγυής: quod est ignis
ἔς eius artificis ἰπύθετον: quia subtus quidem sine ignis
trimento lignorum, supra uerò sine aere sicco ἔς libe-
ro non potest uim suam exercere. Est itaq; utroq; re-
de claudius. Hæc Garbitius.

Aëris.

πυροφόρος, u. 167. lib. 1.

ἤγαν σιτοφόρος καὶ ἀγαθός
quia humectat sata Ὁ arua.

ἡέρα δῖαν, u. 697. Th.

Aquæ.

πολυώνυμον ὕδαρ ψυχρόν, u. 785. Th.

καλλιρρόον ὕδαρ, u. 355. lib. 2.

atq; salubris fluxus: ἤγαν μετὰ καέλας ῥέον.

πολυεράτω ὕδατι λουήῳ, u. 357. lib. 2.

Guttatum.

Guttarum.

ραβάμιγγες αἱματώσασαι, μ. 183. Th.

¶ HVC PERTINENT EPITHETA

Oceanī.

ἀψορρόα, μ. 776. Th.

βαθύρρεϊτάο, μ. 266. Th.

ωλυτῶ, μ. 215. Sc. 275. Sc. 295. Th.

τελὴν ὄντος πῶτα μοῖο, μ. 242. Sc. 959. Th. ἔγχευ ἐπισθῆ-
με, ἢ ἡμεῖς γὰρ τὸς ἐπισθήμες σὺν τελείῃς καλῶμεν. ἢ τῶ τῶ
πάντα τελεσφορῶντος. πάντων γὰρ ἡ τροφή ἐξ ὠκεανῶ.

βαθυδίνην ὠκεανόν, μ. 169. lib. 1. ἔγχευ ἢ βαθύρρεον.

ὠκεανόν τε μέγαν, μ. 20. Th.

Item Maris.

ἀλμυρὸς σῶδοθι πόντος, μ. 964. Th.

ἄμβρατος, μ. 299. lib. 2.

ἄμακ. ἔτοιμο θαλάσσης, μ. 207. Sc.

πόντος ἀπείρατος, οἶδματι θύων, μ. 109. Th.

πόντος ἀπείρων, μ. 678. Th.

ἀπήμεω, μ. 288. lib. 2.

πόντος τ' ἀτρυγέτος, μ. 696. Th.

ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, μ. 413. 728. 737. Th.

ἡβροειδέϊ πόντῳ, μ. 253. Th.

λυμαίνοντος, μ. 8. lib. 2.

πολυφλοίσβοιο, μ. 266. lib. 2. valde sonori Sc. borren

¶ propter collisionem fluctuum Sc. tempestatum.

οἶνοπι, μ. 240. lib. 2. ἔγχευ τῷ μέλανι.

πόντῳ σὺν ἀτρυγέτῳ, μ. 241. Th.

ὁρῶν

σὺρῆϊ πόντῳ, μ. 125. lib. 2.

πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ, μ. 189. Th.

ἄτρύγειον πέλαγος οἰδιμαίῃ θῦρον πόντον, μ. 131. Th.

σὺρέα πόντον, μ. 268. lib. 2.

ιοειδέα πόντον, μ. 844. Th.

ἡρόειδέα πόντον, μ. 238. lib. 2. Ὁ 873. Th. τὸν οὐ-

τεινὸν. ἀὴρ γὰρ τὸ σκοτεινόν.

οἶνοπα, μ. 53. lib. 2.

πόντον πολὺν, μ. 253. lib. 2.

Fluminum.

ποταμοὶ ἱαναχιδᾶ ῥέοντες, μ. 368. Th.

ἱαλὰ ῥέεθρα, μ. 336. lib. 2.

ποταμῶν ἁλᾶσι πρὸς ῥέοντων, μ. 375. lib. 2.

αἰὶνᾶόντων, μ. 168. lib. 2.

ἀργαίων ποταμῶν, μ. 355. lib. 2. *semper fluentium. Ma-*
gnos intelligit, qui solent esse αἰόνοιοι, ὅς nunquam in-
tercidunt.

ποταμὸς Διὸς ἑνός, μ. 338. Th.

Nomina propria fluminum.

Acheloi.

ἄχελώϊον ἀργυροδίνην, μ. 341. Th.

Eridani.

ἡριδανὸν βαθυδίνην, μ. 339. Th.

Istri.

ἰστρον ἡλκισίεθρον, μ. 340. Th.

Sangarij.

σαγγαρίον τε μέγαν, μ. 345. Th.

Scamandri.

Scamandri.

θεῖον τε σκάμανδρον, u. 346. Th.

Simoentis.

θεῖον τε σιμῶντα, u. 343. Th.

Stygis.

στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, u. 805. Th.

Fontium.

ἀενάα καὶ ἀπερρύτα, ἢ τ' ἀθόλωτος, u. 213. lib. 2.

ἡρῶν ἰοειδέα, u. 3. Th. μελαύνδρον. ἰόν γὰρ εἶδος αὐθιγῶν. ἢ τὸν ἰοῖς πῶρι πεφρυγμένον, τὸν αὐθιγόν. ἢ τὸν διαυγῆ καὶ λαβαρόν. Δεῖ γὰρ τὸς πῶρι λόγους ἢ φολυμένους διαυγῆ καὶ λαβαρόν ἔχειν τὸν λογισμόν καὶ ὃ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. Interpres uetus.

Terræ.

συνεῖα χθών, u. 371. Sc. C 458. Th.

γὰρ συνῆσθ' ὅρος, πάντων ἔσος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἀθάνατον, u. 118. Th. Hinc Plutarchus suam opinionem habuit, lib. de oraculorum defectibus, terram esse sempiternam expertemq; interitus: cum sit immota sedes cunctorum. Interpres uetus ait, sedem appellari, quia sit centrum cœli & omnium illius partium.

ῥέει δ' ὅρος, u. 117. 171. 235. lib. 1. Elegans epitheton terræ, quòd uitæ necessaria suppetat, ἢ τὰ πρὸς ῥελὸν δωρυμένον γῆ. Tzetzes ait, sic uocatam, quasi sit ἡ ἐν τῷ ῥέει δα ὑπὸ τῇ ἡλίου δωρυμένον πάντα, quòd feruens et calefacta, à sole nimirum, munificè donat omnia, non so-

ἡμιν σφελτὰν, quam *zeam* uocant, sicut quidam uolunt.

μῆλαινα ἄν, u. 153. Sc.

μῆλαινα, u. 69. Th.

γαῖα πελώρη, u. 173. C 159. C 479. C 505. Th.

γῆ πάντων μήτηρ, u. 181. lib. 2.

φορέσβιος, u. 693. Th.

ανοφορῆς, u. 736. C 807. Th.

δρεμνῆς γαίης, u. 335. Th.

σφρυοδείης, u. 195. lib. 1. 119. 498. 620. 717. Th. 464.

Sc.

μεγάλης γαίης, u. 612. Th.

πιλώρης γαίης, u. 731. Th.

ζαθῆς γαίης, u. 483. Th.

χθονὶ δίῃ, u. 866. Th.

πυλνοτέρη, u. 156. C 250. lib. 1. C u. 128. lib. 2. ἤγαρ

τῇ πολυαδείς τροφὰς δωρεμένη.

ἀπείρουα, u. 159. lib. 1. C 105. lib. 2. C 187. Th. ἔχουρ

τὴν κυκλοτόρῃ. Sphæra enim C circulus carent initio
C fine.

ἀπείρουρ ἀνθεμόισα, u. 878. Th.

Δία, u. 97. lib. 2. - Δίος usurpatur in triplici signifi-
catione à poetis: pro ἐνδόξῳ, id est, glorioso C precla-
ro: pro ἀγαθῷ, bono C præstanti: pro θεῷ, diuino C
almo. Hæ omnes significationes terræ conueniunt.

καφίξσαν, u. 81. lib. 2.

μητόρῃ μύλων, u. 286. Th.

χθόνα πυλνοτέραν, u. 531. Th.

ANNOTATIONES.
HVC PERTINENT ETIAM
epitheta

TARTARI.

ταρταρὸς ἡρόεντος, μ. 736. Th.

ταρταρον στυγνόν, μ. 868. Th.

ταρταρὰ τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς στυγροδείης, μ.
19. 682. 721. Th.

ταρταρον ἐς λευόσθρα, μ. 254. Sc.

MONTIVM.

ὄρεος μεγάλοιο, μ. 374. Sc.

ὄρεα μακρὰ, μ. 129. 835. Th.

ὄρεα βροσθέντα, μ. 130. Th.

Nominum propriorum.

Argæi.

ἀργαῖα ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλόντι, μ. 484. Th.

Heliconis.

ἐλικῶνος ὄρος μέγα τε, ῥαθιόν τε, μ. 1. Th.

ἐλικῶνος ῥαθιόιο, μ. 23. Th.

ἀηροτάτῳ ἐλικῶνι, μ. 7. Th.

Idæ.

πολυπύχῳ ὑλκείῳ, μ. 1010. Th.

Olympi.

νιρόεντος ὀλύμπου, μ. 42. 62. 118. Th.

μακρὸν ὀλυμπον, μ. 466. Sc.

Oithyos.

ὕψαλῃς ὀθύος, μ. 632. Th.

SYLVÆ.

ζ α

ἄσπετος

ἄσπετος ὕλη, μ. 694. Th.

νήριτος, μ. 129. lib. 2. Τξεζες: πολλή, πρὸς ἣν ὃ δυνάται
ται τις ὄρῃσαι διὰ τὸ πλῆθος, densa, ad quam non po-
test aliquis contendere.

Querceti.

δρυά βροσόντα, μ. 148. lib. 2.

Nemeæ sylvæ.

τρητοῖο νεμείης, μ. 332. Th.

VALLIVM.

ἀγνέα βροσόντα, μ. 7. lib. 2.

PRATI.

μαλακῷ λειμῶνι, μ. 280. Th.

INSVLARVM.

ἰσράωρ, μ. 1014. Th.

In specie autem:

Cretæ.

κρήτη ἐν σφείῃ, μ. 480. Th.

Cypri.

πολυκλύτῳ ἐνὶ κύπρῳ, μ. 199. Th.

ποδὶ ῥῥύτω κύπρον, μ. 193. Th.

Cytherarum.

κυθήροισι θαθείοισιν, μ. 192. Th.

Erythiæ.

ποδὶ ῥῥύτῳ εἰς ἑρυθρίῃ, μ. 291. Th.

Eurythræ.

ἄμφι ῥῥύτῳ, μ. 983. Th.

REGIONIS.

ἡ καταγυ-

καταφυγέων χώρα, u. 806. Th.

χώρῳ οὐ συνώνοντι, u. 731. Th.

πίονα, u. 8. lib. 2.

Nominum propriorum.

Græciæ.

ἐλλάδος ἐξ ἰορῆς, u. 271. lib. 2.

Thraciæ.

ἱπποτρόφος, u. 125. lib. 2.

VRBIVM.

ἑνπυργος πόλις, u. 270. Sc.

Nominum propriorum.

Antheæ.

ἀνθειά τε ποιήεσσα, u. 381. Sc.

Cumæ.

ἰόνιων αἰολίδα, u. 254. lib. 2. quam in litorali Asia
condiderunt Acoles.

Iaolci.

ἡλειτή τ' ἰαωληός, u. 380. Sc.

Pyli.

ὑπὸρ' πύλῃ ἡμαθόγοντος, u. 360. Sc.

Pythiæ.

πυθοὶ οὐ ἡγαθέη, u. 499. Th.

Thebarum.

ἐπὶ ἀπύλῳ θήβῃ ἡαδμνίδι γαίῃ, u. 161. lib. 1.

ἐπὶ ἀπύλῳ, u. 49. Sc.

ἑνγεφάνῳ, u. 978. Th.

ἑνγεφανορ θύβλιν, u. 80. Sc. ἢ τὰ τέχνη λέγει, διὰ τὸ
συντάχῃ.

συντείχιον αὐτὸν εἶναι: ἢ ὡς αἰὲς κηρύσσει καὶ σφαύσει
λαμβανέον.

Tirynthi.

ἐν ἡμίμονος προλίετρον, μ. 81. Sc.

τίρυνθ' εἰς ἰορῶν, μ. 293. Th.

Troia.

καταλυόμενα, μ. 271. lib. 2.

VICORVM.

Ascre: οἷον ἐνὶ ἰώμῃ ἀσκη, μ. 257. lib. 2.

COMPOSITORVM EX
mentis in absolutorum.

VAPORIS.

θερμὸς αὐτμη, μ. 696. Th.

αὐτμη θεασείη, μ. 862. Th.

METEORORVM IGNEORVM,
Fulminis.

ἰορῶν τε φλεγέθοντος, μ. 846. Th.

ψολόγοντι ἰορῶν, μ. 422. Sc. 515. Th.

αὐθαλόγοντα ἰορῶν, μ. 72. 504. Th.

Iridis.

ὡν ἄν ἰρι, μ. 267. Th.

AQUORVM.

Nubis.

νεφέλη ἡ ὀροαδί, μ. 757. Th.

σκοτίον νέφος, μ. 173. lib. 2.

νεφέλης ἡ ἀνέμοι, μ. 745. Th.

Niuis.

βίφα λουκίω, u. 153. lib. 2.

Pluuiæ.

διὸς ὄμβρος, u. 244. lib. 2.

ῥεῖς ὄμβρος, u. 110. lib. 2.

διὸς ὄμβρῳ πολλῷ, ὁπῶρυνῳ, u. 295. lib. 2. et 737. Th.

ὁπῶρυνὸν ὄμβρομ, u. 292. lib. 2.

Imbris,

ὄμβρῳ χαμόρῳ, u. 478. Sc.

MIXTORVM.

Venti,

ἐνεραίος, u. 112. lib. 2.

ζαθέωρ ἀέμωρ, u. 254. Th.

πρηνήρῳ ἀέμωρ, u. 846. Th.

ἀέμωρ μένος ὕψερ ἀόντων, u. 243. lib. 2. et 869.

Th. Alludit ad originem ventorum. Aqua enim resoluitur in aerem, et ex hoc subtiliori flatus gignitur.

παντοίωρ, u. 219. lib. 2.

Nominum propriorum.

Boreæ.

βρηνίς βορέη νέφεα λονέοντες, u. 171. lib. 2.

λαψήροκάλουβον, u. 380. Th.

Noti.

ὅς τ' ἔρνε θάλασσαν ὁμαρτάσας, u. 294. lib. 2.

Zephyri,

ἀργέτιω ζεφύροιο, u. 870. Th. Gellius ἀργέτιον Latine Caurum dici ait. Porro alij ζεφύρον τι legunt. Nam supra quoque u. 380. separatim Zephyrum ab Argeste.

Aut igitur hic legendum *ζεφύρα τε*, aut superius coniun-
genda hæc duo, *αργέσις τε ζεφυρος*.

Auræ.

συνεινέας αὔρας, u. 288. lib. 2. faciles & leues flatui;
aut conspiciui & faciles discretui.
μαψαῦραι, u. 872. Th.

Procellæ.

προθύελλα θυέλλα, αργαλέη, u. 742. Th.

Turbipis.

κακή αέλη, u. 874. Th.

Glaciei.

δυσμλεγείς, u. 124. lib. 2. ἀδύς καὶ ἀλέγω, curo, quod
adferant molestam curam.

IN ANIMATORVM.

Saxi.

πέτρη ἡλίβατος, u. 422. Sc.

πέτρης ἡλιβάτοιο ὑψηλῆς, u. 786. Th.

κοίλη ὑπὸ πέτρῃ, u. 302. Th.

πέτρας ἡλιβάτης, u. 675. Th. ἡ γὰρ μεγάλη καὶ ὑ-
ποβόλη, σιβαράς, ἰχυράς.

Rupis.

πάγος ὑψηλός, u. 440. Sc.

Gemmarum, ut Adamantis,

πολις ἀδάμαντος, u. 161. Th.

Metallorum,

Auri.

χρυσῷ τε φαινώ, u. 142. Sc.

Ferri,

Ferri.

αῖρῆς ἀλυσῆρα σίδηρον, μ. 128. Sc.

μέλας σίδηρος, μ. 150. lib. 1.

αἰθωνι σιδύρω, μ. 361. lib. 2. ἥγερ τμησινῶ. αἰθων λέ-
βος ὁ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς πυρὸς ἐπιθήσιμος. αἰθων μετα-
φορικῶς καὶ ὁ δραστήριος καὶ διεγερμένος, καθ' ὃ
δοκεῖ καὶ αἰθων λέγεσθαι σίδηρος ἥγερ τμησινὸς ἀπὸ
τῆς λαυσικῆς τῆς πυρὸς ἐνδργείας. ἢ καὶ ἐν τῇ λέξει ἐμ-
φαίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ ἔχει καὶ τὴν φωτιστικὴν δύ-
ναμιν. ἔχει δὲ καὶ μάχαιρα καὶ σπάθην καὶ τὰ τοιαῦ-
τα τὸ λαμπρὸν. λέγοιτο δ' αὖ αἰθων τοῦτος σίδηρος
καὶ διὰ τὴν λαμπρότητά. Moscorulus.

Orichalci.

ὄρει χαλκός φαεινός, μ. 122. Sc. ὄρείχαλκος τὸ λευκὸν
χαλκωμα. ἐν ὄρει γὰρ ἐνέσπεται. Philoponus et alij
aiunt, orichalcum esse materiam quandam metallicam
ferro præstantiorem.

Aeris.

αἰθοπε χαλκῶ, μ. 135. Sc.

νηλέϊ χαλκῶ, μ. 317. Th.

ANIMATORVM NON

sentientium.

Arborum.

φέρωντα τε δινύδρια λαμπρόν, μ. 216. Th.

Lignorum.

ἐπιανάμπύλα, μ. 45. lib. 2.

Ferula,

ζ

ς

εν

οὐ κοίλῳ γάρ θυγι, μ. 567. Th.

Lauri.

δάφνης ὀριθυλῆος, μ. 30. Th.

Quercuum.

ἀρὺς ὑψίνομοι, μ. 376. Sc.

Fruētuum: ut Olei.

λίπ' ἐλαίῳ, μ. 140. lib. 2.

Pomorum.

παγχεύσεια μήλα, μ. 336. Th.

Vuarum.

δαῖρα δυνύσθ πολυκθέος, μ. 232. lib. 2.

Racemorum.

λουνὲς λαὶ μίλανας, μ. 294. Sc.

Vini.

αἰθοπα εἶναι, μ. 210. & 342. lib. 2. Gellius lib. 17. cap. 8. Vina, inquit, rarenter cōgelascunt, quia semina quaedam caloris in sese habent, suntq; natura ignitiora: ob eam rem & Homerus vocauit αἰθοπα οἶνον, non, ut alij putarunt, propter colorem. Plinius quoq; testatur, vini naturam non gelascere, sed ad frigus stupere tantum, eaq; ratione αἰθοπα appellari. Budæus negat. Potest itaq; calidum & potens intelligi, quod pro meliore coctione in prandio & cœna putet Hesiodus interdum sumendum esse, ad carnes præsertim.

βίβλιος οἶνος, μ. 207. lib. 2. ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλας θρακίας, ex Biblia uite Thraciæ collectum: aut meo iudicio, tenue & aquosum, quale est populorum in Assyria iuxta

ANNOTATIONES. 367

iuxta Bibulum & Libanum argentium, qui sunt ὕδρο-
πόται. Hoc enim videtur significare, cum infra subiun-
git, tres aquæ partes sumendas esse ad unam uini, quæ
sit quarta pars, ut uinum fiat dilutum & aquosum.

Fructuum in genere.

σύφρονα καρπὸν, u. u. lib. 3. ἢ γὰρ ἡ δύτατον, τέρπον,
τατὸν ψυχρὸν ἢ σύφρανοντα.

μελιιδία, u. 170. lib. 1.

σύμμιχτον, u. 181. lib. 2.

πολλὸν τε καὶ ἄφθονον, u. 118. lib. 1.

Foliorum.

λερωνιόωντα πέτηλα, u. 289. Sc.

Florum.

ἀνθεσιν εἰσεννοῖσι, u. 75. lib. 1. 280. Th.

Radicum.

ρίζαι διλυεῖσθαι, u. 812. Th.

ANIMATORVM SENTIENTIVM.

ζωοῖσιν φωνήεσιν, u. 584. Th.

IRRATIONALIVM, ET PRIMVM

terrestrium: ut Apri.

κατὰ πρὸς χαυλιόδων, u. 387. Sc. ἐπεὶ λεχαλασμοῦνε
ἔχει φανερῶς τὸς ὀδόντας, quod manifestè apertos ha-
beat dentes: aut κατ' ἀναλλαγὴν, mutatione p in λ fa-
cta, ut sit χαράεσων τὸς ὀδόντας ἢ τραχυόων, exasper-
rans dentes. Hæc Tzezæz.

Aranei.

αἰδοσιπότητος ἀράχνης, u. 13. lib. 3. ἀντὶ τοῦ αἰδοῦναι
πότης

πότης ἦγυρ ὁ ἐν τῷ αἰεὶ πῆζόμενος.

Bouis.

βοὸς ὑλοφάγοιο, u. 109. lib. 2. ἦγυρ ἀδαιμάγῃ, ἀγέλας.
βῆρ ἀροτῆρα, u. 13. lib. 2.

ἐρμυκον, u. 26. lib. 3. ἦγυρ πολλαὶ μυκώμενον.
μέγαν βῆρ, u. 536. Th.

βοῶν σύρυμειώπων, u. 82. Sc.

εἰλιπόδιον, u. 983. Th.

βυσὶ εἰλιπόδεσι, u. 290. Th.

βῆς σύρυμειώπης, u. 292. Th.

εἰλίποδας ἑλίκας βῆς, u. 31. lib. 3. ἦγυρ ἑλικοειδῆς
τῆς πόδας κυκλῶσας, à rotundo et circulari incessu
boui. Tzetzes.

ἑλίκας βόας, u. 70. lib. 2. Epitheton boum apud poe-
tas usitatum, quo peculiarem illorum gressum expri-
munt, quo crura solent inflectere.

Canis.

λενὸς λύων, u. 769. Th.

λαρχαρόδοντα, u. 32. lib. 3. et 222. lib. 2.

χαλκιδόφωνον, u. 312. Th.

λαρχαρόδοντε νύκτε, u. 303. Sc. Interpres facit disci-
men inter χαλκιδόδοντα καὶ λαρχαρόδοντα. χαλκιδό-
δοντα sunt, ut elephas et aper. λαρχαρόδοντα, ut leo,
pärdales, lupus, canis.

Caprae.

αἰγὸς ὀρεισινόμης, u. 407. Sc.

τανύτειχα, u. 134. lib. 2.

ὀβρυμμέναων, u. 208. lib. 2. cessantium à lactando,
non lactantium.

Draconis.

ἑρπύβοιο δράκοντος, u. 323. Th.

δαινοῖο δράκοντος, u. 825. Th.

Equorum.

ὠνέες ἵπποι, u. 61. Sc.

ποδῶνες ἵπποι, u. 191. Sc.

ἵππων ὠνυπόδων, u. 96. Sc. 97. Sc. alipedum.

ἵπποις ὠνυπόδεσι, u. 52. lib. 3. ἀντί, τοῖς ταχύποσι.

Sc. u. 470. Sc.

ὄρυσαρμάτας ἵππους, u. 369. Sc.

καλλιτεῖχας ἵππους, u. 372. Sc.

ὠνέας ἵππους, u. 307. Sc. 350. Sc.

Nominum propriorum.

Arionis: μέγαν ἵππον ἀρείονα κυανοχαίτην, u. 120.
Sc.

Pegasi: πύγασος ἵππος, u. 283. Th.

Hædorum.

πρωτογόνων, u. 161. Sc. 210. lib. 2.

Leonis.

μέγας λῆς, u. 172. Sc.

χαροποῖο λέοντος, u. 321. Th.

ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος, u. 833. Th.

νιμειᾶδὸρ τε λέοντα, u. 328. Th.

χαροποί τε λέοντες, u. 177. Sc.

βλοσυροῖσι λέεσι, u. 175. Sc.

Mulo.

IN HESIODVM Mulorum.

ταλασργές, u. 27. Sc. 12. lib. 3. Sc. 46. lib. 1. τατίγιν
ὄργοις καρτερεῖς.

Ouium.

εἰροπόνοι δ' ὄιες, u. 232. lib. 1. ἀφ' ὧν οἱ πόνοι τῶν ἐ-
ρίων.

εἰροπόνων οἶων, u. 446. Th.

Tauri.

τειδρύχιω τάυρῳ, u. 831. Th.

αἰγῶνῳ: ibidem.

Testudinis.

φρέσινος, u. 189. lib. 2. Domiporta, quod ades suas
circumferat.

Serpentis.

πέλωρον ὄφιρ, u. 300. Th. Vide plura ibid.

ὄφιων δεινῶν, ὅτι φατειῶν, u. 161. Sc.

DEINDE AQUATICORVM.

Piscium.

ἰλλοπαεῖς ἰχθύες, u. 212. Sc.

Polypi.

ἀνόστιος, u. 142. lib. 2. carens ossibus seu spinis.

TERTIO AEREORVM.

Auium.

οἰωνοῖς πῆλσεινοῖς, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ propriè vocan-
tur οἱ γύπες, uultures, tanquam οἰωνοὶ ab οἶος solus ex
ὧν οὖν, quod soli sine concubitu οὖν subueniant
concupiant. Hoc autem loco omnes uolucres intelligit.

πῆλσεινοῖς

ANNOTATIONES. 367

πτερόν παρὰ τὸ εἰ τῷ πτεῖσθαι τέναρ τὸ πτερόν,
quòd in volando extendat alas: πτελεῖν δὲ αὐτὴν παρὰ
τὸ οὐ τῷ πτεῖσθαι αἶψα, οἶνεὶ τὸ ὑψιπέτης, quòd sur-
sum ex in altum uolet. unde illud per diphthongum,
hoc uerò per = scribitur.

Alatum.

ὠκείης πτερόν γεσι, u. 270. Th.

Accipitrīs.

ὠκυπέτης ταυνοίπτερος ὄρνις, u. 210. lib. 2. ὃ λίαν τε
νύων τὰ πτερά, quæ latè extendit alas, uelox: quemad-
modum illud, ὁμοιοί ποιήσῃσι, pro τοῖς λίαν λιὰ καὶ
λῶς πεποιημένοις. Hæc Tzetzi.

Aquila.

μορφοῖο φλεγύας, u. 134. Sc. μόρφος ὁ αἰτὸς λέγε-
ται ἢ λιὰ τεύρχης, λιὰ ὀφθαλμίας, ἢ φλεγύας. Tze-
zes ait, φλεγύας esse quasi φλεγὺς ἐκ τῷ φλέγειν λιὰ
λαμπρὸν εἶναι, à lucendo ex inflammando. Addit au-
tem, φλεγύαν ab alijs dici auem esse similem uulturi.

αἰτὸν ταυνοίπτερον, u. 523. Th.

Cicada.

λυανόπτερος ἡχέτα τέτλιξ, u. 393. Sc.

ἡχέτα τέτλιξ, u. 200. lib. 2.

Cornicis.

λακέρυθα κορίων, u. 363. lib. 2. αὐτὶ τῷ κελάρυθα
cula, stridula, arguta.

Cygnorum.

ὠκυπτεροί ποταμοί, u. 316. Sc.

Emorum.

Eucorum.

ἐκφλύϊαςι λοθύροις, u. 302. lib. 1. Epitheton eleganti
residem notat, qui tempus observat, quo egressis api-
bus clam subeat alvearia mel depasturus. Sunt itaque
λοθύροι ὅτι κἀθλύται, τὰ τέστι παραΐκρδνται τὸν ὄραν
ἐν ἡ ἐνδύκνσιν αἱ μελίσσαι, ἵνα ἐκλαθόντες ἐδώσι τὸ
μέλι. Αὐτ τοῖς λοθύβλιον ὕδαρ ἔχουσιν. Abscondunt enim
caudam. Didymus scribit λοθύροις, ὅτι λοτόν ἔχουσιν ἐν
τῇ ὕδαρ. Secundum Aristotelem ἀκύντροις. Amerias au-
tem explicat πρὸ λοθύργοις. Nemo præter Hesiodum
eo est usus, qui etiam tantum semel usurpavit. Hæc ex
Proclo.

Gruis.

ὕψοθεν ἢ νεφέων ἐνιάουσια λευκηνύκης, u. 67. lib. 1.
Hirundinis.

ὀρθρογόν πανδίωνις χελιδών, u. 186. lib. 2. A' Tzeze
scribitur ὀρθρογόν, quasi ἡ μεγάλως καὶ ὀρθίως γοῶσα
χελιδών, intensè canens lugensq; hirundo. Reprehen-
ditur ab eodē Proclus, qui ὀρθροβόλον scribi velit, cum
per totam diem magis clamet, diluculo minus.

Luscinie.

ἀνδίων ποιηλόδερος, u. 201. lib. 1. Sic appellat ποι-
ηλόφωνον, quæ varios modos cantiuncularum exet-
cet: aut τὸν ἐστιγμόνιον καὶ ποιηλὸν ἔχουσαν τὸν δια-
ρμόν, quæ collum habet variatum. Hæc Tzezes.

Vulturis.

αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγνυλεχέαι, u. 405. Sc.

R A T I O

RATIONALIVM, VT HOMINVM,

quorum epitheta in genere.

βροτοὶ αὐδρες, u. 3. lib. 1. ἢ γὰρ οἱ φθαρτοί, corruptio-
ni obnoxij, ἀπὸ τοῦ βροτός, quod significat cruorem
cum pulvere mixtum.

θνητοί, u. 108. lib. 1.

θνητοὶ τ' αὐθροποι, u. 535. Th.

χαμοὶ τ' ὀρχόμενοι αὐθροποι, u. 273. Th.

ἐπιχθονίων αὐθρώπων, u. 416. Th.

ἐκείτρεφών αὐθρώπων, u. 36. lib. 2. ἢ γὰρ τῶν τοῦ θά-
νατος τρεφόνων, τέτρεσι τῶν θνητῶν.

μορόπων, u. 109. lib. 1. Eusthatus ait, ex aliquorum
sententia ideo homines μέροπας dici, quòd postquam
filij Adam turrim, quæ à linguarum confusione Babel
appellata est, in terra Sennaar edificare ausi sint, à
Deo Opt. Max. in omnes terræ partes diuisi, uarijsq;
inde idiomatis locuti fuerint. Sed ignarus fuit huius
confusionis Hesiodus: ideoq; uidetur potius homines
sic dixisse, quòd distinctā, disertam & articulatam uo-
cem habent, μεμερισμένῳ ὄπα, quod omnibus alijs a-
nimantibus est negatum. Tzetzes affirmat sic dictos,
quòd uarijs linguis utantur. Aliter enim Scythæ, & a-
liter Persæ, & cæteræ gentes diuerso ab alijs modo
differenterq; loquuntur. Hinc Doletus ait, moneri hac
etymologia uarias linguas ab hominibus discendas esse.
Sed prior ratio uidetur optima.

πρωτέρων, u. 100. Th.

A

χαμαι

χαμαιγενέων, μ. 879. Th.

αἰδέσθαι τ' ἀλφειῇσι, μ. 82. lib. 1. C. 29. Sc. C. 512.
Th. ἥ γὰρ διανοῦσιν οἷς καὶ σὺνείηται: αἰπὸ τῆ ἀλφειῶ τὸ ἐ-
φουέσκω καὶ διανοῦμαι. Conuenit itaq; nature homi-
num curiosæ et solerti, de qua Horatius: Coelum ipsum
petimus stultitia.

δοσομένοιτι, μ. 56. lib. 1.

θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 500. Th.

θνητοῖς, μ. 199. lib. 1.

θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 197. Th.

μελίησι θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 563. Th. ἥτοι τοῖς ἀν-
θρώποις. ἥ ὅτι ἐν μελιῶν ἐγούοντο συμφῶν: ἃ ὅτι γον-
νώμενοι ἐρρύπτοντο ὑπὸ ταῖς μελίαις, ὃ ἐστὶ δεινότητες.

οἰστροῖσι, μ. 193. lib. 1.

ἐπιχθονίᾳ ἀνθρώπων, μ. 231. Th.

MEMBRORVM, PRIMVM in genere.

φαίδιμα γῆα, μ. 492. Th.

φιδαιοῖς μελέοσι, μ. 148. lib. 1.

φιδαιοῖσι μέλεοσι, μ. 152. Th.

In specie homogeneorum.

Adipis.

λαυνὸν ἀλαφάρ, μ. 553. Th.

πίονι λιμῶ, μ. 538. Th.

ἀργίτι λιμῶ, μ. 542. Th.

Οβίς.

ὄστια λουκά, u. 540. Ὡ 555. Th.

Sanguinis.

μέλαινον αἷμα, u. 174. Sc.

αἷμα μέλαν, u. 252. Sc.

Unguunt.

γναμπήοισι, u. 203. lib. 1.

ἑρξήσροῖς ὀνύχαςι, u. 427. Sc.

Heterogeneorum.

Capitis.

ἑρξτὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ, u. 136. Sc.

ἀσυνῆς κεφαλῆσι, u. 829. Th.

θεαστοῖς κεφαλῆσι, u. 813. Th.

Cordis.

μέλαινον ἦτορ, u. 429. Sc.

σιδεῖν ἑρξάδιν, u. 764. Th.

ὑπέρβιον ἦτορ, u. 898. Th.

φίλον ἦτορ, u. 358. lib. 1. Ὡ 163. Ὡ 568. Th.

χάλκεον ἦτορ, u. 764. Th.

ῥέλει, u. 765. Th.

ἴλαον ἑρξάδιν, u. 318. lib. 1. Huc pertinent quedam
epitheta animi, de quibus supra.

Cruum.

ἀγλαὰ μέγα, u. 335. lib. 1.

Dentium.

λουκὸν ὀδόντα, u. 388. Sc.

ὀδόντων λουκὰ θιόντων, Ὡ 146. Sc.

Epatis.

A 2

ἑπαρ.

ἡ παρ' ἀθλιώτου, μ. 524. Th.

Frontis.

βλοσυροῖο μῆϊώπῃ, μ. 147. Sc. βλοσυρὸν ἀπὸ τοῦ βῆλ
λαμ καὶ τῆς ῥώσης τοῖς ὄσσοις καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.
μῆϊας μῆϊώπῳ, μ. 143. Th.

Linguae.

φαιδωλῆς ἔσ' κατὰ μέτρον ἴσους, μ. 338. lib. 2. non
exundantis, libera, magis, precipitis ἔσ' petulantis: sed
parca, hoc est contracta, refrenata ἔσ' sobria.
γλώσσοι θυοφῶνσι, μ. 826. Th.

Manuum.

πεντῶντοιο, μ. 360. lib. 2. quinos ramos, id est digitos
habentis.

σκαυῇ δεξιτέρῃ, μ. 179. Th.

χεῖρες ἀπῆροι, μ. 75. Sc.

χεῖρες ἀπλάστοι, μ. 151. Th.

ὄργματι ἔχουσι, μ. 823. Th.

σιβαρῶν χειρῶν, μ. 715. Th.

ἀκαμάτοισι χεῖρας, μ. 519. ἔσ' 747. Th.

χοροὶ ἀμφοτέρῃσιν, μ. 553. Th.

χοροὶν ἀνίπλοισιν, μ. 343. lib. 2.

σιβαρῆς χοροῖν, μ. 675. Th.

χοροὶ φίλῃσι, μ. 285. Th.

χεῖρας ἀάπῃς, μ. 446. Sc. ἔσ' 649. Th. Apud Ho-
merum Iupiter uxori minitans appellat manus suas
ἀάπῃς, ut ledant quoscunq; velit, cum à nemine vicif-
sim ledi queant.

Oculorum.

ὅσσι δὲ οἱ πυρὶ λαμπρόωντι ἱκτῶν, μ. 390. Sc.

ὅσοισι πυρὶ λαμπομένοισι, μ. 145. Sc.

Oris.

ἀπαλιῶν στομάτων, μ. 279. Sc.

Palpebrarum.

λυαντιάων, μ. 7. Sc. λυάνειον ἐνταῦθα τὸ μέλαν. ἀλλὰ
λαχὲ ἢ τὸ ἡδρανέον. λυάνειον derivatur ἀπὸ τῆς κῆμα,
λυμανέον, ex eiectione literæ μ λυάνειον. Tale enim
quiddam est τὸ λῦμα.

Pedum.

πόδες ἀνάματοι, μ. 824. Th.

πόας ἀπαλοῖσι, μ. 3. Th.

ποοῖσι ὑπὸ ῥαθυνοῖσι, μ. 195. Th.

Ventris.

γαστρὶ βοείῃ, μ. 539. Th.

Verticis.

ὑψηλῆς λορυφῆς, μ. 374. Sc.

HOMINIS SEXVS.

Viri.

αἰζηῖος ἀνὴρ, μ. 408. Sc.

αὐλόορα, μ. 369. lib. 1.

βροτὸν ἀνδρα, μ. 370. Th.

Nominum propriorum.

Acetæ.

δυσρεφίος βασιλῆος, μ. 992. Th.

Asmonis.

A 3

χάλκινος

χάλκιστος ἀνὴρ, μ. 722. Th.

Amphidamantis.

δαΐφρωνος, μ. 272. lib. 2.

Amphitryonis.

λαοοδόος, ἄγλαος ἥρως, μ. 37. Sc. διορυξόω, μ. 54. Sc.
πέρηνος, μ. 2. Sc.

Aristæi.

βαθυχαΐτης, μ. 977. Th.

Bellerophonis.

ἰδὼς βελλερόφοντης, μ. 326. Th.

Briarei.

βειάρως μεγάλθυμος, μ. 734. Th.

Cadmi.

ὑπέρθυμος, μ. 937. Th.

Caici.

χρυσάειον τε λαΐνον, μ. 344. Th.

Chrysaonis.

χρυσάωρ τε μέγας, μ. 283. Th.

λερτόροθύμω, μ. 979. Th.

Chironis.

φιλυξέδωρ, μ. 1002. Th.

Cotti.

λύτλος ἀμύμων, μ. 654. Th.

Cygni.

αἰητιάδην μεγάλθυμον, μ. 57. Sc.

λύκνος ἀμύμων, μ. 65. Sc.

θύμελιν, μ. 368. Sc.

ἰππόδαμος, μ. 346. Sc.

Eleatryonis.

λαοσόφ, μ. 3. Sc. ἀπὸ τῆς λαὸς ἡγεῖ τῆς σέω τὸ ὁρμῶ
τροπῇ τῆς εἰς ο.

Erimehei.

ἁμαρτίνοσ τ' ἐπιμηθέα, μ. 511. Th.

Eurysthei.

ἁλκτικμόνον σύρκεθῆα, μ. 111. Sc.

Eurytionis.

βυκάλου σύρυτιῶνα, μ. 294. Th.

Geryonis.

τεικέφαλου γερυνῆα, μ. 289. Th.

Gigantum.

ἑρατόρῳ τε γιγάντωρ, μ. 50. Th.

μεγάλας τε γίγαντας, μ. 185. Th.

Gygis.

γύγης ἀκτος πολέμοιο, μ. 714. Th.

Herculis.

ἥρακλῆος θείοιο, μ. 138. Sc.

θηδαγυέος, μ. 530. Th.

ἥρακλῆϊ κρατόρῳ φρονι, μ. 458. Sc.

ἥρακλέα διὸς βρασυκαρδίον υἱὸν, μ. 448. Sc.

Iasonis.

παιμόνι λαῶν, μ. 1000. Th.

Iolai.

ἁμωμηῆος ἰόλαος, μ. 102. Sc.

διόγνητος ἰόλαος, μ. 340. Sc. συγκοπὴν ἔχει ἀπὸ τῆς

διογενήτης, ἢ ὁ γνωτὸς ἢ γὰρ γνωτὸς τῷ Διὶ. Interpretes
metus.

λυίοχος λιρατόρος, μ. 77. Ὑ 323. Sc.

λυδάλιμος, μ. 467. Sc.

λυδαλίμω, μ. 74. Sc.

ἀρμυφίλω, μ. 318. Th.

ἥρως ὡς ἰόλαι, βροτῶν πολὺ φίλτατ' πάντων, μ.
78. Sc.

ἥρως ὡς ἰόλαι διοτρεφέες, μ. 118. Sc.

Memnonis.

χαλκοκορυστὴν, μ. 984. Th.

Menoetij.

ὑβριστὴν μενοίτιον, μ. 514. Th.

ὑπὸρνήδαντα μενοίτιον, μ. 510. Th.

Persei.

πέρσεως δαναΐδης, μ. 229. Sc.

ἐκπότης πέρσεως, μ. 216. Sc. Glossatores intelligunt
fugitivum ex exulem equitem, eo quod Acrisius avus
Persei maternus ipsum expulit. Non enim inducitur
Perseus equo utens. Tzetzes.

Phaetontis.

φαίδιμον ἦδ' ἰφθιμον, μ. 986. Th.

Promethci.

ἀγκυλομήτης, μ. 48. lib. 1. Ὑ 546. Th. ὁ ἑαυτὸν νοῶν
καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιγραμμένος.

ἰαπεῖριονίδης ἀνάκτορα προμηθεύς, μ. 614. Th. ἀνα-
κῆστον ὄρος ἀρκαδίας εὐθα ἐτιμᾶτο ὁ προμηθεύς.

πο.

πολύδριμ, u. 616. Th.

τρομεθέα ποικιλόδριμ, u. 521. Th.

ποικίλον αἰολόμηιμ, u. 511. Th.

Titanum.

τίτλωνες ἀγαυοί, u. 632. Th.

ὑποταρτάριοι, u. 851. Th.

χθονίδες, u. 697. Th.

Vlyßis.

ταλασίφρονος, u. 1012. Th.

Mulieris.

αἰμύλα κωτίλασσα, u. 372. lib. 1.

πυγοσόλος, u. 371. lib. 1. ἡ σολίζουσα τὰ περὶ τὸν πυ-
γλὸν μέρη ζωνίοις καὶ λοιποῖς, uestiens ὅς exornans
partes natibus vicinas cingulis ὅς alijs. Aut ἡ σολίζουσα
τὰς πυγῶνας ἢ τὰς πύχας καὶ τὰς χεῖρας, περιβρα-
χιονίοις καὶ διακτυλίοις, exornans lacertos ὅς cubitos
atq; manus armillis ὅς annulis. Hæc Τρεχες.

δαιπνολόχης, u. 322. lib. 2.

εὐζώνοιο γυσακός, u. 31. Sc.

γυναικῶν θηλυδράων, u. 4. Sc.

Puellæ.

ἐλινώπιδι κέρη, u. 308. Th.

ἐλινώπιδα, u. 998. Th.

τανύσφυροι ἰοκειανίναι, u. 365. Th.

Virginis.

ἀπαλόχρους, u. 137. lib. 2. pro τρυφῶν.

παρθένω αἰδοίη, u. 572. Th. ὅς 71. lib. 1.

Nomina propria quaerantur in serie deorum, de qua supra.

EPITHETA CATEGO.
re quantitatis.

Exercitus.

γραφὸν συνιδ, M.244. lib. I.

Chororum.

Λεπασροί τε χοροί, μ. 65. Τη.

Gregis.

αὐτόματα πλάτῃ κέρων, 4.445. Τῷ.

Phalangis.

πυνικὰς φάλαγγας, κ. 935. Th. Huc pertinent illa,
 abstractè considerata, quæ sunt libro secundo, τειπέ-
 διν, τέπποχιν, ἰπῆ από διν, ὀπῆ από διν, ἑλαπίθαμορ,
 λεκάδωρον, &c.

EPITHETA CATEGO-
ria qualitatis.

PRIMUM HABITVM
animi.

Artis.

Αολίης τέχνης, μ.547.Τh.

Πολιὴ τέχνη, 4.540. Τβ.

Πολύην δὲ λαπὴν, μ. 160. Τη.

repluè l'antèu, u. 770. Tb.

Mendaciorum.

ψύδαια ἐτύμοισιμ ὁμοῖα, κ. 27. Τη.

Dok

Doli.

αἰπὺν ἀμύχανον, μ. 83. lib. 1.

δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον αὐθρόποισιν, μ. 589. Th.

HABITVVM VOLVNTATIS.

Morum.

ἡθικὰ ἡδονὰ, μ. 66. Th. ε' 317. lib. 2.

Amicitiae.

φιλότητος ἐνείκεος, μ. 651. Th.

Fortitudinis.

ἐνδρέης ὑπὲρ ὁπλῶν, μ. 516. Th.

ἐνδρέειν ὑπὲρ ὁπλῶν, μ. 619. Th.

Iniuriae.

ὅθεν γὰρ ἀτάσθαλον, μ. 133. lib. 1. τὸ βάλλουσιν ἐν
κακοῖς, pullulantem in malis, aut certe ἀδίκον, iniu-
stam. Hec Tzezēs.

HABITVVM CORPORIS.

Formae.

καλὸν ἐκράτορ, μ. 63. lib. 1.

Roboris.

ἰσὺς δὲ ἀπλάζος, ἐκράτορ ἡ μεγάλη ἐπὶ ἄλῃ, μ. 153.
Th.

βίον ὑπὲρ ὁπλῶν, μ. 670. Th.

μόνος ἀχειτορ, μ. 832. Th.

μόνος ἐκράτορ, μ. 446. Sc.

Morbi.

νόσος ὑπὸ ἀργαλίας, μ. 43. Sc.

κακὸν νόσον, μ. 527. Th.

ἀργαλῶ

ἀργαλίων, μ. 92. lib. 1.

Veterni.

ἑκπὸν ἰῶμα, μ. 798. Th.

AFFECTVVM.

Amoris.

λυσιμελής, μ. 91. Th. λύωρ τὰ μέλη, μάλα καὶ γὰρ ἰῶμα
χαῶνα ποιεῖ ὁ ὄρωρ τὰ σώματα καὶ ἐκκλητὰ.

φιλότης ἐφίμει, μ. 15. Sc. 132. Th.

ὄρατῃ φιλότῃ, μ. 970. Th.

Desiderij.

ἀργαλίων, μ. 66. lib. 1.

Contentionis.

βαρεῖα, μ. 16. lib. 1.

ἑκπὸν ἰῶμα, μ. 28. lib. 1.

δυσπείλαδος, ἑκπὸν ἰῶμα συνδρόπης, μ. 124. lib. 1.
ἑκπὸν ἰῶμα, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑκπὸν ἰῶμα χαίρουν, ἢ ἢ χαίρουν οἱ
ἑκπὸν ἰῶμα. Moscorulius.

χετλίη, μ. 15. lib. 1.

συνδρόμῃ, μ. 226. Th.

χαλεπῇ, μ. 637. Th.

Curatum.

ἑκπὸν ἰῶμα λυγρὰ, μ. 48. lib. 1.

γυοπός (ἢ γυοπόνος) μελεθῶνας, μ. 65. lib. 1. ὡς
τὰ γῆα ἑκπὸν ἰῶμα, τὸ γὰρ νοσμεῖν καὶ παλαιότεροι
παλαιοὶ ἑκπὸν ἰῶμα ἐλεγον.

χαλεπαῖς μεθύνων, μ. 176. lib. 1.

Doloris.

δριμύ ἄχος, μ. 457. Sc.

ἄλγεα διακρυόγνητα, μ. 227. Th.

ἄλγεια λυγρὰ, μ. 198. lib. 1.

Ire.

βαρυὺν χόλον, μ. 616. Th.

διανοῖο χόλοι, μ. 221. Th.

Invidia.

Huc pertinent epitheta contentionis.

Mœroris.

αἰλίασθον αὐτίκην, μ. 611. Th.

OBIECTA SENSIVUM.

Lucis.

λάμπρον φάος, μ. 154. lib. 1.

φάος πολυδιόρητες, μ. 755. Th.

ἰόρον φάος, μ. 337. lib. 1.

Flammæ.

ἰορὺν φλογὰ, μ. 692. Th.

Splendoris.

τυλέσθοπον αὐγλήν, μ. 566. Th.

Caliginis.

ῥοφὸς ἰορόγνητος, μ. 653. Th.

ῥοφὴ ἰορόγνητι, μ. 729. Th.

Umbra.

πείθεισ τε σκιή, μ. 207. lib. 2.

Obiectorum auditus.

Strepitus.

ῥατὸς ἀέπος, μ. 70. Th.

ῥατὸς

ἄτοδος ἀπλωτος, μ. 709. Th.

μέγιθος δῖπας, μ. 703. Th.

ἀργαλὲς ἑλοσυρῆ, μ. 880. Th.

Eremitus.

ἀσβέσς ἑλάδοιο, μ. 852. Th.

Vocis.

ἀνάματος αὐδῆ, μ. 39. Th.

ἠδῆα, μ. 40. Th.

γλυκὲρ αὐδῆ, μ. 97. Th.

ἐπὶ ἑαλῆ, μ. 68. Th.

ἐπὶ λειοείας, μ. 41. Th.

ἀμβροτον ὄσαν, μ. 43. Th.

αὐδῆν θείω, μ. 32. Th.

ὄρατῆν ὄσαν, μ. 65. Th.

ἐπὶ φρατον ὄσαν, μ. 67. Th.

παντοίω ὅπερ ἀθίσφατον, μ. 830. Th.

πειρηκλῆα ὄσαν, μ. 10. Th.

Vociferationis.

ἠπεῖα τ' ἰωῆ, μ. 682. Th.

Clamoris.

μεγάλῳ ἀλαλητῷ, μ. 686. Th.

Verbi.

ἀποθύμιον, μ. 328. lib. 2.

ἔπεα μείλιχα, μ. 84. Th.

πῆσρόντα ἔπεα, μ. 326. Sc. alata, uolatilia. Ex hoc e-
rii heto uidetur factum tutum sermone proverbium:
Vox audita perit, littera scripta manet.

Τεττα

Τεχες Chiliade X. historia 345.

ὁμοῖον πῶρόν τε τὰ ἐπὶ ὀνομάζα,
ἢ ὅτι ἡ φωνὴ ἐστὶ τὴν πῆλξιν τῷ αἰέρος,
τὰ πῶρόν τε πέτονται ὁμοίως ἐν αἰέρι,
εἴτε αἰὲν, ὡς ταχύντα, πῶρόν τε εἰρήκα.
ἔγὰρ ἐστὶ ταχύντορος, ὅδ' ἐπὶ πῶρον, τὸ λόγος.
εἰς γὰρ αἰερα πορεύσομαι, καὶ γὰρ καὶ πρῶτόν τε,
ἐν βραχυτάτῃ τῇ ῥοπῇ λέγων εἰμὶ τοῖς λόγοις.
πόδας δ' ἡμέρας πῶρόν τε ἀφίμηναι γαστρίοις.

Interpres sic uerlit:

Homerus alata uerba nominat,
Vel quòd uox est quaedam percussio aeris,
Alataq; uolant similiter in aere:
Siue sanè, ut uelocissima, alata dixit.
Nihil enim est celerius, nec quidem alatum magis, uerbo,
In Gades ibo, quàm imò et ulterius.
In breuissimo momento dicens sum uerbis.
Quot autem diebus alatum attinget Gades?

μαλακοῖτ' ἐπέεσι, μ. 90. Th.

μύθοισι σχολείοις, μ. 192. lib. 1.

χαλεποῖς ἐπέσι, μ. 184. lib. 1.

χαλεποῖσι, μ. 330. lib. 1.

Sermonis.

αἰμυλίας τε λόγους, μ. 78. lib. 1. et 25. li. 3. ἀπαμειβόμενος.

αἰμυλίοισι λόγοισι, μ. 890. Th. Hinc familia Aemy-
liorum patritijs Romanis admista, ab αἰμυλία, id est,
blandiloquio, gratiaq; in dicendo primi auctoris.

Obie-

Caloris.

ιδαιλίμυ, u. 33. lib. 2. Sudorifici, et per resolutionem
sudorem prouocantis: uel σνεδῆς, sereni et lucidi: uel
λαωγμῆ, inflammantis et adurentis. Hæc omnia signi-
ficat ιδαιλίμος, id quod etiam aestui solari conuenit.

Frigoris.

κρύος εἶργον, u. 112. lib. 2.

βῆλορα πάντα, u. 112. lib. 2. Frigora quæ adurunt
et excoriant boues, schindenhengst.

FIGVRAE PROMISCVAE.

Aluearium.

ἐπιηριφέας σίμβλας, u. 598. Th.

σμιλύεοσι κατηριφέεοσι, u. 594. Th.

Ambrosiæ.

ἀμβροσίην ὄρασαντι, u. 642. Th.

Clauis.

σὺργῆς, u. 247. lib. 2.

Currus.

ἐντροχον ἄρμα, u. 463. Sc.

θοὸν ἄρμα, u. 97. Sc.

λαμπύλον ἄρμα, u. 324. Sc.

πολυδαίδαλον, u. 465. Sc.

ἐνσώτρην ἐπὶ ἀπλήνῃς, u. 273. Sc.

ἵππεῖα δίφρων, u. 321. et 392. Sc.

δίφρον ἐνξοόν, u. 352. Sc.

ἐνπλενέων δίφρων, u. 306. et 370. Sc.

ἄρματα

αῖματα δ' ἐν ποίησι, μ. 64. Sc.

αῖματα κολλήματα, μ. 309. Sc.

Facum.

αἰβομόων διαίδων, μ. 271. Sc.

Falcis.

αῖπλον κερχερόδιοντα, μ. 175. Th.

πειλώριον αῖπλον, μ. 179. Th.

Fauorum.

κεῖμα λουνα, μ. 597. Th.

Fusorij.

ἐν τρήτι χοάνοιο, μ. 863. Th.

Habenarum.

λύια φοινιμόεντα, μ. 95. Sc.

Lecti.

πολυήρατον σύνλιν, μ. 404. Th.

πρωτοῖς ἐν λιχέτασι, μ. 798. Th.

Lori.

(εὐκός.)

τιλαμῶν, μ. 222. Sc. ἀπὸ τ' τλῶ τὸ κερτῶν ὡς κερτῶν

Nauis.

ποντοπόροιο, μ. 246. lib. 2. ἡ τὰς θαλάσας πόρωσις.

ὠκείης, μ. 998. Th.

μελαίνη, μ. 254. lib. 2.

βολὴν, μ. 249. lib. 2.

πολυηλκίδα βολὴν, μ. 53. lib. 3. ἢ γὰρ ναῦς πολυηλκιδῶν

διφορ βολὴν.

πολυγόμφων, μ. 278. lib. 2.

αῖραις, μ. 45. lib. 3.

λοῖλῃσι, u. 307. lib. 2.

Noualis.

νειὸς ἀλεξιαῖρ, παίδων σὺν κηλή τετρα, u. 82. lib. 2. ἀ-
λεξιαῖρ, pellens execrationem. Solent enim agricola
maledicere, quādo fructus ex sententia non proveniūt.
τεμπόλω, u. 971. Th.

Ollarum.

χυψοπέδων ἀντιρρένητων, u. 366. lib. 2.

Panis.

τέτρατροφον, ὅν τε ἀβλωμον. lib. 2. u. 60. τέτρατρο-
φον, qui fragmenta habet quatuor, decussatim siue in
modum crucis. ὀνήδλωμον, morsus octo habentem: aut
totum in partes quatuor fractum panem. Aut quatuor
fragmenta tantum, ut totus panis habeat morsus tri-
ginta duos. βλωμος enim τὸ διήγμα, morsus. Ἡς Τρε-
τες. ὀνήδλωμον, ἥ γὰρ ὁνατος τῶν ἑλασμαίων ἐχον-
τα ὅν τε διήγμα ἵα ποιεῖν διωάμενον. Moscorulus.

μάζα τ' ἀμολγαία, u. 208. lib. 2. τὸ ἀπαλὸν παρὰ τὸ
μὴ ἄζα τις εἶναι, tenue ac molle libum, quod fuligine
lituq; careat. ἀμολγαία, recens et tenuis, atq; delicatior
panis, παρὰ τὸ μαζῶ, delicior. Τρετες.

Sulci.

ἰθείων αὐλανα, u. 61. lib. 2.

Telæ.

πολυδαίδαλον, u. 64. lib. 1.

Tibiarum.

λεγυρῶν σύγγων, u. 278. Sc.

Tripodis.

ἑτάσεντα, u. 175. lib. 2.

EPITHETA CATEGORIAE relationis.

I. RELATIVORVM EXACTIO-
nibus substantiarum naturalibus ortorum.

Generis.

γενος αἰδοῖορ, u. 44. Th.

ὑλᾶῖορ γενος, u. 591. Th.

Parentum.

γοραῦτεσι τοκοῦσι, u. 186. lib. 1.

φίλῃς τοκῆας, u. 469. Th.

γυρᾶσμονῆας τοκῆας, u. 183. lib. 1.

Patris.

φίλῃ πατῖρως, u. 180. Th. 399.

πατῖρ' ἐδλῶρ, u. 11. Sc.

θαλδῶρ τοκῆα, u. 138. Th.

Matris.

κεδνῆ, u. 129. lib. 1.

Filiorum.

αιδνμάονε, u. 49. Sc.

αἰμύμονα ὄρ' εἰδῆαι, u. 265. Th.

αἰριδέκνεται τέκνα, u. 386. Th.

ἐοικότα γονσῶσιρ, u. 233. lib. 1.

ἄγλαα τέκνα, u. 644. Th.

θειᾶωρ ἄγλαα τέκνα, u. 367. Th.

παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι καὶ ὀνομαχοί, μ. 148. Th.

ὀπρόφρανα τέκνα, μ. 149. Th.

μεγέρεα τέκνα, μ. 240. Th.

κρατόφρονα τέκνα, μ. 309. Th.

ὄφρανα, μ. 328. lib. 1.

πείφρονα τέκνα, μ. 894. Th.

φάιδμα τέκνα, μ. 453. Th.

πασι φίλοισι, μ. 162. Th.

Filij.

μυνογενές, μ. 374. lib. 1.

ἀερίλεινοιο ὕμ, μ. 532. Th.

παῖδα φίλον, μ. 472. Th.

ἀπαλά φρονέοντα, μ. 989. Th.

Fratrum.

κοιγνήτωρ μεγαθύμων, μ. 17. Sc.

παῖροκοιγνήτης, μ. 501. Th.

II. EX ACTIONIBVS VOLUNTARIJS ORTORUM.

Regum.

βασιλεὺς δωροφάγοι, μ. 262. lib. 1. Magistratus olim non habuerunt ordinarios redditus ex provincijs, sed accipiebant spontè collata à subditis. Hinc δωροφάγοι appellantur. Aut certè id quod verisimilius, corruptè iudicantes intelligit: ut conveniat cum Pythagoreo *λυάμους ἰδίαν*, id est, fabas edere. Nam antiquitus fabas suffragia ferebantur. Itaque συνέλαμνε fabas edebant, qui quæstum ex ea re facerent.

διοτρεφίος, μ. 992. Th.

διοτρεφέων βασιλέων, μ. 82. Th.

βασιλεύσιν αἰδοίοισιν, μ. 80. C 434. Th.

διωροφάγος, μ. 39. lib. 1.

Iudiciorum.

ἰθείησι δίκαις, αὐτ' ἐν Διὸς εἰσὶν ἄριται, μ. 36. lib. 1.
rectis iudicijs, quæ à Ioue, id est, providentia seu fato in
precio habentur.

ἰθείησι δίκησι, μ. 86. Th.

Servi.

τυτθός, μ. 87. lib. 2.

ἄδικον, μ. 220. lib. 2.

Ancillæ.

ὑπόπορθος, μ. 21. lib. 1. deducta appellatio à iuven-
tis, quæ habent ὑπομάζιον πόντιον, ἤγερ δάμαλιν, μί-
tulam adhuc lactentem.

ἄτεκνον ὄφιθον, μ. 220. lib. 2.

Custodis.

φύλακες πιστοί, μ. 715. Th.

Æditui.

υποπόλορ νύχιον, μ. 991. Th.

Pastorum.

ποιμύας ἀγροιώτας, μ. 39. Sc.

III. EX ACTIONIBUS

mixtis oratorum.

Vxoris.

λαπνολόχης, μ. 322. lib. 2. liguritricis, ignava, salacia.

αἰδοίη παρονοῖτι, u. 14. C 46. Sc.

φίλιν ἀποῖμι, u. 410. Th.

κεδνὸν ἀποῖμι, ἀργῶν παπίδων, u. 608. Th.

RELATIVORVM EX QVA

litatibus ortorum.

Belli.

κακόν, u. 14. lib. 1. C u. 160. ibid. Quia affert mortem. Est autem mors maximum omnium malorum. Moscorulus.

κενόν, u. 936. Th. κέρως αἰτίη καὶ φέρως, ἀργαλέον, u. 227. lib. 1.

μῶλον, u. 257. Sc. ὁ πολέμος ὁ μὴ ὅλως ποιῶν τὴν αὐθρόπην ἀλλὰ κολοβῶν.

πόλεμος φθισένος, u. 431. Th. Huc referantur quedam epitheta Martis.

Pacis.

εἰρήνη κρηστρόφος, u. 226. lib. 1. alrix C educatrix iuventutis: quamvis sit κρηστρόφος quoq; C βρεφτρόφος, à præstantissima C dignissima inter omnes aetate. κρηστρόφος adiuum ἢ τρέφουσα τὰς κέρως, nutrienda iuventutem: κρηστρόφος autem passiuum ὁ τρεφόμενος κέρως, iuuenis nutritus. Hæc Tzetzes. κρηστρόφος itaq; quia concedit occasionem educandæ C rectè instituendæ proli. Bella trahunt secum magnam laxationem disciplinæ. Inter arma silent leges.

Præmij.

καλὸν ἀεθλον, u. 437. Th.

Dono.

Donorum.

διδόρου, πῆμ' ἀνδράσι μάλ' ἀφ' ἡσιν, μ. 81, lib. 1.

ἄγλαα διδόρα, μ. 412. Th.

περισσὰ δὲ διδόρα, μ. 400. Th.

Spoliorum.

εὐαφα βροτόγονα, μ. 367. Sc.

Prædæ.

ἄγλιν πολλὴν, μ. 442. Th.

Damni.

μέγα πῆμα, μ. 56. lib. 1.

Malī.

αὐήεσθον κακόν, μ. 612. Th.

κίδηα λυγρὰ, μ. 49. lib. 1.

Famæ.

δαινὴν, μ. 378. lib. 2.

Gloriæ.

κλέος ἰδὼν, μ. 107. Sc.

ἄγλαον εὖχος, μ. 628. Th.

Honoris.

βασιληίδα τιμὴν, μ. 462. Th.

Paupertatis.

ἐλομείης πενίης, μ. 593. Th.

κακὴν πένιν, τὴν ἴσους ἀνδρὶσι δίδωσι, μ. 256.
lib. 2.

ἐλομείην πένιν, μ. 335. lib. 2. ἥ γιν' ἀπολείας ἀξίαν,
est noxiam est incōmodam ad honestas vite adliques:
quia, ut philosophus dicit, ἀδυνάστον τὰ καλὰ πράτ-
ταρ

ταρ ἀχορήγοτον ὄντα, cui res non suppetunt.

θυμοφθόρον: ibid. molestam & acerbam, que animi exedit & conficit: τῆς ζωῆς φθαρήναι.

μακαρίων δόσιμ αἰσὺν ἰόντων, u. 336. lib. 2. Communi aliqua calamitate diuinitus immissam. Hoc autem dicit ad differentiam alterius, cuius causa est ignavia.

Opum.

ἔχ' ἀρπακῆ' αἰ, θεόσδοτα, u. 318. lib. 1.

μύγαν ὄλβον, u. 319. lib. 1.

Fatī.

φυγδρόμ τε μόρον, u. 21. Th.

Necessitatis.

ἡρατδρῆς ἀνάγκης, u. 517. Th.

EPITHETA CATEGO-
ria actionis & passionis.

ACTIONVM ET PASSIO-
num naturalium.

Commotionis seu motus localis.

ἐνόσις ἀσβεστος, u. 849. Th.

Mortis.

μέλας, u. 154. lib. 1.

θανάτοιο λαβιφθόγγοιο, u. 131. Sc.

AFFECTVVM.

Execrationis.

ἀρῆς ἡρυσόρδοιο, u. 657. Th.

Lucus.

περίθες

πρόβος ἀλαγός, μ. 467. Th.

Palsi.

ἀνέειληπα παθόντες, μ. 660. Th.

Reuerentiæ.

εἰδοὶ μελιχίη, μ. 92. Th.

RELIQVAVVM POTENTIARVM.

Somni.

ἥουχος καὶ μελίχος, μ. 763. Th.

ὕπνου λεσιγυνητορ θανάτοιο, μ. 756. Th. Virg. Et cor
sanguineus lethi sopor. ἐγγύτορον μὲν τῷ ἀνθρώπινῳ
θανάτῳ ἔστιν ὅστις ὕπνος; Nihil est morti somno simi-
lius. Xenophon in Disciplina Cyri.

Famis.

ἀτόρπη, μ. 265. lib. 2. qua nemo delectatur. Præter
seipsam cætera omnia edulcat fames.

Aerumnis uita est humana obnoxia multis:

Nulla tamen grauior, quàm malesuada fames.

αἰθοπα λιμόν, μ. 361. lib. 1. adurentem exiccando, uel
nigrum, luridum atq; pallidum colorem inducentem.

ACTIONVM ET PASSIO-

num uoluntariarum.

Ærumnæ.

οἷμὸν ἀλγινόεσαν, μ. 214. Th.

Arationis.

ὠραῖος, μ. 235. lib. 2.

Certaminis.

χαλεπώτατος ἀθλος, μ. 800. Th.

B §

ἀνεῖτορ

ἀκρίων ἀέθλων, μ. 311. Sc.

γονόωντας ἀέθλους, μ. 951. Th. Ε 994. ibid. Ε 127. Sc.

χαλεπὸς ἀέθλος, μ. 94. Sc.

Calamitatis.

καὶ ὁ παλινάχρετός ἐστιν, μ. 93. Sc.

Cantilenæ.

ἀμβροσίη μοῦσῃ, μ. 69. Th.

γλυκερίῳ ἀοιδίῳ, μ. 83. Th.

λεγυρή, μ. 277. lib. 2.

καλὸν ἀοιδίον, μ. 21. Th.

ἀβίσφατον ὕμνον, μ. 280. lib. 2.

Chorearum.

χορὸς καλὸς, ἱμνῶντας, μ. 8. Th.

Colloquiorum.

ἐρυφίης τ' ὀκεισμένης, μ. 25. lib. 3.

Conuiuij.

πολυφαῖν, μ. 340. lib. 2.

αὐτὶ θαλαίη, μ. 360. lib. 2. solenni, frequenti, hilariori Ε floridiori, ἀπὸ τῆ θαλάμ, quod est florere Ε uigere.

Diuisionis.

ἐτόροφύλως, μ. 544. Th.

Incendij.

καῶμα θεασίσιον, μ. 700. Th.

Iudiciorum.

σκολεῶν, μ. 262. lib. 1. Ε 217. ibid.

Iuramenti.

τὸν ὄρις τίμη πῆμ' ἐπιόρμους, μ. 40. lib. 3.

Laboris.

αἰδιον πόνορ, μ. 310. Sc.

ἀλλότριον λάματορ, μ. 599. Th.

πόνου ἀλγινόγνῳα, μ. 226. Th.

πόνου θυμαλγέα, μ. 629. Th.

χαλεπὸν πόνου, μ. 44. Sc.

Nauigationis.

εἰαρινός, μ. 300. lib. 2.

ὥραϊος, μ. 283. lib. 2.

Δυσπεμφίλῳ, μ. 236. lib. 2. ἀ δὲ πῆ πέμπω, uel quòd
egre remittat afflicto, uel quòd saepe non remittat na-
uigantes.

ὥραϊον, μ. 248. lib. 2.

Negocij.

πῆμ' ἐγχεῖον, μ. 342. lib. 1.

Nuptiarum.

ῶριος, μ. 315. lib. 2.

Oneris.

φόρτου ἄρμνον, μ. 250. lib. 2.

ὑπέρβιον ἄχθος, μ. 310. lib. 2.

Operis.

ἐτώσιον, μ. 58. lib. 2.

ὄργον ἀμύχανον, μ. 836. Th.

ἀεινέα ὄργα, μ. 166. Th.

βροθήσια, μ. 9. lib. 3.

ὄργ' ὄρατα, μ. 879. Th.

ὦρα, μ. 1. lib. 1.

θωύτ' ὄργα, μ. 161. Sc.

θειοπελα ὄργα, μ. 34. Sc.

μέτρια, μ. 104. lib. 1.

μίσρορα ὄργα, μ. 601. Th.

χίτλια ὄργα, μ. 113. lib. 1.

ἀλίκωρ ὄργων, μ. 331. lib. 1.

ὄργων ἀργαλίων, μ. 602. Th.

Pugnæ.

αἰνὴ, μ. 160. lib. 1.

ὑσμίνη τραχεῖα, μ. 119. Sc. ἀπὸ τῆς ὑπομίμνης, ἢ ἡ
ὑπομίμνη, ἢ αἰ ὑσμίνη. ὑπομόναι γὰρ ἢ αἰ ὑφίσταται ἢ
μάχη τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν,

αἰνῆς ἀκρότητος, μ. 852. Th.

σμορδαλῆς ὀρίδος, μ. 710. Th.

αἰνῆς ἀκρότητι, μ. 662. Th.

δαῖ λυγρῇ, μ. 650. Ὡ 674. Th.

φύλοπιρ αἰνῆν, μ. 200. Sc.

μάχην ἀμύγαλτον, μ. 666. Th.

μάχην δερμαῖαν, μ. 161. Ὡ 41. Sc. 711. Th.

μάχην θυμαλγία, μ. 635. Th.

ἱρατόρας ὑσμίνας, μ. 663. Ὡ 611. Ὡ 712. Th.

Pugnarunt.

διμμενίως ἐμάχοντο, μ. 712. Th.

συνεχίως ἐμάχοντο, μ. 636. Th.

Rapinæ.

ἡκνή, θανάτοιο δόταρα, μ. 354. lib. 1.

Recen.

Recensuit.

Αἰωνικίως κατέλειξε, μ. 627. Th.

Sacrificare.

ἀγνῶς καὶ καθαρῶς ἔρδειν, μ. 335. lib. 1.

Tumultus.

ἀσπίτε ἰωχμοῖο, μ. 683. Th.

Vinculi.

μέγας καταδυσμός, μ. 616. Th.

δυσπλεγέος δεσμῶ, μ. 652. Th.

κρατόρῳ δεσμῷ, μ. 618. Th.

ἀμειλίντων δεσμῶν, μ. 659. Th.

ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν, μ. 501. Th.

δεσμοῖς ἀργαλέοισι, μ. 522. Th.

ἀλυνήσονται, μ. 521. Th.

EPITHETA CATEGO-
ria Quando.

Diei.

ἕκτον ἡμέρ, μ. 23. lib. 3.

τέτταρτον ἡμέρ, μ. 35. lib. 3.

ἡμέρας ἐκ πλείον, μ. 14. lib. 3.

πλείω ἡματι, μ. 28. lib. 3.

ἀνήμεροι, ὅτι φέρουσαι, μ. 59. lib. 3.

Auroræ.

πολυδέρκεος ἡῆς, μ. 451. Th. διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν
βλέπεισθαι πολλὰ ὄραμα, ὡς ὁ ἥλιος, ὃς πύτ' ἐφ' ἑῇ.

πυροφόρος, μ. 167. lib. 1. αἰτὶ τὸ θερμαίνει. καὶ ζῶον
γονος

γόνος τῶν καρπῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς αἴτης παντὰς τὰς καρ-
πὺς νοεῖ.

ῥοδόδακτυλος ἦώς, u. 228. lib. 2. ἥ γάρ ἡ λαμπρὰ καὶ
τῶν πνὴ. Aristoteles hoc epitheton explicat lib. 3. Rhe-
toricorum: ubi probat magni referre, unde simile duci-
tur. Eidem enim sensui res nonnullae manifestò alijs gra-
tiores suauioresq; sunt.

Noctium.

νύξ ὄρεθρυνή, u. 213. Th.

μέλαινα τε νύξ, u. 123. Th.

νύξ ὀλοή, u. 224. Th.

νυκτὸς ὄρεμνῆς, u. 744. Th.

νύκτα μελαιναῖν, u. 20. Et 481. Th.

ὄφροναι noctes appellantur, uel quia reficiunt et
recreant sua quiete corpora et animos: uel quia pre-
bent bonas et aptas cogitationes et rerum considera-
tiones.

Mensium.

μηνῶν φθιρόντων, u. 59. Th.

Ianuarij.

βῆλορα ἡ μάλα, u. 122. lib. 2. τὰ αἴτια τῆς ἀποδείξεως
τῆς βόας: ὅπου συνοδοχικῶς τελευτᾶν σημαίνει.

μῆνα λευαῖονα, u. 122. lib. 2. Sic nominat τὸν χοῖον.
hoc est Ianuarius, qui λευαῖον à Græcis dicitur,
aut quòd transuectio uini circa hunc mensem fiebat,
aut quòd authori τῶν μηνῶν Dionysio festus dies, Am-
brofia dictus, eo mense ageretur, qui à Romanis Bru-
malia

malia uocatur. Hæc Tzetzes.

Anni.

πλείων ἄρμενος, u. 135. lib. 2. πλεῶν Τζεζαῖ ἐστὶ ἡ
ἄρμος ἀπὸ τῆς πάντα πληρῆς, id est, tempus quod com-
plet omnia. Est enim ipsum pater omnium rerum. Aut
quòd faciat ad sationem ἔς μεσσην, ortu occasuq;
Pleiadum. Aut ab eo, quòd ex multis constat, ἔς in mul-
ta sit diuisum, ὅ ἐν πολλῶν συνεστὼς καὶ εἰς πολλὰ διη-
ρημένος. Intelligit autem tempora, menses, hebdoma-
das, diem ἔς noctem, horas, minuta, secunda, ἔς c.

ἐνατὸν, u. 129. lib. 1. τεκνόντων, u. 314. lib. 2. Τζεζες
tamen scribit τεύχοντα, ἔς ait numeralia esse indecli-
nabilia.

ἐπιπλομένῳ ἐνῆαυτῷ, u. 493. Th. In ueteri exem-
plari legitur plurali numero. Interpres: τῷ ἐνῆαυτῷ
προελθόντος.

περιπλομένῳ ἐνῆαυτῷ, u. 4. lib. 2. circum ἔς in or-
bem eunte. Gellius lib. 3. cap. 15. pro decurrente ad fi-
nem anno, ἔς non circumactō iam anno uocem red-
dit. Deducitur à πέλομαι fio ἔς existo. Ab alijs à πο-
λέω τὸ στρέφω, quia cælum περιπολεῖ ἄγρυ περὶ πόλους
στρέφεται, circum polos uertitur.

πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνῆαυτὸν, u. 740. Th.

τελεισμένῳ εἰς ἐνῆαυτὸν, u. 179. lib. 2. ἔς 795. Th.

μέγαν εἰς ἐνῆαυτὸν, u. 799. Th.

περιπλομένῳ δὲ ἐνῆαυτῶν, u. 184. Th.

ἐπιπλομένῳ ἐνῆαυτῶν, u. 87. Sc.

Ηογα-

IN HESIODVM Horatium.

καλλίνομοι, μ. 75. lib. 1. καλλινόμος καὶ ὁ δὲ διὰ τὸ
καλλίως νομᾶν τὰς ἔχοντας τὰ τέτταρ' ἀνθρώπων
ὄρα αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὥρας τὸ φυλάσσει.
Veris.

πολιὸν ἔαρ, μ. 95. lib. 2. ὁ δὲ εἴπῃ ὅπως εἰρᾷ διὰ τὸ
λευκὸν τῶν ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων. Τρεῖς μετὰ λαμπρὸν.
Hyemis.

κακῶ, μ. 114. lib. 2.

ὀμβρὺς, μ. 69. lib. 2.

ÆTATVM.

Pueri.

δυωδικάμυρον, μ. 370. lib. 2.

δυωδικαῖον, μ. 369. lib. 2.

Iuuenis.

τριόβρακον ἡλικίης, μ. 59. lib. 2.

μεγαλότερος, μ. 274. lib. 2.

Viri.

ἀνδρῆς, μ. 408. Sc. ἀνδρὸς propriè ὁ νεανίας.
Nunc autem hominem adultæ ætatis intelligit, nimirum
τὸν ἀνδρῆον, prouectum ad uirilem ætatem. Τρεῖς.
Senis.

τροχὰλὸν γέροντα, μ. 136. lib. 2. λευκώτα incurium.
Senectutis.

ἀειλὸν, μ. 114. lib. 1.

ὥμῳ γέροντι, μ. 313. lib. 2. Cruda senectus, que tempe-
stima est.

ἐλοὺν γῆρας, μ. 604. Th.

γῆρας τ' ἄλόμενον, μ. 225. Th.

EPITHETA CATEGO-
ria Vbi.

Ararum.

θυκοῖτωρ ἐπὶ βωμῶν, μ. 557. Th.

Areæ.

ἐντροχάλῳ, μ. 42. lib. 3.

Antri.

αὔτρω ἐν ἡλιθάτῳ, μ. 483. Th.

Atrij.

σὺ δρῆεος αὐλῆς, μ. 350. lib. 2.

Balnei.

γυναικείῳ λῶτρῳ, μ. 371. lib. 2.

Columnæ.

μέσση λίονα, μ. 522. Th.

λίοισι ἀργυρίοισι, μ. 779. Th.

Domus.

πατρώϊον, μ. 374. lib. 1.

σὺ δρῶσῃα δόμον, μ. 152. lib. 1.

δίωματα ἑαλὰ, μ. 63. Th.

ἑλντὰ δίωματα, μ. 304. Th. 777.

μακρῆσι πέτρῃσι ἑαῖσφι φέα, μ. 778. Th.

οἰκία δεινὰ, μ. 744. Th.

χρύσια δῶ, μ. 933. Th.

Liminis.

C

λαῖνος

λαῖνος ὕδως, μ. 81. Th.

ἀγροφῶς ῥίζησι, εῤ. μ. 812. Th.

Portarum.

πύλας χαλκείας, μ. 733. Th.

μαρμαρέαι τε πύλαι, μ. 81. Th.

Portus.

λιμὴν ὄρμος, μ. 207. Sc.

Populorum.

πίονι δῆμῳ, μ. 971. Th.

πίονα δῆμον, μ. 477. Th.

αἴγριοι τε τανύρρινοι, μ. 377. Sc.

Nominum propriorum.

Bacotorum.

ἱέμενοι πολέμοιό τε, μ. 23. Sc.

Lapitharum.

λαπίθωρ ἀιχμητάων, μ. 178. Sc.

Locutorum.

λοηροί τ' ἀγχιέμαχοι, μ. 25. Sc.

Phocensium.

φωκῆες μεγάθυμοι, μ. 25. Sc.

Tyrrhenorum.

ἀγακλυτοῖσιν, μ. 1015. Th.

Sedis.

ἱδως ἀσφαλεις, μ. 128. Th.

Sepulchri.

δυσφήμειο τάφῳ, μ. 353. lib. 2. διὰ τῆς ἐλαυθμῆς τῆς
ἐν αὐτῷ.

Specus.

Specus.

σπηῖ ἐν γλαφυρῷ, μ. 298. Th.

Speluncarum.

χαίρν[ας] ἐν αὐλῃς, μ. 129. Th.

Stabuli.

σταβμῷ ἐν ἡρώσῳ, μ. 295. Th.

σηκὸν ποιμνίου, μ. 23. lib. 3.

Tabernaculum.

σηκὸν θεῶν, μ. 192. lib. 2.

Templi.

ἱερόν αἶλος, μ. 99. Sc.

ἱερόν, μ. 990. Th.

Turrum.

ἑν δαμάτωρ ἐπὶ πύργῳ, μ. 242. Sc.

EPITHETA CATEGO-
riae Habitus.

Vestitus.

ἀργυρεῖ ἐδῆτι, μ. 574. Th.

λοσυκοῖσιν φαρέσιν, μ. 196. lib. 1.

Pallij.

χλαῖναν τε μαλακὴν, μ. 155. lib. 2.

ἑμα διαφοίνεον, μ. 159. Sc.

Calyptræ seu nullæ.

δαυδαλέν, μ. 575. Th.

Coronæ.

στεφάνον χρυσεόν, μ. 578. Th.

γεφάντε νεοθυλίας αὐθροί ποίης ἰμάρτες, μ. 576. γβ.
Tunicæ.

τόρμιόντα χιτῶνα, μ. 155. lib. 2. μέχρι τῆ τέρματος
ἤγυρ τῶν ποδῶν, talarem, id est longam, ἔς ad extre-
mitatem pedis usq; protensam. χιτῶν autem est secun-
dum autorem hoc loco, ἔς secundum consuetudinem
illa uestis quam ἐπικαμύσσειν uulgῶ καλεῖται. Τετρε-
qui ἔς plura de hac uoce differit.

Armorum.

τόνχι' ἀρβία, μ. 108. Sc.

λευγὰ τόνχια, μ. 67. Sc.

φλογὶ ἱκελὰ τόνχια, μ. 451. Sc.

χρύσῃα τόνχια, μ. 183. Sc.

τόνχια ποικίλῃα χαλκῷ, μ. 423. Sc.

ΒΡΙΤΗΒΤΑ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΩΝ. Galeæ.

λευγὲν ἐντυκτορ, μ. 136. Sc. Vide plura ibid.

χρυσέῳ τρυφάλειαν, μ. 199. Sc. τρυφάλεια, λόρρε
ἢ ἔχουσα τρεῖς φαλὰς, ἤγυρ ἐπαναθήματῃα.

Thoracis.

λευγὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, μ. 125. Sc.

Scuti.

μέγα σάκος, μ. 364. Sc.

σάκος παναίολον, ἔς. μ. 139. Sc.

πολυδαίδαλον, μ. 315. Sc.

σάκος ὑπὸ δαυδαλίοιο, μ. 314. Sc.

δρεφελὸν αἰγίδα, μ. 444. Sc.

AMYNTHPION.

Gladij.

ἄορ ὁξὺ, u. 457. Sc.

μελαῦδιτον ἄορ, u. 221. Sc.

χάλκεον, u. 222. Sc. μελαῦδιτον αὐτεπὶ ἢ τὸ μέλα-
ναν θῆκεν ἔχον ὡς ἐκ δέρματος λατρεσκουσμένου, ἢ
τὸ ἐκ μέλανος σιδήρεος διεδεμένον.

Hastæ.

αὐδροφόνος μελή, u. 410. Sc.

Lanceæ.

χάλκεον ἔγχος, u. 414. Sc. ὅ 453. ibid.

ασδρχνόν, u. 454. Sc.

ὄμβριμον ἔγχος, ἀκχεμένον, αἰθοπι χαλκῷ, u. 135.
Sc.

Phaetræ.

λοίλιν φαέτρην, u. 129. Sc.

Sagittarum.

πυροὶ ῥιγνητοὶ θανάτοιο λαβιβθόγγοιο διοτῆρες, u.
131. Sc.

Telorum.

βέλεα γενόρνη, u. 684. Th.

Hucusq; erubeta.

¶ ΤΑ ΠΕΙΝΩΣΙΣ.

είσας δ' εὐφορμῷ, u. 100. lib. 2. φορμὸς dicitur, quic-
quid confutum est.

ἡκλειᾶς, u. 121. lib. 2. pro οἰκίαν.

παιδείδιον, υ. 132. lib. 1. Descendit à verbo πᾶν, quod est finem impono: inde πᾶρον, exiguum & breue, siue quod breui tempore finiri potest: & per παραγωγὴν ὑποκοριστικὴν Atticam, παιδείδιον. Τετρες.

ΛΙΤΟΤΗΣ.

παῦροι δὲ σε θύσονταί, υ. 100. lib. 2. ἀντὶ τῆς ὑδρίας σε θαυμάσιαι.

ὃ μάλα χαίρων, υ. 99. lib. 2. id est, valde dolens pro quo dixit, non admodum gaudens.

ἀπύρῳ οἴκῳ, υ. 143. lib. 2. ἤγερ ἀθρόμαντῳ τῷ τῆς ψυχῆς.

SYNONYMIA: QVAE ET
ἀριδιόλωσις & διττολογία, item
παραλληλισμός.

ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω, υ. 278. Τῆ.

ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρας ἡμεῖς πάντα, υ. 306. Τῆ.

ἀθάνατον καὶ ἀγήρῳ, υ. 949. Τῆ.

ἀκήριοι ὅτι φέρουσι, υ. 59. lib. 3. Vnum interpretatur alterum. ὅτι φέρουσι ἤγερ ὅδῳ ἐπάγουσι, ὅτε λαλῶν ὅτι λαλῶν.

ὅστις ἀλιτράνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται, υ. 239. lib. 1.

ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι, υ. 9. Τῆ. διὰ τὸ ἀπορνύμεναι εἶπε τὸ κεκαλυμμέναι, εἰσὶν εἰς μεθόρμηνον τὸ ἀπορνύμεναι.

ἄφαίροι τε φατοί τε, ῥητοί τε ἠρρητοί τε, μ. 3. ὅς 4. lib. 1.
τὸν δὲ ἄφνειον ἐθέλει, πολλὸν τε οἱ ὕπασσεν ὄλβον, μ.

974. Th.

ὅτι ἄφνεος φύγω, ἡ δὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον, μ. 255.
lib. 2. τῆς τίσιν ὁ πλεσιος ὡς ἐφύγεν. ἄφνεος est πλε-
τος ἀπὸ τῶν ὄργων τῶν οὐκ αὐσιαίων ἀθροισμένος.
Itaq; reditus significat, qui quotannis redeunt, siue an-
nui reditus. ὄλβος uero, ὁ παρὰ τῶν καρπῶν πλετος.
Tzetzes ita discernit: ἄφνεον, πλετον, ὄλβον, τύχην ὅς
ὁ δαιμονία. ἄφνεος, inquit, ὅς ἄφνεος uocatur diues,
qui participes est τῆς ἀφνείας. Est autem ἄφνεος annua
collectio perceptioq; fructuum. πλετος ea quæ per
multos annos collecta sunt: ut uerbi gratia, serui, facul-
tates, fundi. ὄλβος utrunq; significat. τύχη autem splen-
dorem uitæ ὅς elevationem. δαιμονία, ut multa si-
lento prætermittam, τὸ δὲ τῆς δαίμονος, hoc est, ani-
malium uirtutum beatitudinem designat. Homerus e-
nim ὅς Socrates animam etiam uocant demonem.

πολύμηλοι τ' ἄφνειοί τε, μ. 306. lib. 1.

τὸν δὲ ἀφροδίτην, ἀφρογύειά τε θεῶν, καὶ εὐγέ-
φανον κυβέριαν, μ. 196. Th.

ἀψουδέα καὶ ἀληθέα, μ. 233. Th.

ἀκθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, ἀραδίη μέγα πόντος ἔχον-
τες, μ. 623. Th.

βίη καὶ καρτεῖ, μ. 437. Th.

ἰσχύς τ' ἡ δὲ βίη καὶ μηχανά, μ. 146. Th.

γαμβρόν ἐόν ποίησι, ὅς δὲ ὡς ἡ νυμφοπόλειαν, ὅς.

μ. 818. Th.

C

4

ἀφνει

ἀνδοί τε ἡρατοῖροι τε βίβω ὑπέροπλον ἔχοντες, υ.
670. Th.

οἱ δὲ ἐβελημοὶ ἡσυχοί, υ. 118. εὔ 119. lib. 1. Vtrunq; i-
dem est: hoc est, quieti aut voluntario consilio, siue ul-
trò quieti. Sunt enim multi turbulēti homines, qui pro-
pter aliquam molestiam illubenter quiescunt. Tzetzes.

θυμῷ καὶ πραδίῃ, υ. 612. Th.

ἡραδίῃ καὶ θυμῷ, υ. 338. lib. 1.

ἡρλίους τ' ἀονάας καὶ ἀπορρύτα, ἢ τ' ἀβόλωτος, υ. 217.
lib. 2, καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἡρλίους ἀονάας καὶ ἀπορρύτα
ἦγερ λινυμένους, ἐκ παραλλήλων, inquit interpretes. ἢ τις
ἐστὶν ἀβόλωτος.

ἀλλ' ὅταν ἡδύσαι καὶ ἦδης μέτρον ἴκοιτο, υ. 131. lib. 1.
αὐτὸς δ' ἰμέγα ἡρατῆ, ἡδὲ ἀνάσσει, υ. 403. Th.

δυσφρονέωρ ἐπιλύθεται, ὅδε τι κηδέωρ μέμνηται,
υ. 102. Th.

ἄσκη χεῖμα κακῇ, θίρει ἀργαλίῃ, ὅδε ποτ' ἰδλῇ,
υ. 258. lib. 2, ἀρίστον τὸ χεῖμα ἐκ παραλλήλων.

εἰκάδι δὲ οὐ μεγάλη πλέω ἦματι, υ. 28. lib. 3. τὸ
πλέω ἦματι ὥσπερ ἐφορμήσυσσινδρ ἐστὶ τῇ μεγάλῃ,
ἦγερ τῷ πεπληθυσμένῳ τῷ τὸν πλείονα μοῖραν τῇ
μικρὸς ἔχοντι.

μεγάλως παραγίνεσθαι, ἡδὲ ὀνίνεσι, υ. 429. εὔ 436.
Th.

νοσφίρ ἄτορ, υ. 91. lib. 1. Vsurpantur hæ duæ voces
aliàs serè in eadem significatione: sed hic non ociosè
coniunguntur, verùm intendunt significationem. Q. d.
procul

procul uel longè aut omnino sine malis uiuebant. Τζε-
zes ait, hoc schema Rhetoricè etiam περιγραφὴν ἀρ-
pellari, id est, circumscriptiōem.

νήϊά τε ξύλα πολλά, τάθ' ἀρμενα νηυσὶ πέλονται,
u. 44. lib. 3. τάθ' ἀρμενα ἤγερ ἀρμόδια ἐστὶ ταῖς ναυ-
σὶ, τὸτο ὡσὸρ ἐφόρμιωσ' ἰκὸν τῷ νηϊα.

οἱ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἀρμενα πάντα παρ᾽,
χορ, u. 84. Sc.

εὐτ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ εὐ ἤθεισι λονγαλέοισιν, u. 142.
lib. 2.

πόλις τε καὶ ἤθεα λαῶν, u. 220. lib. 1.

πόλεμος τε κακὸς καὶ φίλοπις αἰνὴ, u. 160. lib. 1. πό-
λεμος ὃ φίλοπις sunt idem.

πολέμοιό τε φιλόπιδός τε, u. 23. Sc.

πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν, u. 14. lib. 1.

νείκεα καὶ δῆριν, u. 33. lib. 1.

νόον τε καὶ φρονέας, u. 149. Sc.

πολλόν τε καὶ ἄφθονον, u. 118. lib. 1. Per parallelum
duobus uerbis idem exprimit. Vtrunq; enim multum
sive copiosum significat. Τζεζες.

οἱ προδῆες ἴσαν, γῆρας τε μέμαρπον, u. 245. Sc.

τέκνα, γρηλὺν, u. 354. lib. 2.

τραφέμεν ἀιταλόμενά τε, u. 480. Th.

ἡδὲ γυναῖκες τῆς γῆς, μινύθουσι δ' οἶκοι, u. 242. li. 1.

ἔδρευτο κακὴ καὶ χέτλια ὄργα, u. 236. lib. 1.

φειδωλῆς, κατὰ μέτρον ἴσης, u. 338. lib. 2.

χαλεπαὶ τε καὶ αἰνὰ, u. 38. lib. 3.

χώσας δὲ φρονέας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυμῶν,
H. 554. Th.

ψυχὴν δ' αἰδὼς ἢ κακῆν, τάρταρον ἰς κρυόνθαι,
H. 254. Sc.

EXPOSITIO.

ἀτιμύουσι, H. 183. Ὅρσ τε αὖ μιν ψονται, Sc. H. 184.
lib. 1.

γνώσῃ δ' ἢ γνοῖσσι δόλον, H. 554. Th.

εἰ δ' ἐθέλῃς, Sc. H. 106. lib. 1. Per alia uerba nunc in-
stituit eadem dicere, quæ antea dixit. Tzetzes.

ἥως τοι προσφέρει μὲν ὁ δῖος, Sc. H. 197. lib. 2. Tres lau-
des auroræ, quod tertiam partem diei sibi uendicet,
quod patefaciat uiam peregrinantibus, quod faciat in-
teritum omnibus alijs laboribus. Hæc omnia repetens ali-
ter profert, πολλὰς μὲν ἐπέθηκεν λεγούσθαι, πολλὰς δ'
ἐγχεῖν εἰς τὸ βουλατῆρ. τὸ γὰρ τὰ ζυγὰ τοῖς βουσίμ ἐ-
πιθεῖναι τῷ το δηλοῖ.

ἵνα τοι τέχῃς ἀτρεμέωσι, μήδ' ὀρθαὶ φέωςωσι, H.
158. lib. 2. ἀτρεμέωσι enim est ἀκίνητοι ὥσι. Præterea
τὸ ὀρθαὶ αἰρόμεναι est uelut interpretatio τῆς φέωςω-
σι. Moscorulus.

μή τιν' ἀπορήσῃς γοράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον ἱξί-
μεν, H. 393. Th.

ἢ ἐπιδύσω ἢ ἐπιμείρῃσω, H. 14. Sc. 15. lib. 2. ὡς ὁρ-
θῶμεν συντικὸν δόκῃ τὸ ἐπιμείρῃσω τῷ ἐπιδύσω, τὸ
μὲν γὰρ ἀδηνάον εἶχε τὴν δόσιν. τὸ ἢ ἐπιμείρῃσω ὁρίσθαι
παύτῃ, ὅτι σῖτος ἢ τοιῦτό τι μέτρῳ διδόμενον.

ANNOTATIONES.

411

οἷτε μιν ἐξελάσσει καὶ ὅτι ἰθεὶον οὐρανῶν, u. 222. lib. 1.

Precedunt et alia in eandem sententiam.

ὅδε τις τῶν ὀρίστος χαλεπῆς λύσις, u. 637. Th.

παρ δ' ἴθι χάλκειον θῶπον, καὶ ἐπ' αἰθέρα λείχων, u. 11. lib. 2.

ρεῖχ τέ μιν μαυροῖσι θεοῖ, etc. u. 323. lib. 1.

τὸ δ' ἐπὶ ἐν σώματος ρεῖ, etc. u. 84. Th. *Enumerat effectus Rhetoricæ.*

τὸς μὲν ἐπειτα ζῶνς ἐκρυψε, etc. u. 137. lib. 1. *Antea idem dixit alijs uerbis.*

φύλακτες θυμῶν, οἳ ῥα φυλάσσοι, etc. u. 123. lib. 1.

ὥς τε θεοὶ ἐξωρ, ἀκνιδέα θυμὸν ἐχούτες, etc. u. 112. lib. 1.

ΟΡΙΣΜΟΣ,

Geniorum.

δαίμονες εἰσὶ, etc. u. 121. lib. 1. *Putas uerò genios aliud quicquam dicendos, quàm quod ait Hesiodus animas circumuagantes, aere uestitas? Plutarchus lib. de oraculorum defectu.*

Auroreæ.

ὥς γὰρ τ' ὄρυγοι, etc. u. 196. lib. 2. *Homerus hanc diei partem epithetis ad delectationem facientibus ornat, dum ἑρπύλλων ἐκ ποδὸς δάκτυλον appellat. Hesiodus autem multò elegantius à laboribus.*

Ascræ.

νάσσατο δ' ἀγχι ἑλίκωνος, etc. u. 257. lib. 2. *Definit enim Ascræ, quòd sit pagus ad radices Heliconis, quæ*

nulla ferè anni parte commendari possit.

'Viri prudentis.'

ὁτος μὲν πανήριος ὁς αὐτῷ, *Gr. u. 291. lib. i.*

Mufarum.

μυσάων ἰληκωνιάδων, &c. u. l. & sequentiū
Theogoniæ.

VIRI LIBERALIS.

ὁς μὲν γὰρ ἔχον αὐτὸν, *Br. u. 355. lib. 1.*

ΜΕΡΙΣΜΟΣ

ὡς ὁμότερον, &c. u. 108. lib. 1. Hesiodus purè & disti-
nctè primus quatuor genera præditorum ratione expo-
nit, primum Deos, deinde genios, post heroes, denique
homines. Atq; hinc mutationem instituit aurei generis
in genios multos ac bonos, semideorum autem in he-
roes. Plutarchus lib. de oraculorum defectu.

ὡς τὸς μὲν πόλεμος, ὅς ἐστιν. lib. 1. Hoc schema, inquit Tzezēs, ἀθροισίς ἐστὶν μερισμός appellatur. Primum quidem, cum dicit, τὸς μὲν, ibi est ἀθροισίς, ac si diceret Omnes. Alterum vero, cum dicit, τὸς μὲν, τὰς δὲ, ibi est μερισμός, pro τινὰς μὲν, τινὰς δὲ. Ita μερισμός est u. 274 lib. 1. qui reprehenditur à Tzezē propter additionem nominis ἀνθρώποισι. Debebat esse, τὸν δὲ γὰρ νόμον διέταξε ἰερόνιων, ἰχθύσι καὶ οἰωνοῖσι περὶ ἐλευοῖς ἐδίδει ἀλλήλοις, ὅς ἐστιν.

ἐν ἄρα μῦθῳ, Ὡς. u. u. lib. 1. Facit distributionem
contentionis.

ἄσπερη χεῖμα ἱακῆ, θίρει ἀργαλίην, *στ. κ. 258. lib. 2.*

Total

Totum in partes est diuisum.

βροντῶν τε σφοδρῶν τε καὶ αἰθαλόεντα λεραυτὸν
ἡῶλα διὸς μεγάλοιο, μ. 707. Th.

εἰ γὰρ τις καὶ χέρσι, ὅς. μ. 319. lib. 1. Cicero 1. Offi-
ciorum : Cum autem duobus modis, aut vi, aut fraude,
fiat iniuria, fraus quasi uulpecula, uis leonis uidetur:
utrunq; alienissimum ab homine est, sed fraus odio di-
gna maiore. Interpres Græcus duo facit genera deli-
ctorum, uiolentiam ὅς mendacium. Violentiam subdi-
uidit in tyrannidem, rapinam ὅς furtum : mendacium
in sycophantiam ὅς periurium.

ἑσπερίδες λεγύφωνοι, σφνῶ τ' οὐρανῶν τε μέδουσά
τι, μ. 276. Th.

λαυνεῖά τ' ἀμφὶ ἀνάνη, ὅς. μ. 179. Sc. Lapitharum
enumeratio.

ἑκόνταυροί θ' ἐτέρωθεν, ὅς. μ. 184. Sc. Centaurotum
distributio.

οἱ δὲ μάχοντο πύξ τε καὶ ἑλκηδὸν, μ. 302. Sc.
ἠδὲ ποτ' αὐτὸς ἥελιος φαέθων ἐπιδέρκεται ὕραν ὁρ
ῶσανιῶν, ὅς. μ. 761. Th.

ταὶ δ' ἀγλαΐαις τεβαλῆαι, μ. 276. Sc. Hominum in
nuptijs uersantium distributio.

τηθὺς δ' ὠπεια ὧ ποταμὸς τέκε, ὅς. μ. 338. Th. Com-
memorat nomina fluuiorum.

ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ὅς. μ. 205. Th. Po-
stea enumerat παρθενίας τ' ὁάρας, μειδιήματα τ', ἔξα
πάτας τε, ὅς. adiacentia Veneris.

τῆμος ἄρ' ὕλοτομῆν, υ. 40. lib. 2. Enumerat præcipua quædam ex instrumentis rusticis.

τοὶ μὲν ὑπὸ σφετέρης πόλις, εὔρ. υ. 239. Sc. Enumerat genera bellatorum.

τοῖσι τέθυλε πόλις, υ. 221. lib. 1. Enumeratio præmiorum iustitiæ.

τοῖσι δ' ὕρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα ἱερὸν ἰωρ, λαιμὸν ὁμῶς καὶ λαιμὸν, υ. 241. lib. 1.

ὥς ἔφατ', εὔρ. Enumerat quomodo Pandora sit condita, εὔρ. quid singuli dii in illam contulerint, ἀ 60. υ. 75 usq; ad 80. lib. 1.

ἔτος μὲν πανάειρος, εὔρ. υ. 291. lib. 1. Facit tria genera hominum.

ἀλλ' ὅτι δὴ ρ' ἐνιαυτὸς ἔλν, περὶ, εὔρ. υ. 58. Th. Facit hoc loco subdivisionem temporis, incipiens à genere, videlicet anno, deinde progrediens ad species. Dies enim ex horis constant, menses ex diebus, annus ex mensibus. Interpres Græcus.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

ἀσπασίως τε φίλως τε, υ. 45. Sc.

διανόρ τε ἱερὰ ὄρ τε, υ. 52. Sc.

εἰδὶ τε μεγέθει τε, υ. 5. Sc.

ἐὼ λὺ δὲ λυῖδ' αἰέειρ, βακοῖας τ' αἰγέλας τε, καὶ αἰπόλια, υ. 444. Th.

ἢ μὲν ἔσω καταβήσῃαι, ἢ δὲ θύραθεν ὄρχεσθαι, υ. 750. Th.

ἔρσυσαι τάτ' ἔόντα, τάτ' ἔσόμενα πρότ' ἔόντα, υ. 18. Th.

ἡνδ.

ANNOTATIONES.

413

ἐνὶ θαλάσῃ ὅσ' ἤπειρος μὲν τρέφει ἠδὲ θάλασσα, u. 982. Th.

πάντες, θύλαιά τε καὶ ἄρσενες, u. 667. Th.

τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μεγείσῃ, τὸν δὲ διὸ ἔροντων, u. 56. Sc.

ὅτε φρούας εὐαλίγημι, ὅτε νόημα, u. 88. Sc.

CONGRIE S.

μῦθα ἢ λυσιπῶνα, &c. à uersu 122. usq; ad uersum 154. lib. 2. recenset per congeriem incommoda hyemis.

ρεῖα μὲν γὰρ βειάε, &c. u. 5. lib. 1. Enumerat pias quasdam sententias de Deo, & tria genera superbiorū.

ὅσ' ἐπὶ παῖδ' αἰδέσιν, &c. u. 180. lib. 1.

ἦ λ' οὐδ' ἀνθρώποισι, &c. u. 193. lib. 1. Enumerat epitheta inuidiæ congerie quadam.

INCREMENTVM.

ἔφαιτον δ' ἐπέλουσιν, u. 61. lib. 1. Oratio per gradus quosdam ascendit.

μέγας βασιλεὺς, ὑπερλύωρ, &c. u. 995. Th.

τῶν δ' ἐστ' ἀπ' αὐτοῦ θεοῦ δόμος, ὅδ' ἐτι ἔδρε, &c. ὁ δὲ, u. 386. Th.

χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς τ' ἀνθρώποις, u. 176. lib. 2. Molestus non tantum ijs qui non habent tecta pascua, sed etiam hominibus, etiamsi rebus abundant, quibus molestiam hyemis coercere & prohibere possunt. Tzetzes.

Non semper tamen id quod sequitur est maius, id quod ostendit epitheton Iouis: φέρτατος θεῶν, ἡράττε

τε μέ-

τε μέγιστος, u. 49. Th. Hinc enim videtur sumptū illud
 Latinum epitheton Optimus Maximus, de quo Cicero
 2. de Nat. Deor. Iupiter à nostris maioribus dicitur O-
 ptimus Maximus, et quidem antè Optimus, id est be-
 neficētiſſimus, quàm Maximus: quia maius est certe
 gratius prodesse omnibus, quàm opes magnas habere.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

λέβη μὲν δαΐσαι ῥῆα μάλ', ἀργαλέην ἢ φέρειν, χα-
 λειπή δὲ ἀποθέσθαι, u. 379. lib. 2.

χεῖμα λιανῇ, θέρει ἀργαλέην, ὅδε ποτ' ἰδλῇ, u. 258. li. 2.
 πρόσδε λείωρ, ὅπιθεν ἢ δρᾶκωρ, εὔρ. u. 324. Th.
 τῆμος πίοτα ἅ τ' αἶγες, εὔρ. u. 203. lib. 2.

ÆTIOLOGIA.

Nominis Pegasi.

τῷ ᾧ ἐπώνυμον ἔω ὅτ' αὐτὸν κεανῶ περὶ πηγᾶς γεί-
 νηθ', u. 284. Th.

Nominis Chrysaoris.

ὅδε ἄορ χρύσειον ἔχον μετὰ χρυσοῖ φίλῃσι, u. 285. Th.

Nominis Cycloporum.

κύκλωπες δὲ ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, u. 144. Th.

Nominis Veneris.

ἔνεν' ἐν ἀφρῷ θρέφθη, εὔρ. u. 198. Th.

Nominis Pandoræ.

πανδιώρην ὅτι πάντες, εὔρ. u. 81. lib. 1.

Aliarum rerum promiscuè.

τὸν μὲν τοι λιανότησα, u. 285. lib. 1. Causam adiicit,
 cur facile sit malitiā cumulatiū capere, quia et prope
 nos

nos habitat, et breue sit iter ad illam.

Δὴς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ λακὴ, &c. postea addit rationem: ἔς μεν γὰρ κεν, u. 355. lib. 1.

ἐνὶ αὐτῇ γὰρ νύκτας καὶ ἡμέρας χαλκίους ἄκμων, &c. u. 712. Th.

ἡ χεῖρ ἐστὶν ἡ ἐκείνη ἐστὶν ἡ γὰρ ἐκείνη, u. 823. Th.

COLOR.

γίλασας, u. 369. lib. 1. Modum et colorem ciuilem indicat, quo hæc fieri possint sine offensione fratris, et aliqua diffidentie suæ indicatione, si hoc non seriò et sollicitè agat, sed quasi ridens et per iocum atq; obiter.

Δὴς μὲν καὶ τοῖς τάχα τοῖς ξείοις, u. 19. lib. 2. Fingit fratrem diu instare apud uicinos, et multa dicere, sed frustra.

CALVMNIA.

Xenophon lib. 1. de dictis et factis Socratis: Accusator Socratem inquit solere à nobilissimis poetis ea dicta eligere quæ peiora sunt, hisq; ut testimonijs usum, docere adolescentes maleficos ac tyrannos esse. Illud namq; Hesiodi, ὅρ γοῦρ δὲ ὁ δὴν ὄνειδος, ἀρ γὰρ δὲ τ' ὄνειδος, interpretari Socratem solitum asserunt, quòd poeta iubeat scilicet à nullo negocio nec iniusto nec turpi abstinendum esse, sed omnia quæstus gratia faciunda. Socrates uerò cum arbitraretur negotium esse utile ac bonum homini, ocium autem nocuum et malum: et operari bonum, ocio uerò marcescere malum: quos quidem bonum quippiam facientes uidebat, operari

rari dicebat, ac bonos operarios esse: qui uerò taxillis uacabant, aut aliquid prauum aut damnosum agebāt, ociosos appellabat.

CLIMAX.

αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκος ἅμα σκολιῇσι, Ἔκ. u. 217. lib. 1. Lites iniquas sequitur periurium, periurium sequitur iniquitas iudiciorum, iniquitate iudiciorum tribuitur iustitia, iustitiæ tractus affert exitiū hominibus.

μήπως τὰ μετὰ ξὺν χατίρων πῶσιν, Ἔκ. u. 12. lib. 2. Negligentiam sequitur egestas, egestatem mendicitas, mendicitatem frustratio petitionis et contemptus.

μηδ' οὐ μὲν αἰτῆς ἄλλου, Ἔκ. u. 26. lib. 2. Neglectum instrumentorum sequitur petitio commodati, hanc negatio, hanc priuatio, hanc procrastinatio, hanc egestas.

παρθενίας τ' ὁ αἶψας, μειδύματα, Ἔκ. u. 206. Th. Prium fit conuersatio, deinde risus, postea deceptio sequitur, inde delectatio et amicitia et coniunctio.

ANTITHESIS.

αἰδιόος τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβίην, u. 317. lib. 1.

διὼς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ λιανὴ, θανάτοιο δώτερα, u. 254. lib. 1.

διώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδιώτη δ' ὅστις ἔδωκεν, u. 353. lib. 1.

ἐξ ὀλίγων βεβαίαι, λιανὴ πολλῶν μέγιστα θήκη, u. 447. Th.

ὄργων δ' ὀδὸν ὄνειδος, ἀόργῃ δὲ τ' ὄνειδος, u. 309. lib. 1.

ὄνθυ.

ἐνθυμοῦν γὰρ ἀρίστη θυγαῖς ἀνθρώποις, λακοθυ-
μοῦν δὲ λακόνει, u. 89. lib. 2.

καὶ νῦν δίκης ἐπάκει, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν, u.
273. lib. 1.

οἱκοι βέλτορον εἶναι, ἐπεὶ βλαβόρον τὸ θύρηφι, u.
263. lib. 1.

ὁ μὲν γὰρ τι γνωσκὸς, ὅς u. 320. lib. 2.
πῆμα λακόνος γέγων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειδος,
u. 344. lib. 1.

οὐ δ' ἄκουε δίκης, μὴ δ' ὕβρις ὄφειλε, u. 211. lib. 1.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα, ὅς u. 340. lib. 1.

τὸ δὲ τ' αἰμαυροτέρη γενεῇ, ὅς u. 282. lib. 1. Poste-
ritas perituri erit obscurior. Generationi autem rectio-
rum benedicetur.

ANTI-METABOLE.

ὅφρ' ἄλλων ἂν ἡ ἀλῆς, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος, u. 339.
lib. 1.

ὁ δὲ πατὴρ παίδεσιν ὁμοῖος, ὅς u. 179. lib. 1.

B I A I O N.

ὅδ' ὅτι μανογενὴς, ὅσον θεῶν, ὅς u. 426. Th.

Σ Υ Ν Ο Ι Κ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

ἐν τοῖς γὰρ τέλοσιν ὁμοῦς ἀγαθῶν τε κακῶν τε,
u. 287. lib. 2.

οἱ γὰρ φυλάσσειν τε δίκας καὶ χέτλια ὄργα, u. 252.
lib. 1.

πίστεις δ' αἶψα ὁμοῦς καὶ ἀπιστίαι ὥλεσαν ἀνδρας,
u. 370. lib. 1.

φράσκειτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε, μ. 900. Τῆ.
αἰδιὸς ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίναται ἢ δ' ἐνέησι, μ. 916.
lib. 1.

αἶτε βροτοῖσι γενομένοισι διδάσκειν ἔχειν ἀγαθὸν
τε κακὸν τε, μ. 906. Τῆ.

οἷα Διόνυσος δῖωι ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθοι, μ.
400. Sc. Vult tribuit causam et letitiae et dolori.
εἷα μὲν γὰρ βερέει, εἷα δ' βερέοντα χαλῖπτε, μ. 5. lib. 1.

R E I E C T I O.

ἀλλὰ τά γ' ὅπως ἐόληται τελεῖν δία τόρπιέραντορ,
μ. 271. lib. 1.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ Δρυῶν ἢ περὶ Πύτρου, μ.
35. Τῆ.

O C C U P A T I O.

ὅτε τι ναυτιλίας σεσφισμένος ὅτε τι υἱῶν, μ. 267.
lib. 2. Tametsi non bene sum peritus rei nauticae.

ῥηῖδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, μ. 71. lib. 2. Si quid deside-
rabimus in re familiari nostra, poterimus ab alijs mu-
tuo sumere.

ἀελοῖτε δὲ ἄλλοιός, μ. 101. lib. 2. Non est perpetuum
quidem, sed Iovis decretum ignoratur.

P A P O M O Λ O Γ I A.

πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη, μ.
378. lib. 1. Magnae quidem impensae sunt in nutritione
multorum liberorum, maius vero lucrum emergit ex
laboribus ipsorum. De rusticis autem liberis loquitur,
non de politicis, qui urbes inhabitant. Nam isti ut plu-
rimum

ANNOTATIONES.

425

vim tantum cause sunt impensarum. Tzetzes.

μείζων μὲν φόβος, μείζων δὲ ἐπὶ κέρδι κέρδιος, u.
162. lib. 2.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

εἰ γὰρ τις, u. 319. lib. 1. Concedit posse aliquem diu-
tiam ex illas quidem magnas parare iniuste, ex talem
acquisitionem esse crebram: sed eos qui eam exercent,
diuinitus puniri.

ΑΝΘΥΠΟΦΟΡΑ.

τις δὲ ἀρετῆς, etc. u. 287. lib. 1. inde sequitur: ἐπὶ
δὲ εἰς ἀνδρῶν ἰκνήσαι, ἐπὶ δὲ ἡμέτερα πέλας, u. 290. lib. 1.

COMPARATIO.

Alcmenæ cum Venere, u. 8. Sc. οἷόν τι πολυχρόν
ἀφροδίτης τοῖον ἀνθρώπου.

Cygni cadentis cum quercu, u. 421. Sc. ἥξει δὲ ὡς
ἔτι τις ἀγρὺς ἥξει πρην.

Herculis cum leone, u. 426. Sc. λέων ὡς σώματι κέρ-
ρας, etc.

Hominum primæ ætatis cum dijs, u. 112. lib. 1. ὡς το
θεοὶ ἱθαῖοι, etc.

Delictorum cum delictis, u. 325. lib. 1. ἴσον δὲ ὅς ἐστι
τὸν, ὅς τι ξείνον, etc.

Procrastinatoris cum ignavo, u. 29. lib. 2. εἰ γὰρ ἴτω
εἰσοργὸς αὐτῶν, etc. Procrastinatorem comparat cum
ignavo in eo quod neuter efficiat domum suam abun-
dantem. Sed prior tamen est conditio procrastinatoris
quàm ignavi. Quia procrastinator sollicitè cogitat de
labore

laboribus, sed non aggreditur, quia quodq; tempus mi-
nus idoneum arbitratur. Ignauus autem est securus,
et dormit in utranq; aurum.

Mortis cum somno, u. 116. lib. 1. θνήσκουσιν δὲ ὡς ὕπνου
διιδμυμένοι. Ut uestem, ita animam deposuit corpus.
Proclus.

Mulieris cum fure, u. 273. lib. 1. ὁσδε γυναικὶ πέποι-
θε, πέποιθε, et c.

Vicini mali cum bono, u. 344. lib. 1. πῆμα κακὸς
γείτων, et c. In tantum potest vicinus malus nocere, in
quantum solet bonus prodesse.

Serui senioris cum iunioris, u. 63. lib. 2. 78 δὲ ἔτι νεώ-
τερος ἄλλος ἀμείνων, et c.

Onusti currus cum onusta naui, u. 310. lib. 2. δεινὸν
δ' εἶν' ἐπ' ἄμαξαν, et c. Perinde ut si quis supra currū
immensum onus ponat, cuius molem axis sustinere ne-
queat, fieri non potest, quin cum magno dispendio o-
mnia onera imposita dissipentur: ita in nauigatione o-
quoq; usuuenit, ut nimium multa uehendo periculum
accersat, et nihil proficiat.

Herculis cum apro, u. 386. Sc. οἶος δὲ ἐν βύσσῃ ὄρεος
χαλεπός, et c.

Herculis et Cygni cum leonibus, u. 402. Sc. ὡς δὲ
λίοντι δύο ἀμφὶ ἑταμόνης, et c.

Eorundem cum uulturibus, u. 405. Sc. ἡδὲ ὡς τ' αἰ-
γυπιοὶ γαμψώνυχες, et c.

Strepitus pugnantium et rupture cœli et terre
u. 702

u. 702. Th. αὐτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἕρανός, &c.

Amphitryonis & ægroii, u. 42. Sc. ὡς δὲ ὅτ' ἀνὴρ ἀπαγορεύ, &c.

Terræ ardentis cum liquefcente stannio, u. 862. Th. ἐτύνητο κασσίτερος ὡς τέχνη, &c.

Armorum splendoris & ignis, u. 60. Sc. τούτοις λαμπρομένους σέλας ὡς, &c.

Saxorum & pugnantium, u. 374. Sc. ὡς δὲ ὅτ' ἄφ' ὑψηλῆς, &c.

Eucorum & mulierum, u. 594. Th. ὡς δὲ ὅπότ' ἐν σμύναςι κατὰρφέεσι, &c.

Volatus & imaginationis, u. 222. Sc. ὁ δὲ ὥς τε νόημι ἐποῖατο.

E I K Ω N.

ἱελοὶ πυρὶ κ' ἐθέλη, u. 345. Sc.

καρπύναςι κοθύροις ἱελος ὀρμὴν, u. 302. lib. 1.

ἱελος ἀστροπῇ πατρὸς διὸς αἰγίοχοιο, u. 322. Sc.

φλογὶ ἱελα τσύχεα, u. 451. Sc.

ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, u. 182. Sc.

τότε δὲ τρέποδι βροτῶ ἴσοι, u. 151. lib. 2.

E X E M P L V M.

ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, u. 251. lib. 2. Exemplo patris ostendit, quatenus probari possit navigatio.

A I N O Σ, A P O L O G V S, E T

ἐπιμύθιον.

Luscinie & accipitris, u. 201. lib. 1. Huic fabule ἐπιμύθιον est insertum. ἄφρων δὲ ὅς κ' ἐθέλῃ, &c. Assimilat

milat autem seipsum poeta philomela: iudices autem accipitri, propter rapacitatem. Plutarch, Convivio: Mihi videtur Aesopus rectius sese Hesiodi discipulum professurus, quam Epimenides. Ille enim pulchre suae et variae ac multarum linguarum usu ornatæ sapientiae initium sumpsit ex accipitris ad lusciniâ sermone.

PROSOPOPOEIA.

Caliginis: πάρος δ' ἀχλὺς εἰσέηκε, u. 264. Sc.

Contentionum: ὅκ' ἄρα μόνον ἔλω, ὅτ' c. u. 1. lib. 1.

Dietum et noctium: ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θάσσου ἴσθαι, ὅτ' c. u. 748. Th.

Fama: θεὸς γὰρ τις ἴσθι καὶ αὐτὴ, u. 382. lib. 2. Famam deam finxit, ubi cum Homero sensit, qui compluribus locis ὄραον suam inducit. Sic enim deam ipsam appellat: et hunc emulatus Virgilius in 4. Aeneid.

Hec passim dea foeda virum diffudit in ora.

Famis: ὄφρα σι λημὸς ἐχθαίρῃ, u. 297. lib. 1. Labor, ut te famem odio habeat. Famem facit personam, quo figmento orationem reddit iucundiores. Τρεχες.

Invidia: δυσμέλειος, κακὸς χαρῆς, θυγορέας, u. 194. lib. 1. Liorem facit personam, et ad illum proprietates invidorum transfert. Nam invidi μελάδεις, hoc est, strepitus et turbas excitant: καὶ χαίρουσι τοῖς κακοῖς τῶν φθονυμένων, gaudent malis eorum quibus invident, eosque acerbè et odiosè intuentur.

Iridis: παῦρα δὲ θάύμαυτος θυγάτης πέδας ἰκίει, u. 780. Th.

Iustitia

Iustitiæ: ἡ δ' ἐπιταὶ ἡλπίσσα πόλις, ὅς. u. 220. li. 1.
 ὅς. διὸς ἡγυγαῖα, u. 254. lib. 1. Fingit iustitiam esse
 virginem sedentem iuxta Iovem, atq; illum adhortan-
 tem, ut iustis det præmia, de sceleratis uerò sumat pœ-
 nas. Recitatur à Gellio elegans iustitiæ pictura cap. 4.
 lib. 14. cuius authorem facit Chrysippum.

Metus: φόβος ὅτι παθεῖς, ὅς. u. 144. Sc. Metum fa-
 cit personam, quòd in medio ex adamante fuerit, qui
 non potest frangi. Tzetzi.

Morborum: νόσοι δ' ἀνθρώποις, ὅς. u. 102. lib. 1.
 Fingit morbos incedere tacitos. Itaq; corporeos facit,
 quemadmodum ὁ Homerus ὄρνυ λαὶ δαίμον.

Mortis: τῇ δὲ σιδυρὴν μὲν ἡραδίη, χάλκον δὲ ἐν
 ἥτορ, u. 764. Th.

Mūsai. Musa Græcè μῦσαι dicta est, quod propriè
 inquirere est: deinde per prosopopœiam Deam quan-
 dam significat. Φ. M.

Prudentiæ: πλεῖστα θεῶν εἰδύων, u. 887. Th.

Pudoris & Nemesis: καὶ τότε δὲ πρὸς Ὀλυμπον,
 ὅς. u. 195. lib. 1. Plutarchus de oracul. defect. Nimirum
 uerò tanta malitia per humanum dissipata genus, mi-
 rum est, si non tantum (quod prædixit Hesiodus) Vere-
 cundia & Iusta indignatio (quæ Nemesis dicitur) hu-
 manam reliquerunt uitam: sed prouidentia etiam diui-
 na conuulsis oraculis omnino abiit.

Rerum uariarū: προϊῶξίς τε παλῶξίς τε, ὅς. u. 154.
 Sc. προσωποποιεῖ τὰ πράγματα κατὰ νόμον ποιῶν.

Somni & mortis: ὕπνος καὶ θάνατος, u. 759. Th. Nos fingit esse filios noctis.

Somni: τῶν ἑτέρου μὲν γλυῦ τε καὶ ἐορέα νῦν τα θαλάσσης, u. 762. Th.

Virtutis & vitiorum: τὸν μόντοι λακόντηα, &c. u. 285. lib. 1. Fingit enim malitiam & uirtutem certa habere domicilia, & certas monstrat uias, per quas tam ad uirtutem quàm ad malitiā perueniri possit. Τρεχεσ.

SERMOCINATIO.

ἰαπετιονίδα, πάντων ἀριδείκνυτ' ἀνάντων, u. 543. Th.

λέλυτέ μιν γαῖης τε καὶ ὕραν, &c. u. 644. Th.

ΗΘΟΡΟΙΑ.

τόν τε χολωτάμενος, &c. u. 52. lib. 2. ἠθοροία est (inquit Moscopulus) cum Hesiodus inducit, quas formas habuerit iupiter iratus.

ΠΑΘΟΡΟΙΑ.

δαίμονιν, τί λείλακας; &c. u. 205. lib. 1.

G N O M A E.

I. D E F E L I C I T A T E S E U beatitudine.

τάων σὺ δαίμων τε καὶ ἥλιος, ὅς τάδε πάντα εἰδὼς, ὀργάζεται ἀνάντιος ἀθανάτοισιν, ὄρνιθας κύνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Versus ultimi libri tertij. His autem finit poema suum, felicem seu beatum definiens quisnā sit. Nostram enim uitam oportet respicere ad hæc duo, operum scilicet

licet et dierum delectum. Proclus.

2. DE VIRTUTE.

Inter causas beatæ vitæ est uirtus, de qua sic inquit Hesiodus:

τῆς δ' ἀρετῆς ἰδιώτα θεοὶ προπάροισιν, &c. II. 287. lib. 1.

Difficilis labor est uirtutem attingere, Diui
Illius ante thronum duros posuere labores.

Aspera ad hanc et longa uia est quæ ducit: ut autem
Ardua contigeris, facilis fit quæ antè rigebat.

Amerbachius ita uertit:

Sudorem superi sed præ uirtute locarunt,
Ad quam longa uia est, et celso tramite ducens,
Aspera principio, facili suprema recessu.

Præclara est hæc γράμη, et mater quædam sententiarum quàm plurimarum, quam Cicero lib. 6. Epist. Famil. Leptæ suauissimo præcepit ut edisceret, et haberet in ore. In huius itaq; explicatione paulum immorari placet.

Dicit autem primùm, inter nos et uirtutem Deum laborem et sudorem posuisse. Quam uerò eleganter id ipsum interpretati sunt alijs uerbis nobilissimi quique ex sapientibus omnium seculorum?

Epicharmus:

τῶν πόνων γὰρ πωλεῖται ἡμῖν πάντα τὰ γαθὰ θεοῖς.
Commoda diuendit cuncta labore Deus.

Symilus:

φύσις,

φύσει, θύλῃσι, ἐπιμίλῃσι, σὺν ταῖς εὐχῇσι τίθῃσι καὶ ἀγαθῇσι.

Plato 4. de legibus:

Deus quidem, et cum Deo occasio atq; fortuna, humana negocia gubernant: mitius est autem concedere, quòd tertium adiungi necesse sit, artem uidelicet et industriam humanam.

Idem in Protagora:

γερνῖσθαι μὲν ἀγαθόν, χαλεπὸν ἐστίν.

Pittacus:

χαλεπὸν ἰδλὸν ἔμμεναι.

Solon:

χαλεπὰ τὰ καλὰ: praeclara sunt difficilia. Et: Difficilius quo quidq; hoc pulchrius. Et: Difficilia, quae pulchra.

Aristoteles Ethic. lib. 2. cap. 3.

ὡς δὲ τὸ χαλεπώτερον αἰεὶ καὶ τέχνη γίνεται καὶ ἀρετή: Ars et uirtus uersantur circa difficilia.

Xenophon lib. de factis et dictis Socratis:

τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν αὖτις πέ-
ρῃ καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδόνασιν ἀνθρώποις. hoc est:
Nihil enim quae bona atq; honesta sunt, dii hominibus
sine labore et studio praestant.

Virgilius Georg.

Labor omnia uincit improbus. Ferūt fabulae Iouem
hominibus omnia uenalia exposuisse, precium esse la-
borem.

Horatius:

HORATIUS:

Nil sine magno Vita labore dedit mortalibus.

Adscribitur etiam Platoni, quod dixerit: τὰς τῆς ἀρετῆς καλῶνας ἰσθῶτι καὶ πόνοις φέρεσθαι: id est, ramos uirtutis sudore et laboribus prouenire. Isocrates uerò dixit, τῆς παιδείας τὸν ῥίζαν, πικρὰν, γλυκεῖς δὲ τὰς καρπὸς: id est, institutionis radicem amaram esse, sed fructus dulces. Pythagoras item, τὰ ἐπίπνεα τῆς ἡδύτης μᾶλλον ἢ γὰρ συστέλειν εἰς ἀρετὴν.

Cur autem tam difficilis est uirtus? Quia consistit in medio. Vt igitur centrum, quod est medium in circulo, non sine labore inuenitur, ita et uirtus. Est hæc ipsa similis et arti Medicæ, quæ nihil aliud est quàm πρὸς παθήσεις κατ' αἰωμαλίαν τῶν νοσημάτων πρὸς ὑγίειαν. Quemadmodum enim Astronomi siderum errantium apparentes uerosq; motus medio adæquant commensu, excessus defectusq; momentis utrinq; rite pensatis: sic Medicus corporum sanitatem ultra citraq; naturæ amissam prolapsam in pristinum asserit statum, necessariorum inopia expleta, uel dempta succisaq; superfluum redundantia tam in qualitatibus ὁμοκρασίᾳ, quàm humorum ipsarumq; partium ἀρμονικῇ. Non aliter uerò et studiosus uirtutis non sine magno labore mediocritatem quærit, ne uel excedens uel deficiens peccet, et secundum prouerbiū, incidat in Scyllam cupiēs uitare Charybdin: id quod usuenire quàm sepius probatum est.

Sed

Sed aliam difficultatis causam adfert prudētissimus poeta. Ait enim, uiam ad uirtutem esse *μακρὰν*, id est, longam. Quia una hirūdo non facit uer, nec una actio uirtutem. Virtus enim est habitus, qui nequaquam nascitur nobiscum: sed est agilitas, seu firma facilitas, ut loquitur Quintilianus, crebra recordatione et usu parata seu comparata.

Deinde dicit, uiam esse *ὄρθρον*, id est, arduam et in altum tendentem. Quod interpretatus Latino carmine Naso dixit: Tendit in ardua uirtus. Item: Ardua per præceps gloria uadit iter. Et Silius: Ardua uirtutem profert uia. Arduam autem uocat, quia nos deducit ad ardua. Est enim uirtus loco excelsa, ut malitia humili et depresso. Virtus excellēs latere non potest. Itaque Tacitus inquit: Orator nunquam potest esse priuatus. Aristoteles uerò lib. de arte poetica: τὸ καλὸν ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῷ μεγέθει, id est, in ordine et magnitudine consistit. Ea uirtus est pulchra, quæ non solum Deo placet, et alijs salutaris est, sed etiam quæ ardua est.

Tertiò dicit, τὸν οἶμον esse *τεχνικὸν ἰσ δύσβατον*, asperam et accessu difficilem. Oportet enim multa quæ ignoramus discere, quæ primum difficulter aggredimur: multas uerò prauas consuetudines deponere, quibus uelut innutriti sumus: id quod non potest sine difficultate fieri. Hinc Cicero in Academ. inquit: Obstructa difficultatibus est omnis cognitio. De Geometricis

ANNOTATIONES. 41

tricus uerò imprimis uerum est, uiam ad illa nimium esse asperam, cum ea quæ primum in illis discuntur, occurrant tenuia, puerilia, ieiuna, & nullius utilitatis specie præ se ferentia. Sed plus est in recessu quàm in fröte.

Quartò dicit, ubi ad summum peruentum fuerit, uiam esse facilem. Hoc fit propter uim diuturnæ assuefactionis, quæ tandem omnia, quamlibet ab initio difficilia & molesta, efficit faciliora & gratiora. Itaq; præcepit Pythagoras, ἐλὲ τὰ ἄριστα, ὃ δὲ ἐθισμὸς ποιεῖται ἡδὴ: Eligenda est optima uitæ ratio: hanc consuetudo iucundissimam reddet. Et Ouidius: Quod malè fers, assuesce, feres. Aristoteles uerò dicit: Signum scientis est, posse docere. Et certissimum signum est habitus, si quis magna facilitate & libenter ea agit, quæ sunt facienda pro modo uocationis. Laborandum itaq; est, donec quis consequatur mediocrem doctrinam, quam postea alat assiduo studio. Reddet enim & facilem & iucundam.

Leuiores
quibus
assueui-
mus.

3. DE VITIO ET MALITIA.

τὸ μὲν τοι κακὸν τῆς καὶ ἡλαδὸς ἐστὶν ἐλπίδα
ρηιδίως, ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δὲ ἐγγύθι ναίει.

II. 285 & 286. lib. 1.

Quàm facile innumeras uitiorū amplectimur artes:
Haud procul illa habitant, breuis est uia, quæ sit eun-
dum.

Malitia quamuis sit ἐπὶ πάντας, hoc est, acquisititia,
tamen omnino facilè & exiguo negotio ἡλαδὸς, καὶ
ὁλοκληρίαν, id est, in solidum possidetur, nec est tam
difficilis

difficilis comparatu & tam tarda sicut uirtus. Quam-
primū enim aliquis furtum fecit, statim malitiam il-
lam furandi stimulatricem in solidum acquisiuit: & sic
adulterandi malitiam similiter, & cetera uitia. Hec
Tzetes. Apud Xenophontem legitur, λέγει μὲν ὁ δὲος,
hoc est, plana est uia: id quod conuenientius ad com-
plendam antithesin sententiæ prioris de uirtute, ad
quam iter dixit esse salubre & asperum. Quam bel-
lè uerò hæc poetæ sententia conuenit cum doctrina

Math. 7. Christi: Introite per arctam portam: quoniam lata est
porta & spaciofa uia, quæ abducit in exitium, multi-
sunt qui ingrediuntur per illam: quoniam angusta est
porta & stricta uia, quæ abducit ad uitam, & pauci
sunt qui inueniunt illam. Vocatur hæc arcta & angu-
sta uia (ut hoc obiter annotem) cap. 19. Iob. ut exponit
Arnobius Aser, & foramen acus, ubi inquit Christus:
Facilius est camelum, id est, nos gentiles, qui nihil re-
ctum in nobis habemus, per foramen acus transire,
quàm diuitem, id est, populum Iudaicū, in regnū Dei.

4. DE PRVDENTIA.

ἵστος μὲν πρῶτος, &c. u. 29. lib. 1.

Stigelius ita uertit:

Optimus ille quidem, qui per sese omnia nouit,
Expendens secum quæ sunt meliora futura.
Nec tamen ille malus fuerit, qui recta monenti
Obsequitur. Verū qui per se nil tenet ipse,
Nec reliquos audis, reuera pessimus ille est.

Hanc

Hanc *γνώμην* illustrat Aristotelicum discrimen inter intellectum agentem & patientem. Sagacitatem & perspicacitatem inueniendi sine admonitore aut doctore alio uocat Aristoteles intellectum agentem: docilitatem, qua aliorum inuenta atq; tradita excipiuntur, intelliguntur & apprehenduntur, patientem. Vterq; igitur, & qui agentem & qui patientem habet intellectum, est intelligens seu prudens: qui autem utroq; destituitur, insipiens, stultus & improbus habetur.

De primo genere hominum teneantur hæ interpretationes sapientum.

Prudentis est, ex præteritis & præsentibus futura colligere. Istuc enim est sapere (ut inquit Comicus) non quod ante pedes modò est uidere, sed etiam illa quæ futura sunt prospicere: ex præteritis scilicet bene secusue gestis consilium capere, quo pacto futuris succurras. Atq; hoc olim gentiliū antiquitas imagine Iani Dei, quem bifrontem pingebat, lepide significabat, quòd oporteat prudentem à fronte & à tergo (ut Homerus inquit) oculos habere. Hæc Pagnus. Ludouicus Viues ita definit sapientiam: Vera, inquit, sapientia est, de rebus incorruptè iudicare, ut talem unamquāq; existimemus, qualis ipsa est: ne uilia sectemur tanquam preciosa, aut preciosa tanquam uilia reijciamus: ne uituperemus laudanda, ne uic laudemus uituperanda.

De secundo genere hominum.

Dictum filij Zomæ: Quis est sapiens? Qui discit à
E quoniam

quoque homine, sicut dicitur: (Psal. 119.) Ab omnibus
qui docuerunt me intelligentiam concepi, quia testimo-
nia tua meditatio mea est. Admonet igitur, eum sapien-
tem iudicandum, non qui praesumit se omnia scire, sed
qui reputat se nihil scire, et paratus est à quoque disce-
re. Nunquam, inquit Comicus, quisquam tam bene sub-
ducta ratione fuit, quin res, aetas, usus, semper aliquid
oportet novi, aliquid moneat, ut illa quae credas scire,
nescias: et quae tibi putaris prima, in experiundo re-
pudies.

De tertio genere.

Homine stulto et improbo in terris nullum mon-
strum perniciosius.

DE VSV SERMONIS.

γλῶσσις τοῖς θεοῖς ἐν κούφῳ ποιεῖν ἄριστος
φειδωλὴς, πλείη δὲ χάρις καὶ ἡ μέτρον ἔχουσα.

ll. 337. et 338. lib. 1.

Non alia est melior res, quam custodia linguae,
Gratia quam decorat moderatae summa loquela.

Gellius lib. 1. cap. 15. Hesiodus poetarum prudentissi-
mus linguam non uulgandam, sed recondendam esse di-
cit, perinde ut thesaurum: cuiusque esse in promendo gra-
tiam plurimam, si modesta et parca et modulata sit.

Euripides: ἀχαλινῶν φονάτωρ, ἀνὸς τε ἀφροσύ-
νας τὸ τέλος δυστυχία.

Pbavorinum (inquit Gellius) ego audiui dicere, non
de ijs tantum factos accipi debere, qui impia aut illicita di-
ta di-

ta dicerent, sed uel maximè de hominibus quoq; posse dici stulta & immodica blaterantibus: quorum lingua tam prodigia infrenisq; sit, ut fluat semper, & aestuet colluione uerborum teterrima.

Teneatur & hic uersus:

Nobile lingua bonum, quæ fari in tempore nouit.

Dictum Schamai.

Loquere parum, & fac multum: exemplo Abrahami peregrinos hospitio excipientis, pauca promittentis, plura præstantis.

Plinius lib. 11. cap. 25.

Vt noctuæ aues inauspicatæ noctu gementes (nam hæc illis uox est) mortaliæ inuident quieti: sic uirulenta lingua semper aliquid spargit, quò concordiam hominum disturbet, plurimumq; noceat.

Christus Dominus noster sciens ex loquacitate oriri mala, & illa imprimis quæ pugnant cum capite legis suæ, rixas, discordias, simultates, ad circumspeditionem loquendi interminatus est, De omni uerbo ocioso, quod homines fuerint locuti, reddituros nos rationem in disquisitione illa mundi. 1ccirco Psalmista inquit: Pone custodiam ori meo; & ostium circumstantiæ labijs meis. Huc pertinent prouerbia: Frenum in lingua. Et: Ne lingua mente celerior.

Alia u. 373. lib. 2.

וְאַל יִסְרִיף עַל דְּבַר מְכַבֵּד, &c. Tzeres אֲדַמְיוֹן
enim ita explicat: Ne divulges & subsannes, aperta q;
E 2 facias

facias ea quæ didicisti occulta ab aliquo, qui tuo consilio uolebat uti. Deus enim aliquis & prudens, etiam ob hoc factum in crimen uocatur, &c.

6. DE EFFECTV SAGACITATIS
& eloquentiæ.

ὅν τινα τῖμῆσιν, &c. a u. 81. usq; ad 88. Tb.

Ex hoc loco uidetur Virgilius mutuatus esse illam præclaram sententiam Aeneid. 1.

Tum pietate grauem, ac meritis, si sortè uirum quem
Conspexere, silent, arrectisq; auribus astant.
Ille regit dictis animos & pectora mulcet.

Loquitur de singulari ingenij dexteritate, qua artifices, doctores, gubernatores facile perspiciunt quæ ex usu sunt & dignitate boni publici, & reliquam multitudinem secum quasi chorum quendam trahunt.

Alia de effectu philosophiæ:

ἀνομοσύνην τε κακίην, ἀμπαιμά τε μὲρ ἡρώων,
u. 55. Tb.

7. DE CREDULITATE.

πίστεϊ δ' ἅπα ὁμῶς, &c. u. 370. lib. 1. & ij qui sequuntur, unà cum præcedenti.

De hac teneantur hi uersus:

Nusquam tuta fides, diffidere quisq; memento,
Tantum fide, manus quantum oculata uidet.

Et:

Qui tantum fidit, quantum uidet, is bene fidit.
Parua solet magnis rebus inesse fides.

Fide

Fide igitur, sed fide parum. Nam fidere multum

Non solet, at cautè fidere, uera fides.

Huc pertinent prouerbia: Inter spinas calceatus. Et
Fidens non confidens. Et: Fronti nulla fides.

B. DE LABORE.

σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἴστω μέτρα κασμεῖρ, μ. 304. lib. 1.

ὄργάζου πέρσιν διὸν γένος, μ. 297. lib. 1.

λαίμονι δ' οἷος ἔνθα, τὸ ὄργάζεσθαι ἀμεινον, μ. 312.
lib. 1.

ὄργάζου νήπιε πέρσιν ὄργα τάτ' ἀνθρώποισι θεῶ
διετλημῆραυτο, μ. 16. lib. 2.

ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται ἀθροπα λιμὸν, μ.
361. lib. 1.

ὄργον δ' ἔδιδόν ὄναδος, ἀόργον τ' ὄναδος, μ. 309. li. 1.

ἐξ ὄργων δ' αἰνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε, μ.
306. lib. 1.

τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς μ. 301. lib. 1. La-
borando te reddes charum ὅς sapientibus ὅς plebeijs.
Tzetzes.

9. DE DILIGENTIA.

μελέτη δέ τε ὄργον ὀφείλει, μ. 30. lib. 2. μελέτη δέ
λέγει τὴν περὶ ἐκάστου φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν, ὥς αὐτὰ
βολαῖς χαίρουσαν. Cura ὅς diligentia facit, ut felix sit
noster labor. Et Cicero inquit de Oratore: Diligentia
uirtus est, qua una reliquæ omnes continetur. Dici non
potest, quantum in re omni ualeat quantulacumq; sedu-
litas, ut de formicis scribit Plinius.

10. DE OPPORTUNITATE
sive *καιρῷ*.*καιρὸς δὲ ἐπὶ πάντων ἀρίστος*, u. 312. lib. 2.

Temporis opportunitas frequentius *καιρὸς*, quàm
συναίεα, ab idoneis scriptoribus nominata legitur. De
 hac inquit Dion: Bona pars negotiorum opportunitate
 potius quàm potentia ad optatum finem deducitur.
 De eadem u. 259. lib. 2.

*τιὸν δὲ ὅ περὸν ὄργων μεμνημένος εἶναι ὁρᾷων
 πάντων*. In omni re temporis ratio habenda est. Alia
 enim alijs temporibus conueniunt. Hinc vulgò dicitur:
 Omnia tempus habent. Ecclesiast. cap. 3. Omnibus est
 tempus, et suam opportunitatem habet quaecunq; res
 sub cælo.

De eadem u. ult. lib. 3.

ὄργιας λέγων. Romani, autore Valerio Max. neq;
 priuatim, neq; publicè quidquam aggrediebantur, nisi
 prius sumptis auspicijs, id est, consultis auihus, quas in
 eum usum publicè alebant.

11. DE OCIO.

πολλὰ δὲ ἀόργος αὐτὸς λεγέμεν ἐπὶ ἐλπίδι μίμων,
 u. 116. lib. 2. Columella: Homines nihil agendo malè age-
 re discunt.

V. 30. lib. 1.

ὄρεν γὰρ τ' ὀλίγη πέλῃαι, etc. Non licet tenuibus
 in foro uersari. Iudæi dicunt, modica conuersatione
 legem acquiri, id est, ut non sit frequens cum homini-
 bus

bus in foro. Licet hic parodiam facere.

V. 29. lib. 2.

ὅ γὰρ ἐτωσι βόργος αὐτὸς πώμπησι βαλὼν.

V. 300. lib. 1.

Λιμὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀβόργῳ σύμφορος ἀνδρὶ.
τῷ δὲ θεοῖ, ἔτc.

V. 118. lib. 2.

ἐλπίς δ' ἔη ἀγαθὴ λυγρὸν ἀνδρὶ κομίζει.

D. Hieronymus in eo libello qui de modo uiuendi in monasterijs inscribitur, dicit, omnis immūdicie atq; peccati matrem esse ocium.

12. DE PROCRASTINATIONE.

αἰεὶ δ' ἀμβολισβόργος αὐτὸς ἄταισι παλαίει, u. 31. li. 2.
μήδ' ἀναβάλλειν, ἔτc. u. 28. lib. 2. Dictum Rabbinī cuiusdam: Ne dicas, Cum ociosus ero, discam. Fortassis nūquam ociosus eris. Cic. 6. Philipp. Nam cum plerisq; in rebus gerēdis tarditas et procrastinatio odiosa est: tum hoc bellum indiget celeritatis. Lucanus:

Tolle moras, semper nocuit differre paratis.

Silius:

Pelle moras, brevis est magni fortuna fauoris.

13. DE CONTENTIONE.

ὅν αἶψα μῆνον ἔλιν, ἔτc. u. 11. lib. 1. Hesiodus duas facit eridas, quarum altera pestifera sit mortalibus, altera frugifera. In priore certaminis genere qui uicerit, discedit improbior, uictus sit infelicior. De hoc intelligatur illud: Elet uictus, uictor interiit. In posteriore qui

superior euaserit, discedit clarior: qui superatus fuerit, discedit seipso melior. De hoc illud est uerum: Bellum haudquaquam lachrymosum. Porro alterum hoc genus appellatur *ῥήλος*, id est emulatio, quæ est incitatio quædam animi ad res honestas, exemplum aliquod inuentis: cuiusmodi Themistoclis fuit aduersus Miltiadem, Thucydidis aduersus Herodotum.

14. DE PVDORE.

αἰδιώς τοι πρὸς ἀνὰ βίην, &c. u. 317. lib. 1. Licet hic parodiam facere. Sunt quidam qui stulto quodam pudore semper malunt nescire, quàm semel discere: cum tamen scire pulchrū sit, & pudendū nil uelle discere.

15. DE EFFOEMINATIONE.

μὴ δὲ γυναῖκίῳ λᾶτρῳ χόα φαιδρύνεσθαι, u. 374. lib. 2. Viro non utendum muliebribus delicijs & inuentis. Id enim uiro probrosum.

16. ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ.

ὅν δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι, u. 324. lib. 2.

O' ter beatum, mente qui pura Deum
Veneratur: illi, quaecumq; amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus
Reslorq; & omnes actiones prosperat.

V. 92. lib. 2.

εἰ τίλος αὐτὸς ὅπιδεν ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὁπάσει.
Vult ut pro se quisq; acriter in laborem animum inten-
dat, uerum finem laborum, & ut nos uocamus benedi-
ctionem,

tionem, non nisi à Deo expectet. Ad eandem sententiā inquit u. 285. eiusdem libri: εἰ μὴ διὰ πρόφρων γε ποσὶ δάωρ, &c.

Huc pertinet distichon:

Nullius est felix conatus & utilis unquam:

Consilium si non detq; iuuetq; Deus.

V. 82. lib. 2.

ὅν χεῖρα δὲ διὰ χθονίω, &c. Nihil exordire non inuocato prius numine. Deus enim, in cuius manu sunt progressus & exitus, optatos eos tribuit ijs actibus, quos ab ipso auspicamur.

Omnibus in rebus feliciter omnia cedunt,

Si statues finem principiumq; Deum.

Xenophon lib. de uectigal.

οὐ γὰρ θεῷ πρᾶττομένων εἰνὸς καὶ τὰς πράξεις προΐσται ἐπὶ τὸ λῶον καὶ ἄμεινον αἰετὴ πόλει.

V. 418. Th.

πολλή τι οἱ ἐστίο τιμὴ εἶα μάλ' ὧ πρόφρων γε θεῷ, &c.

V. 367. lib. 2.

μήδ' ἀπὸ χυψοπόδωρ, &c. Ne edas, priusquam dixeris precationem.

V. 342. lib. 2.

μηδέ ποτ' ἐξ ἡδὲ διὰ λείδωρ αἰθοπα, &c. λαβαρότατος παράγγελμα.

V. 360. lib. 2.

μήδ' ἀπὸ πρηνόφιο θεῶν ἐνὶ δαυτὶ, &c.

V. 355. lib. 2.

μᾶλλον οὐκ ἀγνοῦν νότα μῶν, &c. Prisci in transeun-
dis fluminibus uoluerunt homines ita assuefactos esse,
ut considerarent non solum periculum presens, sed et
ingens et mirabile donum Dei, ut pro illo quidem uo-
ta facerent, pro hoc uero gratias agerent.

V. 334. lib. 1.

ὅα δὲ δὴ βαμὺν δὲ ἰστέον, &c. Statius:

Nulla autem effigies, nulli commissa metallo
Forma Dei, mentes habitare et pectora gaudet.

V. 373. lib. 2.

μήδ' ἰσποῖσιν ἐπ' αἰθουμένοισι, &c. Impium in res
sacras iocari, aut dicta sanctarum scripturarum ad lu-
sus, ineptias, aniles fabulas, scommata conuertere: ceu
quis medicina ad salutem parata coenum aspergat. ad
obscenitatem autem trahere, id uero nefarium et in-
tolerabile. Vires.

V. 6. lib. 3.

ἑβδόμη ἰσθὸν ἡμερ, τῇ γὰρ ἀπόλλωνος χυσαόρα
γένετο ληϊὸν. Diem septimum uocat sacrum, quia eo
die natus sit Apollo. Huius opinionis antiquitas non ha-
buit nullas causas physicas aut astronomicas. Hebdo-
mali certè multum tribuitur, septimo numero dierum
et annorum, ut in multis alijs, ita etiam in natura hu-
mana.

17. DE PROVIDENTIA DEI.

ῥῆα μὲν γὰρ βεῖα, &c. H. 4. lib. 1.

ὅς ἐστι.

ἢ ὀλίγων βεβαίει, καὶ πολλῶν μέγιστα θῆκεν, κ.

447.Th.

Dictum Aesopi à Chilone interrogati: Quid agit Iupiter? Alta deprimat, extollit humilia.

Xenophon lib.de Cyri iunioris expeditione:

οἱ θεοὶ ἱκανοὶ εἰσι καὶ τὰς μεγάλας ταχὺ
μικρὰς ποιεῖν καὶ τὰς μικρὰς, καὶ ἐν
δευοῖς ἴσσι, σώζειν ἐν πείρῃ, ὅταν βέλονται.

Teneantur & hi uersui:

Desine magna loqui, frangit Deus omne superbum:
Magna cadunt, inflata crepant, tumefacta premuntur.
Disce supercilium deponere, disce timere
Ante pedes foueam, quisquis sublime minaris.

V.265.lib.1.

πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας.

Xenophon lib.de Cyri iunioris expedit.

πάντῃ γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχὰ καὶ πανταχῇ
πάντων ἴσων οἱ θεοὶ ἱεράτῃσι. hoc est: Omnia sunt dijs
obnoxia, neque est quicquam usquam, quod in deorum
potestate non sit.

V.348.lib.2.

μακάριον τοι νύκτες ἔασι. Etiam nocte nihil in-
decori perpetrandum: eò quòd dij uideant, & tunc ma-
ximè appareant propter tranquillitatem uulgi. Itaque
sunt reuerendi.

Xenophon lib.de dictis & factis Socratis:

σφιγμένῃ ἢ πάντα μὲν ἠγάτο θεὸς εἰδέναι, τὰ τε
λεγεῖν

λεγόμενα, καὶ πράττομενα, καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα.
 πάντας ἢ παρῆναι ἢ σημαίνει τοῖς ἀνθρώποις περὶ
 τῶν ἀνθρώπων πάντων. hoc est: Socrates omnia quæ
 dicuntur, quæque aguntur, deos scire credebatur, etiam si
 tacite cogitentur: ac ubique adesse, de quibus omnibus rebus
 agendis hominibus consulere.

V. 287. lib. 2.

ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Bonitati diuinæ ascribendum, si quem prosperum
 successum rebus nostris uidemus, atque hoc nomine gra-
 tias Deo quoque agere, ne ingratitude nostra offensam
 finem imponat bonitati erga nos, ac deserat, quos prius
 fuerat amplexus et tutatus. Rursus, si quando mole
 multorum malorum premimur, non ita frangi oportet
 et deijci animo, ut non speremus Deum facile finem
 impositurum omnibus istis malis. Φ. M.

V. 256. lib. 2.

.. πᾶν ἔστιν, τὸν δὲ θεὸς αὐτὸν διέπει διδωσὶ. Pertinet et hic
 uersus ad prouidentiam Dei. Sæpe accidit, ut boni uiri
 paupertate premantur.

V. 101. lib. 2.

ἄλλοτε δὲ ἄλλοιός τις εἶναι πόος ἀγνώστοιο. De uolunta-
 te Dei inscrutabili.

V. 359. lib. 2.

τῶν δὲ θεοὶ νεμεσώσι, καὶ ἄλγεα δώσουσι ὀπίσω. Ver-
 bum præteritum cum aduerbio futuro coniungit, in
 quo et ostendit moram uindicationis diuinæ, et oc-
 currit

currit improborum securæ de ea persuasioni.

18. DE IUSTITIA ET
iniustitia.

Δυσνομίῳ ἀπὸν τε, σωήθεας ἀλλήλοισι, μ. 230. Th.
Noxa sequitur neglectum legum. Nam qui legibus non
attendit, damno involuitur.

V. 277. lib. 1.

ἐπεὶ δὲ δίκη ἴσθι ἐπ' αὐτοῖς. Dicit iustitiam non esse
in brutis: sed propriam esse hominibus. ἀνθρώποισι δ'
ἐδωκε δίκην, ἢ πολλὸν ἀρίστη γίνεται.

V. 236. lib. 1.

τοῖς δὲ δίκην τεκμαίρεται, ἔ. c. οἷς ὕβρις τ', ἔ. c.

V. 120. Th.

αἰ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἔ. c. Dicit etiam deos pu-
niri, multò magis homines.

V. 279. lib. 1.

εἰ γὰρ τις ἢ ἐβέλη τὰ δίκαια ἀγορεύει
γινώσκων, τῷ μόν τ' ὄλβον διδοῖ σὺν ἑσπέρᾳ ψαύσας.

Psal. 119. Pax multa diligētibus legem tuam, ἔ. non
est illis scandalum. Iustinianus in §. fin. Auth. de hered.
Leges neminem in paupertate uiuere, neq; in anxietate
mori permittunt.

V. 112. lib. 1.

ὕβρις γὰρ τε καὶ δειλὴ βροτῷ. Iniuria imbellem
atq; ignobilem hominem impellit, ut illa utatur aduer-
sus aliam. Tzetzes.

V. 331. lib. 1.

τῷ

τῷ δὲ τοι ῥὺς αὐτὸς ἀγασσά. Malefacta plerumque
 redundant in caput suorum auctorum: & fere eodem
 genere mali pereunt homines, quo ipsi alios perdunt.

19. DE OFFICIO REGVM.

οἱ ῥα φυλάσσει τε δίκας καὶ χεῖρα ὄργα, κ.κ.κ.
 lib. 1.

V. 238. lib. 1.

πολλὰ κε καὶ ξύμπασα πόλεις, &c. Videtur esse in-
 iustum, ut propter unum malum tota ciuitas poenam
 luit. Potest autem intelligi hoc modo, quod si unus sit
 sceleratus, ut morbus quidam, inficiat totam ciuitatem.
 Nam ceteri imitantur malitiam illius. Aut hoc modo,
 quod si unus sit improbus, tota ciuitas luit poenā, cum
 non punit & reprimit malitiā, quam posset tollere &
 punire. Exemplo sit Agamemnon & Ajax. Nam ob u-
 triusque delictum totus exercitus est afflictus diuinitus:
 quod ille filiam sacerdotis, hic autem sanum Palladis
 uiolasset. Proclus.

Huc refertur, quod Hesiodus reges appellat
 πῖες: præterea quod ipsos iudices admonet, ut recte iu-
 dicent. Huc pertinent & epitheta regum, διοτρεῖς
 καὶ νοιμῶνες λαῶν, &c.

20. DE CONIVGIO.

παρθενικὴν δὲ γαμέειν, ὥς κ' ἥβια, &c. κ.κ.κ.
 V. 607. Th.

ὣ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γυνῆαι κελύειν, &c.
 V. 320. lib. 2.

ὅ μόν γάρ τι γυναῖκος ἀνὴρ λήϊζεται, &c.

V. 313. lib. 2.

ἑρπαιός ἢ γυναῖκα τὸν ποτὶ οἶνον ἀγείδει, &c. Solon in quinta hebdomade rectum esse censet uxorem ducere. Hoc dicit in elegia quadam, ubi uim numeri hebdomadis expressit. Ibidem ait, in septima hebdomade animum consiliumq; hominum ad summum uenisse, ac iam perfectum esse. ἔπειτα ἢ τὸν καὶ γλώσσαν οὐ ἐβ-δομαδαίμ μὲν ἄριστος. In quarta inquit corpus uigere, ac uires firmissimas habere. Huc pertinet prouerbium Germanicum, dignum memoria:

Wer vor zwenzig waren nicht hübsch wirt/

Und vor dreißig waren nicht stark/

Vor vierzig waren nicht witzig/

Vor fünfzig waren nicht reich/

In dem ist alle hoffnung verlohren.

V. 374. lib. 1.

μενογυνὸς δὲ παῖς οἷός τε πατρίδος οἶνον, &c. Ad-
bortatur fratrem, ut se coniungat uni tantum mulieri,
& non pluribus, ne uidelicet ex contrarijs sibi ipsi, &
ex diuersa matre genitis suijs tristitiam sibi comparet
& improvisam mortem. Tzetzes.

21. ΔΕ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ ΛΙΒΕ-
rorum erga parentes.

χαίρων τε τοκῶν καὶ ἑδός ὁπάει, u. 438. Th.

V. 318. lib. 1.

ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ, &c.

22. DE HUMANITATE
erga seruos.

αὐτὰρ ἐπεὶ αἱ ἀμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, ἡ δὲ
βοε λῦσαι, u. 226. lib. 2.

23. DE OFFICIO PA-
tristamiliâs.

ἀμῶας ἡ δὲ αὐτὸς, u. 77. lib. 2. ὁμοίον, τὸ δαίμονι δὲ
οἷος ἐκδοῦν τὸ ὄργαζεσθαι αἰμενον.

24. DE IUSTITIA ERGA
operarios.

μυθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ, etc. u. 368. lib. 2.

25. DE IUSTITIA ERGA HO-
spites & supplices & pupillos.

ἴσον δ' ὅς ἐνέτλην, ὅς τε ξείνον ἡσπὸν ὄρξα, etc. u.
325. lib. 1.

Gellius lib. 5. cap. 13. Conueniebat facillē, constabatq;
ex moribus populi Romani, primum iuxta parentes lo-
cum tenere pupillos debere, fidei tutelæq; nostræ credi-
tos: secundum eos proximum locum clientes habere,
qui sese itidem in fidem patrociniūq; nostrum dede-
runt: tum in tertio loco esse hospites: postea esse cogna-
tos affinesq;.

26. DE AMICITIA.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν ἡ δὲ τῷ προσίοντι προσεῖναι, u.
351. lib. 1. Eum qui habet beneuolum animum, et solet
præstare officia amicitiae, amore prosequaris. Et acce-
denti, hoc est, suauē habenti animum, adq; conuersan-
dum

dum idoneo accedas: hoc est, suavis esto erga illum, et cum eo contrahere familiaritatem. Τζεζες.

V. 325. lib. 2.

μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσῳ ποιεῖται ἑτάῳ, &c. Anteferre alienum propinquo, improbatum est. Prou. Genu supra propius.

V. 331. lib. 2.

διδόσ τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον ποιεῖται. μὴ δὲ πολύφεινον, μὴ δὲ ἄφεινον καλεῖσθαι, u. 333. lib. 2. Hospitium amicitiae signum est. Vide proverbium 59.

V. 334. lib. 2.

μηδὲ κακῶν ἐτάρον, μὴ δὲ ἐδαιῶν νεκισθῆρα. Non est credibile eius vitam pravam esse, qui bonorum semper consuetudine utitur. Huc pertinet proverbium: Turpibus ne seruito.

27. DE CONTENTIONE.

ἄφρων δὲ ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς πλείστον, &c. Fastigio caput summitte: potentiae cede, ne cum opulentiore aut maiore aut meliore contendito.

28. DE EPIΧΑΙΡΕΚΑΚΙΑ

uitanda.

μήτι γέτοσι χαρμαῖα γέμης, u. 319. lib. 2. Ne ludibrio simus inimicis. Turpe est inimicos nostros letitia afficere, et ex nostris malis illis ansam nos irridendi præbere.

29. DE PAUPERTATE NON

exprobranda.

F

μηδὲ

μηδέποτε ἄλομόνειν πένειν, &c. u. 335. lib. 2. Ne-
minem irriseris, cogitans quod uni alicui accidit, posse
cuius accidere. Age potius Deo gratias, quod te extra
eam sortem posuerit: & ora, tum tibi ne quid tale ac-
cidat, tum sic illi afflicto saltem remedium aliquod uel
aequum animum: & ipse subueni, si potes. Vives. Pla-
tarchus lib. de audiendis poetis ait, Hesiodum, dum ait
πένειν, μακρόν δόσιρ αἰὲν ἔόντων, innuere, non es-
se eos culpandos, qui fortunæ iniuria pauperes sunt:
cum ignavia potius, socordia, mollitie & luxu coniun-
ctas diuitias in turpibus & uituperatione dignis ha-
bendas.

30. DE LIBIDINIBVS PRO- hibitis.

ὅς τε λαογενήτοιο ἔδ', &c. u. 326. lib. 1.
V. 371. lib. 1.

μηδὲ γυνή σε νόον πυγοφύλος, &c. Blanditie mu-
lierum, inquit Plautus: sunt merus uiscus.

31. DE FRUGALITATE.

νήπιοι, ἔδ' ἱεραὶν ὅσω πλέον, &c. u. 40. lib. 1. Poeta
regum ac locupletum immoderatum luxum taxat, &
illorum fastibus popularem mediocritatem anteponit.
Quid enim uilius, quàm malua & hastula regia? U-
terq; tamen cibus & suauis & utilis.

32. DE PARSIMONIA.

εἰ γὰρ ἔσθ' ἡ σμικρὸν ἐπὶ, &c. Præceptum economi-
cū de reponendo aliquid ad usum in posterū. u. 359. li. 1.
V. 366.

V.366.lib.1.

ἄρχομεν δὲ πῶς, &c. Poeta cum ad medium dolij peruentum est, comparcendum, & ceteris eius partibus ad satietatem dicit abutendum: optimum vinum sine dubio significans, quod in dolij medietate consisteret.

33. DE LIBERALITATE.

καὶ δόμον ὄσον δῖα, καὶ μὴ δόμον ὄσον μὴ δῖα, u.352.lib.1.

Cicero i. Officiorum ait, largiendum esse idoneis: id explicat Lactantius de ijs qui restituere ac referre gratiam possint. Hanc sententiam ut profanam reprehendit Lactantius. Aduersatur eidem & prouerbum: Da cecus, accipe oculus. Dicitur & uulgò:

Temporibus nostris quicumq; placere laborat,

Det, cupiat, querat, plurima, pauca, nihil.

V.125.lib.1. beneficentia appellatur γέρας βασιλέως, id est, munus regium.

34. DE CONVIVIIS.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα λελεῖν, &c. u.140.lib.1.

V.340.lib.2.

μὴ δὲ πολυφῆναι δαίτῳς δυατέμελος εἶναι. Eustathius in primum Odysseae tres conuiuiorum species facit: εἰλαπίνην, quod ad splendorem ac magnificentiam sit apparatus: γάμον, quod ipsum etiam sumptuosius esse consuevit: ὄψωνον, ad quod plurimi conueniunt, sed suo quisq; cibo sumptuq; . Ea conuiuandi ratio præci-

puè probatur Hesiodo, propterea quòd, cum plurimū habeat iucūditatis, minimum habet sumptus. Nam temperantius ē editur ē bibitur, ubi quisq; de suo edit ac bibit. Erasmus in proverbio, Phoci conuiuium.

35. DE GRATITVDINE.

ὅν μὲν μὲν πρῶτον παρὰ γέροντος, ἔκ. 4. 347. lib. 1.

Remuneratio, qua rependitur beneficium, modis praescribitur duobus. Eam enim uel compensatione seu equalitate muneris assequimur, aut exuperantia quadam ē affluentia, qua supra iustum modum redundat. Ita enim Hesiodus praecipit compensanda munera, ἰσως ἢ λόγῳ, αἶνε δούλου. Schegkii. Cicero 1. Offic.

Quòd si ea quae acceperis utenda, maiore mensura, si modò possis, iubet reddere Hesiodus, quidnam beneficio prouocati facere debemus? Annon imitari agros fertiles, qui multò plus afferunt quàm acceperunt? Et enim si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos esse debemus qui iam profuerunt?

Idem in Bruto: Illud Hesiodium laudatur à doctis, quod eadem mensura reddere iubet quae acceperis, aut etiam cumulatione, si possis.

Seneca ingratum cum censet, qui beneficium reddit sine usura.

36. ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΙΑΣ.

μὴ λιανὰ λίσσασθαι, λιανὰ λίσσεται ἰσ' ἀνθρώπων, 4. 350. lib. 1.

V.319.lib.1.

εἰ γὰρ τις καὶ χοροὶ, ἔτ. ρεῖά τε μὴ μαυροῖσι θεοῖς,
μινύθουσι δὲ οἶνοι ἀνέρι τῷ, ἔτ.

ῥήματα δ' ὅχ' ἀρ' παῖτα, θεόσδοτα, ἔτ. u.318.lib.1.

Raptor opum ne sis, præstant quas numina donant.

37. DE MOROSITATE.

ὅς δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος, u.332.lib.2. Ne
ultus præ se ferat iracundiam et similitatem, sed ui-
de ut ex animo eijcias omnem memoriam pristinarum
iniuriarum, nulla sit significatio offensi animi.

38. DE MENDACIO ET
periurio.

μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσῃς χάριν, u.327.lib.2.

V.280.lib.1.

ὅς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας, ἔτ.
Poeta exitium impendere totis familijs propter per-
iuria testatur.

V.793.Th.

ὅς ἐσ' τὴν ἐπίορκον ἀπολέσας, ἔτ. Miserum fa-
cit turpitude, in qua periurium est maximum.

V.231.Th.

ὁρκον θ', ὅς δὲ πλεῖστον ἐπιχθονίης ἀνθρώπου
πονημαίνει, ὅτι ἐσ' τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.

39. DE VITANDA INFAMIA.

διὰ τὸν δὲ βροτῶν ὑπολάνειο φήμην, u.378.lib.2.

Huc pertinent paræneses proverbiales: Fama pluris
quàm opes. Ecclesiast. Melius est nomen bonum, quàm
divitia

diuitiæ multæ. Nomen præ opibus. Famæ aliquando ser-
uendum. Difficilis gloriæ custodia.

C H R I A.

Si dicam: Homerus ait, αἶψα γὰρ ἐν λανόρῃσι βρο-
τοὶ λανταροπάουσι. Repetitur hic uersus ab Hesiodo
u. 93. lib. 1. dissimulato Homeri nomine.

L E G E S E T C O N-
suetudo.

Ad sacra accedere nulli licebat, nisi lotis manibus.
Hinc Aeneas inquit: Attrectare nefas, donec me flumi-
ne uiuo Abluero. lib. 2. Aencid. Et Homerus lib. 3. Iliad.
χοροὶ δὲ ἀνθρώποισι διὶ λείβειν αἶθονα οἶνον Ἀφοῦνα. Exi-
stimabant enim, eandem esse animi quàm etiam corpo-
ris purgationem: ut cum quis in flumine manus aut cor-
pus abluisset post eadem, ille purus statim efficeretur.
Hinc Hesiodus: μηδέ ποτ' ἐξ ὕδρος, u. 342. lib. 2.

Nunquam uina Ioui superis uel rubentia lites,
Ante manus fluuij quàm pura laueris unda.

D E P O E N A P E R I V R I I.

Erat ijs pœna proposita, qui per aquam Stygiam
peierassent, ut per quoddam temporis spaciū ab epu-
lis deorum abstinerent, et ab omni deorum consuetu-
dine. Itaq; inquit Hesiodus: ἢ δὲ μὴ, &c. u. 792. Th. De-
clarat ibidem, qui ritus in Deorum iuramentis serua-
retur, dicitq; Irim poculum aqua Stygia plenum men-
tientibus dijs afferre solitam, cum Iupiter uel iuberet.
καὶ π' ὅς τις ψεύδεται, u. 783. Th.

EPIPHONEMA.

ἄφρων δὲ ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς ἐρείσσονας, Ὅτ. II. 208. lib. 1.

ἐνθυμοσύνη γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, λακονισμοσύνη δὲ λακόνιστη, II. 39. lib. 2. Sine diligentia nemo quicquam laude dignum efficere potest.

μέτρα φυλάσσειν, λακόνισ, Ὅτ. II. 312. lib. 2. Modum esse servandum, et occasionem seu opportunitatem optimam in omnibus rebus.

οἶά τοι μυσάων ἰδρὺν δίοσις ἀνθρώποισι, II. 93. Th.
ἔλβιος, ὅς μέγα ὄργον ἐν ἀθανάτοισιν, II. 954. Th.
ἔτω τοι καὶ μανογενὴς ἐκ μητρὸς ἔνθα, II. 448. Th.
ἔτως ὅτι παρ' ἐπὶ δίοσις νόον ἐξαλέασαι, II. 105. lib. 1.
ὥς ἔστι δίοσις ἐλέψαι νόον, ἔστι παρ' ἐλθεῖν, II. 613. Th.

ἔτως ἐξ ἀρχῆς ἐξοστρόφος, αἱ δὲ τε τιμαί, II. 454. Th.

τόσον τοι νηῶν, Ὅτ. II. 278. lib. 2.

NOEMA.

ἀλγε' ἔχοντες ἀφραδίαις, II. 113. lib. 1.

ἐὼν λακόν ἀμφγαπῶντες, II. 58. lib. 1.

Alludit ad L. C. de humana stultitia, quæ inconcessis voluptatibus delectatur, et ijs quasi saginatur, cum nesciat quantum mali secum voluptates trahant.

μῶσαι γὰρ μ' ἐδίδοξαν ἀθέοφατον ὕμνον αἰεῖν, II. 280. lib. 2. Significat poetas esse edoctos divinitas.

ἔστι ἀθανάτους θοραπὴν ἢ θάλασσαν, Ὅτ. II. 134. lib. 1.

De poena impietatis.

*ὅτι γυναικες τίνισιν, Ὁ c. u. 242. lib. 1. Sterilitatem
esse uindictam Dei.*

τῶ δὲ τάφῳ καὶ οὐκ αἰδῶς, &c. u. 477. Sc. Sepulchra iniustorum corrumpi & occultari.

ὕβρις γὰρ ἀτάσθαλον ἐστὶν ἐσιγάζεσθαι ἀλλήλων ἐπι-
χειρῶν, διὰ τὸ τοῦ παυέσθαι ζώεσθαι, u. 134. lib. 1.

ὕβρις δὲ μονοίτιον συνένοπα ζῶνς εἰς ὄρεος λα-
τίπεψι, *Θc. u. 514. Th.*

*Lib. 1. Alludit ad illud: Cæca luunt miseri regum deliria
cives.*

*λαῶντες ἰδοῦντες αἰῶν τε, u. 9. lib. 1. Alludit ad providen-
tiam Dei omnia cernentis & gubernantis. Psalm. 94.
Qui plantavit aurem, annón audiret? qui finxit ocu-
lum, annón uideret?*

ἰσθῆναι δίκας, αὐτ' ἐν δίκῃ εἶναι ἀπράγῃ, u. 36. lib. 1.
Que iudicia sunt opus Dei in genere humano, illa sunt optima. Deus est fons & conservator iustitiæ inter homines.

vínkw áθavnáτης χόρσιν καὶ λῦδος ἰχθυσσιν, 11. 339. Sc.
Victoriam esse donum divinum.

— ἡ δὲ λέει ὡς λέγει θυμὸς ἐὼν, &c. u. 9. Sc. Alludit ad locum communem de iustitia coniugum. Alcmena honorabat proprium maritum, sicut nulla unquam mulierum sui thori consortem honoravit.

πλουσιόταται, καὶ τὸτο γέρας; C. 4. 125. lib. 1. Genios
appellat

appellat diuitiarum datores, atq; hunc ijs regium honorem obtigisse, quia scilicet regum est beneficentia.

οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν συνδρυσιᾶων, u. 503. Th.

De gratitudine.

ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ λεληθρον, μὴ τὸν τιὸν ἄλλος, u. 339.

lib. 1. Beatius est dare quam accipere.

φιλόπιδά φήσιν, τὰ σφιν πολλὸν φέρτερά βοῖνκε, u.

u. 4. Sc. De Hercule & Iolao, cupientibus cadem.

θάνατος δὲ καὶ ἐκπαγλὸς πόρ' εἰόντας εἴλε μέλας, u. 153. lib. 1. De morte. Præterea ostendit, qualis ferè soleat esse exitus hominum Martiorum, quam tristis, miser, uiolentus & intempestiuus.

ὁ γὰρ ἐμῷ θυμῷ λειχαισμένος ἐστὶν ἀρπакτός, u. 301. lib. 2. παράβολος καὶ ριψοκίνδυνος ὑπάρχων, homo proiectæ audaciæ, temerarius, qui nulla ratione ad res dubias & incertas rapitur.

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖα, &c. u. 139. lib. 1. De animorum immortalitate Plato iæ νόμων sic scribit: αἱ τῶν τελευτήσαντων ψυχὰι διαβαίνου ἔχουσι τινὰ τελευτήσασαι, καὶ τῶν κατ' ἀνθρώπου πραγμάτων ἐπιμελῶνται.

PROVERBIA, QUIBUS VSVS est Hesiodus, aut ad quæ alluſit, quæ uic ex eodem à uarijs autoribus deprompta sunt.

1. πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, u. 319. lib. 1. A' fronte atq; à tergo. Huc pertinet & illud quod dicitur, Expende.

Singulorum pondus et precium aestimandum, tum quæ dicturum, quæq; acturum, exordia, progressus, exitus rerum.

2. οὐδ' ἀεὶ τὰ πάντα μετὰ φρεσὶ βάλλειο σῆσιρ, μ. 172. lib. 1. οὐδ' ἀεὶ οὐὶ φρεσὶ βάλλειο σῆσιρ, μ. 107. lib. 1. Ausculta et perpende.

3. τίγεις δ' ἄρα ὁμῶς, etc. μ. 370. lib. 1. Conuenit cum prouerbijs Germanicis: Wer leichtlich glaubt / wird leichtlich betrogen. Item: Traget wol / reitet das pferd hinweg. Itē: Hüt dich / treu ist müsslich. Et: Bist wißig / die welt ist spigig.

4. οἶκος βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβέρον τὸ θύρη, μ. 263. lib. 1. Esse domi præstat, quia damnosum foris esse. Huc pertinet, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος. Nusquam commodius, nusquam liberius, nusquam lautius homini uiuere contingit, quàm domi. Et illud: οἶκος μέγαν δὲ τὸν ἱαλῶς σὺ δαίμονα: Domi manere oportet pulchrè fortunatum.

5. ἀχρεῖος αὐτῷ, μ. 295. lib. 1. Nec sibi, nec alijs utilis.

6. παθεὶν δὲ τε νήπιος ἔγνω, μ. 216. lib. 1. Passusq; sapit tum deniq; stultus. Et: αὐτὰρ ὁ διξάμενος, ὅτε δὴ ἱανὸν εἶχ' ἐτόννε, μ. 89. lib. 1.

Acceptit, tactusq; malo, tum deniq; sensit.

Nihil celebratius hoc adagio, in eum quem pernitet facti. Eiusdem sententiæ sunt hæc Latina, Græca, Germanica: Stultus malo accepto sapit. Piscator ictus sapit. Post mala prudentior. Serò sapiunt Phryges. Euentus est stul-

est stultorum magister. μὲν ἄρτι πῶτος γυόμενος.
 ῥέχθην δὲ τὸ νῆπιος ἐγνώ. Vorgethan und nachbe-
 dacht/hat manchen in groß leid gebracht. Mit schaden
 wirt man weiß/oder mit schanden. Wer ward hinten
 nach nicht wißig? Die rute macht die kinder gut. Signi-
 ficat miserrimam esse prudentiã, quæ ex malis nostris
 perdiscitur. Itaq; Plautus in Mercat. Feliciter is sapit,
 qui alieno periculo sapit. Aliena insania frui optimum.
 Wer sich an einem andern spiegelt / der spiegelt sich
 sanfft.

7. Hesiodo tribuit Scholiastes Theocriti hũc uersum:

νῆπιος, ὃς τὰ ἑτοίμα λιπὼρ, ἀνέτοίμα διώκει.

id est: Stultus, qui parata linquit, & imparata perse-
 quitur. Monemur, ut præsentibus commodis fruamur,
 & absentium cupiditate nos non excruciemus. Monet
 & id quod uulgò dicitur:

V non mutabis, donec plurale uidebis.

8. μέτρα φυλάσσειν, u. 3. 2. lib. 2. Ne quid nimis.

Mensuram serua. Phocyl. πάντων μέτρον ἄριστον.

Hom. Odyss. ο. ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα: Sint medio-

cris cuncta. Hipp. πάν τὸ πολὺ πολέμιον τῇ φύσει ἰατρὴ

ἢ πληρομονὴ ἢ λιμὸς, ὅδε ἄλλο ἀγαθὸν ὅδε γὰρ, ὅτι αὐτὸ

μᾶλλον τῆς φύσεως ἐστὶ. Gregorius Theologus. μέτρον

ἄριστον ἅπαν. Moderata iuuant. Ludouicus Vines

ad D. Mariam, Henrici viii. regis Angliæ filiam: Me-

mini matrem tuam sapientissimam sceminam dixisse

mibi, se quidem temperatam & mediam quandam for-

tunam

tunam malle, quàm uel asperissimam uel lenissimam: alterutrum tamen si optandum esset, electuram citius tristissimam, quàm blandissimam. infelicibus non deesse consolationem, fortunatis. deesse mentem.

9. *καὶ πὸς δ' ἐπὶ πάντων ἀρίστος*, u. 312. lib. 2. Sequitur hoc post prouerbum præcedens, ideoq; hic quoq; illius mentionem faciendam esse duxi. Huc pertinet illud quod celebratur inter septem sapientum apophthegmata, *γνώθι καὶ πόν*. Pindarus in Pythijs: *ὄλε καὶ πόνος ὁμοίως πάντες ἔχει λογυφλὺν*: id est, tempus pariter in omni re fastigium obtinet. Sua cuiq; rei tēpestiuitas.

10. *ὅτε κίε' θέρος ἐσείται, ποιεῖδε καλὰς*, u. 121. lib. 2. Aestas non semper fuerit, componite nidos. Occasionem temporis non esse negligendam. Hoc dictum, inquit Erasmus, oportuit adolescentum pileis inscribi: Nō semper uirebit ætas, para quò se recipiat senectus: aut non semper erit prospera fortuna, munias animum philosophiæ decretis, quo fortunam aduersam possit contemnere.

11. *μολίποτ' ἐξ ἡδὲ δὴ λείβειν ἄβουρα οἶνον χερσὶν ἀντήρισιν*, &c. u. 342. lib. 2. Usurpatur in eos, qui uel audacius, uel parum instructi rebus his quibus oportuit, negotium inuadunt: ueluti si quis principis munus capeffat, nulla neq; uirtute neq; sapientia neq; rerum usu præditus: aut si diuinas literas interpretari conetur, Græcæ, Latine & Hebraicæ linguæ, deniq; & omnis antiquitatis rudis & imperitus. Erasmus.

12. *μὴ πόν*

11. μή ποτε δῶρον δεξαῖσθαι, &c. u. 86. lib. 1. Monet ea ad quæ non sis idoneus, non esse capienda. Plutarchus lib. de uirtute & uitio.

12. αἶνε δυνάμει, u. 348. lib. 1. Iubet uincere datum beneficium, si tamen possis. Sunt enim plurima, quæ compensari non possunt externis officijs.

13. ἥως γὰρ τ' ὄργουο τρίτῳ ἀπομείρεται αἶσαν, u. 196. lib. 2. Matutinum tempus tertiam totius in die confecti operis partem absoluit.

14. εἰ δὲ λαὸν ἔποις, τάχα ἢ αὐτὸς μείζον ἀνέσται, u. 339. lib. 2.

Fors malè dicenti dicentur plura uicissim.

Terent. in Andria: Si mihi pergat quæ uult dicere, quæ non uult audiet. Idem in prologo Phormionis: Benedictis si certasset, audisset bene.

Eiusmodi est & illud quod dicit poeta u. 327. lib. 2.

— εἰ δὲ λαὸν ἔρχῃ

ἥτις ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ λαὸν ἔρξας,

αὖτ' τόσα τίνυσθαι μεμνημένος.

Hoc est: Si quid prior ipse

Aut uerbum aut factum dicas uel geras uel molestum,

Ad te cum duplici rediturum scœnore noris.

Legitur hic uersus apud Quintilianum:

Nec malè respondit, malè enim prior ille rogabat.

15. ψὺ δὲα πολλά λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοίᾳ. Ex u.

27. Th. Homerus de Ulyssæ idem dicit, quod Hesiodus

de Musis. Ion: ψὺ δὲα πολλά λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοίᾳ.

Τρεχέει

Tzetzes Chikad. 8. hist. 165.

17. πρὸς τ' ἀλγεῖσι καὶ ἄλγιστα πάχα, u. 209, lib. 1. Ad dedecus mala quoque patitur. Et mus; deus spot sum schaden han. Ludibrii haud expers mala quem fortuna fatigat.

18. ἀφρων δ' ὅς τις ἐθέλοι πρὸς λυγρότατος αὐτίφει-
εῖν, u. 208, lib. 1. Huc pertinent proverbia, Leonem sti-
mulus: de his qui potentem ac ferocem in suum ipsius
exitium prouocant atque extimulant. Et: Odispedem
excitas. Et: Anagyrum commoues. Et: Contra stimulum
calcitrare.

19. ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίσεται ἰδὲ καὶ λυκοῖσι,
u. 197, lib. 1. Quasi dicat: Et rosa nonnunquam crescit
inter spinas.

20. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδιόματα θεοῖ, &c. u. 287, lib. 1. La-
bore nobis uedunt bona dij. Horat. 1. 9. Serm. Belle buc
congruit proverb. Nullus emptor difficilis bonum e-
mit obsonium: ὁ δὲ τις δυσώπης χηρὸν ὁ ψοναί λυγρός.
Explicatur ab Erasmo. Sophocli. in Electra: πόνος τοι
χωεῖς ὁ δὲ τίς ἀντυχέι: Citra laborem nihil bene est.
Gott gibt einem wol ein ochsen/aber nicht bei den hōr-
nern. Hinc probatur, uirtutem diuitijs ac corporis sa-
nitate magis expetendam esse. Quia ea quae sunt diffi-
cilia & rariora, sunt anteponenda facilioribus &
uulgaribus. Aristot. 1. Rhet.

21. τὸν μὲν τοι λυκότερα, &c. u. 285, lib. 1. Congruit
sententia cum his proverbijis: Compendiaria res im-
probitas.

probitas: οὐδὲν τοῦτος ἢ πονηρία, βραδεία δ' ἀρίτη. Occa-
sione duntaxat opus improbitati. Mala ultrò adsunt.
Fit nescio qua natura corruptione, ut quæ turpia sunt
vel αὐτοδιδάκτοι, protinus arripiamus: quæ honesta,
uix laboribus multis inculcentur. Es ist bald geend/
das lange schend. Man darff dem vnglück keinen bot-
ten schicken/dann es kompt von ihm selbst wol.

22. αἰψὰ γὰρ ἐν βελότῃσι βροτῶν καὶ ἀγνητόνωνται, u.
93. lib. 1. Extat & apud Homerum hic uersus. Quippe
repentè homines curisq; malisq; senescunt. Mala se-
nium accelerant. Quia cum spiritus uitales in corde
compresso & coarctato propter curas & anxietates
concludantur, non fouent & alunt calorem naturalem,
qui etiam debilitatus efficit humidum radicale impu-
rius, & ita paulatim extinguuntur uires corporis hu-
mani.

23. πολλὰ κεν καὶ ἐβύπασσε πόλις, &c. u. 238. lib. 1. Sæ-
pe mali malefacta uiri populus luit omnis. Accommo-
datur ad societatem malorum.

Eiusmodi est & u. 344. lib. 1. πῆμα λιπὸς γέτωρ,
&c. Hæc pertinent proverbia: Clando uicinus, disces
claudicare. Vnaq; conspecta liuorem ducit ab uua. Ali-
quid mali propter uicinum malum. Es muß ein nach-
bawr mit dem andern ein brandfeyr für lieb nemen.
Notum sit & hoc proverbium: Salsuginosa uicinia.
Nachbawr vber den zaun/nachbawr wider herüber.

24. αὐτῷ τῷ μέτρῳ, u. 347. lib. 1. Eadem mensura.

Ant

Aut mensura eadem, aut melius quoq; si qua facultas.
Officium remetiendum est eadem mensura, aut etiam
copiosiore. Vide γνῶμεν 35.

25. πλείων μὲν πλεόνων μιλῆται, u. 278. lib. 1. Multa
manus onus leuius reddunt. Significat etiam difficilia
facile confici, si quis non ipse solus negotium aggre-
diatur, sed in plures adiutores et auxiliosos partici-
pat. Eadem est sententia Hom. Iliad. u. πλεόνων δὲ τε
ὄργον ἀμείνον. Multorum industria nanq; plus pollet
quàm paucorum. Item Euripidis in Phœnißis: εἷς δ'
ἀνὴρ ἢ πάνθ' ὄρεται, Vir unus autem nemo cuncta dispi-
cit. Erasmus.

26. γείτονες ἄλλωτοί ἐκιοῦ, ῥώσαντο ἃ πκοί, u. 343. lib. 1.
Vicini incincti, cincti uenire propinqui. Alludit ad
proverbium: Amici procul agentes, non sunt amici.

27. ἢ δὲ λακὴ βυλὴ τῷ βαλόντι λακίση, u. 264.
lib. 1. Malum consilium consultori pessimum est. In eos,
in quorum caput recidit quod alijs perperam consu-
luerunt: de quibus et hæc uulgata sunt: Incidit in fo-
ueam quam fecit. Suo ipsius laqueo captus est. Hanc
technam in teipsum struxisti. Turdus ipse sibi malum
cacat. Exempla sunt, apud Gellium lib. 4. cap. 5. de per-
fidia aruspicum: Valerium Max. lib. 7. de Papyrio Cur-
sore: Socratem in historia tripartita de Eutropio Eu-
nucho. Virgilius 12. Aeneid.

—— Cadit ipse Tolumnius augur,
Primus in aduersos telum qui torserat hostes.

28. ὅδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γέτωρ ἱκανὸς ἔη, u.
345. lib. 1. Ne bos quidem pereat. De laudibus boni ui-
cini.

29. Δεινὴ δ' ἐνὶ πύθμενι φειδῶ, u. 367. lib. 1. Sera in
fundo parsimonia. Hoc adagium multi est usus, et po-
test accommodari ad omnes eos, qui amissis demum
occasionibus incipiunt sapere, et rebus suis frustra so-
licitius consulere. Garbitus. Huc pertinet illud: Nil iu-
uat amisso claudere septa grege.

30. εἰ γὰρ ἴον ἰαὶ σμινθὸν ἐπὶ σμινθὸν καταθείς,
ἰαὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδαις, τάχα ἴον μέγα ἰαὶ τὸ γονοῖο,
u. 359. lib. 1.

Si paulum paulo adijcies, faciesq; ita crebro,
Mox magnum quiddam tibi conficietur et ingens.
Id quod non tantum ad lucri naturam pertinet, quod
ex minutissimis sæpe maximum cōflatur, uerum etiam
ad industriam assiduam: quæ si uehemens non sit, ta-
men si perpetua atq; indefatigata fuerit, res difficili-
mas quoq; facili conficit: quemadmodum unicus ictus
nihil adferre momenti uidetur ad deiiciendam molem
querni roboris, uerum ea crebris ictibus facili proster-
nitur. Erasmus in prouerbio: Multis ictibus deiicitur
quercus. Huc pertinent et hæc prouerbia: εἰ μὴ φυλάσ-
σεις μιν, ἀπολείς τὰ μέγιστα: Maiora perdes, parua
ni seruaueris. Et: Minutula pluuia imbrē parit. Quo-
ties res initio pusilla crescit in maius.

31. πάντων δ' ἀρετὴ ἰαὶ ἰσθλὸς ὁπιδέα, u. 311. lib. 1.

Fortunam uelut pedissequa sequitur sapiētia & splendor uirtutis. Quomodo autē dicit poeta, uirtutem sequi diuitias, quæ potius ad intemperatiam & cōtumeliam homines mouent? Hic alij quidem affirmant, quod uirtus sequatur diuitias proprio ingenio & labore paratas: nec sanè malè dicunt. Ego uerò dico, quod etiam quomodocunq; comparatas diuitias comitetur uirtus, non tamen reuera præsens, sed opinione duntaxat apparens. Eorum enim qui ditescunt, alios quidem sapientes, alios industrios uocant, & alij aliter illorum dignitatem adulando amplificant. Tzetzes. Huc pertinet illud Horatianum: Et genus & formam regna pecunia donat. Item: O' ciues ciues, quæreda pecunia primum, Virtus post nummos. Est & illud elegans, quod exstat inter dicta Rabbinorum: Vbi non est farina, ibi non est lex: ubi non est lex, ibi non est farina. Per farinam intelligit τὸν πᾶτον, id est diuitias, seu uictus necessaria, quæ ubi desunt, non possunt diu durare studia bonarum literarum, præsertim sacrarum. Conuersæ autem propositionis hæc est sententia: Comparata sapientia & eruditione, facillè obtinebuntur diuitiæ & aliæ uitæ commoditates.

32. φήμη δ' ὅτις πάντων ἀπόλλυται, u. 381. lib. 2.
Non omnino temerè est quod uulgò dicunt. Dicitur & hoc modo: Rumor publicus non omnino frustra est. Erasmus ait, posse bisariam accipi sententiā: nimirum, aut non planè falsum uideri quod plurimis est in ore, quodq;

quodq; populi consensus approbat: aut non prorsus a-
boleri posse rumorem etiam falsum, qui iam in vulgus
dimanarit. Huc alludunt hæc Germanica: Man heisset
selten ein Kuh Blümlein/ sie hab den einen bundtem
flecken. Et: Wer ein mal in der leut mundt kompt/ der
tan vbel wider darauß; kommen.

33. θεὸς οὐ τις ἐστὶ καὶ αὐτῷ, u. 382. lib. 2. De fama. Mi-
ra quedam res est, quòd occultissime sæpe fraudes pu-
blicantur & omnibus innotescunt, cum primus illius
rumoris author ignoretur. Itaq; sunt qui diuinitus hoc
fieri existiment. H. Volfium.

34. μένν δ' αὐτόθι ἐλπίς ἐμμενε, u. 96. lib. 1. Alludit
ad prouerbium: Aegroto dum anima est, spes est. Item:
Spes in labro pyxidis. Item: Dum uiuis, sperare licet.
Wir hoffen/ so lang vns der athen im leib ist. Admo-
net, ne in afflictissimis quidem rebus spem esse abij-
ciendam.

35. ἀλλοτε μήτηρ πάλιν ἡ μήτηρ, ἀλλοτε μήτηρ, u. 61.
lib. 3. ipsa dies quandoq; parens, quandoq; nouerca est.
Huc pertinet illud, οὐ κακῶς, id est, mediocriter. Vita
humana partim ex prosperis & letis, partim ex tristi-
bus & aduersis constat. Gellius lib. 17. cap. 12. Phauri-
num ait in laudibus quartanæ febris non inuenustè lu-
sisse hoc modo: Versus, inquit, est longo hominum æuo
probatu, ἀλλοτε μήτηρ, &c. Eo uersu significatur, nō
omni die bene esse posse: sed isto bene, atq; alio malè.
Quod cum ita sit, ut in rebus humanis bene aut malè

nice alterna sit : hæc biduo medio interuallat febris : quanto est fortunatior, in qua est μία μητρία, δύο μη-
τέρες.

36. Καὶ ὅπως πάγκακον ἡμᾶς, u. 49. lib. 3. Omni ex parte dies malus haud obuenerit unquam. Astrologi designant quosdam dies fortunatos aut infelices, sed his aut his rebus : nullo tamen die indulgendum est ocio, quòd nullus sit adeò inauspicatus, quàm alicui negotio sit felix, si quis rectè utatur concesso tempore. Dies infaustus gerendo bello aut navigationi, felix est admi-
nistrandæ rei familiari. Nullus autem dies non prosper parandæ bonæ menti. Erasmus in prouerbio, Nullus dies omnino malus.

37. νόνητον ἀάδην, u. 28. lib. 1. De malo immedicabi-
li. Eiusmodi est & illud : λακὴ δὲ ὅκ' ἐοικεταὶ ἀλμῇ, u. 199. lib. 1.

38. πλείν μὲν γὰρ γαῖα λακῶν, πλείν δὲ θάλασσα, u. 101. lib. 1. Deploratio calamitatum & erumnarum in genere humano.

39. λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, u. 241. lib. 1. Caritatem an-
nonæ sequitur pestilitas. Cum enim fame uexati malis alimentis utantur homines, & simpliciter dicendo, for-
te fortuna oblatis sine ullo discrimine cibis etiam inuiri
uescantur, humorum pestilitatem sequi necesse est. Tze-
tes. Hinc prouerb. λοιμὸς μετὰ λιμὸν.

40. μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥότοι σὺ φρόναί εἰσι, u. 178. lib. 2.
De somno hyberno.

41. ὅτ' ἀνόγειος ὁρ πόδια τρώδαι, u. 142. lib. 2. Cum exossis suum rodit pedem. Erasmus accommodat ad significationem egestatis.

42. λεπτήν ἢ παχυν πόδια χειρὶ πιέσεις. id est: Gracili autem manu pinguem pedem premas. u. 115. lib. 2. Paupertatem significat. Manus enim gracilesunt fame: pedes intumescent frigore. Venustius erit, si longius transferatur ad uaticum parandum senectuti, aut similia. Erasmus.

43. μηδέποτε οἰνοχόῳ τιθέμεν λεπτῆρος ὑπόθεον πινόντων, u. 362. lib. 2. Hoc potest intelligi bisariam: uel ut prohibeat cyathum et paruum poculum supra craterem magnum collocari, ut liceat cuique inde haurire quoties et quantum uelit, et ita potantes habeant ansam largius bibendi et se inebriandi: uel ut ne uelit in conuiuio solenni et frequenti atque hilariori, paruum poculum pro cratere apponere: quia hoc sit parum liberale et decorum, cum tum liceat et conueniat hiliariiores esse, et largius bibere. Plutarchus in primo intellectu uidetur accepisse, libro cui titulus Conuiuium. Sic enim ait: Vbi tales conueniunt uiri, quales nos, etc. plerunque sinentes cyathum super cratera quiescere, quod Hesiodus prohibuit fieri apud eos qui bibere potius quam differere norunt.

44. ἐνατόν δέ τε δίσκον ἀμάξης, u. 74. lib. 2. Centum plaustrum trabes. Eo (inquit Erasmus) utimur, cum significamus id quod à nobis petitur magno constare.

45. οὐ τοῖς γὰρ τέλες ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν
 τε, u. 287. lib. 2. In omnia potentes. Est enim in his pari-
 ter sita summa boni; maliq; id est, possunt in his pari-
 uel nocere, uel prodesse. Quod quidem à poeta de dijs
 dictum, accommodare licebit uel in hominem, cuius
 summa sit autoritas: uel in rem, quæ plurimum habeat
 momenti: ueluti in principem, aut uehementer gratio-
 sum, siue in pecuniam per iocum, uel in literas ac uir-
 tutes seriò. Erasmus.

46. ἄσκη χεῖμα λιανὴ, θέρε αἰ γαλέν, ὁ δὲ ποτ' ἰ-
 θάλῃ, u. 258. lib. 2. Hyberno dirum, triste æstu, optabile
 nunquam. Non incommode hic uersus παρορμιανῶς
 potest usurpari, de omni regione siue patria cuiuscun-
 que, quæ nulla ferè anni parte commendari possit.

47. ἐφ' ἡμέρῃ ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ, u. 102. lib. 1. ἢ μὲν ὅτ' αὖ-
 νάσῃ, καὶ ὅταν φάος ἰσθρὸν ἔλθῃ, u. 237. lib. 1. ὁ δὲ ποτ' ἰ-
 μαρ' ὁδῆτι νύκτωρ, u. 174. lib. 1. Habent Latini poetæ
 similia. Horat. Mant' ex uesperis. Idē: Urget diem nox,
 17 Epod. Ab occasu ad ortum, 4. 18. Et: Noctesq; diesq;

48. κεφαλὴν καὶ γένατα, u. 205. lib. 2. Simile illi: A
 capite usq; ad calcem. Cum rem totam significamus.

49. ἐκ δ' αἰγέων ἐλάσας ἀράχνια, u. 93. lib. 2. Ara-
 neas eijcere. Cum significamus inanitatē ex inopiam.
 Est et alia forma huius prouerbij: Aranearum plenus
 alius. ἀράχνιων μέγλις ἔχεις τλὴν γὰρ ὄρα. Catullus:
 Plenus sacculus est aranearum. De extrema egestate.

50. καὶ δὲ δυνάμει, u. 334. lib. 1. Vti possumus, quoties
 conatus

conatus nostros non defuisse significamus.

51. χρηματα γὰρ ψυχῇ πέλονται διαλοῖσι βροτοῖσι,
u.304.lib.2. Pecuniam esse uelut alteram hominis a-
nimam.

52. ἐπὶ λίγῳ δὲ λίγος, u.262.lib.2. De lucro conti-
nuo et magno.

53. χρηματα δὲ ἀφ' ἀπαντὰ, θεός δ' οὐκ πολλὸν ἀμείνω,
u.318.lib.1. Alludit ad prouerbium, Malè parva malè di-
labuntur: Vbel gewonnen/Vbel entruunen. Vbel ge-
wunnen/Vbel gelungen. Item; Vbel gewonnen/Vbel
verschlungen.

54. μήδ' ἀπὲρ χυτρηπόδων ἀντιρρέντων ἀδελόντ' αἰ-
εῖται, μήδ' ἐ λόεθαι, u.366.lib.2. Quantum ad simpli-
cem attinet sensum, docet ne ritu pecudum ad cibum
capiendum irruamus: sed ita demum edamus, si prius
inde primitias dijs immolauerimus. Sed prouerbialius
fiet, si intelligamus, non esse spoliādos, nec inhumanius
expilandos ministros aut seruos nostros, uerum et il-
lis aliquam pecunie portionem relinquendam, quo ui-
uant. Fortassis quadrauerit et in hos, qui præpropere
auaritia cōmodum auferre student, priusquàm opor-
teat, et quodammodo messem facere priusquàm matu-
ruit seges: ueluti si quis legatum aut promissum statim
euestigio flagitet, cum ciuilius sit in dies aliquot silere:
aut si quis modò nactus imperium, protinus incipiat
populum exactionibus spoliare. Erasmus.

55. πλεον ἡμῶν πάντος, u.40.lib.1. Dimidium plus
G 4 toto:

toto: siue, Plus medium toto. Tzetzes Chil. 7. hist. 124.
ita exponit duobus versibus:

τῷ τίσιν, τὸ βραχύτατον, τὸ ἐκ διηκῶς μέρος,
ὅπου πολλῶν λαβέσθην ἀδίκων ὑποφύρον.

Exiguum iuste partum excellit multis iniuste par-
tis. Huc pertinet illud: ἢ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ σὺ, ἀλλὰ
ἐν τῷ σὺ τὸ μέγα. Alij accommodant ad αὐταρκεῖαν.
In omni uita res mediocres iucundiores ac stabiliores
sunt, quàm uastæ ac immanes. Mediocritas nimietate
præstabilior. Hinc Claudianus: Viuitur exiguo melius.
Est itaq; dimidium Modicum, totū uerò Immodicum.
56. τὸν φιλέοντα φιλεῖν, u. 251. lib. 1. Gratia gratiam
parit.

Aequum ut ametur amans, qui accedit iungitor illi.
Da tibi qui dederit, qui non dederit tibi ne da.
Danti aliquis dedit, at non danti non dedit ullus.

Quibus significatur, beneficium inuitari beneficio, ex-
officium officio prouocari. Huc pertinent: Par pari re-
ferre. Et: Amico amicus.

57. ἀλλὰ τε πολλὰ ἀρπάζων ἐφόρει, μέγα λυδαί-
ων βασιλῆας, u. 38. lib. 1. Alludit ad prouerbium, Argen-
teis hastis pugnare.

58. μηδὲ πολύφρον, μηδὲ ἄξιον λαλεῖσθαι, u. 333.
lib. 2. Nec multis, at nec nulli dicaris amicus. Quia pro-
sus citra ullius amici consuetudinē uiuere, serinum atq;
iniucundū uidetur esse: rursus nec uehementer amare
possumus simul multos, nec pluribus morem gerere.

59. πάντα

59. πάντα ἰδίῳ διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντα νοῶσας, u. 265. lib. 1. Homerus: θεῶ ἄλκιμον ὄμμα. *Vsus præcipuus, quando aliquem à peccando detertere volumus metu diuinæ præsentiae.*
60. ῥεποῖσσι δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγροὶ νοσῶντες, &c. u. 258. lib. 1. Regum delicta subditi dependent. Conuenit cum Germanico: Wann die Herren einander re. ssen wöllē/so müssen die Pawren die haar darleihen.
61. τῇ δ' εἰς ἡ σ' αὖ ἐγὼ ποῖ ἄγω, u. 206. lib. 1. Tyranni uox de alterius uita pro libidine statuentis. Conuenit cum illo: Sic uolo, sic iubeo, sit pro ratione uolūtas.
61. θρεπῆσαι δὲναι, u. 186. lib. 1. Antiqui parentibus τὰ θρεπῆσα persoluebant. Conuenit cum prouerbio, αὐτιπελαργεῖν, mutuā beneficiorum uicē rependere.
63. εἰκότα τέκνα γονεῦσι, u. 232. lib. 1. Horat. Laudantur simili prole puerperæ. Contrarium illi: Haud canit paternas cantiones.
64. ὃ μὲν γὰρ τι γυναικὸς αὐτῆς λήϊζεν ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, τῆς δὲ αὐτῆς κακῆς ὃ ῥίγιον ἄλλο, &c. u. 320 & 321. lib. 2. Huc pertinent prouerbia Germanica: Oberweibe dich nicht. Wer tanzen will / der sehe wol zu / welche er bei der hand nimpt. *Fœmina enim nihil pestilentius. τῶν καὶ θάλασσα καὶ γυνὴ κακὰ τέρα.*
65. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴχει, ἰς τέλος ἐξελεύσεται, u. 215. lib. 1. Tandem bona causa triumphat.
66. ἡ θάμνη ἀνθρώποισι κατ' ἥβια, u. 136. lib. 1. Velut

dicat secundum prouerbum: νόμος καὶ χάρις, id est, sicut consuetum est singulis. Sunt enim alij aliarum gentium mores.

67. χειροδίναι, u. 187. lib. 1. qui manuum uel iustum metiuntur. Ex hoc defluxisse uidetur prouerb. τὸ ἀναίτιον οὐ τῇ χειρὶ τίθεισθαι, ius in manu reponere. De ijs qui sunt equi tyrannis, aut qui arma legibus praestant, aut deniq; qui potētoribus in iudicijs fauent neglecto iure. Idem dicuntur διαλαχεῖν τὴν τῷ σιδήρῳ, acuto diuidere ferro. Iunius.

68. οἱ αὐτῷ κακὰ τούχα, &c. u. 263. lib. 1. Cum ledimus alios, nos ipsos multo magis ledimus. Quod si enim alij pecuniarum iacturam faciunt, nos animi damnum incurrimus. Proclus: τὸ γὰρ κακοποιεῖν μᾶλλον τῷ πάχειν τὰ κακὰ, ὥς καὶ τὸ ἀγαθοποιεῖν μᾶλλον ἀγαθὸν τῷ πάχειν ὅν.

69. κακὰ ἴσα διαῖο ἄτησιν, u. 270. lib. 1. Lucrum malum aequale dispendio. Vtinam hanc sententiam cum mortales omnes, tum praecipue negotiatores non scriptionis, sed pectori inscriberent suo, ducerentq; non esse lucrum quod iactura bonae mentis cōparetur: neq; quicquam utile esse, quod non idem sit honestum. Erasmus. Pindarus in Isthmijs: τὸ ἢ παρ' ἀδικίαν γλυκὺν πικροτάτα μόνον τελευτᾷ. id est: Quod praeter iustum est dulce, exitum habet amarissimū. Elegans est et illud quod dicitur: iustum premium, summum lucrum. D. Hieronymus: Pauca male parta, multa bene parta perdunt.

70. ἀπὸ γλώσσης λήϊοσεῖται, u. 320. lib. 1. Lingua prædatur. De homine parato turpis compendij et lucelli. ergò omnia humana et diuina iura periurio uiolare, et ad omnem spem quæstus et rapinæ dolis ac malis artibus linguam suam exponente.
71. αἰδὼς αὐτοδρείη καὶ ὁπαῖς, u. 31. lib. 1. De homine auaro. Est ibidem et hoc: ἡέρδιος νόον ἐξαπατῇ ἀνθρώπων.
72. ἀλλήλους τέρβουσι, u. 249. lib. 1. Et, εἴδειν ἀλλήλους, u. 276. lib. 1. De discordia improborum, et mutuis laniationis.
73. μιᾶς δὲ αὐδρεὶ φίλῳ εἰρημόνος ἄρμιος ἔστω, u. 368. lib. 1. Aequa uiro merces fac præstituaturs amico. Pitthei præceptum fuit celebratissimum, quo iubebat inter amicos ex æquo et uero debere omnia agi. Plutarchus.
74. καὶ ῥαμοὺς ῥαμεῖ ῥοτέει, καὶ τήνῃσι τέπῃωρ, u. 25. lib. 1. Figulus figulo inuidet. De emulatione inter ὁμοῖχους. Aristoteles lib. 8. Eth. ῥαμεῖς πάντας τὰς τοιούτους ἀλλήλοις φασὶν εἶναι. id est: Omnes eiusmodi figulos inter sese aiunt esse. Es ist dem cinen hund leid, daß der ander in die tuchen gehet.
75. μήδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεισθαι, u. 307. lib. 2. Ne uni naui facultates. Ne quid aggrediaris, in quo sint uniuersa periclitanda. Non omnis statim alea iacienda est. Periculosa est nautica negociatio.
76. μήδε δόμον ποιοῦν ἀνεπίξετον καὶ ἀλείπειν, μήτοι

μῖται ἰφεζομένη λῥώζη λακέρυζα πορώνη. id est: Neue domum fabricans linguas mutilamq; rudemq;. Ne fors infideat cornicans garrula cornix. u. 55. lib. 2. Significat λαθολιπὼς unicuiq; negotio, quod semel instituerimus, finem idoneum imponendum esse, ut nihil desideretur omnino, et ubiq; connitendum ad perfectionem. Ita si quis adhortetur aliquem ne literarum studium deferat, sed laudabiliter institutis summā imponat manum, ne uulgo ludibrio sit quod à bene coeptis destiterit, hoc uersu uti poterit. Huc pertinet Germanicum: Besser ist's vnbegunnen / dann vngeendet. id est: tolerabilius est non incipere aliquid, quàm incepta deferere.

77. ὄργον δ' ὀδὴν ὄνειδος, ἀόργεῖν δέ τ' ὄνειδος, u. 309. lib. 1. Non probum est operari, at est cessatio probum. Est inter eos quos Socrates prouerbiorum uice frequenter usurpabat, quo dehortabatur iuuenes non solum ab ocio, uerumetiam ab actionibus infrugiferis: siquidem eos appellabat ociosos, qui alea, computationibus et scortis etatem absumerent,

78. ὄργον ἐπ' ὄργῳ, u. 380. lib. 1. Hoc utimur, cum nullum operæ finem significamus.

79. λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀόργῳ σύμφορος ἀνδρῶν, u. 300. lib. 1. De ignauis.

80. ἀλλότριον λάματον σφετέρῳ ἐς γαστέρ' ἀμύνεται, u. 599. Th. Atq; metunt uentrem in proprium, sudorem alienum. Huc pertinet prouerbium: Alij sementem

tem faciunt, alij metent.

81. *παρὰ μητέρι μεδνῆ ἐτρέφετο*, u. 129. lib. 1. Hinc uidetur ortum prouerbium, *παρὰ μητέρι μένειν*, apud matrem manere: de ijs qui per ignauiam semper domi manentes, nihil audent præclari facinoris. Ita et hodie uulgus matris filium appellat adolescentem delicatius educatum.

82. *πανδιάλιον μὲν ὑπὲρ καπνὸς καταθεῖο*, u. 45. lib. 1. ὑπὲρ καπνὸς θεῖναι πανδιάλιον, id est, supra fumum seponere gubernaculum: id est, nauigationi supersedere. Dicitur in genere de rebus securè sepositis quasi supra fumum, ac proinde neglectis. Cui oppositum est, *ἐκ καπνὸς καταθεῖναι*: id est, extra fumum deponere.

83. *πολλὰ δὲ ἀδργὸς ἀνὴρ λιγυρὸν ἐπὶ ἐλπίδιαι μίμων ἁγνίσωμ βιότοιο*, *καὶ καὶ προσελίξατο θυμῷ*, u. 116. lib. 2. Ocia dant uitia. Ignauus cum per inanciam suam spem est falsus, et inductus in egestatem uictus, ad malas artes et multa flagitia et facinora solet impelli. Menander: *δειλῶν δὲ αὐδργῶν δευλὰ τὰ φρονήματτα*. Ignauorum uiro-
rum ignauæ sunt cogitationes.

84. *τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ τέταρτον ἰέμεν οἶνον*, u. 214. lib. 2. Tres miscebis aquæ partes, sit quarta Lyæi. Huc pertinet prouerb. Dionysium æquore mergendum. Significatur autem uersu Hesiodio uinum admodum dilutum et aquosum.

85. *μήδ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλῆν*, u. 345. lib. 2. Aduersus solem ne meijto. Commendatur
uere-

uerecundia. Plin. lib. 28. cap. 6. Magi uetant eius causa
(scilicet quod auguria ualitudinis ex urina traduntur)
contra solem lunamq; nudari, aut umbram cuiusquam
ab ipsa respergi. Hesiodus iuxta obstantia reddi sua-
det, ne deum aliquem nudatio offendat.

86. *αὐδῶς δὲ ἐν ἀγαθῇ λεχεναιὶν τῷ Διὶ λευίζε,*
u. 315. lib. 1. Verecundia inutilis uiro egenti. Verum ho-
mini pudor haudquaquam conducit egno. Sententia
est: Pauperem non debet pudere, labori incumbere. Ita
inutilem esse pudorem, qui deterret à discendo, quod
turpe sit nescire. Horat. Incurata malus pudor ulcera
celat.

87. *Διὸς. μεγάλῳ ἐκτι, u. 4. lib. 1. μεγάλη Διὸς*
ποῦς ἐξέλεϊτο, u. 1002. Th. αἰγιόχῃ βαλῆσαι Διὸς νιφε-
λη γόστῃ, u. 99. lib. 1. Διὸς μεγάλη Διὰ βαλῆς, u.
12. lib. 1. Πυρὸς φραδμοσύνησιν Ὀλύμπῳ, u. 243. lib. 1.
Sic dijs placitū. Sic Ioui gratum. Deus ita uoluit. Quic-
quid homini acciderit aut commodè, aut secus, uulgò
dicitur Deum ita constituisse. Sic uisum superis. Eo e-
tiam utimur, quando causam rei assignare nescimus.
Ouid. Sic illum fata trahabant.

88. *ἀλλὰ τὰ γ' ἔπειτα τελεῖν Διὰ τὸρπικίρων,*
u. 271. lib. 1. Sed hæc non puto facturum Iouem.

89. *εἰ μὴ Διὶ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνδοίχθων,*
etc. u. 285. lib. 2. Nisi deus impediuerit. Homo propo-
nit, Deus disponit.

90. *Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίθων Ὀλύμπιος ἰδὼν ὀπά-*
σει,

94. u. 92. lib. 2. Deo fauente. Si deus annuerit.

91. *ῥεῖα δὲ ἔχον πλεόνεσσι πόροι ῥοὺς ἀπείροιο ὄλβου,*
u. 377. lib. 1. Deum esse datorem diuitiarum.

92. *ῥεῖα μὲν γὰρ βειάει. ῥεῖα δὲ βειάουτ' αὖ χαλέπτει,* u.
4. lib. 1. Horat. Od. 14. lib. 2. Valet ima summis Mutare,
et insignem attenuat Deus, Obscura premens. Per hoc
summam Dei potentiam intelligimus.

93. *ἡ ἀδιδυόα μιν δὲ ἐρσλειρ,* u. 334. lib. 1. Dijs immor-
talibus eatenus est sacrificandum, quatenus fortunarum
nostrarum mediocritas admittit. Huc pertinet Symbo-
lum Pythagoræ: Nudis pedibus sacrificare et adorare.

94. *ὡς ἂν ἐστὶ διὸς ἡδ' ἐψα νόου, ὅ δ' ἐπ' ἀρελθεῖρ,* u.
612. Th. Alludit ad prouerb. Multa noris oportet, qui-
bus deum fallas. Gott leset ihm teiuen jâchfluen bare
flechten.

95. *τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες,* u. 301. lib. 1. Hinc
prouerb. Dijs hominibusq; inuisus. Et: Dijs homini-
busq; gratus. Quemadmodum qui cunctis hominibus
odio sunt, ne dijs quidem grati esse: ita et quos uniuersis
homines maxime amant, maxime à dijs amari existi-
mantur.

96. *ἰχθῦναι μὲν καὶ ἀνθρώποι καὶ τῶνοῖς καὶ τεινοῖς ἐσθίειν*
ἀλλήλους, Sc. u. 275. lib. 1. Hinc uidetur desumptum pro-
uerb. Pisces magni comedunt paruulos. Cum de iniu-
rijs opulētorum querimus, significamusq; nouum non
esse quod tenuiores exuantur patrimonio à potentio-
ribus. Varro apud Nonium: Piscis ut sæpe minutos ma-
gnus

gnus comest, ut aues enecat accipiter.

97. *συνόσμως πολίτας*, u. 246. lib. 2. Rectè ex ordine. Cicero in Verrem: Rectè atq; ordine è republica factum.

98. *ὅ γαῖη τε λιὰ ὑρανῶ, καὶ θάλασσαν*, u. 427. Th. Simile illi: Terra mariq;.

99. *μῦσαι πειρίκθην αἰοδιῶσι*, etc. u. 1. lib. 1. Hinc uidetur factum prouerbium: Musas hortari ut canant. Quo utitur Ausonius in epistola ad Symmachum: cum alijs similibus, qualia sunt: Maria hortari ut effluant, auras ut uigeant, ignes ut caleāt. Eo uti possumus, cum significamus nos eum imhortari, qui sua sponte atq; a deo non rogatus in negocium incumbat. Brasicanus.

TOPOGRAPHIA.

ἄσπερ χειμᾶ λιανὴ, θέρει ἄργαλέη, καὶ ἐπὶ ἱδρῶ, u. 258. lib. 2. Ascrum dicit malè habitabilem tam hyeme quàm æstate: in æstate quidem propter nimios uentos, quorum causam montis magnitudo præbet: hyberno autem tempore propter niuem, quæ descendit Ascrum, radijsq; solaribus liquefacta interdum defluendo incolas obruit. Tzezès.

ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ, ὅλβιοι ἦρωες. τοῖσι μελιχδέα λιερπὸν
τεῖς τᾷ ἔτρε θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρτρα.

uers. 169. lib. 1. Descriptio insularum fortunatarum. Quemadmodum nos in Ecclesia bonis hominibus attribuimus futuram uitam in paradiso, ita Græci adiudicant

dicant heroibus fortunatas insulas & campum Elysium. Tzetzes.

TOPOTHESIA.

μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὸν, u. 288. lib. 1.
Et: ολίγη μὲν ὁδὸς, u. 286. lib. 1. Fingit uirtutem in celsa
arce habitare, & uiam ad illam esse longam, accliuem,
& tandem in summitate facilem. Econtrà uitium in
loco proximo habitare, & uiam ad illud esse breue.

CHRONOGRAPHIA.

Veris.

δὺτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίου, &c. u. 182.
lib. 2. Postquam sexaginta dies hyberni præterierint
post hybernā conuersionem, tum Arcturus ex Occa-
no emergēs primum apparere incipit uesperī post oc-
casum solis, & paulo pōst sequitur etiam uer, & hīrun-
do apparet. Id fiebat circa mediū Februarium, sole uer
sante in Piscibus, Arcturo uerò emergēte cum Virgine.

ἀλλ' ὁπότεν φέρεινος ἀπὸ χθονὸς αὖ φύσ' ἀβαίνει,
πλειάδας φύγῳ, &c. u. 189. lib. 2. Sed quando Pleia-
des manē oriuntur cum sole, quas fugiens domiporta,
id est, testudo siue cochlea, aut animalculum simile apī
apud Arcades frequens, repit ad plantas & uirgulta,
tum fossio & alia cultura uitium est intermittenda, ne
fortē propter nimium solis æstus patefactæ per fos-
sionem radices exiccentur & corrumpantur. Tzetzes.
Porro apparens ortus matutinus Pleiadum fiebat cir-
ca initium Maij.

ἥμος λόγκυξ λογκύζα ἀρνὸς ἐν πηγάλοισι, τὸ πρῶτον, ὅς γ' α. 104. lib. 2. Tzetzes Chiliade 8. historia 163.
 λόγκυξ ἐστὶ τι ὄρνιθον ἰσραηλὶ ὁμοῖον,

λέγοντος τὸ χειμῶνος διὰ, καὶ ἀρχεται λογκύζαν.
 αὐθριόπας πάντας τέρπει διὰ τὸ ἴαρι γὰρ μένει.

Cuculus est avis accipitri similis.

Deficiente hyeme autem, incipit cuculare.

Hommes autem omnes delectat: uer enim portendit.

πληιάδων ἀτλαγυράων ἐπιτελλομενάων, α. 1. li. 2.
 Incipe Pleiadium messem fecisse sub ortum. ἐπιτέλλομαι significat ante solem emergere.

ὅν γ' αὖ πληιάδης διόνος ὁμβριμον ἰσραηλὶνος, ὅς γ' α. 237. lib. 2. Quando Pleiades uesperis occiderint fugientes Orionem tanquam uenatorem. Fiebat hoc mense Aprili.

ἴρη ἐν αἰκτῷ ὅτι τ' ἡλίου χροά λαχρή, α. 193. lib. 2.
 Aestatis.

ἥμος διὰ σπόλυμός τ' αὐθῆ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ ἀγν-
 ἀρίω ἐφειζόμενος, ὅς γ' α. 200. lib. 2. Quando ἡ ἀκαύθνη
 τὸ ὄν, hoc est, carduus uermiculi centipede illius flo-
 ruerit, quem etiam σπόλυμος uocant, ὅς γ' sonora cicada
 supra arborem sedens effuderit uocem acutam ex cre-
 bra uibratione pelliculae sub alis (sic enim edit strepi-
 tum cicada,) uexans seipsam, tempore aestatis λαμαίω-
 διος, λοπικρῶ, καὶ ἐπιπόνου, laborioσε, tunc caprae sunt
 pinguiσσιμα, ὅς γ' Tzetzes.

ἥμος διὰ χλοερῶ λαυανόπιδρος ἡχέτα τέτλιξ, ὅς γ' α.
 φειζόμενος.

ῥεῖόμενος θέρος αὐθιγώποισιν, Ἑρ. u. 393. Sc.

ὅν τ' αὖ πρῶτα φανῇ ὄρος ὠρέων, u. 216. lib. 2.

Ortus matutinus Orionis apparens fiebat circa finem Iunii.

ἤματ' αὖ πρῶτην ὦρα μετὰ τροπᾶς ἡελίου, Ἑρ. u. 281. lib. 2. Quando sol declinauerit post solstitium æstiuum per quinquaginta dies, & iam æstatis tēpus feruidum ad finem uerget. Ex hoc loco uidetur Hesiodus æstatem quinquaginta diebus post solis conuersionem terminauisse, circa 10 diem Augusti.

Autumni.

ὅν τ' αὖ δὲ ὠρέων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ, Ἑρ. u. 227. lib. 2. Quando autem Orion & Canis medium cœli tenuerint. Non enim admodum longè à se inuicem distant. Arctūrus autem manè cum Sole oriatur. Ortus matutinus Arcturi apparens fiebat circa 22 diem Septembris.

ἤμος δ' αὖ λήγει μένος ὄρεος ἡελίου καὶ μαζὸς ἰθαλίας, Ἑρ. u. 32. lib. 2.

αὐτὰρ ἐπὶ πλεῖν φησὶ πλειάδες δὲ ὑάδες τε, Ἑρ. u. 233. lib. 2. Loquitur de occasu matutino apparente Pleiadum circa v 1 Nouembris.

Hyemis.

μεῖναι δὲ ληναιῶνα, Ἑρ. u. 11. lib. 2.

ὅν τ' αὖ φωνὴν γόρ' ἔχῃ ἐπαχέας, u. 66. lib. 2.

Grus designat futura temporis discrimina, uer & hyemem: quia est animal pavidum, & facilè sentiens

H 2 calorem

calorem & frigus. Dum uerò in alto fertur propter
grauitatem sui corporis, ne fortè ad terram deprimatur,
facile sentit superioris aeris qualitatem, seque ad frigus
aut calorem conuertit. Ac uolans quidem in aere
frigido dolet, ideoque clamat: postquam uerò ad calidiorē
peruenit aerē, sine dolore submissa uoce circumuolat.
Et hoc modo nos ex illius clamoribus hyemem
& uer cognoscimus. Tæzetes.

PROSOPOGRAPHIA.

Eustathius Iliad. & familiare poetis esse scribit, cum
alicuius excellentis personæ aut minimè poenitendæ
mentionem faciunt, aliquid quod laude dignū est adij-
cere, itaque depingere, ut animis auditorum memoriæque
imprimatur.

Achillis.

ῥηξιδόρα, θυμολέοντα, u. 1007. Th.

Æetæ.

αἶψος δ' ὕδρ, etc. u. 958. Th.

Alcmenæ.

ἀλκμήνη θυγάτηρ λαοσόου, etc. u. 3. usque ad u. 5c.

Amoris.

ἔρως, ὃς καλλιγύς ἐν ἀθανάτοις θεοῖσι, etc. u. 120.
Th.

Ariadnes.

ἡγέτω μίνως, u. 948. Th.

Asteriæ.

ἡδὲ ποῖε πέρας, u. 409. Th.

Atlantis.

Atlantis.

ἡρατὶ δ' ὀφρονε παῖδ' α, u. 509. Th.

ἄτλας δ' ἔρανον σὺρμ' α, u. 517. Th.

Aurore.

ἡὼς δ' ἡ πάντας ἐπιχθονίοισι φαίνει, Sc. u. 373. Th.

Calliopes.

ἡ καλλιόπη θ' ἡδὲ τροφὸς ἑσέτε, Sc. u. 79. Th.

Callirhoës.

ἡ καλλιρόη ἡ ῥῆ ἡλυτῆ ὠκεανοῖο, u. 281. Th.

Cerberi.

δ' αὐτὸν αὐτὶς ἐτίηεν ἀμύχανον ἔτι φατὰρ ἡ
ἑρὸν ὠμηντῶν, Sc. u. 311. Th.

δαιμόν δ' ἡ ῥῶν, Sc. u. 760. Th.

Cereris.

δία θεάων, u. 969. Th.

Ceycis.

ἔς ἡνύκα αὐακῆα, ὃ γὰρ διωάμει τε καὶ αἰδοῖ, u.
754. Sc. ἡ ἡνύκα, φίλον μακάρεσσιν βιοῖσι, u. 476. Sc.

Chimæreæ.

ἡ δὲ χίμαιραν ἐτίηεν πνέουσαν ἀμαμῶχτον πῦρ,
Sc. u. 320. Th.

Circes.

ἡ κίρκη θυγάτηρ, Sc. u. 1011. Th.

Cyclopes.

ἡ κύκλωπις, ὃ κέρβιον ἡ γορ ἔχοντα, u. 139. Th. Sc. δ' αὖ
1 ceps.

Cygni.

H 3

τόνδε

τόνδε βροτὸν κρατάρου τε μεγάλου τε, μ. 106. Sc.
Cymodoces.

λυμοδόκη θ' ἡ λυμὰ τ' ἐν ἡσφορδαίᾳ πόντῳ, μ. 251. Th.
Dianæ.

ἰμόρδοντα γόνου, μ. 919. Th.

Draconis custodis aureorum
malorum.

διανὸρ ὄφιρ, ὃς ὄρεμνῆς κούθεσι γαίης, πείθει μὲν ἐν
μεγάλοις, Sc. μ. 335. Th.

Echidnæ.

ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, Sc. μ. 296. Th.

ἀθανάτος νόμφη, Sc. μ. 306. Th.

Eleðræ.

θύγατρα ἠγάγει ἡλέκτριον, μ. 266. Th.

Epimethei.

ἁμαρτίνοόν τ' ἐπιμυθέα, ὃς ἑακὸν ἐξ ἀρχῆς γένει,
Sc. μ. 512. Th.

Eurynomes.

ῶκεανθ' ἑβρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα, μ. 908. Th.

Geryonis.

παῖδια βροτῶν ἡέλλιτον, μ. 981. Th.

Gigantum.

τόνχισι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχον-
τας, μ. 186. Th.

τρῆς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄδρυμοι, μ. 148. Th.

Gorgonum.

γοργὸς θ' αἱ γυναῖκες περὶν ἑλυσθ' ὠκεανοῖο ἑκατιῇ
πρὸς

πρὸς νυκτὸς, *Ἦρ.* μ. 275. *Th.*

Gratiarum.

τιῶν καὶ ἀπὸ βλεφαρῶν ὄρεσ ἔβητο, *Ἦρ.* μ. 910. *Th.*

Harmonia.

ἁρμονίην θ' ἰὼν ἡάδιμος, *Ἦρ.* μ. 917. *Th.*

ἁρμονίην θυγάτηρ, *Ἦρ.* μ. 975. *Th.*

Harpyia.

αἱ ῥ' ἀνέμων ποιοῖσι, μ. 269. *Th.*

Hebes.

παῖδ' αὖτις διὸς μεγάλοιο, *Ἦρ.* μ. 912. *Th.*

Hecates.

τὴν περὶ πάντων ῥοὺς ἱερνίδας τίμωσι, μ. 41. *Th.*

Herculis.

ἄλκιμονος ἑκακισφύρα ἄλκιμος υἱὸς, μ. 950. *Th.*

Herculis & Iolai.

ἀνδράσι μὲν οἵ τε πόντος καὶ οἶζυρος ἰδρυες ἔμψον, μ. 31. *Sc.*

Hesperidum.

ἑσπερίδας θ' αἷς μῆλα πέρην ἑλυσθ' ὠκεανοῖο, μ. 215. *Th.*

Hominum.

θνητοῖς ἀνθρώποις οἱ ἐπὶ χθονὶ κατέθεντο, μ. 564. *Th.*

Horarum.

αὐτ' ὄργα ὠραῖαι, μ. 903. *Th.*

Hydrae.

τὸ τρίτον ὕδρην αὐτὴς ἐγείνατο λυγρὰ εἰδὴν λαβ-
ναίην, *Ἦρ.* μ. 313. *Th.*

Iouis.

Ἡ

4

ῥοὺς

Ζῆνός τε θανάτων βασιλεύς, μ. 286. lib. 2.

θεῶν βασιλεύς, μ. 886. Th.

πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμός τε καὶ πάντα νοήσας, μ. 265. lib. 1. Ex hoc versu confirmat Macrobius eundem esse Iovem & Solem. Nam de Sole eodem modo inquit Homerus Iliad. 3.

ἥελιός θ' ὅς πάντ' ἰφορῆς καὶ πάντ' ἱπαισέει. Vnde, inquit, constat utrumq; una potestate censendum.

πατέρ' εἰς ὃν, ὃ δ' ἔρανον ἱμδασιλεύς, εὔρ. μ. 71. Th.

ἑρηνίδης ὑψίστος, εὔρ. μ. 18. lib. 1.

Ζῆνός κ' ὅστις μέγιστος θεῶν αἰετγενήτωρ, μ. 548. Th.

ὀπλοτάχον πάσιον Ζεῦς μέγαν, μ. 478. Th.

Ζῆνός τε φθίψα μέδεια εἰδώς, μ. 545. Th.

Ζῆνός τε ὑψιβριμέτης, ὅς ὑπέρτατος δώματα ναίει, μ. 8. lib. 1. ἰδὼν αἶων τε, μ. 5. lib. 1.

ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν, εὔρ. μ. 657. Th.

θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, εὔρ. μ. 457. Th.

Idyia.

ἑρμὴν ὠκεανοῖο, μ. 959. Th.

Latonæ.

μέλιχρον αἰεὶ, ἥπιον ἀνθρώποισι, εὔρ. μ. 406. Th.

Leonis Nemeæi.

τόν ῥ' ἤρην θρέψασα, εὔρ. μ. 329. Th.

Memnonis.

αἰθιόπων βασιλῆα, μ. 985. Th.

Mercurij.

ἑρμῆν ἀθανάτων, μ. 919. Th.

θειῶν ταχυὸν ἄγγελον, μ. 85. lib. 1.

Metus & Timoris.

δεινὸς, οἱ τ' ἀνδρῶν, ὅς τ' αὖ. 935. Th.

τῷ δὲ φόβος καὶ δαῖμος, ὅς τ' αὖ. 463. Sc.

Minervæ.

διδὸς θυγάτηρ ἀγλαῖα τεύχεα, ὅς τ' αὖ. 197. Sc.

Musarum.

μῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι ἐξ ἀρχῆς, μ. 114. Th.

μῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι σὺν ἑα θυγατέρες,
ὅς τ' αὖ. 75. Th.

ἠδυνέπειαι μῦσαι, ὅς τ' αὖ. 1020. Th.

ἠδυνέπειαι μῦσαι, Ὀλυμπιάδες, ὅς τ' αὖ. 965. Th.

μῦσαι Ὀλυμπιάδες, ὅς τ' αὖ. 52. Th.

ταὶ δὲ παῖρ' ὑμνοῦσαι, ὅς τ' αὖ. 36. Th.

Nemertes.

νημέρτης θ' ἡ παῖρ' ἔχει τόον ἀθανάτοιο, μ. 263.
Th.

Nemesis.

νέμεσις πῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 223. Th.

Nepuni.

ὅς θήβης λεγόμενον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν, μ. 105. Sc.

Nerei.

νηρεία τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθία, μ. 283. Th.

Nympharum.

νυμφῶν αἰναῖσιρ' ἀν' ἔρια βροσθέντα, μ. 130. Th.

Parcarum.

μοίρας τ' ἧς πλείων τιμὴν πόρι, μ. 904. Th.

λυρις λυαβειαι, λουνηρι, C.C.M. 249.Sc.

Pastorum.

ποιμένεις ἀγναυτοί, ἡσὲν ἐλέγχου, γαστρίες οἶον, ἡ.
26. Tb.

Peliæ.

μῆγας βασιλεὺς, ὑποβλήνους, ὑβρισταί, καὶ ἀτάξια-
λος ὀβριμοσργός, μ. 995. Th.

Perfæ.

πέρσιν θ' ὅς ἑδὲ πᾶσι μετέπρεπον ἰαμοσύνῃσι.
H. 378. Th.

Perfei.

νόμος 1010 της 27ης Σεπ. 2016, Sc.

Phaëtonis.

θιοῖς ἐπιέκιστον ἀνδρα, μ. 987. Τῇ.

Plutonis.

οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀφθιμόνιοι τῶν ἀνθρώπων, 11. 850. Th.
 οἱ ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει, 12. 455. Th.

Pluti.

ἰαλὸν ὅς ἐσ' ἐπὶ γλῶ κ' ὀνεία νῶτα, C. u. 971. Tb.
Promethei.

Promethei.

ἰαπεῖρον ἰδὼν, πάντων περὶ μὴδία αἰδώς, H. 54. lib. 1.
 U 559. Th.

ἰαπεῖονόδη, πάντων ἀρλοῖέμετ' ἀνάκτωρ, κ. 543.
Th.

Stygis.

συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισιν, Μ. 775. Tb.

ὡγύγιον, τό δ' ἴησι βαλανθιδέας δια' χώρου, 4. 806.
Τὸ.

τὸν δὲ τὴν ὠκεανὸν θυγάτηρ, u. 384. Th.

καὶ τὸν δὲ οφείων, εἴς. u. 362. Th.

Tritonis.

τρίτων σφρυβίης, u. 931. Th.

Typhcei.

ὁ χεῖρας μὲν ὅσων ἐπὶ ἰχθύϊ, εἴς. u. 823. Th.

Typhaonis.

Διόνερ θ' ὑδραὶ δὲ αἰέμον, u. 308. Th.

HYROTYPOSIS.

ἐπικυρτόον τε καὶ λυα, u. 234. Sc.

αὐχένας ἐξελεπόντες, u. 174. Sc.

τίματ' αὖ δὲ ὡς ἐπέφαντο, εἴς. u. 166. Sc.

ἐμπάλην ὁδοιοισιν πυρὶ λαμπομενοῖσι, u. 145. Sc.

ἕκτος ἀμύσας ὀλίγον περὶ χεῖρας ἐδ' ὧν, u. 98.

lib. 2. Mirum in modum rusticè hæc omnia depinguntur. Vnde Lucianus hæc Hesiodū ut uerum rusticum, non uatem, cecinisse festiuè suo more illudit.

συγῶπης, de inuidia. u. 194. lib. 1.

τῆς δὲ δίκης ῥόθος, εἴς. u. 218. lib. 1. Iustitiæ aut iuris tracti ab hominibus pro arbitrio. Ius habet cereum nasum.

ὦ δὲ κεν ἀδρυσυὺν σάχους νόοισιν ὄρασε, u. 91. li. 2. Spicæ multa uertate, seu ut Columella dixit, pinguedine nutabunt ad terram.

χλωρὴ, αὐθαλὴν, λιμῶν λατὰ πεπληνῆα, γλωσπαχὴς, u. 265. Sc. Moribundorum sub imagine caliginis.

τῆς μὲν ὀρεπομένης, τῆ δὲ ὑπόθεν ἐξελεπόντος, u. 704.

u. 704. Th. Strepitus.

τότε δὲ τέρποδι βροῖω ἰσοί, u. 151. lib. 2. Senes solent in baculum incumbentes demisso capite incedere, & terram inspicere: unde & silicernij dicti sunt. His similes dicit esse feras, cum penuria victus laborantes propter niuem undiq; per sylvas discurrunt.

χθόνα δ' ἐπ' τυποῖ ὠκίεε ἐπ' ποί νύσσοντες χαλῆσι, ὅς. u. 61. Sc.

RATIOCINATIO.

ἔφαιτος ποίησε σάκος μέγα, ὅς. u. 319. Sc. Ut pinus Cyclopi, & hasta Achillis, ita scutum Herculis exemplum est Ratiocinationis.

πίλον ἔχειν ἀσκηδόν, u. 164. lib. 2. Pileum fac qui tegat aures: id est, magnum, qui tegat totum caput.

ἐκ δ' ἀγγύων ἐλάσσαι, u. 93. lib. 2. Laborando acquies fructus, & ex uasis in quibus eos oportet recondere, efficies araneas. Nā in uacuis texunt telā suā araneae.

ἄμεινος ἀμύσας, u. 98. lib. 2. τὸν ὀλιγότητι ποιητῶν ἀπὸ τῶν παρεπομένων ἀνλοῖ.

DIGRESSIO.

ἑσπερ ἐμός τε πατήρ, ὅς. u. 251. lib. 2.

TRANSITIO.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἱτόρόν τοι ἐγὼ λόγον, ὅς. u. 106. lib. 1. Schema quod uocat προπαρατάσασιν ἢ προπαρατάσασιν, καὶ ὑπόχρισιν. Latinis, Narrationis preparatio.

νυν δ' αἶνον βασιλῆος ὀρέω, φρονέουσι καὶ αὐτοῖς, u. 200. lib. 1.

DE IMITATIONE.

Virgilius tres sibi poetas imitandos proposuit, diverso tamen ab ijs omnibus scribendi genere usus est. Theocritum enim Syracusanum ita secutus est, ut omnia sermè illius scripta in decem, easq; perbreues Eclogas coarctauerit. Contrà Hesiodi ita similis esse noluit, ut de eadem re scribens, quod unico ille libro, quem ὅπρ' αὖτ' ἡμῶν εἶπας inscripsit, quatuor ipse libris, relicto etiam post se quem imitabatur, cecinerit. At Homerum ita effinxit, ut quod in duobus ille, Vlyssè atq; Achille expresserat, hic in uno Aenea collocarit: quod Homerus octo et quadraginta libris persecerat, in duodecim tantum Virgilius contraxerit. Floridus.

Quæ Virgilius traxit à Grecis, dicturumne me putatis ea, quæ uulgo nota sunt? quòd Theocritum sibi fecerit pastoralis operis auctorem, ruralis Hesiodum, et quòd in ipsis Georgicis tempestatis serenitatisq; signa de Arati Phænomenis traxerit? Macrobius lib. 5. Saturn. cap. 2.

E O R V M Q V A E V I R G I L I V S E X
Hesiodo in suum opus transtulit, eadem
uel imitans, uel certo consilio
mutans, catalogus ex
Eobano.

1. Vergilius lib. 1. Georg. u. 43. primo uere agrum ferendo frumento destinatum proscindi iubet, dum ait:
Vere

Vere nouo, gelidus canis cum montibus humor
 Liquitur, et Zephyro putris se gleba resoluit,
 Depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro
 Ingemere, et sulco attritus splendescere vomer.

Hesiodus u. l. lib. 2. aliter præcipit, ut qui omnia quæ
 hic negligentius tradiderit, tametsi et is excusari pos-
 sit ratione diuersitatis locorum: scribebat enim, ut ait
 Plinius, in Bœotia Helladis. Eius uerba sunt:

πλειάδων ἀτλαζόντων ἐπιτελλομένων,
 ἀρχιδ' ἀμνήσ, ἀρότοις δὲ δουρομενέων.
 Incipe Pleiadum messem fecisse sub ortum,
 iisdem proscindas sese abscondentibus arua.

2. V. 79. eodem libro:

Sed tamen alternis facilis labor, arida tantum
 Ne saturare fumo pingui pudeat sola: neque
 Effœtos cinerem immundum iactare per agros.

Hesiodus hæc paulò diuersius, ratione opinor ea,
 quam antea ex Plinio adduximus. Huius uerba sunt u.
 78. lib. 2.

αὖτις καὶ σιρόπλιν ἀρώων, &c.

Sicca equidē tellus pro tempore et humida arāda est:
 Mane sed accelera, melius quo exuberet aruum
 Vere nouo, siccum ne fortè nouale per æstum
 Frustratur tua uota: sed illud arato quotannis
 Semina committens.

3. V. 121. lib. eodem:

—— pater ipse colendi

Haud facilem esse viam voluit: primusq; per artem
Mouit agros, curis acuens mortalia corda:
Nec torpere graui, &c.

Hunc locum ex primo libro Hesiodi desumptum la-
tius expressit. Sic enim ille Græcus u. 42.
ὁρῶντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Occuluere Dei uictum mortalibus agris,
Cum posset præstare dici opus unius olim,
Quantum uel totum possit satis esse per annum
Ocia seruanti, tum summo adhibere quietum
Temonem poteras, nec quicquam armenta laborum
Exercebat, & immunem sensere quietem, &c.

4. V. 167. lib. eodem:

Omnia quæ multo antè memor prouisa repones,
Si te digna manet diuini gloria ruris.

Et hoc ex Hesiodo sumptum u. 40. lib. 2.
τῆμος ἄρ' ὕλοτομέην, αἰμυνημένον ὦρον ὄργον.
Tunc incide, memor quæ sint opera apta futuri
Temporis, &c.

5. V. 170. lib. eodem:

Huic à stirpe pedes temo protentus in octo:
Binæ aures: duplici aptantur dentalia dorso.

Hesiodus u. 42. lib. 2.
ἔξονα θ' ἐπὶ χπόδιον, μάλα γὰρ νύ τοι ἄρ' ἔμνος ἔτιω.
εἰ δέ τις οὐχ ἀπόδιον, ἀπὸ λαῖ σφύραν ἕτεράμοιο.
Temonem lege septipedem, sic nempe quadrabit.
Octipes ut fuerit, tibi malleus inde paretur.

Et

Et totum hunc locum latius quidem, sed ut solet, paulò
à Virgilio diuersius prosequitur Hesiodus, quem cui-
uis licet inspicere.

6. V.178.lib.eodem.

Arca cum primis ingenti æquanda cylindro,
Et uertenda manu, & creta solidanda tenaci.

Hesiodus u.215.lib.2.

ἀμῶσι δ' ἐποτρύνει ἀμμήτορος ἰσθὺρ ἀντλήν, &c.
Ensifer Orion ubi primos extulit ortus,

Tum sacram Cereris uim latis confer ab agris,

Et uersare iube, plenas tum frangat aristas

Arca uersato iam dudum æquata cylindro.

7. V.266.lib.eodem:

Ipsa dies alios alio dedit ordine luna

Felices operum: quintam fuge: pallidus Orcus

Eumenidesq; satæ: tum partu Terra nefando, &c.

Ab Hesiodo desumptum est, qui in proluxa de obser-
uatione dierum mentione, sic quoq; scribit u.38. *πῆας δ' ἱσταμένας, &c.*

Quinta dies fugienda, molesta est nanq; grauisq;

Tunc ulciscentes furie lustrare feruntur,

Quæ mala securam turbant periuria pacem.

8. V.274.lib.eodem:

Septima post decimam felix, & ponere uites,

Et prensos domitare boues, & licia telæ

Addere. — Nos (inquit Brodæus) hic portam se-
ptimum & decimum ad ea quæ enumerat, felices &
comodos

commodos dies scribere opinamur: ita tamen, ut decimum septimo bonitate antestare tradat. Secus uerò putans Hesiodus, decimamtertiam *ἡμέραν φῦτα δὲ καὶ θρόνα δαίμονας ἀρίστους* censet. Nec nonam despicit. Est enim, ut docet, *ἰδὼν μὲν γὰρ ἡδὲ φύσσειν*, quas inserendis ponendisq; uitibus à Virgilio destinari non uidemus. Ipse ad domandos boues uigesimam nonam magni pendit Hesiodus, *ἀρίστους* uocans *ἀρξάδαί τε πίθορ, καὶ ἐπὶ θυγὸρ αὐχόνα θεῖναι βοῶν καὶ ἡμιόνους*. Ad eos uerò mansuesaciēdos, decimæquartæ palmam dat. Duodecima uerò, ad addenda, ut ait Virgilius, telæ liciæ, aptissima ab eo creditur. *ἡ δὲ δωδεκάτη, τῆς ἐν δωδεκάτῃς μὲν ἀμείνων*, etc. Ego (addit Brodæus) ad rerum potius naturam, quàm magistros, mentis oculos conuertens, crescente luna uites conferendas, telam (si quid interest) in coitu texendam puto. Est enim tum frigidior ac humidior luna. Domandis uerò bobus diem alium alio tanquam magis idoneum præcellere non arbitror.

9. V.299. lib. eodem:

Nudus ara, sere nudus: hyems ignaua colono.

Hesiodus u.9. lib.2.

—— γυμνὸν ἀείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶνται,
γυμνὸν δὲ ἀμᾶρσαι.

10. V.328. lib. eodem:

Imprimis uenerare Deos: atq; annua magnæ
Sacra refer Cereri, letis operatus in herbis.

I Hesio.

498 IN HESIOD. ANNOTAT.
Hesiodus u. 83. lib. 2.

Ἰχέδαι δὲ δὴ χθονί, ἀνέρεϊ δ' αἰγι.
Vota refer Diti, et Cereri, sua munera casta
Illius effigiem præ mæsis frugibus orna.

F I N I S.

RERVM ET VER=

BORVM MEMORABI-

lium I N D E X.

A Caste	155	ætatum quatuor descri-	
accipiter qualis		ptio	35
268		æther Nocte prognatus	
accipitris & lusciniæ apo-		137	
logus	41	ætiologia	416
Achelous	153	Agave	147.201
Achilles	203	Aglaia	195.199
Achlys	109	agriculturæ præcepta	55.
Acmon	181	57.& inde.	
Actæa	147	Agrius	203
Adamas quid	235	Alcmena 199 una no-	
Admete	155	cte & Iouis & Amphy-	
admiratio	328	trionis congressum pas-	
Aeacus	203	sa	89.93
Aeetes	199	allegoria	269
Aello	149	Alpheus	153
æmulatio duplex	27.29	Amicitia	145
Aeneas 203 cur Veneris		de Amicitia, gnomæ	448
filius appellatus	279	amicus fratri non facien-	
æneum seculum	37	duæ æqualis	79
ænigma	280	amor deorum pulcherri-	
αἶψα	423	mus 137 Veneris co-	
Aerumna Noctis F.	145	mes	143
Aesopus	153	amoris uis	137
ætatis descriptio	69.119	Amphiro	155
æstate quali uictus ratio-		Amphitrite	147.197
ne utendum	71	Amymone	203
		I 2	Anau-

I N D E X

Anaurus	125	Ariadne	
anadiplotis	291.321	Arimæ	199
anaphora	320	Arion equus	159
anastrophe	319	Aristæus	99
antilla liberos habens mo-		Arne	201
lesta	71	<i>αἴθρη</i>	119.125
antanaclasis	321	Asbolus	298
Anthea	119	Aspera miser uicus	105
<i>αἰθυροπορεῖα</i>	421	Asia nymphe	73
antimeria	310.311.312.313	Astra	155
antimetabole	419	Astreus.	157
antiphrasis	247	asyndeton	ibid.
antiptosis	309	Atlas	323
antithesis	418.	Atropos	167.280
antonomasia	246	Audaciam ad diuitias iu-	109.145.195
Aphæresis	297	uare	
Aphrodite cur dicta	Vc-	aureum seculum	49
nus	143	quare sic dictum	35
apocope	302	279	239.
Apollo	197	Aurora	155 eius proles
apologus	425	157.201	
apostrophe	328	aurora laborem promo-	
Arationis tempus & mo-		ueri	
dus	59.61.63.67	Autonoe	69
archaismus	320	Autonome	201
arcturi ortus	69	autumni descriptio	147
Arctus	105	auxesis	71
Ardescus	153		329
Argæus mons	165	B.	
argentea ætas	35	Baccho nupta Ariad-	
Arges	139	ne	
Argestes	157	Beatorum insulæ	199
		Bellerophon	39
			153
			Bibli-

I N D E X.

Biblinum uinum	71	Charites	194
Bonorū malorumq; sum-		Charitum sedes	133
ma in dijs	77	Chimæra	151
Boreas	157	Chiron Phillyrides	203
Boreæ uis	65.67	Chria	454
Briareus	139.175.181.183.	Chronographia	481
288		Chrysaor 149 eius pro-	
Briarei manus iniicere,		les	201
prouerb.	289	Cicadas rore pasci	119
Briarei sedes	189	Circe 199 eius filij	203
Brontes	139	Climax	418
C.		Clio	135
Admus	201	Clotho	109.145.195
Cadmo nupta Har-		Clymen	155.165
monia	197	Clypei Herculis descri-	
Caicus	153	ptio	101. inde
Calliope	135	Clytie	155
Callirhoe	149.155.201	Coelibatus incommoda	
calumnia	417	173	
Calypso	155.203	Cœlum Terræ F.	137
capræ æstate pingues	69	Cœli genitalia à Saturno	
catechresis	247	filio execta	141
Celer ut mens uel ala, pro		Cœus	139
uerb.	286	comparatio	421
Ceneus	103	congeries	415
Cephalus	201	coniugij boni commodi-	
Cerberus	151	tas	173
Cerberi officium	185	de Cōiugio, gnomæ	446
Cerceis	155	color	417
Ceres	161.201	Contentio 145 Noctis F.	
Ceto	145.149	227	
Chaos	137.279	contentionis duo genera	

I N D E X

27.29
 de Contentione, gnomæ
 439.449
 conuiuandi modus 51.79
 de Conuiujs, gnomæ 451
 Cottus 139.175.177.181
 eius sedes 189
 Crater quid 273
 Craterus 203
 credulitatis pernicies 53
 de Credulitate, gnomæ
 436
 Creus 139
 Crio 157
 Crise 155
 Cupidinis sedes 133
 Cyclopica uita, prouerb.
 289
 Cyclopibus similes qui.
 ibid.
 Cygnus Martis F. 89.
 95
 Cygni & Herculis pugna
 117. inde
 Cygni mors 121
 Cymatolege 147
 Cymo. ibid.
 Cymodoce. ibid.
 Cymopolia 189
 Cymothoe 147
 Cyprigena & Cytherea
 tur Venus 143

D.

D Aemones ex homi-
 nibus 37
 Deimos 125
 deus uox quid significet
 270. inde
 de Dei prouidentia, gno-
 mæ 442
 deorum obseruatio 79
 periurium qualiter pu-
 niri solitum 187
 deos inter homines ob-
 uersari actionum arbi-
 tros 45
 desiderium, Veneris co-
 mes 143
 Diæresis 294.414
 Diana 197
 Dice 195
 dies interdum mater, in-
 terdum nouerca 87
 dies Nocte prognatus 137
 dierum obseruatio 83
 diffidentia pernicies 53
 digressio 492
 de Diligentia, gnomæ 437
 dii hominum custodes in
 terris multi 45
 dijs sacrificandum 51
 in Dijs bonorum malo-
 rumq; summa 77
 dimidium plus toto 29
 Dio-

I N D E X.

Dione	155	gnoma	436
Dionysus	199	Emathion	101
diplasiasmus	296	emphasis	267
diuitiæ quæ optimæ	49	Enallage	307
diuitiarum parandarum		Enyo	149
ratio	55	Epanalepsis	322
Dolores	145	epectasis	293
domus imperfecta non re-		epenthesis	ibid.
linquenda	81	ἐπίλαυσις	297
donatio bona	53	ἐπιμύδιον	423
Doris	147-155	Epimetheus	167 quid
Doto	147	significet	287
Dryalus	105	Epimetheo suscepta Pan-	
Dryas	103	dora, omnium malorū	
Dynamene	147	causa hominib,	33
E.		epiphonema	455
E Cclipfis	327	epiphora	321
E Echidna	151	epitheta	330 actionum
ectasis	292	& passionum	392. inde.
ἐκστασις	302	ætatum	400 animi
de Effeminatione, gno-		animatorum	361. inde.
mæ	440	armorum	404 cæli
Eione	147	eiusq; partium	343-344
ἰωνίς	423	dæmonum	342 deo-
Electra	149-155	rum	331 dearum
Electryon ab Amphytrio		elementorum	350 flu-
ne cæsus	91-97	minum	352 fontium
Eleutheræ	133	hominū eorumq; par-	353
Elice	125	tium	369 inanima-
ellipsis	301-314	torum	360 insularum
elocutio	234	356 maris	351 me-
de Eloquentiæ effectū,		teorum	358 mon-
		I 4	tium

I N D E X

tium 355	oceanū 351	Euterpe	
populorum 402	plan-	Exadius	135
netarum 344	prati	exemplum	103
356	regionis. ibid.		413
relatiuorum 387.	inde.	F.	
syluæ 355	tartari. ibid.	F Alx Saturni adaman-	
temporum 397.	inde.	tina	
terræ 353	uallium 356	famæ cura habenda	141
uaporis 358	urbium	fames ignauia comes	83
357	uentorum 359	57	49.
Erato	135.147	fatum, Noctis F.	143.277
Eridanus	153	Ferreum seculum	39.290
Erinnyes unde prognatæ		Figulus figulo inuidet,	
143		&c.	
Erythia	149	figuræ constructionis	29
~~Hyponotia~~	426	Grammaticæ	306
Euagore	147	Rhetoricæ	291
Euarne.	ibid.	Flumina non citra religio-	320
Eucrate.	ibid.	nem transeunda	81
Eudora.	ibid.155	in Fluuorum alueum non	
Euenus	153	mingendum.	83
Eulimene	147	fluuorum progenies	153
Eunice.	ibid.	Fontis descriptio	71
Eunomia	195	cum Fratre etiam ludente	
Euphrosyne.	ibid.	adhibendus testis	53
Eupompe	147	Fraus 145 Noctis F.	277
Europa	155	de Frugalitate, gnomæ	
Euryale	149	450	
Eurybia	147	frumenti uertendi tem-	
Eurynome	155.195	pus	71
Eurythea	201	Fucis similes ociosi	49.
Eurytion	151	286 & mulieres	173
		fulgur & fulmen unde so-	
		ui	

I N D E X.

ui	165	Harpyiæ	149
fur, homo trium literarū		Hebe	197.275
283		nupta	199
furiarum tempus	87	Hecate	159
G.		gittix.	ibid.
Alatea	147	Helicō, Heliconiades Mu	
G Galaxaure	155	ſæ	129
Galene	147	Heniocha	97
Geryon	149.201	Heptaporus	153
Geryon triceps, prouerb.		Hercules Iouis F.	89.95.
290			199
Gigantes	289	Terra	Herculis armatura
prognati	143		cum Marte pugna
Gigantibus ſimiles qui			Herculis & Cygni pugna
289.			121. inde
Glauce	147		Herculis ſcutum quale
Glaucanome.	ibid.		101. inde
Gnomæ	426		Herculi cæſa hydra
Grææ	149		domus Geryon
Granicus	153		leo Nemeæus
Gratiæ	195.274		Herculi nupta Hebe
Gratiarum domus	133		Hermus
de Gratitude, gnomæ			heroum ætas 39
452			ad Thebas & Troiam.
Gorgones	149		ibid.
Gygantomachia	175. inde		Hefiodus opilio, carmen
Gyges	139.175.181.183		à Muſis doctus
Gygis ſedes	189		Hefiodus carmine uictor
H.			tripode donatus
Aliacmon	153		Hefiodi nauigatio.
H Halimède	147		pater Cuma Aſcram na
Harmonia	197.201		uigando profeſtus
		I 5	Hefpe.

I N D E X

Hesperides	149	I.
Noctis Ff.	145	
heterosis	241.307.310.	Anira
312.313		I Ianthe.
Hippo	155	Iapetus
Hipponoe	147	Iapeti progenies
Hippothoe.	ibid.	Iasus
hirundo uere prodit	69	201 unde dictus
Holmium	129	278
hominis ætas	281	Iasoni rapta Medea
hominum sortis uarietas		203
ex Iouis consilio	27	Ida.
hominibus cur tradita à		Idyia
superis iustitia	47	Ignauie comes, fames
homœoptoton	314	63 detestatio
ὁμοεισὶλον.	ibid.	61.63
Hopleus	103	ignis à Prometheo dijs
Horæ	31.195	surreptus
ὁριζμός	411	Iisdem uesci capis, pro.
hospitem & supplicem læ		uerb.
dere, par delictum	51	de Imitatione
hospitalitatis ratio.	ibid.	Incrementum
79		industria hominibus
Hydra Lernæa	151	ma
hyemis descriptio	63.65	de Infamia, gnomæ
hypallage	324	iniuriæ pernicies
hyperbaton	315	pœna.
hyperbole	285	Ino
Hyperion	157	insulæ beatorum
ὕψις	301	interrogatio
ὑποκειμένη	406	Iolaus Herculis
hypotyposis	491	89.97
		Iouis consilio diuersam et
		se hominum sortem
		Iouis mens aliàs alia
		oculus omnia uidēs
		Iphi-

I N D E X.

Iphicleus Alcmenę & Amphitryonis F.	89.95	Lachesis	109.145.195
Irene	195	Ladon	153
Iris 149 quando mitti solita	187	Laomedia	147
ironia	284	Lapitharum pugna	103
Ister	153	Latinus	203
Iuno 161 postremò Io		Latona 159 eius proles	197
ui nupta 197 quid significet	270	Leo Nemezus	153
Iunonis filij.	ibid.	leonis irati descriptio	121
Iupiter 163 in Creta educatus.	ibid.	leges & consuetudo	454
quid significet	271	Liagore	147
iuramentum	145	liberalitatis commendatio	53
iusticia cur solis hominibus tradita à superis	47	de Liberalitate , gnomę	451
iusticiã uirgo , Iouis filia	45.273	liberis gignendis quando opera danda	81
iusticię neglectę pœna, & custoditę præmium	43	licentia	145
de Iustitia & Iniustitia, gnomę	445.448	linguę parçę thesaurus optimus	79
iustum esse, periculosum iam	47	Lucifer	406
L.		Lucina	157
L Abor 145 hominib.		lucra mala damnis æqualia	197
L destinatus à dijs	55	lucris amor	53
laboris commendatio	47	luna	51
laborem promoueri auro	69	luscinię & accipitris apologus	155
ra	69	Lyctus	41
de Labore, gnomę	437	Lysianassa	163
		M.	147

I N D E X.

M.		
M Aeander	153	inde
Maia	197	Mercurius Argicida
malum consilium consul-		eius dona.
tori pessimum	45	Mercurius cur deorū nun-
malorum inter homines		cus
causa, Pandoræ pyxis		Maia F.
43		ibid.
manibus illotis non sacri-		197
ficandum dijs	81	411
Mars	197	55.69
ab Hercule		234
vulneratus	125	239.303
Martis & Herculis pu-		304
gna	123	246
Medea	199	ab Ioue de-
Iasoni ra-		275
pta	201.203	197
Medeus	203	105
mediocritas obseruanda		285
77		Minerua ex Iouis capite
Medusa	149	197 quid significet
Meliæ nymphæ	143	Mineruæ partus
Melita	147	195
Melobosis	155	Mnemosyne
Melpomene	135	132.139.197
Memnon	201	Momus Noctis F.
memoriæ filiæ, Musæ	133	145.277
mendacium	277	Momo satisfacere, pro-
de Mendacio, gnomæ	453	uerb.
Menestho	155	277
Menippe	147	103
Mencetius	167	de Morositate, gnomæ
mercaturæ præcepta	75.	453.
		mors Noctis F.
		eius domus
		Mulier non fidendum
		mulieres æstate falaciores
		69 fucis similes
		173
		à Mu.

I N D E X.

à Mulierum blanditijs ca-
 uendum 53
 mulierum noxa unde in-
 ter mortales 173
 Musæ nouem 275 Iouis
 ex Mnemosynæ filiæ
 133.197
 Musæ Heliconiades 129
 Pierides 105
 Musæ unde dictæ 276
 Musarum cantus in deo-
 rum honorem 129.131
 encomium 131 munus
 cuiusmodi earum cul-
 torib. conferri solitum
 135 nomina. ibid.
 sedes 133
 mutuò accipiendi ratio 53

N.

N Aufragio perire mi-
 serum 77
 nauigatio uerna. ibid.
 nauigationis tempus 73.
 75. inde. usus. ibid.
 Naufinous 203
 Nausthous. ibid.
 Nemeæus leo 153
 Nemertes 147
 Nemesis 145 relictis
 hominibus ad deos cō-
 cessit 41
 Neptunus 163

Nereides 203
 Nereidum nomina 147
 Nereus 145 cur senex
 dictus. ibid.
 Nerei progenies 147
 Nefiea. ibid.
 Neso. ibid.
 Nessus 153
 Nice 157
 Nilus 153
 Noema 455
 Notus 157
 noualem ferendi ratio 61
 Nox Chaüs filia 137
 Noctis filij. ibid. 143.145.
 277
 noxa 145

Nuptiæ quæ tempestiuæ
 79
 Nymphæ Meliæ 143
 nymphæ montium incolæ
 137
 nympharū catalogus 155
 epithera 335

O.

O Bliuio 145
 Occasio in omnibus
 optima 77
 occupatio 420
 Oceanus Terræ & Cœli
 F. 139 eius pro-
 pago 153.155
 ocium

I N D E X.

Ocium dijs & hominibus
inuisum 49

de Ocio, gnomæ 438

Ocypete 149

Ocyroe 155

Onomatopœia 250

de Opportunitate, gno-
mæ 438

Orci galea 107

Orionis ortus & occasus
71

Orthos 151. 153

Ossa cur adoleri dijs so-
lita 169

P.

Pallas 157 unde sic
dicta 339

Pandion 69

Pandoræ descriptio 171

pyxis malorū inter ho-
mines causa 33

Pandoræ Vulcani diuersa
à dijs munera tributa
31. 33

Panope 147

paradiastole 416. 421

paragoge 297

Parca, eiusque descriptio
101

Parca Noctis F. — 143. 277

Parcæ 145. 195

Parcarum descriptio 109

παράλαψις

παρίησις 302

parenthesis 296

Parnassus 295. 319

parœmiæ 165

parodia 286

παρομοιολογία 324

paronomasia. 420

παρρησία ibid.

parsimonia in fundo mo-
lesta 328

parsimoniæ bonum 33

de Parsimonia, gnomæ 29

450

Parthenius

partis addendum 153

Pasithea 53

Pasithoe 147

παδοποιία 155

patris familiæ officiū 426

paupertas deorum munus 448

73. 79

paupertas nemini expro-
branda 79. 325. 449

Pecunia hominib. anima 77. 239

Pegasus 149

Pegaso capta Chimæra 153

pelagus Terræ proles 139

Peleus 203

Pelias.

I N D E X.

Pelias.		ibid. Pleonasmus	313
Peneus		153 Plexaure	155
Pepredo		149 Plato.	ibid. 163
Perimedes		105 Plutonis regia	185
periphrasis		254 Plutus	201. 278
Perithous		103 Poeseos beneficio animi	
perjurium à furijs quan-		tristitiam discuti	135
do vindicari solitū	87	poetæ unde cognoscan-	
perjurij pœna	47-454	tur	269
Perseis		155 poeticae dictiones	264
Perfes	157. 159	Polydora	155
Perseus	107	Polydorus	201
Perseo causa Medusa	149	Polymnia	135
pestis	145	Polynome	147
Petrea	155	polysyndeton	323
Petræus	105	Ponti progenies	145
Phaethon	201	Pontoporia	147
Phalerus	103	Precatio	328
Phasis	153	principium dimidium to-	
Pherusa	147	tius	326
Phicram	93	de Procrastinatione, gno-	
Philomedes cur Venus		mæ	439
142		Prolochus	103
Philotis	144	Prometheus 167 ab Her-	
Phobus	105	cule liberatus.	ibid.
Phocus	203	ignem dijs furatus	35.
Phœbe 139 quid	277	278 quid significet	
Phœbes progenies	159	287	
Phorcus	153	Promethei suppliciū	167
Phorcyn	145	Pronoe	147
Pieria	133	προσηματισμός	297
Pirho	155	Proserpina Plutoni rapta	
			195

I N D E X.

Semele	197.201	synchisis	320
semidei	39	syncope	299
senium	145	synecdoche	240
sermocinatio	426	elliptica	307
de Sermonis usu, gnomæ		<i>συμπαράγωγη</i>	419
434		synonymia	406
serui humaniter tractandi		synthesis	306
448		systole	298
Simois	153	T.	
Sol 155 eius filij	199	T Abulæ inuentionis &	
solæcismus	320	dispositionis	204
somnus Mortis frater	185	<i>ταρταρὸς</i>	405
Noctis F.	145	in Tartarum quantum spa-	
somni domus	185	cium	181.285
Spes sola in Pandoræ py-		tartara	137.279
xide relicta	33	tartari descriptio	183
Sphinx	153	Telesto	155
Spio	147	tellus omnium fundamen-	
Sterope	139	tum	137
Stheno	149	Termessus	129
Strymon	153	Terpsichore	135
stultum accepto malo sa-		Terræ progenies	337
pere	43	terræmotuum causa	332.
Styx 155 qualis	185	333	
unde deorum iuramen-		Tethys	139
tum	157	Tethyos ex Oceano pro-	
Stygis progenies.	ibid.	pago	153
Suadela	31	Thalia	135.147.195
subiectio	327	Thaumas	145.147
supplicem & hospitem læ		Thea	139
dere, per delictum	51	Thebæ heptapylæ	38
Synalæphe	301	ad Thebes heroum cla-	
		K	des

I N D E X

des	39	Tyche	85
Themis 139	Ioui nupta	Typhaon	151
195		Typhaonium	93
Themiso	147	Typhoeus	189
Themistonoe Ceycis fi-			
lia, Cygno nupta	117		
Theogoniae typus	228		
thesauros colligendi ra-			
tio	325		
Theseus	103		
Thetis	147.153.203		
Thoe	155		
Timor Martis F.	197		
Titanes	143.280.290		
coelo pulsi	189		
Titanum aduersus deos			
bellum	175. inde		
Titanum locus	189		
Titareus	103		
Tichonus eiusque proles			
201			
Tmesis	305		
Tonitrus unde Ioui	165		
topographia	480		
topothesia	481		
Transductio	322		
transitio	492		
tristitiam poeseos au di-			
scuti, Musarum benefi-			
cio	135		
Tritogenia	197		
Triton	195.197		
		V.	
		Venti Auroræ Ff.	147
		uēti ex Typhoeo qui	
		193	
		Venus unde nata	143.279
		Veneris cognomina unde	
		143 comites. ibid.	
		dotes. ibid. filij	197
		nerecundiae praecepta	81
		ueris descriptio	
		Vesta	69
		Vicinus malus magna no-	161
		xa	
		uicini cognatis meliores.	
		ibid.	
		uictus parandi facilior ra-	
		tio cur hominibus ab-	
		scondita à dijs	29.31
		uindemiae tempus	7
		uinum aestate optimū	69
		Virgilius in quibus Hesio	
		dum imitatus	
		uirtutis uia ardua	493
		uiri aestate imbecilliores	47
		69	
		uirum uxore bona nil for-	
		tiri melius	
		uirtus quare difficilis	79
		419	
		de Vir.	

I N D E X.

de Virtute, gnomæ	427	Vulcanus	197.334
vis	157	vultures sine concubitu	
vitæ humanæ & ferri simi-		oua concipere	242
litudo	238	Vxor quando ducenda	77
vitium incidendarum tem-		& qualis	79
pus	69	uxore bona nil melius for-	
de Vitio & malitia, gno-		tiri virum	79 mala
mæ	431	nil peius.	ibid.
vitijis infensi dij	51	X.	
Vlyssis, filij ex nymphis		X Anthæ	355
203		Z.	
Vngues non secandi in con-		Z Elus	357
uiuio	81	Z zephyrus.	ibid.
Votum	318	zeugma	306
Vrania	155.155.275	Zeuxo.	355
Vrius	105		

F I N I S.

K 2

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana, per Balthasarum Han-
Hieronymum Gemusæum, & Poly-
carpi fratris hæredes: Anno Salutis
humanæ M. D. LXXX.
mense Martio.